ACADEMIA
DE ȘTIINȚE
SOCIALE ȘI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOLUMUL VI

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

ACADEMIA DE ŞTIINŢE SOCIALE ŞI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECŢIA DE ISTORIE ŞI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACŢIE

acad. ŞTEFAN PASCU, ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU,
membru corespondent al Academiei,
CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
IOAN CAPROŞU, AUREL RĂDUŢIU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

ACADEMIA DE ŞTIINŢE SOCIALE ŞI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA"

B. ŢARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL VI

(1566—1570)

VOLUM ÎNGRIJIT DE
ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU şi OLIMPIA DIACONESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
Bucureşti, 1985

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
R—79717, București, Calea Victoriei 125

PREFAȚĂ

Acest volum, al VI-lea al seriei B. Țara Românească, din colecția națională de izvoare DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA, *cuprinde documente din anii 1566—1570, adică din ultimii doi ani ai domniei lui Petru cel Tînăr și primii trei ani ai domniei lui Alexandru al II-lea Mircea.*

Documentele luminează diferite aspecte însemnate din lumea satelor, schimbări în sistemul proprietății, danii, vînzări, cumpărări, întăriri din partea domniei a unor stăpîniri avute mai înainte de boieri și mănăstiri și pe care aceștia le pierduseră din diferite pricini sau le era contestat dreptul asupra lor, confirmări de către domnie a daniilor făcute de boieri slugilor lor și mănăstirilor. Pentru a se sublinia dreptul de stăpînire asupra unor moșii este invocată vechimea lor ca fiind „încă de la întemeierea Țării Românești", „de la Negrul voievod" (doc. nr. 128). Printre cauzele care au contribuit la pierderea unor stăpîniri sînt amintite „hiclenia" față de domnie, greutatea dărilor, simțită mai ales în anii de foamete sau de recolte slabe. În termeni de o deosebită expresivitate se fac referiri la abuzurile unor boieri și dregători care se bucurau de încrederea domniei. Mănăstirii Tismana i-au fost cotropite unele stăpîniri în vremea lui Basarab voievod și a Pîrvuleștilor „pentru că au fost atunci tari și puternici" (doc. nr. 2). Despre un cămăraș se spune că a împresurat moșii „în puterea lui, fără lege și fără judecată" (doc. nr. 104). Instituții vechi, cum este cea a „jurătorilor" și a „înfrățirii" pe moșie se mențin, documentele furnizînd informații în legătură cu aplicarea lor (doc. nr. 133, 137, 138, 182, 204, 250). Diferențierile în cadrul obștilor țărănești aservite își găsesc expresia în folosirea pentru prima dată a termenilor de „vecini buni" și „vecini săraci" (doc. nr. 178), vecini care-și păstrează încă dreptul asupra delnițelor și vecini care și-au pierdut acest drept, devenind „vecini săraci".

Din studiul documentelor se surprind elemente noi în privința situației juridice și a organizării robilor, care în Țara Românească erau țigani (ațigani), ocupația lor, obligațiile la care ei erau impuși, raportul dintre dajdia țiganilor, percepută în bani, și bir.

Dezvoltarea raporturilor marfă-bani a condus la creșterea numărului de tranzacții în bani, menținîndu-se, totodată, în cazul unor vînzări-cumpărări, în lipsă de numerar, pe lîngă plata în bani și plata în vite sau podoabe (doc. nr. 133,182, 186, 203).

Se înmulțesc știrile privind activitatea negustorilor, mulți dintre aceștia fiind străini, în slujba intereselor Porții otomane. Unele dintre elementele străine se împămîntenesc și ajung prin căsătorii și cumpărări de moșii să joace un rol însemnat în ierarhia socială a țării. Se surprind în această vreme persoane cu nume străine stabilite în țară, un Cuciuc ienicer, ginerele lui Bercea din Săvești (doc. nr. 46), Oxotie, mare agă (doc. nr. 48), Hamza turcul (doc. nr. 106), Mihai grecul din Pitești (doc. nr. 178), Stan spahiul (doc. nr. 191) etc.

În raport cu tranzacțiile marfă-bani sînt importante datele despre circulația monetară, regimul vămilor (doc. nr. 193), răspîndirea unor termeni ca cel de „zălog" (doc. nr. 245), informațiile privind prețurile. Un cal, de pildă, se vindea cu un preț ce varia în perioada dată între 200 și 1 000 aspri, o vacă costa 100 aspri, un sălaș de țigani 3 500 aspri, un tetraevanghel 1 000 aspri, un inel 80 aspri, un calpac (căciulă) 20 aspri, o pereche de cisme 50 aspri etc.

Deosebit interes prezintă mențiunile despre diferite bijuterii date ca zestre și folosite uneori în tranzacții: brățări de aur, ace femeiești cu mărgăritare și cu pietre prețioase, mărgăritar pentru canafuri (ciucuri), aur pentru canafuri, brîie de argint, cămăși de fir etc.

Trecînd în domeniul atît de însemnat al fiscalității, amintim că în documente sînt cuprinse importante informații privind mecanismul de impunere și de percepere, ca și cuantumul birului (doc. nr. 41), principala obligație în bani; este menționat pentru prima dată „birul de curte" și „birul cel mare de curte" (doc. nr. 237).

Despre frămîntările din viața politică fac referire documentele care amintesc de lupte pentru tron, de pretendenții la domnie, ca și de numeroasele pribegii de boieri în țări străine în așteptarea unor vremuri mai bune pentru ei, osîndirile „la furci" sau condamnările la moarte „prin tăiere".

Nu lipsesc știrile privind raporturile dintre domnie și dregători, înalții dregători, înrudiți cu domnul, „din casa domniei", păstrînd numele de „vlasteli" sau „vlastelini". Marele ban continuă să se bucure, ca și pe vremea atotputerniciei politice a Craioveștilor de însemnate privilegii. Dobromir, marele ban din Craiova, emite și el, ca și predecesorii lui Craiovești, hrisoave după modelul celor domnești (doc. nr. 151)

Cercetările de demografie istorică beneficiază de știrile care se referă la calamitățile de ciumă și de foamete, care va fi atins mari proporții în vremea lui Radu Paisie din moment ce este adesea amintită ca „foametea mare" din vremea lui Radu voievod sau „foametea cea rea".

Studiile privind moravurile, mentalitatea vremii, onomastica sau toponimia pot căpăta și ele prin parcurgerea documentelor din acest volum elemente de natură să lărgească cadrul unei mai bune înțelegeri.

Volumul cuprinde un total de 255 documente, avînd 65 de documente (originale slave, copii slave sau traduceri) în plus față de perioada corespunzătoare din volumul III al colecției D.I.R., B.

După forma în care ne-au fost transmise 184 documente sînt originale slave, 50 traduceri, 12 copii slave, 9 sînt date după publicații.

În marea lor majoritate (242), documentele sînt emise din cancelaria domnească, mai sînt 5 zapise, o carte a județului și pîrgarilor, o carte a marelui vornic, 4 cărți ale marelui ban, 2 cărți ale mitropolitului.

Documentele provin de la Arhivele Statului din București (159), Biblioteca Academiei R.S.R. (52), Muzeul de istorie a Municipiului București (11), Muzeul județean Gorj (5), Arhivele Statului din Cluj (4), Arhivele Statului din Craiova (4), Muzeul de istorie al R.S.R. din București (4), Arhivele Statului din Iași (2), Muzeul Olteniei Craiova (1), Arhive din străinătate (Belgrad, Budapesta, Leningrad, Meteore) (4), după publicații (9).

Documentele au fost transcrise și traduse respectîndu-se criteriile publicate în vol. I al seriei B. Țara Românească. S-a folosit, ca și în cazul celorlalte volume publicate ale colecției Documenta Romaniae Historica, *tot ce a fost bun cîștigat în munca celor care au realizat vechea colecție* Documente privind istoria României, *spre care îngrijitorii acestui volum îndreaptă un gînd recunoscător.*

Volumul se încheie cu un număr de 20 fotocopii ale unor documente reprezentative pentru scrisul vremii.

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

Adam, *Doc. inedite.*	Adam, Marieta, *Documente inedite din secolele XV—XVIII*, în „Studii și materiale de istorie medie", VII (1974).
Andreescu, *Acte arh. străine.*	Andreescu, Ștefan, *Acte medievale din arhive străine*, în „Revista de istorie", 34 (1981).
„Arh. Olt."	„Arhivele Olteniei", XIII (1934).
Bălan și Cernovodeanu, *Doc. sl. rom.*	Bălan, C. și Paul Cernovodeanu, *Documente inedite slavo-române din Țara Românească din veacurile al XVI-lea și al XVII-lea*, în „Romanoslavica", XI (1965).
Băleanu, *Doc. mold.*	Băleanu, Al., *Documente și regeste moldovenești*, în „Cercetări istorice", X—XII (1934—1936).
Bulat, *Contribuțiuni.*	Bulat, T. G., *Contribuțiuni documentare la istoria Olteniei. Secolul XVI, XVII și XVIII*, Rîmnicul Vîlcea, 1925.
Busuioceanu, *Doc. inedite.*	Busuioceanu, Andrei, *Două documente inedite din Țara Românească din secolul al XVI-lea*, în „Studii și materiale de istorie medie", IX (1978).
Cipariu, *Archivu.*	Cipariu, T., *Archivu pentru filologia și istoria*, Blaj, 1867.
Cumpănașu, *Doc. Grădiștea.*	Cumpănașu, Dumitru, *Documente privind satul Grădiștea din județul Vîlcea*, în „Revista *arhivelor*", LXIII (1976), vol. XXXVIII, nr. 3.
DIR, B.	*Documente privind istoria României, B. Țara Românească, veac. XVI*, vol. III, București, 1952.
DIR, B, XVI/5.	*Documente privind istoria României. B. Țara Românească, veac. XVI*, vol. V, București 1952.
DRH, B., I, II, V.	*Documenta Romaniae Historica. B. Țara Românească*, București, 1966, 1972 și 1983.
Filimon, *Doc. muntenești.*	Filimon, Aurel, *Diferite documente muntenești*, în „Anuarul Institutului de istorie națională", Cluj, V (1928—1930).
Florescu, *Mărgineni.*	Florescu, George D., *Genealogia boierilor din Mărgineni din secolele al XV-lea și al XVI-lea*, în „Buletinul Comisiei istorice a României", IX (1930) *(extras*, Vălenii de Munte, 1930).
Florescu și Pleșa, *Doc. arh. part.*	Florescu, G. D. și Dan Pleșa, *Materiale din arhive particulare*, în „Studii și materiale de istorie medie", V (1962).
Fotino, *Documente.*	Fotino, George, *Documente slavo-române inedite*, în „Arhivele Olteniei", II (1923).
Ghibănescu, *Teodor Codrescu.*	Ghibănescu, Gh., *Documente*, în „Teodor Codrescu", I (1915—1916), III (1933—1934), IV (1934—1935) și V (1935—1936).

Grecianu. *Genealogiile.*	Grecianu. Ştefan Dimitrie. *Genealogiile documentate ale familiilor boiereşti.* I. II. Bucureşti. 1913. 1914.
Hasdeu. *Arh. ist.*	Hasdeu, B. P., *Arhiva istorică,* în „Columna lui Traian". I (1870), nr. 6, 7, 12. 15, 17, 18. 19, 20. 25, 27, 40, 48.
Hasdeu, *Etymologicum.*	Hasdeu. B. P.. *Etymologicum Magnum Romaniae,* IV. Bucureşti. 1898.
Ionaşcu. *Doc. Oltenia.*	Ionaşcu I., *Documente privitoare la Oltenia şi judeţul Olt,* în „Arhivele Olteniei". XIV (1935).
Ionaşcu. *Cronologia.*	Ionaşcu. I.. *Cronologia documentelor din Moldova şi Ţara Românească.* în *Documente privind istoria Romîniei,* Introducere. I. Bucureşti, 1956.
Ionescu-Nişcov. *Doc. Sofia.*	Ionescu-Nişcov, Traian, *Documente slavo-române în Biblioteca Naţională din Sofia.* în „Romanoslavica", VIII (1963).
Iorga, *St. şi doc.*	Iorga. N., *Studii şi documente,* V. Bucureşti. 1903.
Iorga, *Doc. Ioan Norocea.*	Iorga. N., *Documente privitoare la Ioan Norocea şi la Velica Norocea. prietena lui Mihai Viteazul,* în „Buletinul Comisiei istorice a României", X (1931).
Mihailovici, *Mărturii româneşti.*	Mihailovici. Paul, *Mărturii româneşti din Bulgaria şi Grecia (1468—1866),* în „Revista societăţii istorico-arheologice din Chişinău". XXIII (1933) (*extras,* Chişinău. 1933).
Miletič.	Miletič. L., *Dako romînitea i teahnata slaveanska pismenostî. II. Novi vlaho-bălgarski gramotî ot Braşovî,* în „Sbornik". Sofia. IX (1893).
Mircea, I. R.. *Catalogul.*	Mircea, Ion Radu, *Catalogul documentelor Ţării Româneşti. 1369—1600,* Bucureşti, 1946.
Mircea, I. R.. *Relations culturelles.*	Mircea, Ion Radu. *Relations culturelles roumano-serbes au XVI-e siècle.* în „Revue des études sud-est européennes", I (1963). nr. 3—4.
Muşeţeanu. *Glavacioc.*	Muşeţeanu. Ioan. *Mănăstirea Glavacioc.* Bucureşti. 1933.
Năsturel. *Radu Şerban şi Matei Basarab.*	Năsturel, General P. V., *Radul Şerban Basarab şi Matei Basarab,* în „Literatură şi artă română". XI (1907).
Năsturel. *Istoricul Năsturelilor.*	Năsturel, General P. V., *Istoricul leagănului Năsturelilor,* în „Revista pentru istorie. arheologie şi filologie". X (1909).
Nicolaescu. *Doc. sl. rom.*	Nicolaescu. St., *Documente slavo-române cu privire la relaţiile Ţării Româneşti şi Moldovei cu Ardealul în sec. XV şi XVI,* Bucureşti, 1905.
Nicolaescu. *Coresi.*	Nicolaescu, St., *Diaconul Coresi şi familia sa.* în „Revista pentru istorie. arheologie şi filologie", X (1909).
Nicolaescu, *Vlad Vintilă.*	Nicolaescu, St., *Domnia lui Vlad Vintilă vodă de la Slatina în lumina unor noui documente istorice inedite 1532—1535,* în „Arhivele Olteniei". XV (1936).
Nicolăescu-Plopşor. *Mon. j. Dolj.*	Nicolăescu-Plopşor. *Monografia judeţului Dolj.* în „Oltenia". V (1944). aug. 22.
Nicolescu-Păcureţi. *Mon. Păcureţi.*	Nicolescu-Păcureţi, A.. *Monografia comunei Păcureţi din judeţul Prahova,* Ploieşti. 1912.
Nour. *Balaciu.*	Nour, A. M.. *Balaciu şi Bălăceni.* în „Revista istorică", XVIII (1932).
Păcurariu. *Listele.*	Păcurariu Mircea, *Listele cronologice ale ierarhilor bisericii ortodoxe române,* în „Biserica ortodoxă română". XCIII (1975). nr. 3—4.
Petroşanu, *Schitul Lipovul.*	Petroşanu, Dragoş P., *Schitul Lipovul din judeţul Dolj,* în „Revista arhivelor", III (1939). vol. II, nr. 8.

Popovici, *Mihai vodă.*	Popovici, George, *Mihai vodă şi moşnenii din Sularul*, în „Convorbiri literare", XX (1886—1887).
Răuţescu, *Topoloveni.*	Răuţescu, Ioan, *Topoloveni*, Bucureşti, 1939.
Sacerdoţeanu, *Aref.*	Sacerdoţeanu, A., *Aref — un vechi sat argeşan*, în „Studii şi comunicări. Muzeul Piteşti", 2 (1969).
Soveja şi Nişcov, *Acte de cancelarie.*	Soveja, Maria şi Tr. Ionescu-Nişcov, *Trei acte de cancelarie domnească inedite din a doua jumătate a sec. al XVI-lea*, în „Revista arhivelor", XLVIII (1971), vol. XXXIII, nr. 4.
„SMIM".	„Studii şi materiale de istorie medie", V (1962).
„Studii".	„Studii", XX (1967).
Ştefulescu, *Brătuia.*	Ştefulescu, Al., *Din istoria Gorjului. Brătuia*, în „Şezătoarea săteanului", VI (1904), nr. 12.
Ştefulescu, *Doc. sl. rom.*	Ştefulescu, Al., *Documente slavo-române relative la Gorj. 1406—1665*, Tîrgu-Jiului, 1908.
Ştefulescu, *Tismana.*	Ştefulescu, Al., *Mănăstirea Tismana*, ed. a III-a, Bucureşti, 1909.
Şucu, *Doc. medievale.*	Şucu, Ion I., *O seamă de documente medievale inedite din Ţara Românească* (I), în „Studii şi materiale de istorie medie", IX (1978).
Tocilescu, *Doc. ist. I.*	Tocilescu, Gr. G., *Documente istorice inedite*, în „Foaia societăţii Românismul", I (1870—1871).
Velichi, *Doc. inedite.*	Velichi, C. N., *Nouă documente slave inedite*, în „Studii", XV (1962).
Venelin.	Venelin, I., *Vlaho-bolgarskiia ili Dako-slavianskiia gramotî*, St. Peterburg, 1840.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. *1566 (7074) ianuarie 9.* Petru cel Tinăr voievod întăreşte moşilor satului Mileşti ocinalor din Mileştii de Sus, în urma unei judecăţi cu satul Halmăj.
2. *1566 (7074) ianuarie 10. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte m-rii Tismana satele Pocruia, Godineşti ş.a., in urma unei judecăţi cu m-rea Bistriţa.
3. *1566 (7074) ianuarie 15.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte fiicelor lui Pirvu parte în Sălcuţa, in urma unei judecăţi.
4. *1566 (7074) ianuarie 18.* Petru cel Tinăr voievod întăreşte lui Oprea şi Cinda, fiii lui Ţilin, părţi in Budişteni şi Dobroeşti, în urma unor judecăţi.
5. *1566 (7074) februarie 22. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte lui Vlad ş.a. parte în Virleţii Vladului, in urma unei judecăţi.
6. *1566 (7074) aprilie 3.* Petru cel Tinăr voievod întăreşte lui Neagomir şi Neagoe o funie in Bonteni, in urma unei judecăţi.
7. *1566 (7074) mai 1.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte mai multora ocină in Păpuşariul lui Zlatco, in urma unei judecăţi.
8. *1566 (7074) mai 17.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte popii Ivan şi preotesei lui Stana partea bunicului său Stănilă din Blagodeşti.
9. *1566 (7074) iunie 27. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte lui Oană şi Micu logofeţi parte din ocina Dudeasca.
10. *1566 (7074) august 18.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte lui Vlaicu logofăt şi fratelui său Mihnea satele Năpirteni, Berivoeşti şi muntele Piscanul.
11. *1566 (7074) august 19. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte lui Brateş ş.a. părţi în Liseni, cu vie şi livadă.
12. *1566 (7074) ⟨august 27⟩.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte Mitropoliei din Tirgovişte satul Aninoasa, cu vie şi vinărici.
13. *1566 (7074) august 29. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte m-rii Seaca-Muşeteşti părţi in Miceşti, in urma unei judecăţi (Cu fotocopie in anexă, pl. I).
14. *⟨1566 septembrie 1 — 1567 august 31⟩ 7075. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte lui Dragomir Bicleş parte in Stirmina, lingă Cetăţue.
15. *1566 (7075) septembrie 7. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte lui Ştefan parte in Bărcăneşti, pe care doamna Roxanda i-o dăruise la nuntă.
16. *1566 (7075) octombrie 21.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte popii Ivan partea bunicului său Stănilă din Blagodeşti, in urma unei judecăţi.
17. *1566 (7075) noiembrie 13. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte lui Mecşa postelnic şi jupaniţei sale Stana părţi în Bădeni, in urma unei judecăţi.
18. *1567 (7075) ianuarie 8. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte m-rii Arhanghelul Mihail vatra mănăstirii.
19. *1567 (7075) martie 10. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte lui Bira, Stanciu şi Ivan parte in Brătuia, in urma unei judecăţi.
20. *1567 (7075) aprilie 5. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte m-rii Nucet satul Topoloveni, cu vinărici.
21. *1567 (7075) aprilie 7. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte, in urma unei judecăţi, nepoţilor lui Pătru Sterpu m-rea de la Pădure şi lui Stan, vie cu loc la Modruzeşti.
22. *1567 (7075) aprilie 22. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte lui Ivan mare logofăt părţi din satul Răzvad, cu vii şi vinărici.
23. *1567 (7075) aprilie 23.* Popa Miinea cumpără părţi in Găneşti.
24. *1567 (7075) aprilie 30. Bucureşti.* Petru cel Tinăr voievod intăreşte mai multora părţi in Cioroiu.
25. *1567 (7075) mai 1.* Petru cel Tînăr voievod intăreşte lui Drăgoiu şi fiilor săi părţi in Pleniţa şi Piatra.

26. *1567 (7075)mai 3, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Paraschiva și fiilor săi părți cu vie in Vernești.
27. *1567 (7075) mai 4, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Stoica și fraților săi loc de casă și ogoare la Băiași, iar Stancăi răzor de vie la Berislăvești.
28. *1567 (7075) mai 17, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Oprea vătaf și fratelui său Vilcan părți in Cirstienești, Văleni și Botești, cu livezi și rumâni.
29. *1567 (7075) mai 23.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Bădilă ș.a. parte la Obirșia Trestiatului.
30. *1567 (7075) mai 25, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește Neacșei și lui Tatu părți în Malu.
31. *1567 (7075) iunie 4, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește satului Șușani ocina sa, in urma unei judecăți.
32. *1567 (7075) iunie 17.* Petru cel Tinăr voievod intărește m-rii Tismana parte din Izvarna cu vii, rumâni și țigani, danie a jupaniței Rada.
33. *1567 (7075) iulie 2.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Coresi logofăt părți in Bărcănești și Vlădulești.
34. *1567 (7075) ⟨iulie⟩ 10, București.* Petru cel Tinăr voievod întărește lui Vlad și femeii sale Voica părți in Odobeni.
35. *1567 (7075) iulie 19. București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Vlaicu logofăt și jitelniței sale Moma niște țigani (Cu fotocopie în anexă, pl. II).
36. *1567 (7075) iulie 23, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Ivan mare logofăt sălașe de țigani.
37. *1567 (7075) august 5, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește popii Radu părți in Cacova, cumpărături și schimburi, precum și o parte de moară.
38. *1567 (7075) august 14, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Ivan mare logofăt un țigan.
39. *⟨1567⟩ august 25, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Vlad și fraților săi părți in Leutești.
40. *⟨1567⟩ septembrie 16, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Oană părți in Mihăești, Bășinești, Jigoreni și două pogoane de vie.
41. *⟨1567⟩ septembrie 17, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Vlad părți in Albeni și Negoești.
42. *1567 (7076) septembrie 18.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Ivan grămătic partea bunicului său Stănilă din Blagodești, in urma unei judecăți.
43. *1567 (7076) octombrie 12.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Coresi logofăt parte in Bărcănești.
44. *1567 (7076) octombrie 22.* Petru cel Tinăr voievod intărește m-rii Tismana sălașe de țigani, fugiți peste munte și readuși de egumen.
45. *1567 (7076) noiembrile 20, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Radu pitar și Dobruș postelnic părți in Văselați, Gabrov și Găvăneștii de Jos, cu rumâni și țigani.
46. *1567 (7076) decembrie 1, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Oană și Micu logofeți ș.a. părți in Ionești, in urma unor judecăți.
47. *1567 (7076) decembrie 5, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Manea, Stanciu și Căzan, fiii lui Manea Vulpariul, parte din Golești, in urma unei judecăți cu niște rumâni.
48. *1567 (7076) decembrie 10.* Petru cel Tinăr voievod dăruiește lui Oxotie mare agă satul Calapor, pentru slujbă credincioasă.
49. *1567 (7076) decembrie 20, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Dragomir și fraților săi Vlad și Țigan, părți in Haref.
50. *1568 (7076) ianuarie 1, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește m-rii Tismana jumătate din satul Năsipul, cotropită de fiii lui Badea pentru o dușegubină (Cu fotocopie în anexă, pl. III).
51. *1568 (7076) ianuarie 1, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Șuica ș.a. o ocină, in urma unei judecăți cu m-rea Valea.
52. *1568 (7076) ianuarie 13, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește satului Radovanul ocina sa, deoarece se răscumpărase de la Marcea postelnic.
53. *1568 (7076) ianuarie 23, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Albu parte in Bărcănești, peste care a fost infrățit de fiii săi vitregi, Tudoran și Radu.
54. *1568 (7076) ianuarie 25, București,* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Dinga mare postelnic sălașe de țigani, dăruiți de Mircea Ciobanul și doamna Chiajna pentru slujbă credincioasă.
55. *1568 (7076) februarie 15, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește mai multora ocină la Bisca, in urma unei judecăți.
56. *1568 (7076) martie 16, București.* Petru cel Tinăr voievod intărește lui Oxotie agă satul Bresnița, in urma unei judecăți (Cu fotocopie in anexă, pl. IV).

57. *1568 (7076) aprilie, Bucureşti.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte lui Vlaicu logofăt parte în Izvorani, cu vinărici.
58. *1568 (7076) aprilie 3, Bucureşti.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte lui Gherghe din Rîmnic parte din Voinigeşti, în urma unei judecăţi cu m-rea Cornet (Cu fotocopie în anexă, pl. V).
59. *1568 (7076) aprilie 7, Bucureşti.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte m-rii Romeri un obroc anual de 1 000 de aspri.
60. *1568 (7076) aprilie 14, Bucureşti.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte jupaniţei Stanca şi fraţilor săi satul Mihăeşti, în urma unei judecăţi.
61. *1568 (7076) mai 7.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte lui Liţa ş.a. parte din Groşani (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).
62. *1568 (7076) mai 8.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte lui Petru slugă domnească din Sumărineşti parte cu vii, vad de moară şi locuri de stupine în Mihăileşti, precum şi un munte.
63. *1568 (7076) mai 19.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte lui Stan ş.a. părţi în Giuleşti şi Prădăliceşti.
64. *1568 (7076) mai 20, Bucureşti.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte lui Ivan mare logofăt un copil de ţigan.
65. *1568 (7076) mai 20, Bucureşti.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte lui Ivan mare logofăt un sălaş de ţigani.
66. *1568 (7076) mai 23, Bucureşti.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte m-rii Bistriţa biserica de la Crucişoara, de lîngă satul Potel.
67. *1568 (7076) mai 25.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte lui Nicula logofăt şi nepotului său Nicula grămătic părţi în Racoviţa şi o ţigancă (Cu fotocopie în anexă, pl. VII).
68. *⟨1568⟩ iunie 6, Bucureşti.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte lui Cîndea şi Budea părţi în Cernădia Mare şi Baia de Fier, cu munţii Culmea Bradului şi Carul Pîrgarului.
69. *1568 (7076) iunie 8.* Petru cel Tînăr voievod întăreşte lui Sibiu ş.a. părţi în Pătîrlage, în urma unei judecăţi.
70. *⟨1568 după iunie 14 — 1569 octombrie 28⟩.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupaniţei Chera partea lui Stoica Gighiri din Dichiseşti.
71. *⟨1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28⟩.* Popa Tabac cumpără parte de la Stan Sprinten din Blagodeşti.
72. *⟨1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28⟩.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Glavacioc vii în Cernăteşti.
73. *⟨1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28⟩.* Alexandru Mircea voievod volniceşte pe egumenul Evstratie de la m-rea Snagov să ia venitul din stînitul boieresc de pe munţii Gîrbova, Floreiu, Rădila ş.a.
74. *⟨1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28⟩.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupînesei Chera parte în Dichiseşti, vîndută de Stoica Gighiri în pribegie.
75. *⟨1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28⟩.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Radu şi Ioan părţi în Bădeni.
76. *⟨1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28⟩.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Radu postelnic, Bratu şi Amza moşia Bucoviciorul.
77. *⟨1568 — 1577⟩ iunie 17.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupînesei Calea şi nepotului ei Danciu postelnic satul Brîncoveni.
78. *1568 (7076) ⟨iunie⟩ 21.* Ion Pravilă dă lui Ivaşco mare armaş partea sa de moară din Piteşti, pentru o datorie.
79. *⟨1568 c. iulie—august — 1576 vara⟩.* Mitropolitul Eftimie dăruieşte m-rii Golgota o moară la Tîrgovişte şi aspri pentru lucrul viilor, ca să nu se pustiască (Cu fotocopie în anexă, pl. VIII).
80. *⟨1568—1569⟩ iulie 9.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Miroslav logofăt, Gherghe şi Neculcea părţi în Izlaz, Cioroi şi Momoteşti, precum şi ţigani.
81. *⟨1568—1577⟩ iulie 9.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Vlaicu clucer şi jupînesei Chera satul Mogoşeşti cu mori şi vii, precum şi ţigani.
82. *1568 (7076) iulie 11, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte slugii domneşti Manea ş.a. parte în Mănіaci.
83. *⟨1568 după iulie 11 — 1569 februarie 17⟩.* Alexandru Mircea voievod întăreşte mai multora ocine pe apa Rîmnicului, la Dănileşti, precum şi în Bărăşti, Bălţaţi şi Putreda.
84. *⟨1568 după iulie 11 — 1569 octombrie 28⟩, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupaniţei Chera părţi în Ţigăneşti şi două ţigănci.
85. *⟨1568—1569⟩ iulie 15.* Dobromir mare ban al Craiovei întăreşte lui Dobrin şi fratelui său Mardarie parte în Sorocoveni, în urma unei judecăţi.
86. *1568 (7076) iulie 19, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Mihnea pîrcălab, în urma unei judecăţi, părţi în Bădeni, peste care fusese înfrăţit de fiii lui Pruncea.
87. *1568 (7076) iulie 24, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Glavacioc parte din muntele Prislop.

88. *1568 (7076) iulie 28.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlad Mîndru ș.a. satul Vîrleți, în urma unei judecăți.
89. *1568 (7076) iulie 30. București.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița satul Vîltureștii de pe Codmeana, care se cheamă Bogdănei.
90. *⟨1568—1574⟩ august 2.* Alexandru Mircea voievod întărește mitropolitului Eftimie vie și livadă la Aninoasa.
91. *1568 (7076) august 2.* Alexandru Mircea voievod întărește jupaniței Maria. sora lui Pătrașco voievod. și fiicei sale Dobra toate averile rămase de la bărbatul ei, Balea paharnic.
92. *1568 (7076) august 2. București.* Alexandru Mircea voievod întărește jupînesei Mușa și fiicei sale Neacșa jumătate din satul Valea Lupului, în urma unor judecăți.
93. *⟨1568⟩ august 7, București.* Alexandru Mircea voievod întărește mai multora cumpărături și înfrățiri în Lipia, Gomoești, Bălișoara și Groșani.
94. *1568 (7076) august 9. București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Stanciu părți cu vie în Voinigești.
95. *1568 (7076) august 11. București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Mușat și fiicelor sale și lui Pascoi și fiicei sale parte în Neagomirești. în urma unor judecăți.
96. *1568 (7076) august 13. București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Albu. Armeancăi și Bobei parte în Căminești, în urma unei judecăți cu sora lor vitregă Raina.
97. *1568 (7076) august 23.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Pîrvu vătaf parte cu vad de moară. pădure și livadă în Stoenești. în urma unei judecăți.
98. *1568 (7076) august 25. București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Ivașco mare stolnic și lui Albu clucer satul Urîți și parte din balta Bistrețul.
99. *1568 (7077) septembrie 3. București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Stepan și Dumitru logofeți ș.a. satul Alunul. în urma unor judecăți cu Igoii ș.a.
100. *⟨1568⟩ septembrie 4.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana parte din satul Izvarna cu rumâni. vii și țigani. danie a jupaniței Rada.
101. *⟨1568—1577⟩ septembrie 5.* Alexandru Mircea voievod volnicește pe Stanciu logofăt din Căzănești să țină partea soacrei sale din Hulubești. cu vie și vad de moară.
102. *1568 (7077) septembrie 5, București.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tisău averea lăsată de Ivăniș vornic și jupanița Stanca.
103. *1568 (7077) septembrie 5. București.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana vama de la Calafat, stabilind tariful și vama de la bălțile Bistrețul. Balta Albă și Platețul.
104. *1568 (7077) septembrie 6. București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Oancea ș.a. părți în Popeștii de pe Mociorăță.în urma unei judecăți.
105. *⟨1568—1569⟩ septembrie 7.* Alexandru Mircea voievod întărește Mitropoliei satul Băneștii de la Ruia cu mori.
106. *1568 (7077) septembrie 8.* Alexandru Mircea voievod întărește Mitropoliei satul Aninoasa, în urma unei judecăți cu Hamza Turcul.
107. *⟨1568—1569⟩ septembrie 8, Tîrgoviște.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Pătru vie loc de casă. ogor și trei fălci de ocină la munte, în Olteni.
108. *1568 (7077) septembrie 9.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița satul Vădastra Mare. în urma unor judecăți cu Dumitru. fiul lui Stoica Picior (Cu fotocopie în anexă, pl. IX).
109. *⟨1568—1582⟩ septembrie 21.* Județul și 12 pîrgari din orașul Buzău întăresc episcopului Atanasie moara de la vadul Bărăcii, dăruită de Stanciul al lui Tudoran ș.a.
110. *1568 (7077) septembrie 22, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Codrea logofăt și jupaniței lui Anca părți în Purcăreni și Berceni, cu mori, vie și țigani. în urma unei judecăți.
111. *1568 (7077) octombrie 1. București.* Alexandru Mircea voievod întărește jupanului Bocotan părți în Tudorești. în urma unor judecăți.
112. *1568 (7077) octombrie 2, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Vîlcu, Vlad și nepotului lor Stoica părți în Cîinești.
113. *1568 (7077) octombrie 4. București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Stepan logofăt părți în Ulița, Bujorani, Drăgoești și Uiești cu care l-au dăruit doamna Despina, doamna Ruxandra și jupanița Samfira pentru slujbă în țări străine.
114. *⟨1568—1573⟩ octombrie 5.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Govora ocină ⟨la Stoiceni⟩, pentru care s-a judecat cu Drăculeștii.
115. *1568 (7077) octombrie 9.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița părți în Mirilița, în urma unei judecăți.
116. *1568 (7077) octombrie 15, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Neagoe logofăt părți în Brădășani și Manița. în urma unor judecăți.
117. *1568 (7077) octombrie 17. București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Dumitru, Dan și Neagoe parte în Bilogești și loc de vie.
118. *⟨1568—1573⟩ octombrie 24.* Mitropolitul Eftimie întărește Mănăstirii Sf. Ștefan de la Meteore dania lui Dragomir mare vornic din Bănești. moaștele Sf. mucenic Haralambie.

119. *1568 (7077) octombrie 27.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Felca și fraților săi funii de ocină în Fierești, în urma unor judecăți.
120. *1568 (7077) octombrie 28.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Radu postelnic și rudelor sale satele Comoșteni, Marmurele, Măceșelul și Măcešul Mare, cu bălțile lor.
121. *⟨1568⟩ noiembrie 26.* Alexandru Mircea voeievod întărește lui Radu și fiilor săi satul Runcul, în urma unei judecăți cu Tudor logofăt și Dragomir vistier.
122. *⟨1568⟩ decembrie 2.* Alexandru Mircea voievod poruncește lui Vlaicu din Rumciani să cerceteze cu megiașii dacă Neniul și Mușat din Blestematele s-au cnezit în zilele lui Mircea Ciobanul.
123. *1569 (7077) ianuarie 6, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Badea părți în Bădeni și Leotești, în urma unei judecăți.
124. *1569 (7077) ianuarie 7, București.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița jumătate din satul Celeiul cu baltă și gîrlă, în urma unei judecăți cu m-rea Potoc (Cu fotocopie în anexă, pl. X).
125. *⟨1569—1574⟩ ianuarie 7.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana jumătate din vama de la Vîlcan.
126. *1569 (7077) ianuarie 8.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Argeș balta Saltava cu iezerele.
127. *1569 (7077) ianuarie 8.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița satul Gîndeni în urma unei judecăți.
128. *1569 (7077) ianuarie 8, București.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana satul Elhovița.
129. *1569 (7077) ianuarie ⟨8⟩, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlaicu clucer satul Cislău, în urma unei judecăți.
130. *1569 (7077) ianuarie 8* .Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlaicu logofăt părțile unchiului său Vlaicu fost mare logofăt, din Piscani și Racovița, cu mori, vii și țigani, în urma unor judecăți.
131. *1569 (7077) ianuarie 9, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlaicu clucer și surorii sale jupanița Chera satul Țigănești, în urma unei judecăți.
132. *⟨1569—1574⟩ ianuarie 19.* Dragomir mare vornic volnicește pe Vlaicu paharnic din Cotești să-și ia înapoi tot ce-i luase m-rea Argeș din dreptul lui de vinărici din dealul de la Ștefănești.
133. *1569 (7077) ianuarie 21, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlaicu mare vătaf parte în Tămășești, cu pădure, vaduri de moară și grădini.
134. *1569 (7077) ianuarie 29, București.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Valea mai multe sălașe de țigani.
135. *⟨1569⟩ februarie 14.* Alexandru Mircea voievod volnicește pe Athanasie episcop de Buzău să-și apere braniștea care se numește Cringul Tîrgului.
136. *1569 (7077) februarie 17, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Danciu și Oprea postelnici părți cu rumâni în Găojani, Siliștea și Preajva, în urma unei judecăți.
137. *1569 (7077) martie 25, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Necula slugă domnească parte în Izvirnea, peste care a fost înfrățit de Badea.
138. *1569 (7077) ⟨după martie 25 — august 31⟩, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Mitrea mare comis satul Găvojdibrodul cu bălțile Găvăștița și Cușmița, în urma unei judecăți cu jupanița Samfira.
139. *⟨1569 după martie 25 — 1574 august 7⟩.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Mitrea mare comis satul Găvojdibrodul cu bălțile Găvăștița și Cușmița, în urma unei judecăți cu m-rea Mislea.
140. *1569 (7077) martie 29, București.* Alexandru Mircea voievod întărește jupaniței Calea și fiicei sale Maria satul Recica cu bălțile și iezerele, în urma unei judecăți cu Voineagu și Staica.
141. *1569 (7077) aprilie 11, București.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana satele Tîrgoviștea, Varovnicul, Petrovița ș.a., cu păduri și bălți.
142. *1569 (7077) aprilie 12.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Cozia satul Orlea, în urma unei judecăți cu megiașii.
143. *1569 (7077) aprilie 16, București* Alexandru Mircea voievod întărește lui Gligorie partea lui Ion din Hăiești.
144. *1569 (7077) aprilie, 25 București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Țincul parte în Toxobești.
145. *1569 (7077) aprilie 25.* Alexandru Mircea voievod întărește jupaniței Vlădaia satele Prundul și Călinetul, în urma unei judecăți (Cu fotocopie în anexă,pl. XI).
146. *1569 (7077) aprilie 29, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Dămian și Neag parte în Copăceni.
147. *1569 (7077) mai 31, București.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii de la Cricov satele Cornenii din Coastă și Cornenii de lingă Apă cu vaduri de moară, precum și un sălaș de țigani, danie a boierilor din Mărgineni.

148. *1569 (7077) mai 31, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii de la Cricov parte in Zănoaga cu mori şi pădure, precum şi un sălaş de ţigani, danie a jupaniţei Stana din Stănceşti.
149. *1569 (7077) iunie 1, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Cricoveni părţi în Blagodeşti.
150. *1569 (7077) iunie 6, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod intăreşte m-rii Glavacioc jumătate din satul Cernăteşti cu podgorie şi mori, în urma unei judecăţi.
151. *1569 (7077) iunie 13.* Dobromir mare ban al Craiovei întăreşte lui Manea ş.a. satele Mădulari, Rogojina şi Iacovul, in urma unei judecăţi.
152. *1569 (7077) iunie 14.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Vlaicu şi Manga părţi în Bucşa.
153. *⟨1569⟩ iunie 15, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod intăreşte lui Stan Bostan şi vărului său Bunea parte in Mărăcinenii Cracei, in urma unei judecăţi.
154. *1569 (7077) iunie 23, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod intăreşte lui Drăghici ş.a. părţi in Româneşti, în urma unei judecăţi.
155. *1569 (7077) iunie 27, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Ostrov un obroc anual in bulgări de sare, aspri, griu şi orz din judeţul Olt şi vin din vinăriciul domnesc de la Rimnic.
156. *1569 (7077) iulie 2.* Alexandru Mircea voievod intăreşte Episcopiei de Buzău un sălaş de ţigani, dăruiţi de Radu stolnic din Boldeşti.
157. *1569 (7077) iulie 22, Stăneşti.* Dobromir mare ban al Craiovei intăreşte popii Ioica din Tismana părţi in Negoeşti şi Ohăbiţa.
158. *1569 (7077) august 5.* Alexandru Mircea voievod intăreşte mai multora parte în Turceni, care se cheamă ocina craiovească.
159. *⟨1569⟩ august 7.* Alexandru Mircea voievod intăreşte lui Stanciu ş.a. părţi în Mileştii de Sus şi de Jos.
160. *1569 (7077) august 17, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod intăreşte Mitropoliei din Tirgovişte satul Mogoşeştii de pe Dimboviţa cu mori şi vii, danie a jupînesii Chera din Rumceni.
161. *1569 (7077) august 23, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte Catalinei şi bărbatului ei Hacica părţi in Bujoreni, cu ogoare şi vii.
162. *1569 (7078) septembrie 4, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod intăreşte m-rii Tismana părţi cu vie în Racoţi, dăruite de popa Minea.
163. *1569 (7078) septembrie ⟨11⟩, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod intăreşte m-rii Glavacioc partea lui Hamza banul din Obislav, cu rumâni.
164. *⟨1569⟩ septembrie 12, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod intăreşte m-rii Nucet satul Tomşani cu mori şi trei sălaşe de ţigani, danie a lui Vlaicu comis.
165. *1569 (7078) septembrie 28, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod intăreşte lui Pascu şi Zbora părţi in Pleşcoi şi Gugeşti.
166. *1569 (7078) septembrie 30, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod intăreşte lui Stoica, Vişan ş.a. parte in Birca.
167. *1569 octombrie, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Dragomir logofăt părţi in Balaci, Găguleşti şi Stoileşti.
168. *1569 (7078) octombrie 4.* Alexandru Mircea voievod intăreşte lui Dobromir mare ban al Craiovei parte in Lipov.
169. *1569 (7078) octombrie 16, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod intăreşte mai multora satul Stălnicioara, in urma unor judecăţi cu satul Colareţi.
170. *⟨1569⟩ octombrie 23, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod intăreşte Episcopiei de Buzău vii in Moceşti şi Verneşti pe care le luase de la Ivan, dindu-i aspri să-şi cumpere alte vii.
171. *1569 (7078) octombrie 28, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod intăreşte lui Danciu şi Oprea postelnici părţi în Preajva, Bodeni, Siliştea şi Găojani, in urma unei judecăţi.
172. *1569 (7078) noiembrie 20, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod intăreşte lui Badea piseţ parte cu rumâni şi vad de moară in Bîrseşti, vindută de Stana ca să scoată din robie pe fiul său Dragul.
173. *1569 (7078) decembrie 13, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte mai multora cumpărături şi infrăţiri in Cochineştii de Sus şi de Jos, Curteni, Năneşti, Iaşi, Şerboiani şi Moeşeşti.
174. *1569 (7078) decembrie 17, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod intăreşte lui Mihail ban partea lui Dumitru şi a jupaniţei Vlădaia din Pietroşani, luată prin schimb pentru parte în Gostavăţ (Cu fotocopie in anexă, pl. XII).
175. *1570 (7078) ianuarie 3, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Tismana parte din Cirbeşti, in urma unei judecăţi.
176. *⟨1570⟩ ianuarie 9.* Alexandru Mircea voievod judecă pricina dintre m-rea Bistriţa şi Aldea din Bîrluiu, fostă slugă şi rumân al mănăstirii (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII).

177. *1570 (7078) ianuarie 9, București.* Alexandru Mircea voievod intărește mai multora părți în Tudorești.

178. *⟨1570⟩ ianuarie 12,* Alexandru Mircea voievod intărește lui Gherghina logofăt vii in Leurdeni, in urma unei judecăți.

179. *1570 (7078) ianuarie 14.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Băncilă ș.a. părți in Poucești.

180. *1570 (7078) ianuarie 16, București.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Ralea, Boe, Dobromireasa ș.a. părți in Lipov.

181. *1570 (7078) ianuarie 19.* Alexandru Mircea voievod intărește m-rii Dobrușa satele Crivina, Brăești și Humureni, precum și țigani.

182. *⟨1570⟩ ianuarie 19.* Alexandru Mircea voievod intărește satului Hareșani ocina sa, în urma unei judecăți cu satul Căpățineni.

183. *1570 (7078) ianuarie 22, București.* Alexandru Mircea voievod intărește mai multora părți in Seaca.

184. *1570 (7078) ianuarie 28.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Coresi logofăt și fratelui său Drăgan parte cu mori in Miroslăvești, in urma unei judecăți.

185. *1570 (7078) ianuarie 30, București.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Radu parte in Bălțați, iar fiicei sale Stoica, un loc de stupină.

186. *1570 (7078) februarie 1, București.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Radu, Oprea și Stan părți in Păușești și Prundeni, in urma unor judecăți.

187. *⟨1570⟩ februarie 2.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Vlaicu clucer din Rumceni parte in Cislău.

188. *1570 (7078 februarie 14.* Hotarele moșiei Săseni.

189. *1570 (7078) februarie 15, București.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Danciu și fraților săi partea lor din Stănești, in urma unei judecăți.

190. *⟨1570—1577⟩ februarie 23.* Alexandru Mircea voievod intărește m-rii Snagov parte din Spanțov, in urma unei judecăți cu Dobromir ban.

191. *1570 (7078) martie 15.* Stan spahiu ș.a. vind parte in Nucet lui Șerban și Lupu din Tulburea.

192. *⟨1570⟩ martie 22, București.* Alexandru Mircea voievod intărește slugilor domnești Oprea și Stanciu părți in Frasinul și Filiași, cu rumâni, vii și țigani.

193. *⟨1570⟩ martie 26.* Alexandru Mircea voievod intărește m-rii Tismana vama de la Vilcan (Cu fotocopie in anexă, pl. XIV).

194. *1570 (7078) martie 29, București.* Alexandru Mircea voievod intărește Episcopiei de Buzău un țigan zlătar.

195. *1570 (7078) martie 29, București.* Alexandru Mircea voievod intărește m-rii Bistrița parte in Tirsa, in urma unei judecăți (Cu fotocopie in anexă, pl. XV).

196. *1570 (7078) aprilie 29, București.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Cirstian postelnic satul Somești și parte din Șchiopeni, in urma unei judecăți.

197. *⟨1570 (7078) aprilie 29⟩, București.* Alexandru Mircea voievod intărește infrățirea dintre Maria și bărbatul ei Micu, peste parte in Boteni.

198. *1570 (7078) mai 1, București.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Vlaicu clucer ș.a. ocină in Cislău, in lunca Bișcei, in urma unei judecăți cu Poenarii.

199. *1570 (7078) mai 8.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Stan vătaf părți în Curpen și Alixeni.

200. *1570 (7078) mai 13, București.* Alexandru Mircea voievod intărește mai multora parte in Gloduri, în urma unei judecăți.

201. *⟨1570⟩ mai 18.* Alexandru Mircea voievod intărește Mitropoliei satul Băneștii de la Ruia cotropit de Radu logofăt (Cu fotocopie in anexă, pl. XVI).

202. *1570 (7078) mai 18, București.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Ivan grămătic partea bunicului său Stănilă din Blagodești, în urma unei judecăți cu nepoții acestuia.

203. *1570 (7078) mai 19, București.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Goideanu ș.a. părți în Frăsinetul de Cimp și Sturzești.

204. *1570 (7078) mai 20, București.* Alexandru Mircea voievod intărește satelor Stăneștii de la Obrejie și Șovircul ocina Gurbanul, in urma unei judecăți.

205. *1570 (7078) mai 23, București.* Alexandru Mircea voievod intărește m-rii Seaca-Mușetești ocina Prădești, in urma unor judecăți.

206. *1570 (7078) mai 23.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Stoican parte in Ciutura, dăruită de Radu logofăt pentru slujbă dreaptă.

207. *1570 (7078) iunie 6, București.* Alexandru Mircea voievod intărește lui Bîră ș.a. părți în Gorbăneasca.

208. *1570 (7078) iunie 11, București.* Alexandru Mircea voievod intărește Episcopiei de Buzău parte in Albești, dăruită de Albu.

209. *1570 (7078) iunie 15, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Barbu slugă domnească ș.a. cu cetele lor, satul Bodieștii Mici, în urma unei judecăți.

210. *1570 (7078) iunie 17, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Coresi logofăt parte în Bărcănești.

211. *⟨1570⟩ iunie 25.* Alexandru Mircea voievod volnicește pe țiganul Radu globnic, sluga lui Șerban postelnic, să caute trei țigănci ale acestuia (Cu fotocopie în anexă, pl. XVII).

212. *1570 (7078) iunie 26, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Văsiiu cel bătrîn din Tîrgșor parte cu moară în Rogozești, precum și un țigan.

213. *1570 (7078) iulie 3, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Ivan ogoare și părți cu vie în Vaidei, Curpen și Alexeni, precum și o ocnă de piatră.

214. *1570 (7078) iulie 5, București.* Alexandru Mircea voievod întărește Areșanilor ocina lor, în urma unei judecăți cu satul Căpățineni.

215. *1570 (7078) iulie 18, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Cîrloman părți în Măxineni și Tîmboești, unele cumpărate „cînd au fost foametea cea mare".

216. *1570 (7078) iulie 19, București.* Alexandru Mircea voievod judecă pricina dintre jupanița Calea și surorile ei, pentru moștenirea rămasă de la tatăl lor, Vladul portar.

217. *1570 (7078) iulie 22, București.* Alexandru Mircea voievod întărește jupaniței Neacșa părțile fratelui său Stanciu din Sălătruc, Fîntînele, Plăcicoi și Pulați, precum și țigani.

218. *1570 (7078) august 1.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Rusin părți în Sămăileni, precum și țigani.

219. *1570 (7078) august 12, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Negre portar, jupaniței Caplea și fiului lor, Tatul, satul Rușii lui Chirtop, în urma unei judecăți.

220. *1570 (7078) august 13.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Argeș parte în Ștefănești, în urma unei judecăți.

221. *1570 (7078) august 30, Tîrgoviște.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Glavacioc o fîntînă în Topoloveni și loc de 12 stînjeni în jurul fîntînii.

222. *⟨1570 septembrie 1 — 1571 august 31⟩ 7079.* Alexandru Mircea voievod volnicește m-rea Glavacioc să-și apere bălțile și heleșteiele de la Sămărinești, Cringari și de pe Glavacioc.

223. *⟨1570 septembrie 1 — 1571 august 31⟩ 7079.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Potocu părți în Vlăduța, în urma unei judecăți.

224. *1570 (7079) septembrie 7, Tîrgoviște.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlad slugă domnească și cetei sale, parte în Urlătoi, în urma unei judecăți cu Cîndeștii.

225. *⟨1570⟩ septembrie 9, Tîrgoviște.* Alexandru Mircea voievod întărește mai multora părți în Turceni.

226. *1570 (7079) septembrie 10, Tîrgoviște.* Alexandru Mircea voievod întărește Dobrei parte în Godeni.

227. *⟨1570⟩ septembrie 12.* Dobromir mare ban poruncește lui Pătru ban să întoarcă lui Vlad din Cartiu un hatalm luat pe nedrept.

228. *1570 (7079) septembrie 12.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana sălașe de țigani.

229. *1570 (7079) septembrie 17, Tîrgoviște.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Dobrotă și Badea parte în Cobia.

230. *1570 (7079) septembrie 19, Tîrgoviște.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Nucet un țigan, în urma unei judecăți.

231. *1570 (7079) septembrie 20.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Iezărul parte în Poganu.

232. *1570 (7079) ⟨septembrie 26, Tîrgoviște⟩.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Viforăști satele Gurguiați și Vărăști, în urma unei judecăți cu m-rea Dealu.

233. *1570 (7079) septembrie 27.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Florea postelnic părți în Stejaru, Bănești și Cricov, peste care a fost înfrățit de Malcea.

234. *1570 (7079) octombrie, 8, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Dobromir fost mare ban satul Tămășești, cu vii.

235. *⟨1570 după octombrie 8 — 1574 august 7⟩.* Alexandru Mircea voievod dăruiește m-rii Sfînta Ecaterina de la muntele Sinai un obroc anual de 6 000 de aspri.

236. *⟨1570 după octombrie 8 — 1574 august 7⟩.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Oprea fost vătaf muntele Clăbucetul, delnițe și livezi în Văleni.

237. *⟨1570 după octombrie 8 — 1574 august 7⟩, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Stoica logofăt părți în Vîlcele luate de la Albu Popescul și de la Naica, pentru că i-a scos de la bir.

238. *⟨1570 după octombrie 8 — 1571 august 31⟩, 7079.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Mărgineni satele Cornenii din Coastă și Cornenii de lîngă Apă cu vaduri de moară, danie a boierilor din Mărgineni.

239. *⟨1570 după octombrie 8 — 1574 august 7⟩, București.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Mărgineni satele Cornenii din Coastă și Cornenii din Vale, în urma unor judecăți cu m-rea Cozia.

240. *⟨1570 după octombrie 8 — 1571 august 31⟩, 7079.* Alexandru Mircea voievod întărește, în urma unei judecăți, lui Pătru și Dan, slugi domnești, parte în Bălești, cumpărată la vreme de foamete.

241. *⟨1570 după octombrie 8 — 1571 august 31⟩, 7079.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Stepan fost mare clucer satele Perișoru, Cîrna și Cornățelul.

242. *⟨1570—1573⟩ octombrie ⟨după 8⟩.* Alexandru Mircea voievod întărește unei slugi domnești o ocină, pentru slujbă.

243. *1570 (7079) octombrie 23.* Alexandru Mircea voievod întărește Mitropoliei din Tîrgoviște satul Luciani (Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).

244. *⟨1570 octombrie — 1571 august⟩ 26, 7079, București.* Alexandru Mircea voievod întărește mai multora ⟨ocina Bîsca⟩, în urma unor judecăți.

245. *1570 (7079) noiembrie 1, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Neagoe, Stoica, Vlad și Stan părți în Berislăvești, în urma unei judecăți.

246. *1570 (7079) noiembrie 1, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Neagoe slugă domnească părți în Bădeni, în urma unor judecăți (Cu fotocopie în anexă, pl. XIX).

247. *1570 (7079) noiembrie 5, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlad postelnic, fiul lui Ivașco mare logofăt, satul Românești pe Argeș, pierdut de Țintea armaș pentru viclenie.

248. *1570 (7079) noiembrie 7, București.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița parte în Vădastra, în urma unei judecăți (Cu fotocopie în anexă, pl. XX).

249. *1570 (7079) noiembrie 10, București.* Alexandru Mircea voievod întărește vlastelinilor săi, Ivașco mare logofăt și Albu mare clucer, satul Mărăcineni, în urma unei judecăți cu satul Ciumești.

250. *1570 (7079) noiembrie 12, București.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Mărgineni jumătate din satul Zănoaga, în urma unor judecăți cu megiașii.

251. *1570 (7079) noiembrie 14, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Cîrstian postelnic satul Băneștii de la Ruia, în urma unor judecăți cu jupanița Stanca din Cornățeni.

252. *1570 (7079) noiembrie 27.* Alexandru Mircea voievod întărește jupînesei Calea satul Brîncoveni, cu baltă, în urma unei judecăți.

253. *1570 (7079) decembrie 12, București.* Alexandru Mircea voievod întărește încă o dată jupînesei Calea satul Brîncoveni, cu baltă.

254. *1570 (7079) decembrie 14, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Radu și fraților săi parte în Aninoasa, cu rumâni, mori, dîrstă și pădure.

255. *⟨1570⟩ decembrie 16.* Alexandru Mircea voievod întărește jupaniței Calea satul Răcluța, în urma unei judecăți.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. *9 janvier 1566 (7074)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme aux anciens du village de Mileşti sa terre de Mileştii de Sus, après jugement avec le village de Halmăj.
2. *10 janvier 1566 (7074)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana les villages de Tismana, Pocruia, Godineşti et autres, après jugement avec le monastère de Bistriţa.
3. *15 janvier 1566 (7074)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme aux filles de Pîrvu une terre à Sălcuţa, après jugement.
4. *18 janvier 1566 (7074)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Oprea et à Cînda, fils de Ţilin, des terres à Budişteni et à Dobroeşti, après jugements.
5. *22 février 1566 (7074)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Vlad et autres une terre à Vîrleţii Vladului, après jugement.
6. *3 avril 1566 (7074)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Neagomir et à Neagoe une «funie» à Bonteni, après jugement.
7. *1-er mai 1566 (7074)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à plusieurs une terre à Păpuşariul lui Zlatco, après jugement.
8. *17 mai 1566 (7074)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au prêtre Ivan et à son épouse, Stana, la terre de son grand-père Stănilă de Blagodeşti.
9. *27 juin 1566 (7074)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme aux logothètes Oană et Micu une part de la terre de Dudeasca.
10. *18 août 1566 (7074)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au logothète Vlaicu et à son frère Mihnea, les villages de Năpîrteni, Berivoeşti et le mont de Piscanul.
11. *19 août 1566 (7074)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Brateş et autres des terres à Liseni, avec vigne et verger.
12. *⟨27 août⟩ 1566 (7074)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à la Métropolie de Tîrgovişte le village d'Aninoasa, avec vigne et dîme sur le vin.
13. *29 août 1566 (7074)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Seaca-Muşeteşti des terres à Miceşti, après jugement (Photocopie en annexe, pl. I).
14. *⟨1-er septembre 1566 – 31 août 1567⟩*, *7075*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Dragomir Bicleş une terre à Stîrmina, près de Cetăţue.
15. *7 septembre 1566 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Ştefan une terre à Bărcăneşti, don de la princesse Roxanda, à l'occasion de sa noce.
16. *21 octobre 1566 (7075)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au prêtre Ivan la terre de son grand-père Stănilă de Blagodeşti, après jugement.
17. *13 novembre 1566 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au «postelnic» Mecşa et à sa «joupanitza» Stana des terres à Bădeni, après jugement.
18. *8 janvier 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère d'Archange Michel le terrain autour du monastère.
19. *10 mars 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Bira, Stanciu et Ivan une terre à Brătuia, après jugement.
20. *5 avril 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Nucet le village de Topoloveni, avec la dîme sur le vin.
21. *7 avril 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme aux neveux de Pătru Sterpu le monastère de Podure, après jugement et à Stan, une vigne avec terrain à Modruzeşti.
22. *22 avril 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au grand logothète Ivan des parts du village de Răzvad, avec vigne et dîme sur le vin.
23. *23 avril 1567 (7075)*. Le prêtre Mîinea achète des terres à Găneşti.
24. *30 avril 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à plusieurs des terres à Cioroiu.

25. *1-er mai 1567 (7075).* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Drăgoiu et à ses fils des terres à Pleniţa et à Piatra.
26. *3 mai 1567 (7075), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Paraschiva et à ses fils des terres avec vigne à Verneşti.
27. *4 mai 1567 (7075), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Stoica et à ses frères un emplacement de maison et des champs à Băiaşi et à Stanca une vigne à Berislăveşti.
28. *17 mai 1567 (7075), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à l'intendant Oprea et au frère de celui-ci Vîlcan, des terres à Cîrstieneşti, Văleni et Boteşti, avec vergers et serfs.
29. *23 mai 1567 (7075).* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Bădilă et autres une terre à Obîrşia Trestiatului.
30. *25 mai 1567 (7075), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Neacşa et à Tatul des terres à Malu.
31. *4 juin 1567 (7075), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au village de Şuşani sa terre, après jugement.
32. *17 juin 1567 (7075).* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana une terre à Izvarna, avec vigne, serfs et tziganes, don de la « joupanitza » Rada.
33. *2 juillet 1567 (7075).* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au logothète Coresi des terres à Bărcăneşti et à Vlăduleşti.
34. *10 ⟨juillet⟩ 1567 (7075), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Vlad et à son épouse Voica des terres à Odobeni.
35. *19 juillet 1567 (7075), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme des tziganes au logothète Vlaicu et à sa « jitelnitza » Moma (Photocopie en annexe, pl. II).
36. *23 juillet 1567 (7075), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au grand logothète Ivan des familles de tziganes.
37. *5 août 1567 (7075), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au prêtre Radu des terres à Cacova, achats et échanges, ainsi qu'une part de moulin.
38. *14 août 1567 (7075), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme un tzigane au grand logothète Ivan.
39. *25 août ⟨1567⟩, Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Vlad et à ses frères, des terres à Leuteşti.
40. *16 septembre ⟨1567⟩, Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Oană des terres à Mihăeşti, Băşineşti, Jigoreni et deux arpents de vigne.
41. *17 septembre ⟨1567⟩, Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Vlad des terres à Albeni et à Negoeşti.
42. *18 septembre 1567 (7076).* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au copiste Ivan la terre de son grand-père Stănilă de Blagodeşti, après jugement.
43. *12 octobre 1567 (7076).* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au logothète Coresi une terre à Bărcăneşti.
44. *22 octobre 1567 (7076).* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana des familles de tziganes qui s'étaient enfuis par delà la montagne et que l'hégoumène avait renvoyé.
45. *20 novembre 1567 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au panetier Radu et au « postelnic » Dobruş des terres à Văselaţi, Gabrov et Găvăneştii de Jos, avec serfs et tziganes.
46. *1-er décembre 1567 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme aux logothètes Oană et Micu, de même qu'à d'autres des terres à Ioneşti, après jugements.
47. *5 décembre 1567 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Manea, Stanciu et Căzan, fils de Manea Vulpariul, des terres à Goleşti, après jugement avec des serfs.
48. *10 décembre 1567 (7076).* Le voïévode Pierre le Jeune fait don au grand « aga » Oxotie du village de Calapor, pour l'avoir fidèlement servi.
49. *20 décembre 1567 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Dragomir et à ses frères, Vlad et Ţigan, des terres à Haref.
50. *1-er janvier 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana la moitié du village de Năsipul, sur laquelle avaient empiété les fils de Badea en guise de dédommagement pour une ammende pour meurtre (Photocopie en annexe, pl. III).
51. *1-er janvier 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Şuica et autres une terre, après jugement avec le monastère de Valea.
52. *13 janvier 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au village de Radovanul sa terre, parce qu'elle avait été rachetée au « postelnic » Marcea.
53. *23 janvier 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Albu une terre à Bărcăneşti, sur laquelle il s'est affréré avec ses beaux-fils, Tudoran et Radu.

54. *25 janvier 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au grand « postelnic » Dinga des familles de tziganes, don du voïévode Mircea Ciobanul et de la princesse Chiajna, pour les avoir fidèlement servis.
55. *15 février 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à plusieurs une terre à Bîsca, après jugement.
56. *16 mars 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à l'« aga » Oxotie le village de Bresniţa, après jugement (Photocopie en annexe, pl. IV).
57. *Avril 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au logothète Vlaicu une terre à Izvorani avec la dîme sur le vin.
58. *3 avril 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Gheorghe de Rîmnic une terre à Voinigeşti, après jugement avec le monastère de Cornet (Photocopie en annexe, pl. V).
59. *7 avril 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Romeri une somme annuelle de 1000 aspres.
60. *14 avril 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à la « joupanitza » Stanca et à ses frères le village de Mihăeşti, après jugement.
61. *7 mai 1568 (7076).* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Liţa et autres une terre à Groşani (Photocopie en annexe, pl. VI).
62. *8 mai 1568 (7076).* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Petru de Sumărineşti, homme au service du prince, une terre avec vigne, un emplacement de moulin et des emplacements de ruchers à Mihăileşti, ainsi qu'un mont.
63. *19 mai 1568 (7076).* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Stan et autres des terres à Giuleşti et à Prădăliceşti.
64. *20 mai 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au grand logothète Ivan un enfant de tzigane.
65. *20 mai 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au grand logothète Ivan une famille de tziganes.
66. *23 mai 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Bistriţa l'église de Crucişoara près du village de Potel.
67. *25 mai 1568 (7076).* Le voïévode Pierre le Jeune confirme au logothète Nicula et à son neveu, le scribe Nicula, des terres à Racoviţa et une tzigane (Photocopie en annexe, pl. VII).
68. *6 juin ⟨1568⟩, Bucarest.* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Cîndea et à Budea des terres à Cernădia Mare et à Baia de Fier, avec les monts Culmea Bradului et Carul Pîrgarului.
69. *8 juin 1568 (7076).* Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Sibiu et autres des terres à Pătîrlage, après jugement.
70. *⟨Après le 14 juin 1568 — 28 octobre 1569⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Chera la terre de Stoica Gighiri de Dichiseşti.
71. *⟨Après le 14 juin 1568 — 28 septembre 1577⟩.* Le prêtre Tabac achète une terre à Stan Sprinten de Blagodeşti.
72. *⟨Après le 14 juin 1568 — 28 septembre 1577⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Glavacioc des vignes à Cernăteşti.
73. *⟨Après le 14 juin 1568 — 28 septembre 1577⟩.* Le prince Alexandre Mircea autorise l'hégoumène Evstratie du monastère de Snagov d'encaisser le revenu provenant des bergeries seigneuriales des monts de Gîrbova, Floreiu, Rădila et autres.
74. *⟨Après le 14 juin 1568 — 28 septembre 1577⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Chera une terre à Dichiseşti, vendue par Stoica Gighiri se trouvant en exil.
75. *⟨Après le 14 juin 1568 — 28 septembre 1577⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Radu et à Ioan des terres à Bădeni.
76. *⟨Après le 14 juin 1568 — 28 septembre 1577⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « postelnic » Radu, à Bratul et à Amza, le domaine de Bucoviciorul.
77. *17 juin ⟨1568—1577⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Calea et à son neveu, le « postelnic » Danciul, le village de Brîncoveni.
78. *21 ⟨juin⟩ 1568 (7076).* Ion Pravilă cède au grand prévôt Ivaşco sa part de moulin de Piteşti, en échange d'une dette.
79. *⟨Environ juillet—août 1568 — été 1576⟩.* Le métropolite Eftimie fait don au monastère de Golgota d'un moulin à Tîrgovişte et d'une somme d'argent pour la culture des vignes, pour qu'elle ne tombe pas en ruine (Photocopie en annexe, pl. VIII).
80. *9 juillet ⟨1568—1569⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Miroslav, à Gheorghe et à Neculcea des terres à Izlaz, Cioroi et Momoteşti, ainsi que des tziganes.
81. *9 juillet ⟨1568—1577⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « clucer » Vlaicu et à la « joupanitza » Chera le village de Mogoşeşti avec moulins et vignes, ainsi que des tziganes.

82. *11 juillet 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Manea et autres, hommes au service du prince, une terre à Măniaci.
83. *⟨Après le 11 juillet 1568 — 17 février 1569⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs des terres sur la vallée du Rîmnic, à Dănilești, de même qu'à Bărăști, Bălțați et Putreda.
84. *⟨Après le 11 juillet 1568 — 28 octobre 1569⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Chera des terres à Țigănești, ainsi que deux tziganes.
85. *15 juillet ⟨1568—1569⟩.* Dobromir, grand « ban » de Craiova, confirme à Dobrin et à son frère Mardarie une terre à Sorocoveni, après jugement.
86. *19 juillet 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « pîrcălab » Mihnea, après jugement, des terres à Bădeni, sur lesquelles il s'était affréré avec les fils de Pruncea.
87. *24 juillet 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Glavacioc une part du mont de Prislop.
88. *28 juillet 1568 (7076).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Vlad Mîndru et autres le village de Vîrleți, après jugement.
89. *30 juillet 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Bistrița le village de Vîlturești sur la Codmeana, dénommé Bogdănei.
90. *2 août ⟨1568—1574⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au métropolite Eftimie une vigne et un verger à Aninoasa.
91. *2 août 1568 (7076).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Maria, soeur du voïévode Pătrașco et à la fille de celle-ci, Dobra, tous les biens de son feu époux, l'échanson Balea.
92. *2 août 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Mușa et à sa fille, Neacșa, la moitié du village de Valea Lupului, après jugements.
93. *7 août ⟨1568⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs des achats et des affrérissements à Lipia, Gomoești, Bălișoara et Groșani.
94. *9 août 1568 (7076)., Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Stanciul des terres avec vigne à Voinigești.
95. *11 août 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Mușat et à ses filles, de même qu'à Pascoi et a sa fille, une terre à Neagomirești, après jugements.
96. *13 août 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Albul, Armeanca et Boba une terre à Căminești, après jugement avec leur demi-soeur, Raina.
97. *23 août 1568 (7076).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'intendant Pirvu une terre avec emplacement de moulin, forêt et verger à Stoenești, après jugement.
98. *25 août 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au grand « stolnic » Ivașco et au « clucer » Albu le village de Uriți et une part de l'étang de Bistrețul.
99. *3 septembre 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme aux logothètes Stepan et Dumitru, de même qu'à d'autres, le village d'Alunul, après jugements avec Igoii et autres.
100. *4 septembre ⟨1568⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana une part du village d'Izvarna, avec serfs, vignes et tziganes, don de la « joupanitza » Rada.
101. *5 septembre ⟨1568—1577⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea autorise le logothète Stanciu de Căzănești d'entrer en possession de la part de sa belle-mère de Hulubești, avec vigne et emplacement de moulin.
102. *5 septembre 1568 (7076), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tisău les biens que lui ont légués le « vornic » Ivăniș et la « joupanitza » Stanca.
103. *5 septembre 1568 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Calafat, en établissant le tarif et la dîme sur le poisson des étangs de Bistrețul, Balta Albă et Platețul.
104. *6 septembre 1568 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Oancea et autres des terres à Popeștii sur la Mociorăță, après jugement.
105. *7 septembre ⟨1568—1569⟩.* La voïévode Alexandre Mircea confirme à la Métropolie le village de Băneștii de Ruia avec les moulins.
106. *8 septembre 1568 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la Métropolie le village d'Aninoasa, après jugement avec Hamza le Turc.
107. *8 septembre ⟨1568—1569⟩, Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Pătru une vigne, un emplacement de maison, un champ et trois « fălci » de terre en zone de montagnes, à Olteni.
108. *9 septembre 1568 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Bistrița le village de Vădastra Mare, après jugements avec Dumitru, fils de Stoica Picior (Photocopie en annexe, pl. IX).
109. *21 septembre ⟨1568—1569⟩.* Le maire et les 12 échevins de la ville de Buzău confirment à l'évêque Atanasie le moulin du gué de Bărăci, don de Stanciul du Tudoran et autres

110. *22 septembre 1568 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Codrea et à sa « joupanitza » Anca, des terres à Purcăreni et à Berceni, avec moulins, vigne et tziganes, après jugement.

111. *1-er octobre 1568 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « joupan » Bocotan des terres à Tudoreşti, après jugements.

112. *2 octobre 1568 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Vîlcu, à Vlad et à leur neveu, Stoica, des terres à Cîineşti.

113. *4 octobre 1568 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Stepan des terres à Uliţa, Bujorani, Drăgoeşti et Uieşti, dons des princesses Despina et Ruxandra et de la « joupanitza » Samfira, pour les avoir fidèlement servies en pays étrangers.

114. *5 octobre ⟨1568–1573⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Govora une terre ⟨à Stoiceni⟩, pour laquelle il a eu un litige avec les Drăculeşti.

115. *9 octobre 1568 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère Bistriţa des terres à Miriliţa, après jugement.

116. *15 octobre 1568 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Neagoe des terres à Brădăşani et à Maniţa, après jugements.

117. *17 octobre 1568 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Dumitru, à Dan et à Neagoe une terre à Bilogeşti, et un emplacement de vigne.

118. *24 octobre ⟨1568–1573⟩.* Le métropolite Eftimie confirme au Monastère Saint Etienne de Meteore le don du grand « vornic » Dragomir de Băneşti, les reliques du Saint Haralambie.

119. *27 octobre 1568 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Felca et à ses frères des « funii » de terre à Fiereşti, après jugements.

120. *28 octobre 1568 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « postelnic » Radu et à ses parents les villages de Comoşteni, Marmurele, Măceşelul et Măceşul Mare, avec leurs étangs.

121. *26 novembre ⟨1568⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Radu et à ses fils le village de Runcul, après jugement avec le logothète Tudor et le trésorier Dragomir.

122. *2 décembre ⟨1568⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea ordonne à Vlaicu de Rumciani de s'appliquer à examiner avec les « megieşi » (paysans libres) si Nenciul et Muşat de Blestematele ont accédé au rang de knèzes sous le règne de Mircea Ciobanul.

123. *6 janvier 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Balea des terres à Bădeni et à Leoteşti, après jugement.

124. *7 janvier 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Bistriţa la moitié du village de Celeiul avec étang et rivière, après jugement avec le monastère de Potoc (Photocopie en annexe, pl. X).

125. *7 janvier ⟨1569–1574⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana la moitié des droits de douane de Vîlcan.

126. *8 janvier 1569 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère d'Argeş l'étang de Saltava avec ses lacs.

127. *8 janvier 1569 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Bistriţa le village de Gîndeni, après jugement.

128. *8 janvier 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana le village d'Elhoviţa.

129. *⟨8⟩ janvier 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « clucer » Vlaicu le village de Cislău, après jugement.

130. *8 janvier 1569 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Vlaicu les terres de son oncle, l'ancien grand logothète Vlaicu, de Piscani et de Racoviţa, avec moulins, vignes et tziganes, après jugements.

131. *9 janvier 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « clucer » Vlaicu et à sa soeur, la « joupanitza » Chera, le village de Ţigăneşti, après jugement.

132. *19 janvier ⟨1569–1574⟩.* Le grand « vornic » Dragomir autorise l'échanson Vlaicu de Coteşti à récouvrer tout ce que lui avait pris le monastère d'Argeş de son droit de dîme sur le vin de Ştefăneşti.

133. *21 janvier 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au grand intendant Vlaicu une terre à Tămăşeşti, avec bois, emplacements de moulin et jardins.

134. *29 janvier 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Valea plusieurs familles de tziganes.

135. *14 février ⟨1569⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea autorise l'évêque de Buzău Athanasie, à défendre son taillis dénommé Crîngul Tîrgului.

136. *17 février 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme aux « postelnic » Danciu et Oprea des terres avec serfs à Găojani, Siliştea et Preajva, après jugement.

137. *25 mars 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Necula, homme au service du prince, une terre à Izvirnea, sur laquelle il s'est affréré avec Badea.
138. *⟨Après le 25 mars — 31 août⟩ 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au grand « comis » Mitrea le village de Găvojdibrodul avec les étangs de Găvăştiţa et de Cuşmiţa, après jugement avec la « joupanitza » Samfira.
139. *⟨Après le 25 mars 1569 — 7 août 1574⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au grand « comis » Mitrea le village de Găvojdibrodul avec les étangs de Găvăştiţa et de Cuşmiţa, après jugement avec le monastère de Mislea.
140. *29 mars 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza» Calea et à sa fille Maria, le village de Recica avec des étangs et lacs, après jugement avec Voineagu et Staica.
141. *11 avril 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana les villages de Tîrgoviştea, Varovnicul, Petroviţa et autres, avec bois et étangs.
142. *12 avril 1569 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Cozia le village d'Orlea, après jugement avec les habitants du village.
143. *16 avril 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Gligorie la terre de Ion de Hăeşti.
144. *25 avril 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Ţîncul une terre à Toxobeşti.
145. *25 avril 1569 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Vlădaia les villages de Prundul et de Călinetul, après jugement (Photocopie en annexe, pl. XI).
146. *29 avril 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Dămian et à Neag une terre à Copăceni.
147. *31 mai 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Cricov les villages de Cornenii din Coastă et de Cornenii de lîngă Apă, avec emplacements de moulin, ainsi qu'une famille de tziganes, don des boyards de Mărgineni.
148. *31 mai 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Cricov une terre à Zănoaga avec moulins et bois, ainsi qu'une famille de tziganes, don de la « joupanitza » Stana de Stănceşti.
149. *1 -er juin 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Cricoveni des terres à Blagodeşti.
150. *6 juin 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Glavacioc la moitié du village de Cernăteşti avec vignoble et moulins, après jugement.
151. *13 juin 1569 (7077).* Dobromir, grand « ban » de Craiova, confirme à Manea et autres les villages de Mădulari, Rogojina et Iacovul, après jugement.
152. *14 juin 1569 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Vlaicu et à Manga des terres à Bucşa.
153. *15 juin ⟨1569⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Stan Bostan et à son cousin, Bunea, une terre à Mărăcinenii Cracei, après jugement.
154. *23 juin 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Drăghici et autres des terres à Româneşti, après jugement.
155. *27 juin 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère d'Ostrov une redevance annuelle en sel, aspres, blé et orge du district d'Olt et une part de la dîme sur le vin de Rîmnic, due au voïévode.
156. *2 juillet 1569 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'Evêché de Buzău une famille de tziganes, don du « stolnic » Radu de Boldeşti.
157. *22 juillet 1569 (7077), Stăneşti.* Dobromir, grand « ban » de Craiova, confirme au prêtre Ioica de Tismana des terres à Negoeşti et Ohăbiţa.
158. *5 août 1569 (7077).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs une terre à Turceni, dénommée « ocina craiovească ».
159. *7 août ⟨1569⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Stanciu et autres des terres à Mileştii de Sus et à Mileştii de Jos.
160. *17 août 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la Métropolie de Tîrgovişte le village de Mogoşeştii sur la Dîmboviţa avec moulins et vignes, don de la « joupanitza » Chera de Rumceni.
161. *23 août 1569 (7077), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Catalina et à son époux Hacica des terres à Bujoreni, avec champs et vignes.
162. *4 septembre 1569 (7078), Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana des terres avec vigne à Racoţi, don du prêtre Mînea.
163. *⟨11⟩ septembre 1569 (7078), Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Glavacioc la terre du « ban » Hamza d'Obislav, avec serfs.
164. *12 septembre ⟨1569⟩, Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Nucet le village de Tomşani avec moulins et trois familles de tziganes, don du « comis » Vlaicu.

165. *28 septembre 1569 (7078), Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Pascu et à Zbora des terres à Pleşcoi et à Gugeşti.

166. *30 septembre 1569 (7078), Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Stoica, Vişan et autres une terre à Bîrca.

167. *Octobre 1569, Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Dragomir des terres à Balaci, Găguleşti et Stoileşti.

168. *4 octobre 1569 (7078).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au Dobromir, grand « ban » de Craiova, une terre à Lipov.

169. *16 octobre 1569 (7078), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs le village de Stălnicioara, après jugements avec le village de Colareţi.

170. *23 octobre ⟨1569⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'Evêché de Buzău des vignes à Moceşti et à Verneşti prises à Ivan, en lui donnant une somme d'aspres pour en acheter d'autres.

171. *28 octobre 1569 (7078), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme aux Danciu et Oprea « postelnici » des terres à Preajva, Bodeni, Siliştea et Găojani, après jugement.

172. *20 novembre 1569 (7078), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au copiste Badea une terre aves serfs et emplacement de moulin a Bîrseşti, vendue par Stana, pour racheter du servage son fils Dragul.

173. *13 décembre 1569 (7078), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs des terres et des affrérissements à Cochineştii de Sus et à Cochineştii de Jos, à Curteni, Năneşti, Iaşi, Şerboiani et Moeşeşti.

174. *17 décembre 1569 (7078), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « ban » Mihail la terre de Dumitru et de la « joupanitza » Vlădaia de Pietroşani, prise par échange pour una terre à Gostavăţ (Photocopie en annexe, pl. XII).

175. *3 janvier 1570 (7078), Bucarest* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana une terre à Cîrbeşti, après jugement.

176. *9 janvier ⟨1570⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea juge le litige entre le monastère de Bistriţa et Aldea de Bîrluiu, ancien domestique et serf du monastère (Photocopie en annexe, pl. XIII).

177. *9 janvier 1570 (7078), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs des terres à Tudoreşti.

178. *12 janvier ⟨1570⟩.* Le voïévode Alecxandre Mircea confirme au logothète Gherghina des vignes à Leurdeni, après jugement.

179. *14 janvier 1570 (7078).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Băncilă et autres des terres à Pouceşti.

180. *16 janvier 1570 (7078), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Ralea, Boe, Dobromireasa et autres, des terres à Lipov.

181. *19 janvier 1570 (7078).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Dobruşa les villages de Crivina, Brăeşti et Humureni, ainsi que des tziganes.

182. *19 janvier ⟨1570⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au village de Hareşani sa terre, après jugement avec le village de Căpăţineni.

183. *22 janvier 1570 (7078), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs des terres à Seaca.

184. *28 janvier 1570 (7078).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Coresi et à son frère Drăgan une terre avec moulins à Miroslăveşti, après jugement.

185. *30 janvier 1570 (7078), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Radu une terre à Bălţaţi et à sa fille Stoica, un emplacement de rucher.

186. *1-er février 1570 (7078), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Radu, Oprea et Stan des terres à Păuşeşti et à Prundeni, après jugements.

187. *2 février ⟨1570⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « clucer » Vlaicu de Rumceni une terre à Cislău.

188. *14 février 1570 (7078).* Les limites du domaine de Săseni.

189. *15 février 1570 (7078), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Danciu et à ses frères leur terre de Stăneşti, après jugement.

190. *23 février ⟨1570—1577⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Snagov une terre à Spanţov, après jugement avec le « ban » Dobromir.

191. *15 mars 1570 (7078),* Le « spahiu » Stan et autres vendent à Şerban et à Lupu de Tulburea une terre à Nucet.

192. *22 mars ⟨1570⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Oprea et à Stanciu, hommes de cour, des terres à Frasinul et à Filiaşi, avec serfs, vignes et tziganes.

193. *26 mars ⟨1570⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Vîlcan (Photocopie en annexe, pl. XIV).

194. *29 mars 1570 (7078), Bucarest*, Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'Evêché de Buzău un tzigane.
195. *29 mars 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Bistriţa une terre à Tîrsa, après jugement (Photocopie en annexe, pl. XV).
196. *29 avril 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « postelnic » Cîrstian le village de Someşti et une terre à Şchiopeni, après jugement.
197. *⟨29 avril 1570 (7078)⟩, Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme l'affrérissement entre Maria et son époux Micu, sur une terre à Boteni.
198. *1-er mai 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au «clucer» Vlaicu et autres une terre à Cislău sise dans la vallée de Bîsca, après jugement avec le village de Poeni.
199. *8 mai 1570 (7078)*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'intendant Stan des terres à Curpen et à Alixeni.
200. *13 mai 1575 (7078), Bucarest*, Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs une terre à Gloduri, après jugement.
201. *18 mai ⟨1570⟩*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la Métropolie le village de Băneştii de Ruia sur lequel a empiété le logothète Radu (Photocopie en annexe, pl. XVI).
202. *18 mai 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au scribe Ivan la terre de son grand-père Stănilă de Blagodeşti, après jugement avec les neveux de celui-ci.
203. *19 mai 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Goideanu et autres des terres à Frăsinetul de Cîmp et à Sturzeşti.
204. *20 mai 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme aux villages de Stăneşti de Obrejie et Şovîrcul, des terres à Gurbanul, après jugement.
205. *23 mai 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Seaca-Muşeteşti la terre de Prădeşti, après jugements.
206. *23 mai 1570 (7078)*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Stoican une terre à Ciutura, don du logothète Radu, pour l'avoir fidèlement servi.
207. *6 juin 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Bîră et autres des terres à Gorbăneasca.
208. *11 juin 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'Evêché de Buzău une terre à Albeşti, don d'Albu.
209. *15 juin 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme, après jugement, le village de Bodieştii Mici à Barbu, homme au service du prince et autres, avec leurs groupes.
210. *17 juin 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Coresi une terre à Bărcăneşti.
211. *25 juin ⟨1570⟩*. Le voïévode Alexandre Mircea autorise le tzigane Radu, serviteur du «postelnic» Şerban, de chercher trois tziganes de celui-ci (Photocopie en annexe, pl. XVII).
212. *26 juin 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Văsiiu le vieux de Tîrgşor une terre avec moulin à Rogozeşti, ainsi qu'un tzigane.
213. *3 juillet 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Ivan des champs et des terres avec vigne à Vaidei, Curpen et Alexeni, ainsi qu'une carrière de pierre.
214. *5 juillet 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme aux habitants d'Areşani leur terre, après jugement avec le village de Căpăţineni.
215. *18 juillet 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Cîrloman des terres à Măxineni et à Tîmboeşti, dont certaines achetées « lors de la grande famine ».
216. *19 juillet 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea juge le litige entre la « joupanitza » Calea et ses soeurs pour les biens hérités de leur père, le portier Vladul.
217. *22 juillet 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Neacşa les terres de Sălătruc, Fîntînele, Plăcicoi et Pulaţi, ainsi que des tziganes, possessions de son frère Stanciu.
218. *1-er août 1570 (7078)*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Rusin des terres à Sămăileni, ainsi que des tziganes.
219. *12 août 1570 (7078), Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au portier Negre, à la « joupanitza » Caplea et à leur fils Tatul, le village de Ruşii de Chirtop, après jugement.
220. *13 août 1570 (7078)*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère d'Argeş une terre à Ştefăneşti, après jugement.
221. *30 août 1570 (7078), Tîrgovişte*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Glavacioc une fontaine avec une étendue de 12 « stînjeni » à Topoloveni.
222. *⟨1-er septembre 1570 – 31 août 1571⟩, 7079*. Le voïévode Alexandre Mircea autorise le monastère de Glavacioc à défendre ses étangs et ses lacs de Sămărineşti, Crîngari et de Glavacioc.

223. *⟨1-er septembre 1570 — 31 août 1571⟩, 7079.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Potocu des terres à Vlăduța, après jugement.

224. *7 septembre 1570 (7079), Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Vlad, homme au service du prince et à ses compagnons, une terre à Urlătoi, après jugement avec les Cîndești.

225. *9 septembre ⟨1570⟩; Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs des terres à Turceni.

226. *10 septembre 1570 (7079), Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Dobra une terre a Godeni.

227. *12 septembre ⟨1570⟩.* Dobromir, grand « ban » ordonne à Pătru « ban » de restituer à Vlad de Cartiu un « hatalm » arbitrerement pris.

228. *12 septembre 1570 (7079).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana des familles de tziganes.

229. *17 septembre 1570 (7079), Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Dobrotă et à Badea une terre à Cobia.

230. *19 septembre 1570 (7079). Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Nucet un tzigane, après jugement.

231. *20 septembre 1570 (7079).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Iezărul une terre à Poganu.

232. *⟨26 septembre⟩ 1570 (7079) ⟨Tîrgoviște⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Viforâști les villages de Gurguiați et de Vărăști, après jugement avec le monastère de Dealu.

233. *27 septembre 1570 (7079).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « postelnic » Florea des terres à Stejaru, Bănești et Cricov, sur lesquelles il s'est affréré avec Malcea.

234. *8 octobre 1570 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'ancien « ban » Dobromir, le village de Tămășești avec vignes.

235. *⟨Après le 8 octobre 1570 — 7 août 1574⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea fait don d'une somme annuelle de 6 000 aspres au monastère Sainte Catherine du mont Sinaï.

236. *⟨Après le 8 octobre 1570 — 7 août 1574⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'ancien intendant Oprea le mont de Clăbucetul, des manses et vergers à Văleni.

237. *⟨Après le 8 octobre 1570 — 7 août 1574⟩, Bucărest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Stoica des terres à Vîlcele que lui ont cédé Albu Popescul et Naica, pour les avoir exemptés d'impôt.

238. *⟨Après le 8 octobre 1570 — 31 août 1571⟩; 7079.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Mărgineni les villages de Cornenii din Coastă et de Cornenii de lîngă Apă avec emplacements de moulin, don des boyards de Mărgineni.

239. *⟨Après le 8 octobre 1570 — 7 août 1574⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Mărgineni les villages de Cornenii din Coastă et de Cornenii din Vale, après jugements avec le monastère de Cozia.

240. *⟨Après le 8 octobre 1570 — 31 août 1571⟩, 7079.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme, après jugement, à Pătru et Dan, hommes au service du prince, une terre à Bălești, achetée au temps de famine.

241. *⟨Après le 8 octobre 1570 — 31 août 1571⟩, 7079.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'ancien grand « clucer » Stepan les villages de Perișoru, Cîrna et Cornățelul.

242. *⟨Après le 8⟩ octobre ⟨1570—1573⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme une terre à l'un de ses gens, pour l'avoir servi.

243. *23 octobre 1570 (7079).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la Métropolie de Tîrgoviște le village de Luciani (Photocopie en annexe, pl. XVIII).

244. *26 ⟨octobre 1570⟩ — 26 ⟨août 1571⟩, 7079, Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs ⟨la terre de Bîsca⟩, après jugements.

245. *1-er novembre 1570 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Neagoe, Stoica, Vlad et Stan, des terres à Berislăvești, après jugement.

246. *1-er novembre 1570 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Neagoe, homme au service du prince, des terres à Bădeni, après jugements (Photocopie en annexe, pl. XIX).

247. *5 novembre 1570 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « postelnic » Vlad, fils du grand logothète Ivașco, le village de Romănești sur l'Argeș, que le prévôt Țintea avait perdu par trahison.

248. *7 novembre 1570 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Bistrița une terre à Vădastra, après jugement (Photocopie en annexe, pl. XX).

249. *10 novembre 1570 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à ses « vlastelini », Ivașco, grand logothète et Albu, grand « clucer », le village de Mărăcineni, après jugement avec le village de Ciumești.

250 . *12 novembre 1570 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Mărgineni la moitié du village de Zănoaga, après jugement avec les paysans libres.

251. *14 novembre 1570 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « postelnic » Cîrstian le village de Băneştii de Ruia, après jugements avec la « joupanitza » Stanca de Cornăţeni.

252. *27 novembre 1570 (7079).* Le voïévode Alexandre Mircea confirme, après jugement, à la « joupanitza » Calea, le village de Brîncoveni, avec étang.

253. *12 décembre 1570 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme encore une fois à la « joupanitza » Calea le village de Brîncoveni, avec étang.

254. *14 décembre 1570 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Radu et à ses frères une terre à Aninoasa, avec serfs, moulins, moulin à foulon et forêt.

225. *16 décembre ⟨1570⟩.* Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Calea, après jugement, le village de Răcluţa.

DOCUMENTE

1

1566 (7074) ianuarie 9

† Милостїю бож<їею, Їѡ Петр>[1]ꙋ в<оево>[1]да и господинъ въсои земли Ꙋггровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми село Милещїи и дѣди им, именем Рошкев и Фокшев, ꙗкоже да им ест иихном ѡчинꙋ ѡт Гор Милещи сва, със въс хотар, понеже им ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ; и ещеже хотарисана ест биѡ више реченꙋ ѡчинꙋ ѡт Пръвꙋл банꙋл, тере ест посатвил Пръвꙋл банꙋл хотаре кꙋпно със дѣди село Милещилор, по матка Манковицев дори до Ѕкꙋмпїе и ѡт тꙋи по маткꙋ ꙋзгор дори до Лакꙋа Цамъи и ѡт тꙋи дори до Фꙋрка Злътарюлов ꙋ ѡбръшїе и ѡт тꙋи по пискꙋл Злътарюлов.

И хотаре да се знает ѡт къ село Мълещї: при лꙋнка Милещилор...[1] Гроапа Лꙋпилор и при Фаца Лꙋпꙋлов и ѡт тꙋи дор<и ꙋ>[1] Плѣша Лꙋпꙋлов ѡт згор и по Пꙋт Копана еже се зовет, дори до Балѣ Теюлꙋи и ѡт тꙋи по матка Тезлꙋюлов ꙋздол дори до ꙋста Дългo Балѣ. И хотаре да се знает и ѡт къ село Дол Милещи, по пꙋт Прихоdнищеи.

Ꙗ потом, село Милещїи ,ѡни имаше прѣнїе пред господства ми със село Хълмъжанїи и със кнез Хълмъжанилор, със Ѕтан велики спатар. И тако прѣше село Хълмъжанїи и кнез им, Ѕтан вел спатар, како имат ѡчинꙋ дори до водꙋ Хъмързнеи и нѣст биѡ хотарисана никъда. Ꙗ господство ми сꙋди их ѡсъм, по правдꙋ и по закон, със въси честитими правителїем господства ми. И дадох господство ми село Милещилор в҃ї болѣри и хотарник болѣринꙋ господства ми, жꙋпан Бланкꙋл велики армаш, како да потъпкает и да съгледает и да хотарисает више речене ѡчине, како хокет наити ѡни със ихнем дꙋше. Ꙗ тех в҃ї болѣри кꙋпно със више реченꙋ болѣринꙋ господства ми потъпкали сꙋт и съгледали сꙋт и хотарисали сꙋт <и>[1] истинствовали сꙋт и сице сꙋт нашли със ихном дꙋше како сꙋт више речене ѡчине селом Милещилор, по старе хотаре и белѣѕи. И такождере поставише тех в҃ї болѣри и Бланкꙋл вел армаш хотаре и камени и белѣѕи покꙋде сꙋт били и старе хотаре. Ꙗ село Хълмъжанїи и кнез им, Ѕтан спатар, да дръжет до старе хотаре, а през старе хотаре метѣх да не имат. Таже село Хълмъжанїи и кнез им, Ѕтан спатар, ѡни ѡсташе ѡт закон ѡт пред господства ми.

Ѕего радї, дадох и господство ми село Ми<ле>[1]щїлор, ꙗкоже да им ест више речене ѡчине въ ѡчине и въ ѡхаб, им и синовом им и виꙋкомже и прѣвиꙋчитомже и не ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Ѕеже ꙋбо и сведетелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Иван велики логофет и Ѕтан спатар и Ꙗне вистїꙗр и Бръкан

комис и Пана столник и Манѣ пехарник и жȣпан Гюрма велики постелник. Исправник, Иван велики логофет.

И аз, Дȣмитрȣ Продѣ, мѣсеца генарїе ѳ҃ дьни, текȣщїм лѣт в лѣт ҂зод҃.

† Ȉѡ петрȣ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, ⟨Io Petru⟩ [1] voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Mileștii și moșilor lor, anume Roșca și Focșa, ca să le fie ocina lor din Mileștii de Sus, toată, cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină; și încă a fost hotărnicită ocina mai sus zisă de Pîrvul banul, de a pus Pîrvul banul hotare împreună cu moșii satului Mileștilor, pe matca Mancoviței pînă la Scumpia și de aci pe matcă în sus pînă la Lacul Geamăn și de aci pînă la Furca Zlătariului la obîrșie și de aci pe piscul Zlătariului.

Și să se știe hotarele dinspre satul Milești: pe lîngă lunca Mileștilor... [1] Groapa Lupilor și pe lîngă Fața Lupului și de aci pînă ⟨la⟩[1] Pleașa Lupului din sus pe Drumul care se numește Săpat, pînă în Valea Teiului și de aci pe matca Tezluiului în jos, pînă la gura Văii Lungi. Și să se știe hotarele și dinspre satul Mileștii de Jos, pe drumul Prihodiștei.

Iar după aceea, satul Mileștii, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu satul Hălmăjanii și cu cneazul Hălmăjanilor, cu Stan mare spătar. Și așa au pîrît satul Hălmăjanii și cneazul lor, Stan mare spătar, că au ocină pînă în apa Hămărăziei și nu a fost hotărnicită niciodată. Iar domnia mea i-am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea satului Mileștilor 12 boieri și hotarnic pe boierul domniei mele, jupan Vlaicul mare armaș, ca să calce și să cerceteze și să hotărnicească mai sus-zisele ocine, cum vor găsi ei cu sufletele lor. Și acești 12 boieri împreună cu mai sus-zisul boier al domniei mele au călcat și au cercetat și au hotărnicit ⟨și⟩[1] au adeverit și așa au găsit cu sufletele lor că ocinele mai sus-zise sînt ale satului Mileștilor, pe vechile hotare și semne. Și de asemenea acești 12 boieri și cu Vlaicul mare armaș au pus hotare și pietre și semne pe unde au fost și vechile hotare. Iar satul Hălmăjanii și cneazul lor, Stan spătar, să țină pînă la vechile hotare, iar peste vechile hotare să nu aibă amestec. Astfel satul Hălmăjanii și cneazul lor, Stan spătar, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea satului Mi⟨le⟩[1]știlor, ca să le fie mai sus-zisele ocine de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic, Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Și eu, Dumitru Prodea ⟨am scris⟩, luna ianuarie 9 zile, cursul anilor în anul 7074 ⟨1566⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXIV/182. Orig., hîrtie (42 × 30,5), pecete timbrată. Copie slavă și traducere din 1907 la Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 101—103.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 218—219.

---

[1] Loc rupt.

† Въ законѣ повелѣ Богь сїнѡм Иїсраелевѡм да на въсѣко лѣто десетствȣет и елика аще стежѫт и севѣдеще апостолы свѣтыи и богоносныи ѡтци наше прѣдавше нам, послѣдним чедѡм их, ѡби молитвое и милостинеѫ, ѡгрѣбате се ѡт въсѣх злъ.

Сеже и азъ, благовѣрнїи и Христѡлюбывїи и самодръжавнїи, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго Мирча воевода, поревновах въспомѣнѫв слово старца нѣкоего рѣкшаго: „Досаждение врѣмѧ прїиде и кȣпим цѣломȣдрием и смѣрениием ползѧ въ себѣ привести къ врѣмѧ сѫда и въздаанїа“. Сеже и азъ, жилае ѡ деснѫѫ ѡтца стати ми и припадаѫ къ владицѣ самомȣ Христоѵ, царю <и> Богоѵ нашемȣ и прѣчистѣи его матери, еже ест храм свѣтаго Ѹспенїе еи, иже въ Ѳисмѣнѣ и даровах сии въсечестнїи, благоѡбразнїи <и> прѣпочитеннїи, иже на<д> въсѣми чести и дарѡх настоѫи хрисовȣл господства ми свѣтомȣ монастирȣ и божественим инишком и ѡтцȣ їгȣменȣ кѵр Їѡанъ и въсѣм братїам ѡбрѣтаѫщим сѧ въ свѣтое ѡбытели тои, ꙗкоже да им сȣт село Тисмѣна въса и съ въсѣм хотаром и ѡт обою странне ѡт рѣкы Тисмѣнев и Покрȣꙗ съ въсом хотарѡм и Годинещїи съ въсѣм хотарѡм и Сърбшории въси, съ въс хотар и Ѡхаба въсѣ, съ въсѣм хотаром, понеже сїи више писане села сȣт старе и праве дѣдине свѣтомȣ монастирȣ ещеже ѡт при дьни покоинаго Стараго Мирча воевода и приложили сȣт и дане ȣ свѣтомȣ монастирȣ и покȣпени ѡт жȣпан Винтилъ логофет ѡт Станчюл Кортофлеш, за р҃ѯ флорини; и дел Добровоев и дел Драгомирѡв такогере приложих покоинаго Мирча воевода Стараго, за радї дȣше емȣ и родїтелев емȣ.

Ꙗ потом, имаше калȣгери ѡт свѣтомȣ монастирȣ силост и притесненїе ѡт Бъсъраб воеводе и ѡт Пръвȣлещи, тере им ȣзеше пол ѡт село Тисмѣна своиѡм силостїю, тере ю даде монастирев ѡт Бистрица. Таже, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон божїи, със въсѣми чьститими правителеи господства ми и прочетох господство ми и книги инем господарїе прѣжде господства ми бывше: книга Мирчев воевода Стараго и книга Владѵ воеводе Стараго и [и] Винтилъ воеводе и Радѵл воеводе Калȣгера и книга покоинаго родїтелю господства ми, Мирча воевода. И господство ми велма истино изнаидох како нѣст имал Бъсъраб воеводе и Пръвȣлещїи и Бистрица ни едно мѣтѣхȣ и дѣдинȣ, нȣ сȣт би ȣзимали със своим силостию пол ѡт Тисмѣна, почто сȣт били тогда ꙗци и можници. Таже, господство ми съмотрих и дадох и приложих како сȣт били приложили и хтетори Винтилъ.

Ꙗ потом, свѣтомȣ монастир ѡт Тисмѣна ещеже имаще прȣ пред господства ми със калȣгерїи ѡт Бистрица. И сице преше ѡни како имаше пол ѡт село Тисмѣна ѡт дѣдинȣ. Ꙗ ȣ тем, господство ми дадох калȣгерѡм ѡт Бистрица закон, в҃ї болѣри, да заклет како имаше Бистрица пол ѡт село Ѳисмѣна ѡт дѣдинȣ. Ꙗ ѡни не възмогоше да заклет никакоже, нȣ ѡсташе ѡт закон ѡт пред господства ми, како не имат Бистрица ни едно метѣхȣ.

Сего радї, дадох господство ми и приложит сїю више реченȣ село бити свѣтомȣ монастирȣ Тисмѣна, ꙗко́же да мȣ ест ѡчинȣ и въ ѡхабȣ.

Ѥщеже заклинанїе поставлѣем господство ми, по съмръти господства ми, кого изберет господъ Богь бити господинъ Влашкои Земли или ѡт сръдїчнаго плода господства ми или <ѡт> съродник господства ми или, по грѣсех нашех, ѡт ино плѣменим, да аще почтет и поновит и ȣтвръдит сїю хрисовȣл господство ми, того господъ Богь да ѡтвръдит и да га почтет и да хранит <въ> господствѣ его; а ащели не почтет и не поновит и не ѡтвръдит и посрамит сїю хрисовȣл того господъ Богь да поразит и посрамит <въ> господствѣ его и да ȣбїет зд

съ тѣлом его а въ бꙋдех вѣци дꙋше его и да имат частїю съ Юдеѡм и съ тръклети Ꙗрїꙗ еже възъпише на господа нашего Їꙋсꙋса Христа, кръв его на них и на чедом их и да мꙋ ест съпостатница прѣчиста Богоматн на страшнѣм и не лицемѣрним сꙋдищи Христовѣ, еже ест въ вѣкы, амин.

Сеже и свѣдѣтеле поставлѣем господства ми: жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Їван великы лѡгѡфет и Ꙗню вистїꙗр и Стан Дебел спатар и Бъркан комис и Пана столник и Манѣ пехарник и жꙋпан Гюрма велики постелникꙋ. Исправник, Їван велики лѡгѡфет.

Исписах аз, Галеш, еже въ мали дїꙗци, въ настолни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца генарїе ї дьни, текꙋщомꙋ ѡт Ꙗдама в лѣт ҂з҃од.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† În lege a poruncit Dumnezeu fiilor lui Israel ca în fiecare an să dea zeciuială din cîte au agonisit și acestea știindu-le apostolii sfinți și părinții noștri, purtători de Dumnezeu ne-au lăsat nouă, cei din urmă copii ai lor, ca unii prin rugăciuni și milostenii, să ne curățim de toate relele.

Iată și eu, binecredinciosul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod, am rîvnit amintindu-mi cuvîntul unui stareț oarecare, care a zis: „Vremea întristării a venit și să cumpărăm cu înțelepciune și smerenie cele de folos spre sine a aduce în vremea judecății și a răsplății". Iată și eu, dorind să stau deadreapta tatălui meu și căzînd la însuși stăpînul Hristos, împăratul ⟨și⟩ Dumnezeul nostru și la preacurata lui maică, unde este hramul sfintei ei Adormiri, care ⟨este⟩ la Tismana și am dăruit acest hrisov de față al domniei mele întru totul cinstit, cu frumoasă față ⟨și⟩ preacinstit, care este deasupra tuturor cinstelor și darurilor, sfintei mănăstiri și dumnezeieștilor călugări și părintelui egumen chir Ioan și tuturor fraților care se află în acest sfînt lăcaș, ca să le fie satul Tismana tot și cu tot hotarul și pe amîndouă părțile rîului Tismana și Pocruia cu tot hotarul și Godineștii cu tot hotarul și Sîrbșorii toți, cu tot hotarul și Ohaba toată, cu tot hotarul, pentru că aceste sate mai sus-scrise sînt dedine vechi și drepte ale sfintei mănăstiri încă din zilele răposatului Mircea voievod cel Bătrîn și sînt dăruite și date sfintei mănăstiri și cumpărate de jupan Vintilă logofăt de le Stanciul Cortofleș, pentru 160 de florini; și partea lui Dobrovoe și partea lui Dragomir de asemenea le-a dăruit răposatul Mircea voievod cel Bătrîn, pentru sufletul lui și al părinților lui.

Iar apoi, călugării din sfînta mănăsitre au avut silă și cotropire de la Basarab voievod și de la Pîrvulești, de le-au luat cu sila jumătate din satul Tismana, ca să-l dea mănăstirii de la Bistrița. Astfel, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea și cărțile altor domni, care au fost înaintea domniei mele: cartea lui Mircea voievod cel Bătrîn și cartea lui Vlad voievod cel Bătrîn și a lui Vintilă voievod și a lui Radul voievod Călugărul și cartea răposatului părinte al domniei mele, Mircea voievod. Și domnia mea am aflat foarte adevărat că nu au avut Basarab voievod și Pîrvuleștii și Bistrița nici un amestec nici dedină, ci au luat cu sila jumătate din Tismana, pentru că au fost atunci tari și puternici. Astfel, domnia mea am socotit și am dat și am dăruit, cum au dăruit și ctitorii ⟨și⟩ Vintilă.

Iar după aceea, sfînta mănăstire de la Tismana încă a mai avut pîră înaintea domniei mele cu călugării de la Bistrița. Și așa au pîrît ei că au avut jumătate din satul Tismana de moștenire. Iar la aceasta, domnia mea am dat lege călugărilor de la Bistrița, 12 boieri, să jure că a avut Bistrița jumătate din satul Tismana de moştenire. Dar ei nu au putut să jure nicicum, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca Bistriţa să nu aibă nici un amestec.

De aceea, am dat domnia mea şi am dăruit acest sat mai sus-zis să fie sfintei mănăstiri Tismana, ca să-i fie ocină şi de ohabă.

Încă blestem punem domnia mea, după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau ⟨din⟩ ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească şi să-l cinstească şi să-l păzească ⟨în⟩ domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări, ci va batjocori acest hrisov, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l batjocorească ⟨în⟩ domnia lui şi să-l ucidă aici cu trupul lui şi în veacurile viitoare sufletul lui şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie de trei ori blestemat ⟨şi cu cei⟩ care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu la înfricoşata judecată şi fără făţărnicie a lui Hristos, ceea ce este în veci, amin.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Ianiu vistier şi Stan cel Gros spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Manea paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Galeş, care ⟨sînt⟩ între diecii mici, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 10 zile, curgător de la Adam în anul 7074 ⟨1566⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr 749 (Tismana, I/14). Orig., perg. (52 × 39), pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 172, 335, f. 23—25 şi 711, f. 13—14.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl. rom.*, 151—156; Ştefulescu, Tismana, 252—254. Trad. *DIR*, *B*, 219—220.

3 — 1566 (7074) ianuarie 15.

† Милостїю божїю, Їѡ Петрꙋ воивода и господинъ въсою земле Ѹггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчѣв воевода. Даваꙋ господство ми сїе повеленїе господства ми дъщерев Пръвꙋлов, по име Добра и Милица и Кера и Марїꙗ и със нихꙋе синови си, елице им Богъ прѣпꙋстит, ꙗкоже да им ест ѡчинъ ꙋ Салкꙋца, третаго дел и ѡт полю и ѡт шꙋмꙋ и ѡт вода и ѡт сълищѣ и ѡт посвꙋде, понеже мꙋ ест стара и права ѡчинъ, дединꙋ ѡт прежде сїе врѣменꙋ.

А потом, имаше дъщери Пръвꙋлов, иже сꙋт више речени, прѣнїе пред господства ми със дъщери Нѣгоев и със дъщери Мꙋшꙋроюв и със дъщем Допанов и със синови си Божинов, със синови Дїнкꙋлов и съ синови... екꙋлов [1] радї сїе више речено ѡчинꙋ, еже ест више [више] писана. И тако прѣше дъщери Нѣгоев и дъщери Мꙋшꙋроюв и дъщири Допанов и синови Божинов како имаше и ѡнихꙋ ѡчинꙋ кꙋпно със дъщери Пръвꙋлов над сїе више речено третаго дел. А ꙋ тем, господства ми гледахꙋ и сꙋдихꙋ, по прав‹дꙋ› и по законо, със въсѣми честитими правителїе господства ми. И дадохꙋ господства ми дъщерим Пръвꙋлов закон, в҃ї болѣри, тере сꙋт за‹клеше със тѣми болѣри› пред господства ми како не едно метѣхꙋ не имаше дъщери ‹Н›ѣ‹г›оев и Мꙋшꙋроюв ‹и Допанов и си›нови Божин‹ов›... ѡт дел ѡт Салкꙋца.

А после, ȣзеше дъщери <Нѣгоев и> Мȣшȣроев и Допанов <и синови Божинов> закон над закон дъщим Пръвȣлов, к҃д болѣри и никако не възмогоше донесише закона пред господства ми, анȣ ѡсташе дъщери Нѣгоев и Мȣшȣроев и Допанов и синови Божинов ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох господства ми дъщерев Пръвȣлов, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ въ ѡхабȣ, им и синови им и внȣкомȣ им и прѣвнȣчетомȣ им и не ѡт когоже непотъкновѣномȣ, поризмо господства ми.

Сеже сведетелеем поставлѣем господства ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Иван велики лѡгѡфет и Стан спатар и Бръкан комис и Ꙗню вистїꙗр и Пана столник и Манѣ пехарник и жȣпан Гюѡрма велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Пис аз, Стан лѡгѡфет, мѣсеца генарїе еї҃ дьни, въ лѣт ҂зод҃.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiicelor lui Pîrvul, anume Dobra și Milița și Chera și Maria și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Sălcuța, a treia parte și din cîmp și din pădure și din apă și din seliște și de pretutindeni, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, dedină dinainte de această vreme.

Iar apoi, fiicele lui Pîrvul, care sînt mai sus-zise, au avut pîră înaintea domniei mele cu fiicele lui Neagoe și cu fiicele lui Mușuroiu și cu fiicele lui Dopan și cu fiii lui Bojin, cu fiii lui Diicul și cu fiii lui. . . ecul [1] pentru această mai sus-zisă ocină, care este mai sus-scrisă. Și astfel au pîrît fiicele lui Neagoe și fiicele lui Mușuroiu și fiicele lui Dopan și fiii lui Bojin că au avut și ei ocină împreună cu fiicele lui Pîrvul pe această mai sus-zisă a treia parte. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea fiicelor lui Pîrvul lege, 12 boieri, de au ⟨jurat cu acei boieri⟩ înaintea domniei mele că n-au avut nici un amestec fiicele lui Neagoe și ale lui Mușuroiu ⟨și ale lui Dopan și fiii⟩ lui Bojin ... din partea de la Sălcuța.

Iar după aceea, au luat fiicele lui ⟨Neagoe și ale lui⟩ Mușuroiu și ale lui Dopan ⟨și fiii lui Bojin⟩ lege peste legea fiicelor lui Pîrvul, 24 de boieri, dar nu au putut nicicum să-și aducă legea înaintea domniei mele și au rămas de lege dinaintea domniei mele fiicele lui Neagoe și ale lui Mușuroiu și ale lui Dopan și fiii lui Bojin.

De aceea, am dat domnia mea fiicelor lui Pîrvul, ca să le fie ocină de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stan logofăt, luna ianuarie 15 zile, în anul 7074 ⟨1566⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 750 (Zlătari, XI/1—2). Orig., hîrtie (30 × 21,5), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut completările.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 220—221.

---

[1] Pasajul: „със синови Дїикȣлов . . . екȣлов" („cu fiii lui Diicul ... ecul") adăugat, de aceeași mînă, pe margine.

† Милостїю божїю, Їѡ Петрȣ воевода и г<осподинъ> въсои земле Ѹгровлахинской. синь прѣдобраго и великаго Мирчев воевода. <Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми> слȣзем господства ми, синовим Цилии, на име Ѡпрѣ и Кънда и съ них синови, елици им Богь припȣст<ит, ꙗ>коже да им сȣт ѡчинȣ ȣ Бȣдещѣни, инхнȣ дел сва, варе елика им се хтет избрати, понеже <им ест стара и> права ѡчина, дѣдина.

А потом, имаше прȣ пред господства ми със Добротѣаса. И сице прѣше Добротѣаса пред господства ми како ест имал ѡчинȣ кȣпно със синови Цилии, със Кънда и със Ѡпрѣ, шестаго дела. А потом, <господство ми гледах> по правдȣ и дадох господство ми Добротѣсев закон в҃ї болѣри, а ѡна не може донесити тех в҃ї болѣри.... да заклет, нȣ избраше тех в҃ї болѣри със инхне дȣше г҃ї ниве током Доброт<ѣсев>.

А потом, паки имаше Ѡпрѣ и Кънда прȣ пред господства ми със Скрипъц. И сице прѣше Скрипьц како имат и ѡн ѡчинȣ ȣ Бȣдещ<ѣни> със Ѡпрѣ и със Кънда, четвъртаго дела. А ȣ тем, господство ми дадох Скрипьцов закон... да заклет како имат ѡчинȣ ȣ Бȣдещѣни четвъртаго дела. И заклели како имат Скрипьцȣ четвъртаго дела ѡт ѡчинȣ ѡт Бȣдещѣни.

А потом, Ѡпрѣ и Кънда ȣзе [Ѡпрѣ и Кънда] закон к҃д болѣри да заклет како не имат Скрипьц четвъртаго дела, анȣ избраше им тех к҃ѕ болѣри Скрипъцов током и҃ ниве ѡт над въс хотар да сȣт Ѡпрев и Къндев що ест дръжал Скрипъц и Драготъ.

А потом, покȣпи<ше Ѡпрѣ и Кънда>... ниве ѡт Цюрцое и ѡт Драгомир, за ф҃ аспри...

И пак да ест Ѡпрев и Къндев ѡчинȣ ȣ Бȣдещѣни, дел Илиев и дел Ръчюв и дел Брадев и дел Иѡн, понеже га покȣпи Кънда и <Ѡпрѣ>, за ҂г҃ц аспри тȣрски. И пак да ест Къндев и Ѡпрев ѡчинȣ ȣ Бȣдещѣни дел Радев и дел Бран ѡт раздѣленнꙗ мȣ Бран <и> Стонка със Калин половинȣ, понеже га покȣпи Ѡпрѣ и Кънда и Калин... дори хотарȣл Черньтещом и по... до Грȣюл Дѣтков и до кȣрмъ<тȣра>... мȣлов Стъние и до Пискȣл Лȣнгȣ и до Пискȣл Ѹрсȣлов и до хотарȣл лȣ... и до Пискȣл Глодȣлов и до Пискȣл... и до Пискȣл..., понеже ест Къндев стара и права ѡчина.

И пак да ест Ѡпрев и Къндев ѡчинȣ ȣ Доброещи... даде половинȣ... даде пред господства ми ... Ѡпрѣ над неговȣ дел пред господство ми.

А потом, имаше Ѡпрѣ и Кънда прȣ пред господства ми... ȣ Доброещи. А господство ми дадох Дѣтков закон, в҃ї болѣри, да заклет како не имат половинȣ, анȣ им<ат> ... тех в҃ї болѣри... к҃д болѣри и заклели Кънда и Ѡпрѣ със к҃д болѣри како имат ȣ Доброещи ѡчинȣ половинȣ... даде и Кънда и ... ѡни им простише ѳ҃ краве и един кон за радї тан ѡчинȣ...

Того радї и господство ми дадох... сȣт сим више именитим, синовом и внȣком и прѣвнȣчетом им въ вѣки и ни ѡт когоже <непоколѣбимо, по реч господства ми>.

<Сеже и сведетелїе поставих господство ми: жȣпан Неделко> велики дворник и жȣпан Иван велики лѡгѡфет и жȣпан Ꙗню вел вистꙗр и Пана столник и Манѣ пехарник и Бъркан <комис>... и Гюѡрма велики постелник.

<И аз, Бълкꙋл wт> Погонещи, стар, еже написах ... мѣсеца генаріе ні҃ дьнь, въ дьнъ свѣтаго Аѳанасие, архиепискꙋпа Алеѯандринскаго и Кирила, wт Адама текꙋщим летwм до селѣ, въ лѣт ҂зод҃.

† Їw Петрꙋ вwевwда, милосїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și ⟨domn⟩ a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod. ⟨Dă domnia mea această poruncă a domniei mele⟩ slugilor domniei mele, fiilor lui Țilin, anume Oprea și Cînda și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Budeșteni partea lor toată, oricît li se va alege, pentru că ⟨le-a fost veche și⟩ dreaptă ocină, dedină.

Și după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele cu Dobroteasa. Și așa pîra Dobroteasa înaintea domniei mele că a avut ocină împreună cu fiii lui Țilin, cu Cînda și cu Oprea, a șasea parte. Și apoi, ⟨domnia mea am cercetat⟩ după dreptate și am dat domnia mea Dobrotesei lege, 12 boieri, iar ea nu a putut să aducă pe acei 12 boieri... să jure, ci au ales acei 12 boieri cu sufletele lor Dobrot⟨esei⟩ numai 13 ogoare.

Și apoi, iar au avut Oprea și Cînda pîră înaintea domniei mele cu Scripăț. Și așa pîra Scripăț că are și el ocină în Budeșt⟨eni⟩, a parta parte, cu Oprea și cu Cînda. Și la aceasta domnia mea am dat lege lui Scripăț... să jure că a avut ocină în Budeșteni a patra parte. Și au jurat că are Scripăț a patra parte din ocina din Budeșteni.

Iar după aceea, Oprea și Cînda au luat lege 24 de boieri să jure că nu are Scripăț a patra parte, ci acei 24 de boieri au ales lui Scripăț numai 8 ogoare de peste tot hotarul, ⟨iar⟩ lui Oprea și lui Cînda să le fie ce au ținut Scripăț și Dragotă.

Și după aceea, au cumpărat ⟨Oprea și Cînda⟩... ogoare de la Giurgioae și de la Dragomir, pentru 500 aspri...

Și iar să-i fie lui Oprea și lui Cînda ocină în Budeșteni, partea lui Ilie și partea lui Răciu și partea lui Brad și partea lui Ion, pentru că le-au cumpărat Cînda și ⟨Oprea⟩, pentru 3 900 aspri turcești. Și iar să-i fie lui Cînda și lui Oprea ocină în Budeșteni partea lui Rae și partea lui Bran din împărțirea între Bran ⟨și⟩ Stoica cu Călin, jumătate, pentru că au cumpărat-o Oprea și Cînda și Călin... hotarul Cernăteștilor și ... pînă la Gruiul lui Detco și pînă la Curmă⟨tura⟩... mului lui Stănie și pînă la Piscul Lung și pînă la Piscul Ursului și pînă la hotarul... și pînă la Piscul Glodului și pînă la Piscul... și pînă la Piscul ... pentru că îi este lui Cînda veche și dreaptă ocină.

Și iar să-i fie lui Oprea și lui Cînda ocină în Dobroești... a dat jumătate ... a dat înaintea domniei mele... pe Oprea peste partea lui înaintea domniei mele.

Și după aceea, au avut Oprea și Cînda pîră înaintea domniei mele... în Dobroești. Iar domnia mea am dat lui Detco lege, 12 boieri, să jure că n-au avut jumătate, ci au avut... acei 12 boieri... 24 de boieri și au jurat Cînda și Oprea cu 24 de boieri că au în Dobroești ocină jumătate... a dat și Cînda și... ei le-au iertat 9 vaci și un cal pentru această ocină...

De aceea și domnia mea am dat... să fie acestor mai sus-numiți, fiilor și nepoților și strănepoților lor în veci și de nimeni ⟨neclintit, după spusa domniei mele⟩.

⟨Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco⟩ mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi jupan Ianiu mare vistier şi Pană stolnic şi Manea paharnic şi Bărcan ⟨comis⟩... şi Ghiorma mare postelnic.

⟨Şi eu, Vîlcul⟩ cel bătrîn ⟨din⟩ Pogoneşti, care am scris... luna ianuarie 18 zile, în ziua sfîntului Athanasie, arhiepiscopul Alexandriei şi a lui Chiril, de la Adam cursul anilor pînă acum, în anul 7074 ⟨1566⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 751 (Cotroceni, LIX/3). Orig., perg. (31 × 47,5), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1906.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 221—223.

---

5 **1566 (7074) februarie 22, Bucureşti.**

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod şi domn a toată Ţara Românească, feciorul marelui şi preabunului Mircii voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele Vladului şi frăţine-său Borcii şi soru-sii Neagăi şi Vladului cu fraţii lui şi lui Dragomir cu frate-său Vulpe şi Ducăi cu frate-său Dragotă şi Braia şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moşie la Vîrleţii Vladului, a lui parte de moşie toată, din apa Ialomiţii pînă în Drumul Horjei, cu toate hotarăle. Însă Vladul şi Borcea şi Neaga, ei să ţie jumătate dintru acea moşie, iar Vladul cu fraţii lui şi Dragomir cu frate-său Vulpe şi Duca cu fraţii lui, Dragotă şi Braia, ei să ţie ceailaltă jumătate dintru acea moşie, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă moşie de baştină.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele cu Draghia şi cu Şărb şi cu Coia şi cu Radul. Şi aşa pîra Draghia şi Şărb şi Coia şi Radul cum că au moşie la Vîrleţi dintru acea moşie împreună cu Vladul şi cu fraţii lui şi cu cetaşii lor, de sînt fraţi pre acea moşie ce s-au zis mai sus din Vîrleţi. Iar domnia mea am căutat şi am judecat, după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii boiarii domniei mele şi am dat domniia mea lui Şărb şi Draghiei şi Coii şi Radului lege, 12 boiari, iar ei nicicum n-au putut să ia lege, ei au rămas de lege dinnaintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat şi domnia mea Vladului şi frăţine-său Borcii şi soru-sii Neagăi şi Vladului cu fraţii lui şi lui Dragomir cu frate-său Vulpe şi Ducăi cu fraţii lui Dragotă şi Braia, ca să le fie moşie ohabnică, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată şi mărturii am pus domnia mea pe: jupan Nedelco vel dvornic i jupan Ivan vel logofăt i Iane vistier i Stan spatar i Bărcan comis i Pană stolnic i Manea paharnic i jupan Ghiorma vel postelnic. Ispravnic, Nedelco vel dvornic.

Şi am scris eu, Patriarh logofătul, în oraşul Bucureştii, în luna fevruarie 22 dni, leat 7074 ⟨1566⟩,

Acest izvod s-au tălmăcit pre limba românească de pre cartea cea sîrbească asemenea, la Şcoala domnească cea slovenească la Sfeti Gheorghie cel Vechiu.

† Floru ierei dascăl slovenesc izpisah.

După „Studii", XX (1967), p. 309—310.

<† Милостїю божїю, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ> въ<со>и з<емле Ꙋггровлахїиское, синъ великаго> Ми<р>ча в<оевода>. Дават господств<о ми сїе повелѣнїе господства ми> Нѣгомиров със синови си, елици <им Богь> да<ст>, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Бонтѣн<и ѡт една ꙋ>жа половинꙋ, а дрꙋгꙋ половинꙋ <да> ю дръжит Нѣгое, понеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ.

А потом, Нѣгомир ѡн има пренїе пред господства ми със Нѣгое. И тако ест съпрел Н<ѣгое> по Нѣгомир како не имает ѡн ѡчинꙋ със нега половинꙋ, анꙋ имат г҃-таго дел. А господство <ми>, ꙋ тем гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по законꙋ и със въсеми чьстїтими правителїе господства ми. И дадох господство ми закон Нѣгоев, вї҃ болѣри да заклет како не имат Нѣгомир полови<нꙋ> със нега над сїю ѡчинꙋ, анꙋ имат г҃-таго дел. А ꙋ тем, Нѣгое никакоже не може се прифатит ѡт закон ѡт пред господства ми, анꙋ ѡста ѡт закон ѡт пред господства ми.

тем радї, дадох и господство ми Нѣгомиров, ꙗкоже да дръжит със Нѣгое ꙋ двѣ и ѡт никогоже да мꙋ ест непоколебимо, по реч <господства ми>.

<Сеже и сведетел>їе поставлѣем господства ми : жꙋпан Неделко <велики дворник> и жꙋпан Иван велики логофет и Ꙗню вистїꙗр и Стан <Дебел с>патар и Бъркан комис и Пана столник и Манѣ пехарник и жꙋпан Гюрман вел постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

И аз, Пътрꙋ, что ю исписах, мѣсеца априлїе г҃ дьни, въ лѣт ҂зо҃д.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїꙗ божїю, господинь.

⟨† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn⟩ a toată țara ⟨Ungrovlahiei, fiul marelui⟩ Mircea voievod. Dă domnia ⟨mea această poruncă a domniei mele⟩ lui Neagomir cu fii lui, cîți ⟨îi va da Dumnezeu⟩, ca să-i fie ocină în Bonteni, jumătate ⟨dintr-o⟩funie, iar cealată jumătate ⟨să⟩ o țină Neagoe, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Neagomir a avut pîră înaintea domniei mele cu Neagoe. Și așa a pîrît N⟨eagoe⟩ pe Neagomir că nu are el ocină cu dînsul pe jumătate, ci are a 3-a parte. Iar întru aceasta, domnia ⟨mea⟩ am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea lui Neagoe lege, 12 boieri, să jure că Neagomir nu are pe jumătate cu dînsul peste acea ocină, ci are a 3-a parte. Iar la aceasta, Neagoe nicicum nu a putut să se apuce de lege dinaintea domniei mele, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Neagomir, ca să țină cu Neagoe pe din două și de nimeni să-i fie neclintit, după spusa ⟨domniei mele⟩.

⟨Iată și martori⟩ punem domnia mea: jupan Nedelco ⟨mare vornic⟩ și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan ⟨cel Gros⟩ spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Pătru, care am scris-o în luna aprilie 3 zile, în anul 7074 ⟨1566⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 752 (Ep. Rîmnic, XVII/1). Orig., hîrtie (22,5 × 21), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1915; alte traduceri la Bibl. Acad. CMLXXV/139 și ms. 2530, f. 388.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 223.

7

1566 (7074) mai 1.

Izvod care s-au scos dupre o carte a lui Pe[n]tru voevod, de cînd au fost cursul anilor 7074 ⟨1566⟩.

† Cu mila lui Dumnezeu, creştin Pe[n]tru voevod şi domnŭ a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircei voevoda. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii méle acestor oameni, anume Codeşeştii şi Vlăduleştii şi Sprenteneştii şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor ocină în Păpuşariul lui Zlatco...[1] pînă în hotarul de sus al Păpuşariului, pentru că iaste a lor bătrînă şi direaptă ocină de moşie.

Iar dupre acéia, avut-au pîră de faţă în marele divan denaintea domnii méle cu Mihăilă şi cu Roşca şi cu Frăţilă şi cu Netezeştii. Şi aşa pîrîia Mihăilă şi Roşca şi Frăţilă şi Netezeştii, cum au avut şi ei ocină moşie în Păpuşariul lui Zlatco. Deci, într-acéia, domnia mea am căutat şi am judecat pre dirept şi pre lége, cu toţi cinstiţii dregătorii domniei méle. Şi adevărînd domnia mea cum au fost avut Mihăilă şi cu ceata lui şi Netezeştii lége, 12 boiari, încă prin zilele răposatului bătrînului părintelui domnii méle, Mircea voevod şi n-au putut să jure cu acei 12 boiari nicicum, nici atunce, nici acum, ce au rămas Mihăilă şi Roşca şi Frăţilă şi Netezeştii toţi de lége şi de atunce şi de acum denaintea domnii méle. Şi încă am procitit domnia mea şi am văzut şi cartea răposatului bătrînului Vladului voevod de moşie a Codeşeştilor şi a Vlăduleştilor şi a Sprenteneştilor. Şi au fost atunce cursul anilor 6⟨9⟩60 şi încă şi cartea răposatului părintelui domnii méle, Mircea voevod, de rămas de la acei 12 boiari, cum au fost rămas Mihăilă şi Roşca şi Frăţilă şi Netezeştii toţi de lége.

Drept aceasta, am dat şi domnia mea Codeşeştilor şi Vlăduleştilor şi Sprenteneştilor, ca să le fie lor această ce mai sus zice ocină de moşie ohabnică şi feciorilor, nepoţilor şi strenepoţilor şi de către nimeni neclătită, preste zisa domnii méle.

Însă şi mărturie pus-am domnia mea pre: jupînul Nedelco marele dvornic, Ivan marele logofăt, Stan spătariul, Manea peharnicul, Iane vistiiariul, Pană stolnicul, Bărcan comisul, Gherman postélnicul. Şi ispravnic, Ivan marele logofăt.

Şi s-au scris în méseţa mai 1 dnă.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 753 (Mitrop. Ţ. Rom., CCLXXVII/2). Traducere.
EDIŢII. *DIR*, *B*, 224.

---

[1] Loc alb.

8

1566 (7074) mai 17.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣгровлахинскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сие повелѣнїе господства ми попев Иванов и пападїев мȣ, Стана и със синовим их, елицe им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Благодещи, дел дедȣ им Стъ-

ннлъ, въса, варе колнко се хтнт нзбратн ѡт по въсом хотаром н ѡт полю н ѡт водꙋ н ѡт воденнцꙋ.

И пак да мꙋ ест ѡчннꙋ ꙋ Благодещн н пападїев попев Иванов, по нме Стана, все доходку кꙋщн н марха н скꙋлнще, варе что нмал ѡнъ, всѣх, ѡт по въсомъ хотаромъ, занеже сне ѡчнне н дѣдние н марха даде сꙋт Їванов ѡт дедꙋ нм, Стънилъ, занеже Стънилъ н жнтелннца емꙋ, Стана н тътка[1] нм, ѡнї не сꙋт нмалн сннови ѡт тело нх, нѫ възѣлн попев Иванов а попадїев емꙋ, Стана, ꙗкоже да нм ест въ место сннови н възелн въ кꙋщꙋ нм Стънилъ <н жнтелннца мꙋ, Стана> н да нмат <дръжатн сне въсе> ѡчннꙋ <н дѣдние н варе що нмат> Стънилъв, дѣд нм...

...попевъ Иван н попадїев его, Стана...

...н да бꙋдет анаѳема ѡт тнї҃ ѡтцн нже въ Никѣн нлн ѡт сръодннци нх нлн кто дрꙋгъ бꙋде, да не нмат трѣбꙋ съ сне ѡчнне, нъ самъ поп Иванов да ѡбладаетъ сню дѣл ѡчннъ.

Сего радї, дадох н господство мн попев Иванов н попадїев его, Стана, снновомъ н внꙋком н прѣвнꙋчетом ѡчннꙋ н дѣдннꙋ н ѡт никогоже непоколѣбнмо...

Сеже оубо н сведетелїе поставлнх господство мн...

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, мнлостїю божїю, господннь.

⟨Pe verso:⟩ Leat 7074 ⟨1566⟩ maiu 17. Hrisovul lui Pătru voevod, sin Mircea voevod, ce-l dă popii lui Ivan şi preutesii lui, Stanii, pentru stăpînirea ocinii din Blagodeşti, partea toată a moşu-său, lui Stănilă. 7074 mai 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Ivan şi preotesei lui, Stana şi fiilor lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Blagodeşti, partea bunicului lor Stănilă, toată, oricît se va alege de peste tot hotarul şi din cîmp şi din apă şi din moară.

Şi iar să-i fie ocină la Blagodeşti şi preotesei popii Ivan, anume Stana, toate veniturile casei şi marfa şi sculele, orice va fi avut el, tot, de peste tot hotarul, pentru că aceste ocine şi dedine şi marfa au fost date lui Ivan de bunicul lor, Stănilă, pentru că Stănilă şi jitelniţa lui, Stana şi mătuşa[1] lor, ei n-au avut fii din trupul lor, ci au luat pe popa Ivan şi pe preoteasa lui, Stana, ca să le fie în loc de fii şi i-au luat în casa lui Stănilă ⟨şi a jitelniţei lui, Stana⟩ şi să ⟨stăpînească toate aceste⟩ ocine ⟨şi dedine şa orice va avea⟩ bunicul lor, Stănilă. ⟨Iar popa Ivan să-i îngrijească şi să-i socotească ca pe nişte părinţi ai lui. Iar popa Ivan i-a socotit şi i-a cinstit şi i-a îngrijit precum se cuvine. Şi cînd au slăbit la vreme de bătrîneţe, chiar şi la moarte, i-a îngrijit pe toţi, că au murit de ciumă. Astfel i-au slujit şi i-au pomenit ca pe părinţi.⟩

⟨Pentru aceea, ei toţi au lăsat cu limbă de moarte şi cu scrisoare a lui Stănilă şi a jitelniţei lui, Stana şi a Călinei carte de afurisanie, cine după moartea lor va strica şi va călca acea întocmire⟩ să fie afurisit de 318 părinţi cei de la Nicheia, sau din rudele lor sau altcineva, cine va fi, să nu aibă treabă cu acele ocine, numai singur popa Ivan să stăpînească acea parte de ocină.

De aceea, am dat și domnia mea popii Ivan și preotesei lui, Stana, fiilor și nepoților și strănepoților ocină și dedină și de nimeni neclintit...

Iată, dar și martori am pus domnia mea...

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 754 (Sf. Ioan — București, XX/2). Orig, perg. (32,5 × 46,5 rupt și șters, pecete timbrată, căzută, Cu o traducere din sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut completările.

Data, după nota tergală.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 224—225.

---

[1] În doc. 16: „тєста" („soacră"), iar în doc. 42 și 202: „снѣх" („noră").

---

9 1566 (7074) iunie 27, București.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дазат господство ми сїе повелѣнїе господства ми слȣзем господства ми, Ѡана и Микȣл логофети и съ них синови, варе елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ что се зовет Дȣдѣска, ѡт дел Банков и Братȣлов и Стоикъв, третаго дел ѡт по въса ѡчинȣ и ѡт водȣ и ѡт сȣхо и ѡт полю и ѡт шȣмȣ и ѡт посвȣде, третаго дел.

И хотаром да се знает: ȣ широтȣ, ѡт Лакȣл Берчев дори ȣ валѣ Лѣцев и ȣ длъготȣ ѡт матка Клъницев дори ȣ хотарех Копъчаном, близ код Лакȣл Братȣлов.

Понеже ю покȣпише више речени слȣзех господства ми, Ѡана и Микȣл логофети, ѡт Банко и ѡт Братȣл и ѡт Стоика, за ҂в҃ аспри тȣрски готови. И продадоше Банко и Братȣл и Стоика таꙗ више речена ѡчинȣ за нихном добром волю ѡт пред господства ми и съ знанїе въсем ѡкрътним мегиꙗшом.

Тем радї, дадох и господство ми Ѡанев и Микȣлов логофети, ꙗкоже да им ест више речена ѡчина въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и внȣком и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когождо непоколѣбимȣ, по ѡризмȣ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Иван велики логофет и Стан велики спатар и Ꙗнию велики вистиꙗр и Бръкан велики комис и Пана велики столник и Манѣ велики пехарник и жȣпан Гюѡрма вел постелник. Исправник, Їван велики логоѳет.

И аз, Бъсїю, еже ю написах ȣ днвни градꙋ Бȣк<ȣре>щи, мѣсеца юнїе к҃з дьни и текȣщем лѣтѡм ѡт Адама до селѣ, в лѣт ҂зо҃д.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїꙗ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Oană și Micul logofeți și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocina care se numește Dudeasca, din partea lui Baico și a lui Bratul și a lui Stoica, a treia parte de peste toată ocina și din apă și din uscat și din cîmp și din pădure și de peste tot, a treia parte.

Şi hotarul să se ştie: în lat, de la Lacul lui Bercea pînă la valea Leţei şi în lung de la matca Cîlniştei pînă în hotarele Copăcenilor, aproape lîngă Lacul lui Bratul.

Pentru că au cumpărat-o slugile mai sus zise ale domniei mele, Oană şi Micul logofeţi, de la Baico şi de la Bratul şi de la Stoica, pentru 2 000 aspri turceşti, bani gata. Şi au vîndut Baico şi Bratul şi Stoica această ocină mai sus zisă de bună voia lor dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megiaşilor de primprejur.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Oană şi Micul logofeţi, ca să le fie ocina mai sus zisă de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pûnem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Stan mare spătar şi Ianiu mare vistier şi Bărcan mare comis şi Pană mare stolnic şi Manea mare paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Şi eu, Văsiiu, care am scris-o în minunata cetate Bucureşti, luna iunie 27 zile şi ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7074 ⟨*1566*⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 755 (Tismana). Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată. Cu o traducere din 1847; altă traducere ibidem, ms, 129, f. 265.
EDIŢII. Trad. *DIR, B,* 225—226.

---

10 1566 (7074) august 18.

† Милостїю божїею, Іѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми слȣзем господства ми, Бланкȣл логофет и брат его, Михнѣ и съ синови си, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест село Нъпъртѣнїи въси, със въс хотаром, и ѡт полю и ѡт шȣмȣ и ѡт вод и ѡт посвȣде, покȣде им сȣт старе хотаре. И пак да им ест ѡт Беривоещи третаго дел и ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт посвȣде, понеже им ест старе и праве ѡчине, дѣдине.

А потом, имаше Бланкȣл логофет и брат его, Михнѣ пренїе пред господства ми със Дрȣгȣш ѡт Беривоещи и със чет его. И сице прѣше Дръгȣш и със чет его како их сȣт била притеснȣл Бланкȣл логофет старога, ȣюкȣ Бланкȣлов и Михнев. А господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въси честитими правителїем господства ми, и дадох господство ми Дръгȣшов и чет его закон, ві҃ болѣри, да заклет како их сȣт била притеснȣл Бланкȣл логофет старога. А ѡни никакоже не възмогоже заклет, нȣ ѡсташе Дръгȣш и чет его ѡт заком ѡт пред господства ми.

И пак да мȣ ест Бланкȣлов и брат его, Михнев едини планини, еже се зовет Писканȣл, понеже га ест покȣпила ѡт Радул и ѡт Кънчилъ, за с҃ аспри ещеже ѡт при дьни родїтелю господства ми, покоинаго Мирча воевода. И пак да мȣ ест Бланкȣлов логофет и брат его, Михнев дел Нѣнчюлов, въса, ѡт планинȣ Писканȣлов-занеже била ест пост<авлен>... [1] негов дел залѡг ȣ нѣкое людїе ѡт Пискани, на име Кръстиꙗн и Слъвилъ, за ч҃ аспри. А тех людїе ѡт Пискани ѡни сȣт била вечини и слȣзе Бланкȣлов. Таже Бланкȣл логофет, ѡн их сȣт ѡставила дажбе за к҃ години радї дел Нѣнчюлов за планини, како да ест пȣкȣпен.

Сего радї, дадох и господство ми Влаикѹлов логофет и брат его, Михнѣ, ıакоже да им сѹт сїе више речене села и wчине wчинѹ и wхабѹ, им и синовом им и внуком им и прѣвночитом им и не wт когоже непотъкновено, поризмо господство ми.

Сеже и сведетеле поставлех господство ми: жѹпан Неделко велики дворник и жѹпан Їван велики логофет и Стан спатар и Іаню вистїар и Бръкан комис и Пана столник и Манѣ пехарник и Гюрма велики постелник. Исправник, Їван велики логофет.

Пис Wанча, мѣсеца август нї дьни, въ лѣт ҂зод.

† Їw Петрѹ вwевwда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Vlaicul logofăt şi fratelui lui, Mihnea şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Năpîrtenii toţi, cu tot hotarul, şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindeni, pe unde le sînt vechile hotare. Şi iar să le fie din Berivoeşti a treia parte şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindeni, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine, dedine.

Iar apoi, Vlaicul logofăt şi cu fratele lui, Mihnea, au avut pîră înaintea domniei mele cu Drăguş din Berivoeşti şi cu ceata lui. Şi aşa au pîrît Drăguş cu ceata lui că i-a cotropit Vlaicul logofăt cel bătrîn, unchiul lui Vlaicul şi al lui Mihnea. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, şi am dat domnia mea lui Drăguş şi cetei lui lege, 12 boieri, să jure că i-a cotropit Vlaicul logofăt cel bătrîn. Iar ei nicicum nu au putut să jure, ci au rămas Drăguş şi ceata lui de lege dinaintea domniei mele.

Şi iar să-i fie lui Vlaicul şi fratelui lui, Mihnea, un munte care se numeşte Piscanul, pentru că l-au cumpărat de la Radul şi de la Căncilă, pentru 200 aspri încă din zilele părintelui domniei mele, răposatul Mircea voievod.

Şi iar să-i fie lui Vlaicul logofăt şi fratelui lui, Mihnea, partea lui Nenciul, toată, din muntele Piscanului, pentru că a pus ⟨Nenciul⟩ [1] partea lui zălog la nişte oameni din Piscani, anume Cîrstian şi Slăvilă, pentru 90 aspri. Iar acei oameni din Piscani au fost vecini şi slugi ale lui Vlaicul. Deci Vlaicul logofăt, el le-a iertat dajdia pe 20 de ani pentru partea de munte a lui Nenciul, ca să fie cumpărată.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Vlaicul logofăt şi fratelui lui, Mihnea, ca să le fie aceste ocine şi sate mai sus zise ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Stan spătar şi Ianiu vistier şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Manea paharnic şi Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

A scris Oancea, luna august 18 zile, în anul 7074 ⟨1566⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 756 (Valea, XVI/11). Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată. Cu o traducere de la începutul sec. al XX-lea.

EDIŢII. Trad. *DIR, B,* 226—227. Facs. *Ibidem,* 493.

---

[1] Loc rupt.

11 1566 (7074) august 19, Bucureşti.

†Милостїю божїю, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, сынъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Братїшов и със братꙋ его, Дарча и Стоꙗн със братꙋ его, Владе <и>[1] със нихни синови, елице им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Лисѣни дел Въдисла<в>[2]ов и дел брат его, Драгомир, въсах, варе елика се хтет избрати негов дел[3] ꙋ Лисѣни, понеже ю покꙋпише сїе више речени людїе ѡт Въдислав и ѡт брат его, Драгомир, за ҂г҃т аспри готови. Ащели Братеш и брат его, Дарча, ѡни сꙋт дали ҂а҃хн аспри готови а Стоꙗн ѡн ест дал сам ҂а҃ аспри а брат его, Владе, ѡн ест дал сам х҃н аспри.

А потом, пак покꙋпи Радꙋл ѡчинꙋ ꙋ Лисѣни, дел попев Иванов, въсах, варе елика се хтет избрати, за ҂а҃хн аспри.

И пак покꙋпи Стоꙗн ѡчинꙋ ꙋ Лисѣни, дел Михъилъв, въсах, варе елика се хтет избрати, за ҂а҃хн аспри готови.

И пак покꙋпи Шоимꙋл ѡчинꙋ ꙋ Лисѣни, ѡт дел Братков и ѡт дел братїꙗ его, половин, за ѡ҃ке аспри готови.

И пак покꙋпи Илїе една ливаде ѡт ꙋста хотаров ѡт Бꙋчачи, за н҃ аспри тꙋрски.

И пак покꙋпи Шоимꙋл една виноград ѡт Виша, жъна Данов, за ѯ҃а аспри готови.

И про<да>[2]доше сїе више речени людїе сїе више речени ѡчине за нихнїм добром волю и със ꙋзнанїе въсем мегиꙗшом ѡт ѡкръстꙋ.

Сего радї, дадох и господства ми више именитем людїе сїеи више речени ѡчини, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ <и>[2] въ ѡхабꙋ, им и синове им и вꙋнꙋком им и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимꙋ, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господства ми: жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Иван велики логофет и Ꙗне вел вистїꙗр и Стан спатар и Бъркан комис и Паана столник и Манѣ пехарник и жꙋпан Гюрман велики постелник. И исправник, Иван велики логофет.

Исписах...[1] рча, еже начертах въ настолни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца август ѳ҃ї дьни, ѡт Адама текꙋщом, въ лѣт ҂з҃од.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Brateş şi cu fratele lui, Darcea şi lui Stoian cu fratele lui, Vlad ⟨şi⟩ [1] cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Liseni partea lui Vădisla⟨v⟩ [2] şi partea fratelui lui, Dragomir, toată, oricît se va alege partea[3] lor în Liseni, pentru că au cumpărat-o aceşti oameni mai sus zişi de la Vădislav şi de la fratele lui, Dragomir, pentru 3 300 aspri gata. ⟨Şi⟩ încă Brateş şi fratele lui, Darcea, ei au dat 1 650 aspri gata, iar Stoian el a dat singur 1 000 aspri şi fratele lui, Vlad, el a dat singur 650 aspri.

Şi apoi, iar a cumpărat Radul ocină în Liseni toată partea popii Ivan, oricît se va alege, pentru 1 650 aspri.

Şi iar a cumpărat Stoian ocină în Liseni toată partea lui Mihăilă, oricît se va alege, pentru 1 650 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Şoimul ocină în Liseni, jumătate din partea lui Bratco şi din partea fraţilor lui, pentru 825 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Ilie o livadă de la gura hotarului de la Buciaci, pentru 50 aspri turceşti.

Şi iar a cumpărat Şoimul o vie de la Vişa, femeia lui Dan, pentru 61 aspri gata.

Şi au vîndut aceşti mai sus zişi oameni, aceste mai sus zise ocine de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor dimprejur.

De aceea, am dat şi domnia mea oamenilor numiţi mai sus aceste ocine mai sus zise, ca să le fie de ocină ‹şi› [2] de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Iane mare vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Manea paharnic şi jupan Ghiorman mare postelnic. Şi ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris... [1] rcea, care am însemnat în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 19 zile, de la Adam curgător, în anul 7074 ‹1566›.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 757 (Mitrop. Ţ. Rom., CLII/1). Orig., perg. (28,5 × 40), pecete timbrată. Cu o traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea; altă traducere ibidem, ms. 136, f. 175.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 227—228.

---

[1] Loc rupt şi şters.
[2] Omis.
[3] Cuvînt scris deasupra rîndului.

12 1566 (7074)‹august 27›.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ в<елик>аго и прѣдобраго Мирча воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи и божественѣи Митрополїю ѡт Тръговищȣ, идеже ест храм прѣсвѣтое и честное еи Възнесенїе господа Бога и спаса нашего Їѵсȣса Христа и честнѣишомȣ ѡтцȣ архїемитрополит кѵр владїцѣ Даниил, ꙗкоже да мȣ ест село на име Ꙗниноѡаса, въса, и съ въсом хотаром и със дѣл със винарикю, занеже съи село Ꙗниноѡаса биѡ ест за дѣдїнȣ свѣтѣи и божественѣи Митрополїю и ещеже покȣпен ѡт покоинаго Басарабȣ воеводȣ.

Тем радї и господство ми гледал съм, по закон божїею и по старе книге със въси честитими правителїе господства ми и видѣх господство ми и прочетах старе книге инем господам прѣжде нас бивше. И тако истинствовал съм господство ми како ест биѡ село Ꙗниноѡаса за дѣдїнȣ свѣтѣи и божественѣи Мит<р>ополїю. Ꙗ ни никтоже нѣст биѡ имал ни едно мѣтехȣ никогдаже.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтѣи и божест<венѣи М>итрополїю и честнѣишомȣ ѡтцȣ архїемитрополит кѵр владїцѣ Даниил, ꙗкоже да мȣ ест село Ꙗнино<ѡаса въ ȣк>рѣпленїе свѣтомȣ Митрополїю а братїꙗм еже живȣщих въ свѣтаа Митрополїю въ пищ<ȣ и въ ѡстрабȣ, в>ъ ѡчинȣ и ѡхабȣ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже, ȣбо, и свѣдѣтелїе пос<тавлѣем господство ми: жȣпан Нѣгое бивше б>ан и жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Їван велики лѡгѡфет и <Ꙗне велики вистїꙗр и Бръкан комис и Стан спат>ар и Пана столник и Манѣ пехарник и жȣпан Гюрман вели<ки постелник. И исправник, Иван велики логофет>.

<И аз, Драгомир> ѡт Бълач, еже ю мазах въ дивни град <[Ѹгровлахиское] авгȣст к҃з дьни>, в лѣт ҂зо҃д.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii Mitropolii din Tîrgoviște, unde este hramul preasfintei și cinstitei Înălțări a domnului Dumnezeului și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și preacinstitului părinte arhimitropolit chir vlădica Daniil, ca să-i fie satul, anume Aninoasa, tot, și cu tot hotarul și cu dealul cu vinărici, pentru că acest sat Aninoasa a fost de moștenire al sfintei și dumnezeieștii Mitropolii și încă și cumpărat de răposatul Basarab voievod.

De aceea și domnia mea am cercetat, după legea lui Dumnezeu și după cărțile vechi cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și am citit cărțile vechi ale altor domni, care au fost mai înainte de noi. Și astfel am adeverit domnia mea că satul Aninoasa a fost de moștenire al sfintei și dumnezeieștii Mitropolii. Și altul nimeni nu a avut niciun amestec niciodată.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii Mitropolii și preacinstitului părinte arhimitropolit chir vlădica Daniil, ca să-i fie satul Anino⟨asa de⟩ întărire sfintei Mitropolii și pentru hrana ⟨și folosința⟩ fraților care trăiesc în sfînta Mitropolie, de ocină și ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată, dar, și martori punem ⟨domnia mea: jupan Neagoe fost⟩ ban și jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt ⟨și Iane mare vistier și Bărcan comis și Stan spăt⟩ar și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare ⟨postelnic. Și ispravnic, Ivan mare logofăt⟩.

⟨Și eu, Dragomir⟩ din Bălaci, care am scris-o în minunata cetate... ⟨august 27 zile⟩, în anul 7074 ⟨1566⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 758 (Mitrop. Ț. Rom., XXXIV/10). Orig., hîrtie (41 × 28), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1853; altă traducere ibidem, ms. 127, f. 274.

Copie slavă ibidem. ms. 706, f. 14, după care s-au făcut completările.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 228—229.

---

13 **1566 (7074) august 29, București.**

† Милостїю божїю, Їѡ Петрꙋ воевода и господинь въсое земле Ѹггровлахїеское, синь великаго и прѣкраснаго Мирча воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми светомꙋ монастирꙋ глаголемїе ѡт на Мꙋшетещи, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Минчещи дел Данѡв васа и дел Микꙋл въса и дел Драготъ въса и дел Параскивев въса, занеже мꙋ ест старе и праве ѡчине, дѣдине и покꙋпене ѡт Манѣ Пършанꙋл дворникꙋл.

А потом, имал свѣта монастир еже ест више пис <пренїе> със Радꙋл ѡт Мичещи. И тако прѣше Радꙋл како мꙋ ест тех делове негов ѡт дѣдинꙋ. А ꙋ тем, господство ми гледахом и сꙋдих със въсеми честитими правителїе господство ми и видѣхом и книга за дѣдинꙋ Радꙋла воевода, како ест покꙋпил Манѣ Пръшанꙋл ѡт над тех людїе еже ест више писан, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ ꙋ свѣта монастир. А Радꙋл ин ѡстал ѡт закон ѡт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох и господство <м>и, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ, дѣдинȣ ȣ свѣта монастир еже ест више пис.

Сеже и сведетелїе постазлѣем господство ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Иван велики лѡгѡфет и Стан спатар и Ꙗню вистїꙗр и Бръкан комис и Пана столник и Манѣ пехарник и жȣпан Гюрма велики постелник. Исправнич, Гюрма велики постелник.

И аз, исписахом Цалапи, въ град Бȣкȣрещи, текȣще ѡт Адама до съда, в лѣт ҂зо͞д, мѣсеца август к͞ѳ дьни.

† Їѡ Петрȣ воевода, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preafrumosului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite de la Muşeteşti, ca să-i fie ocină în Miceşti partea lui Dan toată şi partea lui Micul toată şi partea lui Dragotă toată şi partea Paraschivei toată, pentru că îi sînt vechi şi drepte ocine, dedine şi cumpărate de la Manea Pîrşanul vornicul.

Dar apoi, sfînta mănăstire, care este mai sus scrisă, a avut ⟨pîră⟩ cu Radul din Miceşti. Şi aşa a pîrît Radul că aceste părţi sînt ale lui de moştenire. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut şi cartea de moştenire a lui Radul voievod, că a cumpărat Manea Pîrşanul de la aceşti oameni care sînt scrişi mai sus, ca să fie ocină şi ohabă la sfînta mănăstire. Iar Radul a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie ocină, dedină sfintei mănăstiri care este mai sus scrisă.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Stan spătar şi Ianiu vistier şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Manea paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ghiorma mare postelnic.

Şi eu, Ţalapi, am scris în cetatea Bucureşti, curgători de la Adam pînă acum, în anul 7074 ⟨1566⟩, luna august 29 zile.

† Io Petru voievod, în mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 759 (Seaca-Muşeteşti, V/1). Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1847; alte traduceri ibidem, mss, 367, f. 15 şi 369, f. 8.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 229.

---

14 ⟨1566 septembrie 1—1567 august 31⟩ 7075, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Петре воевода въ всои земле Ȣгггрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дазат господство ми сїе повеленїе господства ми Драгомирѡв Бъклешѡв със синови си, елицем Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Стръмчина код Чегъцȣе код Дȣнавȣ и и половинȣ ѡт по въсѣм хотаром, ѡт водȣ и ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт сȣхо и ѡт посвȣде.

И хотар да се знает: Пȣтом Рȣптȣ ѡт хотарȣ дори дѣлȣ Батоцкев пȣтъ и ѡт тȣꙗже пȣтем до барѡм и ѡт тȣ прекȣ на врех дѣлов и ѡт тȣꙗ на Гръличю, ѡт Гръличȣ прекȣ на Дȣнов.

Понеже покȣпил Драгомир Бъклꙗшѡз ѡт Дȣмитрȣ постелник, синъ калȣ гърашов и ѡт Кръщȣгор Ꙗндреи и ѡт кратиꙗ им, за ҂а͞ѡ аспри готови сребри.

Била та ѡчинꙋ Дꙋмитров ꙗже била дѣдина и права прѣ стара ѡчинꙋ; за том, Радꙋл продадоше Дꙋмитрꙋ постелник калꙋгърашов със Радꙋл братїꙗ си его за нихним добром волю, със ꙋзнанїе своꙋем мегїашом ѡт коло место.

Сего ради, дадох и господство ми Драгомиров Бъклешов сїе книг господства ми, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ више речено [с] въ охабїꙗ и въ [о] вѣки а потом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и прочиꙗ.

Въ град Бꙋкꙋрещи, ѡт Адама даже до нинѣ теченїе лѣтом ҂з҃ое.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petre voievod în toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir Bîcleş cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Stîrmina lîngă Cetăţue, lîngă Dunăre şi jumătate de peste tot hotarul, din apă şi din cîmp şi din pădure şi din uscat şi de pretutindeni.

Şi hotarul să se ştie: pe Drumul Rupt de la hotar pînă în dealul drumului Batoţilor şi de acolo pe drum pînă la lac şi de acolo drept la vîrful dealului şi de acolo la Gîrlici, de la Gîrlici drept la Dunăre.

Pentru că a cumpărat Dragomir Bîcleş de la Dumitru postelnic, fiul călugăraşului şi de la Crăştugor Andri şi de la... [1], pentru 1 800 [2] aspri gata de argint.

A fost această ocină a lui Dumitru căci a fost dedină dreaptă şi preaveche ocină; la aceasta, Radul a vîndut lui Dumitru postelnic al călugăraşului cu Radul, fratele său, de a lor bună voie, cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Dragomir Bîcleş această carte a domniei mele, ca să-i fie ocina mai sus zisă de ohabă şi în veci iar după aceea şi nepoţilor şi strănepoţilor şi celelalte.

În oraşul Bucureşti, de la Adam pînă acum trecerea anilor 7075 ⟨1566—1567⟩.

Arh. St. Craiova, nr. XCIV/1. Copie slavă cu traducere din 1828; altă traducere la Arh. St. Buc., S.I., nr. 777.
EDIŢII, Trad. *DIR, B*, 230.

---

[1] În traducerea de la Arh. St. Buc.: „Crastiianiia".
[2] În traducerea de la Arh. St. Buc.: „1700 i şaizăci".

---

15 1566 (7075) septembrie 7, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсеи земли Ꙋггровлахїискои, сынъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми Щефанов ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Бъркънещи, дел госпождев Роѯандев въсах, еаре елика се хтет избрати ѡт посвꙋдї, понеже га ест помиловал на свадеꙋ госпожда Роѯанда по слꙋга еи, Щефан, радї слꙋжбꙋ что мꙋ ест послꙋжил, наипаче бити еи помѣнꙋ, вечнꙋ въспоминанїе. И дал ест и помиловал за неи ню добром волю.

А потом, Щефан родил ест детци със жена емꙋ, Добра, таже сꙋт въси моици ꙋмрели и не им сꙋт ѡстали ни един ѡтрок ѡт них, анꙋ си ест дал сам Щефан ѡчинȣ ȣ Бъркънещи жєном его[1] Добрев, како по сьмрьтъ емȣ никтоже метех да не имат сьс таю више речена ѡчинȣ, тъчїю да ѡдръжит и да ѡбладает женам его Добра, а ѡна да мȣ ȣчинит поменȣ и саракȣсте како ед<н>[2]омȣ добръ чьловекъ.

А кто хокет разорит сїю тъкмежне по мою съмрътъ, а ѡн да ест проклет ѿ т҃нї <ѡтци>[2] иже сȣт въ град Никенстем.

Сего радї, дал съм и господство ми Добрев, ꙗкоже[1] да мȣ ест ѡчинȣ и въ ȣхабȣ, еи и синовом еи и внȣкомȣ и прѣвнȣчетомȣ и ни ѿ когоже непоколѣбимо, поризмȣ господства ми.

Сеже и сведетелїе постав<лѣем господство ми>[3]: жȣпан Нед<елко>[3] велики дворник и жȣпан Їван велики лѡгѡфет и Стан спатар и Ꙗню вистїꙗр и Бръкан кѡмис и Пана столник и Манѣ пехарник и жȣпан Горман велики постелник. Исправник, Їван велики лѡгѡфет.

Пис аз, Стан лѡгѡфет, еже написах въ стол град Бȣкȣрещи, мѣсеца септемврїе з дьни, въ лѣт ҂зое.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ștefan ca să-i fie ocină la Bărcănești, partea doamnei Roxanda toată, oricît se va alege de peste tot, pentru că doamna Roxanda a miluit la nuntă pe sluga ei, Ștefan, pentru slujba pe care i-a slujit-o, mai ales să-i fie ei pomană, veșnică pomenire. Și i-a dat și l-a miluit de bunăvoia ei.

Iar după aceea, Ștefan a făcut copii cu femeia lui, Dobra, apoi au murit toți copiii și nu le-au rămas nici un copil dintre ei, ci singur Ștefan a dat ocina de la Bărcănești femeii lui[1], Dobra, ca după moartea lui nimeni să nu aibă amestec cu această mai sus-spusă ocină, numai să o țină și să stăpînească femeia lui, Dobra, dar ea să-i facă pomenire și sărăcuste ca unui om bun.

Iar cine va strica această întocmire după moartea mea, iar el să fie blestemat de 318 ⟨părinți⟩[2], care sînt în cetatea Nicheia.

De aceea, am dat și domnia mea Dobrei, ca[1] să-i fie ocină și de ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem ⟨domnia mea⟩[3]: jupan Ned⟨elco⟩[3] mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Gorman mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Stan logofăt, care am scris în cetatea de scaun București, luna septembrie 7 zile, în anul 7075 ⟨1566⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. XC/2. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată, Traducere din 1818 ibidem, MDCLV/9.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

[2] Omis.

[3] Loc rupt.

16

1566 (7075) octombrie 21.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ великаго и пⷬѣдобраго Мирча воевода. Даван господство ми сїю повелѣнїе господства ми попев Иван съ синови си, елици емȣ Богъ пⷬипȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Благодещи дел дедȣм си Стънилъв, въса, варе елика се хтет избрати ѡт седалище селом и ѡт полю и ѡт водȣ и ѡт водїнице и ѡт посвȣде и дел дедам си Стана и теста[1] емȣ Кълинев за комате и за халине и за сребро и за спензȣ, занеже сїе више реченѧ ѡчине и комати били сȣт старе и праве ѡчине и за дѣдїне комате Стънилъв и жителищев емȣ Станев... [2] Кълинев. Таже, сини не сȣт имали ѡт негов тѣло, нȣ възели сȣт више реченȣ поп, именим Їван, тере га сȣт ȣложили въ нихне къщи, ꙗкоже да им бȣдет въ место сина и дали сȣт емȣ въсе нихне ѡчине и комате, еже сȣт више писанѧ, варе елика се хтет избрати, а ѡн да их хранит и да их почетет и да их съгледает въ врѣме съмрътна. И почитал их ест. И ȣмрели сȣт ѡнѧ въси за чюм, а поп Иван погрибал ест их въси със негови рȣке и ȣчинил ест им слȣжбȣ и помѣнȣ и съракȣсте. И ѡста[л]вил ест Стънилъ и Стана и Кълина на нихнȣ съмрътъ ꙗкоже да бȣде въсе ѡчинȣ и комате им попев Їванов и сам да ех ѡбладȣет, а родници им, никтоже метех да не имат със нихне комате.

А потом, попа Иван имат сѫпⷬенїе пⷬед господства ми със анепсеи Стънилъв, на име Фътȣл и Стоꙗн и със чет им и със сестра Кълинев, на име Марїꙗ, радї више речени ѡчине и комате. И сице преше ѡнѧ пред господства ми по попа Їван како не мȣ ест дал попев Иванов Стънилъ и Стана и Кълина нихне комати и ѡчине, никакоже, ниже га ест ȣложил ȣ кȣке да им бȣдет синъ. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въси чьститими правителїе господства ми и дадох господство ми Фътȣлов със четом си и Марїев закон, в҃ї болѣри, да заклет како не ест дал ȣникȣ си Стънилъ и Стана и Кълина <нихне ком>[3]ате попев Їванов никакоже. А ѡни сице никакоже не можаше <закл>[3]ети, нȣ ѡсташе Фътȣл съ четом си и Марїꙗ ѡт закон ѡт пⷬед господства ми, како веке метех да не имат със више речени ѡчине и комате никогдажи.

<Сего>[3] радї и господство ми дадох попев Иванов, ꙗкоже да мȣ ест сїе више речени ѡчине и комате въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и внȣком и пⷬѣвнȣчетом емȣ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Иван велики лѡгѡфет и Стан спатар и Бъркан комис и Пана столник и Манѣ пехарник и Гюрма вел постелник. Исправник, Нѣгое бив вел бан.

Писах аз, Мирослав, мѣсеца октомврїе к҃а дьни, текȣщим лѣтом ѡт Адама ҂з҃ое.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Ivan cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Blagodeşti toată partea bunicului său Stănilă, oricît se va alege din vatra satului şi din cîmp şi din apă şi din mori şi de pretutindeni şi partea bunicei sale Stana şi a soacrei [1] sale Călina din averi şi din haine şi din argint şi din ⟨bani de⟩ cheltuială, fiindcă aceste mai sus zise ocine şi averi au fost vechi şi drepte ocine şi averi de moştenire ale lui Stănilă şi ale jitelniţei lui Stana... [2] ⟨şi ale⟩ Călinei. Astfel, fii din trupul lor nu au avut, ci au luat

de mai sus zisul popă, anume Ivan, de l-au așezat în casa lor, ca să le fie în loc de fiu și i-au dat toate ocinele lor și averile, care sînt mai sus scrise, oricît se va alege, iar el să-i hrănească și să-i cinstească și să-i caute la vremea morții. Și i-a cinstit. Și au murit ei toți de ciumă, iar popa Ivan i-a îngropat pe toți cu mîinile lui și le-a făcut slujbă și pomană și sărăcuste. Și au lăsat Stănilă și Stana și Călina la moartea lor ca toate ocinele și averile lor să fie ale popii Ivan și singur să le stăpînească, iar rudele lor, nimeni să nu aibă amestec în averile lor.

Iar după aceea, popa Ivan a avut pîră înaintea domniei mele cu nepoții lui Stănilă, anume Fătul și Stoian și cu ceata lor și cu sora Călinei, anume Maria, pentru ocinele și averile mai sus zise. Și așa au pîrît ei înaintea domniei mele pe popa Ivan că nu i-au dat Stănilă și Stana și Călina, popii Ivan, averile lor și ocinele, nicicum, nici nu l-au așezat în casă, ca să le fie fiu. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Fătul cu ceata lui și Mariei lege, 12 boieri, să jure că unchiul lor Stănilă și Stana și Călina nu i-au dat nicicum popii Ivan averile ⟨lor⟩[3]. Iar ei astfel nicidecum nu au putut să jure, ci au rămas Fătul cu ceata lui și Maria de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă niciodată cu ocinele și averile mai sus zise.

De ⟨aceea⟩[3], am dat și domnia mea popii Ivan ca să-i fie ocinele și averile acestea mai sus zise de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Neagoe fost mare ban.

Am scris eu, Miroslav, luna octombrie 21 zile, cursul anilor de la Adam 7075 ⟨1566⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 760 (Sf. Ioan-București, XX/3). Orig., perg. (37,5 × 42), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 230—231. Facs. *Ibidem*, 494.

---

[1] În doc. 8: „тътка" („mătușă"), iar în doc. 42 și 202: „снѣх" („noră").

[2] Loc alb.

[3] Loc rupt.

---

17 — 1566 (7075) noiembrie 13, București.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахинскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми болѣринȣ господства ми, жȣпан Мекша постелник и жȣпаницем емȣ, Стана, дъщерȣ Коадъ дворник, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ ȣ Бъдѣни дел Жагев и Рȣжъв и Банов и Бȣздȣганов и Гъндев и Радꙋлов въса, варе елика се хтет избрати ѡт посвȣде, занеже сїе више речена ѡчинȣ ѡна ю сȣт била поклонила и продала ѡт сїе више речени Коадъв дворник, еще при дьни Радꙋла воеводȣ Калȣгера.

А потом имали сꙋт съпренїе болѣринꙋ господства ми Мекша постелник пред господства ми със сїм више реченꙗ людїе, Жагѣ ꙋ Рꙋжа и Бан и Бꙋздꙋган и Гъндѣ и Радꙋл. И тако прѣше ѡни како нѣст поклонили, ниже сꙋт продали нихне ѡчине Коадъв дворник, нꙋ их сꙋт притꙋснили въ силост емꙋ. А господство ми, ꙋ тем, гледах и сꙋдих по правдꙋ и по законꙋ, съ въси чьститими правителїе господства ми. И дадох господство ми Жагев и Рꙋжъв и Банов и Бꙋздꙋганов и Гъндев и Радꙋлов закон, в͠ї <болѣри да за>[1]клет како нѣст продал ниже сꙋт поклонил нихнꙋ ѡчинꙋ ѡт Бъдѣни Коадъв дворник, нꙋ их сꙋт притиснꙋли К<оадъ дв>[1]орник ꙋ силост емꙋ. И дьнъ их сꙋт били на свѣти архангел Михаил, <а ѡн>[1]и никакоже не можахꙋ донесити си тех <в͠ї>[1] болѣри пред господства ми на дьнъ и на сорок да заклет, нꙋ ѡсташе ѡни <ѡт>[1] закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми болѣринꙋ господства ми Мекшев постелникꙋ и жꙋпаницем емꙋ, Станев, ꙗкоже да им сꙋт сїе више речена ѡчинꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, <и>[1]им и синовим и внꙋком и прѣвнꙋчетом и ни ѡт когожде поколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе постазлѣх господство ми: жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Їван велики логофет и Ꙗне вистїар и Стан спатар и Бръкан комис и Пана столник и Манѣ пехарник и жꙋпан Гиѡрма велики постелник. Исправник, Неделко вел дворник.

Исписах аз, Строе Подар, въ настолни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ноемврїе г͠ї дьни, текꙋщим лѣтом ҂зое.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Mecşa postelnic şi jupaniţei lui, Stana, fiica lui Coadă vornic, ca să le fie ocină în Bădeni toată partea lui Jaghea şi a lui Ruja şi a lui Ban şi a lui Buzdugan şi a lui Gîndea şi a lui Radul, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că această mai sus zisă ocină, ea a fost închinată şi vîndută de mai sus zişii lui Coadă vornic, încă din zilele lui Radul voievod Călugărul.

Şi apoi a avut pîră boierul domniei mele Mecşa postelnic înaintea domniei mele cu aceşti oameni mai sus zişi, Jaghea şi Ruja şi Ban şi Buzdugan şi Gîndea şi Radul. Şi aşa au pîrît ei, că nu au închinat, nici nu au vîndut ocinele lor lui Coadă vornic, ci că le-a cotropit cu sila. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am dat domnia mea lui Jaghea şi lui Ruja şi lui Ban şi lui Buzdugan şi lui Gîndea şi lui Radul lege, 12 ⟨boieri, ca să⟩ [1] jure că n-au vîndut nici nu au închinat ocina lor de la Bădeni lui Coadă vornic, ci că i-a cotropit ⟨Coadă⟩ vornicul cu sila. Şi le-a fost ziua la sfîntul arhanghel Mihail, ⟨iar ei⟩ [1] n-au putut în nici un chip să aducă pe acei ⟨12⟩ [1] boieri înaintea domniei mele la zi şi la soroc, ca să jure, ci au rămas ei ⟨de⟩ [1] lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele Mecşa postelnic şi jupaniţei lui, Stana, ca să le fie ocina mai sus zisă de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni clintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Iane vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi

Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stroe Podar, în cetatea de scaun București, luna noiembrie 13 zile, cursul anilor 7075 ⟨1566⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 761 (Ep. Buzău, XVI/7). Orig., hîrtie (40,5 × 27), pecete timbrată. Cu o traducere din 1862.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 231–232.

---

[1] Loc rupt.

18 1567 (7075) ianuarie 8, București.

† Милостїю божїю, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїински, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ. Дават господства ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ глаголеми Ѩрхагел Михаил, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ...около свѣтомꙋ монастир със въсом хотаром, али ѡт дол ѡт Блъдещи ꙋ Глъмѣе ѡт код фаци, таже ѡт тꙋꙗ слѣмѣ дори ꙋ виноград Силев и ѡт тꙋꙗ ѡт къ варош господства ми...ꙋлꙋ и дори пак ꙋ слѣме и на рѣко дори на селище.

Тем ради, да ест свѣтомꙋ монастирꙋ таꙗ више реченꙋ въса,варе елика се хтет избрати и ѡт водꙋ и ѡт сохо и ѡт гор и ѡт посвꙋдї, занеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ. И бил ест хотарник господства ми жꙋпан Манта постелник.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ и ни ѡт когоже непоколѣбимꙋ, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Їван велики лѡгѡфет и Ꙗне вистїꙗр и Стан спатар и Бръкан комис и Пана столник и Манѣ пехарник и жꙋпан Гюѡрман велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

И аз, Бадѣ пис въ столни град ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца генарїе н҃ дьни, въ лѣт $_{\times}\overline{\text{зое}}$.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Arhanghelul Mihail, ca să-i fie ocină... din jurul sfintei mănăstiri cu tot hotarul, însă din jos de Vlădești la Gîlmeele de lîngă fagi, apoi, de acolo pe culme pînă la via lui Silea și de acolo dinspre orașul domniei mele... și iarăși pînă la culme și pe rîu pînă la seliște.

De aceea, să fie sfintei mănăstiri aceasta mai sus zisă, toată, oricît se va alege și din apă și din uscat și din munte și de pretutindeni, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mănăstiri. Și hotarnic al domniei mele a fost jupan Manta postelnic.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie ocină și ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Iane vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Manea paharnic şi jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Şi eu, Badea am scris în cetatea de scaun în Bucureşti, luna ianuarie 8 zile, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 763 (Zlătari, XII/5). Orig., perg. (20 × 41), şters, pecete timbrată. Cu o traducere din 1752; altă traducere ibidem, ms. 725, f. 276v.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 232—233.

---

19 1567 (7075) martie 10, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ вьсои земли Ѹггрѡвлахиискои, синъ великаго Мирча воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Берев и Стан<ч>юлов и Иванов и съ них синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Бръатȣꙗ въс и съ въсом хотаром. И белѣге да им се знает: ѡт Лакȣл Колȣнȣлов ȣздол до Лазȣл Тȣнсȣлов таже ѡт тȣи на Браздъ а ѡт тȣи по вод до ȣста Свръделȣлов а ѡт тȣи ȣ вале на карпени ȣ брод а ѡт тȣи Ѹста. . . [1] еи ȣ Лазȣл Лазаров, понеже им ест стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ.

А потом, имали сȣт тех више речени людїе прѣнїе пред господства ми със Бȣкше ѡт Петрещи и със Кънда ѡт Комънещи. И тако прѣше ѡни пред господства ми како да ȣзимает ѡт више реченȣ ѡчинȣ един кодрȣ за место. А ȣ тем, Бъра и Станчюл и Иван, ѡни сȣт сведетелствовали пред господства ми със Станчюл <бан>[1] и ещеже със многи добри мегиꙗши ѡколо место, како им ест того место за дѣдїнȣ им, а Бȣкше и Кънда не имат ни едно метѣхȣ. Иȣ ѡстал Бȣкше и Кънда ѡт закон ѡт прѣд господства ми, како по много метѣхȣ да не имат.

Сего радї, дадох и господство ми више именитим людїе, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и виȣком и прѣвиȣчетом им и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Неделко вел дворник и жȣпан Їван велики лѡгѡфет и Їꙗнию вистїꙗр и Стан Дебел спатар и Бръкан комис и Пана столник и Манѣ велики пехарник и жȣпан Гюѡрма вел постелник. Исправник, Нѣгое бивше вел бан.

И аз, Кодреш мали диꙗк, еже ю написах ȣ дивни град Бȣкȣрещи, мѣсеца мартїе і҃ дьни и текȣщи лѣтом ѡт Адама до селѣ, в лѣт ҂з҃ое.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bîra şi lui Stanciul şi lui Ivan şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Brătuia toată şi cu tot hotarul. Şi semnele să li se ştie: de la Lacul Cerbului în jos pînă în Lazul Tunsului şi de acolo la Brazdă, iar de acolo pe apă pînă la gura Svredelului, iar de acolo la vale la carpeni în vad şi de acolo Gura ⟨Pochii⟩ [1] în Lazul lui Lazăr, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, au avut pîră aceşti oameni mai sus zişi înaintea domniei mele cu Bucşe din Petreşti şi cu Cînda din Comăneşti. Şi aşa pîrau ei înaintea domniei mele ca să ia din mai sus zisa ocină un codru de loc. Şi la aceasta, Bîra şi Stanciul şi Ivan au mărturisit înaintea domniei mele cu Stanciul ⟨banul⟩ [1] şi încă cu mulţi megieşi buni din jurul locului, că este acel loc al lor de moştenire, iar Bucşe şi Cînda n-au nici un amestec. Şi au rămas Bucşe şi Cînda de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-numiţilor oameni, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Ianiu vistier şi Stan cel Gros spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Manea mare paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Neagoe fost mare ban.

Şi eu, Codreş diac mic, am scris-o în minunata cetate Bucureşti, luna martie 10 zile şi cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul judeţean Gorj, nr. 30. Orig., perg. (20,5 × 37,5), pecete timbrată. Traducere, la Muzeul Olteniei — Craiova, nr. 7.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Brătuia*, 335—336; Ştefulescu, *Doc. sl. rom.*, 158—160.

---

[1] Loc necitet; completat după traducerea din Muzeul Olteniei.

20 1567 (7075) aprilie 5, Bucureşti.

† Въ Христа Бога, благовѣрнїи и благочестивїи и христолюбивїи и самодръжавнїи, Їѡ Петрȣ воевода, синъ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воеводȣ, божїею милостїю и божїем дарованїем ѡбладающомȣ и господствȣющомȣ въсои земли Ȣггрровла⟨хїнско⟩и, ещеже и запланинским странам, Алмаш и Фагараш херцег, иже въ силѣ благопроизволих господство ми своим благим произволенїем, чистим и свѣтлим сръдцемъ господства ми ꙗко прославити прославлъшаго ме Бога и на прѣстолѣ свѣтопо⟨чившїих⟩ родителем господства ми и съ славою възнесешаго ме; нъ и ѡ сем въспоменȣх и господство ми ꙗко мноѕїи ȣбо царїе въ царствїꙗ сих веселише се, нѫ мали царство небесное наследовани бише. Тъщи бо се и азъ не тъчи⟨ю ца⟩рство исправити, нъ ѡ приснїи свои съматрати.

Сего радї, даровах и господство ми сьи въсечестнїи и благоѡбразнїи и прѣпочетанїи, иже над въсѣми честими даров настоещи сьи хрисовȣл господства ми, х⟨ра⟩мȣ и ѡбитѣли свѣтаго велико мȣченика и побѣдоносца Христова, Геѡргїа, монастиръ зовемаго Нȣчет и въ том свѣтом монастиром наставник, честнеишомȣ иже въ свѣщенонноцѣх, ѡтцȣ їгȣменȣ кѵр Пахомїю и потом въсем братїꙗм, елико сȣт ѡ Христѣ въ свѣтомȣ монастирȣ, ꙗкоже да им ест село Тополовѣни въси, със въсем хотаром и съ въсем доходоком болѣрским и винарикю, занеже ест било половина ѡт Тополовѣни старе и праве комати жоупаницев Нѣгъв, еже ест била жителница жȣпанȣ Гергинев пръкълаб. А жȣпаница Нѣга приложи више реченȣ половинȣ ѡт Тополовѣни въ свѣти монастир, ꙗкоже да ест божественим иноком въ пїнщȣ и свѣтомȣ монастирȣ въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ.

А дрȣгаа половина ѡт Тополовѣнии било ест ѡт дѣдїнȣ Милев, синъ Боиков Татȣлов. Таже, ȣ тем, жоупан Милѣ, ѡи ест бїѡ побегнȣл през планинȣ при дьни покоинаго Влада воиводȣ Калȣгера, т⟨ере⟩ ест бїѡ въздвигнȣл дрȣги гос-

подаръ над главȣ господствȣ емȣ. А потом, Мчлѣ, сннъ Бонков, ѡн ест паднȣл въ рȣцѣ господствȣ емȣ, тере га ест послал да га въвръжет въ Поенарю градȣ. А Бонко, ѡтцȣ Мнлев, ѡн ест дошел пред жȣпан Гергнна пръка<лаб>, тере даде н поклонн внше реченȣ поло[ло]вннȣ емȣ ѡт Тополовѣнї, како да нзвадит снна емоу, Мнлѣ, ѡт лютою съмрът. И ȣ тѡмжде нзвадн емȣ главȣ. А потом, Гергнна пръкалаб, ѡн ест <призвал тр>н болѣрн тере сȣт поставнлн разлог н ценȣ внше реченон ѡчнне ҂е҂ї̃ аспрн. И ȣ того час жȣпан Гергнна пръкълаб, ѡн ест дал ҂е҂ї̃ аспрн на рȣкȣ Бонков, сннъ Татȣлов. А потом, жȣпан Гергнна пръкълаб, ѡн прнложн н поставнх село въс Тополовѣнї въ свѣтаа монастнр еже ест внше пнсанн.

А потом, къда ест бїѡ прн дьнн поконнаго Бинтнла воеводȣ, а калȣгерн ѡт свѣтн монастнр нмахȣ пренїе съ Пашадїꙗ пехарнк пред господство мȣ. И снце ест бнл прѣл Пашадїа пехарнк, како мȣ ест бнла възела жȣпанниа Гогошоа, дъщера Гергннев пръкълаб, нѣкон бръцънрн ѡт злато за ҂е̃ аспрн ѡт Алеѯандра, тъща Пашадїев пехарнк. А ȣ тем. господство мȣ, Бинтнла воевода ест сȣдил н дал ест половннȣ ѡт Тополовѣнї Пашадїев пехарннк, како да нх дръжнт на залог докле кет платнт внше речена свѣтаа монастнр тех ҂е̃ аспрн.

А потом, къда ест бнло ѡт прн дьнн поконнаго родїтелѣ господства мн, Мнрча воеводȣ, господство мȣ ест помнлȣвал по болѣрнна господства мȣ, жȣпан Богдан бнвшн вел лѡгѡфет, със тѣх коматн еже сȣт внше пнсанїн.

А потом, прїнде ѡтцȣ їгȣмен Пахомїе ѡт свѣтн монастнр, тере жалова н сказа господствȣ мн радї редȣ коматем свѣтомȣ монастнрȣ. А господство мн, ȣ тем, гледах н сȣдих, по правдȣ н по законȣ, <със въ>семн честнтнмн правнтелн господства мн. И вндѣх господство мн н кннга поконномȣ Радула воевода със клетвȣ н със заклнианїем за тѣх коматн. И нстнннствовах господство мн како сȣт бнлн тѣх коматн поставленн на залѡг <за ҂е̃> аспрн. А ȣ тем, господство мн сȣдих н дадох како да платнт свѣтаа монастнра тѣх аспрн сновѡм Богданȣ лѡгѡфетȣ. А ȣ тем, калȣгерн ѡт свѣтн монастнр платнше н дадоше ҂з̃ аспрн на рȣкȣ сннȣ Богданев лѡгѡфет, Татȣлѡв.

Сего радї, дадох н господство мн внше речено <село>, ꙗкоже да ест въ ȣкрепленїе свѣтомȣ монастнрȣ н въ пнщȣ честненшнм н божественнм нноком, колнцїн ѡбрѣтающїн се жнвоватн въ свѣтн монастнр. И да ест свѣтомȣ монастнрȣ въ ѡчннȣ н въ ѡхабȣ.

Єщеже н заклннанїе поставлѣем господство мн, како по съмрътн господства мн, кого нзберет господъ Богъ бнтн господаръ Влашкон Землн нлн ѡт сръдечнаго плода господства мн нлн ѡт сȣрѡдннк нашнх нлн, по грѣсех нашнх, ѡт ннопленннк, да аще почетет н поновнт н съхраннт н ȣтвръднт сън хрнсовȣл господства мн, тѡгѡ господъ Богъ да почетет н съхраннт н ȣтвръднт въ господствѣ его. А ащелн не почетет н не съхраннт н не ȣтвръднт н не поновнт сїю хрнсовȣл господства мн, нȣ порȣшнт н поперет н распет, тѡгѡ <господъ Богъ да по>перет н распет н порȣшнт н посрамотнт въ господствѣ его н да мȣ ȣбнет здѣ тѣло, а въ бȣдȣщїнх вѣцѣ дȣша его н да ест проклет ѡт господа Бога, сътворшаго небо н землю н ѡт ві̃ свѣтїнх апостоль връховннх н ѡт тиі̃ свѣтнх ѡтцъ нже въ Нн<кѣн н> да мȣ ест съпернкк свѣтаго велнко мȣченнка н победоносца Гєѡргїе, емȣже ест храм н да нмат ȣчестїе съ Їюдȣ н със Арїꙗ н съ ннемн ѡнѣмн рѣкшнмн на господа Бога, сътворшаго небо н землю, кръв его на нних н на чедех нх н бȣдет въ вѣкн, амнн.

Сеже н сведетелн поставлѣем господство мн: жȣпан Нѣгое бнвшн велнкн бан Кралевскн н жȣпан Неделко вел дворннк н Бȣртѣ бнвшн вел дворннк н жȣпан Їван велнкн лѡгѡфет н Їано вистїꙗр н Стан спатар н Бръкан комнс н Пана столнкк

и Манѣ пехарник и жѹпан Гюрма велики постелник. И исправник, жѹпан Гюрма велики постелник.

И аз, Стефан, еже начрътах въ настолни градѹ Бѹкѹрещи, мѣсеца априліа е̃ дьнъ а wт Адама текѹщи, въ лѣт ҂зое.

† Іѡ Петрѹ вѡевѡда, милостію божію, господинъ.

⟨Pe verso:⟩ А потом, къда ест бил при˙ дьни Петра воевода Черчел, пак ѹзел сѹт болѣри wт Баломирещи, Драгомир със чет си, к҃д болѣри, да за⟨клет⟩. Таже, пак не может заклети и пак wстали сѹт wт закон.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Petru voievod, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, care în putere am binevoit domnia mea cu bunăvoință și cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m-a proslăvit și m-a ridicat cu slavă pe scaunul sfînt răposaților părinți ai domniei mele; ci și de aceea mi-am amintit și domnia mea că mulți împărați s-au bucurat în împărăția lor, dar puțini au moștenit împărăția cerului. De aceea, iată și eu m-am străduit nu numai a îndrepta împărăția, ci și de cele ale sale veșnice a îngriji.

De aceea, am dăruit și domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, hramului și lăcașului sfîntului marelui mucenic și purtător de biruință al lui Hristos, Gheorghe, mănăstirea numită Nucet și nastavnicului din această sfîntă mănăstire, preacinstitului între sfințiții călugări, părintelui egumen chir Pahomie și apoi tuturor fraților, cîți sînt întru Hristos în sfînta mănăstire, ca să le fie satul Topolovenii toți, cu tot hotarul și cu tot venitul boieresc și vinăriciul, pentru că a fost jumătate din Topoloveni veche și dreaptă avere a jupaniței Neaga care a fost jitelnița jupanului Gherghina pîrcălab. Iar jupanița Neaga a dăruit mai sus zisa jumătate din Topoloveni la sfînta mănăstire, ca să fie dumnezeieștilor călugări de hrănă și sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă.

Iar cealaltă jumătate din Topoloveni a fost de moștenire a lui Milea, fiul lui Voico al lui Tatul. Astfel, întru aceasta, jupan Milea, el a fugit peste munte în zilele răposatului Vlad voievod Călugărul, de a ridicat alt domn peste capul domniei lui. Iar apoi, Milea, fiul lui Voico, a căzut în mîna domniei lui, de l-a trimis să-l arunce în cetatea Poenari. Iar Voico, tatăl lui Milea, el a venit înaintea jupanului Gherghina pîrcălab, de i-a dat și i-a închinat mai sus-zisa jumătate a lui din Topoloveni, ca să scoată pe fiul lui, Milea, de la cumplită moarte. Și la aceasta i-a scos capul. Apoi, Gherghina pîrcălab, el a chemat ⟨trei⟩ boieri, de au pus seama și prețul mai sus-zisei ocine 15 000 aspri. Și în acel ceas jupan Gherghina pîrcălab, el a dat 15 000 aspri în mîna lui Voico, fiul lui Tatul. Iar apoi, jupan Gherghina pîrcălab, el a dăruit și a așezat întreg satul Topoloveni la sfînta mănăstire, care este mai sus-scrisă.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Vintilă voievod, iar călugării de la sfînta mănăstire au avut pîră cu Pașadia paharnic înaintea domniei lui. Și astfel a pîrît Pașadia paharnic, că i-a luat jupanița Gogoșoaia, fiica lui Gherghina pîrcălab, niște brățări de aur de 5 000 aspri de la Alexandra, soacra lui Pașadia paharnic. Iar la aceasta, domnia lui, Vintilă voievod a judecat și a dat jumătate din Topoloveni lui Pașadia paharnic, ca să-i ție zălog pînă ce va plăti mai sus-zisa sfîntă mănăstire acei 5 000 aspri.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele, Mircea voievod, domnia lui a miluit pe boierul domniei lui, jupan Bogdan fost mare logofăt, cu acele averi care sînt mai sus-scrise.

Iar apoi, a venit părintele egumen Pahomie de la sfînta mănăstire, de s-a jeluit și a spus domniei mele pentru rîndul averilor sfintei mănăstiri. Iar domnia mea, la aceasta, am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, ⟨cu⟩ toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod cu jurămînt și cu blestem pentru acele averi. Și am adeverit domnia mea că au fost acele averi puse zălog ⟨pentru 5 000 ⟩ aspri. Iar la aceasta, domnia mea am judecat și am dat ca să plătească sfînta mănăstire acei aspri fiilor lui Bogdan logofăt. Și la aceasta, călugării de la sfînta mănăstire au plătit și au dat 7 000 aspri la mîna fiului lui Bogdan logofăt, Tatul.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-zisul ⟨sat⟩, ca să fie de întărire sfintei mănăstiri și de hrană cinstiților și dumnezeieștilor călugări, cîți se află trăitori în sfînta mănăstire. Și să-i fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă.

Încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va păzi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va păzi și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci va strica și va călca și va risipi, pe acela ⟨domnul Dumnezeu să-l⟩ lovească și să-l risipească și să-l nimicească și să-l batjocorească în domnia lui și să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de 12 sfinți apostoli fruntași și de 318 sfinți părinți cei din Nicheia ⟨și⟩ să-i fie potrivnic sfîntul mare mucenic și purtător de biruință Gheorghe, al cărui hram este și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți care au strigat asupra domnului Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe fost mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și Burtea fost mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iano vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Și ispravnic, jupan Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Stepan, care am scris în cetatea de scaun București, luna aprilie 5 zile și de la Adam curgători, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Petru voievod Cercel, iar au luat boierii din Balomirești, Dragomir cu ceata sa, 24 boieri, să jure. Astfel, iar nu au putut să jure și iar au rămas de lege.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 12 (Nucet, V/1–2). Orig., perg. (61 × 47,5), rupt, pecete atîrnată. Cu o traducere de la începutul sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut unele completări; altă traducere ibidem, ms. 457, f. 18v–20.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 233–235.

21

1567 (7075) aprilie 7, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ȣггровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми анепсїѡм Пътров Стерпȣл, на име Тоадер и дъщерим Стоикев, по име Марїꙗ и Добра и със них синови, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им сȣт мȣнастирѣ ѡт Подȣре със въса ѡчинȣ и със въс хотарȣ мȣнастирев, занеже сїю мȣнастирȣ ѡна ест бил за дѣдїнȣ Пътров Стерпȣл. А Пътрȣ Стерпȣл ѡн ю ест дал анепсїюм емȣ еже сȣт више речени, ещеже въ дьни Петрашко воевода. И видѣх господство ми и книга Петрашков воеводȣ, али на име Тоадер ѡн сам да дръжит половин<ȣ ѡт ѡчинȣ мȣнастирев>... [1] а Мариꙗ и Добра да дръжит дрȣга половинȣ.

А потом, анепсїю Пътров, Тоадер и дъщирим Стоикев, Марїꙗ и Добра ѡни сȣт имали пренїе пред господства [господства] ми със Петрѣса и със фиинȣ еи, Драгомир, понеже тако преше Петрѣса и фиинȣ си, Драгомир како ех сȣт дал им Пътрȣ Стерпȣл мȣнастирѣ ѡт Подȣре със въс хотаром. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих съ въси чьститими правителїе господства ми и дадох господство ми Драгомиров закон, ві҃ болѣри, да заклет како мȣ ест дал емȣ Пътрȣ Стерпȣл више еченȣ мȣнастирȣ. А Драгомир никакоже не възможи донесити тех ві҃ болѣри да заклет пред господства ми, нȣ ѡста Драгомир и Петрѣса ѡт закон ѡт пред господства ми, како веке метѣхȣ да не имат със више речено мȣнастир.

И да се знает и хотарех свѣтомȣ мȣнастирȣ: ѡт Пȣцȣл Самоилъв по Бале Ꙗдъникȣ и до Лакȣл Подолоров а ѡт тȣꙗ дори до мал а ѡт мал дори до връх а ѡт връхȣл краем до нив Шȣкѣтев а ѡт тȣꙗ пак до Пȣцȣл Самоилъв. Тако ȣтакмише Пътрȣ пред господства мȣ и пред въсем мегїꙗшом.

И ещеже и заклинанїе поставише: коего ѡт них не кет ȣтвръдит и поновит и ȣчьстит свѣтомȣ мȣнастирȣ, а тога да ест проклет ѡт тиі҃ ѡтци въ Некеи и да имат частїю със Арїꙗ и със Їȣда.

И паки да мȣ ест Станов една виноград със мѣсто, дел Дан Ѡанчев ѡт Модрȣзещи, понеже ю ест покȣпи Стан ѡт Дан, синъ Ѡанчев, за и҃ аспри. И паки покȣпи Стан ѡт Ꙗнка дел... [1] енев, ѡт виноградȣ въса със место, за и҃ аспри. И паки покȣ<пи>[1] Стан ѡт Ѡанчѣ и ѡт Дан, синъ емȣ, дел ȣюком Михъилъв ѡт виноградȣ със мѣсто. И продадоше ѡни за ихнȣ добром волю ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми више реченим людїе, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ ѡхабȣ, ним и синовим и внȣком им и прѣвнȣчетом им и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господство ми: жȣпан Неделко вел дворник и жȣпан Їван велики лѡгѡфет и Стан спатар и Ꙗню вистїюр и Бъркан вел комис и Пана столник и Манѣ пехарник и Гюрма вел постелник. Исправник, Неделко вел дворник.

И аз, Драг<омир>[1], еже <написах въ настолни>[1] гра<д>[1] Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе з҃ дьни, въ лѣт ҂зое҃.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele nepoţilor lui Pătru Sterpul, anume Toader şi fiicelor lui Stoica, anume Maria şi Dobra şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie mănăstirea de la Podure cu toată ocina şi cu tot hotarul mănăstirii,

pentru că această mănăstire a fost de moștenire a lui Pătru Sterpul. Dar Pătru Sterpul a dat-o nepoților lui care sînt mai sus-spuși, încă din zilele lui Petrașco voievod. Și a văzut domnia mea și cartea lui Petrașco voievod, dar anume Toader să țină el singur jumătate ⟨din ocina mănăstirii⟩... [1], iar Maria și Dobra să țină cealaltă jumătate.

Iar după aceea, nepotul lui Pătru, Toader și fiicele lui Stoica, Maria și Dobra au avut pîră înaintea domniei mele cu Petreasa și cu finul ei, cu Dragomir, pentru că așa a pîrît Petreasa și cu finul său, Dragomir că le-a dat lor Pătru Sterpul mănăstirea de la Podure cu tot hotarul. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Dragomir lege, 12 boieri, să jure că Pătru Sterpul i-a dat lui mănăstirea mai sus-zisă. Iar Dragomir nicicum nu a putut să aducă pe acei 12 boieri să jure înaintea domniei mele, ci au rămas Dragomir și Petreasa de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu mănăstirea mai sus-zisă.

Și să se știe și hotarele sfîntei mănăstiri: de la Puțul lui Samoilă pe Valea Adîncă și pînă la Lacul Podurilor și de aci pînă la mal, iar de la mal pînă la vîrf și de la vîrful marginei pînă la ogorul lui Șuchiat și de aci iarăși pînă la Puțul lui Samoilă. Așa a întocmit Pătru înaintea domniei lui și înaintea tuturor megiașilor.

Și încă și blestem a pus: care dintre ei nu va întări și nu va înnoi și nu va cinsti sfînta mănăstire, iar acela să fie blestemat de 318 părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Arie și cu Iuda.

Și iar să-i fie lui Stan o vie cu locul, partea lui Dan al lui Oancea din Modruzești, pentru că Stan a cumpărat-o de la Dan, fiul lui Oancea, pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Stan de la Anca partea lui... [1] din toată via cu locul, pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Stan de la Oancea și de la Dan, fiul lui, partea unchiului Mihăilă, via cu locul. Și au vîndut ei de bunăvoia lor dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea oamenilor mai sus-ziși, ca să le fie ocină ohabă, lor și fiilor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan mare comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Drag⟨omir⟩ [1], care ⟨am scris în cetatea de scaun⟩[1] București, luna aprilie 7 zile, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 764 (Ep. Buzău, XCII/2). *Orig.*, hîrtie (40 × 28,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1852; alte traduceri ibidem, mss. 173, f. 232 și 366, f. 56.
EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 235—236.

---

[1] Loc rupt.

22

1567 (7075) aprilie 22, București.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod și domn a toată Țara Rumânească, fiiul marelui și preabunului Mircei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle cinstitului, stăpînitoriului și întîiului

sfatnic al domniei méle, jupanului Ivan vel logofăt și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui la sat la Răzvad, partea Badei vataf și a fraților lui, Dumitru și Gherghina și a lui Cîrstiian și a lui Lăudat și a nepotă-său, Negre și Radul de la Ciumești, toată, oricît s-ar alége și din cîmp și din siliște și din dealul cu viile și cu vinăriciul du pretutindenea. Pentru că părțile lor de la satul Răzvadul au fost ale lor de baștină.

Ci au venit însuși Badea vataf și frații lui și nepoții ce-s numiți mai sus, de au însoțit și au înfrățit pre acest mai sus-zis cinstitul boiariul domniei méle, jupan Ivan vel logofăt, preste părțile lor den sat den Răzvad, preste a treia parte. Iar doao părți le-au cumpărat cinstitul boiariul domniei méle, jupan Ivan vel logofăt de la Badea vataf și de la frații lui, Dumitru și Gherghina și Cîrstiian și Lăudat și de la nepoții lui, Negre și Radul de la Ciumești, drept taleri 18 000 aspri gata. Și au vîndut ei de a lor bunăvoe și cu știrea tuturor boiarilor și a megiașilor dinnaintea domniei mele.

Și încă și mărturii au pus atuncea, cînd le-au prețuit și aldămaș au luat 100 aspri gata. Și așa mărturiile să să știe, anume: Ion logofăt de la Muți și Vîlcul cel bătrîn logofăt de la Pogănești și Stoica logofăt Tauraș și fii-său cel mic, Tauraș și Dragomir logofăt de la Bălaci și Dragomir logofăt de la Miroși și Micul logofăt de la Fundéni și Liica de la Zembrești și Neagoe de la Dălbănești și încă mulți megiași.

Pentru acéia, am dat și domniia mea cinstitului stăpînitoriului și întîiului sfatnic, mai mult din casa domniei méle, jupan Ivan vel logofăt, ca să-i fie lui la sat la Răzvad părțile ce s-au zis mai sus de moștenire și ohabnice, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și dă nimenea să nu să clătească, după zisa domnii méle.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Neagoe biv vel ban de la Craiova i jupan Nedelco vel dvornic i jupan Burtea biv dvornic i jupan Iane vel vistier i jupan Bărcan vel comis i jupan Stan cel Gros mare spatar i jupan Pană vel stolnic i jupan Manea vel peharnic i jupan Ghiurma vel postelnic. Și ispravnec, Nedelco vel dvornic.

Și am scris eu, Dragomir de la Bălaci, în scaunul Bucureștilor, în luna lui aprilie 22 dni, leat 7075 ⟨1567⟩.

† Acest izvod s-au tălmăcit pe limba rumânească de pe hrisovul cel slovenesc, de Lupp dascăl slovenesc la Școala domnească, în București.

Az Lupp dascal slovenesc izpisah.

Bibl. Acad., CLXXXIII/141. Traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea. Copie ibidem, MLXXXVII/118.

EDIȚII. Iorga, *Doc. Ioan Norocea*, 97—98 (nr. 2); *DIR*, *B*, 236—237.

---

23 1567 (7075) aprilie 23.

Adică să să știe cum au cumpărat popa Mîinea de la Dragomir ot Gănești partea lui de ocină din Gănești, însă stînjini 25. Și o au vîndut-o de a lui bunăvoe și au luat bani gata în mîna lui. Și iară au mai cumpărat popa Mîinea de la Stanciu și de la fata lui, anume Moma, partea lor de ocină ot Gănești, însă stînjini 35. Și o au vîndut de a lor bunăvoe și au luat toți bani gata în mîna lor. Și iară au mai cumpărat popa Mîinea de la Staico ocină în Gănești, stînjini 20. Și o au vîndut-o de a lui bunăvoe. Și iară a mai cumpărat popa

Mîinea de la Pîrvan partea lui de moșie ot Gănești, însă stînjini 30. Și o au vîndut de a lor bunăvoe.

Și mărturii au fost mulți boiari, anume Baciul și Cînda și Mîinea și Mușat și Dragomir, care-ș vor pune mai jos pecețile și iscălituri.

Și o au dat de a lor bunăvoe popi⟨i⟩ Mîini⟨i⟩, ca să fie lui moșie stătătoare, și lui și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va da. Și a dat bani gata aspri 7200. Și pentru mai mare credință, pusu-ni-am mai jos iscălituri.

Eu Dragomir.
Eu Stanciu.
Eu Staico.
Eu Pîrvan.

Și cînd am prepus acest zapis de pre limba sîrbească pre limba românească fost-au mulți boiari mărturie, anume: Ștefan și Drăgan și Radul și Marin, megiiași de acolo.

Și am scris eu, popa Oana ot Finta, sin popi⟨i⟩ Paraschevi⟨i⟩. Pis luna aprilie 23, leat 7075 ⟨1567⟩.

Bibl. Acad, MCCXXXV/1. Traducere.

---

24 **1567 (7075) aprilie 30, București.**

Hrisovul mării sale răposatul Pătru voivod de la leat 7075 ⟨1567⟩ pentru moșie Cioroiul.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Pătru voevod și domnŭ a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mêle Mihului și lui Măican, Stan, Dumitru, Mane, Tatul și lui Țiganŭ, Dobrotă și Stan, Pascul și Neagoe, Tînjală și Bade, Staica și Dragomir i Cucio, Mocul i Radul pîrcălab, Stan și Cîrstiian, Iona, Solomon, Anghelŭ și Bălan, Pătru și Lazăr, Dobre, Albul, Mihăilă, Stanciul i Cruciun și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, pentru că am dat lor moșîie în Cioroi 2 funi du preste tot hotar, parte Goiei toată și parte Oancei toată și toată parte lui Stănimirŭ, oricît ține în Cioroi și din sat și din cînpŭ și de peste tot hotar. Pentrucă au cumpărat aceste numite mai sus părți de moșîie în Cioroi de acești mai sus-numiți de la Goie și de la Oance și de la Dragomir, drept 18 000 aspri. Însă mai nainte, în zilele răposatului părintelui domnii méle, Mircii vodă. Însă să să știe cîte cîți bani au dat la această moșîie: Mihul au dat singur aspri 1 000, Măican aspri 1 000, Unte aspri 1 000, Stan aspri 1 000, Stanciul aspri 1 000, Pătru aspri 1 000, Mane aspri 900, Tatul aspri 1 000, Luțcan 1 000, Dobre 500, Stan 1 000, Cîrstian 500, Pascul 500, Negoe 500, Tînjală 500, Bade 500, Dobre 300, Stoica 250, Dobromir 250, Cuciul 200, Micul 400, Ivan 200, Radul 200, Stan 200, Iona 200, Solomon 1350. Însă să ție Buzăianii 2 funii și Deveselénii o funie.

Și iar au mai cumpărat Anghelŭ de la Unte, drept aspri 200. Și au cumpărat Pătru de la Mane, drept aspri 100. Și iar au cumpărat Banciul de la Pătru de la Mania, drept aspri 100. Iar au cumpărat Anghel de la Neagoie, drept aspri 100. Și iar au cumpărat Anghel de la Stan, aspri 100. Și au cumpărat Bălan de la Uica, drept aspri 100. Și au cumpărat Cruciun de la Neagoe, drept aspri 100 și Pascul de la Stan, de aspri 200. Și Stanciul ...[1] de aspri 100. Și Ioana de la Stan, de aspri 200 și Tînjală de la Bade, de aspri 100. Şi au cumpăratŭ Dobre de la Mane, de aspri 100. Şi aceşti bani dat-si-au în mîinele acestor oameni mai sus-numiţi, în mîna Goi şi în mîna lui Stănimirŭ, în mîna Oancii.

Pentru aceasta am dat domnia mea numiţilor mai sus oamini acestu mai sus-numit moşîi ohamnice, lor şi feciorilor lor [şi feciorilor] şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de către nimini néclătit, peste zisa domnii méle.

Însă şî mărturii am pus domnia mea: jupan Neagoie biv vel ban, Nedelco vel vornic, Borte biv vel logofăt [2], Ivan vel logofăt, Iane vel vistier, Bărcan vel comis, Stan vel spătar, Pană vel stolnic, Mane vel păharnic, Ghiorghe [3] vel postelnic.

S-au scrisŭ în scaunul şi-n oraş în Bucureşti, aprilie 30 dni, leat 7075 ⟨1567⟩.

Acesta s-au scris cîţi au dat-o danie la mănăstire şi acum, cu aceasta stăpîneşte mănăstirea ace moşîe, iar altă carte n-are pă acele părţi.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Căluiu, nr. 722, f. 24. Traducere; copie ibidem, S.I., nr. 765 (Căluiu, XIII/1).

EDIŢII. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 70–72; *DIR, B*, 238–239.

---

[1] Loc alb.

[2] În loc de: vornic.

[3] În loc de: Ghiorma.

25 1567 (7075) mai 1.

Hrisovul răposatului Pătru vodă de la leat 7075 ⟨1567⟩, pentru moşiia Pleniţa.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod şi domnitor a tot pămîntul Ţării Rumâneşti, feciorul marelui şi bunului Mircea voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele lui Drăgoiu cu feciorii lui, anume Mihul şi Stan, Oancea şi Ivan, pentru că am dat lor moşie în Pleniţa 1 funie în ţelină. Şi iar am mai dat Vişei şi Neagăi, fetelor lui Drăgoiu în Pleniţă a şase parte din funiia lui Drăgoiu, pre care o au cumpărat de la Danciul, drept 900 aspri. Şi au răspuns Drăgoi şi feciorii pentru această moşie numită mai sus pentru o şugubină şi vaci. Şi iar au avut Drăgoi pîră pentru această moşie ce scrie mai sus şi au strîns Drăgoi 12 boiari şi au cheltuit Drăgoi cu feciori⟨i⟩ lui pentru aceşti 12 boiari, aspri 300. Şi iar au mai cheltuit Drăgoi cu feciori⟨i⟩ lui, iar pentru această moşie numită mai sus, cu 24 boiari, aspri 260.

Şi iar am dat lui Drăgoi şi feciorilor lui moşie în Piatra, toată partea lui, pre care o au cumpărat de la Danciul. Şi hotarul să să ştie: pînă la Corni şi în Orodél, partea lui Drăgoi, cît să va alege şi în Strîmba partea lui Drăgoi, cît să va alege şi din Strîmba pînă în Piatra a Nanului.

Şi iar am mai dat lui Drăgoi moşie în Pleniţa Tîrgovişteanului, pre care o au cumpărat Drăgoi şi feciori⟨i⟩ lui de la Tîrgovişteanul, drept aspri 50. Şi să stăpînească Stan din partea Tîrgovişteanului a treia parte.

Pentru aceasta, am dat domniia mea acestor mai sus-numiţi oameni, ca să fie lor moşie ohamnică, lor şi feciorilor, nepoţilor şi strenepoţilor şi de nimeni neclătit, peste zisa domnii mele.

Încă şi mărturii am pus domniia mea: jupan Nedelco vel vornic, jupan Ivan vel logofăt, Stan spătar, Iane vistier, Bărcan comis, Pană stolnic, Gheorma vel postelnic. ⟨Ispravnic⟩, Ivan vel logofăt.

Şi am scris eu, Dajul diaconul, maiu 1, leat 7075 ⟨1567⟩.

Ieste copie scoasă întocmai după o condică veche ce să află în canţelaria iconomiei sfintei Mitropolii. 848 maiu 25. Şeful canţelarii, paharnic Zosima.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 766 (Căluiu, VIII/1). Copie după traducere.
EDIŢII. Nicolăescu-Plopşor, *Mon, j. Dolj*, 72—73; *DIR, B*, 239.

26 1567 (7075) mai 3, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсою земле Ѹггровлахїнское, синъ великаго и прѣкраснаго и добраго Мирчѣ воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Параскивен и със синови си, елици емꙋ Богъ прѣпꙋстит, на име Михаю и Гїѡрма и със синови им, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Вернещи, три погоане за винограде със ѡчина, занеже ех ест [1] покꙋпи Параскива ѡт Анка ѡт Вернещи, за ц҃н аспри готови.

А потом, прїнде Анка пред господства ми, ѡт свое добро волю, тере ꙋложи и побрати по Параскива над ненна ѡчинꙋ и синови Параскивен, еже сꙋт више писани, Михаю и Гїѡрма, над з̃ дел ѡт посвꙋде, ѡт полю и ѡт селище и ѡт горꙋ ѡт Велики Нишков дори ꙋ Мали Нишков, ꙗкоже да бꙋдетъ Параскива и със синови си Параскивен, Михаю и Гїѡрма, над з̃ дел ѡт ѡчина Анкъв ѡт Вернещи. Занеже прїнде Анка ѡт свое добро волю, тере продаде и побрати по Параскива със синови си, еже сꙋт више писани и със знанїа въсем мегиꙗшим ѡт село [2], на име: Влад, синъ попев и Ѻпрѣ и Нѣгое и Станчюл и Братꙋл стар и ещеже мнози людїе добри и стари ѡт [1] ѡкрътъ варошов ѡт Бꙋзъꙋ.

Сего радї, дадох и господство ми Параскивен и със синови си, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ, ѡхабъ, им и синовим им и вноком8 и прѣвночетом им и не ѡт когожде [не] непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Їван велики лѡгѡфет и жꙋпан Ꙗнне велики вистиꙗр и Стан Дебел велики спатар и Бъркан велики комис и Панъ велики столник и Манѣ пехарник и жꙋпан Гїѡрма велики постелник. Исправник, Гїѡрма велики постѣлник.

И аз, Искрꙋл дїꙗк, еже начертах въ дивно град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маю г҃ дьнъ, въ лѣт ҂зое.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preafrumosului şi bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Paraschivei şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, anume Mihai şi Ghiorma şi cu fiii lor, ca să le fie ocină în Verneşti, trei pogoane de vie cu ocină, pentru că le-a cumpărat Paraschiva de la Anca din Verneşti, pentru 950 aspri gata.

Iar după aceea, a venit Anca înaintea domniei mele, de bunăvoia sa, de a aşezat şi a înfrăţit pe Paraschiva peste ocina ei şi pe fiii Paraschivei, care sînt mai sus-scrişi, Mihai şi Ghiorma, peste 7 părţi de pretutindeni, din cîmp şi din selişte şi din sus de la Nişcovul Mare pînă la Nişcovul Mic, ca să fie Paraschiva şi cu fiii Paraschivei, Mihai şi Ghiorma, peste 7 părţi din ocina Ancăi din Verneşti. Pentru că a venit Anca de bunăvoia sa, de a vîndut şi a înfrăţit pe Paraschiva cu fiii săi, care sînt mai sus-scrişi şi cu ştirea tuturor megieşilor din sat [2], anume: Vlad, fiul popii şi Oprea şi Neagoe şi Stanciul şi Bratul cel bătrîn şi încă mulţi oameni buni şi bătrîni din [1] jurul oraşului, din Buzău.

De aceea, am dat şi domnia mea Paraschivei şi cu fiii săi, ca să le fie ocină, ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi jupan Iane mare vistier şi Stan cel Gros mare spătar şi Bărcan mare comis şi Pană mare stolnic şi Manea paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ghiorma mare postelnic.

Şi eu, Iscrul diac, care am însemnat în minunata cetate Bucureşti, luna mai 3 zile, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Col, „Prof. Ion Ionaşcu", nr. 13. Orig., perg. (22 × 38,5), pecete timbrată.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.
[2] Cuvintele: „ѡт село" („din sat") sînt scrise deasupra rîndului.

---

27 1567 (7075) mai 4, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Іѡ етрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Стоикев и със братїем си, Иѡи и Карапчюл и със синови им, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ ȣ Бъꙗши, али место за кȣкю, занеже сїю место за кȣкю ѡне им ест били за дѣдинȣ. Ꙗнȣ сȣт били промениили Стоика и Іѡи и Карапчюл със Роман и със Марко место за кȣке по дрȣг место за кȣкю. И пак да им ест Стоикев и със братием си един нив ѡт десет фалче, занеже ест покȣпил съю нив ѡт над све Поенарии, за х̃ аспри, али да се знает преде с<ест>[1]ра Тръстїев.

И пак покȣпи Стоика със братием си ѡт над Стан и ѡт над Нѣгое един нив ѡт трѣи фалче ȣ Лазȣл Дȣмбравеен, за ѵ̃ аспри. И пак покȣпи Стоика със братием си ѡт над <В>[1]ласїе ѡт Поꙗна един нив на Припоаре ѡт три фалче, за с̃ аспре. И пак да мȣ ест Станкъв един розор за винограду ȣ Берислъвещї, занеже мȣ ест дал ȣником си Драгомир прекїе. И <пак п>[1]окȣпи Стоика със братием си ѡт над Фръка, ѡт дел емȣ д̃-те дел, за ї̃ аспри. И пак покȣпи Стоика със братием їм ѡт над Дȣмитрȣ половин... [1] аспри.

И дали сȣт и продали тех више речени и<мен>[1]ити людїе, ѡни ѡт своем добром волю, със знанїе въсем мегиꙗшом и ѡт пред село и ѡт пред <го подства>[1] ми.

Сего радї, дадох и господство ми еже више писани, Стоикъв и Іѡи и Карапчюлов, ꙗкоже да им [ꙗкоже да им] сȣт въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и виȣком и прѣвиȣчетом им и не ѡт когоже непоколѣбимȣ, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Іван велики лѡгѡфет и жȣпан Ꙗне вел вистїꙗр и Стан вел спатар и Бъркан вел комис и Пана вел <столник>[1] и Манѣ вел пехарник и жꙋпан Гюѡрма велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Пис ꙋ градꙋ ꙋ Бꙋкꙋрещи и ѡт Ꙗдама до селѣ текꙋщи... [1] ѡт мѣсеца маїе д̃ дьни, въ лѣт ҂з҃ое.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїю божїею, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoica şi cu fraţii săi, Ion şi Carapciul şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Băiaşi, însă loc de casă, pentru că acest loc de casă le-a fost de moştenire. Dar Stoica şi Ion şi Carapciul au schimbat cu Roman şi cu Marco locul de casă pe alt loc de casă. Şi iar să le fie lui Stoica şi cu fraţii săi un ogor de zece fălci, pentru că au cumpărat acest ogor de la toţi Poenarii, pentru 600 aspri, dar să se ştie înaintea surorii lui Trestie.

Şi iar a cumpărat Stoica cu fraţii săi de la Stan şi de la Neagoe un ogor de trei fălci la Lazul Dumbravei, pentru 400 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica cu fraţii săi de la ⟨V⟩[1] lasie din Poiana un ogor la Pripoare de trei fălci, pentru 200 aspri. Şi iar să-i fie Stancăi un răzor de vie la Berislăveşti, pentru că i l-a dat unchiul său Dragomir ca zestre. Şi ⟨iar⟩ [1] a cumpărat Stoica cu fraţii săi de la Fîrca, din partea lui a 4-a parte, pentru 300 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica cu fraţii săi jumătate de la Dumitru...[1] aspri.

Şi au dat şi au vîndut aceşti numiţi oameni mai sus-zişi, ei de bunăvoia lor, cu ştirea tuturor megiaşilor şi dinaintea satului şi dinaintea ⟨domniei⟩ [1] mele.

De aceea, am dat şi domnia mea celor mai sus-scrişi, Stoica şi Ion şi Carapciul, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi jupan Iane mare vistier şi Stan mare spătar şi Bărcan mare comis şi Pană mare ⟨stolnic⟩ [1] şi Manea mare paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris în cetate în Bucureşti şi de la Adam pînă acum curgători...[1] din luna mai 4 zile, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CXXII/3. Orig.. perg. (20,5 × 35), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 240.

---

[1] Loc rupt.

28 1567 (7075) mai 17, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми, Ѡпрѣ ватах и със синови си, елици емꙋ Богъ припꙋстит и със братом си, Блъкан със синови си, ꙗкоже да им

сȣт ѡчинȣ ȣ Кръстиненещи и ȣ Вълѣни третаго дела и ѡт село и ѡт полю и ѡт водȣ и ѡт шȣм и ѡт посвȣде, ѡт по въсом хотар, дел бащȣм си, Албȣлѡв, занеже мȣ ест стара ѡчина и дѣдина.

А потом, покȣпи Ѡпрѣ ѡт Кръстиненещї, ватах , ѡт Дръгич ѡт Рȣдѣни една дѣлницȣ ȣ Вълѣни със вечини, за ц҃ аспри, половини за сребро и а дрȣг половини за новци.

И паки покȣпи Ѡпрѣ ватах ѡт анепсеа си, Марина, дъщера Вълканов, едни вечинȣ ȣ Вълѣни, за ѡ҃ аспри за бани. И и паки покȣпи Ѡпрѣ ватах една ливаде ѡт Марина, на Ѹнгишор, дел еи въса, за с҃ аспри; и дел еи ѡт Гъиш въса, за с҃ аспри; и ѡт Гор Шипот, дел еи въса, за рн҃ аспри. И паки покȣпи Ѡпрѣ ватах една ливаде ѡт Марина, ѡт Мърȣл, дел еи въса,'за с҃ аспри; и ѡт Фръсинеи, дел еи въса, за л҃ аспри сребро; и ѡт Вротоапе, дел еи въса, за м҃ аспри сребро; и ѡт Тътарȣл дел еи, една ливаде, за ѯ҃ аспри; и ѡт Колиничѣле а҃ ливаде, ѡт Марина, за м҃ аспри. И паки покȣпи Ѡпрѣ ватах ѡт брата си, Вълкан ѡт едно седение ѡт село половин ȣ Кръстиненещи, али през рекȣ, за ѯ҃ аспри. И и паки да имат Ѡпрѣ ватах и брат его, Вълкан, ѡт ѡчина ѡт Ботещи трети дел. А потом, покȣпи Ѡпрѣ ватах ѡт брата си, Вълкан, дел емȣ свака ѡт Ботещи, за един кон добро. И паки покȣпи Ѡпрѣ ватах ѡт сестрам си, Божа, една дѣлницȣ ѡт ѡчинȣ ȣ Кръстиненещи, за ҂а҃ аспри и едни кон добро. И паки покȣпи Ѡпрѣ ватах една ливаде на Шипот, ѡт Марина, за ѯ҃ аспри.

И продадоше више речени людїе за своим добро волю и със знанїе въсѣм мегиꙗшом.

Сего радї, дадох и господство ми Ѡпрев ватах, ꙗкоже да мȣ сȣт ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синови емȣ и внȣком и прѣвнȣчетом емȣ и ни ѡт когоже непоколѣбимȣ, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведѣтелїе поставлех господство ми: жȣпан Неделко велики дворникȣ и жȣпан Иван велики лѡгѡфет и Ꙗню вел вистїꙗр и Стан спатар и Пана столник и Бъркан комис и Манѣ пехарник и жȣпан Гюѡрман велики постѣлникȣ. Исправник, Иван велики лѡгѡфет.

Пис въ град Бȣкȣрещи, мѣсеца мане ѕ҃і дьни, въ лѣт ҂зое҃.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunuiul Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Oprea vătaf şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu şi cu fratele său, Vîlcan cu fiii săi, ca să le fie ocină în Cârstieneşti şi în Văleni a treia parte şi din sat şi din cîmp şi din apă şi din pădure şi de pretutindeni, de peste tot hotarul, partea tatălui lor, a lui Albul, pentru că îi este veche ocină şi dedină.

Iar după aceea, a cumpărat Oprea vătaf din Cîrstieneşti de la Drăghici din Rudeni o delniţă în Văleni cu vecini, pentru 900 aspri, jumătate de argint şi cealaltă jumătate de bani.

Şi iar a cumpărat Oprea vătaf de la nepoata sa, Marina, fiica lui Vîlcan, un vecin în Văleni, pentru 800 aspri bani. Şi iar a cumpărat Oprea vătaf o livadă de la Marina, la Unghişor, partea ei toată, pentru 200 aspri; şi partea ei de la Găiş, toată, pentru 200 aspri; şi de la Şipotul de Sus, partea ei toată, pentru 150 aspri. Şi iar a cumpărat Oprea vătaf o livadă de la Marina, de la Mărul, partea ei toată, pentru 200 aspri; şi de la Frăsinei, partea ei toată, pentru 30 aspri de argint; şi de la Vîrtoape, partea ei toată, pentru 40 aspri de argint; şi de la Tătarul partea ei, o livadă, pentru 60 aspri; şi la Colnicele o livadă, de la Marina, pentru 40 aspri.

Şi iar a cumpărat Oprea vătaf de la fratele său, Vîlcan, dintr-o vatră de sat în Cârstieneşti, jumătate, însă peste rîu, pentru 60 aspri. Şi iar să aibă Oprea vătaf şi fratele său, Vîlcan, din ocina de la Boteşti a treia parte. Iar după aceea, a cumpărat Oprea vătaf de la fratele său, Vîlcan, partea lui de la Boteşti toată, pentru un cal bun. Şi iar a cumpărat Oprea vătaf de la sora sa, Boja, o delniţă de ocină în Cârtieneşti, pentru 1000 aspri şi un cal bun. Şi iar a cumpărat Oprea vătaf o livadă la Şipot, de la Marina, pentru 60 aspri. Şi au vîndut oamenii mai sus-zişi de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Oprea vătaf, ca să-i fie ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Ianiu mare vistier şi Stan spătar şi Pană stolnic şi Bărcan comis şi Manea paharnic şi jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Scris în cetatea Bucureşti, luna mai 17 zile, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 767 (Mitrop. Ţ. Rom., CLVII/3). Orig., hîrtie (32 × 22), pecete aplicată, Cu două traduceri: una din 1745, cealaltă din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 240—241. Facs. *Ibidem*, 495.

---

29 1567 (7075) mai 23.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Бъдилов и братїꙗм си, Владов и Строев и братнем си, Баломир и Мънжина и със<си>[1] нови си, елицем Богь даст, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ ꙋ Ѡбръшиꙗ Трестиꙗтилов ѡт над въса ѡчина, дел Бишев попадиꙗв петаго дел и ѡт дел Пъꙋнѣскъ и ѡт Флорѣ и ѡт Дръгич и ѡт се<с>[2]тра Дръгичов ѡт над <ч>[2]етврътаго ꙋже две делове, занеже ю покꙋпише ѡт Биша попадїꙗ, за ҂а҃р аспри и покꙋпише и дел Пъꙋнѣскъ, за ѡ҃ аспри готови. И продадоше вишеречени людїе за нихном добром волю.

И белѣѕи да им се знает: ꙋздол ѡчине дори до глав Пискꙋлѡв Горꙋнетов и дори ꙋ една камен что ест п<ос>[2]тавил Стонка по дол ѡт Село Бъдилѡв и ꙋ горни ѡчинев, Сѣчюл Грошилор, да дръжит Бъдилъ със братнем си. И Строев със братнем си паки како дръжит и ꙋ дрꙋга ѡчинꙋ а дрꙋга елика ѡс<та>[2]нꙋт ест дѣдїнꙋ Стонкъв.

А потом, Бъдилъ над негов дел ѡт ѡчинꙋ ѡи побратил по шꙋрꙋ си, Добре, да сꙋт със синови Бъдилъв брати наразде̑лене елице х<окет имати>[1] Бъдилъ ѡт тѣло его, едни како и др<ꙋг>[1]. Сице покꙋпише и ꙋтакмише се ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми више реченим людїем, како да им сꙋт ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, <по>[2] реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Їван велики лѡгѡфет и Ꙗне вистїꙗр и Стан спатар и Бъркан комис и Пана столник и Манѣ пехарник и Гюѡрма вел постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Пис аз, Стан[3], мѣсеца маю к҃г дьни, в лѣт ҂з҃ое.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїю божїею, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bădilă şi fraţilor săi, lui Vlad şi lui Stroe şi fraţilor săi, Balomir şi Mînjina şi ⟨cu⟩ [1] fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Obîrşia Trestiatului din toată ocina, partea Vişei preoteasa a cincea parte şi din partea Păunească şi de la Florea şi de la Drăghici şi de la sora lui Drăghici din a patra funie două părţi, pentru că au cumpărat-o de la Vişa preoteasa, pentru 1 100 aspri şi au cumpărat şi partea Păunească, pentru 800 aspri gata. Şi au vîndut oamenii mai sus-zişi de bunăvoia lor.

Şi semnele să li se ştie: din josul ocinei pînă la capul Piscului Gorunetului şi pînă la o piatră pe care a pus-o Stoica mai jos de Satul lui Bădilă şi în susul ocinei, Seciul Groşilor, să ţină Bădilă cu fraţii săi. Şi lui Stroe cu fraţii săi iarăşi cum ţine şi în cealaltă ocină, iar cealaltă cît rămîne este dedina lui Stoica.

Iar după aceea, Bădilă a înfrăţit peste partea lui de ocină pe cumnatul său, Dobre, ca să fie cu fiii lui Bădilă fraţi nedespărţiţi unul ca şi celălalt, cîţi ⟨va avea⟩ [1] Bădilă din trupul lui. Astfel au cumpărat şi s-au întocmit, dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-zişilor oameni, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi de nimeni neclintit, ⟨după⟩ [2] spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Iane vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Manea paharnic şi Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stan, [3] luna mai 23 zile, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 768 (Cotroceni, XLIII/1). Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1912.

EDIŢII. Trad. *DIR, B,* 241–242.

---

[1] Loc rupt.

[2] Omis.

[3] În criptogramă: ѳг ѡѰѳн

30

1567 (7075) mai 25, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Петр8 воевода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Нѣкшев съ синови си, елици м8 Богъ прип8стит, ѩкоже да м8 ест ѡчин8 8 Мал8 дел мати еи Нанкев, въса, елика се хтет избрати ѡт пов8де, занеже м8 ю ест дал мати еи, Нанка, прикїе ѡт свои добром волю, ѡт пред господства ми и със знанїе въсем мегиѩшом, ѩкоже да имат помѣн8 по съмръти еи ѡт дъщера си, Нѣкша.

И паки да ест Тат8лов със синови си ѡчин8 8 Мал8, дел Мик8лов и брат ем8, Мош, въса, елика се хтет избрати ѡт по въсжд8, занеже таѩ ѡчин8 била ест за дѣдїн8 Мик8лов и брат ем8, Мош. Ѧ ѡни с8т имали едно теготн8; таже със чим нѣст имали платите се главех, н8 поставили с8т таѩ ѡчин8 залог на Тат8л, еще прѣжде врѣмена, за с҃ аспри. И прѣбив три годїни и никакоже нѣст могли платитї тех аспри на д<ьнъ>[1], анȣ ю сȣт продали Микȣл и брат емȣ, Мош, таꙗ више речена ѡчинȣ Татȣлов ѡт пред господства ми, <за>[1] тех с҃ аспри више речени. И ещеже им ест дал Татȣл Микȣлов и брат его, Мошȣ, р҃ аспри готови тере чинит цѣно ѡнаю ѡчинȣ т҃ аспри; али със знанїе въсем мегиꙗшом. И продали сȣт Микȣл и брат его, Мош, ѡт нихном добром волю, ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Татȣлов, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и виȣком и прѣвиȣчетом емȣ и ни ѡт когожде непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Їван велики логофет и Стан спатар и <Ꙗ>[1]нию вистїꙗр и Бръкан комис и Пана столник и жȣпан Гюѡрма велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Писах аз, Въсїю, ȣ град глаголемїи Бȣкȣрещи, мѣсеца маїе к҃е дьни и текȣщем лѣтом ѡт Адама до селѣ, в лѣт ҂зое.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїꙗ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Neacșei cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Malu partea mamei ei, Naica, toată, cît se va alege, de pretutindeni, pentru că i-a dat-o mama ei, Naica, zestre, de a ei bunăvoie, dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor, ca să aibă pomană după moartea ei de la fiica sa, Neacșa.

Și iar să-i fie lui Tatul cu fiii săi ocină în Malu, partea lui Micul și a fratelui lui, Moș, toată, cît se va alege, de pretutindeni, pentru că această ocină a fost de moștenire a lui Micul și a fratelui lui, Moș. Iar ei au avut o nevoie; astfel n-au avut cu ce să-și plătească capetele, ci au pus această ocină zălog la Tatul, pentru 200 aspri, încă mai înainte vreme. Și trecînd trei ani, nicicum n-au putut să plătească acești aspri la zi, ci au vîndut Micul și fratele lui, Moș, această mai sus-zisă ocină lui Tatul dinaintea domniei mele, ⟨pentru⟩ [1] acești 200 aspri mai sus spuși. Și încă a mai dat Tatul 100 aspri gata lui Micul și fratelui lui, Moș de face prețul acelei ocine 300 aspri; însă cu știrea tuturor megiașilor. Și au vîndut Micul și fratele lui, Moș, de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Tatul, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și ⟨Ia⟩[1] niu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Văsiiu, în cetatea numită București, luna mai 25 zile și ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a Municipiului București, nr. 13 045. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 242–243.

---

[1] Loc rupt.

31 1567 (7075) iunie 4, Bucureşti.

Izvodul cărţii lu Pătr⟨u voevod, fiul⟩ Mircii vodă.

† Dat-au domniia lui această poruncă a domnia lui satului Şusanilor şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezău le va da, ca să le fie lor moşiia Şusanii toată, cu tot hotarul, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă moşie de moştenire.

Iar după acéia, satul Şusani, ei au avut pîră înnaintea domnii lui cu banul Stan, feciorul jupîneasăi Bobei şi cu Vădislav de la Junghiiaţi şi cu satul Preoteştii pentru această moşie ce s-au zis mai sus. Şi aşa pîrîia banul Stan şi Vădislav şi satul Preoteştii, cum că această moşie ce iaste mai sus-zisă, nu iaste hotărîtă şi tocmită de la Şusani pînă în Junghiiaţi, ce le iaste lor hotarul în matca Bălşoarei. Iar domniia lui au judecat şi au căutat, pe dreptate şi pre lége, cu toţi cinstiţii dregătorii domnii lui ş-au dat domniia lui satului Şuşanii 12 boiari şi hotarnic pe boiariul domnii lui, pe jupanul Panga postelnic, ca să caute şi să hotărască această moşie, ce s-au zis mai sus. Deci, acei 12 boiari au căutat şi au călcat această moşie, ce iaste mai sus zisă...[1] şi pe unde au găsit cu sufletile lor că au fost mai dinnainte vréme hotarăle, au pus hotără în obîrşiia Dutiniei şi din obîrşie în jos...[1] i Dutinei pînă în Bîrlueţ şi din Bîrlueţ pînă în hotarul Balomireştilor şi din obîrşiia Dutinei în sus în dirept pînă în hotarul Sîrbilor, pentru ⟨că⟩ acei 12 boiari şi sluga domnii lui, Panga postelnic, ei într-acest chip au lăsat cu suflete⟨le⟩ lor, ca să fie hotarăle, pe unde au fost pus Giura logofăt şi cum s-au tocmit de bunăvoe cu Şuşanii, aşa-u pus şi acei 12 boiari. Şi au pus şi sémne pe hotarăle céle bătrîne. Iar banul Stan şi Vădislav şi satul Preoteştii, ei au rămas de judecata domnii lui.

Pentru acéia şi dumnealui au dat satului Şusanii, ca să le fie lor această moşie ohamnică.

Şi s-au scris în scaunul Bucureştilor, iunie 4 dni, leat 7075 ⟨1567⟩.

Iar la limbă rumânească s-au tălmăcit acum, la avgust 4 dni, leat 7230 de Vintilă bîv ispravnic ot Bae de Aramă.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 769 (Horezu, V/1). Traducere din 1722.
EDIŢII. *DIR*, *B*, 243—244.

---

[1] Loc alb.

32 1567 (7075) iunie 17.

† Мнлостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода н господннъ въсон землн Ѹггровлахнскон, сннъ велнкаго Мнрча воеводȣ. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн свѣтомȣ монастнрȣ глаголемн Тнсмѣна н чьстнѣншомȣ ѡтцȣ кнр Иѡан н въсем братнꙗм жнвȣщнх въ свѣтѣм мѣстѣ том, ꙗкоже да мȣ ест ѡт село Нзвнрна дел жȣпаннцев Радев, въса, варе елнка се хтет нзбратн н ѡт вечнин н ѡт дѣл със внноградех н еднн челѣд ѡт ацнганн, по нме...[1], понеже га ест дал н поклоннл жȣпанннца Рада ѡт сїю вnше реченȣ село н того челѣд ѡт ацнганч. А потом, анепѯен жȣпаннцев Радев, Драгомнр логофет н Радȣл н Бадѣ, [н] ѡнн прїндоже пред господства мн, тере дадоше н ѡнн свѣтѣн монастнр внше пнсан дел

еи ѡт Извирнѣ и едини челѣд ѡт ацигани. Ꙗ на дрꙋгех села и ацигани, свѣта монастир ни една метѣх да ме имат нигдеже, ни над села, ниже над ацигани, нꙋ да си дръжит и да си ѡбладает сами анепѯен жꙋпаницев Радев, Драгомир логофет и Бадѣ и Радꙋл.

И ещеже и мартꙋрие поставише ѡт пред господства ми за сиꙗ такмежию, на име: Стоика втори логофет и Стоика Тaꙋраш и Михъилъ армаш и Кореси логофет и Къзан дворник и Микꙋл ѡт Иѡнещи логофет и Ꙗлбꙋл и Микꙋл логофет ѡт Фꙋндѣни и Михнѣ логофет и Ꙗндрею, брат вел портар и Стоика армаш Фрънкъв и Мирослав логофет, како да имат свѣта монастир тъчїю ѡт село Извирнѣ дел еи и едини челѣд ѡт ацигани; а въ иних села и ацигани ни едно мѣтѣх свѣта монастир да не имат, ниже над села, ниже над ацигани, развѣ токмо ꙋ Извирнѣ, али тъчїю дел жꙋпаницев Радевꙋ а по много ни; и едини челѣд ѡт ацигани како ест и више рѣх.

И ещеже и закленанїе поставише мегю них, како кто ѡт них хокет раздрати сїю такмежию, того да ест проклет и да се сꙋдит съ Юда и съ троклетом Ꙗриꙗ занеже их съм сꙋдил и такмил господство ми како ест и више рѣх.

Сего радї, дадох и господство ми, ꙗкоже да ест свѣтѣи монастирꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч <господства>[2] ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Неделко вел дворник и жꙋпан Иван велики логофет и Ѭню ви<стїꙗр>[2] и Стан спатар и Бръкан комис и Пана столник и Манѣ пехарник и Гюрман вел постелник. Исправник, Їван вел логофет.

Пис юнїе ꙁ҃і дьни, въ лѣт ҂ꙁ҃ое.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana şi preacinstitului părinte chir Ioan şi tuturor fraţilor care trăiesc în acest sfînt loc, ca să-i fie din satul Izvirna partea jupaniţei Rada, toată, oricît se va alege şi din vecini şi din dealul cu vii şi un sălaş de ţigani, anume ...[1], pentru că a dat şi a închinat jupaniţa Rada din acel sat mai sus-zis şi acest sălaş de ţigani. Iar după aceea, nepoţii jupaniţei Rada, Dragomir logofăt şi Radul şi Badea, au venit înaintea domniei mele, de au dat şi ei sfintei mănăstiri mai sus-scrisă partea ei din Izvirnea şi un sălaş de ţigani. Iar peste celelalte sate şi ţigani, sfînta mănăstire să nu aibă nici un amestec nicăieri, nici peste sate, nici peste ţigani, ci să le ţină şi să le stăpînească singuri nepoţii jupaniţei Rada, Dragomir logofăt şi Badea şi Radul.

Şi încă şi mărturii au pus pentru această întocmire dinaintea domniei mele, anume: Stoica al doilea logofăt şi Stoica Tăuraş şi Mihăilă armaş şi Coresi logofăt şi Căzan vornic şi Micul din Ioneşti logofăt şi Albul şi Micul logofăt din Fundeni şi Mihnea logofăt şi Andreiu, fratele marelui portar şi Stoica armaş al lui Frîncu şi Miroslav logofăt, ca sfînta mănăstire să aibă numai din satul Izvirnea partea ei şi un sălaş de ţigani; iar cu alte sate şi ţigani, sfînta mănăstire să nu aibă nici un amestec, nici pese sate, nici peste ţigani, afară numai în Izvirnea, dar numai partea jupaniţei Rada şi mai mult nu; şi un sălaş de ţigani cum este zis şi mai sus.

Şi încă şi blestem au pus între ei, ca cine dintre ei va strica această întocmire, acela să fie blestemat şi să se judece cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie, pentru că i-am judecat şi i-am întocmit domnia mea cum este şi mai sus spus.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după spusa ⟨domniei⟩ [2] mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Ianiu vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Manea paharnic şi Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

S-a scris iunie 17 zile, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 770 (Tismana, IX/1). Orig., hîrtie (30,5 × 22), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: din 1746 şi din 1847; alte traduceri ibidem, mss. 330, f. 250 şi 335; f. 109–110.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl. rom.*, 160–163; Ştefulescu, Tismana, 255–256. Trad. *DIR, B*, 244–245, Facs. *DIR, B*, 496.

---

[1] Loc alb.

[2] Loc rupt.

33

1567 (7075) iulie 2.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣгровлахиискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми слȣг господства ми, Кореси логофет и със синови си, елице мȣ Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Бръкънещи, ѡт дел Манев, едно место за кȣкю и едни нив код село, занеже ю покȣпил Кореси логофет ѡт синови Манев, на име Воика и Татȣл, за ѵ҃ аспри. Занеже ест бил ѡчина Манев бирникъ. Таже. със бирове что ест платил Кореси логофет и докле ю ест извадил ѡт бир, спензал ест више речени аспри ѵ҃ .

И пак да мȣ ест Кореси логофет ѡчинȣ ȣ Блъдȣлещи, розоаре е҃ что сȣт биле продане Ꙗврȣтов ѡт Плоещи ѡт Бъркъ, за т҃ аспри. Занеже ѡт врѣме что ест побратил и продал Бъркъ въса своа ѡчинȣ Кореснв логофет, а въ том покȣпил ест Кореси логофет и тех е҃ розоаре ѡт Ꙗврȣтȣ, за т҃ аспри готови. И продаде Ꙗврȣт ѡт свое добром волю и със знанїе въсем мегиꙗшом.

Сего радї, дадох и господство ми Кореси логофет, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ, ȣхабȣ и синовом им и вноком и прѣвночетом и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже сведѣтелие поставлѣем господство ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Иван велики логофет и Ꙗно вистїꙗр и Стан спатар и Бъркан комис и Панъ столник и Манѣ пехарник и жȣпан Гюрма велики постелник. Исправник, Їван велики логофет.

Пис юлїе в҃ дьни, въ лѣт ҂зое҃.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Coresi logofăt şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bărcăneşti, din partea lui Manea, un loc de casă şi un ogor lîngă sat, pentru că a cumpărat-o Coresi logofăt de la fiii lui Manea, anume Voica şi Tatul, pentru 400 aspri. Pentru că a

fost birnică ocina lui Manea. Astfel, cu birurile pe care le-a plătit Coresi logofăt şi pînă ce a scos-o de la bir, s-au cheltuit mai sus-zişii aspri, 400.

Şi iar să-i fie lui Coresi logofăt ocină în Vlăduleşti, 5 răzoare care au fost vîndute lui Avrut din Ploieşti de către Bîrcă, pentru 300 aspri. Pentru că în vremea în care a înfrăţit şi a vîndut Bîrcă toată ocina sa lui Coresi logofăt, atunci a cumpărat Coresi logofăt şi acele 5 răzoare de la Avrut, pentru 300 aspri gata. Şi a vîndut Avrut de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Coresi logofăt ca să-i fie ocină, ohabă şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Iano vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Manea paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Scris iulie 2 zile, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 697. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete aplicată cu legenda: „†Печат Їѡ Петрь воевод и гнь Влашкои З“ ". Traducere din 1818 la Bibl. Acad., MDCLV/10.

EDIŢII. Trad. Cipariu, *Archivu*, 102; Grecianu, *Genealogiile*, II, 178—179.

34 1567 (7075) ⟨iulie⟩ 10, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Петрȣ воивода и господинъ въсои земле Ȣгрровлахїское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воиводȣ. Дават господства ми сїе повелѣнїе господства ми Владу и жьна его, Воика и съ их синови, елицї им Богъ даст, ꙗкоже <да им>¹ ест ѡчинȣ ȣ Ѡдобѣни, ѡт дел Стоикъв половина, понеже а тои ѡчинъ що ест више писана, а она сȣт продала ѡт Стоика на Балотъ лѡгѡфет. А потом, Балѡтъ ѡн ест паднȣл <ȣ>¹ зла съгрѣшенїе, ере га ест ȣбити единъ чьловекъ и ȣмрет. Таже, Балотъ а ѡн стоаше да загȣбише и ȣложит ȣ пȣшкърїе. Таже, къда хокет Балѡтъ да продаваше а тои ѡчинъ, а ѡн питал по Стоика: можили да ти платише ѡчина твое или не може? А Стоика реч а не мог. Тогда Балотъ а ѡн продават ѡчина ѡт Стоика, Владулѡв и жъне его, 'Воикъи и ѡт водȣ и ѡт гȣр и над све мѣсто варе покȣда, посвȣде, понеже га кȣпит Владу и със жъна си, Воика ѡт Балотъ и съ сини его, ѡт Мȣшат и ѡт <С>¹тан, за ҂в҃ аспри готови.

И пак да ест Владȣлѡв и жъне его, Воикъи, ѡчинȣ ȣ <Ѡ>¹добѣни, ѡт дел Стоикъ, ѡт половинȣ, а четвартаго дел, ѡт над све мѣста, над вода и на гȣр, понеже покȣпи Владоу и със жъна си, Воика ѡт Стоика, за у҃ аспри.

Сего радї, им дадох господства ми, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синови им и внȣкѡм и прѣвнȣчетом им и ѡт никогоже непотѫкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Иван велики лѡгѡфет и Стан спатар и Ꙗне вистїꙗр и Пана столник и Инаш пехарник и Бръкан комис и жȣпан Гюрма велики постелникȣ. Исправник, Неделко велики дворник.

И аз, пис Стан, ȣ град Бȣкȣрещи, мѣсеца юнїе ї҃ дьни, в лѣт ҂зое҃.

† Їѡ Петрȣ вѡевода, милостїю божїею, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlad și femeii lui, Voica și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca ⟨să le⟩ [1] fie ocină în Odobeni, din partea lui Stoica jumătate, pentru că această ocină, care este mai sus-scrisă, ea a fost vîndută de Stoica lui Balotă logofăt. Iar după aceea, Balotă a căzut ⟨în⟩ [1] păcat rău, pentru că a bătut un om de a murit. Astfel, Balotă a stat să piară și să intre în pușcărie. Astfel, cînd a vrut Balotă să vîndă acea ocină, a întrebat pe Stoica: poți tu să-ți plătești ocina ta sau nu poți? Și Stoica a spus că nu poate. Atunci Balotă a vîndut ocina ⟨cumpărată⟩ [1] de la Stoica lui Vladul și femeii lui, Voica și din apă și din deal și de peste tot locul ori de unde, pretutindeni, pentru că a cumpărat-o Vlad și cu femeia sa, Voica de la Balotă și cu fiii lui, de la Mușat și de la ⟨S⟩[1]tan, pentru 2 000 aspri gata.

Și iar să le fie lui Vladul și femeii lui, Voica, ocină în ⟨O⟩[1]dobeni, din partea lui Stoica, din jumătate a patra parte, de peste tot locul, din apă și din deal, pentru că a cumpărat Vlad cu femeia sa, Voica de la Stoica, pentru 400 aspri.

De aceea, le-am dat domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Bărcan comis și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Stan, am scris în cetatea București, luna iunie 10 zile, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms, 1 232, f. 110. Copie din sec. al XX-lea. Cu o traducere ibidem, f. 111. Luna, după sfatul domnesc.
EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 245.

---

[1] Omis.

35

1567 (7075) iulie 19, București.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводȣ. Дазат господство ми сїе повелѣние господства ми слȣг господства ми, Влаікȣлов логофет и жителниц<ев его Мо>[1]ма и със них синови, елицим Богъ даст, ꙗкоже да им ест една ацинганкȣ, по име Кȣрка, понеже им ест даровал <жȣпан>[2]ица Мариꙗ ѡт Доброещи на свадбȣ им. И пак даровал им еси жȣпаница Нѣга със една ацинганкȣ на... [2] по име Зонка. И пак покȣпи Влаикȣл и жителница емȣ една ацинганкȣ, по име Команъ, ѡт Станка, дъ<щ>[2]ера Болошинов, за х̃ аспри стребръни. И пак даде им Вадѣ ѡт Ръгивоещи едини ацинган, по име Данчюл, за негов добро воле. И пак да им ест едини ацинган, по име Некȣла, понеже того ацинган ѡн ест бил Вадев ѡт Пискані за дѣдїнȣ. Таже, ест ȣкрал д̃ кони а Влаикȣл логофет ѡн ест платил ѡт вине със

҂а҃ аспри. И дал мꙋ ест и Бадѣ със негов воле. И еще сꙋт даровали и покꙋпили сꙋт тех ацигани ѡт при дьни родїтелю господства ми, покоинаго Мирча воевода.

Сего радї, дадох и господство ми слꙋг господства ми, Бланкꙋлов и жителницꙋ ежꙋ, да им ест ацигани за дѣдїнꙋ, ним и синовим и внoком и прѣвнoчетом и <и>[2]и ѡт когоже непотъкновено, поризмо господства ми.

Сеже ꙋбо и сведетелие поставлѣемо господство ми: жꙋпан Неделко вел дворник и жꙋпан Їван велики логофет и Ꙗне вистїiар и Стан спатар и Бъркан кѡмис и Панъ столник и Їѡнаш столник[3] и Гюрма вел постелник. Исправник, Неделко вел дворник.

И писах аз, Нѣгое, въ настолни градꙋ ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юлїе ѳ҃ї дьни, ѡт Ꙗдама до селѣ, въ лѣт ҂з҃о҃е.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Vlaicul logofăt şi jitelniţei ⟨lui Mo⟩[1]ma şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie o ţigancă, anume Curca, pentru că le-a dăruit-o jupaniţa Maria din Dobroeşti, la nunta lor. Şi iar i-a dăruit jupaniţa Neaga cu o ţigancă la ...[2], anume Zoica. Şi iar a cumpărat Vlaicul şi jitelniţa lui o ţigancă, anume Comana, de la Stanca, fiica lui Boloşin, pentru 600 aspri de argint. Şi iar le-a dat Badea din Rătivoeşti un ţigan, anume Danciul, de bună voia lui. Şi iar să le fie un ţigan, anume Necula, pentru că acest ţigan a fost al lui Badea din Piscani de moştenire. Astfel, a furat 4 cai iar Vlaicul logofăt, el l-a plătit de la furci cu 1 000 aspri. Şi l-a dat şi Badea cu voia lui. Şi sînt dăruiţi şi cumpăraţi aceşti ţigani încă din zilele părintelui domniei mele, răposatul Mircea voievod.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, Vlaicul şi jitelniţei lui, ca să le fie ţiganii de moştenire, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Iane vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ionaş stolnic[3] şi Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Şi am scris eu, Neagoe, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna iulie 19 zile, de la Adam pînă acum, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 771 (Valea, XVIII/4). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată căzută. Cu o traducere din 1906.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 246. Facs. *Ibidem*, 497.

---

[1] Loc rupt; completat după *DIR*, *B*, XVI/V, doc. 70, p. 67—69.

[2] Loc rupt.

[3] În loc de: „пехарник" („paharnic").

36

1567 (7075) iulie 23, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, сынъ великаго и добраго Мирчев воевода. Даватъ господство ми сїю повелѣнїе господства ми почетномꙋ властеленꙋ и пръвомꙋ съвѣтникꙋ господства ми, жꙋпан Їван велики логофет и със синови си, елици мꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже

да мȣ ест нѣкои ацигани, на име Костѣ съ децами си, по име Ѡпрѣ и Бȣнѣ и Костѣ и една ациганка, на име Добра със дъщерам си, на име Воика и Дръгана и Стана и Ангелина, и Стан със децами си, колици хокет имати и Коифан със децами си, колици хокет имати, понеже ѡзии ацигани више именити били сȣт за дѣдїнȣ Семанов и Данчюлов и Теѡдорȣ и Їванков. А потом, прїидоше Семан и Данчюл и Теѡдор и Їванко пред господства ми тере их дадоше и поклониша въси реченомȣ правителю господства ми, жȣпан Иван велики логофет, али ѡт своиѡм добром волю, ѡт пред господства ми и със знанїе въсем мегиꙗшом. А више реченомȣ правителю господства ми, жȣпан Їван велики логофет, радї таи братство, ѡн их ест даровал със много добродѣтел и чьстию при живот его.

Тем радї, дадох и господство ми ꙗкоже да мȣ ест тех ацигани ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпанȣ Неделко велики дворник и Ꙗню вистиꙗр и Стан спатар и Бръкан комис и Пана столник и Їѡанаш пехарник и Гюрман велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Пис Въсїю, ȣ градȣ глаголеми Бȣкȣрещи, мѣсеца їюлїе кг҃ дьни и ѡт Адама в лѣт ҂зое҃.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin şi primului sfetnic al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, că să-i fie nişte ţigani, anume Costea cu copiii săi, anume Oprea şi Bunea şi Costea şi o ţigancă, anume Dobra cu fiicele ei, anume Voica şi Drăgana şi Stana şi Anghelina, şi Stan cu copiii săi, cîţi va avea şi Coifan cu copii săi, cîţi va avea, pentru că aceşti ţigani mai sus-numiţi au fost de moştenire ai lui Seman şi ai lui Danciul şi ai lui Teodor şi ai lui Ivanco. Iar după aceea au venit Seman şi Danciul şi Teodor şi Ivanco înaintea domniei mele, de i-au dat şi i-au închinat mai sus-zisului dregător al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt, însă de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megiaşilor. Iar mai sus-spusul dregător al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt, pentru acea frăţie, el i-a dăruit cu multe binefaceri şi cu cinste în viaţa lui.

De aceea, am dat şi domnia mea ca să-i fie acei ţigani ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi Ianiu vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ioanaş paharnic şi Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

A scris Văsiiu, în cetatea numită Bucureşti, luna iulie 23 zile şi de la Adam în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj, Colecţia doc. slave. Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete timbrată. Fotocopie la Bibl. Acad., Fotografii, III/16.

---

37 **1567 (7075) august 5, Bucureşti.**

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹгрѡплахїискои, синъ великаго и добраго Мирча воеводȣ. Дават господство ми сїю вовелѣнїе господства ми попов Радȣлов със синови си, елицим Богъ даст, ꙗкоже

да мȣ ест ωчинȣ ȣ Каксва, ωт една ȣже, третаго дел и ȣ Мъгȣра г҃ ниве а Ботещьи нива а҃, занеже им сȣт старе и праве ωчине и дѣдинна.

Потом, покȣпи поп Радул ωчинȣ, дел ȣнкȣм си, Блъкȣлов, ωт по въсои хотарев, за ѱ҃ аспри. И пак покȣпи ωт Мънѣ фалче а҃ за н҃ аспри. И пак покȣпи ωт Стънчилъ а҃ фердел, за л҃ аспри и ωт Рошкодан а҃ фердел за л҃ аспри. И пак покȣпи поп Радул ωт Станчюл и ωт Барбул и ωт Коман и ωт Воина, ωт една воденицȣ, і҃-таго дел, за...[1] аспри. И пак покȣпи ωт брат его, Стоикина, е҃ ниве ȣ Кървѣнари, за н҃ аспри а другȣ нивȣ ȣ Лиωриици, за ѻ҃ <аспри> а друг ȣ Неграши, за м҃ аспри а дрȣг ȣ Корнет, за м҃ аспри а дрȣг ȣ Предещи, за і҃ аспри. И пак покȣпи поп Радул ωт брат его, Ѡпрѣ, г҃ ниве ȣ Неграши, за ѯ҃ аспри а дрȣг ȣ Корнет, за м҃ аспри а дрȣг под Корнет, за к҃ аспри.

И пак промѣниише поп Радул със ȣкам си, Стъниислав, тере даде поп Радул един брод за воденицȣ ȣ ȣста Ȣлметȣлов, а Станислав даде поп Радулов о ливаде една ȣ Бротоп. И пак промѣни поп Радул със Лепъдат, тере даде поп Радул ливаде на Килие а Лепъдат даде поп Радулов ливаде ȣ Лиωриице. И промѣни поп Радул със Блъкȣл, поп Радул даде ȣ Сихлѣ а Блъкȣл даде ȣ Силищѣ. И пак промѣни поп Радул със Чернат, попа Радул даде на Танасіе а Чернат даде ȣ Силищѣ и ȣ Предещи. И пак промѣни поп Радул със поп Станчюл, тере даде поп Радул ȣ Ботещи а поп Станчюл даде поп Радул ȣ Селищѣ. И промѣни поп Радул със синови Лаютωв, поп Радул даде ȣ Берилъ а синове Лаютωвъ дадоше ȣ Сълищѣ.

Ꙗ потωм, продаде Ѡпрѣ ωчинȣ ȣ Сихлѣ, а поп Радул ȣзе...[1] Бротоп. И Стоикина продаде ȣ Кръпениш,а поп Радул ȣзе...[1]

И пак покȣпи Коман ωт Кръстѣ нив а҃, за р҃ аспри. И пак покȣпи Коман ωт Стоикина ниве в҃ пажещи и ȣ Балѣ Рачилов, за един кон. И пак покȣпи ȣ Бротоп, нив а҃, за ї҃ аспри.

И пак послȣжил ест поп Радул един синъ Берилъв, а Берилъ даде емȣ нив а҃ ȣ Грȣюл със Ꙗнинін. И пак промѣниише поп Радул със Дȣмитрȣ, поп Радул даде на Старȣ Цръквȣ место, а Дȣмитрȣ даде попев место ȣ Грȣюл със Ꙗнинин.

И продадоше и промѣниише више именитн людіе сіи више писани ωчине ωт нихним добрωм волю и със ȣзнаніе въсѣм мегиашом и ωт пред господтво ми.

Сего ради, дадох и господство ми, ꙗкоже да им сȣт въ ωлине и ωхабȣ, им и синовем им и внȣком и прѣвнȣчетом им и никогоже непокол<ѣб>[2]имо, по оризмо господства ми.

Сеже и сведетеліе поставих господство ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Иван велики лωгωфет и Ꙗне вистіар и Стан спатар и Бъркан комис и Пана столник и Їωнаш пехарник и Гюрма велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Изписах аз, Щефан, въ настолник град Бȣкȣрещи, мѣсеца авгȣст е҃ дьни, въ лѣт ҂зоє҃.

† Їω Петрȣ вωевода, милостію божію, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Radul cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Cacova, dintr-o funie a treia parte și în Măgura 3 ogoare și în Botești 1 ogor, pentrucă le sînt vechi și drepte ocine și dedină.

După aceea, a cumpărat popa Radul ocină, partea unchiului său, Vîlcul, de peste tot hotarul, pentru 700 aspri. Și iar a cumpărat de la Mînea 1 falce, pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat de la Stăncilă 1 ferdelă, pentru 30 aspri și de la Roșcodan 1 ferdelă, pentru 30 aspri. Și iar a cumpărat popa Radul de la Stanciul şi de la Barbul şi de la Coman şi de la Voina a 5-a parte dintr-o moară, pentru...[1] aspri. Şi iar a cumpărat de la fratele lui, Stoichină, 5 ogoare în Cărbunari, pentru 50 aspri şi alt ogor în Liorinţi, pentru 70 ⟨aspri⟩ şi altul în Negraşi, pentru 40 aspri şi altul în Cornet, pentru 40 aspri şi altul în Predeşti, pentru 10 aspri. Şi iar a cumpărat popa Radul de la fratele lui, Oprea, 3 ogoare în Negraşi, pentru 60 aspri şi altul în Cornet, pentru 40 aspri şi altul sub Cornet, pentru 20 aspri.

Şi iar a schimbat popa Radul cu unchiul său, Stănislav, de a dat popa Radul un vad de moară la gura Ulmetului, iar Stanislav a dat popii Radul o livadă la Vîrtop. Şi iar a schimbat popa Radul cu Lepădat, de a dat popa Radul livadă la Chilie şi Lepădat a dat popii Radul livadă în Liorinţe. Şi a schimbat popa Radul cu Vîlcul, popa Radul a dat la Sihlea şi Vîlcul a dat la Siliştea. Şi iar a schimbat popa Radul cu Cernat, popa Radul a dat la Tănăsie, iar Cernat a dat la Siliştea şi la Predeşti. Şi iar a schimbat popa Radul cu popa Stanciul, de a dat popa Radul în Boteşti şi popa Stanciul, i-a dat popii Radul în Seliştea. Şi a schimbat popa Radul cu fiii lui Laiotă, popa Radul le-a dat la Berilă iar fiii lui Laiotă au dat la Săliştea.

Iar după aceea, a vîndut Oprea ocina din Sihlea, iar popa Radul a luat... [1] Vîrtop. Şi Stoichină a vîndut în Cărpeniş, iar popa Radul a luat... [1]

Şi iar a cumpărat Coman de la Cîrstea 1 ogor, pentru 100 aspri. Şi iar a cumpărat Coman de la Stoichină ogoare 2 pajişti şi la Valea Racilor, pentru un cal. Şi iar a cumpărat la Vîrtop 1 ogor, pentru 10 aspri.

Şi iar a făcut slujbă popa Radul unui fiu al lui Berilă, iar Berilă i-a dat 1 ogor la Gruiul cu Aninii. Şi iar a schimbat popa Radul cu Dumitru, popa Radul a dat un loc la Biserica Veche, iar Dumitru a dat popii un loc la Gruiul cu Aninii.

Şi oamenii mai sus-numiţi au vîndut şi au schimbat aceste ocine mai sus-scrise, de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi dinaintea domniei mele.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Iane vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Ştefan, în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 5 zile, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 114—115. Copie din 1928 după orig., hîrtie. Cu o traducere ibidem, f. 113.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 246—247.

---

[1] Loc rupt în orig., menţiune în copie.

---

38 1567 (7075) august 14, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ꙋгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтенномꙋ правителю господства ми, жꙋпан Иван

велики логофет и със синови си, елици мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест едни аціган на име Стоика, понеже того аціганин бил ест за дѣдїнȣ Захарїев ѡт Тътърещи граматик; анȣ ест дошел сам Захарїꙗ граматик пред господства ми, тере га ест поклонил и дал више реченомȣ правителю господства ми, али ѡт своюѡм добром волю. Занеже ест падал Захарїꙗ граматик въ великое теготнȣ ѡт къ господсдтво ми радї некои мех за сир, что их ест донесил ȣ господство ми плъни ѡт пръстъ и калъ. Таже нѣст имал със чим платитї се главȣ, нȣ платил га ест жȣпан Иван велики логофет ѡт къ господство ми, тере ест дал ѡ҃ аспри.

Тем радї, дадох и господство ми, ꙗкоже да мȣ ест више реченȣ аціганȣ, Стоика, въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и внȣком и прѣвнȣчетом емȣ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмȣ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Неделко велики дворник и Ꙗню вистꙗр и Бръкан комис и Стан спатар и Пана столник и Їѡанаш пехарник и жȣпан Гюѡрма велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Пис Въсїю ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца авгүст д҃ї дьни, в лѣт ҂з҃ое.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie un țigan anume Stoica, pentru că acest țigan a fost de moștenire al lui Zaharia grămătic din Tătărești; ci a venit singur Zaharia grămătic înaintea domniei mele de l-a închinat și l-a dat mai sus-spusului dregător al domniei mele, însă de bunăvoia lui. Pentru că a căzut Zaharia grămătic într-o mare greutate către domnia mea pentru niște burdufuri de brînză, pe care le-a adus la domnia mea pline de praf și noroi. Apoi n-a avut cu ce să-și plătească capul, ci l-a plătit jupan Ivan mare logofăt către domnia mea, de a dat 800 aspri.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie mai sus-spusul țigan, Stoica, de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și Ianiu vistier și Bărcan comis și Stan spătar și Pană stolnic și Ioanaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

A scris Văsiiu în București, lũna august 14 zile, în anul 7075 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj, Colecția doc. slave. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Fotocopie la Bibl. Acad., Fotografii, III/17.

39 ⟨1567⟩ august 25, București.

† Милостїю божїю, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсеи земли Ѹггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми Владүл съ братиꙗм си, на име Лȣпȣл и Драгне, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ ȣ Леȣтещи ѡт дел Владүлов, половина, понеже ѡ сȣт покȣпили Владүл съ братиꙗм си, за с҃н аспри, ѡт Владүл ѡт Бъдѣни; еще ѡ сȣт покȣпили въ дьни покоинаго Винтилъ воевода. И пак покȣпи Владүл съ бра-

тнꙗм сн ѡчннȣ ȣ Леȣтещн дел Стонкев ѡт Бъдѣнн въсах, варе елнка се хтет нзбратн, за ҂а҃х аспрн тȣрскн. И пак покȣпн Владꙋл съ братом сн Драгне <н До>¹бротъ съ снновн сн ѡт Крачѣ н ѡт снновн его н ѡт Ръднвое ѡт Ѹдацн, ннхнȣ дел за ѡчннȣ въсах, ѡт поствȣдн, ѡт Пȣт Дабȣлов дорн ѡт Горган със К<амен>¹е за ҂а҃т аспрн; еще ѡ сȣт пскȣпнлн къда ест бнл велнка гладна, въ дьнн поконнаго Радꙋла воеводе Калȣгера. И продадоше ѡнн <сїе>¹ внше реченн ѡчнне, ѡт ннхнȣ добрȣ волю н със ȣзнанне въсѣм мегнꙗшом.

Сего радї, дадох н господство мн сїю внше реченн нменнтн людїе ,ꙗкоже да мȣ ест ѡчннȣ н въ ȣхабȣ, ннм н снновнм ннм н внȣком н прѣвнȣчетомȣ н нн ѡт когоже непоколѣбнмо, порнзмȣ господства мн.

Сеже н свѣдѣтелїе поставлѣем господство мн: жȣпан Неделко велнкн дворннк н жȣпан Їван велнкн лѡгѡфет н Ꙗню внстїꙗр н Стан спатар н Бъркан комнс н Пана столннк н Їѡнашко пехарннк н Горма вел постелннк. Исправннк, Їван велнкн лѡгѡфет.

Пнс аз, Марко, еже напнсах въ столнн град Бȣкȣрещн, мѣсеца авгȣст к҃е дьнн, въ лѣт ҂з҃о.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, мнлостїѧ божїѧ, господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul cu fraţii săi, anume Lupul şi Dragne, ca să le fie ocină în Leuteşti din partea lui Vladul, jumătate, pentru că au cumpărat-o Vladul cu fraţii săi, pentru 250 aspri, de la Vladul din Bădeni; încă au cumpărat-o în zilele răposatului Vintilă voievod. Şi iar a cumpărat Vladul cu fraţii săi ocină în Leuteşti partea lui Stoica din Bădeni toată, oricît se va alege, pentru 1 600 aspri turceşti. Şi iar a cumpărat Vladul cu fratele său Dragne 〈şi Do〉¹ brotă cu fiii săi, de la Cracea şi de la fiii lui şi de la Rădivoe din Udaţi, partea lor de ocină toată, de pretutindeni, din Drumul lui Dabul pînă în Gorganul cu 〈Piatră〉 ¹, pentru 1 300 aspri; încă au cumpărat-o pe cînd a fost foamete mare, în zilele răposatului Radul voievod Călugărul. Şi au vîndut ei 〈aceste〉 ¹ mai sus-zise ocine, de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea acestor mai sus-zişi numiţi oameni, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Ianiu vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ionaşco paharnic şi Gorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Marco, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 25 zile, în anul 7070 〈1562〉.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr 717 (Căldăruşani, XXXIII/1). Orig., perg. (20 × 33), pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri din 1865.

Datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 248.

---

[1] Loc rupt.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрѡвлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Ѡанев <съ> синови си, елицем Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Михъещи, дел Каталинев въса, варе елика се хтит избрати ѡт полю и ѡт шꙋмꙋ и ѡт дѣл и ѡт посвꙋде, понеже ю ест покꙋпи Ѡана ѡт Каталина, за ѱ҃ аспри готови. И пак покꙋпи Ѡана ѡчинꙋ ꙋ Михъещи, дел Мꙋшев ѡт вода Цѣменев въса, за т҃ аспри готови.

И пак покꙋпи Ѡана в҃ погоане за лозїе ѡт Дима ѡт Бъш[ш]енещи, за с҃к аспри готови. И пак покꙋпи Ѡана едни нив ѡт Стъниславь ѡт Жигорѣни, за р҃ аспри тꙋрски. И пак покꙋпи Ѡана а҃ нив ѡт Дꙋма ѡт Бъшенещи, за р҃ аспри. И пак покꙋпи Ѡана а҃ нив ѡт Мꙋша ѡт Бъшенещи, за р҃ аспри. И па́к покꙋпи Микꙋл а҃ разор ѡт Ще́фꙋл ѡт Бъшенещи, за л҃ аспри. И продадох тех више людї ѡт своим добром волю, със знанїе въсем мегїꙗшом.

Сего радї, дадох и господство им Ѡанев, ꙗкоже да мꙋ ест въсе више рѣх, емꙋ и синовом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлах господство ми: жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Їван велики лѡгѡфет и Ꙗнє вистїꙗр и Стан спатар и Бъркан комис и Пана столник и Їѡнаш пехарник и Гюѡрма вел постелник. И исправник, Неделко вел дворник.

Пис Стан, въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца септемврїе ѕ҃ї дьни, в лѣт ҂зое.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oană ⟨cu⟩ fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Mihăeşti, partea Catalinei toată, oricît se va alege din cîmp şi din pădure şi din deal şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o Oană de la Catalina, pentru 700 aspri gata. Şi iar a cumpărat Oană ocină la Mihăeşti, partea Muşei din apa Gemenei, toată, pentru 300 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Oană 2 pogoane de vie de la Dima din Băşeneşti, pentru 220 aspri gata. Şi iar a cumpărat Oană un ogor de la Stănislav din Jigoreni, pentru 100 aspri turceşti. Şi iar a cumpărat Oană 1 ogor de la Duma din Băşeneşti, pentru 100 aspri. Şi iar a cumpărat Oană 1 ogor de la Muşa din Băşeneşti, pentru 100 aspri. Şi iar a cumpărat Micul 1 răzor de la Şteful din Băşeneşti, pentru 30 aspri. Şi au vîndut acei oameni de mai sus de a lor bunăvoie, cu ştirea tuturor megiaşilor.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Oană, ca să-i fie toate cele mai sus-zise, lui şi fiilor lui şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Iane vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi Ghiorma mare postelnic. Şi ispravnic, Nedelco mare vornic.

A scris Stan, în cetatea de scaun Bucureşti, luna septembrie 16 zile, în anul 7075 ⟨1566⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 109. Copie de la începutul sec. al XX-lea după orig., perg., pecete aplicată, la Bibl. Naţională din Sofia, nr. 765.

Văleatul greşit, datat după sfatul domnesc. Diacul, din obişnuinţă, a scris văleatul vechi: ×зо҃(7075) în loc de ×зоѕ҃ (7076).

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, 82—83 (sub 1566); Ionescu-Nişcov, *Doc. Sofia*, 425—426. Trad. Mihailovici, *Mărturii româneşti*, 334 (în *extras*, 10) (sub 1566); *DIR*, *B*, 249.

41 ⟨1567⟩ septembrie 17, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггррѡвлахиис<кои>[1], синъ великаго и прѣдобраго Мирча воиводȣ. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми Владул със синови си, вари коли им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Ꙗлбѣни, негов дел въса, варилика се хтет избрат его, пониже ест стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ.

Ꙗ потом, покȣпи Владȣл ѡчинȣ ѡт Сора, ѡт половинȣ ȣȣж четвръtаго дел, ѡт сели͵ѥ и ѡт пол<ї>о и ѡт шȣм и ѡт водȣ. И извадит ѡт две бирȣре за ф҃ аспри готови. И пак покȣпи Владȣл ѡт Толѣгъ ѡт Негоещи, дел ѡт Чинкȣ половин, ѡт селище и ѡт пол<і>о и ѡт шȣм, варилика хокет имат, за т҃ аспри готови. И пак Владул покȣпи ѡт Толѣгъ виноград ѡт над Негоещи, половин, и а҃ ȣжа, за с҃ аспри готови.

Сего радї и дадох господство ми иже ест више реченȣ Вчадул, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ въ ѡхаб, ним и синовим и внȣкомȣ им и превнȣчетомȣ им и ни <ѡт>[1] когоже непотекнов<е>[1]нȣ, пориз<мо>[1] господство ми.

Сеже сведетел поставлѣет господство ми: жȣпан Нед<е>лко велики дворник и жȣпан Їван велики лѡгѡфет и Ꙗнне вистїꙗр и С<тан спа>[2]тар и Бъркан комис и Пана столник и Иѡнаш [с] пехарник и жȣпан Гюрма велики постелник. Исправник, жȣпан Їван велики лѡгѡфет.

И аз, Ганѣ диꙗк, писах въ стол град Бȣкȣрещи, мѣсеца септемврїе з҃ї дьни, в лѣт ×зое҃.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul cu fiii săi, oricîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Albeni, partea lui toată, oricît se va alege lui, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, a cumpărat Vladul ocină de la Sora, dintr-o jumătate de funie a patra parte, din selişte şi din cîmp şi din pădure şi din apă. Şi a scos-o de la două biruri cu 500 aspri gata. Şi iar a cumpărat Vladul de la Toleagă din Negoeşti, partea din Cincu jumătate, din selişte şi din cîmp şi din pădure, oricît va avea, pentru 300 aspri gata. Şi iar a cumpărat Vladul de la Toleagă via de la Negoeşti, jumătate, şi o funie, pentru 200 aspri gata.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Vladul care este mai sus-zis, ca să-i fie ocină de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi ⟨de⟩[1] nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Iane vistier şi S⟨tan⟩ [2] spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, jupan Ivan mare logofăt.

Şi eu, Ganea diac, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna septembrie 17 zile, în anul 7075 ⟨1566⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul judeţean Gorj, nr. 29. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată, stricată. Văleatul greşit, datat după sfatul domnesc. Diacul, din obişnuinţă, a scris văleatul vechi: ҂зо҃е(7075) în loc de: ҂зо҃ѕ (7076).

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl. rom.*, 156—158 (sub 1566).

---

[1] Omis.

[2] Loc rupt.

42 1567 (7076) septembrie 18.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Їванов граматик, анеѱеȣ Стънилов и със синови си, елици емȣ Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Благодещї дел дедȣ си Стънилов, въса, варе елика се хтет избрати негов дел, ѡт по въсѫдȣ и ѡт полю и ѡт водȣ и ѡт воденице и ѡт по въсои хотарȣ, занеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ. Анȣ бил ест ȣложен Їван граматик ѡт дедȣ си Стънилъ ѡт прѣге врѣме и ѡт жителницȣ Стънилов, на име Стана и ѡт снѣх [1] си, Кълина над въса више речена ѡчинȣ и над нихном иманїе и комате, над въсе, ꙗкоже да <бȣ>де им ѡн въ мѣсто синȣ, ере синови ѡт тѣло им не дал им господъ Богъ. Почто радї, га сȣт ȣложили ѡни над нихном комате, а ѡн да их прихранит и да их почитает въ врѣме старичство, даже и до съмръти а по съмръти им да ест въсе свое ѡчине и мархȣ на рȣкȣ Їванов више именитомȣ. И прихранили их ест и почитали их ест дондеже сȣт и ȣмрели въси за чюм. Таже их ест погребали и слȣжили и сътворили им ест и саракȣсте и помѣнȣ, ꙗкоже некои родїтелїе.

А потом, по съмръти им, имал ест Їван съпренїе ѡт анепсеи Стънилов, на име Фътȣл със четом си и ѡт сестра Кълинеи, на име Марїꙗ. И сице прѣше ѡни пред господства ми како не сȣт ѡни ȣложили Їван над више речене ѡчине и комате, нȣ дръжит тех комате ȣ силост его, без исправȣ и нѣст бил ȣложен синъ. А господство ми, ȣ тем, гледах ȣ сȣдих, по правдȣ и по закон и дал съм господство им закон Фътȣлов и Марїев и чет им, в҃ї болѣри, да заклет како нѣст бил Їван ȣложен над таи ѡчинȣ. А ѡни никакоже не възможаше заклети пред господства ми на дьнъ и на сорок, нȣ ѡсташе Фътȣл и Марїꙗ и чет им ѡт закон ѡт пред господства ми, како по много метехȣ да не имат със више речена ѡчинȣ и комате.

А потом, Фътȣл и чет емȣ ниже сице не ѡставише се, нȣ паки се сȣт раздражили тере сȣт дошли пред господства ми със инеже лъжливе рѣч съпрѣти се. А господство ми, ȣ тем, разȣмѣхом их за тех неподобие и неправдена съпренїе что сȣт глаголи къ господство ми, таже ѡстанили их съм със много срамот ѡт пред господства ми. И паки сȣт ѡстали Фътȣл и чет емȣ ѡт закон ѡт пред господства ми и втораго крат.

Сего радї, дадох и господство ми Їванов, ꙗкоже да мѹ ест въ ѡчинѹ и въ ѡхабѹ, емѹ и синовом емѹ <и> внѹком и прѣвнѹчетом емѹ и ни ѡт когоже непотъкиновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Неделко велики дворник и жѹпан Їван велики логофет и Ꙗнне вистїꙗр и Бръкан комис и Стан спатар и Їѡнаш пехарник и Пана столник и Гюрма велики постелник. Исправник, Неделко вел дворник.

Пис аз, Станчюл, мѣсеца септемврїе и҃і дьни, в лѣт ҂з҃оѕ.

† Їѡ Петрѹ воевода, милостїꙗ божїꙗ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan grămătic, nepotul lui Stănilă şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Blagodeşti, toată partea bunicului său Stănilă, oricît se va alege partea lui, de pretutindeni şi din cîmp şi din apă şi din moară şi de peste tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Dar a fost aşezat, de mai înainte vreme, Ivan grămătic de bunicul său Stănilă şi de jitelniţa lui Stănilă, anume Stana şi de nora [1] lor, Călina pe toată mai sus-zisa ocină şi pe averea lor şi pe bucate, peste toate, ca să le fie el în loc de fiu, pentru că domnul Dumnezeu nu le-a dat fii din trupul lor. De aceea, ei l-au aşezat peste averile lor. Iar el să-i îngrijească şi să-i cinstească în vremea bătrîneţii, pînă la moarte. Iar după moartea lor toate ocinele lor şi marfa să fie la mîna mai sus-numitului Ivan. Şi i-a îngrijit şi i-a cinstit pînă ce au şi murit toţi de ciumă. Astfel că i-a îngropat şi i-a slujit şi le-a făcut sărăcuste şi pomană, ca unor părinţi.

Iar apoi, după moartea lor, Ivan a avut pîră cu nepoţii lui Stănilă, anume Fătul cu ceata sa şi cu sora Călinei, anume Maria. Şi aşa au pîrît ei înaintea domniei mele că n-au aşezat ei pe Ivan peste ocinele şi averile mai sus-zise, ci ţine aceaste averi cu sila, fără îndreptăţire şi n-a fost aşezat ca fiu. Iar domnia mea întru aceasta am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege şi am dat lege domnia mea lui Fătul şi Mariei şi cetei lor, 12 boieri, să jure că Ivan nu a fost aşezat peste această ocină. Dar ei nicicum nu au putut să jure înaintea domniei mele la zi şi la soroc, ci au rămas Fătul şi Maria şi ceata lor de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu ocina şi cu averile mai sus-zise.

Iar după aceea, Fătul cu ceata lui nici aşa nu s-au lăsat, ci iar s-au întărîtat, de au venit înaintea domniei mele cu alte vorbe mincinoase să se pîrască. Iar la aceasta domnia mea i-am înţeles pentru aceste pîri necuviincioase şi nedrepte, pe care le-au spus domniei mele, astfel că i-am scos cu multă ruşine dinaintea domniei mele. Şi aşa au rămas Fătul şi ceata lui de lege şi a doua oară dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Ivan, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui ⟨şi⟩ nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Iane vistier şi Bărcan comis şi Stan spătar şi Ionaş paharnic şi Pană stolnic şi Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stanciul, luna septembrie 18 zile, în anul 7076 ⟨1567⟩.
† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 772 (Sf. Ioan-Bucureşti, XX/4). Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1912.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 250—251.

---

[1] În doc. 8: „тътка" („mătuşă"), iar in doc. 16: „тєста" („soacră").

---

43 — 1567 (7076) octombrie 12.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрѹ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахискои, синъ великаго Мирча всезода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слѹг господства ми, Кореси логофет съ синови си, елици мѹ Богъ даст, ꙗкоже да мѹ ест ѡчинѹ ѹ Бръкънещи, дел шѹрам емѹ, Стана и Нѣкша и Добра и Мариꙗ ,въса, варе елика се хокет избрати и ѡт полю и ѡт вод и ѡт шѹм и седалище селов и ѡт посвѹде, понеже ю ест кѹпил Кореси логофет ѡт шѹре его, Нѣкша и Стана и Добра и Мариꙗ, за ҂а҃ѵ аспри готови.

И продадоше ѡне за нихном добро волю и със знанїе въсем мегиꙗшом, како веке Стана и Нѣкша и Добра и Мариꙗ метѣх ничесоже да не имат ѹ Бъркънещи, въ вѣки.

Сего радї, дадох и господство ми Кореси логофет, ꙗкоже да мѹ ест въ ѡчинѹ и въ ѡхабѹ, емѹ и синовом емѹ и внѹком и прѣвнѹчетом и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелї<е> поставлѣем господство ми: жѹпан Неделко вел дворник и жѹпан Иван вел логофет и Ꙗню вистїꙗр и Стан спатар и Бръкан комис и Пана столник и Їѡнаш пехарник и Гюрман вел постелник. Исправник, Неделко вел дворник.

Пис аз, Кодреш, ѡхтомврїе в҃ї дьни, в лѣт ҂з҃о҃ѕ.

† Їѡ Петрѹ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod. Dă domnia mea acesată poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Coresi logofăt cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bărcăneşti, partea cumnatelor lui, Stana şi Neacşa şi Dobra şi Maria, toată, oricît se va alege şi din cîmp şi din apă şi din pădure şi din seliştea satului şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o Coresi logofăt de la cumnatele lui, Neacşa şi Stana şi Dobra şi Maria, pentru 1400 aspri gata.

Şi au vîndut ele de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor, ca Stana şi Neacşa şi Dobra şi Maria mai mult amestec nicidecum să nu aibă în Bărcăneşti, în veci.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Coresi logofăt, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Ianiu vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Codreş, octombrie 12 zile, în anul 7076 ⟨1567⟩.
† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 699. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Traducere din 1818 la Bibl. Acad., MDCLV/11.
EDIŢII. Trad. Grecianu, *Genealogiile*, II, 179.

---

44 1567 (7076) octombrie 22.

† Милостїю божїєю, <Їѡ>[1] Петрȣ воєвода и господинъ въсоє землє Ѹгг<ровлахинскоє, синъ прѣдобраго>[1] и прѣкраснаго <Мир>[1]ча воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господств<а>[1] ми свѣтомȣ монастирȣ глагомїє Тисмѣна, идеже ест храм свѣтомȣ Ѹспенїє Богородице, ꙗкоже да мȣ ест нѣкоє челѣди ацигани, по имє Стьит със децами и Лȣпȣл със децами и Бикоє със децами, понеже ест стари и прави ѡт дѣдинȣ ȣ свѣтомȣ монастирȣ, еже ест више пис. А потом, ѡни бежали по през планинȣ <ȣ>[2] Ѹгръска Землє, а ѡтцȣ егȣмен Иѡан ѡни паки донесил на свѣта монастир.

Тем ради, дадох и господство ми свѣтомȣ монастирȣ еже више ест речена Тисмѣна, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и ѡхабȣ и ни ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїє поставлѣем господство ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Иван велики лѡгѡфет и Стан спатар и Ꙗню вистїꙗр и Бръкан комис и Пана столник и Иѡнаш пехарник и жȣпан Гюѡрма велики постелник. Исправник, Гюрма вел постелник.

И аз, исписахом <Ц>[1]алапи лѡгѡфет, мѣсеца ѡхтомврїє кв҃ дьни, текȣщи ѡт Адама до селѣ, в лѣт ‚зоѕ҃.

† Їѡ Петрȣ вѡєвѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, ⟨Io⟩ [1] Petru voievod şi domn a toată ţara Ung⟨rovlahiei, fiul preabunului⟩ [1] şi preafrumosului ⟨Mir⟩ [1]cea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana, unde este hramul sfintei Adormiri a născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie nişte sălaşe de ţigani, anume Stăit cu copiii şi Lupul cu copiii şi Bicoe cu copiii, pentru că sînt vechi şi drepţi de moştenire ai sfintei mănăstiri, care este mai sus-scrisă. Iar după aceea, ei au fugit peste munţi ⟨în⟩ [2] Ţara Ungurească, iar părintele egumen Ioan i-a adus iar la sfînta mănăstire.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri Tismana care este mai sus-zisă, ca să-i fie ocină şi ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Stan spătar şi Ianiu vistier şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ghiorma mare postelnic.

Şi eu, ⟨Ţ⟩[1]alapi logofăt, am scris în luna octombrie 22 zile, curgători de la Adam pînă acum, în anul 7076 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 773 (Tismana, LXXXVII/2). Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Traduceri: ibidem, ms. 329, f. 642v—643 şi la Bibl. Acad., CXXXII/216.
EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Tismana*, 257—258. Trad. *DIR*, *B*, 251.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

1567 (7076) noiembrie 20, București.

† Милостїею божїею, Їѡ <Петрȣ в>оивода и господинъ въсои земле Ȣгрровлахиское, синȣ великаго и прѣдобраго, покоиномȣ Мирча водъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми слȣзем господство ми, Радулов питар и Добрȣш постелник и със синови имȣ, елицеже Богȣ прѣпȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Въселаци, вари елика сѣ хтит избрати <св>оимȣ ѡчинȣ за дѣдїно, ѡт п<олю>[1] и ѡт водȣ и със доходок ѡт посвȣдї, ѡт по въсѣх хотарови, занѣже ест стара и правда имȣ за дѣдїномȣ.

И пакиже да ест Радулов питар и Добрȣш постелник ѡчинȣ ȣ Габров, ѡт дел ѡт дол, четврът<а>го <дел, и ѡт> полю и ѡт шȣмȣ и ѡт водȣ и със вечини и със винограду, вари елика сѣ хтит избратї, ѡ[т]бачеже дел ѡт дол ѡт... <д>ори хотаром, занѣже ест негови стара и правда дѣдїно.

И пакиже да ест Радулов питар и Добрȣшов п<остелник>... ȣ Гъвънещи из Дол, ѡт ѡчина ѡт из дол, половин, вари елика сѣ хтит избрати ѡт полю и ѡт шȣмȣ и ѡт водȣ и със ве<чини и> ѡт по въсѣх хотарови, понеже ест своим стара и правда ѡчинове и вечини за дѣдїно [2].

И пакиже да мȣ ест един aциган, на име Банчюл и със циганка Виша и със синови имȣ, на име Параскива и със дъщирам си, Стана и Стоика циганов със циганкам Воика и със синови, имене Гергина и Банчюл и Стан и дѣщире имȣ, Мȣша и Нѣкша, <за>нѣже сȣт своимȣ за дѣдїно.

Сего радї, дадох и господство ми да мȣ ест ѡчинȣ и ацигани за дѣдїно, ѡхабни имȣ и <синовом имȣ и внȣ>комȣ и прѣвночитомȣ и ѡт некогожди непоколѣбимȣ, поризмо господство ми.

Сеже <и сведе>телю поставлѣимȣ господство ми: жȣпан Нѣдѣлко велики дворник и жȣпан Їван велики лѡгѡфет и ж<ȣпан> Ꙗно велики вистїꙗр и жȣпан Бъркан велики <комис> и жȣпан Панъ велики столник и Їѡнаш пехарник и жȣпан Геѡрма велики постелник. И исправник, Нѣдѣлко велики дворник.

И аз, Нѣгое, е<же испи>сах въ граду ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца ноемврїа к҃ дьни, тѣкȣщим лѣтомȣ ѡт <Ѧд>аа<ма> до нинѣ, въ лѣт ҂зоѕ.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io ⟨Petru⟩ voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Mircea vodă. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Radul pitar şi Dobruş postelnic şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Văselaţi, oricît se va alege ocina lor de moştenire, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu venitul de pretutindeni, de peste toate hotarele, pentru că le este veche şi dreaptă de moştenire.

Şi iar să-i fie lui Radul pitar şi lui Dobruş postelnic ocină în Gabrov, din partea de jos, a patra ⟨parte şi din⟩ cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii şi cu vie, oricît se va alege, însă partea din jos de... pînă la hotar, pentru că le este veche şi dreaptă dedină.

Şi iar să-i fie lui Radul pitar şi lui Dobruş ⟨postelnic⟩ ... în Găvăneştii de Jos, din ocina din jos, jumătate, oricît se va alege din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii ⟨şi⟩ de peste toate hotarele, pentru că sînt ale lor vechi şi drepte ocine şi vecini de moştenire [2].

Şi iar să-i fie un ţigan, anume Banciul şi cu ţiganca Vişa şi cu fiii lui, anume Paraschiva şi cu fiica sa, Stana şi Stoica ţiganul cu ţiganca Voica şi cu fiii, anume Gherghina şi Banciul şi Stan şi fiicele lui, Muşa şi Neacşa, pentru că sînt ai lor de moştenire.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, să le fie ocina şi ţiganii de moştenire, ohabnici, lui şi ⟨fiilor lui şi⟩ nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată ⟨şi ⟩martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi jupan Iano mare vistier şi jupan Bărcan mare ⟨comis⟩ şi jupan Pană mare stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Gheorma mare postelnic. Şi ispravnic, Nedelco mare vornic.

Şi eu, Neagoe, care am scris în cetate în Bucureşti, luna noiembrie 20 zile, ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7076 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 774 (Radu Vodă, XXXIX/1). Orig., hîrtie (39,5 × 28,5), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1903.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 251—252.

---

[1] Omis.

[2] Pasajul: „ȣ Гъвънищи из Дол" ... „за дѣдіно" („în Găvăneştii de Jos" ... „de moştenire") şters cu chinovar iar deasupra primelor cuvinte s-a scris: „Хризѣ вел лѡгѡфет" („Hrizea mare logofăt").

---

46 1567 (7076) decembrie 1, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слȣзем господства ми, Ѡанев и Микȣлов логофети и Дръган и Бадев и съ синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ȣ Иѡнещи дел Драгомирȣ, синȣ Блъчев, въс и със брод ѡт воденицȣ, понеже ю ест биѡ покȣпил дѣдȣ им, Ѡника, ѡт Драгомирȣ Блъчев, за ц҃н аспри готови.

И паки да им ест слȣзем господства ми, Ѡанев и Микȣлов и Дръган и Бадев ȣ Иѡнещи една ȣже за ѡчинȣ, понеже ю ест биѡ покȣпил дѣдȣ си, Ѡника, ѡт Дабȣл ѡт Бръинщари, за ц҃ аспри.

И паки да им ест слȣзем господства ми, Ѡанев и Микȣлов логофети и Дръган и Бадев ȣ Иѡнещи ѡчинȣ ѡт Дръсторещи и ѡт Кобилов трети дел, дел Пȣстиерюлов въса, понеже ю ест покȣпил дедȣ им, Ѡника, за т҃н аспри.

А потом, више речени слȣзех господствȣ ми, ѡни имаше съпрѣнїе пред господства ми със Кȣчюкȣл еничар, зет Берчев ѡт Съвещи. И тако прѣше Кȣчюкȣл еничар пред господства ми како ест негова таꙗ више речена ѡчинь въса, стежана ѡт Ѡана столник. Ꙋ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въсих чьститими правителїе господства ми и дадох господство ми слȣзем господство ми, Ѡанев и Микȣлов логофети и Дръган и Бадев закон, в҃і болѣри, да заклет како не сȣт стежане тех ѡчине ѡт Ѡана столник, анȣ их ест покȣпил дѣдȣ им, Ѡника. И тако донесише више речени слȣзех господства ми тере заклеше и мартȣрисаше със тех в҃і болѣри пред господства ми како ест покȣпил дѣдȣ им, Ѡника, тех више речени ѡчине.

А потом, слȣзех господства ми, Ѡана и Микȣл логофети и Дръган и Бадѣ, еще сице не можаше ȣпокоити се, нȣ паки их прѣше Кȣчюкȣл пред господства ми, како нѣст покꙋпил дедꙋ им, Ѡника, тех више речени ѡчине над негове комате и спензꙋ ,нꙋ ех ест покꙋпил над спензꙋ Ѡанев столник. А ꙋ тем, господство ми паки дадох слꙋзем господства ми, Ѡанев и Микꙋлов логофети <и Дръган>[1] и Бадев закон, дрꙋзи в҃ї болѣри, тере заклеше и сведетелствоваше пред господства ми, како нѣст покꙋпил дѣдꙋ им, Ѡника, тех ѡ<чине>[1] над спензꙋ и комате Ѡанеи столник, нꙋ их ест покꙋпил Ѡника над неговꙋ спензꙋ и мархꙋ. И тако ѡсташе Кꙋчюкꙋл ѡт закон ѡт пред господства ми, како веке метѣхꙋ да не имат <със>[1] више речена ѡчинꙋ Ѡникев, нꙋ да их дръжет слꙋзех господства ми, Ѡана и Микꙋл логофети и Дръган и Бадѣ, а Кꙋчюкꙋл да дръжит тъчїю ѡчинꙋ что ест покꙋпил Ѡана столник ѡт Добротъ клꙋчарюл и ѡт Манѣ, синь Дрьманꙋ, за ѱ҃о аспри.

Тем радї, дадох и господство ми више именитим слꙋзем господствꙋ ми, Ѡана и Микꙋл логофети и Дръган и Бадѣ, ꙗкоже да им ест више речена ѡчинꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимꙋ, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлюх господство ми: жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Иван велики логофетꙋ и Стан спатар и Ꙗнию вистїꙗр и Бръкан комис и Пана столник и Їѡнаш пехарник и жꙋпан Гюѡрма велики постелник. Исправник, Иван велики логофетꙋ.

И аз, Бъсїю, еже ю написах ꙋ дивнїи градꙋ глаголемии Бꙋкꙋрещи, мѣсеца декемврїю а҃ дьнъ и текꙋщем лѣтом ѡт Адама до селѣ ,въ лѣт ҂зоѕ.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Oană şi Micul logofeţi şi Drăgan şi Badea şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie la Ioneşti partea lui Dragomir, fiul lui Vălcea, toată şi cu vad de moară, pentru că a cumpărat-o bunicul lor, Onica, de la Dragomir al lui Vălcea, pentru 950 aspri gata.

Şi iar să le fie slugilor domniei mele, Oană şi Micul şi Drăgan şi Badea o funie de ocină la Ioneşti, pentru că a cumpărat-o bunicul lor, Onica, de la Dabul din Brăniştari, pentru 900 aspri.

Şi iar să le fie slugilor domniei mele, Oană şi Micul logofeţi şi Drăgan şi Badea la Ioneşti ocina de la Dîrstoreşti şi de la Cobil a treia parte, partea lui Pustieriul toată, pentru că a cumpărat-o bunicul lor, Onica, pentru 350 aspri.

Iar după aceea, mai sus-spusele slugi ale domniei mele au avut pîră înaintea domniei mele cu Cuciucul ienicer, ginerele lui Bercea din Săveşti. Şi aşa pîra Cuciucul ienicer înaintea domniei mele că este a lui toată acea ocină mai sus-spusă dobîndită de la Oană stolnic. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea slugilor domniei mele, Oană şi Micul logofeţi şi Drăgan şi Badea lege, 12 boieri, să jure că nu sînt dobîndite acele ocine de la Oană stolnic, ci le-a cumpărat bunicul lor, Onica. Şi astfel au adus slugile domniei mele mai sus-spuse de au jurat şi au mărturisit cu acei 12 boieri înaintea domniei mele că a cumpărat bunicul lor, Onica, acele ocine mai sus-spuse.

Iar după aceea, slugile domniei mele, Oană şi Micul logofeţi şi Drăgan şi Badea, iarăşi nu s-au putut odihni, ci iarăşi i-a pîrît Cuciucul înaintea domniei mele, că n-a cumpărat bunicul lor, Onica, acele ocine mai sus-spuse pe bucatele lui şi pe banii lui, ci le-a cumpărat pe banii lui Oană stolnic. Iar întru aceea, domnia mea iarăşi am dat slugilor domniei mele, Oană şi Micul logofeţi ⟨şi Drăgan⟩ [1] şi Badea, lege, alţi 12 boieri, de au jurat şi au mărturisit înaintea domniei mele, că n-a cumpărat bunicul lor, Onica, acele ocine pe banii şi pe bucatele lui Oană stolnic, ci le-a cumpărat Onica pe banii lui şi pe vitele lui. Şi astfel a rămas Cuciucul de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă ⟨cu⟩ [1] mai sus-zisa ocină a lui Onica, ci să stăpînească slugile domniei mele, Oană şi Micul logofeţi şi Drăgan şi Badea, iar Cuciucul să stăpînească numai ocina pe care a cumpărat-o Oană stolnic de la Dobrotă clucer şi de la Manea, fiul lui Dărman, pentru 770 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-numitelor slugi ale domniei mele, Oană şi Micul logofeţi şi Drăgan şi Badea, ca să le fie ocina mai sus-zisă de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pun domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Stan spătar şi Ianiu vistier şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Şi eu, Văsiiu, care am scris-o în minunata cetate numită Bucureşti, luna decembrie 1 zi şi cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7076 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXIV/174. Orig., perg. (26,5 × 36,5), pecete timbrată, căzută.

---

[1] Loc rupt.

---

47 1567 (7076) decembrie 5, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахиискои... <синь великаго> и прѣдобраго Мирчев вѡеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми   анев Вꙋлпарюлов... ꙗкоже да им бꙋдет ѡчинꙋ ꙋ Голещи, половинꙋ за село, понеже им ест старꙋ и правдꙋ ѡчинꙋ и дѣдинꙋ, занеже им их дал ѡт жꙋпан Стан и Дꙋмитрꙋ ѡт Вънещи Манев Вꙋлпарюлѡв ещеже ѡт покоинаго Влада воевода.

А потом, прїиде некое вечини и рекоше како не и<ма>[1]ли синови Вꙋлпарюлѡв ни едно метѣхꙋ със <ѡною> више речена ѡчинꙋ...

И ещеже речет тех вечини како ест поставлена ꙋ залѡг за вѿ҃ аспри... сꙋт аспрїи ѡт жꙋпан Стан и ѡт жꙋпан Дꙋмитрꙋ ѡт Вънещи. Таже, послех, ещи прииде синови Манев Вꙋлпарюлѡв лицꙋ със тех вечини ѡт пред господства ми. А господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон и ещеже видѣх господство ми и книге инем покоином господари ѡт прѣжде време, Въсърабꙋ вѡевѡдꙋ и понеже ест биѡ дал ѡт жꙋпан Стан и ѡт жꙋпан Дꙋмитрꙋ ѡт Вънещи анепсеѡм Манев Вꙋлпарюлѡв, ꙗкоже по съмрътъ его да имат памет, ꙗкоже ѡни синови нѣст имали.

И паки бити им ѡчинꙋ идеже се зовет Цара Ѡанев, половинꙋ и планина зовемаго Чеⷬнат, паки половинꙋ, занеже въси сїꙗ више речени ѡчини били сꙋт дали ѿ ꙋником си, ѿ жꙋпан Стан и жꙋпан Дꙋмитрꙋ.

Сего радї, дадох и господство ми Маневи и Станчюлѡв и Къзанов, синии Бꙋлпарилов, ꙗкоже да им бꙋдет въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, ним и синовом им и вѫноком и правнучетом им и не ѿ когоже непоколѣбимꙋ, порꙋизмо господства ми.

Се ꙋбо и сведетелїе поставлех господство ми: жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Їван велики лѡгѡфет и Ꙗне вистїар и Стан спатар и Бърκан кѡмис и Пана столник и Їѡнаш пехарник и жꙋпан Гїѡрма велики постелник.

И аз, Гергина, еже ю съм написах въ дивни град, ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца декемврїе е҃ дьни, текꙋщим лѣтом ѿ Ѧдама до селѣ, в лѣт ҂зоѕ.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei... ⟨fiul marelui⟩ și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Manea Vulpariul... ca să-i fie ocină în Golești, jumătate de sat, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină, pentru că i-a fost dată de jupan Stan și Dumitru din Bănești lui Manea Vulpariul încă de la răposatul Vlad voievod [2].

Iar după aceea, au venit niște vecini și au spus că n-au avut fiii lui Vulpariul nici un amestec cu ⟨acea⟩ ocină mai sus-zisă...

Și au mai spus acei vecini că a fost pusă zălog pentru 2 800 aspri... sînt asprii de la jupan Stan și de la jupan Dumitru din Bănești. Astfel, după aceea, încă au venit fiii lui Manea Vulpariul de față cu acei vecini înaintea domniei mele. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și încă am văzut domnia mea și cărțile altor răposați domni dinainte vreme, a lui Basarab voievod și că a fost dată de jupan Stan și de jupan Dumitru din Bănești nepoților lui Manea Vulpariul, ca după moartea lor să aibă pomenire, căci ei fii nu au avut.

Și iar să le fie ocina, unde se numește Țara lui Oană, jumătate și muntele numit Cernat, iar jumătate, pentru că toate aceste ocine mai sus-zise au fost date de unchii lor, de jupan Stan și jupan Dumitru.

De aceea, am dat și domnia mea lui Manea și lui Stanciul și lui Căzan, fiii lui Vulpariul, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Gherghina, care am scris-o în minunata cetate, în București, luna decembrie 5 zile, cursul anilor dela Adam pînă acum, în anul 7076 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 775 (Valea, X/3—4). Orig., perg. (33,5 × 31), șters, pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 252—253.

---

[1] Omis.

[2] În traducerea din sec. al XVIII-lea: „Vlad Călugărul". Cf. și doc. nr. 136 din *DRH*, *B*, vol. II, p. 272.

48 1567 (7076) decembrie 10.

† Милостїю божїю, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми почтеномȣ правителю господства ми, жȣпан Ѡѯотиев великїе ага и със синови си, елици емȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест село Калапор въс,със въсем хотар и със что ест доходък болѣрски, занеже ест бил сии више реченȣ сел жȣпаницев Предоае ѡт дѣдїнȣ.

А потом, жȣпаница Предоае, ѡна ест имал прѣнїе пред покоиномȣ рѡдїтелю господства ми, Мирчев воевода, със Џюрма <ѡт Калапор. И си>[1]це прѣше Џюрма како негов село за дѣдїнȣ, а Предоае нѣст имал ни едно метѣх със того село, еже ест више реченȣ. А покоинага рѡдїтею господства ми, Мирча воевода, гледах и сȣдих със въси чьститими правителїе господства мȣ и дадох господства ми [2] Џюрмев закон, в҃і болѣри, да заклет како ест село Калапорїи негов за дѣдинȣ. А ѡн никакоже не възмогоше заклети, анȣ ѡста Џюрма ѡт закон ѡт пред господства ми [2]. Сицеже ест ѡстал Џюрма ѡт закон <ѡт пред господст>[3]ва ми.

А ȣ тем, господство ми помиловал съм почтенога правителю господства ми, жȣпан Ѡѯотїе велики ага, радї вѣрнаго слȣжбȣ що ест послȣжи<л господствȣ>[1] ми и дадох и господство ми почтеномȣ правителю господства ми, жȣпан Ѡѯотїе велики ага и синовѡм емȣ, ꙗкоже да им ест село Калапорїи въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовом им и внȣком и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлех господство ми: жȣпан Неделко вел дворник и жȣпан Иван вел лѡгѡфет и Ꙗню вистїꙗр и Стан спатар и Бръкан комис и Пана столник и Їѡнаш пехарник и жȣпан Гюѡрма велики постелник. Исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца декемврїе і҃ дьни, въ лѣт ҂зо҃ѕ.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Oxotie mare agă şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul Calapor tot, cu tot hotarul şi cu ce este venitul boieresc, pentru că acest sat mai sus-zis a fost al jupaniţei Predoaia de moştenire.

Iar după aceea, jupaniţa Predoaia, ea a avut pîră înaintea răposatului părinte al domniei mele, Mircea voievod, cu Giurma <din Calapor. Şi> [1] aşa a pîrît Giurma că este satul lui de moştenire, iar Predoaia nu a avut nici un amestec cu acest sat, care este mai sus-zis. Iar răposatul părinte al domniei mele, Mircea voievod, a cercetat şi a judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei lui şi a dat domnia lui lui Giurma lege, 12 boieri, să jure că satul Calaporii este al lui de moştenire. Iar el nicicum nu a putut să jure, ci a rămas Giurma de lege dinaintea domniei lui. Astfel Giurma a rămas de lege <dinaintea domniei> [3] mele.

Iar la acestea, domnia mea am miluit pe cinstitul dregător al domniei mele, jupan Oxotie mare agă, pentru slujba credincioasă pe care a slujit-o <domniei> [1] mele şi am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Oxotie mare agă şi fiilor lui, ca să le fie satul Calaporii de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Ianiu vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

S-a scris luna decembrie 10 zile, în anul 7076 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 776 (Valea, XVI/12). Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată căzută. Cu o traducere de la începutul secolului al XX-lea.

EDIŢII. Trad. Nicolaescu, *Vlad Vintilă*, 405; *DIR*, *B*, 253—254.

---

[1] Loc şters.

[2] În loc de: „мȣ".

[3] Loc rupt şi şters.

49 1567 (7076) decembrie 20, Bucureşti

† Милостию божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сию повелѣнїе господства ми Драгомирров със братиꙗм си, на име Владѵл и Циган и със них синови си, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Хареф, дел Станчȣв, въсах, варе елика се хтет избрати и ѡт пол и ѡт шȣма и ѡт посвȣде, занеже сȣт покȣпили съи више писана ѡчинȣ Драгомир и Владѵл и Циган ѡт Станчȣ, за ҂ас҃ аспри. И плѣнили их сȣт за тех више писана ѡчинȣ, тере им ест възел є҃і вол и ѡвци л҃. И продадох Станчȣ ѡт своемȣ добромȣ волю.

И пак покȣпи Владѵл и Циган и Драгомир ѡчинȣ, а҃ фалче ȣ Млачеле Ѡанев, ѡт Драгие, за и҃ аспри. И пак покȣпи Драгомкр и Владѵл и Циган а҃ фалче ȣ Млачелѣ Ѡанев, ѡт Кръльȣч, за и҃ аспри. И пак покȣпи Владѵл и Драгомир и Циган ѡчинȣ, а҃ фалче, ѡт Чортан, за и҃ аспри, ȣ Млачеле Ѡанев. И пак покȣпи Владѵл и Драгомир и Циган а҃ фалче и пол, ѡт Стоꙗ, за о҃е аспри, ȣ Млачеле Ѡанев.

И пак покȣпи Владѵл и Драгомир и Циган ѡчинȣ, а҃ фалче, ѡт Микȣл ,за и҃ аспри, ȣ Змиȣрът.

А потом, даде Циган брат емȣ Драгомиров дел его ѡт ѡчинȣ, въсах, варе елика се хтет избрати и ѡт покȣпенїе и ѡт дѣдинȣ, ѡт пред господства ми, със ȣзнанїе въсѣм мегиꙗшим ѡт ѡкръстъ, како да имат чьстию въ животѣ своемȣ, а по съмрътн его помѣнȣ, занеже нѣст чинил Циган ни едини синъ ѡт тѣло его.

И пак покȣпи сам Драгомир ѡчинȣ, пол ѡт фалче, ѡт Кръстѣ, за к҃е аспри сребро.

И пак покȣпи Драгомир едини нив, за к҃ аспри, ѡт Циган. И пак покȣпи Драгомир ѡчинȣ едини нив ѡт Дръгич, за и҃і аспри.

И пак покȣпи Драгомир а҃ фалче ѡт Микȣл, за о҃ аспри. И пак покȣпи Драгомир а҃ фалче ѡт Радѵл, за о҃ аспри, сȣптъ Белитȣри. И пак покȣпи Драгомир ѡт Радѵл пол ѡт фалче, седенїе ѡт кȣке, ȣ Мисреȣ. <А> потом, покȣпи. . . ȣикȣ си, на име Марин и Дȣмитрȣ ѡт Радѵл а҃ фалче, за и҃ аспри сребро. <И па>к покȣпи Марин и Дȣмитрȣ ѡт Нѣгое седенїе за къща, за м҃ аспри.

А потомъ, п<окȣп>и Нан и Микȣл ѡчинȣ ѡт... Влъсанов, дел Радȣлов въсах, варе елика се хтет избрати, ȣ Хареф, тере ест дал Нан с҃ч аспри, а Микȣл р҃ї аспри. И сию въсих продадоше ѡт их<м> добромȣ волю.

Сего радї, <дадох>[1] и господство ми више именитнем людїе ,ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и ѡхабȣ, немȣ и синовим их и внȣковим их и прѣвнȣчитом и не ѡт когоже непоколѣбихмȣ, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Їванȣ велики лѡгѡфетȣ и Стан спатар и Бъркан комис и Пана столник и Їѡнаш пехарник и жȣпан Гюрма велики постелник. Исправник, Неделко вел дворник.

Єже написах аз, Ѡпрѣ [2] въ столни градȣ Бȣкȣрещи, декемврїе к҃ дьни, в лѣт ҂з҃оѕ.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir cu fraţii săi, anume Vladul şi Ţigan şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină la Haref, partea lui Stanciu toată, oricît se va alege şi din cîmp şi din pădure şi de pretutindeni, pentru că au cumpărat această ocină mai sus-scrisă Dragomir şi Vladul şi Ţigan de la Stanciu, pentru 1 200 aspri. Şi i-au globit pentru această mai sus-scrisă ocină, de le-au luat 15 boi şi 30 oi. Şi a vîndut Stanciu de bunăvoia sa.

Şi iar au cumpărat Vladul şi Ţigan şi Dragomir ocină, 1 falce la Mlacele lui Oană, de la Dragnea, pentru 50 aspri. Şi iar au cumpărat Dragomir şi Vladul şi Ţigan 1 falce la Mlacele lui Oană, de la Cîrluci, pentru 50 aspri. Şi iar au cumpărat Vladul şi Dragomir şi Ţigan ocină, 1 falce de la Ciorţan, pentru 50 aspri, la Mlacele lui Oană. Şi iar au cumpărat Vladul şi Dragomir şi Ţigan 1 falce şi jumătate, de la Stoia, pentru 75 aspri, la Mlacele lui Oană.

Şi iar au cumpărat Vladul şi Dragomir şi Ţigan ocină, 1 falce la Zmiurăt de la Micul, pentru 50 aspri.

Iar după aceea, Ţigan a dat fratelui său Dragomir toată partea lui de ocină, oricît se va alege şi de cumpărătură şi de moştenire, dinaintea domniei mele, cu ştirea tuturor megiaşilor dimprejur, ca să aibă cinste în viaţa sa, iar după moartea sa pomenire, pentru că Ţigan nu a făcut nici un fiu din trupul lui.

Şi iar a cumpărat singur Dragomir ocină, jumătate de falce, de la Cîrstea, pentru 25 aspri de argint.

Şi iar a cumpărat Dragomir un ogor, pentru 20 aspri, de la Ţigan. Şi iar a cumpărat Dragomir ocină un ogor, de la Drăghici, pentru 18 aspri.

Şi iar a cumpărat Dragomir 1 falce de la Micul, pentru 70 aspri. Şi iar a cumpărat Dragomir 1 falce de la Radul, pentru 70 aspri, supt Belituri, Şi iar a cumpărat Dragomir de la Radul jumătate de falce, vatră de casă, la Misreu. ⟨Iar⟩ după aceea, a cumpărat ... unchiul său, anume Marin şi Dumitru de la Radul 1 falce, pentru 50 aspri de argint. ⟨Şi iar⟩ au cumpărat Marin şi Dumitru de la Neagoe vatră de casă, pentru 40 aspri.

Iar după aceea, au cumpărat Nan şi Micul ocină de la ... Vîlsan, partea lui Radul toată, oricît se va alege, la Haref, de a dat Nan 190 aspri, iar Micul 110 aspri. Şi toate acestea le-au vîndut de bunăvoia lor.

De aceea, ⟨am dat⟩ [1] şi domnia mea mai sus-numiţilor oameni, ca să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Care am scris eu, Oprea [2], în cetatea de scaun Bucureşti, decembrie 20 zile, în anul 7076 ⟨1567⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CVIII/49. Orig., perg. (31 × 34), rupt şi şters, pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 254–255.

---

[1] Omis.
[2] În criptogramă: Лкцѣ.

---

50 **1568 (7076) ianuarie 1, Bucureşti.**

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрро-влахїискои, сꙑнъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтомȣ и божественомȣ монастирȣ глаголеми Тисмѣна, храм Ѹспенїе прѣсвѣтѣи Богородицȣ и чьстнѣишомȣ ѡтцȣ їгȣменȣ кѵр Їѡан и прочим братиꙗм живȣщих въ свѣтое мѣсте том, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ половин ѡт село Нъсипȣл, варе елика се хтет избрати, ѡт вечини и ѡт полю и ѡт шȣмȣ и ѡт по въсом хотаром половин, псиеже ест била стара и права ѡчинȣ и за дѣдїнȣ свѣтомȣ монастирȣ.

Ꙗнȣ ест била притеснена ѡт синови Бадев...[1] радї едни чьловекъ что ест биѡ ȣтеклъ свезан ѡт село и без ни едно сȣжденїе. Ꙗ ȣ тем, господство ми истинствовах ере ѡчинȣ за дѣдїнȣ свѣтомȣ монастирȣ. Таже, дадох господство ми свѣтомȣ монастирȣ да си дръжит ѡт село Нъсипȣл колико ест била чъст монастирȣ, половин. Ꙗ дȣшегȣбина ю хокет дати кто се ест прихранил над таꙗ ѡчинȣ.

Сеже и сведетелїе поставлюх господство ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Иван велики логофет и Стан спатар и Бръкан комис и Мнию вистиꙗр и Пана столник и Їѡанаш пехарник и жȣпанȣ Гюѡрма велики постелник. Исправник, Їван велики логофетȣ.

И аз, Въсїю, еже ю начертах ȣ дневнїи градȣ глаголемїи Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе а҃ дьнъ, въ лѣт ҂з҃оѕ.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Tismana, hramul Adormirea preasfintei născătoare de Dumnezeu, şi preacinstitului părinte egumen chir Ioan şi celorlalţi fraţi care trăiesc în acel sfînt loc, ca să le fie ocină jumătate din satul Năsipul, oricît se va alege, din vecini şi din cîmp şi din pădure şi de peste tot hotarul, jumătate, pentru că a fost veche şi dreaptă ocină şi de moştenire a sfintei mănăstiri.

Dar a fost cotropită de fiii lui Badea ... [1] pentru un om care a fost dus legat din sat şi fără nici o judecată. Iar întru aceasta, domnia mea am adeverit că ocina ⟨este⟩ de moştenire a sfintei mănăstiri. Astfel, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-şi ţie din satul Năsipul, cît a fost partea mănăstirii, jumătate. Iar duşegubina o va da cine s-a hrănit pe acea ocină.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Ianiu vistier şi Pană stolnic şi Ioanaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Şi eu, Văsiiu, care am însemnat-o în minunata cetate numită Bucureşti, luna ianuarie 1 zi, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 778 (Tismana, XLV/1). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Cu două traduceri din 1860; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 508 şi 336, f. 252v—253.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl. rom.*, 163—164; Ştefulescu, *Tismana*, 256—257. Trad. *DIR*, *B*, 255—256. Facs. *DIR*, *B*, 499.

---

[1] Loc alb.

51 1568 (7076) ianuarie 1, Bucureşti.

<† Милостїю божїю, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїнскои, сынъ Мирчев> воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїю господства ми Воинхъв и Манѣ и Шербов със нихни синови, ели<ци им Богъ даст>..нȣ. А потом, синови Воинхъв и Манев и Шербов, на име Шȣика и Ѡпрѣ и Кȣчбею, ѡни сȣт имали ...таю више речена ѡчинȣ за дѣдинȣ свѣтеи монастир. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по <закон>... в҃ї болѣри да заклет како ест тае више речена ѡчинȣ им за дѣдинȣ. И донесили сȣт Шȣика и Манѣ и ... више речена ѡчинȣ за дѣдинȣ им. А потом, калȣгери ѿ свѣтомȣ монастир ѿ Бале, ѡни сȣт ȣзел закон над закон ... сїю више именитни людїе, анȣ ест бил за дѣдинȣ свѣтеи монастир. А ȣ тем, калȣгери ѡни не възмогоше никакоже ... нȣ сȣт ѡстал калȣгери ѿ монастир ѿ Бале ѿ закон ѿ пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Шȣикъв ... ⟨син⟩овом им и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѿ когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем <господство ми>: ... <Иван л>огофет и Стан спатар и Ꙗню вистїiар и Бръкан комис и Пана столник и Їѡнаш пехарник и жȣпан Гюѡрман велики постелник. Исправник...

... <пис ȣ> Бȣкȣрещї, мѣсеца генарїе а҃ дьни, въ лѣт ҂з҃оѕ.

<† Їѡ Петрȣ вѡевѡда>, милостїю божїю, господинь.

⟨† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul lui Mircea⟩ voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Voina şi Manea şi Şerbu cu fiii lor, cîţi ⟨le va da Dumnezeu⟩... Iar după aceea, fiii lui Voina şi Manea şi Şerbu, anume Şuica şi Oprea şi Cucibeiu, ei au avut... această mai sus-zisă ocină de moştenire a sfintei mănăstiri. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după ⟨lege⟩... 12 boieri să jure că este această mai sus-zisă ocină a lor, de moştenire. Şi au adus Şuica şi Manea şi... mai sus-spusa ocină de moştenire a lor. Iar după aceea, călugării de la sfînta mănăstire de la Valea, ei au luat lege peste lege... aceşti mai sus-numiţi oameni, ci a fost de moştenire a sfintei mănăstiri. Iar întru aceasta, călugării ei n-au putut în niciun fel... ci au rămas călugării de la mănăstirea de la Valea de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Şuica ... fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem ⟨domnia mea⟩: ... ⟨Ivan⟩ logofăt şi Stan spătar şi Ianiu vistier şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic...

...⟨scris în⟩ Bucureşti, luna ianuarie 1 zi, în anul 7076 ⟨1568⟩.

⟨† Io Petru voievod,⟩ din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de literatură rusă (Casa Puşkin) Leningrad, nr. 1. Orig., perg., lipsă o jumătate, pecete aplicată, căzută.

---

52 1568 (7076) ianuarie 13, Bucureşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voivod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircii voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle satului Radovanul, ca să fie lor moşie în satul Radovan toată, cu tot hotarul, pentru că s-au răscumpărat de răposatul Mircea voivod, părintele domnii méle, drept 8 500 aspri gata.

Iar cînd au fost acum, iar acest mai sus-zis Radovanul, ei au fost de moştenire ai Marcii postélnicul. Deci aşijderea s-au tocmit satul Radovanul cu Marcea postelnic, de s-au răscumpărat de către Marcea postelnic, drept 10 000 de aspri, încă au dat în mîna Marcii postelnic 8 500 de aspri, iar o mie 500 de aspri Marcea postelnic nu i-au fost luat din mîna satului Radovan, ci au rămas acei 1 500 de aspri, ci au miluit pe o slugă a lui credincioasă, anume Dumitru din Şăgarcea, cum ca să aibă şi Dumitru moşie în Radovanul ca şi ceilalţi săténi pentru acéste 1 555 [1] aspri ce nu i-au luat Marcea postelnic de la satul Radovanul. Însă să să ştie cît au cumpărat satul Radovanul, toţi oamenii din sat, anume Moşul o funie întreagă şi Dumitru, sluga Marcii postelnic, o funie întreagă şi Dan o funie întreagă şi Opriş jumătate dintr-o funie şi Băzan şi Crăciun jumătate dintr-o funie şi Driiul o funie întreagă şi Stoica o funie întreagă şi Dumitru o funie întreagă şi Cîrstiian dintr-o funie pol şi Bogdan o funie întreagă şi Voico dintr-o funie jumătate şi Şărban dintr-o funie jumătate şi Dobra o funie întreagă şi din funiia Dobrii, a patra parte au cumpărat Neagul; şi Danciul o funie întreagă. Şi iar să fie lui Dumitru din funiia Danciului a treia parte şi Iova dintr-o funie jumătate şi Petrişor şi cu Zézul [2] altă jumătate şi Strămătură dintr-o funie jumătate şi Dumitru jumătate şi Pîrvul o funie întreagă şi Mihăilă cu nepotu-său Pătru o funie întreagă şi Vlaicul o funie întreagă şi însăşi din funiia Vlaicului să fie Predii a patra parte şi lui Lăpădat dintr-o funie jumătate şi Vladului [3] dintr-o funie jumătate şi lui Stan o funie întreagă şi jumătate şi Dumitru şi Radomir şi Stanciul o funie; şi să aibă Vladul a patra parte din funiia lui Dumitru. Şi popa Stănislav o funie şi Oprea [4] şi Pătru o funie şi Bălan o funie şi Dumitru cu Băca o funie şi Oncea şi Cîrstea o funie şi Ioaneş [5] o funie; şi din funiia lui Ioanăş [5] să aibă Zoica a patra parte. Şi Radul jumătate de funie şi Dumitru jumătate de funie; şi să aibă

Neaga din partea lui Dumitru a patra parte. Şi Iova cu Dumitru o funie întreagă şi popa Anghel jumătate de funie şi Dălban şi Stoian să aibă dintr-o funie jumătate şi Bélă o funie şi Drăgoiu o funie şi Radul şi Muşa o funie şi Bogadn o funie şi Grozea o funie şi Miţura o funie; şi să aibă Crăciun[4] din funia Miţurii a patra parte. Şi Brata o funie; şi să aibă Neagomir din funiia Bratei a patra parte. Şi Stănciuleţul o funie şi Costea o funie.

Însă să să ştie moşiia Radovanului: din Lacul Viţelului pînă în ţărmurile Tîrnăvii şi din obîrşiia Poenii Boţei pînă în padina Fîntînélelor. Pentru că o au vîndut-o Marcea postelnic de a sa bunăvoe şi dinaintea megiiaşilor.

Drept aceasta, am dat şi domniia mea acestuia ce s-au zis mai sus, satului Radovanului, ca să fie lor moşie ohamnică, feciorilor, nepoţilor, strănepoţilor şi de nimenea să fie neclătit, peste zisa domnii méle.

Că iată şi mărturii am pus domniia mea: jupan Nedelco vel vornic i jupan Ivan vel logofăt i Iane vistier i Bărcan comis i Stan biv[6] spătar, Pană stolnic i Ionăş păharnic i jupan Gheorman vel postelnic. Şi [cu] ⟨ispravnic⟩, Ivan vel logofăt.

Şi am scris eu, Dajul logofăt, în scaunul cetăţii Bucureşti, ghenarie 13 leat 7076 ⟨1568⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăţu, nr. 722, f. 111v—112. Traducere; altă traducere ibidem, ms. 443, f. 119v—121.

EDIŢII. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 73—75; *DIR*, *B*, 256—257.

---

[1] În ms. 443: 1 500.
[2] În ms. 443: Zésu.
[3] În ms. 443: Radului.
[4] Oprea: omis în ms. 443.
[5] În ms. 443: Ionaşco.
[6] În loc de: vel.

---

53 1568 (7076) ianuarie 23, Bucureşti.

† Милостїю божїею ,Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повелѣнї господства ми Ꙗлбȣлов и със синови си, елици мȣ Богъ припȣстит, юкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Бъркънещи, ѡт дел пастȣркȣм си, на име Тȣдоран и Радул, третаго дел, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт водȣ и ѡт съдалище селом и ѡт посвȣде. Занеже приидоше <са>[1]ми <паст>[1]ȣрки Ꙗлбȣлов пред господства ми, Тȣдоран и Радул, тере дадоше и побратише по Ꙗлбȣл над више речена ѡчинȣ, над третаго дел, <али ѡт с>[1]воем добром волю и със знанїе въсех мегиꙗ<ши>[2]м.

Сего радї, дадох и господство ми више именитим людїе, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и ѡхабȣ, им и синовом им и вноком и прѣвнȣчитом и ѡт ко<го>[2]жде непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣемȣ господства ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Їван велики лѡгѡфет и Ꙗню вел вистїꙗр и Стан велики спатар и Бъркан велики комис и Пана велики столник и Їѡнаш велики пехарник и жȣпан Гюрман велики постелник. Исправник, Їван велики лѡгѡфет.

Пис аз, Гаго, ȣ днвни градȣ Бȣкȣрещи, генарїе к҃г дьни, въ лѣт ҂зоѕ҃.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Albul și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bărcănești, din partea fiilor săi vitregi, anume Tudoran și Radul, a treia parte, din cîmp și din pădure și din apă și din seliștea satului și de pretutindeni. Pentru că au venit înșiși fiii vitregi ai lui Albul, Tudoran și Radul, înaintea domniei mele, de au dat și au înfrățit pe Albul peste mai sus-zisa ocină, peste a treia parte ⟨însă de⟩ [1] a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-numiților oameni, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu mare vistier și Stan mare spătar și Bărcan mare comis și Pană mare stolnic și Ionaș mare paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Gago, în minunata cetate București, ianuarie 23 zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 698. Orig., hîrtie (40,5 × 27), pecete aplicată, căzută. Traducere din 1818 la Bibl. Acad., MDCLV/12.
EDIȚII. Trad. Grecianu, *Genealogiile*, II, 179—180.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

---

54 1568 (7076) ianuarie 25, București.

† Въ Христа Бога, благовѣрнии и благочьстивїи и Христолюбивии и самодръжавнии, Їѡ Петрꙋ воевода, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, божїею милостїю господаръ въсои земле Ꙋггрровлахїнскои, ещеже и запланинискимъ странам, Амлашꙋ и Фагарашꙋ херцег. Благопроизволих господство ми своим благим произволенїемъ, чьстним и светлим сръдцем господства ми ꙗко прославити прославлъшаго ме Христа на прѣстолѣ свѣтопочившиx родителїе господство ми. Сего ради, даровах и господство ми съи въсечьстнии и благоѡбразнии и прѣпочитанїе и еже над въсѣми даров настоещии, сїи хрисовꙋл господства ми почитенномꙋ правителю родїтелю господства ми, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода, жꙋпан Динга велики постелник съ синови си, елици мꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест некои челѣдї ѡт ациганн, на име Радꙋл със ациганка си и със децами си и Рꙋсии със ациганка си и със децами си и Стоика със ациганка си и Стоика алъꙋт⟨ар⟩ съ децами си и Лепъдат със ациганка си и със децами си и Некꙋла със ациганка си и със децами си и Радꙋл със ациганка си и със децами си и Корнѣ златар със ациганка си и със децами си и Хасан [1] със ациганка си и със децами си и Костандин със ациганка си и със децами си и Калин със ациганка си и със децами си и Стоилъ бътꙋшарюл със ациганка си и със децами си и Каран със ациганка си и със децами си и Виш'ан Хигидишꙋл със ациганка си и със децами си, занеже ест биѡ помилован със сїи више речени именитї ацигани ѡт покоинаго родїтел господства ми, Мирча веобода и ѡт мати господствꙋ ми, госпожде Кнѣжне. слꙋжбꙋ радї еже ест послꙋжил господствꙋ им. Тем радї,

помиловал съм и господство ми по почитени правител родїтелю господства ми, Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода, жꙋпан Динга велики постелник със сїн више речени челѣдї ѡт ацигани.

Сего радї, дадоҳ и господство ми, ꙗкоже да мꙋ ест сїн аңигани више именити въ ѡчинꙋ и въ ѡҳабꙋ, емꙋ и синовом емꙋ, виꙋкомже и прѣвиꙋчетом емꙋ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єщеже и заклинанїе поставлѣем господство ми: кого изберит господъ Богъ бити владалцꙋ Влашкои <Зем>ле, ѡт рода господства ми или сръдечнїи плода господства ми <или ѡт ино> плѣменик или ѡт съпостат наших, <ащели почетет> и оутвръдит и поновит сьи хрисовꙋл господствꙋ ми, того господъ да почетет и ꙋтвръдит <въ господствѣ его, а> въ бъдъщїем вѣце дꙋша его. Ѧ еже не ꙋтвръдит и поновит и почетет, нꙋ поперит и разорит и посрамит, их господъ Богъ да поразит и ꙋбїет зде тѣло его, а въ бꙋдещим вѣце дꙋша его.

Сеже ꙋбо и сведетелїе поставлюҳ господство ми: жꙋпан Нѣгое бивше велики бан Кралевски и жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Иван велики логофетꙋ и Стан велики спатар и Ѡнию велики вистиıар и Пана великии столник ї Иѡнаш велики пеҳарник и жꙋпан Геѡрман велики постелник. И исправник, сам реч господствꙋ ми.

И аз, Щефан диıак, еже ю написаҳ въ дивнїи градꙋ глаголеми Бꙋкꙋрещи, мѣсеца генꙋарїе к҃є и текꙋщимъ лѣтом ѡт Ѧдама до сего писанїе, въ лѣт ҂з҃оѕ.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Petru voievod, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu domn a toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoinţă, cu inima curată şi luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Hristos care m-a ridicat pe mine pe scaunul sfînt răposaţilor părinţi ai domniei mele. De aceea, am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit şi care este deasupra tuturor darurilor, acest hrisov al domniei mele cinstitului dregător al părintelui domniei mele, Io Alexandru voievod, jupan Dinga mare postelnic cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie nişte sălaşe de ţigani, anume Radul cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Rusin cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Stoica cu ţiganca sa şi Stoica alăut<ar> cu copiii săi şi Lepădat cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Necula cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Radul cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Cornea zlătar cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Hasan [1] cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Costandin cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Calin cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Stoilă bătuşariul cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Caran cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Vişan Highidişul cu ţiganca sa şi cu copiii săi, pentru că a fost miluit cu aceşti mai sus-zişi numiţi ţigani de răposatul părintele domniei mele, Mircea voievod şi de mama domniei mele, doamna Chiajna, pentru slujba pe care a slujit-o domniilor lor. De aceea, am miluit şi domnia mea pe cinstitul dregător al părintelui domniei mele, Io Alexandru voievod, jupan Dinga mare postelnic cu aceste mai sus-zise sălaşe de ţigani.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie aceşti ţigani mai sus-numiţi de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor al Ţării Româneşti, din neamul domniei mele sau din rodul inimii domniei mele <sau din alt> neam sau dintre duşmanii noştri, <dacă va cinsti> şi va întări şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul să-l cinstească şi să-l întărească ⟨în domnia lui, iar⟩ în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va întări şi nu va înnoi şi nu va cinsti, ci va călca şi va strica şi va batjocori, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-i ucidă aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Neagoe fost mare ban al Craiovei şi jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Stan mare spătar şi Ianiu mare vistier şi Pană mare stolnic şi Ionaş mare paharnic şi jupan Ghiorman mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Şi eu, Ştefan diac, care am scris-o în minunata cetate numită Bucureşti, luna ianuarie 25 zile şi ani curgători de la Adam pînă la această scriere, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., Peceţi, nr. 132. Orig., perg. (29 × 45,5), rupt şi şters, pecete atîrnată. Traducere (fragmentară) de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea, ibidem, LXX/51.

EDIŢII. Slav şi trad. Nicolaescu, *Doc. sl. rom.*, 80—81 notă. Trad. *DIR*, *B*, 248—249, (fragment) şi 257—258.

---

[1] Ultimele două litere, lectură nesigură.

55 1568 (7076) februarie 15, Bucureşti.

† Милостию божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахинское, синъ великаго и добраго Мирча воевода. Дават господство ми сию повелѣнїе господства ми Фръчев и Михаив и Татȣлов и Добрев и Бонкев и със них синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ ȣ Бъска, али Ѹста Бъскевȣ из дол и ȣз гор и ѡт шȣм и ѡт полю и ѡт вода и ѡт по въсах ѡчинȣ, варе елика се хтет избрати, занеже им ест стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ. Они да дръжит: Добра а҃ дел и Бонка пак а҃ дел ѡт тех ѡчинȣ, еже ест више речена, а Татȣл и Михаю и Фръча да дръжит една дел ѡт тех ѡчинȣ, еже ест више речена.

А потом, ѡни сȣт имали пренїе пред господства ми, Фръча и Михаю и Татȣл със Бонча и със Добра, занеже ест притеснил Бонча и Добра ѡчина Татȣлов и Фръчев и Михаю ȣ силост им. И сице ест съпрел како не имат метѣх· Татȣл и Фръча и Михаю със тех ѡчинȣ нища и не имат ниже книге за дѣдинȣ. А Фръча и Татȣл и Михаю плакали се сȣт пред господства ми како сȣт книгове им на Бонча и на Добра за дѣдинȣ над тех ѡчинȣ, еже ест више речена и сȣт сини Нѣгъв, Фръча и Михаю и Татȣл и Добра и Бонча, ѡни сȣ ȣк<оло>[1] имае ѡчинȣ и дѣдинȣ кȣпно със Бонча и със Добра. А ȣ тем, господство ми сȣдии и гледах, със въсѣми честитими правителию господства ми и дадох господство ми закон Бончев и Добрев, ѕ҃ болѣри, да заклет како не имат ѡчинȣ и дѣдїнȣ и книгȣ на Бонча и на Добра и како не имат ѡчинȣ кȣпно със них. А Бонча и Добра никакоже не может донесити се тех ѕ҃ болѣри на дьнъ, анȣ ѡсташе ѡт закон Добра и Бонча ѡт пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох више именитием людїе, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ и ѡхабȣ, немȣ и синовим их и виȣковим их и прѣвиȣчитом их и не ѡт когоже непоколѣбихмȣ, по реч господства ми.

Сеже и сведїтелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Неделко велики дворник, жȣпан Иванȣ велики лѡгѡфетȣ и Стан спатар и Бъркан комис и Пана столник и Їωнаш пехарник и жѹпан Гїорма велики постелник. Исправник, сам рѣч господства ми.

Єже написах аз, Ѡпрѣ, въ столни градѹ Бѹкѹрещи, мѣсеца феврѹарїе е҃ї дьни, в лѣт ҂з҃о҃ѕ.

† Їω Петрѹ вωевωда, милостїѧ божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Frăcea și lui Mihai și lui Tatul și Dobrei și lui Voicea și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Bîsca, însă Gura Bîscăi din jos și din sus și din pădure și din cîmp și din apă și de peste toată ocina, oricît se va alege, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină. Ei să ție: Dobra 1 parte și Voicea iar 1 parte din acea ocină, ce este mai sus-zisă, iar Tatul și Mihai și Frăcea să ție o parte din acea ocină ce este mai sus-zisă.

Iar după aceea, ei au avut pîră înaintea domniei mele, Frăcea și Mihai și Tatul cu Voicea și cu Dobra, pentru că au cotropit cu sila Voicea și Dobra ocina lui Tatul și a lui Frăcea și a lui Mihai. Și așa au pîrît, că nu au nici un amestec Tatul și Frăcea și Mihai cu acea ocină și nu au nici cărți de moștenire. Iar Frăcea și Tatul și Mihai s-au plîns înaintea domniei mele că sînt cărțile lor de moștenire pentru acea ocină, ce s-a zis mai sus, la Voicea și la Dobra și sînt fiii Neagăi: Frăcea și Mihai și Tatul și Dobra și Voicea, ei au ⟨împreună⟩ [1] ocină și dedină, împreună cu Voicea și cu Dobra. Iar la aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lege lui Voicea și Dobrei, 6 boieri, să jure că nu au ⟨aceia⟩ ocină și dedină și carte la Voicea și la Dobra și că nu au ocină împreună cu ei. Iar Voicea și Dobra nu au putut aduce nicidecum pe acei 6 boieri la zi, ci au rămas de lege Dobra și Voicea dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea oamenilor mai sus-numiți, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic, jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, însăși zisa domniei mele.

Am scris eu, Oprea, în cetatea de scaun București, luna februarie 15 zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 117. Copie din 1901, după orig. Cu o traducere ibidem, f. 118.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 259.

---

[1] Loc rupt în orig., mențiune în copie.

56 1568 (7076) martie 16, București.

† Милостїю божїею, Їω Петрѹ воевода и господинъ въсое земле Ѹггровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводѹ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтинномѹ правителю господства ми, жѹпан Ѡӡотїе ага и със синови си, елице емѹ Богъ даст, ıакоже да мѹ ест село Бресница въс,

със въсем хотаром, занеже мȣ ест стара и правȣ ѡчинȣ и дѣдинȣ. А потом, више реченȣ правителю господства ми, жȣпан Ѡѯотїе ага, ѡн има прȣ пред господства ми със Мȣика и със чет его и със Бадѣ и със чет его и със Боико и със чет его и със Радул и със чет его. И сице прѣше ѡни пред господства ми како [1] сȣт имали прȣ пред покоинаго Петрашко воевода със тъстȣ више реченȣм правителю господства ми, жȣпан Ѡѯотїе ага, със Матею Маргъв и заклели сȣт тогда със в҃ї болѣри како ест село Бресница им за дѣдинȣ. А ȣ тем господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по законȣ със въси чьститими правителїе господства ми. И ȣ тем въпрашах господство ми и тех в҃ї болѣри что рекоше ѡви више речени людїе, Бресничанїи, ере сȣт заклели със шними, како сȣт заклели <то>[2]г<да за село>[2] Бресница и дал сȣт ѡни тое село, Бресница, да <ю>[2] дръжит ѡви више речени людї<е>... [2] със нихне четех или ꙗко сȣт <нашли>[2] със нихне дȣше. <А> ѡни въси възъпише въ един глас <ꙗкоже>[2] заклели тогда како ест ѡчинȣ Краювѣскȣ и дѣдинȣ <жȣпа>[2]нȣ Матиов Маргъв, тъстȣ правїтелю господства ми више реченȣ, Ѡѯотїе ага. А тех людїе више речени, что се сȣт прѣли със чьститомȣ правїтелю господства ми, Мȣика и Радул и Бадѣ и Боико със чет им, никакоже ни едно метех не имает над <тое село Брес>[2]ница, ниже ест им дѣдинȣ ѡт вѣки. Таже, ȣ тем, господство ми видѣх и истинствовах како сȣт ходїли със лъс<канїе>[2] тех людїе више речени, нȣ дадох господство ми како да дръжит правїтелю господства ми, жȣпан Ѡѯотїе ага, въс више реченȣ село Бресница със въс хотаром, занеже ест негова стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ. А ин никтоже метех <да не им>[2]ают.

Сего радї, дадох и господство ми више реченȣ правїтелю господства ми, жȣпан Ѡѯотїе ага, ꙗкоже да мȣ ест село Бресница въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и внȣком и превнȣчетом емȣ и не ѡт когоже непоколѣбимȣ, поризмȣ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Їван велики логофет и жȣпан Ꙗню вел вистїꙗр и Стан спатар и Бръкан комис и Пана столник и Їѡнаш пехарник и жȣпан Гюрма велики постелник.

И аз, Коресїе логофет, еже ю написах въ настолни градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца мартїе ѕ҃ї дьни и текȣщи лѣтом ѡт Адама до селѣ, в лѣт ҂зоѕ.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Oxotie aga şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Bresniţa tot, cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Iar după aceea, mai sus-zisul dregător al domniei mele, jupan Oxotie aga, el a avut pîră înaintea domniei mele cu Muica şi cu ceata lui şi cu Badea şi cu ceata lui şi cu Voico şi cu ceata lui şi cu Radul şi cu ceata lui. Şi aşa au pîrît ei înaintea domniei mele că [1] au avut pîră înaintea răposatului Petraşco voievod cu Matei al Margăi, socrul mai sus-zisului dregător al domniei mele, jupan Oxotie aga şi au jurat atuncea cu 12 boieri că satul Bresniţa este al lor de moştenire. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi întru aceasta am întrebat domnia mea şi pe acei 12 boieri, despre care au spus acei mai sus-zişi oameni, Bresnicianii că au jurat cu dînşii, că au jurat ⟨atunci pentru satul⟩ [2] Bresniţa şi le-au dat lor acel sat, Bresniţa, ca să-⟨l⟩ [2] ţină acei mai sus-zişi oameni... [2] cu cetele lor, sau cum au ⟨găsit⟩ [2] cu sufletele lor. ⟨Iar⟩ ei toţi au strigat într-un glas ⟨că⟩ [2] au jurat atunci că este ocină Craiovească şi dedină a jupanului Matei al Margăi, socrul dregătorului domniei mele mai sus-zis, Oxotie aga. Iar acei oameni mai sus-zişi, care s-au pîrît cu cinstitul dregă-

tor al domniei mele, Muica și Radul și Badea și Voico cu cetele lor, nu au nicicum nici un amestec asupra ⟨acelui sat, Bres⟩[2]nița, nici nu le este lor de moștenire din veci. Deci, întru aceasta, domnia mea am văzut și am adeverit că au umblat cu înșelăciune acei oameni mai sus-ziși, ci am dat domnia mea ca să țină dregătorul domniei mele, jupan Oxotie aga, mai sus-zisul sat Bresnița, tot cu tot hotarul, pentru că este a lui veche și dreaptă ocină și dedină. Iar altul nimeni amestec ⟨să nu⟩ [2] aibă.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-zisului dregător al domniei mele, jupan Oxotie aga, ca să-i fie satul Bresnița de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și jupan Ianiu mare vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Coresie logofăt, care am scris-o în cetatea de scaun București, luna martie 16 zile și curgători ani de la Adam pînă acum, în anul 7076⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn. ·

Arh. St. Buc., S.I., nr. 779 (Strehaia, IV/1). Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1902; alte traduceri: ibidem, mss. 326, f. 18v—19, 714, f. 900 și la Bibl. Acad., ms. 2 530, f. 389—391.

EDIȚII. Trad. Năsturel, *Radu Șerban și Matei Basarab*, 562; Nicolaescu, *Vlad Vintilă*, 125—126; *DIR, B*, 260. Facs. *DIR, B*, 500.

---

[1] Cuvînt corectat.
[2] Loc rupt.

57 1568 (7076) aprilie, București.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахиискоє, син великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ. Дават госдподство ми сїю повелѣнїє господства ми, Влаикȣлов лѡгѡфетȣ със синови си, елице им Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и Извораии, ѡт дел Теѡдорев, четврътаго дел, ѡт над въс хотар и ѡт дѣл винарич, понеже прииде сам Теѡдор пред господства ми тере ȣложи и побрати пръви братȣ чедȣ си, Влаикȣл лѡгѡфет ѡт над више речена ѡчинȣ ѡт Изворани, над четврътаго дел. А потом, слȣг господства ми, Влаикȣл лѡгѡфетȣ еще и покȣпи сїю више писана ѡчинȣ ѡт пръви братȣ чедȣ си, Теѡдор, за ҂ѕ҃ ас<п>ри готови. И продаде Теѡдор више реченȣ ѡчинȣ ѡт неговȣ добром волю и със ȣзнанїе <въ>сем мегиꙗшом и ѡ пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми, слȣг господства ми, Влаикȣлов лѡгѡфетȣ, ꙗкоже да мȣ <ест> въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовим емȣ и внȣком и прѣвнȣчетом емȣ и не ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже сведетел<їе постав>лѣем господства ми: жȣпан Неделко велики дворник <и жȣпан Ива>нȣ великомȣ лѡгѡфетȣ и Ꙗнию вистиꙗр и Стан спатар и Бръкан комис и Пана ст<олник> и Їѡнаш пехарник и жȣпан Гюѡрма велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

И аз, мали Тъȣраш и еже ю мазах въ столни градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе...дьни, въ лѣт ҂з҃оѕ.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Vlaicul logofăt cu fiii săi, cîți

îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Izvorani, din partea lui Teodor, a patra parte, de peste tot hotarul şi vinăriciul din deal, pentru că a venit singur Teodor înaintea domniei mele de a aşezat şi a înfrăţit pe vărul său primar, Vlaicul logofăt, peste mai sus-zisa ocină din Izvorani, peste a patra parte. Iar apoi, sluga domniei mele, Vlaicul logofăt, încă a şi cumpărat această mai sus-scrisă ocină de la vărul său primar, Teodor, cu 6000 aspri gata. Şi a vîndut Teodor mai sus-spusa ocină de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, Vlaicul logofăt, ca să-i ⟨fie⟩ de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic ⟨şi jupan Iva⟩n mare logofăt şi Ianiu vistier şi Stan spătar şi Bărcan comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Şi eu, Tăuraş cel mic, care am şi scris-o în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie... zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a municipiului Bucureşti, nr. 13.136. Orig., hîrtie (29,5 × 21), rupt, pecete timbrată. Traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea la Muzeul de istorie şi arheologie al jud. Prahova, C 880. Fotocopie la Bibl. Acad., Fotografii, LXXIV/58.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 261.

---

58 1568 (7076) aprilie 3, Bucureşti.

† Милостию божїею, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сию повелѣнїе господства ми Гергев ѡт Рибиик и със их синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ ꙋ Боиницещи, дел Фꙋеѡрев въсах, варе елика се хтет избрати, занеже им ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ дѣдꙋв им, на име Фꙋеѡрѣ. А потом, сьи више речена ѡчинꙋ била ест притеснила ѡт едни чьловекъ, на име Стънчюлѣ банꙋл[1], за т҃ аспри. И дали ѡ ест Стънчюлѣ бан[1] монастирев ѡт Корнетꙋ.

А ꙋ тем, съпрели се сꙋт лицꙋ Стънчюлѣ бан[1] и дъщера емꙋ със Герге пред поконнаго родїтелю господства ми, Мирча воевода и ѡстав ѡт закон Стънчюлѣ бан[1] ѡт пред господство ми и иметиили се ест Герге тех т҃ аспри Стънчюлев бан[1] и възели ест тех ѡчинꙋ еже ест више речена ѡт монастирѣ ѡт Корнетꙋ. И ꙋмрѣл ест Стънчюлѣ бан.

А къда ест съда, а калꙋгерии ѡт монастирев ѡт Корнетꙋ не въсхотѣше сице, анꙋ хокет како да възимает тех ѡчинꙋ. И сице прѣше пред господства ми како нѣст били тех ѡчинꙋ притеснена ѡт Стънчюлѣ бан[1] за тех т҃ аспри, анꙋ ѡ ест били п⟨окꙋп⟩ил. А Герге донеси пред господства ми мнози добри мегиꙗши ѡт ѡкрът, тере сꙋт сведителствꙋет пред господства ми како нѣст покꙋпил Стънчюлѣ бан[1] тех ѡчинꙋ еже ест више речена за тех т҃ аспри, анꙋ ѡ ест притеснил. И ѡсташе калꙋгерии ѡт монастире ѡт Корнетꙋ ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї и господство ми сꙋдих и гледах, със въсѣми чьститими правителю господства ми и видѣх господство ми и книгꙋ родїтелю господства ми, поконнаго Мирча воевода, како ест ѡстав Стънчюлѣ бан[1] и калꙋгери ѡт монастирѣ ѡт Корнетꙋ ѡт закон ѡт пред господства ми.

И такождере и господства ми дадох Гергев и синови си, ꙗкоже да им сȣт въ ѡчинȣ и ѡхабȣ и да им сȣт мирна и слободно, без дажбѣ и без винарич, како ест били и ѡт прѣжде врѣме и не ѡт когоже непоколѣбнимȣ, по реч господства ми.

Сеже и сведителие поставлѣем господства ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Їванȣ велики лѡгѡфетȣ и Стан спатар и Бръкан комис и Пана столник и Иѡнаш пехарник и жȣпан Гюрма вел постелник. Исправичк, Неделко велики дворник.

Єже написах аз, Ѡпрѣ, въ столни градѹ Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе т҃ дьни, в лѣт ҂зоѕ҃.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gherghe din Rîmnic și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Voinigești, partea lui Fuiorea toată, oricît se va alege, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină a bunicului său, anume Fuiorea. Iar după aceea, această mai sus-zisă ocină a fost cotropită, pentru 300 aspri, de un om, anume Stănciulea banul [1]. Și a dat-o Stănciulea banul [1] mănăstirii din Cornet.

Iar întru aceasta, s-au pîrît de față Stănciulea banul [1] și fiică lui cu Gherghe înaintea răposatului părinte al domniei mele, Mircea voievod și a rămas de lege Stănciulea banul[1] dinaintea domniei lui și i-a lepădat Gherghe acei 300 aspri lui Stănciulea banul [1] și a luat acea ocină care este mai sus-zisă de la mănăstirea din Cornet. Și a murit Stănciulea banul.

Iar cînd a fost acum, iar călugării de la mănăstirea din Cornet, nu au vrut astfel, ci au vrut ca să ia acea ocină. Și așa au pîrît înaintea domniei mele că n-a fost acea ocină cotropită de Stănciulea banul [1] pentru acei 300 aspri, ci a cumpărat-o. Iar Gherghe a adus înaintea domniei mele mulți megiași buni de primprejur, de au mărturisit înaintea domniei mele că n-a cumpărat Stănciulea banul [1] acea ocină care este mai sus-zisă pentru acei 300 aspri, ci a cotropit-o. Și au rămas călugării de la mănăstire din Cornet de lege dinaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea părintelui domniei mele, răposatul Mircea voievod, că au rămas Stănciulea banul [1] și călugării de la mănăstirea din Cornet de lege dinaintea domniei mele.

Și de asemenea și domnia mea am dat lui Gherghe și fiilor lui, ca să le fie de ocină și ohabă și să le fie în pace și slobodă, fără dajdie și fără vinărici, precum a fost și în vremea dinainte și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Eu care am scris, Oprea, în cetatea de scaun București, luna aprilie 3 zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 780 (Ep. Rîmnic, LII/13). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Cu o traducere de la sfîrșitul secolului al XVIII-lea — începutul secolului al XIX-lea; altă traducere la Bibl. Acad., ms. 2 530, f. 392.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 261—262. Facs. *Ibidem*, 501.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

59 1568 (7076) aprilie 7, Bucureşti.

† Єлици дȣхом божїем водими сȣт синови Божїи, ꙗкоже рече божествнии апостолъ, емȣже въ слѣд текȣще, еже правде любителїе и блажени ѡни глас радованїа чающе слишати: „Прїидете благословени ѡтца моего, наслеѣдȣите ȣготованно вам царство ѿт сложенїе мирȣ, възалках бо и и дасте ми ꙗсти, въжеждȣдах се и напоисте ме, странен бех и въведосте ме, наг бех и ѡдеꙗ<с>те ме, болен и въ темници <и> посетисте ме“. Сїи ȣбо глас сладчаиши благатворещим слишати его въкȣпеже и вънити въ царство небесное и наслѣдником благим онем ꙗже око не виде и ȣхо не слиша и на сръдце чьловекȣ не възиде, ꙗже ȣготова Богъ любещим его. Також де грѣшни ѡтсилаемїе въ ѡгън вечни, ȣслишати ест ꙗко не хранѣшим господа Бога заповед, ниже алчюща, ниже ж<аж>дȣща, ниже болна, ни въ темници сȣща, ни посетившим, ни pocлȣжившим. Сїꙗ ȣбо ми поминающе, не подобает ѡтлагати врѣмена или час, неведеще въки час господъ наш прїидет и въса[са]ко неготових и не имȣще свѣтилники свое горещих, ни бдещих ѡбрещет ни. Нъ ȣбо аще и текших бременех ѡдръжими есми и лютою стрелою грѣх радї ȣꙗзвихом се, нъ господъ наш Їус Христос щедръ и милостивъ ест, къ въсем ръце простирает ꙗко ѡтцъ къ възлюбленомȣ синȣ, сам бо рече въсечьстиим и прѣчьстими своими ȣсти ꙗко,,. Не хощȣ съмръти грѣшномȣ, нъ живȣ ѡбрѣтати се емȣ, не приидох призвати праведенїе, нъ грѣшнїе въ покаанїе“. Ꙗкоже многи ѡбитили по мерȣ добродетели, дображе дела много ѡбразна, сии реч: любов и милостинѣ, пост и въз<д>ръжанїе, вѣра, надежда ꙗко многогрѣшних низȣ влѣкомих милосръдїе въсходит и милȣет и синȣ положенїа сподоблѣет, радї тъчїю ѡбращенїа, ꙗкоже рече: „Не хощȣ съмръти грѣшномȣ, нѫ ѡбратити се и живȣ бити и вънити въ радост Бога своего“, Сего радї иже прѣжде нас бивше, владателїе и царїе и кнеѕи, сїа слишеще, землъна добре въ съмирени ȣстроише и сими небесна приѡбретоше, царствїа небеснаго сподобише се, ꙗкоже и пророкъ Давидови глаголет: „Блажени имже ѡтпȣстише се безаконїа и имже прикрише се грѣси, блажен емȣже не въменит господъ грѣха“. И паки: „Имже ѡбразом желает елен на источники воднїе, сице желает дȣша моа к тебе, Боже“.

Сице въжделѣх и възлюбих аз, въ Христа благовѣрнии и богомхранимии и самодръжавни, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахиской и Подȣнавїю, синъ великаго и прѣдобраго и свѣтопочившаго Мирча воеводȣ, приимисмо съ въсем сръдцем благим произволенїем ꙗко да бȣдемо нови хтиторїе семȣ свѣтомȣ божественомȣ храмȣ Ѹспенїе прѣчистїе и прѣсвѣтїе владичице нашеи Богородици и присно дѣвии Марїе, монастира нарицаемагое Ромери, идеже лежет мощи прѣподобнаго ѡтца нашего Нила Єрехонскаго, иже създа свѣти крал Стефан, ꙗкоже да мȣ ест ѡброк свѣтие ѡбители въ ката година по ҂д͠ аспри и спензȣ приходещим братїам ката годинии по р͠ аспри, доидеже се въ живих ѡбрещаемо въ Богоданною нам ѡбластїю на свѣтое Ѹспенїе да си ȣзимают више речено ѡброк свѣтомȣ монастирȣ. И да ест братїꙗм въ пищȣ и въ ȣкрепленїе и нам въ вечное въспоминанїе, да се поменȣем съ свѣтими хтитори въ всѣх възаглашенїах въ цръкви и на трапезȣ, по въсȣдȣ, да се поет параклис въ сȣботȣ по вечерни и въ неделю литȣргїю съборно и на трапезȣ да се помѣнȣемо доиде стоит свѣти монастир, ꙗкоже се помѣнȣют свѣти хтиторїе и благочьстиви царїе по прѣставлени их въ вѣки, амин.

Исправник, жȣпан Їван велики лѡгѡфет.

И аз, грѣшни Стєпан, єжє написах въ настолни град Бѹкѹрєщи, мѣсєца апрїлїє з҃ дьнъ, въ лѣт ҂з҃оѕ.

† Їѡ Пєтрѹ вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Cîţi se poartă cu duhul lui Dumnezeu sînt fiii lui Dumnezeu, cum spune dumnezeiescul apostol, căruia pe urmă mergîndu-i cei iubitori de dreptate şi acel glas fericit al bucuriei aşteptînd a-l asculta: „Veniţi binecuvîntaţii părintelui meu să moşteniţi împărăţia pregătită vouă de la întemeierea lumii, căci am flămînzit şi mi-aţi dat să mănînc, am însetat şi mi-aţi dat să beau, străin am fost şi m-aţi cercetat, gol am fost şi m-aţi îmbrăcat, bolnav şi în temniţă ⟨şi⟩ m-aţi cercetat". Deci acest glas preadulce îl vor auzi făcătorii de bine şi a intra împreună în împărăţia cerească şi a fi moştenitor acelor bunuri pe care ochiul nu le-a văzut şi urechea nu le-a auzit şi la inima omului nu au pătruns, pe care Dumnezeu le-a pregătit celor care-l iubesc. De asemenea păcătoşii trimişi în focul veşnic vor auzi că n-au păzit porunca domnului Dumnezeu, nici pe cel flămînd, nici pe cel însetat, nici pe bolnav, nici pe cel ce este în temniţă, nici i-au cercetat, nici nu i-au slujit. Acestea deci noi amintindu-ne, nu se cuvine a amîna vremile sau ceasul, neştiind în care ceas domnul nostru va veni şi tot nepregătiţi şi neavînd sfeşnicele noastre aprinse, nici veghind nu ne va găsi. Ci dacă şi cu grele sarcini sîntem cuprinşi şi cu o săgeată înveninată sîntem dăruiţi din pricina păcatelor, dar domnul nostru Iisus Hristos este darnic şi milostiv, către toţi întinde mîinile ca şi tatăl către fiul iubit, căci singur a zis prin atotcinstita şi preasfînta sa gură, că „Nu vreau moartea păcătosului, ci viu să se îndrepte el, nu am venit să chem pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă". Căci multe lăcaşuri sînt după măsura faptelor bune, iar faptele bune de multe feluri, adică: dragostea şi milostenia, postul şi înfrînarea, credinţa, nădejdea căci, pe multpăcătoşii căzuţi jos îi ridică cu milă şi îi miluieşte şi i-a învrednicit de jertfa fiului, numai pentru îndreptare, precum spune: „Nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte şi să fie viu şi să pătrundă în bucuria Dumnezeului său". Pentru aceasta şi cei care au fost înaintea noastră, stăpînitori şi împăraţi şi cneji, auzind acestea, cele pămînteşti în bună smerenie le-au aşezat şi prin acestea cele cereşti au dobîndit şi de împărăţia cerurilor s-au învrednicit, precum spune şi proorocul David: „Fericiţi cei cărora li s-au iertat fărădelegile şi li s-au acoperit păcatele, fericit cel căruia domnul nu-i socoteşte păcatele". Şi iarăşi: „În acelaşi chip cum doreşte cerbul spre izvoarele cu apă, aşa doreşte sufletul meu către tine, Dumnezeule".

Astfel, am dorit şi am iubit eu, cel întru Hristos, binecredinciosul şi de Dumnezeu păzitul şi singur stăpînitorul, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei şi al Podunaviei, fiul marelui şi preabunului şi sfîntrăposatului Mircea voievod, am primit cu toată inima, cu bunăvoinţă, ca să fim ctitori noi ai acestui sfînt dumnezeiesc hram al Adormirii preacuratei şi prea sfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, mănăstirea numită Romeri, unde zac moaştele preacuviosului părintelui nostru Nil al Erehonului, ce l-a zidit sfîntul craiu Stefan, ca să-i fie obroc sfintei mănăstiri în fiecare an cîte 1000 aspri şi cheltuiala fraţilor, care vor veni, în fiece an cîte 100 aspri, cît ne aflăm în viaţă în stăpînirea dată nouă de Dumnezeu să ia la sfînta Adormire mai sus-zisul obroc al sfintei mănăstiri. Şi să fie fraţilor de hrană şi de întărire şi nouă de veşnică pomenire, să fim pomeniţi cu sfinţii ctitori în toate strigările în biserică şi la trapeză, pretutindeni, să se cînte paraclis sîmbăta la vecernie şi duminica liturghie sobornică şi la trapeză să fim pomeniţi, cît stă sfînta mănăstire, cum se pomenesc sfinţii ctitori şi binecinstitorii împăraţi după răposarea lor în veci, amin.

Ispravnic, jupan Ivan mare logofăt.

Şi eu, păcătosul Stepan, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, în luna aprilie 7 zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 781 (Brîncoveni, XXIII/1). Orig., perg. (33 × 48), pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere de la sfîrşitul sec. al XIX-lea.

EDIŢII. Slav. Mircea, I.R., *Relations culturelles*, 417—419. Trad. *DIR, B*, 262—263.

---

60 1568 (7076) aprilie 14, Bucureşti.

† Милостїю божїєю, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахииское, синъ великаго и пр<ѣдобраго>[1] Мирчев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми жꙋпаницев Станкев и братїꙗм еи, по име Ѡанча и Негре и съ них син<ови>[1], елици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест село Михъещїи, въси, със въсом хотаром, понеже им ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ.

А потом, имаше прꙋ пред господства ми ѡт къ правителю господства ми, жꙋпан Станчюл велики клꙋчар. И тако прѣше ѡи, како ест имал и едни нихнꙋ[2] пръвꙋ братꙋчедꙋ, по име Негре, третаго дел ѡт више реченꙋ село, Михъещї. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон и съ въсѣми чьсти<ти>ми правителїе господства ми. И видѣх господство ми и книгꙋ Радула воеводꙋ и прочитах ю съм и видѣх господство ми и истинствовах како не имат Негре ни едно метѣхꙋ над више реченꙋ селꙋ, Михъещї, нꙋ ест въс за дѣдїнꙋ жꙋпаницев Станкев и братїꙗм си, Ѡанча и Негре, ещеже ѡт деда им, жꙋпаница Виша. Таже, ѡста правителю господства ми, жꙋпан Станчюл велики клꙋчар, ѡт закон ѡт пред господство ми.

Сего радї, дадох и господство ми жꙋпаницев Станкев и братїꙗм еи, Ѡанча и Негре, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋкомже и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когожде непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Їван велики логофет и Стан спатар и Ꙗне велики вистїꙗр и Їѡнаш пехарник и Пана столник и Гюѡрма велики постелник. Исправник, сама рѣч господства <ми>[1].

Пис въ дивни град ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца априлїе д҃і дьни, текꙋщїи лѣтом ѡт Адама до селѣ, в лѣт ҂зоѕ.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Stanca şi fraţilor ei, anume Oancea şi Negre şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Mihăeştii toţi, cu tot hotarul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele din partea dregătorului domniei mele, jupan Stanciul mare clucer. Şi aşa a pîrît el că a avut şi un văr primar al lui[2], anume Negre, a treia parte din mai sus-zisul sat, Mihăeşti. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Radul voievod şi am citit-o şi am văzut domnia mea şi am adeverit că n-are Negre nici un amestec pe acel mai sus-zis sat, Mihăeşti, ci este tot de moştenire al jupaniţei Stanca şi al fraţilor săi, Oancea şi Negre, încă de la bunica lor, jupaniţa Vişa. Astfel, a rămas dregătorul domniei mele, jupan Stanciul mare clucer, de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea jupaniţei Stanca şi fraţilor ei, Oancea şi Negre, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelcô mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Stan spătar şi Iane mare vistier şi Ionaş paharnic şi Pană stolnic şi Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, însăşi spusa domniei ⟨mele⟩ [1].

Scris în minunata cetate în Bucureşti, luna aprilie 14 zile, ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 782 (Valea, III/1). Orig., hîrtie (29 × 21,5), pecete timbrată. Cu o traducere din *1905*.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 264.

---

[1] Loc rupt.

[2] Cuvînt scris deasupra rîndului.

---

61 1568 (7076) mai 7.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсою земли Ѹггровлахїнскою, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повеленнїю господства ми слꙋг господства ми, Лицеи и [и] със синови си и Гика със синови си, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Грошани, дел Мꙋшев Дранкев и ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт водꙋ и ѡт винограде, понеже покꙋпи ѡ Лица и Гика ватах ѡт Мꙋша Дранкъв, за ѵ҃ аспри, понеже прода Мꙋша ѡт своеи добром волю и ѡт пред мегиꙗшом.

Сего радї, дадох и господство ми Лицеи със синови си и Гикъи със синови си ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ, ѡхабꙋ, синовим и вноком и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когожде непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетеле поспавлѣх господство ми: жꙋпан Неделко велики дворник и Ꙗнию вистиꙗр и Стан спатар и Ꙗзап комис и Пана столник и <Ї>ѡнаш пехарник и жꙋпан Гюрма велики постелник. Исправник, Иван велики лѡгѡфет.

Пис мѣсеца маиеи з҃ дьни, въ лѣт ҂зоѕ҃.

† Їѡ Петрꙋ ѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Liţei şi cu fiii săi şi lui Ghica cu fiii săi, ca să le fie ocină în Groşani, partea Muşei a lui Draica şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vii, pentru că au cumpărat-o Liţa şi Ghica vătaf de la Muşa a lui Draica, pentru 400 aspri, pentru că a vîndut Muşa de a sa bunăvoie şi dinaintea megiaşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea Liţei cu fiii săi şi Ghicăi cu fiii săi, ca să le fie ocină, ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi Ianiu vistier şi Stan spătar şi Azap comis şi Pană stolnic şi ⟨I⟩onaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

S-a scris luna mai 7 zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 783 (Tismana, XIII/3). Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri: ibidem, mss. 329, f. 189v—190, 335, f. 159 (sub mai 5) şi la Bibl. Acad., MCCXXXI/209 (de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea — începutul sec. al XX-lea).

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu. *Doc. sl. rom.*, 165—166. Trad. *DIR*, *B*, 264—265. Facs. *DIR*, *B*, 502.

---

62 1568 (7076) mai 8.

† Милостїю божїю, Їѡ Петрꙋ воевода и господинь въсои земли Ꙋггровлахиискои, синъ великаго и добраго Мирчев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слꙋзем господства ми, Петрꙋ ѡт Сꙋмеринещи със синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Михъилещи, ѡт дел Станчюлов четврътаго дел, ѡт посвꙋде, ѡт полю и ѡт гора и ѡт водꙋ и ѡт винограде и ѡт брод за воденице и ѡт седенїе ѡт кꙋкїех и ѡт месте ѡт <п>челарства, понеже ю ест покꙋпил Пътрꙋ сїꙗ више речена ѡт над Станчюл, за х҃ аспри. И продадох Станчюл сїꙗ више речена ѡчинꙋ ѡт неговꙋ добро волю ѡт пред господства ми и със ꙋзнанїе въсем мегїꙗшом. И паки покꙋпи Пътрꙋ със синови си един место ѡт гора. И белѣге еще да се знает: ѡт дол, ѡт тꙋꙗ до на валѣ Дабꙋл, ради их матка, по воде ꙋ гор дори до камена Ѡпрев, докле се хокет хотарисал Ѡпрѣ със того место, али дел Стоꙗн <и Станче и Ѡпрѣ> въса, варе елика се хтет избрати, понеже ест покꙋпил Пътрꙋ със синови си ѡт над Стоꙗн и ѡт <Ѡ>[1]прѣ и ѡт Станче, за т҃ аспри готови. И продадох Стоꙗн и Станче и Ѡпрѣ того место ѡт своиѡм добром волю и със ꙋзнанїе въсем мегїꙗшом.

И паки да мꙋ ест Ꙋрсꙋ един планю ѡт виноград еже <ест> дел Лꙋпеꙗсе, понеже прїиде Радꙋл, синъ Лꙋпеꙗсе, пред господство ми тере се <ꙋложи> и побрати ѡт своиѡм добром волю. А Ꙋрс, ѡн га ест дал. . .радї братїе что ест сътворил, како <да мꙋ ест> ѡт Сꙋмъринещи една виноград, за х҃и [2] аспри.

Сего радї, дадох и господство ми Пътрꙋ със синови си, ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовим им, внꙋком и прѣвнꙋчетѡм им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣх господства ми: жꙋпан Неделко вел дворник и жꙋпан Иван велики логофет и Стан спатар и Азап комис и Ꙗню вистїꙗр и Панъ столник и Їѡнаш пехарник и жꙋпан Гїѡрма велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Пис мѣсеца маи и҃ дьни, въ лѣт ҂зо҃ѕ.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Petru din Sumerineşti cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Mihăileşti, din partea lui Stanciul a patra parte, de pretutindeni, din cîmp şi din munte şi din apă şi din vii şi din vadul de moară şi din vatra de case şi din locurile de stupini, pentru

că le-a cumpărat Pătru aceste mai sus-zise de la Stanciul, pentru 600 aspri. Şi a vîndut Stanciul această mai sus-zisă ocină de a lui bunăvoie, dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megiaşilor. Şi iar a cumpărat Pătru cu fiii săi un loc din munte. Şi semnele încă să se ştie: din vale, de acolo pe valea Dabul, de-a lungul mătcii ei, pe apă în sus pînă la piatra lui Oprea, pînă unde se va hotărnici Oprea cu acest loc, însă partea lui Stoian ⟨şi a lui Stance şi a lui Oprea⟩ toată, oricît se va alege, pentru că au cumpărat Pătru cu fiii săi de la Stoian şi de la ⟨O⟩[1]prea şi de la Stance, pentru 300 aspri gata. Şi au vîndut Stoian şi Stance şi Oprea acel loc, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

Şi iar să-i fie lui Ursu un plai de vie care ⟨este⟩ partea Lupeiasei, pentru că a venit Radul, fiul Lupeiasei, înaintea domniei mele, de ⟨l-a aşezat⟩ şi l-a înfrăţit de a lui bunăvoie. Iar Urs, el i-a dat... pentru frăţia pe care au făcut-o, ca să-i fie din Sumărineşti o vie de 650 [2] de aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Pătru cu fiii săi, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Stan spătar şi Azap comis şi Ianiu vistier şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Scris luna mai 8 zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CLXXXIV/8. Orig., perg. (32,5 × 30,5), şters, pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 265—266.

---

[1] Omis.
[2] Cifra zecilor, lectură nesigură.

---

63 1568 (7076) mai 19.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсою земли Ѹггровлахїискою, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми Станов и със синови си, именем Влад и Стоꙗн и със них синовим, варе илициже им Боъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Цюлещи, дел Лꙋпꙋлов въсах и дел сестрꙋ его Воикъв въсах и ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт над селище и ѡт бранище и ѡт водꙋ и ѡт по въсою хотаром, понеже покꙋпиѡ Стан и със синови си, Влад и Стоꙗн, ѡт Лꙋпꙋл и ѡт Воика, за ѵ҃п аспри готови. И продадоше Лꙋпꙋл и Воика ѡт своим добром волю ѡт пред мегиꙗшом.

И пак покꙋпи Стан със синови си ѡчинꙋ ѡт пласа Некꙋлчев ѡт Цюлещи, дел Добрев въсах, ѡт над въс хотаром, понеже покꙋпи Стан със синови ѡт Добра за т҃л аспри готови.

И пак покꙋпи Бадюл и Коман и Стан дел Ѡанчев ѡт ѡчинꙋ ѡт Пръдълничещи въсах и ѡт полю и ѡт блато и ѡт над въс хотаром, понеже покꙋпи Бадюл и Коман и Стан ѡт Ѡанча, за а҃ конь, за с҃ аспри и за с҃ аспри готови. А Ѡанча тъчию да дръжит бранищѣ, а със дрꙋга ѡчинꙋ да не имат Ѡанча ни една метѣх, понеже прода Ѡанча ѡт свою добром волю и ѡт пред мегиꙗшом.

Сего радї, дадох и господство ми више речени людїе, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ, ѡхабȣ, синовим и внȣком и прѣвнȣчетом им и ни ѿ когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелие поставлѣх господства ми: жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Иван велики лѡгѡфет и Ꙗню вистиꙗр и Стан спатар и Азап комис и Пана столник и Иѡнаш пехарник и жȣпан Гюрма велики постелник. Исправник, Иван велики лѡгѡфет.

Исписа аз, Дажȣл словописецȣ, ѿ Адама до селѣ ҂з҃оѕ, пис мѣсеца маие ѳ҃ї дьни.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan şi cu fiii săi, anume Vlad şi Stoian şi cu fiii lor, oricîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Giuleşti, toată partea lui Lupul şi toată partea surorii lui, Voica şi din cîmp şi din pădure şi din selişte şi din branişte şi din apă şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Stan şi cu fiii săi, Vlad şi Stoian, de la Lupul şi de la Voica, pentru 480 aspri gata. Şi au vîndut Lupul şi Voica de a lor bunăvoie, dinaintea megieşilor.

Şi iar a cumpărat Stan cu fiii săi ocină din plasa lui Neculce din Giuleşti, toată partea Dobrei, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Stan cu fiii de la Dobra, pentru 330 aspri gata.

Şi iar au cumpărat Badiul şi Coman şi Stan toată partea lui Oancea de ocină din Prădăliceşti şi din cîmp şi din baltă şi de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Badiul şi Coman şi Stan de la Oancea, pentru 1 cal de 200 aspri şi pentru 200 aspri gata. Iar Oancea să ţină numai braniştea iar cu cealaltă ocină să nu aibă Oancea nici un amestec, pentru că a vîndut Oancea de a lui bunăvoie şi dinaintea megieşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-zişilor oameni, ca să le fie ocină, ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Ianiu vistier şi Stan spătar şi Azap comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Dajul scriitorul, de la Adam pînă acum 7076 ⟨1568⟩, scris luna mai 19 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Iaşi, 340/136. Orig., perg. (31 × 41), pecete timbrată. Traducere din 1751 la Arh. St. Buc., Col. „Marinescu şi Sîrbulescu", nr. 124.

64 1568 (7076) mai 20, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ȣггровлахїискои, синъ великаго и добраго Мирчев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтенномȣ властеленȣ и пръвомȣ съвѣтникȣ господства ми, жȣпан Иванȣ великїи логофет и съ синови емȣ, елици мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест едни дѣте ациганинȣ, по име Цюра, понеже сего ациган биѡ ест за дѣдинȣ Миклев ватахȣл ѿ Делѣни. А ȣ тем, Миклѣ ватах, ѡн ест дошел

пред господства ми тере ест поклонил и дал по того ациган више реченномȣ правителю господства ми, ѡбачеже ѡт свою добром волю, ѡт пред господства ми и. ѡт пред въсѣм правителїе и болѣром господства ми и без ни единою силостїю. Ꙗ жȣпан Їван велики логофет, ѡн ест съгледал по Миклѣ ватаχ със много милȣ ѡт рȣкȣ его и еще мȣ ест извадил главȣ ѡт многїе велики тежестїе.

Тем радї, дадоχ и господство ми више реченомȣ правителю господства ми, жȣпан Иван велики логофет, ꙗкоже да мȣ ест више именити ациган, Џюра, ѡчинȣ и въ ѡχабȣ, емȣ и синовим емȣ и внȣком и прѣвнȣком емȣ и ни ѡт когоже непотъкновенно, по ѡризмȣ господства ми.

Сеже бо и сведетелїе поставлѣем: жȣпан Нѣгое бивше велики бан и жȣпан Бȣртѣ бивши велики дворник и жȣпан Неделко велики дворник и жȣпан Стан велики спатар и Ꙗнию велики вистиꙗр и Ꙗзап велики комис и Пана велики столник и Їѡанѫш велики пеχарник и жȣпан Гюѡрма велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

И аз, Въсїю, еже ю написаχ ȣ дивнїи градѹ глаголеми Бȣкȣрещи, мѣсеца маїе к҃ дьни, и ѡт Ꙗдама, въ лѣт ҂з҃оѕ.

† Їѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin și întîiului sfetnic al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt și cu fiii lui, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie un copil de țigan pe nume Giura, fiindcă acest țigan a fost de moștenire al lui Miclea vătaf din Deleni. Iar întru aceea, Miclea vătaf a venit înaintea domniei mele de a închinat și a dat pe acest țigan mai sus-spusului dregător al domniei mele, însă de bună voia sa, dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor dregătorilor și boierilor domniei mele și fără nici o silă. Iar jupan Ivan mare logofăt s-a îngrijit de Miclea vătaful cu multă milă de la mîna lui și încă i-a scos capul de la multe și mari greutăți.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-spusului dregător al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt, ca să-i fie mai sus-numitul țigan, Giura, ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem: jupan Neagoe fost mare ban și jupan Burtea fost mare vornic și jupan Nedelco mare vornic și jupan Stan mare spătar și Ianiu mare vistier și Azap mare comis și Pană mare stolnic și Ioanăș mare paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Văsiiu, care am scris-o în minunata cetate numită București, luna mai 20 zile și de la Adam, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj, Colecția doc. slave. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată. Fotografie la Bibl. Acad., Fotografii, III/18.

---

65 1568 (7076) mai 20, București.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлаχїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтенномȣ правителю господства ми, жȣпан Иван велики логофетȣ и със синови си, елици мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест

ѥдин челѣд ацриганин, на име Ѡпрѣ със въси синови его, елици имат и колици се хокет плодїти ѡт него и ѡт синови его, понеже га ест покꙋпил ѡт Теѡдор ѡт Клинчани, за ҂г҃ф аспри готови. И продаде Теѡдор тех ацигани за нихꙋ добром волю ѡт пред господства ми и със знанїе въсем мегиꙗшом.

Тем радї, дадох и господство ми више реченомꙋ правителю господства ми, жꙋпан Иван великомꙋ логофет, ꙗкоже да мꙋ ест више именитн ацигани ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, емꙋ и синовим емꙋ и внꙋком и прѣвнꙋчетом емꙋ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмꙋ господства ми.

Сеже бо и сведетелїе поставлюх господство ми: жꙋпан Нѣгое бивше велики бан Кралевски и жꙋпан Бꙋртѣ бивше велики дворник и жꙋпан Неделко велики дворник и Стан спатар и Ꙗнню вистиꙗр и Ѧзап комис и Пана столник и Їѡнаш пехарник и жꙋпан Гюѡрма вел постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

И аз, Въсїю мали диꙗк, еже ю написах ꙋ градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маїе к҃ дьни и текꙋщем лѣтом ѡт Ѧдама, въ лѣт ҂зо҃ѕ.

† Їѡ Петрꙋ воевода, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie un sălaş de ţigani, anume Oprea cu toţi fiii lui, cîţi are şi cîţi se vor naşte din el şi din fiii lui, pentru că l-a cumpărat de la Teodor din Clinceni, pentru 3 500 aspri gata. Şi a vîndut Teodor aceşti ţigani de bună voia lui dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-spusului dregător al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt, ca să-i fie mai sus-numiţii ţigani ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Neagoe fost mare ban al Craiovei şi jupan Burtea fost mare vornic şi jupan Nedelco mare vornic şi Stan spătar şi Ianiu vistier şi Azap comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Şi eu, Văsiiu diac mic, care am scris-o în cetatea Bucureşti, luna mai 20 zile şi cursul anilor de la Adam, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj, Colecţia doc. slave. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Fotocopie la Bibl. Acad., Fotografii, III/19.

---

66 1568 (7076) mai 23, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹгрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ глаголеми Бистрица, идеже ест храм чьстное Оуспенїе прѣсвѣтїе владїчице нашеи Богородице, ꙗкоже да мꙋ ест метох една божествна цръква ѡт мѣсто что се зовет Крꙋчишоара, еже ест близ код село именем Потил. И била ест таю божествна цръква по ѡчина свѣтомꙋ монастирꙋ више реченна и сътворена ѡт Дꙋмитрꙋ Баба, еще при дьни покоинаго родїтелю господства ми, Мирча воевода. Таже ꙋ тем, господство ми гледах и

сꙋдих, по правдꙋ и по закон, със въсеми чьститими правителїе господства ми. И дадох господство ми, ꙗкоже да бꙋде таа божествна цръква ѿт Крꙋчишоара метох под свѣтаа монастир нарицаемо Бистрица. И да ест волен игꙋмен, кои хокет бити ꙋ свѣта монастир више речена, поставити калꙋгери на таю божествнꙋ цръквꙋ, пазити и дръжати ѡного мѣсто. Ꙗ дрꙋг чьловѣкъ нихто да не имает ѡбласт над того мѣсто.

И аще кто хокет дръзнꙋти разорити или распати таю божествна цръква ѿт Крꙋчишоара, а того чьловѣкъ господъ Богъ да га посрамит и раздрꙋшит тѣло его зде, а въ бꙋдꙋщих вѣк д а ест дꙋша его въ мꙋкꙋ вѣчнꙋю и да имат ꙋчестїю със Їоуда и със Ꙗрїю и да ест проклет и анаѳема ѿт т͞иі свѣтых ѿтцъ иже въ Никеи.

Сеже и свѣдѣтелїе поставих господство ми: жꙋпан Неделько велики дворник и жꙋпан Їван велики лѡгѡфет и Ꙗнне вистїар и Стан спатар и Ꙗзап кѡмис и Пана столник и Їѡнаш пехарник и жꙋпан Гюѡрма велики постелник. Исправник, Ѡѯоте агаа.

И аз, Лъꙋдат, еже начертах въ столни градѹ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маи к҃г дьни, в лѣт ҂з҃оѕ.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistriţa, unde este hramul cinstitei Adormiri a preasfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie metoh o dumnezeiască biserică din locul care se cheamă Crucişoara, care este aproape lîngă satul cu numele Potil. Şi a fost acea dumnezeiască biserică pe ocina sfintei mănăstiri mai sus-zise şi făcută de Dumitru Baba, încă din zilele răposatului părinte al domniei mele, Mircea voievod. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am dat domnia mea, ca să fie acea dumnezeiască biserică din Crucişoara metoh sub sfînta mănăstire care se cheamă Bistriţa. Şi să fie volnic egumenul, care va fi la sfînta mănăstire mai sus-zisă, să aşeze călugări la acea dumnezeiască biserică să păzească şi să ţină acel loc. Iar alt om nici unul să nu aibă stăpînire pest acel loc.

Şi dacă cineva va îndrăzni să strice sau să nimicească acea dumnezeiască biserică de la Crucişoara, iar pe acel om domnul Dumnezeu să-l batjocorească şi să-i nimicească aici trupul lui, iar în veacurile viitoare să fie sufletul său în chinurile veşnice şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi să fie blestemat şi anatema de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Iane vistier şi Stan spătar şi Azap comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Oxote aga.

Şi eu, Lăudat, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 23 zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 784 (Bistriţa, XV/1). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1847; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 45 şi 713, f. 706—707.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 266. Facs. *Ibidem*, 503.

† Милостїю божїею, Іѡ Петрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣггрровлахїискои, синъ великаго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слȣг господства ми, Никȣла лѡгѡфет и съ апепꙁею его, на име Никола граматик и съ них синови си, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Раковицѫ ѡт дел Мъниев, третаго дел, ѡт посвȣде, варе елика се хтет избрати, понеже ю сȣт покȣпи више речени слȣзе господства ми ѡт Мънѣ, за с҃н аспри готови. И паки да им ест ѡчинȣ ȣ Раковицѫ, дел Станев ѡт Бодинещи, въса, варе елика се хтет избрати, за ѯ҃в аспри. И паки да им ест ѡчинȣ ȣ Раковицȣ, дел Синев ѡт Бодинещи, сва, понеже ю сȣт покȣпили за р҃п аспри, еще при дьни покоинаго Мирча воевода.

И паки да им ест Никȣлев и апепꙁею его, Никȣла една аципганкȣ, по име Параскива, понеже ю сȣт покȣпи ѡт Радул лѡгѡфет ѡт Дръгоещи, за едни кон сȣр добръ. И продали сȣт тех людїе ѡт ниховм добро волю ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и вънȣком <и прѣ>внȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч гос подства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Неделко вел дворник и жȣпан Іван велики логофет и Ꙗню вистїар и Стан спатар и Ѧзап комис и Пана столник и Іѡнаш пехарник и Гюрма вел постелник. Исправник, Іванȣ велики лѡгѡѳетȣ.

Пис аз, Кодреш, мѣсеца маие к҃е дьни, в лѣт ҂з҃оѕ.

† Іѡ Петрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Nicula logofăt şi cu nepotul său, anume Nicola grămătic şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Racoviţa din partea lui Mîinea, a treia parte, de pretutindeni, oricît se va alege, pentru că au cumpărat-o mai sus-zisele slugi ale domniei mele de la Mîinea, pentru 250 aspri gata. Şi iar să le fie ocină în Racoviţa, partea Stanei din Bodineşti, toată, oricît se va alege, pentru 62 aspri. Şi iar să le fie ocină în Racoviţa, partea lui Sinea din Bodineşti, toată, pentru că a cumpărat-o pentru 180 aspri, încă din zilele răposatului Mircea voievod.

Şi iar să le fie lui Nicula şi nepotului său, Nicula o ţigancă, anume Paraschiva, pentru că au cumpărat-o de la Radul logofăt din Drăgoeşti pe un cal sur bun. Şi au vîndut aceşti oameni de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Ianiu vistier şi Stan spătar şi Azap comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Codreş, luna mai 25 zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 785 (Sf. Ecaterina, I/1—2). Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată. Cu două traduceri: din 1744 şi 1912.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 267. Facs. *Ibidem*, 504.

Мнлостїю божїю, Їѡанъ Петръ вонводъ н господаръ всѣхъ Ѹгровлахїахъ, снnъ Мнрчовъ вонводъ. Дахъ господства мю сн повеленъ снмъ людемъ, нменемъ Къндїовъ н Бꙋдовъ ѡт Бел Чернъдїꙗ ѡт сꙋдъ Горжн, ꙗко да бꙋдетъ нмъ достоꙗнїе н селенїе во Чернъдїн половенъ н горꙋ пакъ полъ н юнъ горъ меннлнл сꙗ, зане платнлъ Къндѣ н Бꙋдꙗ Кнрстꙗ н Данча ѡт даꙗнїꙗ свонхъ пред времена. Почесомъ внднхъ господства мꙗ едно рꙋкопнснъ прашца моего, Радꙋ вонводъ. И дахъ пакъ н ннъ грошъ венгїесхїн во рꙋкъ свонмн Кърстова н Данчова, без данїꙗ своꙗ.

И пакъ покꙋпнвъ Къндꙗ н Бꙋдꙗ нз С кола ѡт Железнъ Баꙗ н полъ горъ пюстъ предѣлъ Папꙋша речъ Холмъ Брадова до ꙋ долъ, надъ аспрн готовъ ҂г҃ѱ҃н 〈н〉 еднnъ волъ чермнъ. И знаменїе бнлъ растезанъ старемъ рꙋкопнснъ н не внднла се.

И пакъ дахъ господства мꙗ, ꙗкѡ да ѡдержнтъ Кнnда н Бꙋда еднnъ горъ зовет сꙗ Паргова Носнлъ ꙋста Стезю, до предѣлъ внигїаскомъ странъ, надъ Жїю н надъ востокъ пнтъ Слнва до верхъ Парънга, ндѣже нзнде предѣлъ Стоенnцн н горъ нменет сꙗ Скꙋтꙋлъ до Стоенюцн; сегѡ гора всꙗ со҃г стаꙋлꙗ ѡвецъ. Зане покꙋпнвъ Кънда н Бꙋда нз Стонка н нз Гречнnа н ен далъ естъ за всꙗ села н заплатнвъ н Бꙋда съ н҃ волн чермнъ н пакъ далъ естъ н во рꙋкъ свонхъ ҂з҃ аспремъ готовъ н еднnъ конь добрн; 〈н〉 воздалъ естъ во безцелъ за свонмъ глава, зане ꙋмертвнлъ естъ продаевнnкъ Боснꙗнн. И потѣмъ нnнн послѣдовавше ѡт венгерскїн странъ. Потѣмъ господства мꙗ послахъ армашїн ꙋловнлъ естъ Стонка н Гречнnа. И хотѣлъ нхъ главъ свозъ главахъ за свонхъ дѣла; Къндаже н Бꙋда далъ естъ сен н҃ воловъ н седмъ конь добрн ҂з҃ аспремъ, ꙗкѡ да ѡдержнтъ сен гѡръ всꙗ по вnше рекшн со добрн полкн, зане нзведоша главъ свонхъ нзъ мертвїн.

Сегѡ раднн, дахъ н господства мꙗ, ꙗко да бꙋдетъ нмъ достоꙗнїе, нмъ н сннѡвѣ нхъ, елнкн Богъ даде, до вѣка. По семъ, дахъ н господства мꙗ, ꙗкѡ да ѡдержнтъ непостнженъ, надъ господскн монмъ повеленїе.

Се н нсповеднnкъ положнхъ господства мꙗ: жꙋпанъ Неделко вел ворнnкъ н жꙋпанъ Иванъ вел логофетъ н Ꙗнꙗ вел вестїꙗрю н жꙋпанъ Станъ вел спатаръ, Ꙗ[м]зап вел комнс н Панъ столнnкъ н Ꙗнашъ вел пахарнnкъ н жꙋпанъ Гїꙋра вел постелнnкъ. И нсправнnкъ, вел логофетъ.

И напнсалъ сꙗ во градъ Бꙋкꙋрешщовъ, мѣсеца юнїа ѕ҃, въ лѣт ҂зо҃г.

† Їѡ Петрꙋ вѡнвѡдь, мнлостїю божїю, господннъ.

Din mila lui Dumnezeu, Ioan Petru voievod şi domn a toată Ungrovlahia, fiul lui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă acestor oameni, anume Cîndea şi Budea din Cernădia Mare, din judeţul Gorj, ca să le fie moştenire şi vatră în Cernădia jumătate şi muntele iarăşi jumătate şi alt munte, pe care l-au schimbat, pentru că au plătit Cîndea şi Budea pe Cîrstea şi pe Dancea de dările lor dinainte vreme. Pentru că am văzut domnia mea o carte de la mîna străbunicului meu, Radu voievod. Şi iarăşi au dat şi alţi groşi ungureşti în mîinile lui Cîrstea şi Danciu, în afară de dările lor.

Şi iar au cumpărat Cîndea şi Budea de la Socol din Baia de Fier şi jumătate de munte pustiu în hotarul Păpuşei, numit Culmea Bradului pînă în vale, pentru 3750 aspri gata 〈şi〉 un bou negru. Şi semnele au fost rase din vechea carte şi nu s-au văzut.

Şi iar am dat domnia mea ca să stăpînească Cînda şi Buda un munte care se numeşte Carul Pîrgarului la gura Steziei pînă în hotarul părţilor ungureşti, pe Jiu şi la răsărit curge Sliva pînă în vîrful Parîngului, unde iese hotarul Stoeniţei şi muntele numit Scutul pînă în Stoeniuţi; toţi aceşti munţi au 273 staule de oi. Pentru că au cumpărat Cînda şi Buda de la Soica şi de la Grecul şi au dat pentru tot satul şi au plătit şi Buda cu 8 boi negri şi iar au dat şi în mîna lor 7000 aspri gata şi un cal bun; ⟨şi⟩ au dat pentru capetele lor, pentru că au omorît un negustor bosniac. Şi după aceea, ei au trecut în părţile ungureşti. Apoi domnia mea am trimis armaşii de i-au prins pe Stoica şi pe Grecul. Şi au vrut să-şi scoată capetele pentru părţile lor; Cînda şi Buda au dat aceşti 8 boi şi şapte cai buni, ⟨de⟩ 7000 aspri, ca să stăpînească toţi acei munţi mai sus-zişi cu bună pace, pentru că au scos capetele lor de la moarte.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de moştenire, lor şi fiilor lor, cîţi Dumnezeu le va da, pînă în veac. După aceea, am dat şi domnia mea, ca să stăpînească neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Ianiu mare vistier şi jupan Stan mare spătar, Azap mare comis şi Pană stolnic şi Ianăş mare paharnic şi jupan Ghiura mare postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt.

Şi s-a scris în cetatea Bucureştilor, luna iunie 6, în anul 7073 ⟨1565⟩

† Io Pătru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. din Sremski-Karlovci (R.S.F. Iugoslavia), fondul Patriarhiei. Copie din 1831. Datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. Slav şi trad. Busuioceanu, *Doc. inedite*, 169—170 (sub 1565).

---

69 — 1568 (7076) iunie 8.

† Милостїю божїю, Їѡ Петрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Сибїю съ братїꙗм си и Лера съ братїꙗм <си>[1] и Фръча съ братїꙗм си и Тꙋдоран съ братїꙗм си и Михнѣ със братїꙗм и съ них синови, елици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Пътрълаце, нихне дела въсех, варе елика се хтет избрати, понеже им ест стара и права ѡчина и дѣдїна.

А потом, анепсии Сибиюв и Лерев и Фръчев и Тꙋдоранов и Михнев имат съпренїе пред господства ми със Фꙋцешии радї више речена ѡчинꙋ. И сице преше Фꙋцешии по анепсии Сибиюв и Лерев и Фръчев и Тꙋдоранов и како сꙋт покꙋпили ѡт д<еди>[1] им, ѡт съи више речена нихна ѡчина, третаго дел. А господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и <по закон, със въсꙗ>[1] чꙗститимꙗ правителїе господства ми. И дадох г<осподство>[1] ми анепсїев Сибиюв и Лерев и четом им закон, ві҃ болѣри, да заклет како не сꙋт продали деди им <нꙗх>[1]иꙋ ѡчинꙋ, третаго дел, иꙋ сꙋт продалꙗ тъчїю двѣ места за пчеларства за х҃ аспри, ꙋ длъг ꙋже к҃ и ꙋ широт ꙋже к҃ и ꙋжа по л҃ съжениꙗ. И сице избраше и заклеше тех ві҃ болѣри пред господства ми. И ѡсташе Фꙋцешии ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчетом им и нꙗ ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлеχ господство ми: жꙋпан Неделко велики дворник и жꙋпан Їван велики лѡгѡфет и Стан спатар и Ꙗзап комис и Пана столник и Їѡнаш пеχарник и Гюрма вел постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Пис Мирослав, мѣсеца юнїе и҃ дьни, въ лѣт ҂зоѕ.

† Їѡ Петрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Sibiu cu fraţii săi şi lui Lera cu fraţii ⟨săi⟩ [1] şi lui Frăcea cu fraţii săi şi lui Tudoran cu fraţii săi şi lui Mihnea cu fraţii şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Pătîrlage, părţile lor toate, oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, nepoţii lui Sibiu şi ai lui Lera şi ai lui Frăcea şi ai lui Tudoran şi ai lui Mihnea au avut pîră înaintea domniei mele cu Fugeştii pentru mai sus-zisa ocină. Şi aşa au pîrît Fugeştii pe nepoţii lui Sibiu şi ai lui Lera şi ai lui Frăcea şi ai lui Tudoran că au cumpărat ei de la bunicii lor, din această mai sus-zisă ocină a lor, a treia parte. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi ⟨după lege, cu toţi⟩ [1] cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am dat domnia mea nepoţilor lui Sibiu şi ai lui Lera şi cetei lor lege, 12 boieri, să jure că n-au vîndut bunicii lor ocina lor, a treia parte, ci au vîndut numai două locuri de stupină pentru 600 aspri, în lungime 20 funii şi în lăţime 20 funii şi funia pe 30 stînjeni. Şi astfel au ales şi au jurat acei 12 boieri înaintea domniei mele. Şi au rămas Fugeştii de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic şi jupan Ivan mare logofăt şi Stan spătar şi Azap comis şi Pană stolnic şi Ionaş paharnic şi Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris Miroslav, luna iunie 8 zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., XXV/51 .Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 267—268.

---

[1] Loc rupt.

70 ⟨1568 după iunie 14 — 1569 octombrie 28⟩.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми жꙋпан<иц>[1]ев Керев, ꙗкоже да ест волна със сїе книга господства ми да дръжити дел Ст<онке>в Цигири и жꙋпаницев его, Нѣкшев, ѡт Дикисеци, дел емꙋ въса [2], варе елика се χтет <из>брати ѡт посвꙋде и ѡт полю ѡ ѡт водꙋ, занеже га ест покꙋпила жꙋпаница Кера ѡт над више речен<и>... Стоика Цигири и ѡт жꙋпаницев его, Нѣкша, за ҂г҃ аспри, въ Ꙋгрꙋское Зем<ле>.

<Т>ем радї, нихто да не смѣет покȣсити бантовати или задръ<жа>[1]ти пред сїю книга <господства ми>, ере тога чьловѣка зло кет патити. Ѧ коемȣ съ минити криве, ѡн да прїедет с<тоити за ли>цȣ пред господства ми. Инакода нѣст, <по реч> господства ми.

Исправник, Радꙋл велики логофет.

...еже пис.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, <милостїю> божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Chera, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele să ţină partea lui Stoica Gighiri şi a jupaniţei lui, Neacşa, din Dichiseşti, partea lui toată [2], oricît se va alege de peste tot şi din cîmp şi din apă, pentru că a cumpărat-o jupaniţa Chera de la mai sus zişii... Stoica Gighiri şi de la jupaniţa lui, Neacşa, pentru 3000 aspri, în Ţara Ungurească.

De aceea, nimeni să nu cuteze a se încumeta să-i tulbure sau să-i oprească înaintea acestei cărţi ⟨a domniei mele⟩, căci acel om rău va păţi. Iar cui i se va părea strîmb, el să vină ⟨să stea de⟩ faţă înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, ⟨după spusa⟩ domniei mele.

Ispravnic, Radul mare logofăt.

...care am scris.

† Io Alixandru voievod, ⟨din mila⟩ lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 808 (Ep. Buzău, LXXIII/1). Orig., hîrtie (29 × 21), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 142v.

Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Trad *DIR*, *B*, 268—269. Facs. *Ibidem*, 505.

---

[1] Omis.

[2] Cuvîntul: „въса" („toată") a fost şters şi înlocuit, posterior, prin: „половина" („jumătate").

71 ⟨1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28⟩.

† Въ име Ѿтца и Сина и Свѣтаго Дȣха и нинѣ и присно, въ вѣкы вѣком, амин.

Исписах сїю ръваш на прѣд вес село Благодещин и мегееш, како ест кȣпил поп Табак половина ѿт ѡчинȣ ѿт на Стан[1] Спринтен ѿт Благодещин, ѿт негова дѣла,варе колико се хтет избрат, ѿт посвȣде, понеже ест продал Стан Спринтен негова ѡчинȣ ѿт егово добро волю. И кȣпил ест поп Табак по негових их прави комати, радї цѣн ф҃ аспри.

Тем ради, сътворихом сїю наш ръваш, како да имат поп Табак вѣрȣ на прѣд господинȣ ни, Ѧлеѯандрȣ воевод.

Сеже и свѣдѣтеле поставих: Дан и Фътȣл и Данчюл и Єремин и Ȣрсѣ и Манѣ, синъ Спринтен, и Борче, да бȣдет два братїе и със синъ Станов Спринтен.

И а потом и клетвȣ поставише: кто се ще вложит развалит сїю наш писанїе ѿт Стан Спринтен род, а ѡн чьловѣкъ да бȣдет анаѳема ѿт т҃нї ѿтци и да се сȣдит със Їȣда и със Ѧрїе въ едно мѣсто, въ вѣкы, амин.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh şi acum şi pururea, în vecii vecilor, amin.

Am scris acest răvaş înaintea întregului sat Blagodeşti şi a megieşilor, că a cumpărat popa Tabac jumătate de ocină de la Stan [1] Sprinten din Blagodeşti, din partea lui, oricît se va alege, de peste tot, pentru că a vîndut Stan Sprinten ocina lui de a lui bunăvoie. Şi a cumpărat popa Tabac din averea sa dreaptă, pe preţ de 500 de aspri.

De aceea, am făcut acest răvaş al nostru, ca să aibă popa Tabac credinţă înaintea domnului nostru, Alexandru voievod.

Iată şi martori am pus: Dan şi Fătul şi Danciul şi Eremii şi Ursea şi Manea, fiul lui Sprinten şi Borce, ca să fie doi fraţi şi cu fiul lui Stan Sprinten.

Iar după aceea şi blestem au aşezat: cine se va ridica să răstoarne această scrisoare a noastră din neamul lui Stan Sprinten, iar acel om să fie anatema de către 318 părinţi şi să se judece cu Iuda şi cu Arie la un loc, în veci, amin.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 811 (Sf. Ioan-Bucureşti, XX/23). Orig., hîrtie (14 × 23). Cu o traducere din 1912.

Datat după domn (Alexandru Mircea) şi după doc. din 1588 aprilie 26, publicat în *DIR*, *B*, XVI/V, p. 353, nr. 373.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

72 〈1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28〉.

† Милостїю божїею, <Їѡ> Алиѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ зовемаго Глъвъчов, ꙗкоже да мꙋ ест виноградε ѡт Чернътещї, что сꙋт били нѣкием людїе, на име Ѡбїелъ и Нънъшел ѡт Чернътещї, понеже сꙋт били ѡни продали тех виноградї свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт них добром волю. А више речени людїе, ѡни сꙋт съпрели пред господства ми ере не сꙋт продали ѡни, анꙋ ех ест притеснꙋли свѣта монатир, тере ест възел въ силости. <А ѡ>ни людїе, ѡни се сꙋт съпрели лицꙋ със калꙋгерие ѡт свѣта монастир прѣд г<осподства ми. А ꙋ тем, господство ми съм гле>дал и сꙋдих, по правдꙋ и по закон и послал съм господство ми и книга <господства ми>... <ж>ꙋпан Радꙋл бив велики армаш, тере ест събирал добри людїе <мегїеши, како да> съгледает по них дꙋше. Тaже, <сꙋт> дали тех мегїеши <свѣтомꙋ монастирꙋ тех> виноградї, занеже сꙋт били продали ѡни, Ѡбїелъ и Нънъшел ... свѣтѣи монастирꙋ.

<Т>ем <ра>дї, дадох и госпдство ми <свѣтомꙋ монастирꙋ з>овемаго Глъвъчов, ꙗкоже да мꙋ ест <въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ. И никто да не смѣет им> бантовати пред сїю книгꙋ господства ми.

<Исправник>... <двор>ник.

Пис аз, Михъилъ граматик, мѣсеца...

<† Їѡ Алїѯандрꙋ> ѡевѡда, <милостїѧ божїѧ, господинь>.

† Din mila lui Dumnezeu, 〈Io〉 Alixandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se cheamă Glăvăciov, ca să-i fie viile de la Cernăteşti, care au fost ale unor oameni, anume Obielă şi Nănăşel din Cernăteşti, pentru că ei au vîndut acele vii sfintei mănăstiri de a lor bunăvoie. Iar mai sus-zişii oameni, ei s-au pîrît înaintea

domniei mele că nu le-au vîndut ei, ci le-a cotropit sfînta mănăstire, de le-a luat cu sila. ⟨Iar⟩ acei oameni, ei s-au pîrît de faţă cu călugării de la sfînta mănăstire înaintea ⟨domniei mele. Iar la aceasta, domnia mea am⟩ cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege şi am trimis domnia mea şi cartea ⟨domniei mele⟩... jupan Radul fost mare armaş, de a adunat oameni buni ⟨megieşi, ca să⟩ cercetaze cu sufletele lor. Astfel, ⟨au⟩ dat acei megieşi ⟨sfintei mănăstiri acele⟩ vii, pentru că le vînduseră ei, Obielă şi Nănăşel... sfintei mănăstiri.

De aceea, am dat şi domnia mea ⟨sfintei mănăstiri⟩ numite Glăvăciov, ca să-i fie ⟨de ocină şi de ohabă. Şi nimeni să nu cuteze să-i⟩ tulbure, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

⟨Ispravnic⟩... vornic.

Am scris eu, Mihăilă grămătic, luna...

⟨† Io Alixandru⟩ voievod, ⟨din mila lui Dumnezeu, domn⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 809 (Glavacioc, XVII/21). Orig., hîrtie (28,5 × 22), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere, din 1752, după care s-au făcut unele completări; altă traducere la Bibl. Acad., CMXI/101.

Datat după domn şi diac.

---

73 ⟨1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28⟩.

† Милостїю божїєю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми чьстнѣишомꙋ ѡтцꙋ егꙋмен Євстратїе ѡт свѣтомꙋ монастир ѡт Снѣгов, ꙗкоже да сꙋт негови слꙋзи, на име...[1] волници със сїе книга господства ми възимати что ест доходок ѡт по [2] стънит болѣрско ѡт над планини свѣтѣи монастир, ѡт планина Гръбова и ѡт Флорѣю и ѡт Радїла и ѡт Бабеш и ѡт Зъноага, како ест бил и ѡт прѣжде, по стари закон, понеже съм помиловал господство ми свѣтомꙋ монастир, <ꙗкоже да> ест въ ꙋкрѣпленїе братїем.

Сего радї, нихто да не смѣит <баитовати пред сїю> книгꙋ господства ми, понеже того чьл<овѣкь>...

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstitului părinte egumen Evstratie de la sfînta mănăstire de la Snagov, ca să fie slugile sale, anume... [1] volnice cu această carte a domniei mele, să ia ce este venitul de la stînitul boieresc de pe munţii sfintei mănăstiri, de pe muntele Gîrbova şi de pe Floreiu şi de pe Radila şi de pe Babeş şi de pe Zănoaga, cum a fost şi mai înainte, după legea veche, pentru că am miluit domnia mea pe sfînta mănăstire, ⟨ca să⟩ fie pentru întărirea fraţilor.

De aceea, nimeni să nu cuteze ⟨să tulbure înaintea acestei⟩ cărţi a domniei mele, pentru că acel om...

Bibl. Acad., XX/210. Orig., hîrtie, rupt, lipsindu-i sfîrşitul. Cu o traducere din 1843.
Datat după domn.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 275.

---

[1] Loc alb.
[2] Scris deasupra rîndului.

74 ⟨1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28⟩.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului... [1] Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle jupînesii Cherii, ca să-i fie ei moșie la Dichisești din partea Stoicăi Gighiri... [1] moșie, drept 100 rumâni dupretutindenea, de preste tot hotarul și din cîmpu și din pădure și din uscat și din apă, pentru că... [1] și de la jupîneasa lui, Neacșa, drept 3 000 aspri gata. Încă în pribegie, cînd au fost în Brașov și au fost... [1] jupîneasa Chera să cumpere, pentru că au fostu sărmani și flămînzi.

Iară cînd au fost acum, Stoica Gighiri nu au vrut... [1], ci au vrut ca să dea jupînesii Cherii alt sat, fără de mireni. Și au avut amîndoi iarăș... [1] pă dreptate cu toți cinstiții boiarii domnii méle. Și au rămas jupîneasa Chera pe... [1] am dat jupînesii Cherii ce s-au zis mai sus moșiia și rumânii cum... [1] și strenepoților ei și de către nimenea să nu să clătească... [1]

... vel logofăt.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173, f. 142v—143. Traducere.
Datat după domn.
EDIȚII. *DIR*, *B*, 269.

---

[1] Loc alb.

---

75 ⟨1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28⟩.

† Cu mila lui Dumnézeu, creștinul Alixandru voevod și domnul a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunu⟨lu⟩i Mircii voevod. Dat-a domniia lui această poruncă a domnii lui acestor oameni, anume Radul și Ioan și feciorilor lor, cîți Dumnézeu le va dărui, ca să le fie lor moșie în Bădeni, partea Vladului toată, pentru că o au cumpărat de la Vladul, drept 1 000 de aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni partea lui Ion toată, drept 1 072 aspri. Și iar a cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni partea lui Bran toată, drépt 1 000 de aspri și drept un bou. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni partea lui Nan toată, drept 1 000 de aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni, partea lui Stănislav toată, drépt 1 040 de aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni partea Neagului toată, drept 1 030 de aspri. Și iar au cumpărat Ion moșie în Bădeni partea Stoicăi toată, drépt 1 030 de aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion trei locuri de la Stoia din Cucuteni, drépt 130 de aspri. Și iar au mai cumpărat Radul și Ion doao locuri de la Stoica din Cucuteni, drépt 160 de aspri.

Însă și hotarul să să știe: din Valea Tisilor în curmeziș, pînă ⟨în⟩ stîna Neagului, pînă în hotariul Pietrarilor și pînă în vîrful Giurcului și curmeziș pă calea Chiciurălor pînă în apă și pă Piscul Lupului pînă în hotarului Fienilor și în jos, pe plaiu, pînă ⟨la⟩ Obîrșia Tiși⟨i⟩.

Drépt aceia, au dat domniia lui, ca să le fie lor moșie ohabnică în veci, lor și feciorilor lor și népoților și strănepoților.

Și iată și mărturii au pus domniia lui.

Bibl. Acad., LXVII/1. Traducere.
Datat după domn.
EDIȚII. *DIR*, *B*, 272—273.

Copie scoasă de pe ocolni⟨ca⟩ slovenească, adecă după ocolnica moşii Bocoviciorul, după cum s-au găsît, care s-au scris în zilele mării sale Io Alixandru voievod, fiul [1] răposatului Mihnea vodă, scoasă din cuvînt în cuvînt, pînă unde s-au cunoscut sémnele.

Slugi domnii méle Radul postelnic i Bratul i Amza i feciorilor lor, cîţi Dumnezău va dărui, precum le-am dat această moşie Bocoviciorul din hotar pînă în hotar, ca să li să ştie hotarul din jos din gura Bocoviciorului şi despre Gubavcea, pînă în Lacul cu Părul şi la lacul unde iaste în mijlocul locurilor, pe unde apucă pînă în drumul Drăgăneiului şi despre Carpin. Apoi, apucă pe Troian pînă să îmbinează cu Căciulatul care le-au fost véchie moşie şi dreaptă şi au avut-o Radu postelnic denainte, pînă în Săciul lui Măican, apoi, pe şes în jos, pînă în coada Ududoiului.

Pentru această numită moşie au avut înnaintea răposatului Mircia vodă au datŭ Radu postelnic cu lége 12 boiari, pe anume: Vîlsan i Neagoie i Stănislav ot Pleşoi i Dabul i Danciul i Văsii ot Vîlcom, Toma i Stanciul. Hotarnici Mihai ot Craiova.

Leat 7...

Pînă aicea s-au putut ceti iară de ciia încolo au fost ştearsă ocolnica.

Bibl. Acad., MLXVIII/50. Copie după traducere.
Datat după domn.
EDIŢII. *DIR*, *B*, 273.

---

[1] În loc de: nepotul.

77 ⟨1568—1577⟩ iunie 17.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod şi domnu. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele jupînesii Calii de la Brîncoveni ca să fie satul ei Brîncovenii în pace să nu între banii nici slugile dvornecului celui mare să-i judece sau să-i prade nici nimic să-i bîntuiască, ci să judece feciorul[1] ei, Danciul postelnicul, pre satul Brîncovenii, pentru că singur domniia mea i-am lăsat cum să nu între nimenea, fără numai sluga domniei mele. Şi nimenea să nu îndrăznească a-i bîntui nici să-i asuprească dă nimic, pentru că acel om rău va păţi. Într-alt chip să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic, vel dvornic.

Au scris Buta, iunie 17 dni.

După G. D. Florescu şi Dan Pleşa, *Materiale din arhive particulare*, în „Studii şi materiale de istorie medie", V (1962), p. 588. Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea. Datat după domn.

---

[1] În loc de: nepotul.

78 1568 (7076) ⟨iunie⟩ 21.

Въ имѧ Ѡтца и Сина и Свѣтагѡ Дȣха. Аз Їѡн Правилъ пишем какѡ быхом дȣжни жȣпанȣ Ивашко вел армаш пет хилїа аспри за сребро, але бил къда ест дьнъ да платише, не имахом, не дахом дел мое за воденици ѡт варош Питещн, пол, юкѡ да ест емȣ ѡчннȣ ѡхабннкȣ н сннoм н внȣкѡм, ѡт селѣ на пред, непоколебнмо.

И быст свѣдntелїе: Стонка Брьнлѣннл н Стънїꙗ ѡт Грошет.

Ꙗле Нвашко армаш да не нмат ѡт сѣда на прѣд трѣбȣ съ мною н съ род мон, во вѣкн, ꙗкѡ такѡ токмнсахом въ дьнн господарю нашемȣ, Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воевода.

Пнс мѣсеца юлїе[1] к҃а дьнн, лѣт ҂зоѕ.

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Eu Ion Pravilă scriem că am fost dator jupanului Ivaşco mare armaş cinci mii aspri de argint, dar cînd a fost ziua să plătim, n-am avut, ci i-am dat partea mea de moară din oraşul Piteşti, jumătate, ca să-i fie ocină ohabnică şi fiilor şi nepoţilor, de acum înainte, neclintit.

Şi au fost martori: Stoica Brăileanul şi Stăniia din Groşet.

Dar Ivaşco armaş să nu aibă de acum înainte treabă cu mine şi cu rudele mele, în veci, pentru că aşa ne-am tocmit în zilele domnului nostru, Io Alexandru voievod.

S-a scris în luna iulie[1] 21 de zile, anul 7076 ⟨1568⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 133. Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 776. Traduceri ibidem, S.I., nr. 788 (Vieroş X/1) şi ms. 349, f. 317v.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 268.

---

[1] Copistul a transcris greşit „iulie" în loc de „iunie". La 11 iulie 1568 Ivaşco este sigur mare stolnic.

---

79 ⟨1568 c. iulie—august — 1576 vara⟩

†Мнлостїю божїею, прѣосвѣщенн мутрополнт кур Єѵѳѵмїе въсѣн землн Ꙋгровлахїю.

† Пншȣ владнчьство мн сїа кннга владнчьства мн, ꙗкоже да ест една воденнца що ест на Тръговнще свѣтѣн монастнрн ѡт Голгоѳа, що съм сътворнл владнчьство мн н келтовал н спенжал аспрн владнчьства мн, алн със волѣ н поȣченїе господннȣ нн, Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воевод. И был ест нсправннк н трȣдннкь на сїе воденнце, Їгȣмен Спнрндон ѡт Дел. Єре вндѣх владнчьство мн сїа монастнр Голгоѳа како бѣше пȣста н запȣстѣль н ѡбннщала н не нмаше ннща н съ що дръжатн се калȣгерн н хранȣ ннща н внноградн запȣстѣлн н кȣкѣ све раздрȣшенн н раснпане н не ѡграждене. Ꙗ владнчьство мн съвѣщах се със господннȣ нн, Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воеводъ[1] н със Їгȣмен Спнрндон да га не ѡставнм да запȣстѣеть н да се не раснпает сїа свѣтаа монастнр за радї сїа свѣтаа цръквах. И поставнл съм владнчьство мн нсправннк Їгȣмен Спнрндон н дал съм емȣ аспрн ѡт владнчьство мн, мон аспрн. И работал ест внноградн н ȣчннл ест сїе воденнце, ꙗко да бȣдет ȣкрѣпленїе свѣтомȣ монастнрȣ Голгоѳа н хранȣ калȣгером н послȣшннком, кто хокет нзбратн господь Богъ прѣбнватн съ сїа свѣтаа монастнр. И да бȣдет помѣнȣ господннȣ нн, Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воевод н ктнтором прѣжде бывшем н сътворшнм монастнр н владнчьство мн н Їгȣменȣ Спнрндонȣ, защо сътворнхом н прнложнхом сїа воденнце свѣтомнȣ монастнрȣ ѡт Голгоѳа н работахом внноградї н не ѡставнхом монастнрь да запȣстѣет н да не раснпȣеть мольба н помѣна господннȣ нч воеводȣ н прѣжде бывшен ктнторн.

И сего радї писах владичьства ми сїа книга, ꙗко да бȣдет сїа воденица више писана свѣтомȣ монастирȣ ѡт Голгоѳа ѡхабника и дѣдинȣ, докле стоит свѣтаа монастир.

И кто изберет господь Богь быти господаръ ȣ Влашкои Земли и митрополит ȣ свѣтаа мѵтдрополїе быти по нас и їгȣмен ȣ свѣтаа монастир ѡт Дел и аще кто хокет ȣзети сїа воденице ѡт Голгоѳа и хощет разорити сїа книга и попрати, того Богь и прѣчистаа Богомати да разорит его, зде, въ сїю вѣкь, тѣлом, а въ бȣдȣщим и дȣшее и тѣлом и да мȣ съпреник господь Богь бȣдет и прѣчистаа Богомати съпреница да мȣ ест и да бȣдет проклет и анаѳѵма ѡт Христа Бога и афȣрисан и ѡт з҃ съборѣ и ѡт свѣтых ѡтци иже въ Никеи, т̅н̅ї̅ и да бȣдет съ Їȣда и съ Ꙗрїа и съ иже Христа распѣше, Пилат и Ꙗнна и Каиафа. Ꙗ иже съдръжит сїю книгȣ и тъкмеж, того Богь да съдръжити вь сїю вѣкь и тѣлом и дȣшее мирно и въ бȣдȣщих живот вѣчны да прїимет, еже бȣди въсѣм полȣчити ѡ Христѣ, амин.

† Din mila lui Dumnezeu, preasfinţitul mitropolit chir Evthimie a toată ţara Ungrovlahiei.

† Scrie vlădicia mea această carte a vlădiciei mele, ca să fie sfintei mănăstiri de la Golgotha o moară care este la Tîrgovişte, moară pe care a făcut-o vlădicia mea şi am cheltuit şi am dat asprii vlădiciei mele, dar cu voia şi învăţătura domnului nostru, Io Alexandru voievod. Şi a fost ispravnic şi truditor la această moară egumenul Spiridon de la Deal. Căci am văzut vlădicia mea această mănăstire Golgotha că era pustie şi pustiită şi sărăcită. Şi nu avea nimic şi cu ce să se ţie călugării şi nici hrană şi viile pustiite şi casele toate dărîmate şi risipite şi neîngrădite. Iar vlădicia mea m-am sfătuit cu domnul nostru, Io Alexandru ⟨voievod⟩[1] şi cu egumenul Spiridon, ca să nu lăsăm să se pustiiască şi să nu se risipească această sfîntă mănăstire pentru aceste sfintei biserici. Şi am aşezat vlădicia mea ca ispravnic pe egumenul Spiridon şi i-am dat aspri de la vlădicia mea, asprii mei. Şi a lucrat viile şi a făcut această moară, ca să fie de întărire sfintei mănăstiri Golgotha şi de hrană călugărilor şi posluşnicilor, pe cine va alege domnul Dumnezeu să petreacă în această sfîntă mănăstire. Şi să fie de pomană domnului nostru, Io Alexandru voievod şi ctitorilor care au fost mai înainte şi au făcut mănăstirea şi vlădiciei mele şi egumenului Spiridon, pentru că am făcut şi am dăruit această moară sfintei mănăstiri de la Golgotha şi am lucrat viile şi nu am lăsat mănăstirea să se pustiască şi să nu se risipească rugăciunea şi pomana domnului nostru voievodul şi a ctitorilor care au fost mai înainte.

Şi de aceea am scris vlădicia mea această carte, ca să fie această moară care este mai sus-scrisă sfintei mănăstiri de la Golgotha ohabnică şi dedină, pînă cînd va sta sfînta mănăstire.

Şi pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn în Ţara Românească şi să fie mitropolit după noi la sfînta Mitropolie şi egumen la sfînta mănăstire de la Deal şi dacă cineva va lua această moară de la Golgotha şi va strica această carte şi o va călca, pe acela Dumnezeu şi preacurata maică a lui Dumnezeu să-l nimicească, aici, în acest veac, cu trupul, iar în cel viitor şi cu sufletul şi cu trupul şi să-i fie potrivnic domnul Dumnezeu şi preacurata maică a lui Dumnezeu să-i fie potrivnică şi să fie blestemat şi anatema de Hristos Dumnezeu și afurisit de 7 soboare și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia și să fie cu Iuda și cu Arie și cu cei care au răstignit pe Hristos, Pilat și Anna și Caiafa. Iar dacă va ține această carte și întocmire, pe acela Dumnezeu să-l țină în acest veac și cu trupul și cu sufletul în pace și să primească viața viitoare cea veșnică, pe care o vor dobîndi toți de la Hristos, amin.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 810 (Golgota, V/1). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1902; alte traduceri ibidem, mss. 228, f. 73v—74 și 231, f. 2.

Datat din anii de păstorie ai mitropolitului Eftimie, în timpul domniei lui Alexandru Mircea.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 271—272. Facs. *Ibidem*, 506.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

---

80 **⟨1568—1569⟩ iulie 9.**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alicsandru voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle lui Miroslav logofăt și lui Gherghe și Neculcii, ca să fie volnic cu această carte a domniei méle, să ție toată partea lui Fîrtat din Drăgăștii și de la Izlaz și Cioroi și din Momotești și toți țiganii, cîți vor fi de la părinții lui și de la moșii lui Furtat, unde să vor afla în toată țara domniei méle.

Și nimenea împotriva cărții domniei méle să nu stea, că oricare om va sta împotrivă, rău va păți, pă porunca domniei méle.

Ispravnic, Radul logofăt.

Iulie 9 dni.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rîmnic, nr. 707, f. 118. Traducere.
Datat după domn și ispravnic.
EDIȚII. *DIR, B*, 275.

---

81 **⟨1568—1577⟩ iulie 9.**

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod și domnu. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle boiariului domniei méle, jupan Vlaicul cliucer și jupîneasa Chera, ca să fie volnici cu această carte a domniei méle să ție satul Mogoșăști tot, cu tot hotarul, cu morile și cu viile, cum au ținut și în zilile lui Petrașco voevod și orice vor fi cumpărat preste plaiu în pribegie, sate și țigani.

Iar boiariul domniei méle ce s-au zis mai sus să fie volnic să ție tot și nimeni să nu să améstece a-i bîntui pré dînșii înaintea aceștii cărți a domniei méle. Într-alt chip să nu fie, după zisa domniei méle.

Ispravnic, însumi am zis domniia mea.

S-au scris iulie 9 dni.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173, f. 255. Traducere.
Datat după domn.
EDIȚII. *DIR, B*, 275—276.

1568 (7076) iulie 11, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹгровлахїискои, синъ великааго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слꙋзем господства ми, на име Манѣ и Драгомир и Миклѣ и Нѣга и със них синови, елици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Мъниꙗч, нихне делове въсех, елика се хтет избрати ѡт по въсои хотаром, понеже им сꙋт старе и праве ѡчине и дедине.

Анꙋ сꙋт биле притеснени ѡт Гръци ꙋ силости им. А господство ми милостивиѡ се съм тере съм помиловал више речени слꙋзе господства ми със нихне дѣдине.

Сего радї, дадох господство ми више реченим слꙋзе господства ми, ꙗкоже да им сꙋт нихне ѡчине въ ѡчине и въ ѡхабъ, им и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставих господство ми: жꙋпан Добромир велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радѵл велики логофет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Владѵл комис и Ивашко столник и Гонцѣ вел пехарник и Стоика велики постелникꙋ. Исправник, Радѵл велики логофетꙋ.

И аз, Щефан граматик, еже ю начертах въ дивни градѵ Бꙋкꙋрещї, мѣсеца юлїе а҃ї дьни, въ лѣт ҂зоѕ.

† Їѡ Алїѯандрꙋ воевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, anume Manea şi Dragomir şi Miclea şi Neaga şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Măniaci, toate părţile lor, cît se va alege de peste tot hotarul, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine.

Ci au fost împresuraţi de Greci cu sila. Iar domnia mea m-am milostivit de aceasta şi am miluit pe mai sus-zisele slugi ale domniei mele cu dedinele lor.

De aceea, am dat domnia mea mai sus-spuselor slugi ale domniei mele, ca să le fie ocinele lor de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Vladul comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea mare paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Ştefan grămătic, care am scris-o în minunata cetate Bucureşti, luna iulie 11 zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Col. Prof. Ion Ionaşcu, nr. 14. Orig., hîrtie (29,5 × 24,5). pecete timbrată. Traducere din 1895 la Bibl. Acad., MDCXLIX/45.

---

83 ⟨1568 după iulie 11 — 1569 februarie 17⟩.

† Cu mila lui Dumnezeu, Ioan Alixandru voivod a tot pămîntul Ţării Rumânişte, ficiorul marilui şi preabunului Mircii voivod, nipotul Mihnii vodă. Dat-am domniia mea această învăţătură a domnii mili Radului spă-

tarul i brat ego, Şărbŭ şi ficiorilor lor, cîţi Dumnizău li va da, ca să li fii lor moşii însă pi apa Rîmnicului în sus, pi gura Cătăuţului pînă în surpătura lacului Muciştilor şi di acolia pre Cătăuţu în sus pînă în gorănii cii mari şi di acole pînă în dealul Cîlnăului, pînă la Rîpa Bontii şi de acolea pi deal în jos pînă în fundătura Văii Largi şi de acolea pi matcă în jos, pînă în apa Rîmnicului. Pintru că aceasta ci să zici mai sus moşii fost-au bătrînă şi diriptă moşii stătătoari, încă mai dinnainte vrimi, din zilili lui Băsărabă vodă, ca să fii lui Bucşă şi frăţini-său, lui Pitru armaşul şi lui Margini sulgirul moşii şi ficiorii frăţine-său, cil dintîiu Radul şi Oanci şi ficiorilor lor, cîţi Dumnizău îi va dărui, ca să li fii lor moşie pi apa Rîmnicului şi Poiana Muntinului, ce să chiamă la Dănilişti.

Ca să să ştii sămnilé hotarului: pînă în piscul Căpăţînii şi di acoli pînă în hotarul Riacii, undi să pogoară iar în Rîmnic şi de acolea pin gura Motnăului şi iar din gura Motnăului pînă în matca Cătăuţului pîn obîrşie şi Poiana Crastaviţelor toată şi pi disupra Podul lui Plaviţ pre Dealul Roşiu şi mai pe deasupra di Poiana Cerbului şi Poiana Cerbului toată, pînă în izvorul Neculilor şi pînă în Izvorul Purcelilor şi pînă la Umşor şi pînă în piscul Pardosului. Pintrucă au fost bătrînă şi direptă ocină stătătoare încă mai dinnainte vréme, din zililé lui Vlad vodă.

Şi iar să fii lui Bucşă midilnicirul şi frăţine-său ci sîntŭ mai sus-scrişi, dintîiu fraţi şi feciori, Radul şi Oance, moşii în Bărăşti ali lor părţi toati cîti să vor alége di pisti tot hotarul, cum mirge di apa Rîmnicului pînă în capul moşii, pă⟨n⟩tru că iasti bătrî⟨nă⟩ şi diriptă moşie stătătoare, încă mai dinnainte vréme.

Şi iar au cumpărat Bucşă vornicul şi cu frate-său Petru armaşul, sînguri, fără de alţi fraţi, moşii în Bălţaţi şi-n Putrida, partea Barbului vistiarul, toată, din Putrida şi din fune Udrească a treia parte, din Bălţaţi şi din apă un vad de moară. Pentru că l-au fost cumpărat di la Barbul vistérul, diriptŭ 4 500 de aspri gata di argintŭ, pintru că au fost vîndut-o Barbul vistérul părţi di moşii ci sîntŭ mai sus-scrişi, pintru mari nivoe ce-u fostŭ avut di [di]la Mirci vodă, păntru că au văzut sîngur dumnealui şi cărţi lui Băsărabă vodă şi carti lui Vlad vodă şi cartea Mircii vodă, stătătoare di cumpărătoari veche şi nidispărţit. Aşişdiri şi domniia mea încă o am mai întărit şi o am înnoit.

Diriptŭ aciaia, dat-am şi domniia mea Radului spătarul şi frăţini-său, lui Şărbŭ şi lui Bucşă midelnicerul şi lui Pitru armaşul şi lui Margini sulgérul şi Radului şi Oancei cum iasti dată care să zice mai sus moşie ohabnică şi stătătoari şi ficiorilor şi nepoţilor şi strenepoţilor cîţi să vor tragi dintru dînşii, dupe poronca domnii méli.

Şi aciastă mărturie am dat şi domniia mea lui: jupînul Dobromir marile ban din Craiova şi jupînul Dragomir marile vornic şi jupînul Radul marili logofăt şi Bade vistérul şi Vlad comisul, Ivaşco stolnicul, Gonţea postélnicul[1] şi jupînul Stoichiţa vel postelnic. ⟨Ispravnic⟩, Radul vel logofăt.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 842 A (M-rea Rîmnicu Sărat, IV/40). Traducere; altă traducere (defectuoasă) ibidem, S.I., nr. 842 B (M-rea Rîmnicu Sărat, XVI/9) cu văleatul 7200 şi un fragment XII/23, f. 12.

Datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. *DIR*, *B*, 273—274.

---

[1] În loc de: paharnicul.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ <въсои> земле Ѹггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепси Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми жȣпаницев Керев със синови си, елицε мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест село Цигънещии половинȣ и две ациганке, занеже ест покȣпила жȣпаница Кера ѡт на едни пръвȣ братечедȣ, по име Влаикȣл вистїꙗр, за т҃ жлати, ещеже къда ест била при<бѣг> чюжде земле и за к҃д егли жииски със мъргъритарю и със камене, игле аспри ҂в҃ и мъргъритар за пелеш за ҂д҃ аспри, а злато за пелеш за ҂в҃ аспри. А потом пак покȣпи жȣпаница Кера ѡчинȣ ѡт дел братом си Влаикȣлѡв ключар ѡт Цигънещи г҃-траго дел, за ҂д҃ аспри.

А потом, брати си Влаикȣл ключар, ѡи придоше пред господства ми, тере даде сестрȣ си Керев негов дел за ѡчинȣ ѡт Цигънещи, варе елика се хтет избрати, ѡт негов добром волю, със знанїе <въсом мегїꙗшом> ѡт згор и ѡт здол, али даде ... дел за ѡчинȣ ѡт Цигънещи, еже мȣ ест дал братȣ си Влаикȣл въ животнѣ ... а ко... хокет бити ...

<Сеже и сведетелїе> поставлѣх <господство ми:> ... вел вистїꙗр и Стан вел спатар и ... вел пехарник и ... вел комис и Ивашко <столник> ... велики лѡгѡфет.

<Пис аз> ... граматик, еже ю написах въ столи градȣ Бȣкȣрещи ... в лѣт...

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn ⟨a toată⟩ ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Chera cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Ţigăneştii jumătate şi două ţigănci, pentru că a cumpărat jupaniţa Chera de la un văr primar, anume Vlaicul vistier, pentru 300 galbeni, încă pe cînd a fost pribeag ⟨în⟩ ţări străine şi pentru 24 ace femeieşti cu mărgăritare şi cu pietre, acele 2 000 aspri şi mărgăritarul pentru canafuri de 4 000 aspri, iar aurul pentru canafuri de 2 000 aspri. Iar după aceea, iar a cumpărat jupaniţa Chera ocină din partea fratelui său Vlaicul clucer a 3-a parte din Ţigăneşti, pentru 4 000 aspri.

Iar după aceea, fratele său Vlaicul clucer, el a venit înaintea domniei mele, de a dat surorii sale Chera partea lui de ocină din Ţigăneşti, oricît se va alege, de a lui bunăvoie, cu ştirea ⟨tuturor megiaşilor⟩ din sus şi din jos, însă a dat... partea de ocină din Ţigăneşti, pe care i-a dat-o fratele său Vlaicul în timpul vieţii ⟨la⟩ ... iar care ... va fi ...

⟨Iată şi martori⟩ am pus ⟨domnia mea:⟩ ... mare vistier şi Stan mare spătar şi ... mare paharniic şi ... mare comis şi Ivaşco ⟨stolnic⟩ ... mare logofăt.

⟨Am scris eu⟩... grămătic, care am scris-o în cetatea de scaun Bucureşti ... în anul ...

†Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXXIV/40. Orig., perg. (28 × 35), rupt şi şters, pecete timbrată. Datat după domn şi cei doi boieri din sfatul domnesc.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 270.

85 ⟨1568—1569⟩ iulie 15.

† Пишет жȣпан Добромир велики бан Кралевски сїю моа книг семȣ чловѣкъ, по име Добрин и брат мȣ си Мардарїе ѡт Гръдещїи, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Сороковѣнїи, али дел Манев и Бранов, въсах, вари елика съ хтет избратит ѡт по въс хотаром, зане ю ест дал Манѣ и Бран на врѣме ѡт съмрьтъ Добринов и Мардарїев како да им ест помѣнȣ и да им сътворит поменȣ и сърькȣсте и да платит Добрин и Мардарїе въсѣ дȣжнове Манев и Бранов. Али дадоше Манѣ и Бран сїа ѡчинȣ више писана ѡвемзи людїе више речени, Добринов и Мардарїев, за своим довром волю и със знанїе въсем мегїꙗшом и ѡт пред свещеницїи коли сȣт комкали и слȣжил. Таже ест сътворил Добрин със Мардарїе въсѣх помѣне и сърькȣсте и платил ест въсех дȣжнове Манев и Бранов, тере ест дал ѱ҃к аспри готови.

А потом, и Мардарїе и Добрин имахȣ прȣх пред мене със Станчюл ѡт Мамȣл радї сїю ѡчинȣ више речена. И сице преше Станчюл по Добрин и по Мардарїе како нѣст дали Манѣ и Бран нихном дел за ѡчинȣ Добринов и Мардарїев. А потом, Добрин и Мардарїе а ѡни донесише мноз мегїꙗшїи и свещеницїи тере сȣт свѣдетелствовали како сȣт дал Манѣ и Бран нихном [ѡт] ѡчинȣ Добринов и Мардарїев и аз гледа и разȣмѣх како не имат Станчюл ни една мѣтех със сїа ѡчинȣ. И ѡсташе Станчюл ѡт закон ѡт пред мене, анȣ да дръжит Добрин и Мардарїе сїа ѡчинȣ више писана.

И тем радї, нихто да не смѣют покȣсити бантовати или запрети пред сїю моа книга, ере тога чловѣка зло кет патит. Инако да нѣст, по мое реч.

Пис Петрȣ, мѣсеца юлїе е҃ї дьни.

† Scrie jupan Dobromir mare ban al Craiovei această carte a mea acestui om, anume Dobrin și fratelui său Mardarie din Gărdești, ca să le fie ocină la Sorocoveni, însă partea lui Manea și a lui Bran, toată, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că au dat-o Manea și Bran la vremea lor de moarte lui Dobrin și lui Mardarie ca să fie pomană și să le facă pomană și sărăcuste și să plătească Dobrin și Mardarie toate datoriile lui Manea și ale lui Bran. Însă au dat Manea și Bran această ocină mai sus-scrisă acestor oameni mai sus-spuși, Dobrin și Mardarie, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor și dinaintea preoților, care i-au împărtășit și i-au slujit. Astfel au făcut Dobrin cu Mardarie toate pomenile și sărăcustele și au plătit toate datoriile lui Manea și ale lui Bran, de au dat 720 aspri gata.

Iar apoi, și Mardarie și Dobrin au avut pîră înaintea mea cu Stanciul din Mamul pentru această ocină mai sus-zisă. Și așa pîra Stanciul pe Dobrin și pe Mardarie că nu au dat Manea și Bran partea lor de ocină lui Dobrin și lui Mardarie. Iar după aceea, Dobrin și Mardarie ei au adus mulți megieși și preoți de au mărturisit cum au dat Manea și Bran ocina lui Dobrin și lui Mardarie și eu am cercetat și am înțeles că nu are Stanciul nici un amestec cu această ocină. Și a rămas Stanciul de lege dinaintea mea, ci să țină Dobrin și Mardarie această ocină mai sus-scrisă.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să încerce a-i tulbura sau să-i oprească înaintea acestei cărți ale mele, căci acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa mea.

A scris Petru, luna iulie 15 zile.

După „Studii și materiale de istorie medie", V (1962), p. 626—627. Orig., hîrtie (29 ×21), pecete aplicată, căzută.

Datat după marele ban și anterior întăririi domnești din 1578 mai 7 (orig. slav în Muzeul de istorie al jud. Prahova, nr. inv. C 29 821).

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахїнскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣринȣ господства ми, жȣпан Михнѣ пръкълаб и съ синови си, елици мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Бъдѣни ѡъ дел Прȣнчев, два дела ѡт пȣсвȣде, ѡт над въса ѡчинȣ, занеже ест бил пошел синови Прȣнчев, Бълан със братїꙗм си пред покоинаго Петрашко воевода, тере сȣт дали и ȣложили више реченȣ болѣринȣ господства ми над сїꙗ више речена ѡчинȣ, два дела ѡт дел бащам Прȣнчев, али ȣ ѡба полеве, ѡт своеѡм добром волю, занеже их ест миловал и гледал и хранил болѣринȣ господства ми Михнѣ пръкълаб. А Бълан съ братїꙗм си ѡсташе над третаго дел.

А потом, Михнѣ пръкълаб има прѣнїе пред господства ми със Лацко, брат Бъланов и със Михнѣ, синъ Бъланов и сице прѣше Лацкѡ и Михнѣ пред господства ми, како не сȣт дали и ȣложили више реченȣ болѣринȣ господства ми, Михнѣ пръкълаб, над више речена ѡчинȣ. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въсими чьстити правителїе господства ми. И видѣх господство ми и книг Петрашко воеводȣ за ȣложенїе и за братство. Ѡбаче, съм дал господство ми Михнев пръкълаб, како да си дръжит више реченȣ ѡчинȣ како га сȣт били ȣложили и наипрежде врѣме. И ѡсташе Лацко, брат Бъланѡв и Михнѣ, синъ Бъланов, ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми болѣринȣ господства ми, Михнѣ пръкълаб више речена ѡчинȣ, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синови емȣ и вн8ком и прѣвнȣчетом и не ѡт когоже непоколѣб<им>о, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радꙋл велики логоѳет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Владꙋл комис и Ївашко столник и Гонцѣ пехарник и Стоика постелник. Исправник, Радꙋл велики логофет.

И аз, Варнава, еже ю написах ȣ градꙋ Бȣкȣрещи, мѣсеца юлїе ѳ҃ї дьни, и текȣщим лѣтом ѡт Адама до селѣ, в лѣт ҂о҃ѕ.[1]

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Mihnea pîrcălab şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bădeni din partea lui Pruncea, două părţi de pretutindeni, de peste toată ocina, pentru că au mers fiii lui Pruncea, Bălan cu fraţii săi, înaintea răposatului Petraşco voievod, de au dat şi au aşezat pe mai sus-zisul boier al domniei mele peste această mai sus-zisă ocină, două părţi din partea părintelui lor, Pruncea, dar în amîndouă cîmpurile, de a lor bunăvoie, pentru că i-a miluit şi i-a căutat şi i-sa hrănit boierul domniei mele Mihnea pîrcălab. Iar Bălan cu fraţii săi au rămas peste a treia parte.

Iar după aceea, Mihnea pîrcălab a avut pîră înaintea domniei mele cu Laţco, fratele lui Bălan şi cu Mihnea, fiul lui Bălan şi aşa au pîrît Laţco şi Mihnea înaintea domniei mele, că n-au dat şi n-au aşezat pe mai sus-zisul boier al domniei mele, Mihnea pîrcălab, peste mai sus-zisa ocină. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Petraşco voievod de aşezare şi de înfrăţire. Deci, am dat domnia mea lui Mihnea părcălab, ca să-şi ţină mai sus-zisa ocină aşa precum l-au aşezat

şi mai dinainte vreme. Şi au rămas Laţco, fratele lui Bălan şi Mihnea, fiul lui Bălan, de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele, Mihnea pîrcălab mai sus-zisa ocină, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Vladul comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Varnava, care am scris-o în cetatea Bucureşti, luna iulie 19 zile, iar ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7076 [1] ⟨1568⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 787 (Ep. Buzău, XVI/11). Orig., hîrtie (31,5 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1862.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 276—277. Facs. *Ibidem*, 507.

---

[1] Văleatul: „҂з҃оѕ" („1568") corectat în: „҂з҃рѕ" („1598").

---

87 1568 (7076) iulie 24, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсое земле Ѹггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтомȣ монастир глаголеми Глъвъчог, ꙗкоже да мȣ ест ѡт планини еже се зовет Прѣслоп, третаго дел, по кȣде ест била дръжал свѣта монатир и напрѣжде врѣме, понеже ест бил покȣпил ѡт покоинаго Радѵл воевода ѡт Лазар егȣмен ѡт Бръдет за един тетраевангел за ҂а҃ аспри, ꙗкоже да ест свѣтомȣ монастир въ помощи и ȣкрѣпленїе.

И видѣх господство ми и книг Радѵл воевода за покȣпени таже сȣт били ветхи и раздрани. А господство ми понових и ȣтрвъдих сїю книг свѣтомȣ монастир, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и ни ѡт когоже непотъкновено, поризмо господства ми.

Сеже сведетелю поставлю господство ми: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дво<рн>[1]ик и жȣпан Радѵл велики логофет и Бадѣ вистїꙗр, Стан спатар и Ївашко столник и Владѵл комис и Гон<цѣ>[1] пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, <Ра>[1]д<ѵ>[1]л велики логофет.

Пис аз, Стан писец, на столни градѵ Бȣкȣрещи, мѣсеца юлїе к҃д дьни, въ лѣт ҂з҃оѕ.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se cheamă Glăvăciog, ca să-i fie a treia parte din muntele care se cheamă Preslop, pe unde a ţinut sfînta mănăstire şi mai înainte vreme, pentru că a fost cumpărat de răposatul Radul voievod de la Lazăr egumenul de la Brădet pe un Tetraevanghel de 1 000 aspri, ca să fie sfintei mănăstiri de ajutor şi de întărire.

Şi am văzut domnia mea şi cărţile lui Radul voievod de cumpărătură, dar erau vechi şi rupte. Iar domnia mea am înnoit şi am întărit acele cărţi sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Ivaşco stolnic şi Vladul comis şi Gon⟨ţea⟩[1] paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, ⟨Ra⟩[1]d⟨u⟩[1]l mare logofăt.

Am scris eu, Stan scriitorul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 24 zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 789 (Glavacioc, XXV/2). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1848; alte traduceri: ibidem, ms. 223, f. 110v—111 şi la Bibl. Acad., CMXI/142.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 277. Facs. *Ibidem*, 508.

---

[1] Loc rupt.

88

1568 (7076) iulie 28.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Românească, feciorul marelui şi preabunului Mircii voevod, nepotul Mihnei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele Vladului Mîndrul şi frăţine-său, Bădicăi şi Chi[r]ciului şi cu feciorii lui, Radul şi Bădica şi Nan şi Sarul şi Stanciul şi Cazan şi Radul şi cu cetaşii lor şi Vladului cu fraţii lui, Dragomir şi Radul şi Borcea cu frate-său, Vladul şi cu soru-sa, Neaga şi Cîrstii cu fraţii lui şi cu feciorii lor şi lui Crăciun cu feciorii lui şi cu toţi feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moşie satul Vîrleţii tot, din cîmp şi din branişte şi din apa Ialomiţii şi du preste tot hotarul, pentru că iaste a lor bătrînă moşie de baştină.

Iar după aceia, Vladul Mîndrul cu fraţii lui şi cu feciorii lui şi cu toţi cetaşii lui au avut pîră înaintea domniei mele cu Vladul Calapod şi cu Boboc din Steanca şi cu Frăţilă din oraş de la Floci şi cu Bobolea logofăt şi cu toţi cetaşii lor ce să cheamă Arămeştii din Pisculeşti şi cu Pătru cu fraţii lui din Lumineni. Şi aşa pîra Vladul Calapod şi cu Boboc şi cu Frăţilă şi cu Bobolea grămătic şi cu toată ceata Arămeştilor înaintea domniei mele cum că sînt Vîrleţii ai lor, moşie de baştină, încă din zilele răposatului Dan voevod. Întru aceia, domniia mea am căutat şi am judecat, după dreptate şi după lege, înpreună cu toţi cinstiţii boierii domniei mele şi am citit domniia mea şi cărţile ale acelor domni bătrîni, cartea lui Dan voevod şi cartea răposatului Radului voevod Călugărul şi cartea lui Pătru voevod de rămas. Şi au rămas şi dinnaintea domniei mele cum au rămas şi dinnaintea acelor mai sus-scrişi domni bătrîni, cum mai mult amestec să nu aibă în veci cu această mai sus-zisă moşie.

Pentru aceasta, am dat şi domniia mea acestor mai sus-numiţi oameni, Vladului Mîndrul şi frăţine-său, Bădicăi şi Chiciului şi cu feciorii lor, Radul şi Bădica şi Nan şi Sarul şi Stanciul şi Cazan şi Radul şi cu cetaşii lor şi Vladului cu fraţii lui, Dragomir şi Radul şi Borcii cu frate-său, Vladul şi cu soru-sa, Neaga şi Cîrstii cu fraţii lui şi lui Crăciun cu feciorii lui, ca să le fie lor moşie ohabnică şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată şi mărtuii am pus domnia mea pe: jupan Dobromir vel ban de la Craiova i jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i Dediul[1] vistier i Stan spatar i Vladul comis i Ivaşco stolnic i Gonţea paharnic i Stoica vel postelnic. Şi ispravnec, jupan Radul vel logofăt.

Şi am scris eu, Bercea logofăt, în luna lui iulie 28 dni, leat 7076 ⟨1568⟩.

Acest izvod s-au tălmăcit pre limba românească de pre cartea cea sîrbească asemenea, la Şcoala domnească cea slovenească la Sfeti Gheorghie cel Vechiu.

† Floru ierei dascăl slovenesc izpisah.

După „Studii", XX (1967), p. 310.

---

[1] În acest timp mare vistier este Badea.

89 1568 (7076) iulie 30, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїнскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсеȣ покоинномȣ Михнѣв воевода. Дават господство ми сїю повѣ<ле>нїе господства ми свѣтомȣ и божеств<ен>омȣ монастирȣ глаголемїи Бистрица, идеже ест храм пресвѣтѣи, чистїе владїчици нашеи Богородице и чьстнѡ еи Ѹспенїе, чьстнѣишомȣ ѡтцȣ їгȣменȣ Макарїе иермонах и въсем божественим їноком живȣщим въ свѣтѣмъ мѣсте семъ, ꙗкоже да им ест селѡ Блътȣръщии, еже се зовет Богдънеи, что сȣт на рекȣ Кодменеи, понеже ест сїе село Богдънеи свѣто монастирȣ стара и права ѡчинȣ и за дѣдїнȣ и приложено ѡт жȣпан Блътȣрȣл, дѣдȣ почтенномȣ правителю господства ми, жȣпанȣ Радулȣ велики логофетȣ и дадено еще ѡ пред покоиннаго Басараба воевода, бити жȣпанȣ Блътȣрȣ въ вѣчное въспоминанїе, а свѣтомȣ монастирȣ въ ȣкреплѣнїе и божественим їноком въ пищȣ. И видѣх господство ми и книгȣ покоиннаго Басараба воевода и книги їнем покоиним господари бивши прежде господство ми. И еще сведетелствова и анепсеȣ жȣпанȣ Блътȣрȣ, почтении правителю господства ми, жȣпан Радул велики логофет, пред господства ми, како ест дал дѣдȣ его, жȣпан Блътȣрȣл и приложил сїе село више реченое, Богдънеи, свѣтомȣ монастирȣ еже више рѣх, за дȣшȣ его и за дȣшȣ родїтелїем емȣ. И еще сȣт писани жȣпан Блътȣрȣл и родїтелїе его въ свѣтȣю проскȣмндїю и въ свѣтѣмъ и божественех помѣницех въ свѣти монастирȣ глаголеми Бистрица.

А акто хокет раздрати сїе тъкъмежїе что ест ȣтакмил и приложил и дал жȣпан Блътȣрȣл сїе село Богдънеи свѣтомȣ монастирȣ Бистрицев или ѡт сродницї его или ѡт їно племеник, а того чьловѣкъ да ест проклет ѡт ти҃ї свѣтих ѡтцъ иже въ Никеи и ѡт в҃ї апостоли и ѡт въсех свѣтих Богȣ ȣгодивших и да имает ȣчестїе със Їюда и със тръклети Аріꙗ и съ въсеми невѣрними евреи еже възȣпише на господа Бога и спаса нашего Ісуса Христа, кръв его на них и на чедех их.

Тем радї, дадох и господство ми свѣтомȣ монастирȣ глаголеми Бистрица, ꙗкоже да им ест сїе село Богдънеи въ ѡчинȣ и ѡхабȣ и ѡт никогоже непотъкъновѣно, поризмо господства ми.

Єже и сведетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радул велики логофетȣ и жꙋпан Стан велики спатар и Бадѣ велики вистіар и Ївашко велики столникꙋ и Владꙋл вел комис и Гонцѣ велики пехарник и Стоикица велики постелник. Исправник, Радꙋл велики логофетꙋ.

И аз, Пътрꙋ, еже ю писах въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца їюлїе л҃ дьни и лѣтом текꙋщим ѿт Ѧдама до сего писанїе, въ лѣт ҂з҃оѕ.

† Їѡ Ѧлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul răposatului Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Bistriţa, unde este hramul preasfintei, curatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi cinstitei ei Adormiri, preacinstitului părinte egumen Macariei ieromonah şi tuturor dumnezeieştilor călugări care trăiesc în acest sfînt loc, ca să le fie satul Vîltureşti, care se cheamă Bogdănei, care este pe rîul Codmenei, pentru că este acest sat Bogdănei al sfintei mănăstiri veche şi dreaptă ocină şi dedină şi dăruit de jupan Vîlturul, bunicul cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul mare logofăt şi dat încă dinaintea răposatului Basarab voievod, ca să fie jupanului Vîltur veşnică pomenire, iar sfintei mănăstiri de întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană. Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului Basarab voievod şi cărţile altor răposaţi domni care au fost înaintea domniei mele. Şi încă a mărturisit înaintea domniei mele şi nepotul jupanului Vîltur, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Radul mare logofăt că bunicul său, jupan Vîlturul a dat şi a dăruit acest sat mai sus-zis, Bogdănei, sfintei mănăstiri care este mai sus-zisă, pentru sufletul lui şi pentru sufletul părinţilor lui. Şi încă sînt scrişi jupan Vîlturul şi părinţii lui la sfînta proscomidie şi în sfintele şi dumnezeieştile pomelnice din sfînta mănăstire numită Bistriţa.

Iar cine va strica această întocmire pe care a întocmit-o şi a dăruit şi a dat jupan Vîlturul, acest sat Bogdănei, sfintei mănăstiri Bistriţa sau din rudele lui sau din alt neam, iar acel om să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia şi de 12 apostoli şi de toţi sfinţii care sînt plăcuţi lui Dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu toţi necredincioşii evrei care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri numite Bistriţa, ca să-i fie acest sat Bogdănei de ocină şi ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stan mare spătar şi Badea mare vistier şi Ivaşco mare stolnic şi Vladul mare comis şi Gonţea mare paharnic şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Pătru, care am scris-o în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 30 zile şi ani curgători de la Adam pînă la această scriere, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 790 (Bistriţa, II/2). Orig., perg. (22,5 × 37), pecete timbrată. Cu o traducere din 1795; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 611v—612, 201, f. 78v—79 şi 713, f. 575—576.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 277—278.

90 ⟨1568—1574⟩ august 2.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми ѡтцȣмȣ владїкъв, кир Єфтемие митрополит, ꙗкоже да им ест свѣтомȣ митрополитом една виноград ѡт Аниноса, что ест дръжал къмърашȣл и едно леваде, еже ест код виноград, пониже съм помиловал господство ми със тех виноград и със тех ливѣде.

Сего радї, нихто да не смѣет бантовати или досаждати пред сїю книг господства ми, ере тога чьловека зло кет пѫтати ѡт къ господство ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис мѣсеца авгȣст в҃ дьни.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui vlădică, chir Eftemie mitropolit, ca să-i fie sfîntului mitropolit o vie de la Aninoasa, pe care a ţinut-o cămăraşul şi o livadă, care este lîngă vie, pentru că am miluit domnia mea cu acea vie şi cu acea livadă.

De aceea, nimeni să nu cuteze să tulbure sau să supere înaintea acestei cărţi a domniei mele, căci acel om rău va păţi de la domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Dragomir mare vornic.

S-a scris luna august 2 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 791 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXIV/12). Orig., hîrtie (31 × 21) pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: din 1854 şi 1912; alte traduceri ibidem, mss. 127 f. 282v şi 134, f. 559.

Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 279. Facs. *Ibidem*, 509.

91 1568 (7076) august 2.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ вѣсои земле Ѹггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев. воевода, анепсею Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣние господства ми жȣпаницȣ Мариев, жȣпаница Балев пехарник, сестра Петрашко воевода, и дъщерȣ еи Добрев и със нах синови, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им сȣт села, на име Петрошании въси, съ въсом хотаром и ѡт Лолоещи, варе колико се хоке избрати дел Балев пехарник и ѡт Негоещи и ѡт Бътещи, такогере дел Балев <пеха>[1]рник въса и ѡт ѡчинȣ и ѡт вечини и ѡт водинице [2] и ѡт свех, ѡт позвȣде, покȣде се хтет наити ѡт комате Балев пехарник.

И ацигани, по име Мош със и ациг<ан>[1]ка си и със децами и Полтѣ със ациганка си и със децами си и Бъдича със <а>[1]циганкȣ си и със децами си и Радул, синъ Раинов, със децами си и със ациганкȣ и дъщера Раинов, по име Арманка и със децами си, понеже сие въсе више речени ѡчине, села ацигани и сȣт вкге старе и праве и дѣдине комате Балев пехарник, мȣж жȣпаницев Мариев. Анȣ по съмръти Балев пехарник ѡстал ест ѡт тело его тъчию една дъщерȣ,

по именꙋ ен Нѣкша, ꙋчинена със жꙋпаница Марие. А сие више речене комате въсех ѡсташе въ рꙋце <е>и. А потом, къда ест бил на съмрътъ ен, Нѣкшев, дъщера Балев пехарник, а ѡна си ест дала въсе нение више речене комате, села и ацигани, матерꙋ ен, жꙋпаницꙋ Мариев и сестрꙋ ен Добрен, како да сꙋт въсе матерꙋ ен Мариев и сестрꙋ ен Добрев и да сꙋт тъчю ѡне волнице ѡбладати и дръжати въсе при и нение живот, а дрꙋго нитко да не имат метех над сїе више речени комате. Сице изнандох господство ми и истинствовах ере си ест сице дал и ꙋтакмил сама Нѣкша със нению ꙗзил [3], на съмрътъ ен и дал ест въсе комате ен матерꙋ си Мариев и сестрꙋ ен Доврев, ѡт пред въсем мегиꙗшом и свѣщеником ѡт ѡколо. И видѣх и господство ми книга Нѣкшев, дъщера Балев, како си ест дал въсе комате ен више речени матерꙋ си Мариев и сестрꙋ ен Добрев.

И еще изнандох господство ми за прикие жꙋпаницев Мариев, колико ма<р>хꙋ и имание дал ест ен покоинога Радулла воевода, ҂л҃ аспри готови и инех много мархꙋ жилто и дрꙋге многе. И със сие въси аспри скꙋповал си ест Баллѣ пехарник сїе више писане комате и платил си ест сваке негове дꙋжнове и села. И със волю Балев пехарник, ꙗкоже да ест ен съ место прикие и ꙋ покоенїе при живот ен и дъщерꙋ ен Добрев.

Сего радї, дадох и господство ми жꙋпаницꙋ Мариев и дъщерꙋ ен Добрев, ꙗкоже да им ест въсе сїе више речене комате, села и ацигани, въ ѡчинꙋ и въ ꙋхабꙋ, ним и синовим им и внꙋком и прѣвнꙋчетом и не ѡт когоже непотъкновенномꙋ, по реч господства ми.

Сеже ꙋбо свѣдѣтелие поставлѣем господства ми: жꙋпан Добромир велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радул велики логофет и <Ст>[1]ан спатар и Бладул комис и Бадѣ вистїꙗр и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Радул велики логофет.

Пис аз, Дръгич, мѣсеца авгꙋст в҃ дьни, въ лѣт ҂ꙁоѕ.

† Їѡ алеѯандꙋ вѡевѡда, милостїѫ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei meile jupaniţei Maria, jupaniţa lui Balea paharnic, sora lui Petraşco voievod şi fiicei ei, Dobra şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie satele, anume Petroşanii toţi, cu tot hotarul şi din Loloeşti, oricît se va alege partea lui Balea paharnic şi din Negoeşti şi din Băteşti, de asemenea partea lui Balea paharnic, toată, şi din ocină şi din vecini şi din mori [2] şi din toate, de pretutindeni, pe unde se vor afla din averile lui Balea paharnic.

Şi ţiganii, anume Moş cu ţiganca sa şi cu copiii şi Poltea cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Bădicea cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Radul, fiul lui Raino, cu copiii săi şi cu ţiganca şi fiica lui Raino, anume Armanca şi cu copiii săi, pentru că aceste toate mai sus-zise ocine, sate şi ţigani au fost vechi şi drepte şi averi de moştenire ale lui Balea paharnic, bărbatul jupaniţei Maria. Dar după moartea lui Balea paharnicul a rămas din trupul lui numai o fiică, pe numele ei Neacşa, făcută cu jupaniţa Maria. Şi aceste mai sus-zise averi toate au rămas în mîinile ei. Iar după aceea, cînd a fost la moartea ei, a Neacşei, fiica lui Balea paharnic, iar ea şi-a dat toate mai sus-zisele averi ale ei, sate şi ţigani, mamei ei, jupaniţa Maria şi surorii ei, Dobra, ca să fie toate ale mamei ei Maria şi ale surorei ei, Dobra şi numai ele să fie volnice să stăpînească şi să ţină toate în timpul vieţii lor, iar altul niemni să nu aibă amestec peste aceste mai sus-zise averi. Astfel, am aflat domnia

mea și am adeverit că și le-a dat și a întocmit însăși Neacșa cu limba ei, la moartea ei și a dat toate averile mamei sale, Maria și surorei ei, Dobra, dinaintea tuturor megiașilor și a preoților de primprejur. Și am văzut și domnia mea cartea Neacșei, fiica lui Balea, că și-a dat toate averile ei mai sus-zise mamei sale, Maria și surorii ei, Dobra.

Și încă am aflat domnia mea de zestrea jupaniței Maria, cîtă marfă și avere i-a dat răposatul Radul voievod, 30 000 aspri gata și altă multă marfă de aur și multe altele. Și cu aspri toți și-a răscumpărat Balea paharnic aceste mai sus-scrise averi și și-a plătit toate datoriile și satele. Și ⟨a fost⟩ cu voia lui Balea paharnic, ca să-i fie ei în locul zestrei și pentru odihnă în timpul vieții ei și a fiicei ei, Dobra.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Maria și fiicei ei, Dobra, ca să le fie toate acestea mai sus-zise averi, sate și țigani, de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și ⟨St⟩ [1]an spătar și Vladul comis și Badea vistier și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Drăghici, luna august 2 zile, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXCVI/168. Orig., hîrtie (43 × 28,5), pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. Grecianu, *Genealogiile*, II, 180; *DIR*, *B*, 279—280.

---

[1] Loc rupt.

[2] Pasajul: „и ѡт Бътєщи ... водницє" („și din Bătești ... mori") șters cu chinovar și scris deasupra rîndului: „продал єст, исправник Мирослав лѡгѡфєт" („le-a vîndut, ispravnic Miroslav logofăt").

[3] În loc de: „ѩзик".

92 — 1568 (7076) august 2, București.

Izvod după hrisovul lui Alicsandru vodă.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voivod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și bunului Mircii voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle jupînésii Mușii și fii-sa, Neacșii și cu feciorii ei, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor în satul anume Valea Lupului, jumătate, partea jupînésii Mușii toată, cîtă au ținut-o mai denainte vréme, caré îi iaste bătrînă și dreaptă moșie de moștenire încă de la moși, de la strămoșii ei, a ei și a maicăii ei, Slavnii.

După acéia, jupîneasa Mușa, ia au avut pîră cu frate-său Tudor înaintea răposatului Pătrașco voivod pentru acest sat ce s-au zis mai sus. Și așa au fost vrînd Tudor ca să scoață pe soru-sa, jupîneasa Mușa, să nu aibă treabă cu satul ce s-au zis mai sus. Și au fost luat Tudor lége, 12 boiari, dinnaintea răposatului Pătrașco voivod, să jure cu dînsul cum că soru-sa, jupîneasa

Muşa, nu are nici o treabă cu satul ce s-au zis mai sus. Şi n-au putut nicicum să jure, ci au rămas Tudor de lége dinnaintea lui Pătraşco voivod.

După acéia, nevrînd Tudor să să lase, ci au stătut de faţă înnaintea domniei méle înpreună cu soru-sa, Muşa jupîneasa. După acéia, domniia mea am căutat şi am judecat, pe dreptate şi pe lége, cu toţi cinstiţii dregătorii domniei méle. Şi am văzut şi am procit domniia mea şi cartea lui Pătraşco voivod cum că au rămas Tudor de lége şi de judecată înnaintea domniei lui. Aşijderea au rămas Tudor şi dinnaintea domnii méle de lége.

Drept acéia, am dat şi domniia mea jupînésii Muşii şi fii-sa, Neacşii, ca să le fie lor satul ce s-au zis mai sus, Valea Lupului, jumătate, moşie ohamnică, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor, strenepoţilor, de nimenea neclintit, peste zisa domnii méle.

Că iată că şi mărturii am pus domniia mea: pan Dobromir vel ban al Craiovei i jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radu vel logofăt i Badea vistier i Stan spatar i Vlad comis i Ivaşco stolnic i Gonţea paharnic i jupan Staico [1] vel postelnic. Şi ispravnic, Radu vel logofăt.

Şi eu, Buta, am scris în cetatea Bucureştilor, avgust 2, 7076 ⟨1568⟩.

Bibl. Acad., MCMLXIII/3. Traducere din sec. al XVIII-lea.

---

[1] În loc de: Stoica.

93 ⟨1568⟩ august 7, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Iѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахийское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Драгомиров със синови си, елици мꙋ Богъ приꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Липїа, еже се зовет ѡчина Негрѣска, дел Станкев въса, елика се хтет избрати и ѿ поле и ѿ дѣл и посвꙋде, понеже ю ест кꙋпил Драгомир ѿ Станка, за ҂ат҃аї аспри готови, ѿ при дьни Петрꙋ воеводꙋ. И продал ест Станка ѿ ей добром волю, сїе вꙑше речена ѡчинꙋ, дел мати си.

И пак да ест Драгомиров ѡчинꙋ ꙋ Липїа ѿ дел Стънимиръв, ѿ гор дел, али ѿ поле, ѿ ѡчина еже се зовет Негрѣска и ѿ дѣл а҃ погон за виноградꙋ, понеже покꙋпи Драгомир ѿ Стънимир и ѿ брат емꙋ, Правъц, за ѵ҃ аспри готови. И продадоше Стънимир и Правъц ѿ нихнꙋ добром волю, ѿ при дьни Петрꙋ воевода.

И пак да ест Драгомиров ѡчинꙋ ꙋ Гомоещи, еже се зовет ѡчина Пъскꙋлев [1], дел Рꙋсев и сꙑнꙋ ей, Владꙋл, варе колико се хтет избрати, понеже покꙋпи Драгомир ѿ Рꙋса и ѿ Влад, за ѵ҃ аспри и место ѿ кꙋке и ѿ плотове и ѿ дѣл, половина. И продадоше Рꙋса и синъ ей, Влад, ѿ нихном бодро волю.

И пак да ест Вꙑшев и Владꙋл ѡчинꙋ ꙋ Вълишоара и ꙋ Грошани, дел мати ем, Рꙋсев и ещꙋ ем, поп Гълѣ, понеже их ꙋложи и их побрати мати им, Рꙋса, над вꙑше речена ей ѡчинꙋ, како да бꙋде Виша със брат си, Влад, две братїе неразделенїе, въ вѣки. И побрати мати им, Рꙋса, ѿ на нихна добром волю, ѿ при дьни покоинаго Мирчев воеводꙋ.

Тем радї, им дадох и господство мч, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовом им и внȣкомже и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства мч.

Сеже и сведѣтелїе поставлѣх господства мч: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радꙋл велики логофет и Стан спатар и Владꙋл комис и Бадѣ вистїар и Ївашко столник и Гонцѣ пехарник и Стоикица велики постелник. Исправник, Радꙋл велики логофет.

И аз, Татȣл логофет, еже написах въ дивни град ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца авгꙋст з҃ дьни, въ лѣт ҂зоз҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Lipia, care se cheamă ocina Negreasca, partea Stancăi toată, cît se va alege şi din cîmp şi din deal şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o Dragomir de la Stanca, pentru 1311 aspri gata, din zilele lui Petru voievod. Şi a vîndut Stanca de a ei bunăvoie această mai sus-zisă ocină, partea mamei sale.

Şi iar să-i fie lui Dragomir ocină în Lipia din partea lui Stănimir, din partea de sus, însă din cîmp, din ocina care se numeşte Negreasca şi din deal 1 pogon de vie, pentru că a cumpărat Dragomir de la Stănimir şi de la fratele lui, Pravăţ, pentru 400 aspri gata. Şi au vîndut Stănimir şi Pravăţ de a lor bunăvoie din zilele lui Petru voievod.

Şi iar să-i fie lui Dragomir ocină în Gomoeşti, care se numeşte ocina lui Păsculea [1], partea Rusei şi a fiului ei, Vladul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Dragomir de la Rusa şi de la Vlad, pentru 400 aspri şi loc de casă şi din îngrădituri şi din deal, jumătate. Şi au vîndut Rusa şi fiul ei, Vlad de a lor bunăvoie.

Şi iar să fie Vişei şi lui Vladul ocină în Bălişoara şi în Groşani partea mamei lor, Rusa şi a tatălui lor, popa Gălea, pentru că i-a aşezat şi i-a înfrăţit mama lor, Rusa, peste mai sus-zisa ocină a ei, ca să fie Vişa cu fratele ei Vlad, doi fraţi nedespărţiţi, în veci. Şi i-a înfrăţit mama lor, Rusa, de a ei bunăvoie, din zilele răposatului Mircea voievod.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stan spătar şi Vladul comis şi Badea vistier şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Tatul logofăt, care am scris în minunata cetate în Bucureşti, luna august 7 zile, în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXXIV/44. Orig., perg. (30,5 × 40), rupt şi şters, pecete timbrată. Datat după domn şi sfatul domnesc.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 322—323 (sub 1569).

---

[1] Lectură nesigură.

Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воивод и господинъ въсꙋи земли Ѹнгровлахискою, сън великаго и предобраго Мирча воивод, анепкꙋ Михнѣ воивод. Даваꙿт господство ми сїю повеленїе господства ми Станчюлꙋ и със них сънови, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ист ѡчинꙋ оу Воиницещи, ѡт дел Владꙋлꙋ, половино, ѡт село и ѡт полю и ѡт шꙋм ...¹ и ѡт по въсꙋх хотаром, занеже ю ест покꙋпил Станчюл сїа више реченꙋ ѡчинꙋ ѡт Влад, за ц҃ аспри готови. И паки покꙋпи Станчюл в҃ фълчи ѡт Владъ, за р҃ аспри. И покꙋпи Станчюл е҃ фълчи ѡт Радꙋл, за т҃ аспри. И покꙋпи Станчюл а҃ фалче ѡт Дꙋмитрꙋ, за п҃ аспри. И пак покꙋпил Станчюл в҃ фълчи ѡт дрꙋг Дꙋмитрꙋ, за рне҃ аспри. И покꙋпи Станчюл в҃ ниве и половинꙋ ѡт а҃ фалче ѡт Бꙋда, за рл҃ аспри. И покꙋпи в҃ фълчи ѡт Ѡприш, за п҃ аспри. И паки покꙋпи Станчюл а҃ фалче ѡт Бан, за н҃ аспри. И покꙋпи половинꙋ ѡт а҃ фалче ѡт Мꙋшат, за ле҃ аспри. И покꙋпи Станчюл а҃ фалче ѡт Драгомир, за о҃ аспри. И покꙋпи Станчюл а҃ виноград ѡт Ѡпрѣ и ѡт братїꙗм си, по име Данчꙋл и ѡт Радꙋл, за рп҃ аспри готови. И продадоше съи люди, еже сꙋд више писание, сїа више ѡчинъ, еже сꙋт писанїе, Станчюлов, ѡт нихнꙋ добром волю и със ꙋзнонїе въсъм мегиꙗшим.

Тем радї, дадох и господство ми сїа више реченꙋ ѡчинꙋ Станчꙋлов със синови си, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ въ ѡчине и ꙋхабинꙋ, им и синавим и вънꙋком и пръвночитом им и ни ѡт когожде непотъкновеном, пѡризмо господства ми.

Сеже ꙋбо сведътели поставлъем господства ми: жꙋпан Добромир вел бан Кралевски и жꙋпан Драгомир вел дворник и жꙋпан Радꙋ вел лѡгѡфет и Бадѣ вистїꙗр и Стан <спатар>¹ и Влад комис и Ивашко столник и Гонцѣ пъхарник и жꙋпан Стоика вел пѡстелник. Исправник, жꙋпан Радꙋ вел лѡгѡфет.

И сам Бртилъ исписах въ настоеще град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца авгꙋст ѳ҃ дьни, ѡт Адама до селе, текꙋщем лѣт ҂зоѕ҃.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Voinigeşti din partea lui Vladul jumătate, din sat şi din cîmp şi din pădure...¹ şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Stanciul această ocină mai sus-zisă de la Vlad, pentru 900 aspri gata. Şi iar a cumpărat Stanciul 2 fălci de la Vladŭ, pentru 100 aspri. Şi a cumpărat Stanciul 5 fălci de la Radul, pentru 300 aspri. Şi a cumpărat Stanciul 1 falce de la Dumitru, pentru 80 aspri. Şi iar a cumpărat Stanciul 2 fălci de la alt Dumitru, pentru 155 aspri. Şi a cumpărat Stanciul 2 ogoare şi jumătate din 1 falce de la Buda, pentru 130 aspri. Şi a cumpărat 2 fălci de la Opriş, pentr 80 aspri. Şi iar a cumpărat Stanciul 1 falce de la Ban, pentru 50 aspri. Şi a cumpărat jumătate din 1 falce de la Muşat, pentru 35 aspri. Şi a cumpărat Stanciul 1 falce de la Dragomir, pentru 70 aspri. Şi a cumpărat Stanciul 1 vie de la Oprea şi de la fraţii săi, anume Danciul şi de la Radul, pentru 180 aspri gata. Şi au vîndut aceşti oameni, ce sînt mai sus-scrişi, aceste ocine care sînt mai sus-scrise lui Stanciul, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea această ocină mai sus-zisă lui Stanciul cu fiii săi, ca să-i fie ocina de ocină şi ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radu mare logofăt şi

Badea vistier şi Stan ⟨spătar⟩ [1] şi Vlad comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, jupan Radu mare logofăt.

Şi însumi Brătilă am scris în cetatea aceasta, Bucureşti, luna august 9 zile, de la Adam pînă acum, cursul anilor 7076 ⟨1568⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Fedelesciori, nr. 721, f. 99. Copie.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 280—281.

---

[1] Loc alb în copie.

95

1568 (7076) august 11, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Ïѡ Алиѯандрꙋ воивода и господинъ въсꙋи земли Ꙋггррсвлахискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воивода, анепсеꙋ Михнев воивода. Дават господства ми сїю повѣленїа господства ми Мꙋшатов със дъщеримъ си, на име Нѣга и Мꙋшата и Паскои със дещерим си, на име Анка и със них синови, елици им Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Нѣгомирещи ѡт дел Жосенѣскъ, третаго дел, али дел мати им въса, Станев, варе елика се хтет избрати ѡт посвꙋде, понеже им ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ.

А потом, имали сꙋт пренїа дъщере Мꙋшатов и дъщере Паскоев, еже сꙋт више писани, прѣд покоинаго Петрашко воивода със се<с>три Мꙋшатѡв и Паскоев, на име Добра и Стана и Мирана и Рада и Анастасїе и Ангелина, радї сїе више речена ѡчинꙋ. И тако сꙋт били прѣли ѡне прѣд Петрашко воивода како сꙋт ꙋложене ѡт мати им Стана, на съмрътъ еи, над више речена ѡчинꙋ, како да дръжит въкꙋпѣ съ братїꙗм си, Мꙋшат и Паское. А ꙋ тем, Петрашко воивода дал ест Добранев и сестри си закон, в҃ї болѣри, да заклет како сꙋт ꙋложени по више речена ѡчинꙋ. А ѡни никакоже не възмогоже заклитї, анꙋ ѡсташе ѡт закон ѡт прѣд господства мꙋ.

А потом, имали сꙋт пренїа Нѣга и Мꙋшата и Анка, дъщере Мꙋшатов и Паскоев, прѣд Петрꙋ воивода със тетки си, еже сꙋт више писане, Добрана със сестри еи. А ꙋ тем, господствꙋ емꙋ гледал ест и сꙋдих <по>[1] правдꙋ и по закон и дадох господсдствꙋ емꙋ Добранев и сестрих <еи>[1] дрꙋга закон нова в҃ї болѣри да заклит ка<ко сꙋт били ꙋложене>[1] ѡт мати им, Стана, да сꙋт над <ви>[1]ше <речена ѡчинꙋ въкꙋпѣ>[1] със братїем си, Мꙋшат и Паскꙋл. А ѡне никакоже не възмогоше донеситї тех в҃ї болѣри прѣд Петрꙋ <воивода и>[1]а дьнъ, нꙋ ѡсташе ѡт закон и ѡт прѣд господствꙋ емꙋ Добрана със сетрим еи, ещеже ѡт двѣ крати.

А потом, Нѣга и Мꙋшата и Анка, дъщере Мꙋшатов и дъщере Паскоев, пак ест имал прꙋ и прѣд господства ми със Добрана и Стана и Мирана и Рада и Анастасїа. Таже, паки съпрѣше како сꙋт ꙋложени ѡт мати еи, Стана, над више речена ѡчинꙋ, да имат ѡколно със дъщере Мꙋшатов и със дъщере Паскоев. А господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон и със въси чьстїтими правїтели господства ми. И видѣх господства ми книги и прочетах господство ми книга Петрꙋ воивода како сꙋт ѡстале сестри Мꙋшатов и сестри Паскоев ѡт закон ѡт двѣ крати ѡт прѣжде врѣме, ѡт прѣд Петрашко воивода и ѡт прѣд Петрꙋ воивода и ѡт прѣд господства ми.

Тем радї, дадох и господства ми дъщерем Мꙋшатов и дещере Паскоев, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и им и синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и не ѡт когоже непоколѣбимо, порѣзмо господства ми.

Сеже свѣдѣтели поставлѣем господства ми: жȣпан Добромїр велики бан и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радул велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїiар и Стан спатар и Владул комис и Ивашко столник и Гонцѣ пеҳарник и Стоика велики постелник. Исправник, Радул велики лѡгѡфет.

Пис Лѣцѣ, мѣсеца авгȣст а҃і дьни. написаҳ въ настолни град Бȣкȣрещи, текȣщи лѣтом ѡт Ѧдама до съда, въ лѣт ҂зоѕ.

† Їѡ Ѧлиѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Muşat cu fiicele sale, anume Neaga şi Muşata şi lui Pascoi cu fiica sa, anume Anca şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Neagomireşti,din partea Joseneascǎ, a treia parte, dar partea mamei lor Stana, toată, oricît se va alege de pretutindeni pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, au avut pîră fiicele lui Muşat şi fiica lui Pascoi, care sînt mai sus-scrise, înaintea răposatului Petraşco voievod cu surorile lui Muşat şi ale lui Pascoi, anume Dobra şi Stana şi Mirana şi Rada şi Anastasia şi Anghelina, pentru acea mai sus-zisă ocină. Şi aşa s-au pîrît ele înaintea lui Petraşco voievod că sînt aşezate de mama lor Stana, la moartea ei, peste mai sus-zisa ocină, ca să ţină împreună cu fraţii lor, Muşat şi Pascoi. Iar întru aceasta, Petraşco voievod a dat Dobranei şi surorilor ei lege, 12 boieri, ca să jure că sînt aşezate pe mai sus-zisa ocină. Iar ele nicicum nu au putut să jure, ci au rămas de lege dinaintea domniei lui.

Iar după aceea, au avut pîră Neaga şi Muşata şi Anca, fiicele lui Muşat şi ale lui Pascoi, înaintea lui Petru voievod cu mătuşile lor, care sînt mai sus scrise, Dobrana cu surorile ei. Iar întru aceasta, domnia lui a cercetat şi a judecat ⟨după⟩ [1] dreptate şi după lege şi a dat domnia lui Dobranei şi surorilor ⟨ei⟩ [1] a doua lege, din nou 12 boieri, să jure că ⟨au fost aşezate⟩[1] de mama lor, Stana, ca să fie peste mai sus ⟨zisa ocină împreună ⟩[1] cu fraţii lor, Muşat şi Pascul. Iar ele nicicum n-au putut să aducă pe acei 12 boieri înaintea lui Petru ⟨voievod⟩ [1] la zi, ci au rămas de lege Dobrana cu surorile ei şi dinaintea domniei lui, încă şi a doua oară.

Iar după aceea, Neaga şi Muşata şi Anca, fiicele lui Muşat şi fiica lui Pascoi, iarăşi au avut pîră şi înaintea domniei mele cu Dobrana şi Stana şi Mirana şi Rada şi Anastasia. Astfel, iar au pîrît că au fost aşezate de mama lor, Stana, peste mai sus-zisa ocină să aibă împreună cu fiicele lui Muşat şi cu fiica lui Pascoi. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am văzut domnia mea cărţile şi am citit domnia mea cartea lui Petru voievod că au rămas surorile lui Muşat şi surorile lui Pascoi de lege de două ori dinainte vreme, dinaintea lui Petraşco voievod şi dinaintea lui Petru voievod şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea fiicelor lui Muşat şi fiicei lui Pascoi, ca să le fie ocină şi de ohabă şi lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Vladul comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

A scris Leţea, luna august 11 zile, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 792 (Cîmpulung, IX/1). Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu trei traduceri: una din 1746, a doua din 1843, iar ultima nedatată; altă traducere la Bibl. Acad., CMX/161.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 281–282.

---

[1] Loc rupt.

---

96 — 1568 (7076) august 13, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воивода и господинъ въсȣи земли Ȣггровлахискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воивода, анепсеȣ Михнев воивода. Дават господства ми сїю повѣленїа господства ми Албȣлѡв и Армѣникъв и Боба и със них синови, елїци им Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Къминещи, негова дел въса, варе елика се хтет избрат ѡт посвȣде, занеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ и за дѣдинȣ.

А потом,имал ест Албȣл и Армѣникъ и Боба пренїа прѣд покоинаго Мїрча воивода със една негова сестрȣ пастȣрцъ, именем Раина. И тако прѣше Раина по Албȣл и по Армѣникъ и по Боба, како имат и ѡ҆на ѡчинȣ ѡколно със Албȣл и със Армѣникъ и със Боба. Занеже ест бил дръжал Раина ѡчинȣ ѡт прѣжде врѣме ѡколно със Албȣл и със Армѣникъ и със Боба ȣ силостию, занеже ест имал мощно. А господства ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон и със въси чьстїтими правители господства ми и истинствовах господства ми како ест Раина сестрȣ пастȣрцъ със тех више писани людїе и како не имат ни една метѣх със ѡчином Албȣлѡв и Армѣникъв и със Бобеи. Таже ѡстал Раина ѡт закон и ѡт прѣд господства ми.

Тем радї, дадох и господства ми Албȣлѡв и Армѣникъв и Бобев, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ и҆ въ ȣхабȣ и им и синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когоже непоколѣбимо, порезмо господства ми.

Сеже свѣдѣтели поставлѣем господства ми: жȣпан Добромир велики бан и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радул велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Владул комис и Ївашко столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Радул велики лѡгѡфет.

Пис Лѣцѣ, мѣсеца авгȣст г҃і дьни, написах въ настолни град Бȣкȣрещи, ѡт текȣщи лѣтом ѡт Адама до съда, въ лѣт ҂зоѕ.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѫ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Albul şi Armeancăi şi Bobei şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Cămineşti, partea lor toată, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi de moştenire.

Iar după aceea, au avut Albu şi Armeanca şi Boba pîră înaintea răposatului Mircea voievod cu o soră vitregă a lor, anume Raina. Şi aşa pîra Raina pe Albul şi pe Armeanca şi pe Boba, că are şi ea ocină împreună cu Albul şi cu Armeanca şi cu Boba. Pentru că a ţinut Raina ocină, de mai înainte vreme, împreună cu Albul şi cu Armeanca şi cu Boba cu sila, fiindcă a avut putere. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea că Raina este soră vitregă cu aceşti oameni mai sus-scrişi şi că nu are nici un amestec cu ocina lui Albul şi a Armeancăi şi a Bobei. Astfel, a rămas Raina de lege şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Albul şi Armeancăi şi Bobei, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Vladul comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

A scris Leţea, luna august 13 zile, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, din anii curgători de la Adam pînă acum, în anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al Municipiului Bucureşti, nr. 26 865. Orig., perg. (28 × 43), pecete timbrată. Cu o traducere din 1898.

EDIŢII. Trad. *DIR, B,* 282–283.

---

97 1568 (7076) august 23.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alecsandru voevod, domn a tot pămîntul Ungrovlahiei, fiiul al marelui şi bunului Mircea voevod şi nepot lui Mihnea voevod. Dat-am domniia mea aciastă poroncă a domniei meale lui Vlaicul cu fii⟨i⟩ săi, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie ocină în Stoeneşti, partea sa toată, din apă şi din pădure şi din cîmpu şi din toate, oricîte să va alege, pentru că-i iaste lui veche şi dreaptă ocină.

Apoi au fost venit Vlaicul înnaintea lui Petru voevod şi au dat şi au pus şi au înfrăţit pe Pîrvul marele vătav la partea sa de ocină şi la aşezarea caselor în sat şi la un vad de moară şi la o pădure ce să chiamă Ialomiţă şi la o livadă ce să numeşte Cîmpuşor şi la un pămînt supt mal. Şi înfrăţindu-se dintru a sa bunăvoe, aşijderea s-au înfrăţit şi înaintea domniei meale şi înnaintea tuturor megieşilor, ca neşte fraţi nedespărţiţi în veci.

Şi au dat lui Petru voevod ⟨un⟩ [1] cal.

Iar după aceia, sluga domniei mele Pîrvul vătaful au cumpărat zece vecini, anume: Stroişan şi Izbîrcia şi Cotora şi Şărban şi Dobre şi Gonţea şi Radul şi Hinţea şi Seman şi Pîrlog, cu ale lor delniţe din Stoeneşti, drept 10 mii aspre (bani) gata, de la Vlaicul.

Şi încă au mai cumpărat Pîrvul vătavul patru pămînturi în Stoeneşti ⟨pentru⟩ [1] arat, iarăş⟨i⟩ de la Vlaicul, drept şapte sute de aspre gata. Şi... [1] aciasta Pîrvul iarăş⟨i⟩ au cumpărat un loc ce să chiamă Pajişte, de la V⟨laicul⟩ în Stoeneşti, drept una sută aspre.

Iar după aceia, Pîrvul au avut pîră înnaintea domniei meale cu Turcia din Bogăteşti, şi aşa au pîrît Turcea pe Pîrvul, înnaintea domniei mele, ca să-şi ee dintr-aceşti zece vecini, trei, pentru că pîria cum că lui i-ar fi dat pre acei, Vlaicul, lui de zestre.

Dar întru aciasta, Vlaicul şi Pîrvul au stat de faţă înnaintea noastră cu Turcea şi aşa s-au dat rămas Turcea din pravila, înnaintea domniei méle ca un mincinos, cîci sînt cumpăraţi de Pîrvul, de la Vlaicul, ţoti cu preţul de mai sus zis.

Drept aceia, am dat domniia mea lui Pîrvul ca să-i fie lui ocină şi baştină, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de niminea neclătit, după poronca domniei meale.

Şi iată pre aceşti marturi îi însemnăm domniia mea: pe jupînul Dragomir marele vornic şi jupînul Radu marele logofăt şi pe Stan spatar şi pe Vlad comisul şi Maid [2] vistier şi Ivaşcul stolnic şi Gonţea paharnic şi pe jupîn Stoichiţa postelnic. Şi ⟨ispravnic⟩ [3] pe Dragomir vel vornic.

Am scris eu, Banachi, avgust în 23 zile, la anul 7076 ⟨1568⟩.

† Io Alecsandru voevod, domn al ţării Ungrovlahiei.

Arh. St. Iaşi, Tr. 1349, op. 1531, dos. 566, f. 929. Traducere din 1837.
EDIŢII. Băleanu, *Doc. mold.*, 270—271.

---

[1] Loc rupt.
[2] Greşit copiat: în acest timp mare vistier este Badea.
[3] Omis.

---

98 1568 (7076) august 25, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Iѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣггрровлахииское, синъ великааго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсеȣ Михнев воеводе. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтеномȣ правителю господства ми, жȣпан Ивашко велики столник и болѣринȣ господства ми, жȣпан Албȣл клȣчар и със них синови си, елице им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест село Ȣръцие, еже ест сътворил Дȣмитрȣ банȣл, синъ Станов бан, въс, съ въсом хотаром и ѡт блатȣ еже се зовет Бистрецȣл, варе колико кет бити ȣ хотарȣл семȣ село више писан, занеже ест бил помиловал ѡт покоинаго Радула воевода Калȣгера по Радул клȣчар, родїтел болѣрини господства ми више писани. Такождере ест бил помиловал и ѡт покоинаго Петрашко воевода.

Сего радї, помилова съм и господство ми болѣрини господства ми више писани, како ест бил помиловал родїтелю им, Радул клȣчар ѡт тех стари господари, със сїю више писан село, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и въ ȣхабȣ, им и синови им и евнȣком и прѣвнȣчетом им и не ѡт когоже непотъкновено, поризмо господства ми.

Сеже бо и сведетелїю поставлѣх господство ми: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радул велики лѡгѡфет и Бадѣ вистиꙗр и Владул комис и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоикица велики постѣлник. Исправник, Радул велики лѡгѡфет.

И аз, Берча, еже ю начертах въ стол Бȣкȣрещи, мѣсеца аугȣст к҃е дьни, въ лѣт ҂зоѕ.

† Iѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Ivaşco mare stolnic şi boierului domniei mele, jupan Albul clucer şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Urîţii, pe care l-a făcut Dumitru banul, fiul lui Stan ban, tot, cu tot hotarul şi din balta care se cheamă Bistreţul, oricît va fi în hotarul acelui sat

mai sus-scris, pentru că a miluit răposatul Radul voievod Călugărul pe Radul clucerul, părintele boierilor domniei mele mai sus-scrişi. De asemenea a fost miluit şi de răposatul Petraşco voievod.

De aceea, am miluit şi domnia mea pe boierii domniei mele mai sus-scrişi, cu acest mai sus-scris sat, precum a fost miluit părintele lor, Radul clucer de către acei bătrîni domni, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată deci şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Vladul comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Bercea, care am scris-o în scaunul Bucureştilor, luna august 25 zile, în anul 7076<1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 793 (Ep. Rîmnic, CXXV/1 şi Vieroş, VIII/2). Orig., hîrtie (30,5 × × 21,5), pecete timbrată. Cu două traduceri: una din 1859, cealaltă nedatată; altă traducere ibidem, ms. 349, f. 249v—250. Copii slave ibidem, mss. 479, f. 103v şi 710, f. 683.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 283—284.

---

99 1568 (7077) septembrie 3, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алнѯандрꙋ воевода н господннь въсон земле Ѡѵггрѡвлахїнское, сннь велнкаго н прѣдобраго Мнрчев воеводꙋ, анеѱеꙋ Мнхнев воеводꙋ. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн слꙋзем господства мн, Степан н Дꙋмнтрꙋ лѡгѡфетн н Текꙋч н Бадѣ н със братїем сн н със нних сннови, елнцн нм Богь прнпꙋстнт, ꙗкоже да нм ест село Алꙋнꙋл въс н със въсом хотаром, понеже нм ест стара н права ѡчннꙋ н дѣдїнꙋ н поклонена ѡт Дꙋде старога Данчюлов Замонѣ, еще прѣдедꙋ Дꙋмнтров лѡгѡфет н Текꙋчов н Бадев, ещеже прн дьнн Радѵла воевода Старога, сннь Владѵла воеводꙋ, радї мнлꙋ н добромного.

А потом, внше реченн слꙋгн господства мн, Степан н Дꙋмнтрꙋ лѡгѡфетн н със четом сн нмалн сꙋт съпрѣнїе пред господство мн със Стан ѡт Бꙋкꙋрещн н със Игон радї сїе внше речено село, Алꙋнꙋл. И тако прѣше Стан н със Игон <како сїе внше речено село нѣст> ннхном за дѣдїнꙋ. А ꙋ тем, господство мн гледах н сꙋдих <кꙋпно със въсих болѣрн господства мн> н прочетох господство мн н кннг Радѵла воеводꙋ н Владꙋла воеводꙋ н вндѣх господство мн како <ест бнл поклонен сїе внше речено село, Алꙋнꙋл> ѡт Дꙋде Данчюлов Замонѣ права <ѡчнна. И вндѣх господство мн н кннг Радѵла воеводы Краснаго, како> нмалн сꙋт съпрѣнїе сннови Данчюлов Замонѣ със Игон <н със въс чет нх> н нзваднлн ю ест сннови Данчюлов със вї҃ болѣрн <н мартꙋрнсалн> сꙋт како ест поклоннл сам Дꙋде ѡт своїѡм добро волю Данчюлов Замонѣ н ѡсталн сꙋт Игонн н със чет нх ѡт закон. А ꙋ тем, Стан н Игонн не въсхощет ѡставнтн се снце, нъ вь дьнн Радѵла воеводꙋ н въ дьнн Бъсараб воевода нмалн сꙋт закон н дваще със кд҃ болѣрн, нъ све сꙋт ѡсталн ѡт закон н ннкогдаже нн сꙋт дръжалн <сїе> внше речено село, Алꙋнꙋл. Такождере нмалн сꙋт сьпрѣнїе н закон н пред Мнрча воевода н пред Пьтрꙋ воевод н ѡт вьсегда сꙋт ѡсталн ѡт закон. И вндѣх господство мн кннге въсем внше реченнм господарїем како сꙋт ѡсталн Стан н Игонн н със чет нх ѡт закон. Такождере н ѡт пред господства мн ѡсташе Стан н Игонн н със чет нх ѡт закон, како ннкогда не сꙋт дрьжалн нїже нн едно метѣх не сꙋт имали със село Ѧлꙋнꙋл; нъ ниже въсхотѣх господство ми раздрати книге више реченим господарїем, нъ еще дадох и господство ми више реченим слꙋзем господства ми, Стан и Дꙋмитрꙋ лѡгѡфети и Текꙋч и Бадѣ, ꙗкоже да им ест село Ѧлꙋнꙋл въс, ѡчинꙋ и вь ѡхабꙋ, ним и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчетом им и не ѡт когождо непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Драгомир [1] велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики лѡгѡфет и Стан спатар и Бадѣ вистїꙗр и Владꙋл комис и Ивашко столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Шани, синь Їѡсифов, иже написах вь столни град Бꙋкꙋрещи, <мѣсеца> септемврїе г҃ дьни, в лѣт ҂зоз.

† Їѡ Ѧлиѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїа, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Stepan şi Dumitru logofeţii şi Tecuci şi Badea şi cu fraţii lor şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul Alunul tot şi cu tot hotarul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină şi închinat de Dude cel bătrîn lui Danciul Zamonea, strămoşul lui Dumitru logofăt şi al lui Tecuci şi al lui Badea, încă din zilele lui Radul voievod cel Bătrîn, fiul lui Vladul voievod, pentru milă şi multă bunătate.

Iar după aceea, mai sus-zisele slugi ale domniei mele, Stepan şi Dumitru logofeţii şi cu ceata lor au avut pîră înaintea domniei mele cu Stan din Bucureşti şi cu Igoii pentru acest sat mai sus-zis, Alunul. Şi aşa pîrau Stan şi cu Igoii <că acest sat mai sus-zis nu este> de moştenire al acelora. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat <împreună cu toţi boierii domniei mele> şi am citit domnia mea şi cărţile lui Radul voievod şi Vladul voievod şi am văzut domnia mea că <a fost închinat acest mai sus-zis sat, Alunul> de Dude lui Danciul Zamonea dreaptă <ocină. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Radul voievod cel Frumos, că> au avut pîră fiii lui Danciul Zamonea cu Igoii <şi cu toată ceata lor> şi au scos-o fiii lui Danciul cu 12 boieri <şi au mărturisit> că a închinat însuşi Dude de a sa bună voie lui Danciul Zamonea şi au rămas Igoii şi cu ceata lor de lege. Iar întru aceea, Stan şi Igoii n-au voit să se lase astfel, ci în zilele lui Radu voievod şi în zilele lui Băsarab voievod au avut lege în două rînduri cu 24 boieri, însă au tot rămas de lege şi niciodată n-au stăpînit <acest> sat mai sus-zis, Alunul. De asemenea au avut pîră şi lege şi înaintea lui Mircea voievod şi înaintea lui Pătru voievod şi totdeauna au rămas de lege. Şi am văzut domnia cărţile tuturor domnilor mai sus-zişi că au rămas Stan şi Igoii şi cu ceata lor de lege. De asemenea şi dinaintea domniei mele au rămas Stan şi Igoii şi cu ceata lor de lege, că niciodată n-au stăpînit şi nici un amestec nu au avut cu satul Alunul; dar nici n-am voit domnia mea să sparg cărţile mai sus-zişilor domni, ci încă am dat şi domnia mea mai sus-ziselor slugi ale domniei mele Stan şi Dumitru logofeţi şi Tecuci şi Badea, ca să le fie satul Alunul tot, ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir [1] mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stan spătar şi Badea vistier şi Vladul comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu Şain, fiul lui Iosif, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, ⟨luna⟩ septembrie 3 zile, în anul 7077 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

După Al. Ştefulescu, *Doc. sl. rom.*, p. 166—168.

---

[1] Greşit, în loc de : „Добромир" („Dobromir").

---

100 ⟨1568⟩ septembrie 4.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахинскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсеѡм Михнеи воевода. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми свѣтȣмȣ монастирȣ глаголеми Тисмѣна и чьстнѣишомȣ ѡтцȣ кѵр...[1] и въсам братиꙗм живȣщїх въ свѣтѣм мѣсто том, ꙗкоже да мȣ ест ѡт село Извирна дел жȣпаницев Радев въса, варе елика съ хтит избрати и ѡт вечиии и ѡт дѣл със виноградех и един челѣд ѡт аци̇гани, по име...[1] понеже га ест дал и поклонил жȣпаница Рада ѡт сїю више реченȣ село и того чилѣд ѡт ацигани.

А потом, анепѯен жȣпаницев Радев, Драгомир лѡгѡфет и Радѵл и Бадѣ и ѡни прїидоше пред господства ми, тере дадоше и ѡни свѣтѣи монастир више писана дел еи Извирна и един чилѣд ѡт ацигани. А на дрȣгех села и ацигани свѣта монастир не една метѣх да не имат нигдеже, ни над села, ниже над ацигани, нȣ да си дръжит и да си ѡбладает сами анепѯен жȣпаницев Радев, Драгомир логофет и Бадѣ и Радѵл.

И ещїже и мартȣрие поставише ѡт прѣд господства ми за сиꙗ тъкмеженїе, на име: Стоика твори лѡгѡфет и Стоика Тъȣраш и Кореси лѡгѡфет и Късан дворник и Микȣл ѡт Иѡнещи логофет и Албȣл и Микȣл лѡгѡфет ѡт Фȣндѣни и Михнѣ логофет и Андрею портар [2] и Стоика армаш Фрънкъв и Мирослав логофет, како да имат свѣта монастир тъчию ѡт село Извирнѣ дел еи и ⟨е⟩ден чилѣд ѡт ацигани, а въ инѣх села и ацигани не едно метѣх свѣта монастир да не имат, ниже над села, ниже над ацигани, развѣ током Извирнѣ, али тъчїю дел жȣпаницев Радев, а по много ни недин чилѣд ѡт ацигани, како ест и више рѣх.

И ещїже заклинанїе поставише мегю них, како кто ѡт них хокет раздрати сїю тъкмежню, того да ест проклет и да се сȣдит със Юда и със проклетом Арниꙗ, занеже их съм сȣдїл и тъкмил господство ми, како ест и више рѣх. Сего радї, дадох и господства ми ꙗкоже да ест свѣтѣи монастирȣ въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Радѵл великїе лѡгѡфет и Бадѣ вистиꙗр и Стан спатар и Владѵл комис и Ивашко столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Радѵл велики лѡгѡфет.

Пис септемврїе д҃ дьни, въ лѣт $_{\times}\overline{\text{зоѕ}}$.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь,

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana şi preacinstitului părinte chir...[1] şi tuturor fraţilor care trăiesc în acel sfînt loc, ca să le fie din satul Izvirna partea jupaniţei Rada

toată, oricît se va alege și din vecini și din dealul cu vii și un sălaș de țigani, anume...[1] pentru că a dat-o și a închinat jupanița Rada acel sălaș de țigani și din acel mai sus-zis sat.

Iar după aceea, nepoții jupaniței Rada, Dragomir logofăt și Radul și Badea și ei au venit înaintea domniei mele, de au dat și ei sfintei mănăstiri mai sus-scrise partea ei ⟨din⟩ Izvirna și un sălaș de țigani. Iar la celelalte sate și țigani, sfînta mănăstire nici un amestec să nu aibă niciodată, nici asupra satelor, nici asupra țiganilor, ci să le țină și să le stăpînească numai nepoții jupaniței Rada, Dragomir logofăt și Badea și Radul.

Și încă și mărturii au pus dinaintea domniei mele, pentru această întocmire, anume: Stoica al doilea logofăt și Stoica Tăuraș și Coresi logofăt și Căzan vornic și Micul din Ionești logofăt și Albul și Micul logofăt din Fundeni și Mihnea logofăt și Andrei portar[2] și Stoica armaș al lui Frîncu și Miroslav logofăt, ca să aibă sfînta mănăstire numai din satul Izvirnea partea ei și un sălaș de țigani, iar în celelalte sate și țigani nici un amestec să nu aibă sfînta mănăstire, nici asupra satelor, nici asupra țiganilor, ci numai Izvirnea, dar numai partea jupaniței Rada, iar mai mult nici un sălaș de țigani, așa precum este mai sus-zis.

Și încă blestem au pus între ei, ca acela dintre ei care ar strica această întocmire, acela să fie blestemat și să se judece cu Iuda și cu blestematul Arie, pentru că i-am judecat și i-am întocmit domnia mea, așa precum este spus mai sus. De aceea, am dat și domnia mea, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

S-a scris septembrie 4 zile, în anul 7076 ⟨1567⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 794 (Tismana, IX/2). Orig., hîrtie (32 × 21,5), pecete timbrată Cu o traducere din 1847; alte traduceri ibidem, mss. 330, f. 250v și 335, f. 110—111.

Văleatul greșit, datat după domn și sfatul domnesc. Diacul, din obișnuință, a scris văleatul vechi: ҂зоѕ (7076) în loc de: ҂зоз (7077).

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Tismana*, 259—261. Trad. *DIR*, *B*, 284—285.

---

[1] Loc alb.

[2] Lectură nesigură.

101 ⟨1568—1577⟩ septembrie 5.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слȣг господства ми, Станчюл логофет ѡт Къзънещи, ꙗкоже да ест волен със сїе книг господства ми дръжати си дел тъщам си ѡт Хȣлȣбещи, въса и със виноград и воденицȣ и въс доходок, понеже мȣ их ест дал тъща си дъщерȣ си, прекне ѡт прѣжде врѣме.

Тем радї, нихто да не смѣет бантовати пред сїе книг господства ми, ере того чьловѣкъ зло кет патит. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч господства ми.

Пис аз, Щефан, септемврїе е҃ дьни.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Stanciul logofăt din Căzăneşti, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-şi ţină partea soacrei sale din Hulubeşti, toată şi cu vie şi moară şi tot venitul, pentru că i le-a dat soacra sa fiicei sale zestre dinainte vreme.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a tulbura înaintea acestei cărţi a domniei mele, căci acel om rău va păţi. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Am scris eu, Ştefan, septembrie 5 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MCMLXIII/2. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată, căzută. Datat după domn.

---

102 1568 (7077) septembrie 5, Bucureşti.

† Мнлостїю божїею, Їѡ Алнѯандрȣ воевода н господннъ въсон знмле Ѹггровлахнскон , снnъ велнкаго н прѣдобраго Мнрча воеводȣ, анепсеȣ Мнхнев воевода. Дават господство мн сїю повѣленїе господства мн свѣтомȣ н божестъвномȣ монастнрȣ глаголнмн Тнсъȣ, ндеже ест храм Ѹспенїе Богороднцъ, ꙗкоже да нм ест село н ѡчннȣ ȣ Бълѣнн н ȣ Нъꙗнн н ȣ Нншков н ȣ Тътарн н ȣ Пȣлацн н ȣ Кодрещн н ȣ Фрекацн н ѡчнна ѡт прн Мъгȣлещн, понеже сїе ѡчнне н села сȣт бнлн старе н дѣднȣ жȣпан Ивъннш дворннк н жȣпанннцев его, Станкев. А ȣ тем, жȣпан Ивъннш дворннк н жȣпаннца его, Станка, не прелȣчн се ѡстатн ѡт плътȣ нх по нnх снnъ нлн дъщнрȣ. За тон, дадоше н поклоннше въсе свое ѡчнне н коматн внше нменнте свѣтомȣ монастнрȣ, бнтн нм вѣчное въспомнnанїе, а свѣтомȣ монастнрȣ въ ȣкрѣпленїе <н> нвнокомже въ пнщȣ.

И пак да ест свѣтомȣ монастнрȣ ѡчннȣ ȣ Нъꙗнн, ѡт дел Мнтȣтелȣлов, третаго, понеже ест ȣложнл Мнтȣтелȣл по Ивъннш дворннк ѡт прѣжде; н ѡт Сечюл Чернев половннȣ, ере ест дал ѡт свон добро волю жȣпан Ивъннш н жȣпаннца его, Станка; ѡнн сȣт далн тех ѡчннȣ свѣтомȣ монастнрȣ.

И пак да ест свѣтомȣ монастнрȣ вннеград н със ѡчннȣ н със све, ѡт Ѹшое ѡт Лнпнꙗ, понеже ѡ ест покȣпн жȣпан Ивъннш ѡт Ѹшое по врѣме гладно за х̃ [1] аспрн готовн. А жȣпан Ивъннш дворннк н жȣпаннца его, Станка, ѡнн сȣт далн тех ѡчнне свѣтомȣ монастнрȣ.

И пак да ест свѣтомȣ монастнрȣ половннȣ ѡт ѡчннȣ Ѹшоев, варе покȣде се нзбрат ѡчннȣ н вннеград, понеже ест ȣложн Ѹшое по жȣпан Ивъннш дворннк ѡт свое добро волю. Таже, ю ест далн Ивънншов н жȣпаннца его, Станка свѣтомȣ монастнрȣ.

И пак да ест свѣтомȣ монастнрȣ дел Мнхнев ѡт ѡчннȣ ѡт Бънкълещн, варе колнко хтет нматн на полю н ȣ вода, понеже ȣкраде Мнхнѣ г̃ коnн н стоаше загннȣтн. А жȣпан Ивъннш дворннк ѡн ест нзваднл глав; за тое, дадет ѡчннȣ. А жȣпан Ивъннш дворннк н жȣпаннца его, Станка, далн сȣт свѣтомȣ монастнрȣ.

И пак да ест свѣтомȣ монастнрȣ ѡчннȣ Фърлофаев н ѡчннȣ Ѡанчев ѡт Бълѣнн ѡт Гор н ѡт Нъꙗнн, варе колнко сȣт ѡт посвȣде, ѡт хотар до хотар понеже ȣкрадоше в̃ коnн ѡт попа н ѡт Манѣ ѡт Бнеспещн н стоаше загннȣтн. А жȣпан Ивъннш дворннк, ѡн ест нзваднт нм глав, а ѡнн дадоше ѡчннȣ. А жȣпан Ивъннш дворннк н жȣпаннца его, Станка далн сȣт свѣтомȣ монастнрȣ.

И пак да ест свѣтомȣ монастнрȣ вннеград ѡт Мȣстацъ ѡт Нъꙗнн, понеже ȣкраде Мȣстацъ ѕ̃ коnн н стоаше загннȣтн. А жȣпан Ивъннш дворннк нзваднше єго глав, а ѡн дадоше ѡчинꙋ и виноградꙋ. Ѧ жꙋпан Ивъниш дворник и жꙋпаница єго, Станка дали сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ.

И пак да ест свѣтомꙋ монастирꙋ ѡчинꙋ Влъдичѣнов ѡт Жирнбнещи, дел Вълничоаръв въса, понеже ꙋкрадет Влъдїчанов д҃ кони и стоаше загинꙋти. Ѧ жꙋпан Ивъниш дворник извадише емꙋ глав, а ѡн дадоше ѡчинꙋ.

Ѧ жꙋпан Ивъниш дворник и жꙋпаница его, Станка сꙋт дадоше тех више речени ѡчине и виногради и комати свѣтомꙋ монастирꙋ, ꙗкоже сїю више речени, въсѣ, ѡчине и ацигани. И видех господство ми книга покоиномꙋ Петрашко воевода како ест бил поклонил жꙋпан Ивъниш и жꙋпаница его, Станка свѣтомꙋ више именитомꙋ монастирꙋ.

Сего радї, дадох и господство ми сїе ѡчине и ацигани свѣтомꙋ монастирꙋ глаголими ѡт Тисъꙋ бити им въ ꙋкрепленїе, а иноком въ пищи и више писани титори и господствꙋ ми вечное въспоминанїе и не ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ꙋбо и сведѣтелїе поставлѣемꙋ господство ми: жꙋпан Добромир велики е бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики логоѳет и Вадѣ вистиꙗр и Стан спатар и Владꙋл комис и Ивашко столникꙋл и Гонцѣ пехарникꙋл и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Радꙋл велики логоѳет.

И аз, Фїера, еже въ мали диꙗци, еже начиртах ꙋ градꙋ Бꙋкꙋрещї. Пис мѣсеца септемврїе е҃ дьни, текꙋщаго ѡт Ѧдама до селѣ, въ лѣт ҂зоз҃.

† Їѡ Ѧлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Tisău, unde este hramul Adormirea născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie sate şi ocină în Văleni şi în Năieni şi în Nişcov şi în Tătari şi în Pulaţi şi în Codreşti şi în Frecaţi şi ocina de lîngă Măguleşti, pentru că aceste ocine şi sate au fost vechi şi dedine ale jupanului Ivăniş vornic şi ale jupaniţei lui, Stanca. Iar întru aceasta, jupanului Ivăniş vornic şi jupaniţei lui, Stanca, nu li s-a întîmplat să rămînă din trupul lor după ei fiu sau fiică. Pentru aceasta, au dat şi au închinat toate ocinele şi averile mai sus-numite sfintei mănăstiri, ca să le fie veşnică pomenire, iar sfintei mănăstiri de întărire ⟨şi⟩ călugărilor de hrană.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri ocină în Năieni, din partea lui Mitutelul, a treia ⟨parte⟩, pentru că a aşezat Mitutelul pe Ivăniş vornic de mai înainte; şi din Seciul lui Cernea jumătate, căci a dat de a lui bunăvoie jupanului Ivăniş şi jupaniţei lui, Stanca; ⟨iar⟩ ei au dat acele ocine sfintei mănăstiri.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri vie şi cu ocină şi cu toate, de la Uşoae din Lipia, pentru că a cumpărat-o jupan Ivăniş de la Uşoae pe vreme de foamete, pentru 600 [1] aspri gata. Iar jupan Ivăniş vornic şi jupaniţa lui, Stanca, ei au dat acele ocine sfintei mănăstiri.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri jumătate din ocina Uşoaei, ori pe unde se va alege ocina şi via, pentru că a aşezat Uşoae pe jupan Ivăniş vornic de a sa bunăvoie. Deci, au dat-o Ivăniş şi jupaniţa lui, Stanca sfintei mănăstiri.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Mihnea de ocină din Băicăleşti, oricît va avea la cîmp şi la apă, pentru că a furat Mihnea 3 cai şi a stat să piară. Iar jupan Ivăniş vornic el i-a scos capul; pentru aceasta, a dat ocina. Iar jupan Ivăniş vornic şi jupaniţa lui, Stanca, au dat-o sfintei mănăstiri.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri ocina Fîrlofoaiei şi ocina lui Oancea din Vălenii de Sus şi din Năieni, oricît este de pretutindeni, din hotar pînă în hotar, pentru că au furat 2 cai de la popa și de la Manea din Viespești și au stat să piară. Iar jupan Ivăniș vornic, el le-a scos capul, iar ei au dat ocina. Iar jupan Ivăniș vornic și jupanița lui, Stanca au dat-o sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri via de la Mustață din Năieni, pentru că a furat Mustață 6 cai și a stat să piară. Iar jupan Ivăniș vornic i-a scos capul, iar el a dat ocina și via. Iar jupan Ivăniș vornic și jupanița lui, Stanca au dat-o sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocina lui Vlădicean din Jiribiești, partea lui Bălicioară toată, pentru că a furat Vlădicean 4 cai și a stat să piară.Iar jupan Ivăniș vornic i-a scos capul, iar el a dat ocina.

Iar jupan Ivăniș vornic și jupanița lui, Stanca, au dat acele mai sus-zise ocine și vii și averi sfintei mănăstiri, ca și acele mai sus-zise, toate, ocine și țigani. Și am văzut domnia mea cartea răposatului Pătrașco voievod că a închinat jupan Ivăniș vornic și jupanița lui, Stanca, sfintei mai sus-numitei mănăstiri.

De aceea, am dat și domnia mea aceste ocine și țigani sfintei mănăstiri numite de la Tisău, ca să-i fie întărire, iar călugărilor de hrană și mai sus-scrișilor ctitori și domniei mele veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Fiera, care ⟨sînt⟩ între diecii mici, care am însemnat în cetatea București. S-a scris în luna septembrie 5 zile, curgători de la Adam pînă acum, în anul 7077 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 795 (Ep. Argeș, XLVII/1). Orig., perg. (33,5 × 48), pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri: una din 1913, cealaltă nedatată.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 285—286.

---

[1] Cifră corectată, posterior, în: ҂ах҃ (1600).

---

103 1568 (7077) septembrie 5, București.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ вьсои земле Ѹггрровлахинскои, синъ прѣдобраго и великаго Мирче воеводе, анепсеꙋ Михнев воеводе. Дават господство ми сие повелѣние господства ми свѣтѣи монастирꙋ нарицаемаго Тисмѣна, идеже ест храм и ѡбитѣлю прѣсвѣтѣи, прѣчистѣи, прѣблагословенѣи владичице наше Богородице и присно дѣви Мариꙗ и чесниго и славнаго еи Ѹспение и наставникꙋ и ꙋчителю словесниго стада Христова, ермонах кур Иѡан и въсѣм братиꙗм елици сꙋт въ свѣта монастирꙋ, ꙗкоже да мꙋ ест вама Калафатꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ. И да ꙋзимает калꙋгери вамꙋ ѡт Калафатꙋ: ѡт едни кон, аспри ѕ҃ и ѡт едни волов, г҃ аспри и ѡт крава, в҃ аспри и ѡт двѣ ѡвце, едни аспрꙋ и ѡт врѣтище пшеница, аспри в҃ и ѡт сто крꙋшец за сол, г҃ крꙋшеце и ѡт возелницꙋ за вина, аспри ї҃.

И Бистрецȣл и Бело Блато и Платецȣл, понеже сиꙗ въсѣ сȣт старе и праве ѡчине и дѣдине. И еще ѡт ї҃ риб, а҃ риб. И ѡт тȣꙗ, макар мало блато, макар велико, до Калафата, ѡт ї҃ риб, едини рибȣ. И на таи блата що кет посолити, ѡт една кораблѣ, аспри л҃, ѡт насад аспри еї҃ и ѡт кола, аспри д҃, ѡт товар на коню, аспри в҃. И ѡт Блатницȣ до Северина, макар мало либо голѣмо, ѡт ї҃ риб , а҃.

И ещеже и заклинание поставлѣем господство ми, како по съмрътиꙗ господства ми, кого изберет господь Богь бити господарȣ Влашкои Земле ѡт сръдечнаго плода господства ми или ѡт сърodника господства ми или, по грѣсѣх наших или ѡт ино племеник, да аще почететъ и ȣтвръдит сию книгȣ господства ми, того господь Богъ да ȣтвръдит и да почетет и съхранит въ господствѣ его. Ꙗщели не почетет, нȣ поперет и не ȣтвръдит, ниже поновит, нȣ порȣшит и посрамит, того господь Богъ да поперет и посрамит и ȣбиет зде тѣлом, а въ бъдещим вѣцѣ дȣша его. И да имат ȣчестие съ Юда и съ Ꙗриꙗ и съ инѣми юдене еже възъпише на господа Бога нашего Ꙇсуса Христа и кръв его на них и на чедѣх их, ꙗкоже и бъдеть въ вѣки, амин.

Сии сȣт свѣдѣтелие: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радул велики логофет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Ивашко столникȣ и Гонцѣ пехарникȣ и Владул комис и Стоика вел постелник. Исправник, Радул Михъескȣл велики логофетъ.

И аз, Блъкȣл стари ѡт Погьнещи, еже начиртах ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца септемврїе е҃ дьнь, ѡт Ꙗдама в лѣт ҂зо҃з.

† Ꙇѡ Ꙗлеѯандрȣ воевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se cheamă Tismana, unde este hramul și locașul preasfintei, preacuratei, prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei și slăvitei ei Adormiri și nastavnicului și învățătorului turmei cuvîntătoare a lui Hristos, ieromonahul chir Ioan și tuturor fraților cîți sînt în sfînta mănăstire, ca să le fie vama Calafatului de ocină și de ohabă. Şi să ia călugării vama de la Calafat: de un cal, 6 aspri și de un bou, 3 aspri și de vacă, 2 aspri și de două oi, un aspru și de sacul cu grîu, 2 aspri și din o sută de bolovani de sare, 3 bolovani și de butoiul cu vin, 10 aspri.

Şi Bistrețul și Balta-Albă și Platețul; pentru că acestea toate sînt vechi și drepte ocine și dedine. Şi încă din 10 pești, 1 pește. Şi de aci pînă la Calafat, fie la baltă mică, fie mare, din 10 pești, un pește. Şi la acele bălți cine va săra, de o corabie, 30 aspri, de luntre, 15 aspri și de car, 4 aspri și de povară pe cal, 2 aspri. Şi de la Blatnița pînă la Severin, fie ⟨baltă⟩ mică sau mare, din 10 pești, 1.

Şi încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Dacă însă nu va cinsti, ci va călca și nu va întări, nici nu va înnoi, ci va nimici și va batjocori, pe acela domnul Dumnezeu să-l lovească și să-l batjocorească și să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeului nostru Iisus Hristos și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, precum și va fi în veci, amin.

Aceștia sînt martorii: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Vladul comis și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul Mihăescul mare logofăt.

Și eu, Vîlcul cel bătrîn din Pogonești, care am însemnat în București, luna septembrie 5 zile, de la Adam, în anul 7077 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 796 (Tismana, XCII/10). Orig., perg. (40 × 24,5), pecete timbrată. Cu o traducere de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea; altă traducere ibidem, ms. 329, f. 594.
EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 286—287.

---

104 1568 (7077) septembrie 6, București.

Izvod ci s-au scos după o carte a lui Alixandru voevod.

† Cu mila lui Dumnezeu, creștin Alixandru voevod și domnŭ a toată Țara Rumânească, fecior marelui și preabunului Mircei voevod, nepot Mihnei voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii méle Oancii cu feciorii lui și lui Toader cu feciorii lui și Stanciului și Mamiei și cu feciorii și Dobrotă cu frații lui, Neagul și Budul și cu ai lor feciori, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor moșie în Popeștii după Mociorăță, partea lor toată, orcîtă se va alége dupreste tot, cu tot hotarul, den Fundul Micului și den Leotă pînă-n Țițirlig și în Frăsinel, pentru că sînt ale lor bătrîne și drépte ocine și moșii.

Iar după acéia, ei au fost înpresurați de cămărașul și le-au luat acéle ci mai sus zic moșii, în putéria lui, fără de lége și fără de judecată, în zilele lui Petru voevod. Iar într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat, pe dirept și pre lége, cu toți cinstiții dregătorii domnii méle și am văzut și am cetit și cartea a lui Basarab voevod și cartea Radului voevod și cartea Mircei voevod cum au fost acéle ci mai sus zic moșii ale lor dirépte ocine și de moșie. Ce au fost acei ci mai sus zic numeți oameni înpresura⟨ți⟩ de cămărașul.

Pentru aceasta și domnia mea am dat acestor oameni care sînt mai sus-ziși și numiți acéle ci mai sus zic moșii, ca să le fie lor întru moșie statornică, lor și feciorilor, nepoților și strenepoților și de către nime neclătit, preste zisa domnii méle.

Încă și mărturii am pus domnia mea pre: Dobromir banul al Craiovei, Dragomir dvornicul, Radul logofătul, Stan spătariul, Badea vistiiar, Vladul comisul, Gonțea peharnicul, Ivașco stolnicul, Stoichița postélnicul. Și ispravnic, Radul marele logofăt.

Și s-au scris în cetate în București, septemvrie 6 dni, leat 7077 ⟨1568⟩.

Bibl. Acad., CCCX/5. Traducere din a doua jumătate a sec. al XVII-lea.
EDIȚII. *DIR*, *B*, 287—288.

† Милостїю божїю, Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми чьстнѣи и божественѣи Митрополїю, идеже ест храм свѣтое Възнесенїе и ѡтцꙋ владїкев кир Єѳтимие, ꙗкоже да ест волен със сїю книгꙋ господства ми дръжати се село Бънещи ѡт Рꙋꙗ със воденице и със във доходък, понеже съм помиловал господство ми, ере ест дѣдїна свѣтомꙋ Митрополїю. Таже, видѣх и господство ми книгꙋ покоинаго Влада воевода и книгꙋ покоинаго Въсъраб воевода и книгꙋ покоинаго Радꙋла что ест загинꙋл на Рибмник. И видох и прочитах таи више речене книге и истинствовах господство ми како ест бил село Бънещи дѣдинꙋ за покꙋпенїе свѣтомꙋ Митрополїю, ѡт тех више речени господари стари. Такожде дал съм и господство ми таи више реченꙋ село свѣтомꙋ Митрополїю и ѡтцꙋ владїкев кир Єѳтимїе, ꙗкоже да ест волен със сїю книгꙋ господства ми да дръжит село Бънещи ѡт Рꙋꙗ със воденице и със свем. И да си скꙋпит жито и ечмен и брашно и вcase что сꙋт ꙋзели болѣри ѡт Корнъцени, до едни влас глава.

Тем радї, нихто да га не смеет бантовати или дръжати пред сїю книгꙋ господства ми, ере а тога чьловѣка зло кет патит. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Радꙋл велики лѡгѡфет.

Пис Марко, мѣсеца септемврїе з҃ дьни.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei şi dumnezeieştii Mitropolii, unde este hramul sfintei Înălţări şi părintelui vlădică chir Eftimie, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să ţină satul Băneştii de la Ruia cu morile şi cu tot venitul, pentru că am miluit domnia mea, căci este dedina sfintei Mitropolii. Astfel, am văzut şi domnia mea cartea răposatului Vlad voievod şi cartea răposatului Băsărab voievod şi cartea răposatului Radul voievod care a pierit la Râmnic. Şi am văzut şi am citit aceste mai sus-zise cărţi şi am adeverit domnia mea că a fost satul Băneşti dedină de cumpărătură a sfintei Mitropolii, de la acei mai sus-zişi domni bătrîni. De asemenea, am dat şi domnia mea acest mai sus-zis sat sfintei Mitropolii şi părintelui vlădică chir Eftimie, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să ţină satul Băneştii de la Ruia cu morile şi cu toate. Şi să-şi adune grîul şi orzul şi făina şi tot ce au luat boierii de la Cornăţeni, pînă la un fir de păr din cap.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a-i tulbura sau a ţine ⟨satul⟩ înaintea acestei cărţi a domniei mele, căci acel om rău va păţi. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Radul mare logofăt.

A scris Marco, luna septembrie 7 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 797 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXVI/14). Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 163 şi 134, f. 66.

Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Slav. şi trad. Haşdeu, *Arh. ist.*, no. 40, 4. Trad. *DIR*, *B*, 288—289.

† Въ Христа Бога, благовѣрни и благочьстивїи и христолюбивии и самодръжавнии, Їѡ Алеѯандрȣ воеводȣ, синъ великаго и прѣдобраго Мирча вое<во>дȣ, божїем милостїѡм, божїем даровaнїе ѡбладаещоми и господствȣещоми въсои земли Ѹгровлахиискои, ещеже и запланескиим странам, Амлашȣ и Фъгарашȣ херцег. Благопроизволих господство ми, своим благим произволенїем, чьстим и свѣтлим сръдцем господства ми, ꙗко прославите прославлъшаго ме Бога и на прѣстолѣ свѣтопочившех родїтеле господства ми и съ славое възнесешаго ме. Сеже въспоменоух и господство ми, ꙗко прѣжде нас бивше царїе и господам, Богоу послѣдȣеще Писанїе и испльнѣещех повелѣнїе господа нашего Їсуса Христа, създавше и ȣкрасивше свѣтїе цръкви и монастирах, дȣше свое радї добрѣ оустроивше къ Богȣ. Тѣмже оубо тъщи бо се и аз, нетъчїю се царство исправити, нъ и господа въсе дȣшно възлюбити, въкоупѣже и благими дѣли господниеже благооутробїе велїю ест, къ въсем бо роуцѣ простирати. Сам бо реч въсечьстиими своими чьстиими оусти, ꙗко: „Не хощȣ съмръти грѣшником, нъ ѡбратити се емȣ и живȣ бити". И: „Не прїидох бо призвати праведнии, нъ грѣшники на покаанїе". Понеже мнози ѡбрази сȣт покаанїе, дображе дѣла много ѡбразна сȣт: любов и милостиие, пост и въздръжанїе и памет нескончаемѫ. Къ сим, Сирїанеи Єфрем глаголетъ: „Същии въ скръбех и въ темнице, посещаем и нищии, съпомощиик бȣдї, падшиим покрѣпител и сирим наситител, вдовицам поситител, да тобое господъ Богъ посѣтител въ дьнъ сѫднии и да ȣлȣчиши блага его деснаго стоанїе". Сего радї и господство ми, аще невѣждъствїе ѡбꙗт есмъ и грȣбостїе испльнен, поревновах и господство ми прѣжде речениим господам и царїе еже дȣше свое радї добрѣ ȣстроивше и господȣ богȣ благооугодивше.

Тем радї, даровах и господство ми сеи въсечьстии и благоѡбразии и прѣпочьтании, еже над въсеми чьстиими даров настоещии, съи хрисовȣл господства ми, семȣ свѣтомȣ и божественомȣ и прѣѡсвѣщеномȣ ѡбитѣли свѣти, велиц҇ѣи цръкве и Митрополїе, идеже ест храм свѣтое Възнесенїе господа Бога и спаса нашего Їсуса Христа и начелствȣещомȣ въсего врѣмена тоижде ѡбитѣли въсе ѡсвѣщеномȣ митрополит кѵр владїцѣ Єфтимїе, ꙗкоже да им ест село Аниноаса въс и въсом хотаром. Понеже тои село Аниноаса биѡ ест за дѣдїнȣ Хамзаѡв Тȣркȣл. А оу тем, дедȣ Хамзаѡв Тȣркȣл загȣбил ест тои село със зла хитлѣнство, ещеже при дьни Влада воевода Калȣгера. А Влад воевода Калȣгера биѡ ест помиловал със тои село болѣринȣ господства мȣ, жȣпан Милко. А потом, покоини Басараба воевода покоупил ест тои село Аниноаса ѡт жȣпаница Милков и ѡт синъ еи и ѡт зет еи, на име Иан, за ҂к҃ аспри.

Єщеже потом. имал ест ѡтца Єфтимїе митрополита пренїе пред господства ми радї више реченȣ село със Хамза Тȣркȣл и със четом си. И сице преше Хамза Тȣркȣл и чет его пред господства ми како тои село ест емȣ за дѣдїнȣ и не биѡ ест загȣбил дѣд его със хитлѣнство, нȣ их ест притеснȣли Милко, без правдȣ. И еще тако преше Хамза Тȣркȣл ере ест дал Радула воевода Калȣгера ҂к҃ аспри, тере се ест платил дѣдїна емȣ, село Аниноаса. А господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въси чьститими правителїе господства ми и видѣх господство ми книге въсем господаром прѣжде бившех господство ми, ѡт Влада воевода Калȣгера даже до господство ми, како Басараба воевода истинствовал ест за тои село, ере га ест загȣбил дед Хамзаѡв Тȣркȣл със зла хитлѣнство ѡт къ Влада воевода Калȣгера. За тои, покȣпил ест тои село Аниноаса ѡт къ жȣпаница Милков и ѡт синъ еи и ѡт зет Милков, за ҂к҃ аспри. И приложил ест село Аниноаса бити свѣтѣи Митрополїе въ ѡкрѣпленїе, непоколѣбимо. И истинствовах господство ми како не ест дал Хамза Тȣркȣл ни едии аспрȣ Радула воевода Калȣгера. Тем радї и господство ми сȣдих по сȣжденїе господаром бившех прѣжде господство ми, како да дръжет тои село, Ѧнииоаса, свѣта Митрополїе. А Хамза Тȣркȣл и чет его ѡста ѡт закон ѡт пред господства ми. Нȣ ещеже ѡмилостиви се господство ми и дадох Хамзаѡв и четȣ емȣ, ѡт господство ми ҂е҂ї, ꙗкоже да ест село Ѧнииоаса свѣтѣи Митрополїе мирно ѡт къ Хамза и ѡт четом си, непоколѣбимо. И ȣзех господство ми въси книге Хамзаѡв, тере ех раздрах, еже бѣше съ прѣлъстїю писани над више реченȣ село, како веке метех да не имат Хамза и чет емȣ над село Ѧнииоаса. И ещеже заклел се Хамза и чет его на свѣтих Тетроевангел, пред господства ми, како дрȣге книге не имат над село Ѧнииоаса.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтѣи и божественѣи, велицѣи църкве Митрополїе, ꙗкоже да им ест село Ѧнииоаса въ потрѣб и ȣкрѣпленїе и божественим иноком въ пищȣ, а господства ми и родїтелїе господства ми вѣчное въспоминанїе.

Сеже и заклинанїе поставлех господство ми, да аще кого изберит господъ Богъ начнет скиптро дръжати въсои Ȣггровлахинское землн, или ѡт сръдечнаго плода господства ми или ѡт съродник нашех или, по грѣсех нашех ѡт иноплеменик, аще почетет и ȣтвръдит и поновит съи хрисовȣл господства ми, того господъ Богъ, иже въ Троице славимїи, да почет<ет> и зде и въ бȣдещим вѣцѣ и да мȣ ест помощница на страшнѣм сȣда прѣчиста Богомъти и въси свѣти иже ѡт вѣка Бого ȣгодивше, амин. А еже не поновит [и не поновит] и не почет<ет>, нъ въ забвенїе ѡставит, да даст ѡтвѣт въ страшнии дьнъ сȣдна, а въ бȣдещим вѣцѣ дȣша его да имат чьстїю съ Їѵда и съ Ѧрїе и съ инѣми Їоѵдеи еже възъпише на господа Бога и спаса нашего Їсѵса Христа и кръв его на них и на чедах их.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жȣпан Добромир велики бан Краловски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радѵл велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Владѵл комис и Ивашко столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постѣлник. И исправник, Радѵл велики лѡгѡфет.

И исписах аз, Мирослав, мѣсеца септемврїе и҃ дьни, кроѵг сльнцȣ кд҃, крȣг лоѵне и҃, епахта ѕ҃, текȣщим лѣтом ѡт Ѧдама, въ лѣт ҂303.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Alexandru voievod, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu ⟨și⟩ cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea, cu a sa bunăvoință, cu inimă curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu care m-a proslăvit și care m-a ridicat cu slavă pe scaunul sfînträposaților părinți ai domniei mele. Aceasta amintindu-mi și domnia mea, că acei care au fost înaintea noastră împărați și domni, urmînd Scriptura lui Dumnezeu și împlinind poruncile domnului nostru Iisus Hristos, zidind și înfrumusețînd sfintele biserici și mănăstiri, pentru a întocmi în bine sufletele lor către Dumnezeu. Deci, pentru aceasta, m-am străduit și eu, nu numai această împărăție s-o cîrmuiesc, ci și pe domnul din tot sufletul să-l iubesc, împreună și cu fapte bune domnești, ceea ce pentru îndurarea dumnezeiască mare lucru este, către toți a întinde mîinile. Căci însuși a spus cu gura sa preacinstită, preacinstitele cuvinte: „Nu vreau moartea păcătosului, ci să-l îndrept pe el și să fie viu". Și : „Căci n-am venit să chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși la pocăință". Pentru că multe chipuri sînt ale pocăinței, faptele bune sînt în multe chipuri: dragoste și milostenie, post și înfrînare

şi pomenire neîncetată. Către acestea Efrem Siriul spune: „Celor ce sînt în supărări şi în temniţe, fii cercetător şi celor lipsiţi, fii ajutător, celor căzuţi, sprijinitor şi orfanilor, îndestulător, văduvelor sprijinitor, pentru ca să-ţi fie domnul Dumnezeu ţie sprijinitor în ziua judecăţii şi să te învredniceşti de bunurile şederii la dreapta lui". De aceea şi domnia mea, încă cuprins de neştiinţă fiind şi plin de greutăţi, am rîvnit şi domnia mea către cei mai înainte zişi domni şi împăraţi care şi-au întocmit întru bine sufletele lor şi domnului Dumnezeu bine i-au plăcut.

De aceea, am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de faţă hrisov al domniei mele, acestui sfînt şi dumnezeiesc şi preasfinţit locaş al sfintei, marei biserici şi Mitropolii, unde este hramul sfintei Înălţări a domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi cîrmuitorului în această vreme al acestui locaş, preasfinţitului mitropolit chir vlădica Eftimie, ca să-i fie satul Aninoasa tot şi cu tot hotarul. Pentru că acel sat Aninoasa a fost de moştenire al lui Hamza Turcul. Iar întru aceasta, bunicul lui Hamza Turcul a pierdut acel sat cu rea hiclenie, încă din zilele lui Vlad voievod Călugărul. Iar Vlad voievod Călugărul a miluit cu acel sat pe boierul domniei lui, jupan Milco. Iar după aceea, răposatul Basarab voievod a cumpărat acel sat Aninoasa de la jupaniţa lui Milco şi de la fiul ei şi de la ginerele ei, anume Nan, pentru 20 000 aspri.

Încă şi după aceea a avut părintele Eftimie mitropolitul pîră înaintea domniei mele pentru mai sus-zisul sat cu Hamza Turcul şi cu ceata lui. Şi aşa au pîrît Hamza Turcul şi cu ceata lui înaintea domniei mele că acel sat îi este lui de moştenire şi nu l-a pierdut bunicul său cu hiclenie, ci l-a cotropit Milco fără dreptate. Şi încă astfel s-au pîrît Hamza Turcul că a dat lui Radul voievod Călugărul 20 000 aspri, de şi-a plătit dedina lui, satul Aninoasa. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut domnia mea cărţile tuturor domnilor care au fost înaintea domniei mele, de la Vlad voievod Călugărul pînă la domnia mea, că Basarab voievod a adeverit pentru acel sat că l-a pierdut bunicul lui Hamza Turcul cu mare hiclenie faţă de Vlad voievod Călugărul. Pentru aceasta, a cumpărat acel sat Aninoasa de la jupaniţa lui Milco şi de la fiul ei şi de la ginerele lui Milco, pentru 20 000 aspri. Şi a dăruit satul Aninoasa să fie al sfintei Mitropolii de întărire, neclintit. Şi am adeverit domnia mea că n-a dat Hamza Turcul nici un aspru lui Radul voievod Călugărul. De aceea şi domnia mea am judecat după judecata domnilor care au fost înaintea domniei mele, ca să ţină acel sat, Aninoasa, sfînta Mitropolie. Iar Hamza Turcul şi ceata lui au rămas de lege dinaintea domniei mele. Dar încă s-a milostivit domnia mea şi am dat lui Hamza şi cetei lui de la domnia mea, 15 000 ⟨aspri⟩, ca să fie satul Aninoasa al sfintei Mitropolii în pace din partea lui Hamza şi dinspre ceata lui, neclintit. Şi am luat domnia mea toate cărţile lui Hamza, de le-am rupt, căci au fost scrise cu înşelăciune asupra mai sus-zisului sat, pentru ca mai mult amestec să nu aibă Hamza şi ceata lui asupra satului Aninoasa. Şi încă au şi jurat Hamza şi ceata lui pe sfîntul Tetraevanghel, în faţa domniei mele, că alte cărţi nu au asupra satului Aninoasa.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei şi dumnezeieştii, marei biserici a Mitropoliei, ca să-i fie satul Aninoasa pentru nevoie şi întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire.

Iată şi blestem am pus domnia mea, ca pe cine va alege domnul Dumnezeu să înceapă a ţine schiptrul a toată ţara Ungrovlahiei sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, pentru păcatele noastre din alt neam, dacă va cinsti şi va întări şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu, care în troiţă este slăvit, să-l cinstească şi aici şi în veacurile viitoare şi să-i fie ajutătoare la cumplita judecată preacurata maică a lui Dumnezeu şi toţi sfinţii care din veacuri au plăcut lui Dumnezeu, amin. Iar dacă nu va înnoi şi nu va cinsti, ci va lăsa în uitare, să dea răspuns la cumplita zi a judecăţii, iar în veacurile viitoare sufletul lui să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu ceilalţi iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Vladul comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Miroslav, luna septembrie 8 zile, crugul soarelui 24, crugul lunii 8, epacta 6, ani curgători de la Adam, în anul 7077 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 799 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXIV/11). Orig., perg. (59,5 × 39), pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere din 1854; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 274v—276, 134, f. 14 şi 706, f. 78—79 (cu văleatul 7177).

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 289—291.

107 ⟨1568—1569⟩ septembrie 8, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въ[к]сои земле Ѹгровлахїиское, синъ великаго и предобраго Мирчев воевода, аниѱен Михнев воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми семȣ чьловѣкъ, по име Пътрȣ със синови, елици им Богъ прѣпȣстит, ꙗкоже да мȣ ест едни виноград ȣ Ѡлтѣни, понеже мȣ ест покȣпил Пътрȣ ѡт над Текȣчи, ради с҃и аспри готови. И продадох ѡт нѣгов добром волѣ, със знанїе въсем мегиаш. И пак дадох Дȣмитрȣ Пътрȣв место за кȣке ȣ [л] Ѡлтѣни и ȣ поле едни нив. И дадох Дȣмитрȣ ѡт нѣгов добром волѣ, със знанїе братом си. И пак додох Дȣмитрȣ Пътрȣв на гора г҃ фълчи за ѡчинȣ.

Сего радї, дадох и господство ми Пътрȣ и· синови им, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ въ ѡхабник, им и синови им, евником и прѣвъночитѡм и ни ѡт когоже непотькиновено, поризмо господства <ми>[1].

Сеже сведѣ<те>[1]ли поставлѣет: жȣпан Добромир вели бан и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радѵл велики лѡгѡфет и жȣпан Стан велики спатар и҃ жȣпан Гонцѣ велики пехарник и жȣпан Стоикица велики постелник. Исправник, Добромир велики ба<н>[1] Кралевски.

Пис аз, Дȣмитрȣ, въ настолни град ȣ Тръ<го>[1]вище, мѣсеца септемврїе и҃ дьни.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Pătru cu fiii, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie o vie la Olteni, pentru că a cumpărat-o Pătru de la Tecuci, pentru 250 aspri gata. Şi a vîndut de a lui bunăvoie, cu ştirea tuturor megiaşilor. Şi iar a dat Dumitru lui Pătru loc de casă în Olteni şi un ogor la cîmp. Şi a dat Dumitru de a lui bunăvoie, cu ştirea fraţilor săi. Şi iar a dat Dumitru lui Pătru 3 fălci de ocină la munte.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Pătru şi fiilor lui, ca să le fie ocină de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei <mele> [1].

Iată martori punem: jupan Dobromir mare ban şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stan mare spătar şi jupan Gonţea mare paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dobromir mare ban al Craiovei.

Am scris eu, Dumitru, în cetatea de scaun în Tîr<go> [1]vişte, luna septembrie 8 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 798 (Ep. Rîmnic, LV/4). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1785.

Datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 291—292. Facs. *Ibidem*, 510.

---

[1] Omis.

108 1568 (7077) septembrie 9.

† Милостїю божїю, Iѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсѡи земли Ȣггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воевода и анепсеи Михнѣ воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми ѡтцȣ егȣменȣ, по име Макарїе ѡт свѣтаго монастира ѡт Бистрїца, ꙗкоже да мȣ ест село по име Бадастра Велика въсѣ и съ въсѣм хотаром, понеже мȣ ест стара и права ѡчина и дедина.

А потом, въ дьни Петрашко воевода, имали сȣт съпрѣнїе ѡтцȣ егȣменȣ ѡт синъ ѡт Стоикав Пичор израдї више реченно село Бадастра. И тако ест прѣл Дȣмитрȣ, синъ Стоикев, како ест више реченно село ихно дедина. И ест ȣзел закон Дȣмитрȣ в҃і болѣри и ест заклел како ест ихно дедина. А потом, паки ѡтцȣ егȣмен ѡт Бистрїца, ѡн ест ȣзел закон прѣко закон Дȣмитрѡв, к҃д болѣри и ест заклел, паки прѣд ·Петрашко воевода, како ест дедина свѣтомȣ монастирȣ више реченно село Бадастра. И ѡстал ест ѡт закон Дȣмитрȣ, синъ Стоикъв Пичор. И възели им сȣт воли клетовцем.

А потом, еще не хоте да се ѡставит Дȣмитрȣ, синъ Стоикев, нъ еще имаше съпрѣнїе и прѣд господство ми със ѡтцȣ егȣмен ѡт Бистрицȣ. И тако прѣше Дȣмитрȣ како нѣст заклел ѡтцȣ егȣмен със тех к҃д болѣри. Нъ господство ми видѣх книга Петрашкѡв воевода како ест ѡстал ѡт закон Дȣмитрȣ, синъ

Стоикев. Єще видѣх господство ми книге и дрꙋзех прѣжде нас бивших господарїех, како ест дедина свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Бистрица више реченно село Бадастра . Такождере и ѡт прѣд господство ми ѡста Дꙋмитрꙋ ѡт закон.

А господство ми дадох више реченно село Бадастра, ꙗкоже да ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Бистрїца и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Добромир вел бан Жилски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики лѡгѡфет и Стан спатар и Бадѣ вистїiар и Ївашко столник и Гонцѣ пехарник и Владꙋл комис и жꙋпан Стоикица вел постелник. Исправник, Радꙋл вел лѡгѡфет.

И аз, Степан стар, писах мѣсеца септемврїе ѳ҃ дьни, въ лѣт ҂з҃оз.

† Їѡ Алїѯандрꙋ воевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod și nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen, anume Macarie de la sfînta mănăstire de la Bistrița, ca să-i fie satul, anume Vădastra Mare toată și cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, în zilele lui Petrașco voievod, au avut pîră părintele egumen de la fiul lui Stoica Picior pentru mai sus-zisul sat Vădastra. Și așa a pîrît Dumitru, fiul lui Stoica, că mai sus-zisul sat este dedina lui. Și a luat Dumitru lege, 12 boieri și a jurat că este dedina lui. Iar după aceea, părintele egumen de la Bistrița, el a luat lege peste legea lui Dumitru, 24 de boieri și a jurat, iarăși înaintea lui Petrașco voievod, că este dedina sfintei mănăstiri mai sus-zisul sat Vădastra. Și a rămas de lege Dumitru, fiul lui Stoica Picior. Și le-au luat boii jurătorilor.

Iar apoi, încă n-a vrut să se lase Dumitru, fiul lui Stoica, ci încă a avut pîră și înaintea domniei mele cu părintele egumen de la Bistrița. Și așa a pîrît Dumitru că n-a jurat părintele egumen cu acei 24 de boieri. Dar domnia mea am văzut cartea lui Petrașco voievod că a rămas de lege Dumitru, fiul lui Stoica. Încă am văzut domnia mea cărțile și ale altor domni care au fost înaintea noastră, că mai sus-zisul sat Vădastra este dedina sfintei mănăstiri de la Bistrița. De asemenea și dinaintea domniei mele a rămas Dumitru de lege.

Iar domnia mea am dat mai sus-zisul sat Vădastra, ca să fie de ocină și de ohabă al sfintei mănăstiri de la Bistrița și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Jiului și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Vladul comis și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Stepan cel bătrîn, am scris, luna septembrie 9 zile, în anul 7077 ⟨1568⟩ .

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 800 (Bistrița, LV/3). Orig., hîrtie (31 × 22), pecete timbrată. Cu două traduceri: una de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea-începutul sec. al XIX-lea, cealaltă din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 19, 199, f. 4, 202, f. 439 și 713, f. 710v—711.

EDIȚII. Trad. Tocilescu, *Doc. ist. I*, 47—48; *DIR, B*, 292. Facs. *DIR, B*, 511.

109 ⟨1568—1582⟩ septembrie 21.

† Исписах сȣдцȣ и в͠ї пръгарѡм ѡт варош ѡт Бȣз<ъȣ> сїю наш книг, ере прїидоше прѣд нас а име Станчюл Тȣдоранов и Пътрȣ и Матѳею и Жипа, тере дадоше кȣпно въсе едина водї<ни>цȣ ȣ брод что се зовет ȣ Бъръчїи, ѡтцȣ епископомъ Аѳанасїев, със неговем добро волю и със ȣзнанїе свакомȣ чьло<вѣ>кѡм и младї и стари и мали и велици, ꙗкоже да бȣдет им помѣнȣ въ жизнъ идеже ест бесконечнȣю; и се исписȣеши въ свѣтомȣ помѣник и ѡни и родїтелеи ием.

И еще потом, великȣ клетфȣ поставишели ѡни, а аще кто хощет разорити таа тъкмежею, а ѡни да ест проклет ѡт т͞иї свѣтих ѡтцъ, еже ест въ Некеи и томȣ да ест със Їоуда и със Арїꙗ. Сице се заклели ѡни, прѣд мене, аз сȣдцов и прѣд в͠ї пръгари.

Таже, потом, архїепископь Аѳанасїе многа келтованїе келтовал по таа водїницъ, еже ест више писан.

Того радї, да ест волен архїепископь Аѳанасїе да дръжит таа водїницȣ, еже ест више реченнȣ, мирно и слободно, а ктитори еже ест више писан, тере сȣт исписали на свѣтомȣ помѣник, таꙗ дȣши да ест въ рȣцѣ божїю и спокоинȣ, въ вѣки вѣкѡм. И господъ Богъ по въсȣдȣ ѡбрѣтает, да спасет рѡд христїꙗнскии, амин.

Пис мѣсеца септемврїе к͠а дьни.

† Am scris sudeţul şi 12 pîrgari din oraş din Buz⟨ău⟩ această carte a noastră că au venit înaintea noastră anume Stanciul al lui Tudoran şi Pătru şi Mathei şi Jipa, de au dat împreună toţi o moară la vadul ce se numeşte la Bărăcii părintelui episcop Athanasie, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor oamenilor şi tineri şi bătrîni şi mici şi mari, ca să le fie pomană în viaţa care este fără sfîrşit; şi s-au scris în sfîntul pomelnic şi ei şi părinţii lor.

Şi încă după aceea, mare blestem au pus ei, dacă cineva va strica acea tocmeală, iar acela să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia şi aceluia să-i fie cu Iuda şi cu Arie. Astfel au blestemat ei, înaintea mea, eu sudeţul şi înaintea a 12 pîrgari.

Astfel, după aceea, arhiepiscopul Athanasie multă cheltuială a cheltuit pentru acea moară, ce s-a scris mai sus.

De aceea, să fie volnic arhiepiscopul Athanasie să ţină acea moară, ce este mai sus-zisă, în pace şi slobod, iar ctitorii ce sînt mai sus-scrişi, de s-au scris în sfîntul pomelnic, acele suflete să fie în mîna lui Dumnezeu şi în pace, în vecii vecilor. Şi domnul Dumnezeu pretutindeni se află, ca să mîntuiască neamul creştinesc, amin.

S-a scris luna septembrie 21 zile.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 589 (Ep. Buzău, XLII/7). Orig., hîrtie (33 × 20,5), pecete căzută. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 524.

Datat după episcopul Athanasie.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 377 (sub ⟨1570—1582⟩). Facs. *Ibidem*, 545.

---

110 1568 (7077) septembrie 22, Bucureşti.

Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевод ши домн восои земли Ȣгровлахїиской, синъ великагѡ и прѣдобрагѡ Мирчев воевод, анепсїȣ Михнев воевод. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми слȣг господства ми, Кодрев логофътȣл и жȣпаницев его, Анкъи, дъщера Исȣпȣв, синъ Ѡанчев питар и со синови си, елици им Богъ дастъ, ꙗкоже да мꙋ ест село Пꙋркърениі, колико естъ дѣл бащам си Исꙋпов сва, със въсом хотаром и със воденици и ѡчина ѡт Берчани, дел емꙋ сва и виноград и със въс хотаром и ацигани въсих, понеже мꙋ сꙋт старе и праве ѡчине и ацигани за дѣдинꙋ.

А потом, имахꙋ прение Кодрѣ логофет и жꙋпаница его, Анка, пред господства ми, със теткам си, Воика. И тако прѣше Воика пред господства ми како ест оулоджила бащам си, Ѡанчѣ питарꙋл, да бꙋди бранства със Исꙋп, синъ Ѡанчев питар.

А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих по правдꙋ и по закон, със въсеми чьститими правителие господства ми. И прочитих сам господство ми книга Радꙋла воевод Калꙋгера и книга Мирчев воевод и книга покоинаго Петрашко воевод, всѣхъ за ѡсташꙋ, за в҃і болѣри и наидох господство ми ере естъ ѡсташа Воика ѡт закон ѡт прежде врѣмѧ и ѡт иних покоини господари, ере нѣстъ имат Воика ни едно метехꙋ[1] със тех више рѣчени ѡчине и ацигани.

И мартꙋрисали сꙋт Кодрѣ логофет и жꙋпаница его Анка, пред господства ми и пред слꙋг господства ми, Нѣгꙋл постелник, със м҃в болѣри, како нѣ имат теткам си Воика ни едно метехꙋ със комате и със ѡчине бащом си, Ѡанчев питар и ѡт комате брат емꙋ, Исꙋп. И ѡсташе Воика ѡт закон [ѡи закон] и ѡт пред господства ми.

Сего ради, дадох и господство ми Кодрев логофет и жꙋпаницев его, Анкьв, тех више рѣчене ѡчине и ацигани, ꙗкоже да мꙋ естъ во ѡчинꙋ и во ѡхабъ, им и синовом им и вꙋнꙋком и прѣвнꙋчитом и не ѡт когоже непоколѣбимо, порꙋзмꙋ господства ми.

Сеже оубо и свѣдѣтелие поставлѣхъ господство ми: жꙋпан Добромир вел бан Кралевски и жꙋпан Драгомир вел дворник <и> жꙋпан Радꙋл вел логофет и Стан спатар и Вадѣ вистиіар и Ивашко столник и Влад комис и Гоцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица вел постелник. И исправник, Радꙋл вел логофет.

И писах аз, Пътрꙋ, во дивни град Бꙋкꙋрещи, септемврие к҃в дьни, ҂зоз҃.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Codrea logofăt, şi jupaniţei lui, Anca, fiica lui Isup, fiul lui Oancea pitar, şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Purcărenii, cît este partea tatălui ei Isup toată, cu tot hotarul şi cu mori şi ocina din Berceni, partea lui toată şi via şi cu tot hotarul şi ţiganii toţi, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi ţigani de moştenire.

Iar după aceea, au avut pîră Codrea logofăt şi jupaniţa lui, Anca, înaintea domniei mele cu mătuşa sa, Voica. Şi aşa pîra Voica înaintea domniei mele că a aşezat tatăl său, Oancea pitar, ca să fie frate cu Isup, fiul lui Oancea pitar.

Iar întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am citit însumi domnia mea cartea lui Radul voievod Călugărul şi cartea lui Mircea voievod şi cartea răposatului Petraşco voievod, toate de rămas, de la 12 boieri şi am aflat domnia mea că a rămas Voica de lege de mai înainte vreme şi la alţi răposaţi domni, că n-a avut Voica nici un amestec[1] cu aceste ocine mai sus-spuse şi ţigani.

Şi au mărturisit Codrea logofăt şi jupaniţa lui, Anca, înaintea domniei mele şi înaintea slugii domniei mele, Neagul postelnic, cu 42 boieri, că n-a avut mătuşa sa, Voica, nici un amestec cu bucatele şi cu ocinele tatălui ei, Oancea pitar și cu bucatele fratelui ei, Isup. Și a rămas Voica de lege și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Codrea logofăt și jupaniței lui, Anca, aceste mai sus-spuse ocine și țigani, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic ⟨și⟩ jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic și Vlad comis și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Pătru, în minunata cetate București, septembrie 22 zile, 7077 ⟨1568⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 160v. Copie slavă; altă copie slavă ibidem, ms. 710, f. 799.

---

[1] Pasajul: „ѡт ѕакон … мїтѣхꙋ" („de lege … amestec") omis din ms. 710.

111

1568 (7077) octombrie 1, București.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Alexandru voievod și domn al tot pămîntul Ungorovalahicescu, fiiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul Mihni⟨i⟩ voevoda. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boerului domnii mele, jupan Bocotan și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să le fie moșie în Tudorești, partea Stanciului și partea lui Dragomir și partea Radului, toată, vericîtă să va afla și să va alege partea lor din Tudorești, pentru că au venit singur Stanciul i Dragomir și Radul înnaintea lui Pătrașco voevod, de ș-au vîndut partea lor din Tudorești jupînului Bocotan, drept 1050 [1050] [1] aspri gata.

După aceasta, au tras Bocotan pîră înnaintea lui Pătrașco voevod cu Stanciul și cu Dragomir și cu Radu. Și așa pîra cum că să întoarcă aspri lui Bocotan, iar Pătrașco voevod n-au dat Stanciului cu frați⟨i⟩ lui să întoarcă aspri lui Bocotan, ci să-și ție Bocotan mai sus-zisa cumpărătoare, ce au cumpărat de la Stanciul cu frați⟨i⟩ lui. De aceia au rămas Stan și Dragomir și Radu de lege, cu rea rușine, dinnaintea lui Pătrașco voevod.

Și iar să fie jupînului Bocotan moșie în Tudorești, partea Vladului toată, pentru că o au cumpărat dreptu 200 [200] [1] aspri.

Și iar au cumpărat Bocotan moșie în Tudorești, din partea lui Dobre jumătate, pentru că o au cumpărat de la Dobra, drept 370 [370] [1] aspri.

Și iar să-i fie lui Bocotan moșie în Tudorești, partea Tomi⟨i⟩ și partea Radului toată, pentru că le-au cumpărat de la Oprea, feciorul lui Pădure logofătu, drept 400 [400] [1] aspri gata.

Și iar au cumpărat jupan Bocotan moșie, partea Șerbului toată, drept un cal bun și 200 [200] [1] aspri gata.

După aceasta, jupan Bocotan iar au avut pîră își înnaintea domnii mele, cu Stanciul și cu Dragomir și cu Radu și Vlad și Dobra și cu Toma și cu Radu, iar să-i întoarcă aspri lui Bocotan pă aceste mai sus-zise moșii; iar domniia mea am căutat și am judecat, pă dreptate și după lege, cu toți cinstiţi<i> dregători<i> domnii mele, şi am văzut domniia mea şi cartea lui Pătraşco voevod...[2] mai sus-zisele moşii, ci să-şi ţie Bocotan cumpărătorile ce au cumpărat. Şi au rămas de lege cu rea ruşine, Stanciul i Dragomir i Radu i Vlad i Dobra i Toma şi Radul, şi dinnaintea domnii mele.

Iar după aceia, jupan Bocotan iarăş au avut pîră înnaintea domnii mele cu feciori<i> lui Vîlcan, anume Prodan i Stancul, şi aşa pîra cum că au ei moşie de baştină dinpreună cu el în Tudoreşti. Iar domniia mea am găsit adevărul cum n-au avut nici o moşie dinpreună cu Bocotan. Deci au rămas Prodan şi Stancul de lege, dinnaintea domnii mele, cu rea ruşine.

Pentru aceasta, am dat şi domniia mea jupînului Bocotan, ca să-i fie moşie ohabnică, lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimini să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată şi mărturii am pus domniia mea: jupan Dobromir marile ban al Craiovii i jupan Dragomir marele dvornic i jupan Radu marile logofăt i Badea vistieru i Stan spăthariu i Vlad comisu i Ivaşco stolnic i Gonţea paharnicu i jupan Stoichiţa vel postelnic. Ispravnic, Dragomir marele dvornic.

...[2] luna octomvrie 1 scris în scaunul oraş<u>lui Bucureşti, de la Adam pînă acum, leat 7077 <1568> [7077][1] octomvrie 1.

Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, nr. 27429, f. 76v—77.
Copie din 1841 după traducere.

---

[1] În paranteze: cifre arabe în text.
[2] Loc alb.

---

112 1568 (7077) octombrie 2, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Ї҆ѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсое земли Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воеводȣ, анепсеȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Влъкȣлѡв и Владүлѡв и анепсеѡм, Стоика, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Къинещи, дел Дȣмитрѡв, синъ Радүлѡв дворникȣ ѡт Поȣчещи, въсаҳ, варе елика се хтит избрати <ѡт посвȣде и> ѡт вод и ѡт полю, понеже ест покȣпил Влъкȣл и Владүл и анепсеѡм, Стоика ѡт Дȣмитрȣ, с<инъ> Радүлѡв дворникȣ, за ҂а>ф аспри готови.

И пак покȣпил <Влъкȣл и> Владүл и анепсеѡм, Стоика ѡчинъ пак ȣ К<ъи>нещи, дел дъ>щира ȣкѡм си Драгомиров, ѡт Воика ѡт над негова дел, варе елика се хтит избрати, пол<овина>, за т҃ аспри готови и за едни кон.

Сего радї, дадоҳ и господство ми, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ въ ѡҳабȣ, им и синовом им и вноком и прѣвночитом им и не ѡт когоже непотъкновеномȣ, поризмо господства ми.

<Се же> ȣбо и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣ<пан Драг>омир велики дворник и жȣпан Радүл велики лѡгѡфет и Вадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Владүл комис <и Ивашко сто>лник <и> Гонцѣ пеҳарник и жȣпан Стои<кица> вел постѣлник. Исправник, Радүл велики лѡгѡфет.

И пис <Л>ȣка въ мѣсеца ѡҳтомврїе в҃ дьни, ѡт градү Бȣкȣр<ещи и ѡт> Адама до силе, въ лѣт ҂зо҃.

† Ї҆ѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vîlcul şi lui Vladul şi nepotului ⟨lor⟩, Stoica, ca să le fie ocină în Cîineşti, partea lui Dumitru, fiul lui Radul vornic din Pouceşti, toată, oricît se va alege ⟨de pretutindeni şi⟩ din apă şi din cîmp, pentru că au cumpărat Vîlcul şi Vladul şi nepotul ⟨lor⟩, Stoica, de la Dumitru, fiul lui ⟨Radul vornic, pentru 1⟩500 aspri gata.

Şi iar au cumpărat ⟨Vîlcul şi⟩ Vladul şi nepotul ⟨lor⟩, Stoica ocină, iarăşi în C⟨îineşti, partea⟩ fiicei unchiului lor Dragomir, de la Voica, din partea ei, oricît se va alege, jumătate, pentru 300 aspri gata şi pentru un cal.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

⟨Iată⟩ dar şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan ⟨Drag⟩omir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Vladul comis ⟨şi Ivaşco⟩ stolnic ⟨şi⟩ Gonţea paharnic şi jupan Stoi⟨chiţă⟩ mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi a scris ⟨L⟩uca în luna octombrie 2 zile, din cetatea Bucur ⟨eşti şi de la⟩ Adam pînă acum, în anul 7077 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXVI/33. Orig., hîrtie (31 × 21), rupt, pecete aplicată, căzută, Traducere ibidem, LXXVI/165, după care s-au făcut completările.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 293.

---

113 — 1568 (7077) octombrie 4, Bucureşti

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevodu şi domnu a toată Ţara Românească, feciorul marelui şi preabunului Mircea voevodu, nepotul Mihnei voevodu. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele jupînesei Samfirii ca să-i fiie din Uliţa şi din Bujorani şi din Drăgoeşti şi din Uieşti, partea lui Stan pîrcălabul, du pre tot hotarul şi du păste apă şi du pă uscat şi din deal. Pentru că aceste moşii au fostu drepte de baştină ale lui Stan pîrcălab. Iar după aceia, Stan pîrcălab, el au rămas mult dator doamnei Despinei şi doamnei Ruxandei pentru că jupîneasa Despina, vara doamnei Despinii au fost dat multe scule la Stan pîrcălab pentru credinţă, ca să le păstreze la mîinile lui. Apoi, după aceia, s-au întîmplat moarte jupînesii Despinii şi au murit făr-dă feciori. Apoi, după aceia, domna Despina au cerut sculile sale, încă şi zestrea veri-sii Dospinei iar Stan au strîns mîinile sale şi n-au dat nimic pînă cîndu l-au ajunsu pre el moartea; şi au rămas datoriu 130 aspri.

Iar după aceia, doamna Dospina şi doamna Rucsanda au avut lege şi judecată înnaintea răposatului Radu voevod şi înnaintea Mircei voevod cu Stan, nepotul lui Stan pîrcălab şi cu cetaşii lor şi i-au judecat după dreptate şi după lege şi au rămas de lege ca să plătească bani⟨i⟩ ce s-au zis mai sus şi sculele, sau să stăpînească doamna Dospina şi doamna Ruxanda toate bucatele şi satele şi ţigani⟨i⟩ lu Stan pîrcălab. Şi domniia mea, aşijderea am dat jupînesei Samfirei ca să stăpînească şi s-au făcut şi cărţi d⟨e⟩[1] a⟨ş⟩[1]ăzămînt, ca să fiie în pace cum s-au aşăzat.

Apoi, ⟨doam⟩[1]na Dospina și doamna Ruxanda și jupîneasa Samfira ⟨a⟩u dat și au miluit pă vără-său, Stepan logofăt cu ‹mo›[1]șiil⟨e ce⟩[1] s-au zis mai sus și 2 sălașe de țig⟨ani⟩...[1] mar...[1]tă slujbele care au slujit S⟨tepan⟩[1] pînă la bătrînețe prin țări streine, mult rău au pătimit. Iar de s-ar ispiti cineva a-l bîntui sau fi dat bani preste bani și sculile doamnei Dospinei și ale Ruxandei, acela să ia din alte bucate ale lui Stan pîrcălab care le-au ertat doamna Dospina sau să-și ia bani de unde i-au dat iar Stepan să stăpînească precum au stăpînit în viiața doamnei Dospinei. Iar cine va îndrăzni a strica acest așăzămînt, din rudeniile lu Stan pîrcălab și va vrea să ia de la Stepan logofăt moșiile ce s-au zis mai sus, acela să plătească întîi datoriia ce scriie mai sus, de bani și de zestrea jupînesii Dospinei, sora lu Stepan, care au fost la Stan pîrcălab.

Așijderea am dat și domniia mea lui Stepan logofăt ca să-i fiie moșiie ohabnică, lui și feciorilor lui și nepoților și strenepoților lui și de nimeni să [să] să clătească, dupe zisa domnii mele.

Încă și jurămînt am pus domniia mea: oricare s-ar ispiti a-l bîntui sau a strica acest așă⟨ză⟩[2]mînt, acela să fiie ble⟨s⟩[2]temat de 318 sfinți părinți care sînt în Nicheia și să fiie cu Iuda și cu Ariia.

Iată și mărturii am pus domniia mea pă: jupan Dobromir vel ban al Craiovei i jupan Dragomir vel dvornec i jupan Radul vel logofăt i Badea vistier i State[3] spatar i Ivașco stolnic i Gonțea peharnic i Vlad comis i jupan Stoica vel postelnic. Și ispravnec, Radu vel logofăt.

Și am scris eu, Dobre diiacon, în scaunul cetății Bucureștilor, octomvrie 4, de la Adam leat 7077 ⟨1568⟩.

Acest izvod s-au scos du pă ⟨hr⟩[1]isovul cel sîrbesc și s-au tălmăcit din cuvînt în cuvînt pre lim⟨ba r⟩[1]omânească ⟨de⟩[1] Ioan dascăl slovenesc.

Această copiie de hrisov fiind scoasă întocmai după cea adevărată copie ce este tălmăcită pe rumâniie după cel sîrbesc, o adeverim și noi. 826, maiu 12.

Arh. St. Buc., A. N., CLXXI/2. Copie din 1826 după traducere.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.
[3] În loc de: Stan.

114 ⟨1568—1573⟩ octombrie 5.

† Милостїю божїю, Їѡ Алнѯандрꙋ воевода ‹н›[1] господинъ. Дават господства ми сїе повеленїе господства ми свѣти монастир еже глаголими Говора, ꙗкоже да ест волен със сїю книг господства ми дръжати се ѡчинꙋ еже сꙋт се съпрели със Дръкꙋлещи, понеже ест истинствовал господство ми како ест ѡчинꙋ свѣти монастир. Також дери и ви, Дръкꙋлещелор, ѡт врѣме еже хокете видете сїю книгꙋ господства ми, а ви да ви варꙋете ѡт ѡчина свѣти мо‹нас›[2]тир еже ест више писан.

И тем радї, и нихто да нъ смент покꙋсити бантовати ‹прѣд сїю повелѣнїю господст›[2]ва ми, ере тога чьловѣкъ зло кет патити. Инако да нѣст, по рѣч ‹господства ми›[2].

‹Исправник›[2], Драгомир велики дворник.

Пис мѣсеца ѡхтомврїе є҃ дьни.

† Їѡ Алеѯандрꙋ ѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod ⟨și⟩[1] domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele să țină ocina pentru care s-au pîrît cu Drăculeștii, pentru că a adeverit domnia mea că este ocina sfintei mănăstiri. De asemenea și voi, Drăculeștelor, în vremea cînd veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să vă feriți de ocina sfintei mănăstiri, care este mai sus-scrisă.

Și pentru aceasta, nimeni să nu cuteze a se încumeta să tulbure ⟨înaintea acestei porunci⟩ [2] a domniei mele, căci acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa ⟨domniei mele⟩ [2].

⟨Ispravnic⟩ [2], Dragomir mare vornic.

S-a scris luna octombrie 5 zile.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 802 (Govora, VI/7). Orig., hîrtie (31 × 19,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1843; alte traduceri ibidem, mss. 234, f. 126, 447, f. 154v și 463, f. 18v.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 293—294. Facs. *Ibidem*, 512.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

---

115 1568 (7077) octombrie 9.

† Милостїю божїею, Iѡ Алиѯандрȣ воевода и господинь въсои земли Ȣггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, анеѱею Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми ѡтцȣ егȣменȣ кур Макарїе ером<он>[1]ах и въсем братїем еже живȣщȣ въ свѣтаа монастира глаголеми Бистрицъ, храм прѣсвѣтїе, чистїе, прѣблагословенїе нашои Богородице и присно дѣви Марїꙗ, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Мири<ли>[1]ца, дел Данов въсах и дел Станов бȣтарюл въсах и дел Ѡнчев въсах, варе елика се хтет избрати нихни делове ȣ Мирилица, занеже ех покȣпише ѡтцȣ егȣмен Мисаил и въсих братїе ѡт свѣтаа монастир ѡт Дан и ѡт Стан бȣтарюл и ѡт Ѡнча, за ҂е аспри готови, ѡт по прѣге врѣме, ещеже ѡт при дьни покоинаго Владула воеводȣ.

А потом, имаше прѣнїе пред господства ми ѡтцȣ егȣмен Макарїе със една жена, на име Прѣе, дъщера Данов. И сице прѣше пред господства ми, како ю ест има и ѡна ѡчинȣ ȣ Мирилица. А господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въсеми чьститими правителїе господства ми. И прочитах и видѣх господство ми и книга Владула воеводȣ за покопенїе [2], стара и раздрала и изнаидох и господство ми како не имают дъщера Данов нища метѣхȣ със ѡчинȣ ѡт Мирилица. Таже, тȣи ѡсташе таи жена, еже ест више речена, ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми ѡтцȣ егȣменȣ и въсем братїем ѡт свѣтаа монастир ѡт Бистрица, ꙗкоже да ест свѣтомȣ монастирȣ въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и ни ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радул велики логофет и

Стан спатар и Бадѣ вистїiар и Бладул комис и Гонцѣ пеҳарник и Стоикица велики постелник. Исправник, Радул велики логофет.

Пис аз, Стоика, мѣсеца ѡҳтомврїе ѳ҃ дьни, въ лѣт ҂зоз҃.

† Їѡ Алїѯандрѹ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen chir Macarie ieromonah și tuturor fraților care trăiesc în sfînta mănăstire numită Bistrița, hramul preasfintei, curatei, prea binecuvîntatei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină la Miri<li>[1]ța, partea lui Dan toată și partea lui Stan butariul toată și partea lui Oncea toată, oricît se vor alege părțile lor la Mirilița, pentru că le-a cumpărat părintele egumen Misail și toți frații din sfînta mănăstire de la Dan și de la Stan butariul și de la Oncea, pentru 5000 aspri gata, dinainte vreme, încă din zilele răposatului Vladul voievod.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele părintele egumen Macarie cu o femeie, anume Preia, fiica lui Dan. Și așa a pîrît înaintea domniei mele că a avut și ea ocină la Mirilița. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit și am văzut domnia mea și cartea lui Vladul voievod de cumpărătură [2], veche și ruptă și am aflat și domnia mea că nu are fiica lui Dan nici un amestec cu ocina de la Mirilița. Astfel, aici a rămas acea femeie, care este mai sus-zisă, de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea părintelui egumen și tuturor fraților din sfînta mănăstire de la Bistrița, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Vladul comis și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Stoica, luna octombrie 9 zile, în anul 7077 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 803 (Bistrița, XXII/3). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: prima din 1847, a doua din 1883; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 300v—301, 202, f. 158—159 și 713, f. 610.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 294. Facs. *Ibidem*, 513.

---

[1] Omis.

[2] Cuvintele: „за покопенїє" („de cumpărătură") sînt scrise deasupra rîndului.

116 — 1568 (7077) octombrie 15, București.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрѹ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлаҳиискои, синъ великаaго и прѣдобраaго Мирча воевода, анепсеѹ Миҳнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми болѣринѹ господства ми, жѹпанѹ Нѣгое логофетѹ и съ синови емѹ, елици мѹ Богъ припѹстит, ꙗкоже да мѹ ест ѡчинѹ ѹ Бръдж шани, дел Боикъв и синовим еи и братием еи, въса, елика се ҳтет избрати ѡт полио и ѡт водѹ и ѡт шѹмѹ и ѡт посвѹде, понеже

ю ест покȣпил жȣпан Стан ключар, тъстȣ Нѣгоев логофет, ѡт над Бонка и ѡт синови и ѡт братии еи, ещеже при дьни покоинномȣ Радꙋлȣ воевода Калȣгера, за ҂в҃[1] аспри готови. И еще га сȣт биѡ...[2] тогда, за нихном добром волю.

А потом, по съмръти Станов ключар, Нѣгое логофет нѣст моглъ ȣпокоити се ѡт Радꙋл врачюл и метниѡ мȣ ест аспрни ȣ силості емȣ. И нѣст биѡ имал Радꙋл врачюл ни едно метѣхȣ със таꙗ ѡчинȣ. И ȣ тем, съпрѣли се сȣт Нѣгое логофет със Радꙋл врачюл пред покоинномȣ Мирча воевода, радї таꙗ више речена ѡчинѫ. А ȣ тем, Мирча воевода истинствовал ест како ест покȣпил Стан ключар таꙗ ѡчинȣ, ꙗкоже ест више рѣх. И дал ест Нѣгоев логофет прави сȣд, да метниг въси аспри Радꙋлов врачюл. Таже ест ѡстал Радꙋл врачюл и тогда ѡт закон, ере нѣст имал никогда метѣхȣ.

А потом, жȣпан Нѣгое логофет паки ест имал прѣнїе и пред Петрȣ воевода със Бонка и със синови и братїе еи. И тако ест виѡ съпрел Бонка съ синови си и съ братиꙗм си, како не сȣт продали таꙗ ѡчинȣ Станов ключар, нȣ въсхотѣше възети ю ѡт Нѣгое логофет. А ȣ тем, Петрȣ воевода сȣдил их ест, по правдȣ и по закон и дал ест Бонкъв съ синови си и съ братиꙗм си закон, вї҃ болѣри, да заклет како нѣст продали...[2] таꙗ ѡчинȣ. А Бонка съ синови си и съ братиꙗм си никакоже не сȣт могли донести и заклети със тех вї҃ болѣри на дьнъ, нȣ ѡстали сȣт Бонка съ синови си и съ братиꙗм си ѡт закон. И ȣ тем, вратил им ест Нѣгое логофет аспрни еже мȣ ест биѡ метнил Радꙋл врачюл, тере их ест дал ȣ рȣкȣ Бонкъв и синовим и братиꙗм еи, ҂вр҃ аспри. И не тъкмо сих, нȣ еще ȣ два крати по ҂вр҃ аспри. И дръжал ю ест до съда.

А потом, више реченомȣ болѣри<нȣ>[3] господства ми, жȣпан Нѣгое логофет, паки ест имал прȣ и пред господства ми със Бонка и съ синови си и съ братиꙗм си. И тако прѣше Бонка и синови и братїе еи пред господства ми, како да ȣзимает таꙗ ѡчинȣ ѡт Нѣгое логофет. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въси чьститими правителїе господства ми. И видѣх господство ми книгех покоинномȣ Радꙋла воевода Калȣгера за покȣпенїе...[2] и книга Пе<тра>[4] воевода како ест имал Бонка съ синови си и съ братиꙗм си закон, вї҃ <болѣри>[3], да заклет како нѣст продали ниже...[2] таꙗ ѡчинȣ. А ѡни никакоже не сȣт могли заклети никогдаже. Нȣ ещеже въсхотѣх господство ми пачеже ȣвѣрити их и сȣдил съм господство ми, да донесит Бонка и синови и братїи еи тех вї҃ болѣри и пред господства ми, да заклет ѡними. А ѡна никакоже нѣст могла заклети, нȣ ѡсташе Бонка и синови и братїи еи ѡт закон и ѡт пред господства ми, како по много метѣхȣ да не имат.

А потом, паки да ест жȣпанȣ Нѣгое логофет съ синови си ѡчинȣ ȣ Маницѫ› ѡт дел Къръмидъв и Ѡанчев, два жахове, ѡт Пȣт Кȣрмешат до валѣ Маницев› понеже ю ест покȣпил ѡт над Къръмидъ и Ѡанча, за х҃ аспри готови. И продали ю сȣт Къръмидъ и Ѡанча таꙗ ѡчинȣ за нихном добро волю. И паки да мȣ ест жȣпанȣ Нѣгое логофет ѡчинȣ ȣ Мани[ни]цѫ, ѡт дел Бȣкȣров, три жахȣве, али два ѡт Пȣт Кȣрмешат до Блъчаша Биволȣлȣи а един ȣ гриндȣл Маницев, паши л҃, понеже сȣт били за дѣдїнȣ Бȣкȣров. А ȣ тем, Бȣкȣр ю ест дал и поклонил жȣпанȣ Нѣгоев логофет съ своиѡм ꙗзик, ещеже ѡт дьни покоинномȣ Радꙋла воевода. А ȣ тем, Нѣгое логофет, ѡн си ест ȣложил един› слȣг ȣ бир, радї Бȣкȣр, тере га ест извадил ѡт бир и поставил га ест слȣг господскȣ.

Сего радї, дадох и господство ми више реченомȣ болѣринȣ господства ми, жȣпан Нѣгоев лѡгѡфет, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовим емȣ и бнȣком и прѣвнȣчетом емȣ и ни ѡт когожде непотъкновено, по ѡризмȣ господства ми.

Сеже бо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радꙋл велики логофет

и Стан велики спатар и Бадѣ велики вистиар и Бладул велики комис и Ивашко велики столник и Гонцѣ велики пехарник и Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Бъсїю писецѹ, еже ю написах въ дивнии граду глаголеми Бѹкѹрещи, мѣсеца ѡхтомврїе еі̃ дьни и текѹщем лѣтом ѡт Адама до селѣ, въ лѣт ҂зо҃з.

† Їѡ Алеѯандрѹ воевода, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Neagoe logofăt și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Brădășani, partea Voicăi și a fiilor ei și a fraților ei, toată, cît se va alege, din cîmp și din apă și din pădure și de peste tot, pentru că a cumpărat-o jupan Stan clucer, socrul lui Neagoe logofăt, de la Voica și de la fiii și de la frații ei, încă în zilele răposatului Radul voievod Călugărul, pentru 2 100 [1] aspri gata. Și încă a fost ...[2] atunci, de buna lor voie.

Iar după aceea, după moartea lui Stan clucer, Neagoe logofăt nu a putut să aibă pace de la Radul vraciul și i-au lepădat aspri cu sila. Și n-a avut Radul vraciul nici un amestec cu acea ocină. Și pentru aceasta s-a pîrît Neagoe logofăt cu Radul vraciul înaintea răposatului Mircea voievod, pentru acea ocină mai sus-zisă. Iar la aceasta, Mircea voievod a adeverit că a cumpărat Stan clucer acea ocină, cum este mai sus-zis. Și i-a dat lui Neagoe logofăt judecată dreaptă, să lepede toți asprii lui Radul vraciul. Astfel, a rămas Radul vraciul și atunci de lege, căci n-a avut niciodată amestec.

Iar după aceea, jupan Neagoe logofăt iar a avut pîră și înaintea lui Petru voievod cu Voica și cu fiii și frații ei. Și așa au pîrît Voica cu fiii săi și cu frații săi că n-au vîndut acea ocină lui Stan clucer și au voit s-o ia de la Neagoe logofăt. Iar la aceasta, Petru voievod i-a judecat, după dreptate și după lege și a dat Voicăi cu fiii săi și cu frații săi lege, 12 boieri, ca să jure că nu au vîndut...[2] aceea ocină. Iar Voica cu fiii săi și cu frații săi nici cum n-a putut să aducă și să jure cu acei 12 boieri la zi, ci a rămas Voica cu fiii săi și cu frații săi de lege. Și întru aceasta, le-a întors Neagoe logofăt asprii pe care i-a lepădat Radul vraciul, de i-a dat în mîna Voicăi și fiilor și fraților ei, 2100 aspri. Și nu numai aceștia, dar și încă în două rînduri cîte 2100 aspri. Și a ținut ocina pînă acum.

Iar după aceea, mai sus-zisul boier al domniei mele, jupan Neagoe logofăt, iar a avut pîră și înaintea domniei mele cu Voica și cu fiii săi și cu frații săi. Și așa pîra Voica și fiii și frații ei înaintea domniei mele, ca să ia acea ocină de la Neagoe logofăt. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea cărțile răposatului Radul voievod Călugărul de cumpărătură...[2] și cartea lui Pe⟨tru⟩[4] voievod că a avut Voica cu fiii săi și cu frații săi lege, 12 ⟨boieri⟩[3], ca să jure că n-a vîndut nici...[2] acea ocină. Iar ei nici cum n-au putut să jure niciodată. Dar încă am voit domnia mea iarăși să adeveresc și am judecat domnia mea, să aducă Voica și fiii și frații ei pe acei 12 boieri și înaintea domniei mele, să jure cu dînșii. Dar ea nicidecum n-a putut să jure, ci a rămas Voica și fiii și frații ei de lege și dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

Iar după aceea, iar să fie jupanului Neagoe logofăt cu fiii săi ocină la Manița, din partea lui Cărămidă și a lui Oancea, două fîșii, din Drumul Curmeșat pînă la valea Maniței, fiindcă a cumpărat-o de la Cărămidă și Oancea, pentru 600 aspri gata. Şi au vîndut Cărămidă şi Oancea acea ocină de a lor bunăvoie. Şi iar să fie jupanului Neagoe logofăt ocină la Maniţa, din partea lui Bucur trei fîşii, dar două din Drumul Curmeşat pînă la Vîlceaua Bivolului şi unul la grindul Maniţei, 30 de paşi, pentru că au fost de moştenire ale lui Bucur. Şi la aceasta, Bucur le-a dat şi le-a închinat jupanului Neagoe logofăt cu limba lui, încă din zilele răposatului Radul voievod. Iar la aceasta, Neagoe logofăt, el şi-a pus o slugă la bir pentru Bucur, de l-a scos de la bir şi l-a aşezat ca slugă domnească.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-zisului boier al domniei mele, jupan Neagoe logofăt, ca să-i fie ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stan mare spătar şi Badea mare vistier şi Vladul mare comis şi Ivaşco mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Văsiiu scriitor, care am scris-o în minunata cetate numită Bucureşti, luna octombrie 15 zile şi ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7077 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 804 (Mitrop. Ţ. Rom., CXXXI/1). Orig., perg. (38 × 54), pecete timbrată. Cu două traduceri: una din 1850, cealaltă nedatată; alte traduceri: ibidem, ms. 129, f. 49 şi la Bibl. Acad., MCCXXXI/64 (de la mijlocul sec. al XVIII-lea).

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 295–296.

---

[1] Cifră corectată, posterior, în: „҂гр҃" (3100).

[2] Loc ras.

[3] Omis.

[4] Loc rupt.

---

117 1568 (7077) octombrie 17, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ꙋггрѡвлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, аннпсеꙋ Михн⟨ев⟩[1] воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Дꙋмитрꙋв и Да⟨нов⟩[2] и Нѣгоев и със них синови си, елици им Богъ дааст, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Билоцещи, дел Тепшев и Данчюл, въса, варе елика се хтет избрат и ѡт шꙋм и ѡт полю и ѡт вод и ѡт сꙋх и ѡт посвꙋдї, занеже их ест покꙋпил Дꙋмитрꙋ и Дан и Нѣгоев ѡт Тепша и ѡт Данчюл, за ҂ахп҃е аспри готови; али ест дал Дꙋмитрꙋ и Дан ҂ар҃ї аспри а Нѣгое ест дал ф҃ое аспри.

А потом, пак покꙋпи Дꙋмитрꙋ и Дан ѡчинꙋ а҃ фал⟨че⟩[1] и половино место ѡт виноградꙋ, еже се зовет Плаюл Чоаръв и две ниве ѡт Станчюл ѡт Петрещи, за ѱ҃ї аспри готови.

И продали их сꙋт тех више речени людїе ѡт своим добро волю, ѡт пред господства ми и със ꙋзнанїе въсѣми мегїашим и селѣном и ѡт дол и ѡт гор.

Сего радї, дадох и господство ми Дꙋмитрꙋ и Дан и Нѣгоев, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ въ ѡхабꙋ, ним и синовом им и вноком и прѣвночитом и не ѡт когождї непоколѣбимꙋ, по реч господства ми.

Сеже и сведетелю поставлих господства ми: жꙋпан Добромир велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики лѡгѡфет и Стан спатар и Владꙋл комис и Бадѣ вистїiар и Ївашко столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постѣлник. И исправник, Драгомир велики дворник.

Пис въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ѡхтомврїе з҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃о҃з҃.

† Їѡ Ѧлиѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru și lui Dan și lui Neagoe și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Bilogești, partea lui Tepșa și a lui Danciul, toată, oricît se va alege și din pădure și din cîmp și din apă și din uscat și de pretutindeni, pentru că au cumpărat Dumitru și Dan și Neagoe de la Tepșa și de la Danciul, pentru 1685 aspri gata; însă au dat Dumitru și Dan 1110 aspri iar Neagoe a dat 575 aspri.

Iar după aceea, iar au cumpărat Dumitru și Dan ocină 1 falce și jumătate loc de vie, care se cheamă Plaiul Cioarăi, și două ogoare de la Stanciul din Petrești, pentru 710 aspri gata.

Și au vîndut acești oameni mai sus-ziși de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megieșilor și a sătenilor și din jos și din sus.

De aceea, am dat și domnia mea lui Dumitru și lui Dan și lui Neagoe, ca să le fie ocină de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Vladul comis și Badea vistier și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Dragomir mare vornic.

S-a scris în cetatea de scaun București, luna octombrie 17 zile, în anul 7077 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul județean Gorj, nr. 31. Orig., perg. (22 × 40,5), pecete timbrată, căzută.
EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 170—172.

---

[1] Loc rupt și șters.
[2] Loc necitet.

---

118 ⟨1568—1573⟩ octombrie 24.

Ef[a]temie, bojiiu milostieiu, arhiepiscop i mitropolit văsoi zemli... Uggruvlahiscoiu.

† C[a]u... smerenie nostră svetii și dumnăziești mănastiri ce și chiiamă cari iaste hramul Sveti Ștefana arhideacon lî⟨n⟩gă Staon den Meteora, la Rummeli, précum să să știi au chinat eu, Dragomir velicago vornic den Banești, carile fecior al Mănei cari de ruda Vadisslav voevoda, cum și să știi au chinat[a] la sveata mănasstire cari scriu mai sus, prăcum au chinat sveată glava ce și să chiiamă măcinic Haralamba, întrag, în méseța fevruarie 10. Pentru c-au am făcut carte nainte vladica a ⟨l⟩u Etenie cu marturie, cu pleștemele; au fost-au igumen Ghinadie de la mănăsstire ce și chiiama Butoiul, carii iaste închenată [a]la [u]cesta manasstire arhidiacon Ștefana

lî⟨n⟩gă Staon, pentru ca iaste dori⟨n⟩ţa noastră este scrise şi mai denainte vrami mestăvit şi eu acestă pomeană precum a socotit dereptu a[u]cestă lumi nu ma iaste de nămic. Am scris numele: Manie, Dragomir, Paisie (?) ...une, Radul ca să hie sfinta jidernic den veţ în vac. Vinit-au nainte smerenie nostră jupan Dragomir velicago vornec, au facut carte vladiceassca cu pleştem neertata, ca să fie titor [a]la a[u]ceastă mănăstire cari scriu mai sus, au fost-au ca[r]lugari, anume Antonie ermonah arhimantrita co fraţi de la a[u]cestă manăstire de la Rumele ce s[s]ă să chiiama arfidiacon Ştefan lî⟨n⟩gă Staon.

Iar cine va sparga a[a]cestă carte vladiceassca au de rudele lui au de neamul lui au vladica au dumnul (?) au bolearul criştin, să fii co aforisăsnăe co peştăm co anathema iar să fie să de smerănăa nostră de la vladica Iysusa Hrista aforisăt de[n] 318 parinţi să să... on loc co Iuda, co Ariia să fie după morte ne⟨e⟩rtat să... anathema iar mila a lu Dumnezău... criştinii, amin.

⟨Scris m⟩éseţa octomvrie 24 dni, leat 6906 [1] ⟨1397⟩.

† Eytenie al Ugrovlahiei

...

Dragomir vel vornic

† Stanu vel spatar

Arh. M-rii Sf. Ştefan de la Meteore — Grecia. Copie din sec. al XVII-lea. Sub numele de Butoiul, m-rea Potoc apare începînd cu mijlocul sec. al XVII-lea.

Datat după mitropolit şi după marele vornic.

EDIŢII. Andreescu, *Acte arh. străine*, 1741—1742. Facs. *Ibidem*, 1739. Rez. *DRH*, *B*,*I*, *505* (sub ⟨1447—1448⟩).

---

[1] „Leat 6906", scris de altă mînă şi cu altă cerneală.

---

119 1568 (7077) octombrie 27.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсѡи земли Ꙋггровлахїискои, синъ великааго и прѣдобраго Мирчѣ воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Фелкев ѡт Фїерещи и Станкев и Партенїев и Нѣгоев, ꙗкоже да им сꙋт г҃ ꙋже ѡт ѡчинꙋ що ест бил покꙋпил стари Фелка, дедъ Фелкев и Станкев и Партенїев и Нѣгоев, ѡт Борцꙋн, еще при дьни старааго Радꙋл воевода, за ҂аф҃ аспри и а҃ кавад за ф҃ аспри и а҃ кон за т҃ аспри и а҃ мех за сиренїе. И да мꙋ ест Фелкев със братїꙗм си пак а҃ ꙋже ѡт ѡчинꙋ що им ест ѡт дединѣ правꙋ.

А потом, имали сꙋт прꙋ Фелка със братїю си със синови Борцꙋнѡв, по име Лазар и Бадꙋл и Нѣгꙋл, прѣд Петрꙋ воевода, израдї а҃ ꙋже ѡт ниех три ꙋжах еже ест бил покꙋпил старїи Фелка. И тако ест прел Лазар със четꙋ его, ⟨како та⟩[1] и ꙋже нѣст продал, ѡт тех више речених г҃ ꙋжах. Таже Фелка, ѡн ест ꙋзел закон, вї҃ болѣри, ⟨да заклет к⟩[1]ако ест бил покꙋпил свѣх г҃ више речених ꙋжи ѡт дедꙋ его Фелка. И тако ⟨ѡсташе Лазар със четꙋ его ѡт⟩[1] закон ѡт прѣд Петрꙋ воевода.

⟨А потом, имали прꙋ⟩[1] и прѣд господство ми Лазар сес Фе⟨лка. И⟩[1] тако прѣше Лазар по Фелка, како мꙋ ест притиснꙋл Фелка а҃ ꙋже ѡт тех г҃ ꙋжи више речених. Ꙋ том, господство ми гледа им редꙋ по правдꙋ, съ въсѣми чьститими болѣри господства ми и видѣх книга како ест заклел Фелка със вї҃ болѣри и ѡправдал свою више реченꙋ ѡчинꙋ и ест ѡстал Лазар със четѡм си ѡт закон. Такождере и ѡ т прѣд господство ми ѡста Лазар ѡт закон, како по много метех да не имат съ с више речена ѡчина Фелкев. И господство ми дах Фелкев и със братїами си, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им и синовом их и вирꙋком и прѣвнꙋчетом их, ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Добромир велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир вел дворник и жꙋпан Радꙋл вел лѡгѡфет и Бадѣ вист їꙗр и Стан спътар и Бладꙋл комис и Ївашко столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Радꙋл вел лѡгѡфет.

Писах, Степан, ѡхтомврїе к͠з дьни, в лѣт ҂з͞оз.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Felca din Fiereşti şi Stancăi şi lui Partenie şi lui Neagoe, ca să le fie 3 funii de ocină pe care le-a cumpărat Felca cel bătrîn, bunicul lui Felca şi al Stancăi şi al lui Partenie şi al lui Neagoe, dela Borţun, încă din zilele bătrînului Radul voievod, pentru 1500 aspri şi 1 cavad de 500 aspri şi 1 cal de 300 aspri şi 1 burduf de brînză. Şi să-i fie lui Felca şi cu fraţii săi încă 1 funie de ocină care le este de moştenire dreaptă.

Iar după aceea, Felca cu fraţii săi au avut pîră cu fiii lui Borţun, anume Lazăr şi Badul şi Neagul, înaintea lui Petru voievod, pentru 1 funie din acele trei funii pe care le cumpărase Felca cel bătrîn. Şi aşa a pîrît Lazăr cu ceata lui, ⟨că⟩[1] acea funie n-o vînduse, dintre acele 3 funii mai sus-zise. Astfel Felca, el a luat lege, 12 boieri, ⟨ca să jure⟩ [1] că bunicul său Felca a cumpărat toate acele 3 funii mai sus-zise. Şi astfel, ⟨a rămas Lazăr cu ceata lui de⟩[1] lege dinaintea lui Petru voievod.

⟨Iar după aceea, au avut pîră⟩ [1] şi înaintea domniei mele Lazăr cu Fe⟨lca. Şi⟩ [1] astfel a pîrît Lazăr pe Felca, că i-a cotropit Felca 1 funie dintre acele 3 funii mai sus-zise. Întru aceasta, domnia mea le-am cercetat rîndul după dreptate, cu toţi cinstiţii boieri ai domniei mele şi am văzut cartea, că a jurat Felca cu 12 boieri şi şi-a îndreptat ocina sa mai sus-zisă şi a rămas Lazăr cu ceata lui de lege. De asemenea şi dinaintea domniei mele a rămas Lazăr de lege, ca mai mult amestec să nu aibă cu ocina mai sus-zisă a lui Felca. Iar domnia mea am dat lui Felca şi cu fraţii săi, ca să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor, de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Vladul comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris, Stepan, octombrie 27 zile, în anul 7077 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 806 (Ep. Buzău, XCII/3). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: una din 1850, cealaltă din 1912.

EDIŢII. Trad. Năsturel, *Istoricul Năsturelilor*, 201; *DIR*, *B*, 298.

---

[1] Loc rupt.

120 1568 (7077) octombrie 28.

† Милостїю божїю, Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воивода и господинъ въсое земле Ꙋггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воивода и анепсїю великаго Михнев воивода. Дават господства ми сїе повѣленїе господства ми слꙋг господства ми, Радѵлов постелник, синъ Матею ѡт Каракал и синови брат его, Влъѯан, ꙗкоже да им сꙋт села Комощенїи и Мармꙋреле и Мъчешелꙋл и Вел Мъчеш и със блатовѣ колике се хощет избратит над неговѣ ѡчинꙋ, понеже им сꙋт старе и праве ѡчинѣ ѡт дѣдїнꙋ ѡт прѣжде сїе врѣмена, ѡт дрꙋзи господари, иже сꙋт преждѣ господства ми.

Такождере, дадох и милова и госпоства ми, ꙗкоже да им сꙋт сїе више речени селовѣ и блатове въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, ним и синови им и внꙋкомꙋ им и превнꙋчетомꙋ им и них ѡт когоже непоколибимо, поризмо господства ми.

Сеже сведетелие поставлѣем господства ми: жꙋпан Добромир велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радѵл велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Владѵл комис и Ивашко столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис аз, Стан ѡт Сръбска, мѣсеца ѡхтомврїе к҃и дьни, въ лѣт ҂зоз҃.

† Іѡ Ѧлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѫ божїѫ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod și nepotul marelui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Radul postelnic, fiul lui Mateiu din Caracal și fiilor fratelui lui, Vîlxan, ca să le fie satele Comoștenii și Marmurele și Măceșelul și Măceșul Mare și cu bălțile cîte se vor alege pe ocina lor, pentru că le sînt vechi și drepte ocine de moștenire de mai înainte de aceste vremi, de la alți domni, care au fost mai înainte de domnia mea.

De asemenea, am dat și am miluit și domnia mea, ca să le fie aceste mai sus-zise sate și bălți de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Stan din Sîrbsca, luna octombrie 28 zile, în anul 7077 ⟨1568⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, Domn.

Muzeul de istorie a Municipiului București, nr. 30 589. Orig., hîrtie (31 ×21), pecete aplicată. Cu o traducere din 1779.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 298–299.

---

121 ⟨1568⟩ noiembrie 26.

Izvodul cărții ⟨lui⟩ Alixandru voevod.

Cu mila lui Dumnezeu, creștinu Alecsandru voivod și dom⟨n⟩ a toată Țara Rumânească, fecior premarelui și preabunului Mircii vodă, nepotul Mihnii vodă. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele Radului şi feciorilor lui, anume Branu şi lui Stan şi cu feciori‹i› lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fiie lor ocină satul Runcul, tot, cu tot hotarul. Însă hotar‹ul› să să ştiie: din Praviţe şi merge pînă în Vîrful Giurculeţului, în cale, şi din calea Giurculeţului dă pă Piscul Lupului şi de acolea pă Plaiul Curmăturii şi dă pîn anini. Pentru că este a lor bătrînă şi dreaptă ocină, de baştină şi de cumpărătoare, pentru că au cumpărat-o de la Branul şi de la Badiul şi de la Stănislav şi de la Şărban şi de la Nanul şi de la Neagoie şi de la Stoian şi de la Datcu, drept 4650 aspri gata. Apoi ei au fost: Tudor logofăt şi Dragomir vistierul, au fost avut şi ei într-acel sat parte, apoi viind înnaintea domnii mele, am căutat şi am judecat cum că au fost înpresuratŭ de ei acest ce să zice mai sus satu.

Drept aceia, am dat domniia lui Radului şi cu fraţi‹i› lui şi cu feciori‹i› lui, să le fiie lor ocină ce să zice mai sus sat Runcul, cu tot hotarul. Iar Tudor logofăt şi cu Dragomir vistierul au rămas de judecată dinnaintea domnii mele.

Iată şi mărturiie pune domniia mea pă: jupîn Stoica [1] mare dvornic i jupîn Badea marele vistier şi pă Stan marele comis [2] şi pe Vlad marele stolnic [3] şi pă Stoica marele paharnic [4] şi pe Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Staico, la luna lui noemvrie 26, leat 7054 ‹1545›.
‹Pe verso, de altă mînă:› Trecut la condică de Nica logofăt.
Cos‹tan›din Lupoianu.

Bibl. Acad., CL/209. Traducere din sec. al XIX-lea.
Văleatul greşit; datat după domn şi după Badea mare vistier şi Radu mare logofăt.

---

[1] În timpul domniei lui Alexandru Mircea nu apare în sfatul domnesc un Stoica mare vornic.
[2] În loc de: spătar.
[3] În loc de: comis.
[4] În loc de: postelnic.

122 ‹1568› decembrie 2.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ. Пишет господство ми слȣгȣ господства ми, Бланкȣл ѡт Рȣмчани и по сиχ, ти говорим господство ми з радї редȣ ѡвемзи людїе, по име Нѣнюл и Мȣшат ѡт Блестемателе, понеже сице се плакаше господствȣ ми, како иχ ест дръжал Фръцилъ постелник ȣ дьни Мирчев воевода. Таже, више речени людї, ѡни ȣ тем сȣт дали Фръцилъв постелник едни ѡт иχ по т҃ аспри, тере се сȣт книезили. А къда ест съда, а ти, пак им еси ȣзел по т҃ аспри.

Тем радї, ѡт час еже χокеш видїти сїе книга господства ми, а ти да гледаш със мегиꙗши, людїе добриχ, а ако им кет бити ȣзел Фръцилъ постелник сим людїем по т҃ аспри ȣ дьни Мирчев воеводе, како сȣт ск‹а›з‹али› господствȣ ми, а ти, ȣ том час въс да им вратиш что им еси ȣзел съда втори крат. И веке да се не плачет ѡни ѡт тебе господствȣ ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Радул велики логофет.

Пис аз, Пътрȣ, мѣсеца декемврїе в҃ дьни.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn. Scrie domnia mea slugii domniei mele, lui Vlaicul din Rumciani și după aceasta îți spunem domnia mea pentru rîndul acestor oameni, anume Neniul și Mușat din Blestematele, pentru că astfel s-au plîns domniei mele, că i-a stăpînit Frățilă postelnic în zilele lui Mircea voivod. Astfel, mai sus-zișii oameni, ei întru aceasta, au dat lui Frățilă postelnic fiecare dintre dînșii cîte 300 de aspri, de s-au cnezit. Iar cînd este acum, iar tu iarăși le-ai luat cîte 300 de aspri.

De aceea, din ceasul în care vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să cercetezi cu megiașii, oameni buni, iar dacă le va fi luat Frățilă postelnic acestor oameni cîte 300 de aspri în zilele lui Mircea voievod, precum au spus domniei mele, iar tu într-acel ceas să le întorci tot ce le-ai luat acum a doua oară. Și mai mult să nu se plîngă ei de tine domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Pătru, luna decembrie 2 zile.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 807 (Ep. Buzău, XLII/7). Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată. Cu o traducere din 1850; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 25v—26.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 299.

---

123 1569 (7077) ianuarie 6, București.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсеȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Балев, синъ Степанов, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Бъдѣни и ȣ Леѡтещи, дел дѣдю си Балев Добраев, въса, понеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ.

А потом, Балѣ, ѡи ест имал прȣ пред господства ми със Татȣл и със Кесар. И тако прѣше Татȣл и Кесар како има и ѡни ѡчинȣ ȣ Бъдѣни, ѡт дел Балев Добраев. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон и съ въсѣми чьститими правителю господства ми и дадох господство ми Татȣлов и Кесаров закон, ві҃ болѣри, да заклет како имат и ѡни ѡчинȣ ѡт дел Балев Добраев. А тех ві҃ болѣри, ѡни ходише и гледаше и наидоше и избраниiше със нихне дȣше како Татȣл и Кесар не имает ни единȣ метѣх със дел Балев Добраев ѡт Бъдѣни, нȣ сице ест ȣтъкмили тех ві҃ бол·ѣри по Б<алѣ>[1], синъ Степанов, със Татȣл и със Кесар како да дръжит Балѣ, синъ Степанов, дел Балев Добраев ѡт <Бъ>[1]дѣни, въса, а ȣ Леѡтещи метех да не имат...[1]

Кои хокет раздрати сїю тъкмежие, да бȣдет проклет ѡт т҃иї ѡтци еже въ Некеи.

Сего радї, дадох и господство ми Балев, синъ Степанов, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и виȣком и прѣвиочитом им и не ѡт когоже непотъкновено, порнзмȣ господства ми.

Сеже и сведетелю поставлѣем господство ми: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радꙋл велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїꙗр и Владꙋл комис и Ивашко столник и Гонцѣ пехарник и Стоикица велики постелник. Исправник, Радꙋл вел лѡгѡфет.

И писах въ настолни градꙋ Бȣкȣрещи, аз Строе, мѣсеца генарїе ѕ҃ дьни, в лѣт ҂зоз҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїꙗ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Balea, fiul lui Stepan, ca să-i fie ocină în Bădeni şi în Leoteşti, partea bunicului său Balea al Dobrei, toată, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, Balea, el a avut pîră înaintea domniei mele cu Tatul şi cu Chesar. Şi aşa au pîrît Tatul şi Chesar că au şi ei ocină în Bădeni, din partea lui Balea al Dobrei. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Tatul şi lui Chesar lege, 12 boieri, să jure că au şi ei ocină din partea lui Balea al Dobrei. Iar acei 12 boieri, ei au umblat şi au cercetat şi au aflat şi au ales cu sufletele lor că Tatul şi Chesar nu au nici un amestec cu partea lui Balea al Dobrei de la Bădeni, ci astfel au întocmit acei 12 boieri pe B⟨alea⟩ [1], fiul lui Stepan, cu Tatul şi cu Chesar ca să ţie Balea, fiul lui Stepan, din ⟨Bă⟩[1] deni partea lui Balea al Dobrei, toată, iar în Leoteşti amestec să nu aibă... [1]

Cine va strica această întocmire, să fie blestemat de 318 părinţi, cei de la Nicheia.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Balea, fiul lui Stepan, ca să-i fie ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Vladul comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Stroe, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 6 zile, anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/38. Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 300.

---

[1] Loc rupt.

---

124 1569 (7077) ianuarie 7, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, анепсеꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтѣи монастирѣ глаголими Бистрица, ꙗкоже да мꙋ ест село Челѣюл половинꙋ със блата и със гръла[1] и със въс хотаром, колико ест бил дръжати ѡт прѣжде врѣме.

А потом, имахꙋ пренїи ѡтцꙋ егꙋменом, на име Каливит, със егꙋменом ѡт монастирѣ ѡт Поток. И тако преше егꙋменом ѡт Поток како ест того село Челѣюл, еже ест више писан, за дѣдїнꙋ монастирен ѡт Поток. А ꙋ тем, господства ми гледах и сꙋди, по правдꙋ и по закон, със въсѣми чьстими правителим господства ми. И прочитих господство ми книга покоинаго Басараба воеводꙋ и наидох господство ми како ест за дѣдїнꙋ свѣтѣи монастирꙋ ѡт Бистрица. И ѡсташе егꙋменом ѡт Поток ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господства ми свѣтѣи монастирꙋ ѡт Бистрица, ꙗкоже да мꙋ ест село Челѣюл половинꙋ и със блата, ѡчинꙋ и въ ꙋхабꙋ и ни ѡт когожде непоколѣбимꙋ, поризмꙋ господства ми.

Сеже ꙋбо и сведетелѣ поставлѣем господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики логофет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Владꙋл комис и Ївашко столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, Радꙋл велики логофет.

Пис аз, Кодрѣ, мѣсеца генарїе з҃ дьни, въ дивни град Бꙋкꙋрещи, в лѣт ҂зоз.

† Їѡ Алѯандрꙋ вѡевѡда, милостїꙗ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistrița, ca să-i fie satul Celeiul jumătate, cu balta și cu gîrla [1] și cu tot hotarul, cît a ținut dinainte vreme.

Iar după aceea, a avut pîră părintele egumen, anume Calivit, cu egumenul de la mănăstirea de la Potoc. Și așa a pîrît egumenul de la Potoc, că acest sat Celeiul, care este mai sus-scris, este de moștenire al mănăstirii de la Potoc. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit domnia mea cartea răposatului Basarab voievod și am aflat domnia mea că este de moștenire al sfintei mănăstiri de la Bistrița. Și a rămas egumenul de la Potoc de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Bistrița, ca să-i fie satul Celeiul jumătate și cu balta, ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Codrea, în luna ianuarie 7 zile, în minunata cetate București, în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 812 (Bistrița, LII/7). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 78, 198, f. 9, 202, f. 411v—412 și 713, f. 709v—710.

EDIȚII, Trad. *DIR, B*, 300—301. Facs. *Ibidem*, 514.

---

[1] Cuvintele: „и със гръла" („și cu gîrla") adăugate ulterior, deasupra rîndului.

125 ⟨1569—1574⟩ ianuarie 7.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми ѡтцꙋ егꙋменꙋ Иѡн ѡт свѣтомꙋ монастирꙋ зовемаго Тисмѣна, ꙗкоже да ест волен съ сїю книг господства ми дръжати вама пол ѡт Блъкан, ѡт Железна Врата до Ѻлтец, ꙗкоже дръжати ѡт прѣжде врѣме.

И ниꙁто да не смѣет покꙋсих бантовати пред сїю книг господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис мѣсеца генарїе ѕ҃ дьни.

† Їѡ Ѧлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Ion de la sfînta mănăstire numită Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să țină vama de la Vîlcan jumătate, de la Porțile de Fier pînă la Olteț, precum au ținut și dinainte vreme. Și nimeni să nu cuteze să se încumete a-i tulbura peste această carte a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Dragomir mare vornic.

S-a scris în luna ianuarie 7 zile.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 813 (Tismana, XCII/11). Orig., hîrtie (29 × 20), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea — începutul sec. al XIX-lea; altă traducere ibidem, ms. 329, f. 132v.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. „Arh. Olt", XIII (1934), 351; *DIR*, *B*,301. Facs. *DIR*, *B*, 515.

---

126 1569 (7077) ianuarie 8.

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹгровлахискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, анепсеꙋ Михнѣ воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми свѣтомꙋ и божьстьвномꙋ монастирꙋ глаголемаго Ѧргиш, идеже ест храм Ѹспенїе прѣсвѣтїе и прѣчистїе Богь матери и владїчице нашеи Богородїце и присно дѣвеи Марїе, ꙗкоже да мꙋ ѥст блато еже се зовет Сълтава и съ въсем ꙗзером.

И ѡт горни хотар: по ꙋ Бонна и по Парꙋшꙋл, дори до Горган, дори до хотар Сахатов. И паки ѡт изъ дол хотарев: дори до Камен и ѡтꙋꙗ по Грꙋмазꙋл Бръизешов и междꙋ Сакꙋрѣ и по Налꙋжде, дори до Цръкве Блъдницем, понеже га ест помиловал покоинаго Влад воевода свѣтаа монастира више речена, ꙗкоже беше помилован сїе свѣти монастир и ѡт прѣжде почившиꙁ господари със више речениꙁ блата. И ꙋ темъ, господство ми видѣꙁ книг покоинаго Влада воеводꙋ, како ест бил помиловал свѣтии монастир тъи ѡт Влада воеводꙋ, ꙗкоже да мꙋ бꙋдет помен и покои дꙋши и телоу.

Также дадоꙁ и господство ми, ꙗкоже да им ест више речена блата вь ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ни ѡт когоже непотькновено, по ѡризмꙋ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики лѡгѡфеть и Вадѣ вистїар и Стан спатар и Ивашко столник и Гонце пеꙁарникъ и Стоикица велики постелник. Исправник, Радꙋл велики лѡгѡфет.

Пис генарїе и҃ дьнъ, ѡт Ѧдама въ лет ҂зоз, Ѳемелїе а҃.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumne-

zeieştii mănăstiri numite Argeş, unde este hramul Adormirea preasfintei şi preacuratei maici a lui Dumnezeu şi stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, ca să-i fie balta care se cheamă Săltava şi cu toate iezerele.

Şi hotarul din sus: pe la Voina şi pe Paruşul, pînă la Gorgan, pînă la hotarul lui Sahat. Şi iarăşi hotarele din jos: pînă la Piatra şi de acolo pe Grumazul Brînzeşului şi între Securea şi pe Nalujde, pînă la Biserica Curvelor, pentru că a miluit răposatul Vlad voievod sfînta mănăstire mai sus-zisă, precum a fost miluită această sfîntă mănăstire şi mai înainte de răposaţii domni cu mai sus-zisele bălţi. Şi întru aceasta, domnia mea am văzut cartea răposatului Vlad voievod, că a fost miluită această sfîntă mănăstire de Vlad voievod, ca să-i fie lui pomană şi pace sufletului şi trupului.

De asemenea am dat şi domnia mea, ca să le fie mai sus-zisa baltă de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Ivaşco stolnic şi Gonţe paharnic şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

S-a scris în ianuarie 8 zile, de la Adam în anul 7077 ⟨1569⟩, temelia 1.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 814 (Ep. Argeş, XXII/4). Orig., hîrtie (29 × 21,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1912; altă traducere ibidem, ms. 708, f. 333.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 302. Facs. *Ibidem*, 516.

127 — 1569 (7077) ianuarie 8.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, внꙋка Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми свѣтѣи, божествънѣи монастир глаголими Бистрица и въ неи живꙋщих иноком, ꙗко бити им село и ѡчинꙋ Гъндѣнїи, въси и със вьс хотаром, занеже им ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ и покꙋпена при дьни дѣдꙋ господства ми Михнев воевода, ѡт дѣди Митрев комис и Дръгꙋшинов бан ѡт Хотърани, за ҂е҂і҃ аспри готови.

А потом, имаше пренїе ігꙋмен Каливит ѡт Бистрица пред господства ми със Митрѣ комис и със Дръгꙋшин бан радї више речено село. И тако прѣше Митрѣ комис и Дръгꙋшин бан пред господства ми како къда сꙋт покꙋпили хтитори монастирев више речено село ѡт дѣди Митрев и Дръгꙋшинов, а ѡни не сꙋт дали аспри ѡпꙋно, нꙋ ещеже напаствоваше Митрѣ и Дръгꙋшин по ігꙋмен Каливит, како да дават ҂г҃ аспри. А ꙋ тем, господство ми ꙋтакмиѡ их съм, али и съ ним доброволю, тере приложи и даде ігꙋмен Каливит Митрев и Дръгꙋшинов аспри ҂аг҃ ѡт пред господства ми, како веке Митрѣ и Дръгꙋшин метѣх да не имат над више речено село. И тако ѡсташе Митрѣ и Дръгꙋшин бан ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми више реченꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ бити им село Гъндѣнїи въ ѡчинꙋ и въ покрѣпленїе и божествъним иноком въ пищꙋ и въ ѡстрабꙋ, а господство ми и родїтелим господства ми вѣчное въспоминанїе.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики лѡгѡфет и Стан спатар и Бадѣ вистїꙗр и Владꙋл комис и Гонцѣ пехарник и Ївашко столник и Стоика постелник. Исправник, Радꙋл велики лѡгѡфет.

Пис аз, Сїбїю, със поꙋченїе стар Їѡнов, мѣсеца генарїе и҃ дьни, въ лѣт ҂зо҃з.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numite Bistriţa şi călugărilor care trăiesc într-însa, ca să le fie satul şi ocina Gîndenii, toţi şi cu tot hotarul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină şi cumpărată din zilele bunicului domniei mele, Mihnea voievod, de la bunicii lui Mitrea comis şi ai lui Drăguşin ban din Hotărani, pentru 15 000 aspri gata.

Iar după aceea, a avut pîră egumenul Calivit de la Bistriţa, înaintea domniei mele cu Mitrea comis şi cu Drăguşin ban pentru mai sus-zisul sat. Şi aşa au pîrît Mitrea comis şi Drăguşin ban înaintea domniei mele că atunci cînd au cumpărat ctitorii mănăstirii mai sus-zisul sat de la bunicii lui Mitrea şi ai lui Drăguşin, iar ei nu au dat asprii deplin, ci încă au năpăstuit Mitrea şi Drăguşin pe egumenul Calivit, ca să ⟨mai⟩ dea 3 000 aspri. Iar întru aceasta, domnia mea i-am împăcat, dar şi cu a lor bunăvoie, de a dăruit şi a dat egumenul Calivit lui Mitrea şi lui Drăguşin 1 300 aspri dinaintea domniei mele, ca Mitrea şi Drăguşin mai mult amestec să nu aibă asupra mai sus-zisului sat. Şi astfel au rămas Mitrea şi Drăguşin ban de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri mai sus-zise să-i fie satul Gîndenii de ocină şi de întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană şi de folosinţă, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stan spătar şi Badea vistier şi Vladul comis şi Gonţea paharnic şi Ivaşco stolnic şi Stoica postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Sibiu, cu învăţătura lui Ion cel bătrîn, luna ianuarie 8 zile, în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 816 (Bistriţa, XXI/2). Orig, hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Cu două traduceri: una din 1844, cealaltă din sec. al XX-lea; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 136v—137, 200, ff. 3 şi 12, 202, f. 132 şi 713, ff. 611v—612 şi 619—620.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 302—303. Facs. *Ibidem*, 517.

---

128 1569 (7077) ianuarie 8, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахинскоє, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсеѡм Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомȣ, божествънаго монастирȣ еже глаголеми Тисмѣна, идеже ест храм Ѹспенїе прѣсвѣти владичици наше Богородице и присно дѣви Марїе, ꙗкоже да мȣ ест село еже се зовет Єлховница вса, със във хотаром, ѡт посвȣде, варе елика се хтет избрати и ѡт полю и ѡт шȣмȣ и ѡт водȣ и ѡт сȣхо, понеже мȣ ест вила стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ, ещеже ѡт създанїе Влашкое Земле, пръво ѡт Негрȣл воевода и прочїе ѡт всѣх господари еже сȣт били наю прѣги ѡт тогда до съда, до дьни господства ми, свех сȣт дръжали.

И хотаръле знем се сȣт ѡт къ Ръшава и ѡт къ Ѹгрȣское Земле, иаи пачеже Царевецȣл, дори ȣ Водїцȣ и ѡт тȣꙗ по Водїцȣ издол, дори кȣде хоке се състати Водїца със Дȣнавȣ. И по тех хотарове, еже сȣт више речени, а Ръшевѣнии ни едно метѣх да не имат издол, понеже сȣт били хотарисали иаи прѣги кои сȣт били господарн. Такождере и господство мн послал съм вѣрнаго слȣга господства мн, Некȣла постелникȣ, тере ест събрал въсн людїе ѡт крающе н болѣрн н със добрн людїе н старн; таже ест нашел како ест бнл свѣтомȣ монастнрȣ за дѣдїнȣ ѡт наю прѣгн врѣмена.

Сего радї, дадох н господство мн, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчннȣ н въ ѡхабȣ, внȣком н прѣвночнтомȣ н не ѡт когоже непоколѣбнмо, по реч господства мн.

Сеже н сведетеле постае господство мн: жȣпан Добромнр велнкн бан Кралевскн н жȣпан Драгомнр велнкн дворннк н жȣпан Радȣл велнкн лѡгѡфет н Бадѣ велнкн внстїꙗр н Стан велнкн спатар н Бладȣл велнкн кѡмнс н Ивашко велнкн столннк н Гонцѣ велнкн пехарннк н жȣпан Стонкнца велнкн постелннк. Исправннк, Радȣл Мнхъескȣл велнкн лѡгѡфет.

И аз, Иѡн[1] граматнк, еже напнсах въ столнн град Бȣкȣрещн, пнс мѣсеца генарїе и҃ дьнн н ѡт Ѧдама до селе текȣщн лѣт ҂зо҃з.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, мнлостїѧ божїю, господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri care se cheamă Tismana, unde este hramul Adormirii preasfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, ca să-i fie satul care se numeşte Elhoviţa tot, cu tot hotarul, de pretutindeni, oricît se va alege şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi din uscat, pentru că i-a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină, încă de la întemeierea Ţării Româneşti, întîi de la Negrul voievod şi apoi de la toţi domnii care au fost mai înainte. De atunci pînă acum, pînă în zilele domniei mele, tot au ţinut.

Şi hotarele se ştiu că sînt de la Rîşava şi de la Ţara Ungurească, mai ales Ţarovețul, pînă la Vodiţa şi de aci pe Vodiţa în jos, pînă unde se împreună Vodiţa cu Dunărea. Şi pe aceste hotare, care sînt mai sus-zise, Rîşăvenii niciun amestec să nu aibă în jos, pentru că au fost hotărnicite de domnii cei care au fost mai înainte. De asemenea şi domnia mea am trimis pe credincioasa slugă a domniei mele, Necula postelnic, de a adunat toţi oamenii dimprejur şi pe boieri şi cu oameni buni şi bătrîni; astfel a aflat că a fost al sfintei mănăstiri de moştenire din vremurile de demult.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea mare vistier şi Stan mare spătar şi Vladul mare comis şi Ivaşco mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Radul Mihăescul mare logofăt.

Şi eu, Ion[1] grămătic, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, scris în luna ianuarie 8 zile şi de la Adam pînă acum, ani curgători 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 815 (Tismana, XI/1). Orig., hîrtie (33 × 23,5), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: una de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea — începutul sec. XIX, cealaltă din 1846; alte traduceri ibidem, mss. 330, f. 98 şi 335, f. 114v—115.

Fotocopie la Bibl. Acad., Fotografii, L/5.

EDIŢII, Slav şi trad. Ştefulescu, *Tismana*, 261—263. Trad. *DIR*, *B*, 303—304. Facs. Hasdeu, *Etymologicum*, anexă ⟨II⟩; *DIR*, *B*, 518.

---

[1] În criptogramă: [illegible] ѳг ѥсѥ.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсое земли Ꙋггровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анеѯеꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми болѣринꙋ господства ми, жꙋпан Влаикꙋл ключар и със синови си, елици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ єст село еже се зовет Числъꙋл, вьс, със вьс хотаром, понеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ ѡт них преж<де>[1] господари.

А потом, имаше више болѣринꙋ господства ми речено, жꙋпан Влаикꙋл ключар, пренїе пред господства ми със Гълтѣ и със Строе. И тако прѣше Гълтѣ и Стр<ое> и четом их над Влаикꙋл ключар, како имат Гълдѣ и Строе и братиꙗ их ѡт Бъска... ꙋ Числъеꙋл ѡчинꙋ. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по закон, със вси чьстит<ими прави>теле господства ми и видѣх господство ми книги покꙋинаго Влада воевода Калю<гера Влаикꙋло>в ключар за дѣдїнꙋ...<госпо>дс<тва ми> със инхновем дꙋше и ꙋтъкмили сꙋт по старе х<отаре, по кꙋда> били и нае прежде врѣме, даже до вода Бъшчев. А Гълтѣ и Стро<е>...кꙋчюл и четом их ѡсташе ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и <господство ми> више речено болѣринꙋ господства ми, жꙋпан Влаикꙋл ключар, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и въ <ѡх>а<бꙋ>, ним и синовем им, внуком и прѣвнучетом и ни ѡт когоже непотькновено, п<о ѡриз>мо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставих господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворникꙋ и жꙋпан Радꙋл велики логофет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Владꙋл комис и Гонцѣ пехарник и Стоикица велики постелник. Исправник, Радꙋл Михъескꙋл велики логофет.

Пис Стан писецꙋ, на столни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца генарїе <н҃>[2] дьни, въ лѣт ҂зоз.

† Їѡ Алїѯандрꙋ ·вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Vlaicul clucer şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul care se cheamă Cislău, tot, cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină de la alţi domni de mai înainte.

Iar după aceea, au avut pîră boierul mai sus-zis al domniei mele, jupan Vlaicul clucer, cu Gîltea şi cu Stroe înaintea domniei mele. Şi aşa au pîrît Gîltea şi Stroe şi ceata lor pe Vlaicul clucer, că Gîltea şi Stroe şi fraţii lor au ocină de la Bîsca ... la Cislăul. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut domnia mea cărţile răposatului Vlad voievod Călugărul, ⟨date⟩ lui Vlaicul clucer de moştenire ... domniei mele cu sufletele lor şi au întocmit după vechile hotare ⟨pe unde⟩ au fost şi mai înainte vreme, pînă la apa Bîşcei. Iar Gîltea şi Stroe ... şi ceata lor au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi ⟨domnia mea⟩ mai sus-zisului boier al domniei mele, jupan Vlaicul clucer, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Vladul comis şi Gonţea paharnic şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Radul Mihăescul mare logofăt.

A scris Stan scriitorul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie <8>[2] zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 820 (Ep. Buzău, XXXIV/3). Orig., hîrtie (29 × 22), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1850; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 26.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 304—305.

---

[1] Omis.

[2] Ziua, după o notă de pe verso.

130 1569 (7077) ianuarie 8.

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїискою, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, анепсеȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми слȣг господства ми Бланкȣлов логофет, синъ Михнев пръкълаб, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Пискани и ȣ Раковицȣ, дел ȣнкȣ си Бланкȣлов бивше вел логофет, варе колико се хтет избрати ѡт по въс хотар и ѡт посвȣде и със воденицами си и със виноградї и със ацигани.

Понеже мȣ сȣт старе и праве ѡчине за дѣдинȣ и покȣпене ѡт Бланкȣл бивше вел логофет; занеже Бланкȣл логофет ѡн нѣст имал синови ѡт тѣло емȣ, анȣ ест възимал по анепсеȣ си Бланкȣл, синъ Михнев пръкълаб, како да мȣ ест въ мѣсто сина, дал мȣ ест комати и ѡчине, дел емȣ въса, еже ест више писане, ѡт пред въси мегїꙗши, ещеже прї дьни покоинаго Радꙋла воевода, како да ѡстанȣт по съмрътн Бланкȣлов логофет, комати и ѡчине и ацигани и виноградї и воденице, Бланкȣлов, анепсеȣ си, синъ Михнев пръкълаб. А Бланкȣл, анеп<се>[1]ȣ емȣ, ѡн да сътворит емȣ помѣнȣ.

А потом, Бланкȣл, анепсеȣ емȣ, синъ Михнев пръкълаб, ѡн ест имал прȣ със Бадѣ ѡт Гъвънещї, еще п<ри>[1] дьни покоинаго Мирчев воеводї, ѡт прѣжде врѣме сїе. И тако ест <пр>[1]ѣл Бадѣ по Бланкȣл, анепсеȣ Бланкȣлов бивше вел логофет, пред покоинаго Мирчев воеводȣ, како нѣст Бланкȣл логофет ȣложил по Бланкȣл, анепсеȣ емȣ, да мȣ ест въ мѣсто сина над комати и над ѡчине емȣ, еже сȣт више писане. А ȣ тем, Мирча воеводȣ дал ест Бадев закон, в҃ї болѣри, тере да заклет како нѣст дал Бланкȣл логофет дел емȣ въса за комати и за ѡчине и за ацигани анепсеȣ си Бланкȣлов, синъ Михнев пръкълаб. А ȣ тем, Бадѣ нѣст възмоглъ заклети никакоже, анȣ ест ѡстал ѡт закон ѡт прѣд Мирла воеводȣ.

А потом, паки ест имал прȣ Бланкȣл, анепсеȣ Бланкȣлов лѡгѡфет, със Бадѣ, въ дьни покоинаго Петрашко воеводȣ, радї тех више речене ѡчине и дал Бланкȣлов закон, в҃ї болѣри, да заклет како га ест ȣложил синъ Бланкȣл лѡгѡфет над сїе више писане комати и ѡчине и ацигани емȣ. И ȣ тем, заклел ест Бланкȣл, анепсеȣ емȣ, сице пред покоинаго Петрашко воеводе. А ȣ тем, Бадѣ ѡн ест възимал ѡт пред господствȣ емȣ закон през закон Бланкȣлов, к҃д болѣри, и нѣст възмоглъ заклети никакоже, анȣ ест ѡстал и тогда ѡт закон ѡт пред Петрашко воеводе.

А потом, <п>[1]аки ест имал прȣ Влаикȣл със Бадѣ, втори крат, пред Мирча воеводȣ. И сице ест реклъ Бадев и тогда, да си донесит закон тѣх к͠д болѣри, еже их ест възимал ѡт пред покоинаго Петрашко воеводȣ, тере да заклет ѡними пред господствȣ емȣ. А Бадѣ нѣст възмоглъ донести закон, анȣ ест ѡстал Бадѣ паки ѡт закон ѡт пред господствȣ емȣ.

А потом, п<ак>[1]и не може Влаикȣл, синъ Михнев пръкълаб, да си ȣпокоит, анȣ ест имал <прȣ и със>[1] синови Бадев, на име Радꙋл и Ѡанча и пред Петрȣ воеводȣ. И тако <прѣше по В>[1]лаикȣл ере нѣст дал Влаикȣл лѡгѡфет анепсеȣ си, Влаикȣлов, комати и ѡчине и ацигани, дел емȣ въса. А ȣ тем, Петрȣ воевода г<ледал и сȣдил>[1], по правдȣ и по закон и дадох синовем Бадев, Радꙋл и Ѡанча, да си донесȣт закон, тѣх к͠д болѣри что им дал покоинаго Петрашко <воевода>[1]. А ѡни не възмогоше да заклети, анȣ ѡсташе ѡт закон ѡт пред господствȣ емȣ.

А потом, паки не може Влаикȣл, синъ Михнев пръкълаб, да си ȣпоко<ит>[1], анȣ има прȣ със синовем Бадев, Радꙋл и Ѡанча, и пред господства ми. А господства ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въсѣми чьстїтими правителїе господства ми. И видѣх господство ми и книга покоиномȣ Мирчев воеводȣ и книга покоиномȣ Петрашко воеводȣ и книга Петра воеводȣ како не ест възмоглъ ни единое стоати със закон Бадѣ и синовем их, Радꙋл и Ѡанча. А ȣ тем, господство ми сице съмотрих како да се донесет пак тѣх к͠д болѣри еже ест дал покоинаго Петрашко воеводȣ, да заклет и пред господства ми. А Бадѣ и синовим емȣ, Радꙋл и Ѡанча, нѣст възмоглъ донесет закон пред господства ми, анȣ ѡсташе Бадѣ и синовем их, Радꙋл и Ѡанча, ѡт закон ѡт пред господства ми.

Тем радї, дадох и господство ми Влаикȣлов, синъ Михнев пръкълаб, ꙗкоже да мȣ ест сїе више речене ѡчине и ацигани, дел ȣикȣ си, Влаикȣлов логофет, въса, въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовем емȣ и ни ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Добромир велики бан и жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Радꙋл велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїар и Стан спатар и Владꙋл комис и Ївашко столник и Гонцѣ пехарник и Стоикица постелник .Испарвник, Радꙋл вел логофет.

Пис мѣсеца генарїе и҃ дьни, в лѣт ҂зоз.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Vlaicul logofăt, fiul lui Mihnea pîrcălab, ca să-i fie ocină în Piscani şi în Racoviţa, părţile unchiului său, Vlaicul fost mare logofăt, oricît se va alege de peste tot hotarul şi de pretutindeni şi cu morile sale şi cu viile şi cu ţiganii.

Pentru că sînt vechi şi drepte ocine de moştenire şi de cumpărătură ale lui Vlaicul fost mare logofăt; deoarece Vlaicul logofăt nu a avut fii din trupul lui, ci a luat pe nepotul său Vlaicul, fiul lui Mihnea pîrcălab, ca să-i fie în loc de fiu, i-a dat averile şi ocinile, părţile lui toate, care sînt mai sus-scrise, dinaintea tuturor megiaşilor, încă din zilele răposatului Radul voievod, ca să rămînă după moartea lui Vlaicul logofăt, averile şi ocinile şi ţiganii şi viile şi morile, lui Vlaicul, nepotul său, fiul lui Mihnea pîrcălab. Iar Vlaicul, nepotul său, el să-i facă pomeni.

Iar după aceea, Vlaicul, nepotul său, fiul lui Mihnea pîrcălab, el a avut pîră cu Badea din Găvăneşti, încă din zilele răposatului Mircea voievod, dinainte de vremea aceasta. Şi aşa a pîrît Badea pe Vlaicul, nepotul lui Vlaicul fost mare logofăt, înaintea răposatului Mircea voievod că Vlaicul logofăt nu a aşezat pe Vlaicul, nepotul său, să-i fie în loc de fiu peste averile şi peste ocinile lui, care sînt mai sus-scrise. Iar întru aceasta, Mircea voievod a dat lui Badea lege, 12 boieri, să jure că n-a dat Vlaicul logofăt părţile lui toate din avere şi din ocine şi din ţigani nepotului său Vlaicul, fiul lui Mihnea pîrcălab. Iar întru aceasta, Badea nu a putut să jure nicicum, ci a rămas de lege dinaintea lui Mircea voievod.

Iar după aceea, iarăşi a avut pîră Vlaicul, nepotul lui Vlaicul logofăt, cu Badea, în zilele răposatului Petraşco voievod, pentru acele mai sus-zise ocine şi i-a dat lui Vlaicul lege, 12 boieri, să jure că l-a aşezat ca fiu Vlaicul logofăt peste aceste mai sus-scrise averi şi ocine şi ţigani ai lui. Şi întru aceasta, Vlaicul, nepotul lui, a jurat în acest chip înaintea răposatului Petraşco voievod. Iar întru aceasta, Badea a luat dinaintea domniei lui lege peste legea lui Vlaicul, 24 de boieri şi nu a putut să jure nicicum, ci a rămas şi atunci de lege dinaintea lui Petraşco voievod.

Iar după aceea, iarăşi a avut pîră Vlaicul cu Badea, a doua oară, înaintea lui Mircea voievod. Şi astfel a spus lui Badea şi atunci, ca să-şi aducă legea, pe acei 24 de boieri, pe care i-a luat dinaintea răposatului Petraşco voievod, ca să jure cu dînşii înaintea domniei lui. Iar Badea nu a putut să aducă legea, ci a rămas Badea iarăşi de lege dinaintea domniei lui.

Iar după aceea, iarăşi nu a putut Vlaicul, fiul lui Mihnea pîrcălab, să rămînă în pace, ci a avut ⟨pîră şi cu⟩[1] fiii lui Badea, anume Radul şi Oancea şi înaintea lui Petru voievod. Şi aşa ⟨au pîrît pe V⟩[1]laicul că nu a dat Vlaicul logofăt nepotului său Vlaicul averile şi ocinile şi ţiganii, părţile lui toate. Iar întru aceasta, Petru voievod ⟨a cercetat şi a judecat⟩[1], după dreptate şi după lege şi a dat fiilor lui Badea, lui Radul şi lui Oancea, ca să-şi aducă legea, pe acei 24 de boieri pe care li-i dăduse Pătraşco ⟨voievod⟩[1]. Iar ei n-au putut să jure, ci au rămas de lege dinaintea domniei lui.

Iar după aceea, iarăşi n-a putut Vlaicul, fiul lui Mihnea pîrcălab, să fie în pace, ci a avut pîră cu fiii lui Badea, Radul şi Oancea şi înaintea domniei mele. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului Mircea voievod şi cartea răposatului Petraşco voievod şi cartea lui Petru voievod că nu au putut niciodată să stea cu legea Badea, şi fiii lui, Radul şi Oancea. Iar întru aceasta, domnia mea astfel am socotit ca să-şi aducă iarăşi pe acei 24 de boieri, pe care i-a dat răposatul Petraşco voievod, ca să jure şi înaintea domniei mele. Iar Badea şi fiii lui, Radul şi Oancea, n-au putut să aducă legea înaintea domniei mele, ci au rămas Badea şi cu fiii lui, Radul şi Oancea, de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Vlaicul, fiul lui Mihnea pîrcălab, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocine şi ţigani, părţile unchiului său, Vlaicul logofăt, toate, de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan

spătar şi Vladul comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoichiţă postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

S-a scris luna ianuarie 8 zile, în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 817 (Valea, VIII/1). Orig., hîrtie (43,5 x 29,5), pecete aplicată căzută. Cu o traducere din 1901.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 305—307. Facs. *Ibidem*, 519.

---

[1] Loc rupt.

131 — 1569 (7077) ianuarie 9, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯанд<р>[1]ȣ воевода и господинь въсои земле Ѹггровлахииское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсеѡ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣринȣ господства ми, жȣпан Вланкȣл ключар и сестра мȣ си, жȣп<ан>[2]ицев Кера и със синови си, елици емȣ Богъ даст, ꙗкоже да им сȣт село Цигънещїи въс, със въс хотаром, варе елика се хтет избрати ѡт посвȣде, понеже мȣ ест била стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ.

А потом, имаше болѣрим господства ми више писани, Вланкȣл ключар и жȣпаница Кера, <пренїе>[1] със Милѧ и със Финта и със Кръстїꙗн и със четом им. И тако прѣше Милѣ и Финта и Кръстїꙗн и със четом пред господства ми како имат и ѡни <дел>[2] ȣ Цигънещї. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въсѣми чьститими правителїе господства ми и послалъ съм слȣг господства ми, Драгомир постелник ѡт Фъȣрещи, тере ест искȣпили добри людие и стари и ѡт гор и ѡ здол, ѕ҃и мегїꙗши и в҃ї попи, тере мȣ ест гледали редȣ им, по правȣ и по закон. И заклели ест Драгомирȣ постелник више речени людїе и попи настоище цръквȣмȣ и ещеже и на свѣтвие Третаевангел. И тако сȣт заклели како не имат Милѣ и Финта и Кръстїꙗн и четом им, како не имат ни едно метѣх, ниже сȣт дръжали никогда. А потом, видѣх господство ми книг Владꙋла воевода Калȣгера како им сȣт ѡчине за дѣдїнȣ.

И ещеже не въсхощех ѡставити се по того сȣжденїе, анȣ пак имаше пренїе пред господства ми. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по прав и по закон божїю и дадох господство ми Милев закон, в҃ї болѣри, да заклет. А ѡни никакоже не възможет донесити болѣри, Финта и Милѣ и Кръстѣꙗн никакоже нȣ сȣт донесили пред господства ми, нȣ ѡсташе Финта и Милѣ и Кръстїꙗн ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми жȣпан Вланкȣл ключар и жȣпаницев Керев, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, винȣком и прѣвинȣчитом и не ѡт когоже непоколѣбимȣ, по реч господства ми.

Сеже и сведетелю поставлѣх господство ми: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радꙋл велики лѡгѡфет и жȣпан Бадѣ велики вистїꙗр и Стан велики спатар и Владꙋл велики кѡмис и Ївашко вел столник и Гонцѣ вел пехарник и Стоикица велики постелник. Исправник, Радꙋл велики лѡгѡфет.

И аз, Иѡн[3], еже написах въ стол Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе ѳ҃ дьни, текȣщаго лѣтом ҂зоз.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Vlaicul clucer și surorii lui, jupanița Chera și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie satul Țigăneștii tot, cu tot hotarul, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că i-a fost veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut boierii domniei mele mai sus-scriși, Vlaicul clucer și jupanița Chera, ⟨pîră⟩[1] cu Milea și cu Finta și cu Cîrstian și cu ceata lor. Și așa au pîrît Milea și Finta și Cîrstian și cu ceata înaintea domniei mele că au și ei ⟨parte⟩[2] în Țigănești. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am trimis pe sluga domniei mele, Dragomir postelnic din Făurești, de a adunat oameni buni și bătrîni și din sus și din jos, 150 de megiași și 12 popi, de le-a cercetat rîndul, după dreptate și după lege. Și i-au jurat lui Dragomir postelnic mai sus-zișii oameni și popi stînd în biserică și încă și pe sfîntul Tetravanghel. Și așa au jurat că nu au Milea și Finta și Cîrstian și ceata lor, că nu au nici un amestec, nici nu au ținut vreodată. Iar după aceea, am văzut domnia mea cartea lui Vladul voievod Călugărul că le sînt ocine de moștenire.

Și încă n-au vrut să se lase pe acea judecată, ci iarăși au avut pîră înaintea domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am dat domnia mea lui Milea lege, 12 boieri, să jure. Iar ei, Finta și Milea și Cîrstian, nicicum nu au putut să aducă boieri, nicicum nu au adus înaintea domniei mele, ci au rămas Finta și Milea și Cîrstian de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Vlaicul clucer și jupaniței Chera, ca să le fie de ocină și de ohabă, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Badea mare vistier și Stan mare spătar și Vladul mare comis și Ivașco mare stolnic și Gonțea mare paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Ion[3] care am scris în scaunul București, luna ianuarie 9 zile, anul curgător 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 818 (Ep. Buzău, XXXV/3). Orig., perg. (31x35), pecete timbrată. Cu o traducere din 1851; altă traducere ibidem, ms. 173, f 92v-93.

EDIȚII, Trad. *DIR*, *B*, 307-308.

---

[1] Omis.

[2] Loc rupt.

[3] Criptogramă: в ѳг всв.

---

132 ⟨1569—1574⟩ ianuarie 19.

† Пишет жѹпан Драгомир велики дворник сїю моа книг Бланкѹлов ѡт Котещи пехарник, ꙗкоже да ест᾽ волен съ сїю моа книг дръжати се негов дел ѡт вечнии и за винаарич, ѡт дѣл ѡт Щефънещи, како се ест ѹтъкмил със егѹменѹл ѡт свѣтомѹ монастир ѡт Ѧргиш, ещиже ѡт при дьни покоинаго Мирчев воевода.

А ти, Серафиме, еже еси съда егꙋменꙋ ꙋ свѣтомꙋ монастир Ꙗргиш, ѡт врѣме еже хокеш видиш сїю моа книг, а ти да дръжиш ѡт тъкмѣже еже се ест ꙋтъкмил Блаинкꙋл със дрꙋзи егꙋмени ѡт прежде време. И что кет бити ꙋзел ѡт дел Блаинкꙋлов ѡт дѣл за винарич, а ти въс да вратиш назад. Ꙗко не хокеш вратити, а Блаинкꙋл пехарник да ест волен със сїю мое книг възимати се све ѡт слꙋзи свѣтомꙋ монастир, кое кет бити исправници ꙋ Щефънещи и ничтоже да не загинет.

Тем радї, нихто да не смѣет покꙋсити бантовати или запрѣтити пред сїю мое книг, ере тога чьловека зло кет патити. Инако да нѣст, по мое реч.

Пис мѣсеца генарїе ѳ҃ї дьни.

⟨Pe verso:⟩ O au dat jupaniţa Nedélea, cînd au hărăzit viile ei ot Ştefăneşti.

† Scrie jupan Dragomir mare vornic această carte a mea lui Vlaicul paharnic din Coteşti, ca să fie volnic cu această carte a mea să-şi ţină partea lui din vecini şi din vinărici, din deal din Ştefăneşti, cum s-a întocmit cu egumenul de la sfînta mănăstire de la Argeş, încă din zilele răposatului Mircea voievod. Iar tu, Serafime, care eşti acum egumen în sfînta mănăstire Argeş, din vremea în care vei vedea această carte a mea, iar tu să ţii întocmirea pe care a întocmit-o Vlaicul cu alţi egumeni dinainte vreme. Şi ce se va fi luat pentru vinărici de pe partea lui Vlaicul de la deal, iar tu să-i întorci totul îndărăt. Dacă nu vei întoarce, iar Vlaicul paharnic să fie volnic cu această carte a mea, ca să-şi ia totul de la slugile sfintei mănăstiri, care vor fi ispravnici în Ştefăneşti şi nimic să nu piardă.

De aceea, nimeni să nu cuteze a încerca să tulbure sau să oprească înaintea acestei cărţi a mele, căci acel om rău va păţi. Altfel să nu fie, după spusa mea.

Scris luna ianuarie 19 zile.

Bibl. Acad., XXIX/267. Orig., hîrtie (30 x 20,5), pecete mică, căzută.
Datat după emitent.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 308. Facs. *Ibidem*, 520.

133 1569 (7077) ianuarie 21, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевод, вꙋкꙋ М⟨ихнев⟩ воевода, синь прѣдобраго и великаго Мирчев воеводе. Дават господство ми сие по⟨вел⟩ение господства ми слꙋгꙋ господства ми, жꙋпанꙋ Блаинкꙋл ѡт Тьмьшещи велики варах ⟨и със синови си, елици⟩ емꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋТьмьшещи дел Ꙗнкев, дъщера Драгосов ѡт Тьмьшещи, дел ей сва, варе елика се хтет изпра⟨ти⟩.. ⟨ѡт полю⟩ и ѡт жꙋмꙋ и ѡт водꙋ и ѡт сꙋх и ѡт бродове ѡт во⟨деннице⟩ и ѡт периволи и ѡт над въса ѡчина, дел Драгосов сва, понеже сие више речена ѡчина била ⟨ест⟩ Драгосов и дъщерꙋ си, Ꙗнкев, стара и права ѡчина и дѣдина.

А потом, га ⟨покꙋ⟩пи Блаинкꙋл велики ватах ѡт Ꙗнка и ѡт синови Ꙗнкев на име Стан и Стана и бащꙋ си, Драгосо⟨в⟩ и ѡт сини Боиков, ѡт Стан и ѡт Стана и ѡт Радүл и ѡт Нѣга, за х҃ аспри готови и за едии волов.

Сего радї и господство ми дадох слꙋгꙋ господства ми, жꙋпанꙋ Блаинкꙋлов велики ватах, іакоже да мꙋ ест сие више речена ѡчина въ ѡчи⟨нꙋ и въ ѡха⟩бꙋ, емȣ и синовом емȣ и внȣком и прѣвнȣчетом емȣ въ вѣки и них ѡт когоже непотькновено, по реч господства ми.

И свѣдѣтеле: жȣпан Добромир велики <бан Кралевски> и жȣпан Драгомир велики дворникȣ и жȣпан Радꙋл велики логофеть и Бадѣ вистиѣр и Стан спатар и Ивашко столник и Гонцѣ пехарникȣ и Гра<м>а [1] комис и Стоика велики постелникȣ. Исправникȣ, Радꙋл велики логофеть.

И аз, Влъкȣл стар ѡт Дръмънещи, еже начиртах въ настолни град Бȣкȣрещї, мѣсеца генарие к҃а дьни, ѡт Ѧдама до селѣ, въ лѣт ҂з҃оз.

† Їѡ Ѧлиѯандрь вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod, nepotul lui M⟨ihnea⟩ voievod, fiul preabunului şi marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, jupan Vlaicul din Tămăşeşti mare vătaf ⟨şi cu fiii săi, cîţi⟩ îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Tămăşeşti, partea Ancăi, fiica lui Dragos din Tămăşeşti, partea ei toată, oricît se va alege ... ⟨din cîmp⟩ şi din pădure şi din apă şi din uscat şi din vaduri de ⟨mori⟩ şi din grădini şi de peste toată ocina, partea lui Dragos toată, pentru că această mai sus-spusă ocină ⟨a⟩ fost a lui Dragos şi a fiicei sale, Anca, veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea a cumpărat-o Vlaicul mare vătaf de la Anca şi de la fiii Ancăi, anume Stan şi Stana şi de la tatăl ei, Dragos şi de la fiii lui Voico, de la Stan şi de la Stana şi de la Radul şi de la Neaga, pentru 600 aspri gata şi pentru un bou.

De aceea şi domnia mea am dat slugii domniei mele, jupan Vlaicul mare vătaf, ca să-i fie această mai sus-spusă ocină de ocină ⟨şi de⟩ ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui în veci şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Şi martori: jupan Dobromir mare ⟨ban al Craiovei⟩ şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi Gra⟨m⟩a [1] comis şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Vîlcul cel bătrîn din Dărmăneşti, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 21 zile, de la Adam pînă acum, în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., MMCMLVII/1. Orig., perg. (17,5 × 35), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Slav şi trad. Velichi, *Doc. inedite*, 901–902; Soveja şi Nişcov, *Acte de cancelarie*, 569–570.

---

[1] În acest timp mare comis este Vladul.

---

134 1569 (7077) ianuarie 29, Bucureşti.

† Милостїю божїею, <Їѡ Ѧл>[1]иѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггроовлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсеȣ М<их>[1]нев воеводȣ. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми свѣтомȣ монастирȣ

глаголеми Валѣ, идеже ест храм Свѣтѣи Т<ро>[1]ицъ, ꙗкоже да мꙋ ест нѣкое челѣдї ѿ ацигани, на име Гълбѣзъ със циганкꙋ си и със ѕ҃ синови и Їги<а>[1]т със циганкꙋ си и със д҃ синови, на име: Некꙋла и Влаикꙋл и Костандин и Кошотъ и Вълан със циганкꙋ си и със ѕ҃ синови, понеже сꙋт стари и прави ѡчинꙋ и за дѣдїнꙋ. Занеже сꙋт били тех ацигани више речени господски, а поконнаго Радꙋл воевода их ест дал и приложил въ свѣтомꙋ монастирꙋ ѿ Вале; такождере и поконнаго Петрашко воевода и Петрꙋ воевода дали сꙋт и приложили сꙋт тех више речени ацигани. И и видѣ и прочитах господство ми и книге господство им, сътворени над сїи ацигани.

Сего радї и господство ми дадох и приложих и помиловах със тези више имените, писани ацигани, ꙗкоже да сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ, мѣсто томꙋ, ꙋкрѣп<л>[1]ѣнїе и въ помощи, а братїꙗ прѣбиванїе въ свѣтих монастир, а господство ми и родїтелїем господства ми <да бꙋ>[1]дет въ вѣчное въспоминанїе.

Тем радї, дадох и господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ, ꙗко да мꙋ ест ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ еже сꙋт више речени ацигани и не ѿ когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики лѡгѡфет и Бадѣ вел вистїꙗр и Стан вел спатар и Владꙋл вел комис и Гонцѣ вел пехарник и Ївашко вел столник и Стоика велики постелник.

И аз, Драгомирꙋ, еже написах въ настолни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца генарїе кѳ҃ дьни, въ лѣт ҂з҃оз.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, ⟨Io Al⟩[1]ixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui M⟨ih⟩[1]nea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Valea, unde este hramul Sfintei Troiţe, ca să-i fie nişte sălaşe de ţigani, anume Gălbează cu ţiganca sa şi cu 6 fii şi Ign⟨a⟩[1]t cu ţiganca sa şi cu 4 fii, anume: Necula şi Vlaicul şi Costandin şi Coşotă şi Bălan cu ţiganca sa şi cu 6 fii, pentru că sînt veche şi dreaptă ocină şi de moştenire. Pentru că au fost acei mai sus-zişi ţigani domneşti, iar răposatul Radu voievod i-a dat şi i-a dăruit la sfînta mănăstire de la Valea; de asemenea şi răposatul Petraşco voievod şi Petru voievod au dat şi au dăruit pe acei mai sus-zişi ţigani. Şi am şi văzut şi am citit domnia mea şi cărţile domniilor lor, făcute pentru acei ţigani.

De aceea şi domnia mea am dat şi am dăruit şi am miluit pe acei mai sus-scrişi, numiţi ţigani, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi de ajutor ocaşului aceluia, însă fraţilor care locuiesc în sfînta mănăstire, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele ⟨să fie⟩[1] de veşnică pomenire.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie ocină şi de ohabă ţiganii care sînt mai sus-zişi şi de nimeni neclintit, după porunca ldomniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea mare vistier şi Stan mare spătar şi Vladul mare comis şi Gonţea mare paharnic şi Ivaşco mare stolnic şi Stoica mare postelnic.

Şi eu, Dragomir, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 29 zile, în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 819 (Valea, XVIII/5). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1906.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 308–309.

---

[1] Loc rupt.

135 ⟨1569⟩ februarie 14.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми чьстѣнѣишом ѡтцꙋ архиепискꙋп кѵр Аѳанасїе Бꙋзъвскомꙋ, ꙗкоже да ест волен със сїю книг господства ми браните се бранище еже се зовет Крънгꙋл Тръгꙋлов и нихто да не смѣет покꙋсити ꙋлезити посекати или хотаръле приминꙋте със плꙋгꙋл. И ви, ключаром, ни едно метѣх да не имате, ниже да не смѣете ꙋлезити посекати, нъ тъчию къда хокет трѣбовати за воденице господства ми. А по веки ничтои да не смѣет ꙋлезити ʹꙋ Грꙋнгꙋл Търгꙋлов, ниже съ плꙋгꙋл минꙋт през хотар, нꙋ да бꙋдет како ест бил и при дьни Петрꙋ воевода. Понеже тога чьловѣкъ еже хоке минꙋте през старе хотаре, а ѡтцꙋ епискꙋп да ест волен педепсꙋет их, комождꙋ по дѣлом его.

И нихто да не смѣет покꙋсити бантовати их пред сїю книг господства ми, понеже а тога чьловѣкъ зло ке патити. Ино не ки бити, по реч господства ми.

Исправник, Радѵл велики логофет.

Пис аз, Стан логофет ѡт Шкеѡастрии, мѣсеца феврꙋарїе ді҃ дьни.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstitului părinte arhiepiscop chir Athanasie al Buzăului, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-şi apere braniştea care se numeşte Crîngul Tîrgului şi nimeni să nu cuteze a se încumeta să intre să taie lemne sau să treacă hotarele cu plugul. Şi voi, clucerilor, nici un amestec să nu aveţi, nici să nu cutezaţi să intraţi să tăiaţi lemne, ci numai cînd va trebui pentru morile domniei mele. Iar mai mult nimeni să nu cuteze să intre în Crîngul Tîrgului, nici să treacă cu plugul peste hotar, ci să fie precum a fost şi în zilele lui Petru voievod. Pentru că pe acel om care va trece peste vechile hotare, iar părintele episcop să aibă voie să-l pedepsească pe fiecare după fapta lui.

Şi nimeni să nu cuteze a se încumeta să-i tulbure peste această carte a domniei mele, pentru că acel om rău va păţi. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Stan logofăt din Şcheoastrii, luna februarie 14 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 821 (Ep. Buzău, LXXIX/3). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 59.

Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 309–310. Facs. *Ibidem*, 521.

† Cartea lui Alixandru vodă, feciorul marelui şi preabunului Mircei vodă, nepotul Mihnii voevod. Dat-au măriia sa această poruncă a mării sale Danciului şi Oprii ⟨ca să le fie⟩ moşie în Găojani şi în Siliştea şi în Preajva ale lor părţi, ori cît să va alége părţile lor şi dăn apă şi dăn rumâni şi dăn pădure şi du peste tot hotarul, pintru că au fost a lor bună şi dreaptă moşie. Iară după acéia, au avut pîră cu Danciul armaşul şi aşa pîrîia Danciul armaş cum că au avut şi el treabă într-acéle sate. Iară măriia sa au căutat şi au judecat după dreptate şi după lége, cu toţi cinstiţii boierii mării sale şi au cunoscut măriia sa şi au adăvărat cum că sînt acéle sate şi moşii ale Danciului şi ale fraţine-său Oprii postélnicii.

Pintru acéia, au dat şi măriia sa slugilor mării sale, Danciului şi frăţine-său Oprii postelnicii, ca să fie a lor toată moşiia ohamnică şi feciorilor lor şi nepoţilor, strenepoţilor lor şi de către nimeni nesupărat, peste zisa mării sale.

Iată şi mărturii au pus măriia sa pre: jupan Dobromir vel ban al Craiovei i jupan Dragomir vel vornic i jupan Radu vel logofăt i Stan spătar i Badea vistiariul i Vlad comisul i Ivaşco stolnicul i Gonţea păharnic i jupan Stoichiţa vel postelnic. Şi au fost ispravnicu Radu vel logofăt.

Şi s-au scris dă [a]malea Tăuraş logofeţelul, în scaunul cetăţii Bucureştilor la fevruarie 17 dni, leat 7077 ⟨1569⟩.

Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, nr. 28 304. Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

---

137 1569 (7077) martie 25, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Iѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахиискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчав воеводꙋ, анепсеꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми Некꙋлев със синови си, елице мꙋ Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Звирнѣа дел Бадев, въсах, варе елика се хтет избрат ѡт посвꙋдї, понеже мꙋ ест биѡ Бадев стара и права ѡчинꙋ, дѣдїнꙋ. А потом, прїиде сам прѣд господство ми тере се сꙋт побратили със Некꙋла и дал мꙋ ест Бадѣ Некꙋлев въсах више речена ѡчинꙋ и вълѣзели сꙋт въ свѣтаа църква и полагале сꙋт рꙋцѣ над свѣтое Тетраеѵгелїе; и поставили се сꙋт клетво како да сꙋт двѣ братїе нераздѣлени въ вѣки.

И ещеже се сꙋт даровал тере даде Бадѣ Некꙋлев више речена ѡчинꙋ ꙋ Звирнѣа радї братства, ѡт своемꙋ добро волѣ, със знанїю въсѣм мегїашом ѡт гор и ѡт издол а Некꙋла, ѡн ест даровал по Бадѣ със а҃ фелеџѣ със чѣапраз ѡт фїр, врѣдна ест биѡ ҂а҃т аспри и а҃ кон добръ за ѡ҃ аспри и а҃ пръстьн за п҃ аспри и а҃ калпак за к҃ аспри и богасеꙋ за р҃л аспри. И келтовал ест Некꙋла над тае братство с҃о аспри и три зеги за чизме за р҃и <аспри>.

И сеце се сꙋт побратили и ꙋтакмили ѡт прѣд господство ми и ѡт прѣд въсѣх двора господство ми, със знанїе въсѣм мегїашом ѡт своим добро волю. А тко ѡт них хокет раздрат сїю братство и тъкмѣжею да ест проклет ѡт т҃иї свѣти ѡтци еже въ Некеи и да прѣбиват дꙋша его със Юда и със Арїа и да ест анаѳема.

Сего радї, дадох и господство ми слꙋг господства ми, Некꙋлев, ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, емꙋ и синови емꙋ, внꙋком и прѣвнꙋчитом емꙋ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже сведетеліе поставлѣх господство ми: жꙋпан Добромир велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики лѡгѡфет и Стан спатар и Бадѣ вистиiар и Митрѣ комис и Івашко столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз Иѡн [1], еже написах въ сто<лни гра>дꙋ ꙋ Бꙋкꙋреще, мѣсеца мартіе к҃е дьни, текꙋщом лѣтом, въ лѣт ҂зоз.

† Іѡ Ѧлиѯандрꙋ вѡевѡдꙋ, милостію божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Necula cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Zvirnea partea lui Badea, toată, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că a fost veche şi dreaptă ocină, dedină a lui Badea. Iar apoi a venit singur ⟨Badea⟩ înaintea domniei mele de s-a înfrăţit cu Necula şi a dat Badea lui Necula toată ocina mai sus-zisă şi au intrat în sfînta biserică şi şi-au pus mîinile pe sfîntul Tetraevanghel; şi au pus jurămînt ca să fie doi fraţi nedespărţiţi în veci.

Şi încă s-au dăruit, Badea a dat lui Necula ocina mai sus-zisă la Zvirnea pentru frăţie, de a lui bunăvoie, cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos, iar Necula, el a dăruit pe Badea cu 1 felegea cu ceapraz de fir, preţuită în 1 300 aspri şi 1 cal bun de 800 aspri şi 1 inel de 80 aspri şi 1 calpac de 20 aspri şi bogasiu de 130 aspri. Şi a cheltuit Necula la acea înfrăţire 270 aspri şi trei perechi de cizme de 150 ⟨aspri⟩.

Şi aşa s-au înfrăţit şi s-au întocmit dinaintea domniei mele şi dinaintea a toată curtea domniei mele, cu ştirea tuturor megieşilor de a lor bunăvoie. Iar cine dintre ei va strica această înfrăţire şi întocmire să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi, cei de la Nicheia şi să fie sufletul lui cu Iuda şi cu Arie şi să fie anatema.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, Necula, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stan spătar şi Badea vistier şi Mitrea comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Ion [1], care am scris în cetatea de scaun în Bucureşti, luna martie 25 zile, cursul anilor în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Olteniei — Craiova, nr. 8. Orig., perg. (35,5 × 50), pecete timbrată.
EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, I, 97—99.

---

[1] În criptogramă: ѳг всн (всн, lectură nesigură).

138 1569 (7077) ⟨după martie 25—august 31⟩, Bucureşti.

<† Милостію божію, Іѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ въ>сои земле Ѹггровлахиискои, синъ великаго и прѣ<добраа>го Мирча воевода, анепсеꙋ Михнев <воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми почьте>номꙋ

правителю господства ми, жȣпан Митрѣ велики комис със синови си, елици мȣ Богъ припȣстит, <ꙗкоже да мȣ ест село Гѫвождибродȣл, въс, със въсом>[1] хотарѡм и със блатове, на име Гъвъщица и Кȣшмица и със сваке грълове, понеже мȣ ест стара <и права ѡчина>.

<А потом, прав>ителю господства ми, жȣпан Митрѣ велики комис имаше прѣніе пред господства ми със жȣпаница Самфира... платила деда еи, госпожде Бъсърабъв воеводȣ и мати еи, госпожде Роѯанда, нѣкои дȣжнове... А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въси чьстити правителіе господства ми... болѣри, како сȣт платиле више речене дългове Бъд<ї>къвȣ, а ѡна никакоже не възможе ... ѡт пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох почьтеномȣ пр<а>вителю господства ми, жȣпан Митрѣ <велики комис, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчи>нȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и ни ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже ȣбо <и свѣдетеліе поставлѣем господство ми: жȣпан Добромир ве>лики бан <К>ралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радꙋл велики логофет... <и жȣпан Бадѣ велики вист>ꙗр и жȣпан Гонцѣ велики пехарник и жȣпан Сто<ик>ица велики постелник. И жȣпан...

...писах <въ ст>олни град Бȣкȣрещи, мѣсеца ... дьни, в лѣт ҂з͞оз.

<† Їѡ Алеѯандрȣ ѡеѡда>, милостїѧ божїю, господинь.

<† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn> a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea <voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele> cinstitului dregător al domniei mele, jupan Mitrea mare comis cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu <ca să-i fie satul Găvojdibrodul, tot, cu tot>[1] hotarul și cu bălțile, anume Găvăștița și Cușmița și cu toate gîrlele, pentru că îi este veche <și dreaptă ocină>.

<Iar după aceea,> dregătorul domniei mele, jupan Mitrea mare comis a avut pîră înaintea domniei mele cu jupanița Samfira... <a> plătit bunica ei, doamna lui Băsărab voievod și mama ei, doamna Roxanda, niște datorii... Iar întru aceasta, domnia mea a cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele... boieri, că au fost plătite mai sus-zisele datorii lui Bădica, dar ea nicicum nu a putut ... dinaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea am dat cinstitului dregător al domniei mele, jupan Mitrea <mare comis, ca să-i fie de> ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar <și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir> mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt... <și jupan Badea mare> vistier și jupan Gonțea mare paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Și jupan...

... am scris <în> cetatea de scaun București, luna... zile, în anul 7077 <1569>.

<† Io Alexandru voievod>, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDXXXIV/1. Orig., hîrtie, rupt, lipsindu-i o treime din stînga, pecete aplicată.

Datat după văleat, sfatul domnesc și beneficiar.

EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, IV, 17—18.

---

[1] Completat după doc. următor.

139 ⟨1569 după martie 25 — 1574 august 7⟩.

† Милостїю божїею, Їѡ Ал<еѯандрȣ> воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискои, с<инь великаго и прѣдобраго> Мирчев воеводȣ, анепсеȣ Миневх воеводȣ. Да<ват господство м>и сїю повелѣнїе господства ми почьтеномȣ правителю господства м<и, жȣпан Митрѣ вел> комис, ꙗкоже да мȣ ест село Гжвожди<бр>одȣл, вьс, със въсом хотарȣл и със блатове, именим Гъвъщиц<а и Кȣш>мица и със въсѣ грълеле, понеже мȣ ест старе и праве комати, дѣдние.

А потом, правител господства ми, жȣпан Митрѣ вел комис, има<л> ест прȣх пред господства ми със калȣгерїи ѡт Мислѣ. И тако прѣше калȣгерїи ѡт Мислѣ, пръва съпренїе, како ... но село Гжвождибродȣл нихто за дѣдїнȣ и променили сȣт със калȣгери ѡт Козїꙗ със дрȣг село, по име Кърърѣнїи. <А> потѡм, калȣгерїи ѡт Козїꙗ, ѡни мартȣрисаше како ест била сїꙗ тъкмеждїе без нихно волю и съда Козїꙗнїи, ѡни си дръжит село Кърърѣнїи. И истинствовах господство ми како ест имал више реченȣ правителю господства ми, Митрѣ вел комис, притеснїе. И ѡсташе калȣгерїи ѡт Мислѣ ѡт пред господства ми, пръвое.

А а потом, калȣгерїи ѡт Мислѣ не възхотѣше ѡставити се, нъ прїидѡше пред господства ми и в<то>ри крат и сице прѣше како им ест покȣпенїе. А ȣ тем, господство ми ѡпет съгледах и сȣдих ,по правдȣ и по закон, със въси чьститими правителїе господство ми и рекох господство ми калȣгером ѡт Мис<л>ѣ како да призовет болѣри пред господство ми кои знае за того ред, да сведетелствȣет како им ест покȣпенїе. А ѡни не в<ъз>могоше довести пред господства ми ни едни чьловѣкъ да сведетелствȣет. И па<к ѡс>таше калȣгери ѡт закѡн и в<тори крат>...

Сег<о радї, дадох и господство ми почтеном>ȣ правителю господства ми, жȣпан Митре вел комис, ꙗкоже <да мȣ> ест <въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ>... и ни <ѡт ко>гоже <непо>колѣбимȣ, п<о ѡризмȣ господства ми>.

...

† Din mila lui Dumnezeu, Io Al⟨exandru⟩ voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, ⟨fiul marelui și preabunului⟩ Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă ⟨domnia mea⟩ această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, ⟨jupan Mitrea mare⟩ comis, ca să-i fie satul Găvojdi⟨br⟩odul, tot, cu tot hotarul și cu bălțile, anume Găvăștiț⟨a și Cuș⟩mița și cu toate gîrlele, pentru că îi sînt vechi și drepte averi, dedine.

Iar după aceea, dregătorul domniei mele, jupan Mitrea mare comis, a avut pîră înaintea domniei mele cu călugării de la Mislea. Și așa pîrau călugării de la Mislea, la prima pîră, că... satul Găvojdibrodul ⟨este⟩ al lor de moștenire și au schimbat cu călugării de la Cozia cu alt sat, anume Cărăreni. ⟨Iar⟩ după aceea, călugării de la Cozia, ei au mărturisit că a fost acea întocmire fără voia lor și atunci Cozianii, ei și-au ținut satul Cărăreni. Și am adeverit domnia mea că a avut cotropire mai sus-zisul dregător al domniei mele, Mitrea mare comis. Și au rămas călugării de la Mislea dinaintea domniei mele, prima ⟨oară⟩.

Și și după aceea, călugării de la Mislea n-au vrut să se lase, ci au venit înaintea domniei mele și a doua oară și așa pîrau că le este cumpărătură. Iar întru aceasta, domnia mea iarăși am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am zis domnia mea călugărilor de la Mislea ca să cheme boieri înaintea domniei mele care știu pentru rîndul acesta, să mărturisească că este al lor de cumpărătură. Iar ei n-au putut să aducă înaintea domniei mele nici un om să mărturisească. Și iar au rămas călugării de lege și ⟨a doua oară⟩...

〈De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului〉 dregător al domniei mele, jupan Mitrea mare comis ca 〈să-i〉 fie 〈de ocină şi de ohabă〉... şi de nimeni neclintit, după 〈porunca domniei mele〉.

....

Bibl. Acad., MDXXXIV/5. Orig., hîrtie, rupt, lipsindu-i partea inferioară. Datat după doc. anterior şi beneficiar.
EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, 1—3.

140 1569 (7077) martie 29, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинь въсои земле Ꙋгровлахиискои, синъ прѣдобраго и великаго Мирчев воеводе, анепсею Михнев воеводе. Дават господство ми сие повелѣние господства ми жꙋпаницев Калев покоиномꙋ Дѣтков великомꙋ армаш и съ дъщера си, жꙋпаница Мариꙗ и съ них синови си, елици еи Богь припꙋстить, ꙗкоже да им сꙋт село нарицаемаго Рѣчка, въса, съ въсом хотаром и със блатове и със грълеле и със ꙗзереле, варе колико сꙋт ꙋ дръжавꙋ и над ѡчина Рѣчкъв, понеже сие више речено село било ест за дѣдинꙋ Станкев и Боинѣгов ѿт Маротин. А Боинѣг и Станка, ѡни продадоше сьи више речено село, Рръчка, жꙋпанꙋ Дѣтков армаш, за ҂е҂ї҃[1] аспри готови, ѡбаче продадоше за ниxнꙋм добрꙋ волю и със.знаниа въсем мегиꙗшом.

А потом, жꙋпаница Калѣ и дъщера еи, жꙋпаница Мариꙗ имаше прение пред господства ми със Боинѣг и със Станка радї сьи више речени село, Рръчка. И тако прѣше Боинѣг и Станка пред господства ми, како не сꙋт продали село Рръчка, анꙋ ю ест притеснꙋл Дѣтко армашꙋл ѡнже сам ꙋ неговꙋ твръдост и силост и ꙋзел им ест село Рѣчка, без сꙋд и без правдꙋ. А господство ми сꙋдих по правдꙋ съ въси чьститими и стармми властелие господства ми и дадох господство ми Станкъв и Боинѣгов закон, ві҃ болѣри, да заклет пред господство ми како не сꙋт продали ѡни сами више речено село, Рръчка, за ниxнꙋ добрꙋ волю, анꙋ их ест притеснꙋл Дѣтко армашꙋл. А Боинѣг и Станка, ѡни никакоже не ꙋзможет донесити болѣрии на дьнъ и на сорок, анꙋ ѡсташе ѿт закона ѿт пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох жꙋпаницев Калев и дъщерꙋ еи, жꙋпаницев Марнев и синовим еи, ꙗкоже да им сꙋт сьи више речено село, Рръчка, въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчетом им въ вѣки и них ѿт когоже непотькновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелие поставлѣем господство ми: жꙋпанꙋ Добромир велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворникꙋ и жꙋпан Радꙋл велики логофетъ и Бадѣ вистиꙗр и Стан спатар и Ивашко столникꙋ и Гонцѣ пехарникꙋ и Митрѣ комис и Стоикица велики постелник. Исправник, Радꙋл велики логофеть.

И аз, Блъкꙋл ѿт Погънещи стар, еже начиртах ꙋ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца мартие кѳ҃ дьнь, ѿт Адама в лѣт ҂зоз҃.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Calea a răposatului Detco mare armaş şi cu fiica ei, jupaniţa Maria şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul numit Recica, tot, cu tot ho

tarul şi cu bălţile şi cu gîrlele şi cu iezerele, oricîte sînt în stăpînirea şi ocina Recicăi, pentru că acest mai sus-zis sat a fost de moştenire al lui Staica şi al lui Voineag din Marotin. Iar Voineag şi Staica, ei au vîndut acest mai sus-zis sat, Recica, jupanului Detco armaş, pentru 15 000 [1] aspri gata, însă au vîndut de a lor bună voie şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

Iar după aceea, jupaniţa Calea şi fiica ei, jupaniţa Maria, au avut pîră înaintea domniei mele cu Voineag şi cu Staica pentru acest mai sus-zis sat, Recica. Şi aşa pîrau Voineag şi Staica înaintea domniei mele, că n-au vîndut satul Recica, ci l-a cotropit Detco armaş, el singur cu putere şi cu sila şi le-a luat satul Recica, fără judecată şi fără dreptate. Iar domnia mea am judecat după dreptate, cu toţi cinstiţii şi bătrînii vlasteli ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Staica şi lui Voineag lege, 12 boieri, să jure înaintea domniei mele că n-au vîndut ei singuri acest mai sus-zis sat, Recica, de a lor bună voie, ci l-a cotropit Detco armaş. Iar Voineag şi Staica, ei nicicum n-au putut să aducă pe boieri la zi şi la soroc, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea şi domnia mea am dat jupaniţei Calea şi fiicei ei, jupaniţa Maria şi fiilor ei, ca să le fie acest mai sus-spus sat, Recica, de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor în veci şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi Mitrea comis şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Vîlcul cel bătrîn din Pogăneşti, care am scris în cetatea Bucureşti, luna martie 29 zile, de la Adam în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al Municipiului Bucureşti, nr. 30 392. Orig., hîrtie (42,5 × 30,5), pecete aplicată. Cu trei traduceri: două din 1830 şi o copie după acestea.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 310—311.

---

[1] Cifră scrisă pe un loc lăsat iniţial alb.

141 1569 (7077) aprilie 11, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Ѧлиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахиско, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анипсꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ и божестъвномꙋ монастирꙋ рѣкоми Тисмана, идеже ест храм и ѡбител прѣчистїе владичице нашеи Богородице и присно дѣви Марїе и чьсно еи Ѹспенїе и ѡтцꙋ игꙋменꙋ кир Иѡан и въсем братїем живꙋщии въ свѣти монастир, ꙗкоже да им сꙋт села, по име Тръговище въса и Баровикꙋл и Петровица със поле и със шꙋм и със въс и Жидовщица по водꙋ. ѡт ѡбеи стране, дори до Дꙋнавꙋ и по Дꙋнавꙋ и ꙋзгоре и ꙋздоле, дори до Тръговища и дори до хотар Ръшавꙋ и Прилепецꙋ въс и Чеканжв барев със поле и със шꙋма, съ свем, понеже приложи господство ми за радї почивших дꙋшꙋ родителю господства ми въ вѣчное въспоминанїе, свѣтомꙋ монастирꙋ.

Єще видѣ господство ми и книги ⟨въсем⟩ господари прежде нас бивше радї више речене ѡчине. Тем радї, дадох и господство ми.

А ти, Дꙋмитре, да се вѣрꙋеше ѡт ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ, занеже и истинствовах како не имаше не един работ.

Тем радї, дадох и господство ми, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ им и не ѡт когождо непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже свѣдѣтелїе поставлѣем господства ми: жꙋпан Добромир велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радул велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Ивашко столник и Гонцѣ пехарник и Митрѣ комис и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, Радул велики лѡгѡфет.

Пис Шербан, мѣсеца априлїе а҃i дьни, въ настолни град Бꙋкꙋрещи, въ лѣт ҂з҃о҃з.

† Їѡ алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, unde este hramul și locașul preacuratei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei Adormiri și părintelui egumen chir Ioan și tuturor fraților care trăiesc în sfînta mănăstire, ca să le fie satele, anume Tîrgoviștea toată și Varovicul și Petrovița cu cîmpul și cu pădurea și cu toate și Jidovștița pe apă, pe amîndouă părțile, pînă la Dunăre și pe Dunăre și în sus și în jos, pînă la Tîrgoviștea și pînă la hotarul Rîșavei și Prilepețu tot și balta Cecanului cu cîmpul și cu pădurea, cu toate, pentru că a dăruit domnia mea sfintei mănăstiri pentru sufletul părintelui răposat al domniei mele, întru veșnică pomenire.

Încă am văzut domnia mea și cărțile ⟨tuturor⟩ domnilor care au fost înaintea noastră pentru mai sus-zisele ocine. De aceea le-am dat și domnia mea.

Iar tu, Dumitre, să te ferești de ocina sfintei mănăstiri, pentru că am și adeverit că nu ai nici o treabă.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Mitrea comis și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

A scris Șerban, luna aprilie 11 zile, în cetatea de scaun București, în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 823 (Tismana, III/6). Orig., hîrtie (33 × 23), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: una din 1846, cealaltă din 1912; alte traduceri ibidem, mss. 330, f. 157, 335, f. 49v—50 și A.N., MMDCCCLVI/12 (de la sfîrșitul sec. al XVIII — începutul sec. al XIX-lea).

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 312.

142 1569 (7077) aprilie 12.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiiul marelui și preabunului Io Mircea voevod, nepotul Mihnei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle preacinstitului părintelui igumenului chir Mitrofan și tuturor fraților cei întru Hristos, carii petrec în sfînta și dumneziiasca mănăstire ce se zice Coziia, unde ⟨este⟩ hramul sfintei începătoarei de viiață Troițe, ca să fie lor satul Orlea tot, peste tot hotarul, de vréme ce iaste bătrîn și drept sat de măștenire al sfintei mănăstiri.

Iar după aceiia, au venit vremea, cînd au fost în zilele Mircei voevod, au venit megiiașii de la satul Orlea înnaintea Mircei voevod și au fost mărturisit [1] precum că satul Orlea iaste al lor de moștenire și sfînta mănăstire nu are nici o treabă cu satul Orlea. Întru aciia, Mircea voevod au crezut și au dat satul Orlea megiiașilor.

Iar după aciia, au avut părintele igumenul judecată înnaintea domnii méle cu megiiașii de la Orlea pentru satul Orlea. Și așa zicea părintele igumenul asupra megiiașilor, precum că nu au nici o treabă cu satul Orlea că iaste de moștenire al sfîntei mănăstiri. Pentru aciia, domniia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu, dinpreună cu toți cinstiții îndreptătorii domnii méle. Și am dat domniia mea megeiașilor de la Orlea lége, 12 boiari, ca să jure dinpreună cu dînșii, precum că iaste satul Orlea al lor de moștenire. Dar ei nici într-un chip n-au putut să jure, nici astăzi, nici la sorocŭ, ci au rămas aciia de lége denaintea domnii méle.

Pentru aceia, am dat domniia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie satul Orlea moșie vécinică și spre întărirea sfintei mănăstiri.

Și iată că și mărturii am pus domniia mea: jupan Dragomir vel dvornic și jupan Radul vel logofet și Badea vistier și Stan spatar și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica vel postelnic. Și ispravnic, Radul vel logofet.

Și s-au scris în luna lui aprilie 12 dni, vă leat 7077 ⟨1569⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 824 (Cozia, XLVII/8). Traducere; alte traduceri ibidem, mss. 209, f. 105v—106, 212, f. 5 și 215, f. 263.

EDIȚII. *DIR*, *B*, 313.

---

[1] Lectură nesigură.

---

143 1569 (7077) aprilie 16, București.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircei voevod, nepotul Mihnei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle lui Gligorie și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie partea lui Ion din valea Häeștilor și din deal, toată, de pretutindinea, pentru că îi iaste bătrînă și dreaptă moșie. Fiindcă i-au dat-o Ion de a lui bunăvoe, pentru că n-au avut feciori de trupul lui, ci au dat toată moșiia lui, lui Gligorie, ca să-l ție și să-l hrănească și să-l miluiască în viiață, iar după moartea lui, să aibă a-i face pomenire.

Pentru acéia și cu blestem au lăsat la moartea lui: carele va strica pomenirea lui, acel om să fie afurisit cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Drept acéia, am dat și domniia mea, ca să-i fie lui întru moștenire și ohabnică, lui și feciorilor lui, nepoților și strenepoților lui și de niminea să nu să clătească, după zisa domnii méle.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe cinstiții boieri ⟨ai⟩ domnii méle: jupan Dragomir vel vornic i jupan Radul vel logofăt i Stan spatar i Badea vistieriu i Mitrea ⟨comis⟩ i Ivașco stolnic[i] i Gonțea paharnic și jupan Stoica vel postelnic. Și ispravnic, Radul vel logofăt.

Şi am scris eu, Vladu logofăt, în scaunul cetăţii Bucureştilor, în luna lui april 16, leat 7077 ⟨1569⟩.

Io Alexandru voevod.

Acest izvod s-au tălmăcit de pe hrisovul slovenesc din cuvînt în cuvînt în limba rumânească de mine Dionisie Eclesiarhul Episcopia Rîmnicului, leat 1792 mai 30.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 825 (Baia de Aramă, I/2). Traducere din 1792.

EDIŢII. Tocilescu, *Doc. ist. I*, 89; *DIR, B*, 313—314.

144 1569 (7077) aprilie 25, Bucureşti.

Милостїю божїю, Їѡ Алїѯандрȣ воевод и господинъ въсои зем[ь]лю Ȣгг-ровлахиское, синъ великагѡ и предобраго Мирча воевод, анепсїю Михнев воевод. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми Цънкȣлов със синови си, елици им Богъ дастȣ, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ Токсобещїи, дел Татȣлов въса, вере елика се хтит избрати ѡт посвȣдю, занеже покȣпил Цънкȣлов ѡт Татȣл, за ҂ат҃г аспри готови. И продадоше Татȣлов за негов добром воли и със ȣзнанїе въсем мегїꙗшом и ѡт гѡр и ѡт дол и ѡт пред господства ми.

Сего ради, дадох господство ми Цънкȣлов, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и ним и синовом им и внȣком и превнȣчитом им и не ѡт когоже непотъкновено, поризмо господства ми.

Сеже и сведїтелїе поставлеем господство ми: жȣпан Добромир вел бан Кралевскїи и жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Радȣл вел лѡгѡфет и Стан спатар и Бадѣ вистїꙗр и Митрѣ комис <и> Ивашко столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика вел пѡстелник. Исправник, Радȣл вел лѡгѡфет.

И аз, Фїера, въ мали дїꙗце, <пис> въ столни град Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе к҃е дьни, лѣт ҂з҃оз.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ţîncul cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocina Toxobeştii, partea lui Tatul toată, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o Ţîncul de la Tatul, pentru 1 300 aspri gata. Şi a vîndut Tatul de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Ţîncul, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stan spătar şi Badea vistier şi Mitrea comis ⟨şi⟩ Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Fiera, între diecii mici, ⟨am scris⟩ în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 25 zile, anul 7077 ⟨1569⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş nr. 479, f. 34. Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 631 (sub august 10). Traduceri ibidem, S.I., nr. 826 (Vieroş, XI/1). şi ms. 349, f. 338v—339.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 314.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹгровлахиискои , синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, анепсеꙋ Михнев воеводї. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми жꙋпаницев Блъдае, дъщира Фрътатов дворникꙋ и със синови си, елицем Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест село Прꙋндꙋл и Кълинетꙋл, занеже мꙋ ест старе и праве ѡчине и покꙋпене ѡт жꙋпаница Строꙗса, за ҂аф аспри готови. А жꙋпаница Строꙗса, ѡна ест кꙋпил сїе више речене ѡчине ѡт Манѣ Згарое. И продал ест Манѣ Згарое ѡт свое добром волю.

А къда ест съда, Манѣ Згарое ѡи хокет да их изметнꙋт аспри жꙋпаницев Владае, дъщира Фрътатов дворник. И тако прѣше Манѣ Згарое како не ю ест продал, нꙋ ест поставил залог. А господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, със въсї чьстнтими правителе господства ми и видѣх господство ми книга покоинаго Винтилъв воеводꙋ и книга покоинаго Радꙋл воеводꙋ Калꙋгера и книга покоинаго Мирча воеводꙋ за ѡсташе. Такождере ѡсташе Манѣ Згарое ѡт закон и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми жꙋпаницев Блъдае, дъщира Фрътатов дворник, ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, неим и синовом и внуком и прѣвнучетом и не ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже сведѣтеле поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики логофет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис <и> Ївашко столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, Радꙋл велики логофет.

Пис мѣсеца априлїе ке дѣни, въ лѣт ҂зоз.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Vlădae, fiica lui Fîrtat vornic și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Prundul și Călinetul, pentru că îi sînt vechi și drepte ocine și cumpărături de la jupanița Stroiasa, pentru 1500 aspri gata. Iar jupanița Stroiasa, ea a cumpărat aceste mai sus-zise ocine de la Manea Zgaroe. Și a vîndut Manea Zgaroe de a lui bunăvoie.

Iar cînd este acum, Manea Zgaroe vrea să lepede asprii jupaniței Vlădae, fiica lui Fîrtat vornic. Și așa a pîrît Manea Zgaroe că nu i-a vîndut-o, ci a pus-o zălog. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea cartea răposatului Vintilă voievod și cartea răposatului Radul voievod Călugărul și cartea răposatului Mircea voievod de rămas. De asemenea a rămas Manea Zgaroe de lege și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Vlădae, fiica lui Fîrtat vornic, ca să-i fie de ocină și de ohabă, ei și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis ⟨și⟩ Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic, Ispravnic, Radul mare logofăt.

S-a scris în luna aprilie 25 zile, în anul 7077 ⟨1569⟩.
† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 827 (Ep. Rîmnic, LXVII/9). Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea; alte traduceri ididem, ms. 707, f. 151v (cu luna august) şi la Bibl. Acad., ms. 2530, f. 400—401 (cu luna august).
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 315. Facs. *Ibidem*, 522.

146 — 1569 (7077) aprilie 29, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹгровлахискои, синъ великаго и предобраго Мирча воеводꙋ и вънꙋкꙋ Михнѣ воеводꙋ. Даватъ господство ми сїе повеленїе господства ми ѡвемзи людїе, по име Дъмꙗн и съ синови си и Нѣг и съ синови си, ꙗкоже да им ест ѡчина ꙋ Копачани, дел Бошкев пъркалаб, въса, варе елика се хощет ѡбрести, ѡт поле и ѡт горꙋ и ѡт водꙋ и селицїе със кꙋкѣ, понеже ю покꙋпише више реченнꙋ ѡчинꙋ ѡт Їѡвана, дъщи Бошкев пъркалаб, за ҂гфое҃ аспри готови, ѡт неином добрꙋ воле и със ꙋзнанїе въсем мещїашом ꙋ ѡколо.

Тое радї и господство ми им дадох, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, ним и синовом имь и виꙋчетом имь и прѣвиꙋчето⟨м⟩, елико им Богъ припꙋстит и ни ѡт когоже непотъкновена, по ѡризмꙋ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣемъ господство ми почтени правители господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики лѡгѡѳет и Стан спатар и Бадѣ вистїаръ и Ивашко столник и Митре комис и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики пѡстелник. Исправник, Радꙋл велики лѡгѡѳет.

Пис мѣсеца априлїе кѳ҃ дьнъ, ѡт Адама текꙋщаго лѣта ҂зоз҃. Пис азъ, Перинка, въ столни град Бꙋкꙋрещъ.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod şi nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea aceastā poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Dămian şi cu fiii săi şi lui Neag şi cu fiii săi ca să le fie ocină în Copăceni, partea lui Boşca pîrcălab toată, oricît se va găsi din cîmp şi din munte şi din apă şi din selişte a cu case, pentru că au cumpărat mai sus-zisa ocină de la Iovana, fiica lui Boşca pîrcălab, pentru 3 575 aspri gata, de a ei bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor dimprejur.

De aceea şi domnia mea le-am dat, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor, cîţi le va lăsa Dumnezeu şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea pe cinstiţii dregători ai domniei mele: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stan spătar şi Badea vistier şi Ivaşco stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

S-a scris în luna aprilie 29 zile, de la Adam curgător anul 7077 ⟨1569⟩. Am scris eu, Perinca, în cetatea de scaun Bucureşti.

† Io Alixandru, voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 828 (Ep. Rîmnic, LXVII/8). Orig., perg. (17 × 35), pecete timbrată. Cu o traducere de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea — începutul sec. al XIX-lea; alte traduceri ibidem, ms. 707, f. 245v—246 şi la Bibl. Acad., ms. 2530, f. 393.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 315—316. Facs. *Ibidem*, 523.

147 1569 (7077) mai 31, Bucureşti.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, ficiorul marelui şi preabunului Mircii vodă, nepotul Mihne⟨i⟩ vodă. Dat-au domnia lui această poruncă a domniei lui sfintei şi dumnezieştii mănăstiri ce să zice de la Cricov, unde iaste hramul arhiestratig Mihail şi Gavril, ca să aibă satul Cornénii din Coastă, tot, cu tot hotarul şi cu vaduri de moară şi cu pădure şi cu toate, pentru că o au fost dat şi o au închinat jupanul Drăghici biv vel spătar ot Mărginéni la moartea lui şi a jupînésii lui, Velicăi şi a feciorilor lor, Radul i Drăghici şi a fie-sa, Frujinii, pentru sufletul lor şi al părinţilor lor, încă din zilele răposatului Pătraşco vodă. Şi au văzut domniia lui şi cartea răposatului Pătru vodă şi cartea lui Pătraşco vodă.

Drept acéia, au dat şi domniia lui sfintii şi dumnezieştii mănăstiri, că să-i fie spre întărire şi dumnezieştilor călugări spre hrană, iar domniei lui şi părinţilor domniei lui, vécinică pomenire.

Iar după acéia, jupîneasa Anca din Mărginéni, a lui Udrişte biv vel vistier şi fie-său, Udreşte şi fie-sa, Ilina, au avut Drăghici, feciorul lui Udrişte la moartea jupînései Ancăi, de au dat şi au închinat la sfînta şi dumnezieasca mănăstire cea mai sus-zisă, satul Cornéni de Lîngă Apă, tot, cu tot hotariul, cu vaduri de moară şi cu dealu şi un sălaş de ţigani cu ţiganca şi cu feciorii, pentru sufletul lui Udrişte biv vel vistier şi pentru sufletul lor.

Pentru acéia, au dat şi domniia lui sfintii şi dumnezieştii mănăstiri, ca să-i fie spre întărire şi călugărilor spre hrană, iar domniei lui şi părinţilor vécinică pomenire şi de nimini să nu să clătească, după zisa domniei lui. Iar care va strica această tocmeală, să fie afurisit de cei 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia.

Iată şi mărturii au pus domniia lui pe: jupanul Dragomir vel vornic şi jupanul Radul vel logofăt i Badea vel vistier i Stan vel spătar i Mitrea vel comis i Ivaşco vel stolnic i Gonţea vel peharnic i Stoica vel postelnic. Şi au' fost ispravnic Radul vel logofăt.

Şi s-au scris în scaunul Bucureştilor, mai 31 dni, leat 7077 ⟨1569⟩

Bibl. Acad., DCXXIII/2. Traducere din sec. al XVIII-lea; altă traducere la Arh. St. Buc. ms. 454, f. 226v—227 (fără lună şi zi).

EDIŢII. Florescu, *Mărgineni*, 61 (în *extras*, 359); *DIR, B*, 311—312 (sub 1569 ⟨martie 29—august 31⟩).

148 1569 (7077) mai 31, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воевода, анепсꙋ Михнев воеводе. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтѣи и божественѣи монастирꙋ глаголеми ѡт Криков, идеже ест храм архїистратига Михаила и Гавриила и прочїих бесплътних, ꙗкоже да мꙋ ест села Зъноага половина, дел Мъндещилор въса, варе елика се хтит избрати ѡт посвꙋде и със водинице, ѡт полю и ѡт сꙋх и ѡт шꙋм, ѡт посвꙋде, занеже га ест дал и приложил жꙋпаница Стана ѡт Стъичещи радї дꙋше еи и радї дꙋше братїꙗм еи, Драгомир и Дръгич и Нѣгꙋл и Кръстїꙗн и синъ еи, Негре и Кръстїꙗн, синꙋ Негрев и мати Кръстиꙗнов, Ана.

И паки дадоше ȣ свѣта монастир едни челѣд аци́гании, на име Воико със цигаикȣ си и синовн си, радї дȣше им и родїтелїе им, понеже га ест дал и приложил жȣпаница Стана ещиже ѡт при дьни покоинаго Петрашко воевода.

И изнаидох и истин<с>твовах господство ми със ѡтцȣ митрополит кѵр Єѵѳемїе и със ѡтцȣ Ананїю и със ѡтцȣ Єфремма, бившаго митрополити, како ест биѡ дал на свѣтѣи и божественѣи монастир села више реченȣ, ꙗкоже да мȣ ест свѣтѣи и божественѣи монастир въ ȣкрѣпленїе и ним въ вѣчное въспоминанїе.

Сего радї, дадах и господство ми свѣтѣи и божественѣи монастир, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и въ ȣкрѣпленїе и божественим иноком въ пищи, а господства ми и родителїе господства ми въ вѣчное бъспоминанїе и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Кои хокет разорит сїю ȣтакмежю, да бȣде проклет ѡт т҃нї ѡтци еже въ Никии.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радѵл велики логофет и Бадѣ вистиꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Ївашко столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. И исправник, Радѵл велики логофет.

Пис Стан, въ столни град Бȣкȣрещи, мѣсеца маи л҃а дьни, текȣщим лѣтом ѡт Адама, в лѣт ҂зоз.

† Їѡ Алїѯандрȣ воевода, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite de la Cricov, unde este hramul arhistrategilor Mihail şi Gavril şi al celorlalţi fără de trup, ca să-i fie satul Zănoaga jumătate, partea Măndeştilor toată, oricît se va alege de pretutindeni şi cu mori, din cîmp şi din uscat şi din pădure, de peste tot, pentru că l-a dat şi l-a dăruit jupaniţa Stana din Stănceşti pentru sufletul ei şi pentru sufletele fraţilor ei, Dragomir şi Drăghici şi Neagul şi Cîrstian şi fiul ei, Negre şi Cîrstian, fiul lui Negre şi mama lui Cîrstian, Ana.

Şi iarăşi a dat la sfînta mănăstire un sălaş de ţigani, anume Voico cu ţiganca sa şi cu fiii săi, pentru sufletele lor şi ale părinţilor lor, pentru că i-a dat şi i-a dăruit jupaniţa Stana, încă din zilele răposatului Petraşco voievod.

Şi am aflat şi am adeverit domnia mea cu părintele mitropolit chir Efthemie şi cu părintele Anania şi cu părintele Efrem, foşti mitropoliţi că a fost dat la sfînta şi dumnezeiasca mănăstire satul mai sus-zis, ca să-i fie sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri de întărire şi lor de veşnică pomenire.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri, ca să-i fie ocină şi de întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Cine va strica această întocmire, să fie blestemat de 318 părinţi cei de la Nicheia.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Radul mare logofăt.

A scris Stan, în cetatea de scaun București, luna mai 31 zile, ani curgători de la Adam. în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/39. Orig., perg. (22 × 35,5), pecete timbrată. Traducere ibidem, ms. 2530, f. 402.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 316—317. Facs. *Ibidem*, 524.

---

149 1569 (7077) iunie 1, București.

Hrisovul mării sale Io Alexandru voevod la mănăstire, pentru moșiia Blagodești din județul Ialomița, leat 7077 ⟨1569⟩ iunie 1.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircea vodă, nepotul Mihai [1] vodă. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele sfintii și dumnezeeștii mănăstiri ce să cheamă Cricoveni, unde este hramul arhistratigi Mihail și Gavriil, ca să ție satul Blagodeștii, partea care au fost a jupînului Drăghici vel comis și a jupînului Udriște postelnic și a jupînesii Calii dvornicesii, toate părțile lor, cît să vor alege du pretutindinea, pentrucă au fost dat ei sfintii mănăstiri aceste moșii pentru sufletu răposatului jupînului Neagoie, ca să fie moșiia sfintii mânăstiri ohabnică.

Drept aceia și domniia mea am văzut și am cetit cărțile răposatului Moise vodă și cărțile răposatului Pătru voevod. Deci și domniia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domnii mele, ca să ție sfînta mănăstire acea moșiie ohabnică și stătătoare și de nimeni neclătită, după zisa domnii mele.

Încă și mărturie am pus domniia mea pre: jupîn Dragomir [2] vel ban i Dragomir vel dvornic i jupîn Radu vel paharnic [3] i Mitrea ⟨comis⟩ i Gonțea ⟨paharnic⟩ și Ivancea[4] stolnic i jupîn Stoica vel postelnic. Și ⟨ispravnic⟩, Radu logofăt.

Și Marcu grămătic, care am scris în scaunul Bucureștilor.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 830 (Mărgineni, XI/2). Traducere; altă traducere ibidem, ms. 454, f. 230v.

EDIȚII. *DIR, B*, 317.

---

[1] În loc de: Mihnea.

[2] În loc de: Dobromir.

[3] În loc de: logofăt.

[4] În loc de: Ivașco.

---

150 1569 (7077) iunie 6, București.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсое земле Ꙋггровлахинскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анѣпсеꙋ Михнев воевода. Дават господства ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтꙋмꙋ и божествномꙋ монастир глаголими Глъвъчюг, ꙗкоже да мꙋ ест село Чернътещии пол, ѡт

по въс хотар и със подгорие и със две водиниціе ѡт горъни брод, занеже тои село и водиници сȣт староі и правѣ и за дединȣ свѣтȣмȣ монастир.

А ѡ тем, биѡ их ест притеснил Їван лѡгѡфет при дьни Петрȣ воевода, тере им ест ȣзел више речено село и водинице въ иних силостии. А господство ми видѣх и истинствовах како више речено село и водинице за д<ѣ>[1]динȣ били сȣт свѣтȣмȣ монастир.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтомȣ монастирю и ж<и>[1]вȣщих въ монастирȣ иноци, бити им више речено село и водинице еже сȣт и по прѣжде държал <свѣ>[1]та монастиръ, бити им въ ѡчинъ и въ покрѣпленїе свѣтȣмȣ монастирю, а б<оже>[1]с<тъвн>[1]им иноком въ пищȣ и въ ȣстрабȣ, а господствȣ ми вечнъе въспоминанїе и родителеим господствȣ <ми и>[1] ни ѡт когоже нѣпоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведѣтеле их постав<лѣем господство ми: жȣп>[1]ан <Доб>[1]р<о>[1]мир велики бан Кралѣвски и жȣпан Драгомир велики дворник и <жȣпан Радул>[1] велики лѡгѡфет и Бадѣ вистиꙗр и жȣпан Стан спатар и Гонце пехарник, Ивашко ст<олник>[1] и Митрѣ комис и Стоикица велики постелник. Исправник, Радул велики логофет.

И аз, Ръзмирицъ, еже написах въ град Бȣкȣрещи, мѣсеца юнїе ѕ҃, въ лѣт ҂зоз.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Glăvăciog, ca să-i fie satul Cernăteștii jumătate, de peste tot hotarul și cu podgorie și cu două mori de la vadul de sus, pentru că acel sat și morile sînt vechi și drepte și de moștenire ale sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, le-a cotropit Ivan logofăt în zilele lui Petru voievod, de le-a luat mai sus-zisul sat și morile cu sila. Iar domnia mea am văzut și am adeverit că mai sus-zisul sat și morile au fost de moștenire ale sfintei mănăstiri.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri și călugărilor trăitori în mănăstire să le fie mai sus-zisul sat și morile, pe care le-a ținut sfînta mănăstire și mai înainte, să le fie de ocină și de întărire sfintei mănăstiri, iar ⟨dumnezeieștilor⟩[1] călugări de hrană și de folosință, iar domniei mele și părinților domniei ⟨mele⟩[1] veșnică pomenire ⟨și⟩[1] de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori le-am pus ⟨domnia mea:⟩[1] jupan ⟨Dob⟩[1]r⟨o⟩[1]mir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și ⟨jupan Radul⟩[1] mare logofăt și Badea vistier și jupan Stan spătar și Gonțe paharnic, Ivașco stolnic și Mitrea comis și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Răzmiriță, care am scris în cetatea București, luna iunie 6, în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 831 (Glavacioc, XVII/2). Orig., hîrtie (31,5 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1843; alte traduceri: ibidem, ms. 223, f. 71v—72 și la Bibl. Acad., CMXI/100.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 318. Facs. *Ibidem*, 525.

---

[1] Loc rupt.

151 1569 (7077) iunie 13.

Jupan Dobromir marele ban din Craiova, scris-am aceasta a mea carte acestor oameni, anume Stanciul şi cu fraţii lui şi Manea cu fraţii lui şi Dragosin cu fraţii lui şi Drăgan cu fraţii lui şi cu toţi feciori⟨i⟩ lor, cîţi Dumnezău le-au dăruit, pentru că am dat lor moşie în Mădulari toată, cu tot hotariul şi Rogojîna toată şi cu doao séciuri şi Iacovul tot, cu tot hotarul, pînă în matca Bălşorei, şi din deal şi din vale, peste tot, şi din sălişte şi din cîmpŭ şi din apă şi în deal, care au fost a lor bătrînă şi dreaptă moşie de la moşi.

Iar după acéia au avut ⟨pîră⟩ înnaintea mea cu satul Mărginénii şi cu Bătăşanii şi cu Priotésele şi cu Giurgeştii. Şi aşa pîrîia acéste sate, Mărginénii şi Bătăşanii şi Priotésele şi Giurgeştii înnaintea mea cum că au fost ale lor acéste moşii de la moşi. Deci eu am căutat şi am judecat, pe dreptate şi pe lége şi cu boiari bătrîni dinprejur şi am văzut şi cartea răposatului Radului vodă, feciorul marelui Vlad vodă, preafrumoasă cum că acésté numite mai sus moşii au fost de la moşi a Stanciului şi a Manei şi a lui Dragosin şi a lui Drăgan iar satul Mărginénii i Bătăşanii şi Priotésele şi Giurgeştii n-au avut moşie nicicum întru acéste silişti care sîntŭ mai sus-scrise, ce au fostŭ moşii de la moşi a Stanciului şi a Manei i Dragosin şi Drăgan.

Pentru acéia, aşîjderea şi eu am dat ca să fie Stanciului şi Manei şi lui Dragosin şi lui Drăgan şi cu toţi feciorii lor moşii ohabnice, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strenepoţilor lor şi dă niminea neclătită, peste zisa mea.

Însă şi mărturii am pus boiari bătrîni dimprejur, pre nume: Pătru din Livezi i Hamza din Crăţăşti i Ţăcşa vătaful i Barbul Gurgui i Dajiul logofăt i Datco logofăt.

Şi am scris eu, Popiţa logofăt, luna iunie 13, vă leat 7077 ⟨1569⟩.

Această carte băn⟨e⟩ască o am tîlcuit eu, popa Badea di la bisiarica mării sale domnul bizadi ot Craiova.

Bibl. Acad., MCDLXX/25. Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

152 1569 (7077) iunie 14.

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода и анепѯеȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми Бланкȣлов и Мангъв със братием си и със синовим, елицї им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Бȣкше, ѡт дел Тоадеров бан и жȣпаницев Грандев, і҃ паши, занеже даде Тоадер бан и жȣпаница Гранда тех і҃ паши за ѡчинȣ ѡт своюм добро волю, ещеже къда сȣт били прибѣзи. И пак да им ест Бланкȣлов и Мангъв ѡчинȣ ȣ Бȣкше, ѡт дел Тоадеров бан и жȣпаницев Грандев л҃ѕ паши за ѡчинȣ, понеже покȣпи Бланкȣл и Манга таю ѡчинȣ ѡт жȣпаница Гранда, за ҂вр҃ аспри.

И пак да им ест Бланкȣлов и Мангъв ѡчинȣ ȣ Бȣкше, ѡт дел Алъманов и ѡт дел Зъганов, анепѯеи Прїев, д҃ї стъжени, понеже покȣпи Бланкȣл и Манга таю ѡчинȣ ѡт Алъман и ѡт Зъган, за ѵ҃[1] аспри. И продадоше жȣпаница Гранда и Алъман и Зъган тех више речене ѡчине ѡт своею добро волю и със ȣзнанїе въсем мегиꙗшом.

Сего радї, дадох и господство ми Бланкȣлов и Мангъв, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ и ѡхабȣ, им и синовом им и внȣком им и прѣвночитом им и не ѡт когоже непотъкновено, поризмо господства ми.

Сеже и сведетеле поставлеҳ господство ми: жѹпан Довромир велики бан Кралевски и жѹпан Драгомир велики дворник и жѹпан Радѹл велики логофет и Стан спатар и Бадѣ вистїiар и Митрѣ комис и Ївашко столник и Гонцѣ пеҳарник и Стоика велики постелник. Исправник, Радѹл велики логофет.

Пис аз, Ѡнча, мѣсеца юнїе д͠ї дьни, въ лѣт ҂з̅о̅з̅.

† Їѡ <Алеѯандрѹ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь>[2].

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod și nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlaicul și lui Manga cu frații lor și cu fiii, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Bucșa, din partea lui Toader ban și a jupaniței Granda, 10 pași, pentru că a dat Toader ban și jupanița Granda acei 10 pași de ocină, de a lor bună voie, încă de cînd au fost pribegi. Și iarăși să le fie lui Vlaicul și lui Manga ocină în Bucșa, din partea lui Toader ban și a jupaniței Granda 36 pași de ocină, pentru că au cumpărat Vlaicul și Manga acea ocină de la jupanița Granda, pentru 2 100 aspri.

Și iarăși să le fie lui Vlaicul și lui Manga ocină în Bucșa, din partea lui Alăman și din partea lui Zăgan, nepoții lui Pria, 14 stînjeni, pentru că au cumpărat Vlaicul și Manga acea ocină de la Alăman și de la Zăgan, pentru 400 [1] aspri. Și au vîndut jupanița Granda și Alăman și Zăgan acele mai sus-zise ocine de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea lui Vlaicul și lui Manga, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Mitrea comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Oncea, luna iunie 14 zile, în anul 7077 〈1569〉.

† Io 〈Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn〉[2].

Arh. St. Buc., S.I., nr. 832 (Radu Vodă, XLVIII/1). Orig., perg. (35 × 40), lipsă un fragment, pecete timbrată. Cu o traducere de la inceputul sec. al XX-lea; altă traducere ibidem, ms. 256, f. 492.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 318—319.

---

[1] Lectură nesigură.

[2] Loc șters.

---

153 〈1569〉 iunie 15, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircea voevod, sin Mihnea voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele lui Stan Bostan și văru-său Bunei și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu îi va da, ca să le fie lor moșie la Mărăcinenii Cracei, însă partea tată-său Bostan și partea Bonii toată, oricît să va alege, din cîmp și din uscat și din pădure și din apă și din satu și du pretutindinea și du preste tot hotarul, însă din apa Buzăului pînă în hotarul Gorbăvilor, pentru că este bătrînă și dreaptă moșie de baștină încă mai dinnainte vreme, din zilile răposatului Basarab voevod.

Iar după aceia, Stan, sin Bostan și Bonea ce s-au scris mai sus au avut pîră înaintea domnii méle cu Vlad și cu Radu și cu Danciul și cu Mîinea din Sulimanul. Și așa pîra Vlad i Radu i Danciul și Mîinea pă Stan și pă Bunea ce s-au scris mai sus cum că au avut și ei moșie la Mărăcinenii Cracei dinpreună cu Stan și cu Bunea iar Stan și Bunea, ei au zis înaintea domnii mele că n-au avut nicidecum moșie cu ei. Apoi, întru aceia, domniia mea însumi am luat seama și însumi am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții boerii domnii méle și însumi am dat domniia mea Vladului i Radului i Danciului și Mîinei lege, 12 boeri, ca să jure cum că au avut și ei moșie la Mărăcineni⟨i⟩ Cracei. Și au pus zi și s-au făcut și răvașile domnii méle iar ei la zi și la soroc nicidecum n-au putut ca să jure, ci au rămas Vlad i Radu i Danciul și Mîinea de lege dinnaintea domnii méle. Și au luat Stan și Bunea amîndoă răvașile dinnaintea domnii méle.

Drept aceia, am dat și domniia mea lui Stan, sin Bostan i vără-său Bunei, ca să le fie lor aceste mai sus-zise moșii de baștină și ohabnice, lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea: jupan Dragomir[1] vel ban al Craiovei i jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i jupan Stan vel spatar i jupan Badea vel vistier i Mitrea comis i Ivașco portar[2] i Gonțea paharnic i jupan Stoica vel postelnic. Ispravnic, Radu vel logofăt.

Și eu, Stoica logofăt, care am scris în scaunul cetății, în București, iunie 15 dni, de la Adam cursul anilor, vă leat 7078 ⟨1570⟩.

Acest izvod s-au tălmăcit în limba românească întocmai după hrisovul cel slovenesc la Școala slovenească din București. Az Chiriță dascăl slovenesc izpisah 1814 noemvrie 12.

Bibl, Acad., MCDLXXXVIII/67. Traducere din 1814.
Datat după domn și sfatul domnesc.

---

[1] În loc de: Dobromir.
[2] În loc de: stolnic.

---

154 1569 (7077) iunie 23, București.

† Милостїю божїею, Iѡ Ѧлеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсеȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми ѡвем людїе, по име Дръгич и Стан и със синови, варе елице им даст Богъ, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Ромънещи, инхне дела въсѣ, варе елице се хощет наити ѡт по въсѣх хотарове. Ѧли хотарове да им се знает: ѡт Гергелеȣ право дори ȣ Дѣлȣл Бȣдеви и ѡт тȣи право ȣ Дѣлȣл Братков, понеже им сȣт стара и права ѡчинȣ и дѣдїно. И хотарисали сȣт Дръгич и Стан със кд҃ болѣри.

Ѧ потом, къда ест бил въ дьни Петров воевода, а Дръгич и Стан, ѡни имали сȣт пренїе със Владуꙋл и със Стан ѡт Томещи и със чет им и възѣли сȣт Владуꙋл и Стан ві҃ и хотарник, тере сȣт ходили и хотарисали и поставили сȣт тех ві҃ болѣри белѣке и хотарове и притеснили сȣт Владуꙋл и Стан със тех ві҃ болѣри по Дрьгич и Стан.

Ѧ потом, кьда ест бил съда, а Дрьгич и Стан, ѡни възели сȣт кд҃ болѣри, пак ѡт прѣд Петров воевода и доселили сȣт Стан и Дръгич ръвашȣл Петров воевода прѣд господства ми ѡт тех к͠д болѣри; таже дал съм хотарникȣл господство ми Дръгичов и Станов слȣг господства ми, Герча постелник и да си събираеѣт Дръгич и Стан тех к͠д болѣри ѡт дьни Петров воевода. Таже, ѡт тȣи да ходит и да хотарисает како хокет наити направо. И събирали сȣт Дръгич и Стан тех к͠д болѣри въси и ходили сȣт и хотарисали тех к͠д болѣри и прѣселили сȣт хотарове и каменем тѣх в͠і болѣрим по кȣде сȣт нашели тех к͠д болѣри ере ест направо. И възел сьм господство ми ѡт тех в͠і болѣри волови и ѡсташе Владꙋл и Стан ѡт закона ѡт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох и господства ми Дрьгичов и Станов, ꙗкоже да им ест сїе више речена ѡчинȣ въ ѡчинȣ и въ ѡхаб и им и синовем им и и внуком и прѣвнучитом им и не ѡт когожде непотъкновено, поризмо господство ми.

Сеже и сведетелїем поставлѣет господства ми правителїем господства ми: жȣпан Добромир велики бан Клалевскїи и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радꙋл велики лѡгѡфет и Стан спатар и Бадѣ вистїiар и Митрѣ комис и Ивашко столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворникȣ.

И аз, Бадѣ Боровѣнȣл, еже написах въ настолни градꙋ Бȣкȣрещи, мѣсеца їюнїе к͠г дьни, текȣщѣго лѣтом ҂з͠оз.

† Іѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Drăghici și Stan și cu fiii, oricîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Românești, părțile lor toate, oricît se va afla de peste toate hotarele. Însă hotarele să li se știe: din Ghergheleu drept pînă în Dealul lui Buda și de aci drept în Dealul lui Bratco, pentru că le sînt veche și dreaptă ocină și dedină. Și au hotărnicit Drăghici și Stan cu 24 boieri.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Petru voievod, iar Drăghici și Stan, ei au avut pîră cu Vladul și cu Stan din Tomești și cu ceata lor și au luat Vladul și Stan 12 ⟨boieri⟩ și hotarnic, de au mers și au hotărnicit și au pus acei 12 boieri semne și hotare și au împresurat Vladul și Stan cu acei 12 boieri pe Drăghici și pe Stan.

Iar apoi, cînd a fost acum, iar Drăghici și Stan, ei au luat 24 boieri, iarăși dinaintea lui Petru voievod și au adus Stan și Drăghici răvașul lui Petru voievod înaintea domniei mele de la acei 24 boieri; astfel am dat domnia mea hotarnic lui Drăghici și lui Stan, pe sluga domniei mele, Ghercea postelnic și să strîngă Drăghici și Stan pe acei 24 boieri din zilele lui Petru voievod. Astfel, la aceasta, să meargă și să hotarnicească cum vor afla mai drept. Și au strîns Drăghici și Stan pe toți acei 24 boieri și au mers și au hotărnicit acei 24 boieri și au strămutat hotarele și pietrele acelor 12 boieri pe unde au mers acei 24 boieri căci este mai drept. Și am luat domnia mea boi de la acei 12 boieri și au rămas Vladul și Stan de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Drăghici și lui Stan, ca să le fie această mai sus-zisă ocină de ocină și de ohabă și lor și fiilor lor și și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea pe dregătorii domniei mele: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Mitrea comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Badea Voroveanul, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 23 zile, ani curgători 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, nr. CCLIX/1. Orig., hîrtie (41 × 27,5), pecete timbrată.

---

155 1569 (7077) iunie 27, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ꙋггрѡвлахїискои, синъ великааго и прѣдобрааго Мирчев воевода, синъ <Михнев> воевода. Желанїе въсприꙗхѡм <къ божественимъ> цръквам по пророчьскомꙋ словꙋ: „Имже ѡбразѡм желает елен на источники воднїе, сице желает и дꙋша моѧ к тебѣ, Боже“. И п<ак:> „Блажен мꙋж милꙋен въс дьнъ <наслаждает се господови“>.

Сего радї, тъще бо се и аз въсем свѣтїим и божественїим цръквам, наипаче къ семꙋ чьстномꙋ свѣтомꙋ мѣстꙋ, монастира глаголемааго Ѡс<тров>, храмаже свѣтѣи и прѣчистѣи и прѣблагословенѣи владичице нашеи Богородици и присно дѣви Марїꙗ и чьстнаго и славнаго еꙗ рождъство. Сеже, видѣхѡм ѡбсиротѣвша ѡт благочьстивїих свѣтопоч<ивш>їи господах, дѣдї и прѣдѣди наших и помислих и господство ми подновити и ꙋтвръдити и миловати и назирати, елико есмо мощни, по нашои силѣ, ѡт Бого данна нам власт, ꙗко да ест ѡброк свѣтомꙋ монастирꙋ ката годїне по ҂а҃ крꙋщи и по ҂в҃ аспри, ꙗко да приходит сестре ѡт свѣта монастира више именита на Вьскресенїе господа Бога нашего Їсꙋса Христа, да възимают ѡброк свѣтомꙋ монастирꙋ. И ѡт сꙋдство Ѡлт, къбли ѡхабски е҃ ѡт жито и ечменꙋ къбли е҃ и ѡт винарич господско ѡт Рибник ката годїне по с҃ ведре за вин.

Тиꙗ въсѣх приложих господство ми да сꙋт въ ꙋкрѣпленїе свѣтомꙋ, божественомꙋ монастирꙋ и чьстнѣишим інокѡм въ пищꙋ, намже въ вѣчинои въспоминанїе и рѡдїтелем нашим. И молитвами прѣчистїе владичици нашои Богородице да сподобит ни въ деснаго стоанїа и да въси хѡщем полꙋчити, да ни бꙋдет помощница и прѣдстателница топла и сь вашими молитвами, амин.

И аз, Бꙋта, еже писах въ настѡлни градꙋ Бꙋкꙋрещї, въ мѣсеца юнїе кз҃ дьни, ѡт Ѧдама текꙋщаго, въ лѣт ҂зоз҃.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui ⟨Mihnea⟩ voievod. Am ridicat dorinţa ⟨către dumnezeieştile⟩ biserici după cuvîntul proorocesc: „În ce chip doreşte cerbul către izvoarele de apă, astfel doreşte şi sufletul meu către tine, Doamne“. Şi iarăşi: „Fericit bărbatul care miluieşte în fiecare zi ⟨se îndulceşte de domnul“⟩.

De aceea, mă străduiesc şi eu către atotsfintele şi dumnezeieştile biserici, mai ales către acest cinstit sfînt lăcaş, mănăstirea numită Os⟨trov⟩, hramul sfintei şi preacuratei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei şi slăvitei ei Naşteri. Astfel, am văzut-o rămasă sărăcită de la binecinstitorii sfînträposaţi domni, moşii şi strămoşii noştri şi am cugetat şi domnia mea să înnoiesc şi să întăresc şi să miluesc şi să păzesc, după cît ne este cu putinţă, după puterea noastră, din stăpînirea dată nouă de Dumnezeu, ca să fie obroc sfintei mănăstiri în fiecare an cîte 1 000 de bolovani de sare şi cîte 2 000 aspri, ca să vină surorile de la sfînta mănăstire mai sus-numită la Învierea domnului Dumnezeului nostru Isus Hristos, să ia obrocul sfintei mănăstiri. Şi din judeţul Olt, 5 găleţi ohabnice de grîu şi de orz 5 găleţi şi din vinăriciul domnesc de la Rîmnic în fiecare an cîte 2 000 de vedre de vin.

Acestea toate le-au dăruit domnia mea, să fie de întărirea sfintei, dumnezeieştii mănăstiri şi cinstiţilor călugări de hrană, nouă şi părinţilor noştri de veşnică pomenire. Şi cu rugăciunile preacuratei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, să ne învrednicească şederea în partea dreaptă şi care cu toţii vrem s-o dobîndim şi să ne fie ajutătoare şi sprijinitoare caldă şi cu rugăciunile voastre, amin.

Şi eu, Buta, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, în luna iunie 27 zile, de la Adam curgători, în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 833 (Ep. Argeş, LXX bis/4). Orig., perg. (30 × 41), rupt şi şters, pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere din 1912; altă traducere la Bibl. Acad., LXXV/170 (de la mijlocul sec. al XVIII-lea).

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 319—320.

---

156 1569 (7077) iulie 2.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсою земле Ꙋггрровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсеꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми светѣи Єпископїе глаголемаго Бꙋзъвскомꙋ, ꙗкоже да ю ест едни челѣд ѡт аџигани, по име Радꙋл златар със децами си и съ аџиганка си, понеже га ест дал жꙋпан Радꙋл столник ѡт Болдещи на съмрътъ емꙋ. И прїиде сама мати его, жꙋпаница Марїꙗ, тере га исписах се въ светомꙋ помѣник ꙗкоже да мꙋ ест помѣнꙋ его, в вѣки.

Сего радї, дадох и господство ми светѣи Єпископїе више реченꙋ челѣдꙋ ѡт аџиган.

Єщеже и закленанїе поставлюх господство ми: кои разорити сїе више помѣнꙋ, да ест проклет и тръклет ѡт т҃иї ѡтцъ иже въ Н⟨и⟩кеи градꙋ.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Добромир велики ⟨бан Крал⟩евски и жꙋпан Драгомир велики дворн⟨ик⟩ и жꙋпан Радꙋл велики логофет и Стан спатар и Бадѣ вистїꙗр и Івашко столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Стоика вел постелник.

И аз, Михаю, пис мѣсеца юлїе в҃ дьни, в лѣт ҂зоз҃.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei Episcopii numită a Buzăului, ca să-i fie un sălaş de ţigani, anume Radul zlătar cu copiii săi şi cu ţiganca sa, pentru că l-a dat la moartea lui jupan Radul stolnic din Boldeşti. Şi a venit însăşi mama lui, jupaniţa Maria, de l-a scris în sfîntul pomelnic ca să-i fie lui pomană, în veci.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei Episcopii mai sus-zise sălaşul de ţigani.

Încă şi blestem am pus domnia mea: cine va strica această pomană de mai sus, să fie blestemat şi de trei ori blestemat de 318 părinţi cei din cetatea Nicheia.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ⟨ban⟩ al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stan spătar şi Badea vistier şi Ivaşco stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Stoica mare postelnic.

Şi eu, Mihai, am scris, luna iulie 2 zile, în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXVI/21. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată. Traducere la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 589v.
EDIŢII. Slav. *Miletič*, 359. Trad. *DIR*, *B*, 320. Facs. *DIR*, *B*, 526.

---

157 1569 (7077) iulie 22, Stăneşti.

† Въ име Ѡтца и Сина и свѣтаго Дꙋха, амин.

Пишет жꙋпан Добромир велики бан Кралевскѡм сїю мою книг ѡвомꙋ поп, по име Іѡнка ѡт Тисмана, ꙗкоже да ест волен със сїю мою книг дръжати се ѡчинꙋ ꙋ Негоещи, дел Шърбанов въсах, понеже ѡ ест покꙋпила ѡт Шърбан, за л҃ златици.

И пак ѡт Охъбицъ, дел Вълкꙋлов, синъ Данов, въсах, почто радї ѡ ест покꙋпил за л҃ златици. И едни ливаде [1] ѡт код бродове, понеже ѡ покꙋпила ѡт над Миклѣ ѡт Бръдичани, за ѳ҃ златици.

И продадоше сїю више реченех ѡчинех ѡт ниxне добровом воле. Тем радї, дадох и аз поп Юнкев и сестра си Воикев, дъщера Станкев, сїю више писанех ѡчинех, ꙗкоже да им ест въ ѡчинех и въ ѡхабнех, ним и синовом их и виꙋком. И да мꙋ ест непоколѣбима, през моа реч.

Таже и свѣдетле поставих аз, стари болѣри ѡт Жил: първо Пътрꙋ ѡт Ливези и Хамза ѡт Крецещи и Дажꙋл лѡгѡфет и Драгамир ѡт Слъвилещи и Строе ѡт Томѣни и Калотъ постелник ѡт Кле⟨жа⟩[2]ни и Никꙋла лѡгѡфет и Станчюл Тътърскꙋл лѡгѡфет и Барбꙋл постелник и Татамир постелник и Нѣгое ватах великомꙋ бан ѡт двора.

Ꙗз, Стоиче, еже начрътах ꙋ сел Стънещи, мѣсеца юлїе к҃в дьни, въ лѣт ҂зоз҃.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, amin.

Scrie jupan Dobromir mare ban al Craiovei această carte a mea acestui popă, anume Ioica din Tismana, ca să fie volnic cu această carte a mea să-şi ţină ocină în Negoeşti partea lui Şărban toată, pentru că a cumpărat-o de la Şărban, pentru 30 galbeni.

Şi iarăşi din Ohăbiţa, partea lui Vîlcul, fiul lui Dan, toată, pentru că a cumpărat-o, pentru 30 galbeni. Şi o livadă[1] de lîngă vaduri, pentru că a cumpărat-o de la Miclea din Brădiceni, pentru 9 galbeni.

Şi au vîndut aceste mai sus-zise ocine de a lor bunăvoie. De aceea, am dat şi eu popii Ioica şi surorii sale, Voica, fiica Stancăi, aceste mai sus-scrise ocine, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor. Şi să-i fie neclintit, peste zisa mea.

Astfel şi martori am pus eu, boierii bătrîni de la Jiu: mai întîi Pătru din Livezi şi Hamza din Creţeşti şi Dajul logofăt şi Dragomir din Slăvileşti şi Stroe din Tomeni şi Calotă postelnic din Cle⟨ja⟩[2]ni şi Nicula logofăt şi

Stanciul Tătărăscul logofăt şi Barbul postelnic şi Tatomir postelnic şi Neagoe vătaful marelui ban de la curte.

Eu, Stoicea, care am însemnat în satul Stăneşti, luna iulie 22 zile, în anul 7077 ⟨1569⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr, 834 (Tismana, XV/1). Orig,. hîrtie (31 × 21), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss, 329, f. 358 şi 335, f. 243v—244.

EDIŢII. Trad. *DIR, B,* 320—321. Facs. *Ibidem,* 527.

---

[1] Cuvînt corectat.

[2] Loc rupt.

158

1569 (7077) august 5.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ <въсои> зе<мле> Ѹггровлахиеское, синъ великаго и добраго Мирчев воевода, анепсеѡм Михнев вое<вода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми ѡвемзи лїдїе>, имене Манюл със четом си и Прълач със...дъщера Данȣлов и Станȣл със синови си и поп Ѡпрѣ със братиꙗм си и Кълин със синови <си>...Пътрȣ със синови си и Стан със синови си и Слав със синови си и Захарие със синови си и със братием си и Мънѣ със братиꙗм си и Иѡн със...и Степан със братием си и Станчюл със синовим си и Радꙋл със синовим си и Пътрȣ със синовим си, елицим Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ <ȣ Тȣрчани>...понеже им ѡ бил ѡт прѣждѣ врѣме за дѣдїно. И дал тех лїдїе еже ест више писани радї таꙗ ѡчинȣ ѡт Тȣрчани, еже се зовет ѡчинȣ Кралевски е...дал тога ѡчинȣ что се зовет ѡчинȣ Кралевски и помиловаше по тех лїдїе еже ест више рѣх, радї тои дешȣгȣбинȣ что ест бил дал. Тако г...Кралевска. И а потом приидоше и пред господства ми. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдїх мȣ съ въсеми чьститими правителю господства ми...господари и дадох и господство ми тех лїдїе, еже ест више писани, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ѡхабȣ, ним и синовом им и вноком и прѣвночитом и не ѡт когоже <непотъкновено, по ѡризл о господства ми>.

<Сеже сведетелїе> поставлю господства ми: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радꙋл велики логофет... Митрѣ велики комис и жȣпан...Исправник, Драгомир великомȣ дворник.

<Пис аз>...кȣл дниꙗк, мѣсеца авгꙋст е҃ дьни и ѡт Адама текȣщаго лета, въ лѣт ҂з̅о̅з̅.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn ⟨a toată ţara⟩ Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. ⟨Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni⟩, anume Maniul cu ceata sa şi Părlaci cu ... fiica lui Dan şi Stanul cu fiii săi şi popa Oprea cu fraţii săi şi Călin cu fiii ⟨săi⟩ ... Pătru cu fiii săi şi Stan cu fiii săi şi Slav cu fiii săi şi Zaharie cu fiii săi şi cu fraţii săi şi Mîinea cu fraţii săi şi Ion cu ... şi Stepan cu fraţii săi şi Stanciul cu fiii săi şi Radul cu fiii săi şi Pătru cu fiii săi, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină ⟨în Turceni⟩ ... pentru că le-a fost dinainte vreme de moştenire. Şi au dat acei oameni care s-au scris mai sus, pentru acea ocină din Turceni care se cheamă ocina craiovească... au dat acea ocină ce se cheamă ocina craiovească şi

a miluit pe acei oameni care s-au zis mai sus, pentru acea duşegubină pe care au dat. Astfel... craiovească. Iar după aceea au venit şi înaintea domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi i-am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele ... domni şi am dat şi domnia mea acelor oameni, care s-au scris mai sus, ca să le fie ocină ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni ⟨neatins, după porunca domniei mele⟩.

⟨Iată martori⟩ pun domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt... Mitrea mare comis şi jupan ... Ispravnic, Dragomir mare vornic.

⟨Am scris eu⟩ ... cul diac, luna august 5 zile şi de la Adam ani curgători, în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCVIII/49. Orig., perg., rupt şi pătat, cu părţi lipsă, pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 321—322.

159

⟨1569⟩ august 7.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсою земли Ꙋггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсеꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми Станчюлов и Стънислав и Кнев и със синови си, елици им господъ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ ꙋ Милещи, ѡт дел Радꙋлов третаго дел, за т͠и <аспри>, ѡт кладенец дори хатар и ѡт полю в͠ ниве. И продадоше ѡни ѡт негово добро волю и със знанїе вьсем мегїашом ѡт гор из дол.

А потом, покꙋпи Тоадер ѡчинꙋ ꙋ Горни Милещї ѡт Ѡпрѣ четврътаго дел, за ҂а͠ <аспри> готови. И продаше ѡт негов добро волю и със знанїе мнози мегїаши ѡт по кръстꙋ место.

И пак покꙋпи Тоадер ѡчинꙋ ꙋ Долни Милещи, дел Арманкъв въсах ѡт посвꙋде, за ѱ͠ аспри готови. И продадоше Арманка ѡт неина добра волю и със знанїе въсѣм мегїашом ѡт по ѡкръстꙋ мѣстом.

А потом, покꙋпи Стаюл ѡчинꙋ ꙋ Долни Милещї, дел Владулов въсах ѡт посвꙋде, за х͠и аспри готови и една лозїе. И продадоше ѡни ѡт нехнꙋ добро волно и със знанїе въсѣм мегїашом.

И а потом, пак покꙋпи Стан със братїем Стоꙗ и Шербан и Татꙋл ѡчинꙋ <ꙋ> Долни Мишещи, ѡт Корлат, петаго дело, за ф͠и аспри готови. И продадоше ѡни ѡт неговꙋ добро волю и със знанїе въсѣм мегїашом.

А потом, покꙋпи Дан а͠ лозїе ѡт Стоика ѡт Чоръщи да мꙋ ест дѣдинꙋ, за с͠ аспри. И продадоше Стоика ѡт неговꙋ добро волю и със знанїе въсѣм мегїашомꙋ ѡт гор издол.

Сего радї, дадох и господство ми ѡвемзи людїи, еже сꙋт писани, ꙗкоже да им ест ѡт тозїе ѡчине еже покꙋпене ѡт ѡхаб, ним и синовом ним и внꙋком и прѣвнꙋчитом и ни ѡт когоже непотъкновено, по ѡризмꙋ господство ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства ми: жꙋпан Добромир велики бан ѡт Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ вистиꙗр и Ивашко столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис мѣсеца авгꙋст з͠ дьни а ѡт Адама текꙋщаго въ лѣт ҂зон.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea lui Stanciul şi lui Stănislav şi lui Chie cu fiii lor, cîţi le va lăsa domnul Dumnezeu, ca să le fie ocină la Mileşti din partea lui Radul a treia parte, pentru 350 ⟨aspri⟩, de la fîntînă pînă la hotar şi din cîmp 2 ogoare. Şi a vîndut el de bunăvoia lui şi cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos.

Iar după aceea a cumpărat Toader ocină la Mileştii de Sus de la Oprea a patra parte, pentru 1 000 ⟨aspri⟩ gata. Şi a vîndut de bunăvoia lui şi cu ştirea multor megieşi din jurul locului.

Şi iar a cumpărat Toader ocină la Mileştii de Jos, partea Armancăi toată de peste tot, cu 700 de aspri gata. Şi a vîndut Armanca de bunăvoia ei şi cu ştirea tuturor megieşilor din jurul locului.

Şi apoi, a cumpărat Staiul ocină la Mileştii de Jos, toată partea lui Vladul de peste tot, cu 650 de aspri gata şi o vie. Şi a vîndut el de bunăvoia lui şi cu ştirea tuturor megieşilor.

Şi după aceea, iarăşi au cumpărat Stan şi cu fraţii săi Stoia şi Şerban şi Tatul o ocină ⟨la⟩ Mileştii de Jos, de la Corlat, a cincea parte, pentru 550 de aspri gata. Şi a vîndut el de bunăvoia lui şi cu ştirea tuturor megieşilor.

Şi apoi a cumpărat Dan o vie de la Stoica din Cioră şti ca să-i fie dedină, pentru 200 de aspri. Şi a vîndut Stoica de bunăvoia lui şi cu ştirea tuturor megieşilor din, sus şi din jos.

De aceea, am dat şi domnia mea acestor oameni, care sînt scrişi, ca să le fie acele ocine pe care le-au cumpărat de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban de Craiova şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea vistier şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Scris luna august 7 zile şi de la Adam curgător, în anul 7078 ⟨1570⟩

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, nr. XXXVIII/1. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată.
Datat după domn şi sfatul domnesc.
EDIŢII. Trad. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 78—80 (sub 1570).

---

160 **1569 (7077) august 17, Bucureşti.**

În lége au poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israilŭ, ca să dea zeciuială peste tot anul din toate cîte va cîştiga şi aceasta văzîndu-o apostolii şi purtătorii de Dumnezeu au sfătuit spre ajutoriul şi spre darea de bine a sufletelor noastre şi ne-au dat noao celor din urmă, fiilor lor, unii cu rugăciunea şi cu priveghierea şi cu postul şi alţii cu milostenie şi cu pocaianiia să ne ferim de toate răotăţile ca cu toată credinţa să fim gata a auzi acel glas: „Veniţi către mine toţi cei osteniţi şi însărcinaţi şi eu vă voiu odihni pre voi, veniţi blagosloviţii părintelui mieu, de moşteniţi înpărăţiia ce iaste gătită voao de la întemeerea lumii, că am flămînzit şi mii-aţi dat de am mîncat, însetoşat-am şi m-aţi adăpat, strein am fost şi m-aţi dus în casile voastre, gol am fost şi m-aţi înbrăcat, bolnav am fost şi m-aţi cercetat şi în temniţă şi aţi venit către mine".

Iată dar și eu, binecredinciosul și blagocestivul și de Hristos iubitoriul și singur stăpînitoriu, Io Alixandru voevod, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod, nepotul Mihnii voevod, cu mila și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind toată Țara Rumânească, încă și plaiurile munților, Amlaș și Fagaraș [și] herțeg, rîvnind să urmeze înpăraților și domnilor celor de demult carii în voe bună și în pace petrecînd, înpărății cerești s-au învrednicit. Și iar mii-am adus domniia mea aminte de prorocul și înpăratul Davidŭ carele zice: „Fericiți cărora s-au ertat fărădelegile și li s-au acoperit păcatele și fericit iaste bărbatul căruia nu-i va socoti domnul păcatul." Și iar: „În ce chip dorește cerbul de izvoarele apelor, așa dorește sufletul mieu către tine, Dumnezeule."

Drept aceia, am dăruit domniia mea acest întrutotcinstit și de bun chip și preacinstit, carele iaste pre toate darurile de acum mai cinstit acest hrisov al domniei méle, sfintei și dumnezeeștii marii biserici Mitropolii din Tîrgoviște, unde iaste hramul Înnălțarea domnului Dumnezeu și mîntuitoriului nostru Isus Hristos și cinstitului și preasfințitului părintelui mitropolitului, chir vlădica Eftimie, ca să-i fie satul Mogoșăștii după Dîmboviță, toți, cu tot hotariul și cu morile și cu viile. Pentru că acest sat Mogoșăștii, el au fost de moștenire al Vladului din Bîrsești și l-au vîndut jupînesii Chirii din Rumceni în pribegie în Țara Ungurească, drept 7 000 de aspri. Iar de aceia jupîneasa Chira au dat și au miluit și au adaos acel sat ce s-au zis mai sus să fie al sfintei Mitropolii întru întărire și dumnezeeștilor călugări de hrană, iar jupînesii Chirii și părinților ei, vecinică pomenire.

Drept aceia, am dat și domniia mea sfintei și marii bisérici Mitropolii, ca să-i fie satul Mogoșăștii ce s-au zis mai sus de moștenire și ohabnic, pînă ce va sta sfînta Mitropolie și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnie méle.

Și după trecerea noastră de aici, pre cine va alege domnul Dumnezeu a fi stăpînitoriu după noi în Țara Rumânească, au din feciorii noștri, au din rudeniile noastre sau, după păcatele noastre, dintr-altă seminție, di toți bine credincioșii creștini, de va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei méle, pre acela domnul Dumnezeu cel în troiță slăvit să-l cinstească și să-i păzească aici trupul lui și în veacul cel viitoriu și să-i fie ajutătoare la înfricoșata judecată preacurata maica lui Dumnezeu și toți sfinții cei ce din veac bine i-au plăcut lui, amin. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci-l va defăima și-l va călca și-l va rușina, pre acela domnul Dumnezeu să ucigă aici trupul lui și în veacul viitoriu sufletul lui și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu alți necredincioși jidovi carii au strigat asupra domnului Dumnezeu și mîntuitoriului nostru Isus Hristos, sîngele lui asupra lor și asupra feciorilor lor.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Dragomir [1] vel ban al Craiovei și jupan Dragomir vel dvornic și jupan Radu vel logofăt și Badea vel vistier și Stan vel spatar și Mitrea vel comis și Ivașco vel stolnic și Gonțea vel paharnic și jupan Stoica vel postelnic. Și ispravnic, Dragomir vel dvornic.

Și am scris, Miroslav logofăt, în scaunul Bucureștilor, în luna lui avgust 17 dni, de la Adam pînă la acest văleat, leat 7077 ⟨1569⟩.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ț. Rom., nr. 127, f. 233—234. Traducere.
EDIȚII. *DIR*, *B*, 323—324.

---

[1] În loc de: Dobromir.

161 1569 (7077) august 23, București.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсѡи земли Ѹггрѡвлахїискои, синъ великааго и прѣдобраага Мирча воевода, сина Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Каталинев ѡт Божорени, дъщера Сроикев, ꙗкоже да и ест ѡчина ȣ Божорени ѡт дел Прибилѡв, половина, брата своего Прибилѡв, понеже ю побратил и дал Прибил сестрї своеи Каталинев, ѡт негов добром волѣ, понежеи ест бил дал и ѡтцȣ ею, Стоика, тои више реченна ѡчина; такождереи даде и брат ею Прибил. И пак даде Каталинев брат ею Прибил ѡт Лазȣл Збръчев третїи дел.

И паки ест покȣпил Хачка, мȣж Каталинев, ѡт Прибил в҃ фалчи ȣ Заподїꙗ, за р҃к аспри. И паки покȣпил Хачка ѡт Иванко ѡт Божорени в҃ ниви, за х҃ аспри, тере сѣ ест платил за влачѡг. И паки покȣпил Хачка ѡт Зоика прѣ Грȣи мѣсто за лозїе, колико ест дръжал Пътрȣ, за р҃ аспри. И паки ест дал Дȣмитрȣ и Тъкȣч ѡт Божоренїи на Хачка едно ло<зїе п>рѣ Грȣи радї дȣшȣ им и родїтелем их, како да им ест помѣнȣ въ вѣки. И паки покȣпил ест Хачка ѡт ла Цамба едно лѡзїе ѡт Грȣи, за с҃н аспри и а҃ краава и ѡт Слав а҃ лѡзїе, за с҃ аспри.

И сїех лѡзїꙗх били сȣт под вечини, нъ Каталина ѡна их достиже със ȣжем ѡт свою ѡчинȣ.

Сего радї, сїи више реченних людїех дадоше и продадоше ѡт нихнѡм добром волѣ, а Хачка покȣпил ест ꙗкоже да мȣ ест дедина въ вѣки.

Сего радї, мȣ дадох и господство ми, ꙗкоже да мȣ ест[1] въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ. емȣ и синовом его и внȣкѡм и прѣвнȣчетом его и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Радѵл велики лѡгѡфет и Стан вел спатар и Бадѣ вел вистїꙗр и Ївашко вел столник и Гонцѣ вел пехарник и Митре вел комис. Исправник, Стоикица велики постелник.

И аз, Степан стари лѡгѡфет, еже написах въ столнїи град Бȣкȣрещїи, мѣсеца авгѵст к҃г дьни, ѡт Адама въ лѣт ҂зоз҃.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Catalinei din Bojoreni, fiica lui Stoica, ca să-i fie ocină în Bojoreni din partea lui Pribil, jumătate, a fratelui ei Pribil, pentru că a înfrățit-o și a dat Pribil surorii sale Catalina, de a lui bunăvoie, pentru că îi dăduse și tatăl ei, Stoica, acea mai sus-zisă ocină; de asemenea i-a dat-o și fratele ei Pribil. Și iarăși i-a dat Catalinei fratele ei Pribil de la Lazul lui Zbîrcea a treia parte.

Și iar a cumpărat Hacica, bărbatul Catalinei, de la Pribil 2 fălci la Zapodie, pentru 120 aspri. Și iar a cumpărat Hacica de la Ivanco din Bojoreni 2 ogoare, pentru 600 aspri, de s-a plătit de grăpărit. Și iar a cumpărat Hacica de la Zoica pe Grui un loc de vie, cît a ținut Pătru, pentru 100 aspri. Și iar au dat Dumitru și Tăcuci din Bojoreni lui Hacica o vie pe Grui pentru sufletul lor și al părinților lor, ca să le fie pomană în veci. Și iar a cumpărat Hacica de la Țamba o vie de la Grui, pentru 250 aspri și 1 vacă și de la Slav 1 vie, pentru 200 aspri.

Și aceste vii au fost sub vecini, dar Catalina le-a dobîndit cu o funie din ocina ei.

De aceea, acești mai sus-ziși oameni au dat și au vîndut de a lor bunăvoie, iar Hacica a cumpărat, ca să-i fie dedină în veci.

De aceea, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie [1] de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stan mare spătar şi Badea mare vistier şi Ivaşco mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi Mitrea mare comis. Ispravnic, jupan Stoichiţă mare postelnic.

Şi eu, Stepan cel bătrîn logofăt, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 23 zile, de la Adam în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 835 (Ep. Rîmnic, XXXIV/3). Orig., perg. (27 × 36,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1772.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 324–325. Facs. *Ibidem*, 528.

---

[1] Cuvintele: „да мȣ ест" („ca să-i fie") sînt scrise deasupra rîndului.

162

1569 (7078) septembrie 4, Tîrgovişte.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, анепсеȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми свѣтомȣ монастирȣ глаголеми Тисма<на>[1], ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Ракоци, дел попев Мънев въса, варе елика се хтет избрати ѡт посвȣде и със винограде. Занеже сїю више речена ѡчинȣ и винограде била ест поп Мънев за дѣдїнȣ. Таже, ест дошел сам попа Мънѣ пред господства ми тере поклони и приложи ȣ свѣта монастир више писана, занеже ест имал попа Мънѣ едини синъ, на име Дȣмитрȣ, вȣхвȣ и зло творец. Таже, се ест изметнȣл поп Мънѣ ѡт того синъ зло творец ѡт пред господства ми, како веке метѣх да не имат того синъ попев със ѡчинȣ и със винограде и със комати емȣ, ништоже, аиȣ да сȣт въсех комати попев Мънев ȣ свѣта монастир, ꙗкоже ест више рѣх, ꙗкоже да мȣ ест вѣчнои въспоминании.

А <по>[2]том, паки ест покȣпил поп Мънѣ ѡчинȣ ȣ Ракоци, ѡт Иѡн и ѡт Дан ѡт Гроаса, за в҃ї златици. И паки покопи поп Мънѣ ѡчинȣ ȣ Ракоци, дел Стънислъвескȣлѡв въса, варе елика се хтет избрати. И паки покȣпи поп Мънѣ ѡт Дръган и ѡт Лȣпȣл е҃ деле, за с҃ аспри.

И паки поклони и приложи поп Мънѣ сїе више речене ѡчине еже ест покȣпил, ȣ свѣта монастир више писана. И дал ест и поклонил поп Мънѣ сїе више речене ѡчинȣ ȣ свѣта монастир, ѡт своим добром волю, ꙗкоже да имат помѣнȣ въ вѣки. А синъ его, Дȣмитрȣ, метѣх да не имат ничтожде.

И кое хокет раздрати сїю више такмежию, еже ест ȣтакмил поп Мънѣ със свое дȣше, а тога чьловѣкъ да бȣде проклет ѡт т҃иї ѡтци еже сȣт въ Некеи.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтомȣ монастирȣ, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ въ ȣхабȣ.

Сеже и сведетелїю поставлюх господства ми: жȣпан Добромир велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Радул велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Ївашко столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоикица велики постелник. Исправник, жȣпан Радул вел лѡгѡфет.

Пис аз, Берчѣ, ȣ град Тръговище, мѣсеца септемврїе д҃ дьни, въ лѣт ҂зои҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tisma⟨na⟩[1], ca să-i fie ocină la Racoţi, partea popii Mînea toată, oricît se va alege de pretutindeni şi cu viile. Pentru că această mai sus-zisă ocină şi viile au fost ale popii Mînea de moştenire. Apoi, a venit însuşi popa Mînea înaintea domniei mele de le-a închinat şi le-a dăruit la sfînta mănăstire mai sus-scrisă, pentru că a avut popa Mînea un fiu, anume Dumitru, hoţ şi răufăcător. Deci, s-a lepădat popa Mînea de acel fiu răufăcător dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă acel fiu al popii cu ocina şi cu viile şi cu averile lui, niciodată, ci să fie toate averile popii Mînea la sfînta mănăstire, precum s-a spus mai sus, ca să-i fie vecinică pomenire.

Iar ⟨după⟩[2] aceea, iar a cumpărat popa Mînea ocină la Racoţi de la Ion şi de la Dan din Groasa, pentru 12 galbeni. Şi iarăşi a cumpărat popa Mînea o ocină la Racoţi, partea lui Stănislăvescul toată, oricît se va alege. Şi iar a cumpărat popa Mînea de la Drăgan şi de la Lupul 5 părţi, pentru 200 aspri.

Şi iar a închinat şi dăruit popa Mînea aceste mai sus-zise ocine pe care le-a cumpărat, la sfînta mănăstire mai sus-scrisă. Şi a dat şi a închinat popa Mînea aceste mai sus-zise ocine la sfînta mănăstire, de a lui bunăvoie, ca să aibă pomană în veci. Iar fiul său, Dumitru, amestec să nu aibă nicidecum.

Şi cine va rupe această întocmire de mai sus, pe care a întocmit-o popa Mînea cu sufletul său, acel om să fie blestemat de 318 părinţi care sînt la Nicheia.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie ocină de ohabă.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Am scris eu, Bercea, în cetatea Tîrgovişte, luna septembrie 4 zile, în anul 7078 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 836 (Tismana, XXXII/1). Orig., hîrtie (31,5 x 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1845; alte traduceri: ibidem, mss. 329, f. 286, 336, f. 32v—33 şi la Bibl. Acad., ms. 2530, f. 398—399.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 6, 3—4; Ştefulescu, *Doc. sl. rom.*, 172—174. Trad. *DIR, B*, 326—327. Facs. *DIR, B*, 529.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

163 1569 (7078) septembrie ⟨11⟩, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, анепсеꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи и божественѣи монастир глаголеми Глъвъчог, идеже ест храм Благовѣщенїе прѣчистїа владичице наши Богородице и присно дѣви Марїа, ꙗкоже да мꙋ ест дел Хамзаѡв банꙋл ѡт

Ѡбнслав, въса, ѡт вечинн н ѡт вод н ѡт сȣхо н <ѡт> поле н ѡт шȣм н ѡт посвȣде. Занеже сїꙗ више речена ѡчинȣ била ест за дѣдинȣ Хамзаѡв банȣ, таже ю ест дал н приложи свѣтѣ монастирȣ више речена дъщера Хамзаѡв бан, Станка, жȣпаница Станчюл Бенгъв, ѡт пред господства мн, изради дȣше родїтелю ен, Хамза банȣл н радї дȣше Станчюлѡв спатар н радї дȣше жȣпаницев Станкъв н снин ен, Хамза н <Стан>[1]чюл н Владул н Дръгич, понеже их ест донеснли тѣло им [2] ѡт град Боукоурещи, тере их сȣт погрибали на свѣта монастир ȣ Глъвъчюг. И даде сън више реченȣ село свѣтомȣ монастирȣ, ꙗкоже да им бȣдет вѣчное въспоминанїе.

И еще н заклинанїе поставлѣет ѡт пред господства мн: тко хокет раздрати н попѣрити сїꙗ такмежїе что ест ȣтакмил жȣпаница Станка ѡт пред господства мн, да ест проклет ѡт т҃нї свѣтих ѡтци иже въ Никен н да ест със Їоуда н със Ѧрїꙗ н със инѣми невѣрни їȣден еже възъпише на господа: „кръв его на нас н на чедѣх нашнх“.

Сего радї, дадох н господство мн свѣтѣн н божественѣн монастирȣ више речена, ꙗкоже да мȣ ест више речена ѡчинȣ н вечинн, пищȣ н ȣкрѣпленїе н не ѡт когоже непоколѣбимȣ, по ѡризмȣ господства мн.

Сеже ȣбо н сведетелїе поставлех господство мн: жȣпан Добромир велики бан Кралевски н жȣпан Драгомирȣ велики дворник н жȣпан Радул велики логоѳет н жȣпан Бадѣ велики вистїꙗр н жȣпан Стан велики спатар н жȣпан Митрѣ велики комис н жȣпан Гонцѣ велики пехарник н жȣпан Ївашко велики <столник н жȣ>[1]пан Стоикица велики постелник. Исправник, жȣпан Радул велики логоѳет.

И аз, Варнава ѡт Преȣтещи, еже написах въ столни град Тръговище, мѣсеца септемврїе <аї>[1] дьни н текȣщим лѣтѡм ѡт Ѧдама до селѣ ҂зон.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Glăvăciog, unde este hramul Bunavestire a preacuratei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie partea lui Hamza banul din Obislav, toată, din vecini și din apă și din uscat și ⟨din⟩ cîmp și din pădure și de peste tot. Pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moștenire a lui Hamza ban, apoi fiica lui Hamza ban, Stanca, jupanița lui Stanciul al lui Benga, a dat-o și a dăruit-o sfintei mănăstiri mai sus-zise dinaintea domniei mele, pentru sufletul părintelui ei Hamza ban și pentru sufletul lui Stanciul spătar și pentru sufletul jupaniței Stanca și a fiilor ei, Hamza și ⟨Stan⟩[1]ciul și Vladul și Drăghici, pentru că le-a adus trupurile lor [2] din cetatea București, de i-a îngropat la sfînta mănăstire la Glăvăciog. Și a dat acest mai sus-zis sat sfintei mănăstiri, ca să le fie veșnică pomenire.

Și încă și blestem a așezat dinaintea domniei mele: cine va rupe și va călca această întocmire pe care a întocmit-o jupanița Stanca dinaintea domniei mele, să fie blestemat de 318 sfinți părinți cei de la Nicheia și să fie cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți necredincioși iudei care au strigat asupra domnului: „sîngele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri“.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus-zise, ca să-i fie mai sus-zisa ocină și vecinii, hrană și întărire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Badea mare vistier şi jupan Stan mare spătar şi jupan Mitrea mare comis şi jupan Gonţea mare paharnic şi jupan Ivaşco mare 〈stolnic şi〉[1] jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi eu, Varnava din Preuteşti, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna septembrie 〈11〉[1] zile şi curgători ani de la Adam pînă acum 7078 〈1569〉.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn

Arh. St. Buc., S.I., nr. 839 (Glavacioc, IX/2). Orig., perg. (26 × 42,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1843; alte traduceri: ibidem, ms. 223, f. 19 şi la Bibl. Acad., CMXI/30.

Ziua, după o notă tergală şi după traducere.

EDIŢII. Trad. Muşeţeanu, *Glavacioc*, 36; *DIR*, *B*, 327—328.

---

[1] Loc rupt şi şters.

[2] Cuvintele: „тѣло им" („trupurile lor") sînt scrise deasupra.

164 〈1569〉 septembrie 12, Tîrgovişte.

† Милостїю божїею, <Їѡ> Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсое земле Ѹггрровлахийское, синъ великаго <и> прѣдобраго Мирчев воеводȣ и анепсеȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтомȣ и божестъвномȣ монастирȣ зовемаго Нȣчет, идеже храм ест свѣтаго о славнаго великаго мȣченика Гиѡргїе, ꙗкоже да мȣ ест село Томшанїи, дел Цинтев ѡт над въс[1] хотар въс и еще три челѣде ѡт ацигани, на име Стоꙗн със децами си и Боꙗ със децами си и Бръзое със децами си. И еще ȣ село више реченȣ и водїнице, понеже ест дал Бланкȣл комис ѡт Томшани тех више речени комате свѣтомȣ монастирȣ, ещеже ѡт дьни покєинаго Радула воеводȣ ѡт своемȣ добром волю, ꙗкоже да сȣт сїе више речене комате, како по съмрътн емȣ, въсех, више речено село и ацигани, да сȣт свѣтомȣ, божественомȣ монатирȣ еже ест више речена въ покрѣпленїе, а иноком въ пищȣ, а жȣпанȣ Бланкȣл комис да мȣ бȣдет въ вѣки помѣнȣ, немȣ и родїтелїе емȣ. И видѣх господство ми и прочетах и книга покоинаго Радула воевода. Také...

И закленанїе поставлѣх господство ми: тко се хощет покȣсих разорити сїю више тъкмежїю Бланкȣлов комис, а того чьловѣкъ да ест из под клетвое свѣтим ѡтцим и да мȣ бȣдет пред сȣдищим съпостатник свѣтомȣ Гїѡргїе.

А потом, калогери ащели не щет бригат да га погрибȣет по жȣпан Бланкȣл комис ȣ свѣта монастир или не га писати <ȣ свѣтомȣ> поменикȣ...

Сего радї, дадох и господство ми тех више речено село и ацигани, ꙗкоже <да> сȣт <св>ѣтомȣ монастирȣ въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и не ѡт когоже <не>потъкновенно, поризмȣ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣм господство ми: жȣпан Добромир велики бан и жȣпан Драгомир вел <двор>ник и жȣпан Радул велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Ївашко столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелникȣ. Исправник, Радул велики лѡгѡфет.

И аз, Драгомир въ мали диꙗцѣх, еже ю мазах въ дивни градȣ Тръговище, мѣсеца септемврїе в҃ї дьни, в лѣт ҂зоз.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, ⟨Io⟩ Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui ⟨și⟩ preabunului Mircea voievod și nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Nucet, unde este hramul sfîntului și slăvitului mare mucenic Gheorghe, ca să-i fie satul Tomșanii, partea lui Țintea de peste tot [1] hotarul tot și încă și trei sălașe de țigani, anume Stoian cu copiii săi și Boia cu copiii săi și Bîrzoe cu copiii săi. Și încă în satul mai sus-zis și morile, pentru că a dat Vlaicul comis aceste mai sus-zise averi din Tomșani sfintei mănăstiri, încă din zilele răposatului Radul voievod, de a lui bunăvoie, ca să fie după moartea lui aceste mai sus-zise averi, toate, mai sus-zisul sat și țiganii, să fie ale sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, care este mai sus-spusă, de întărire, iar călugărilor pentru hrană, iar jupanului Vlaicul comis să-i fie în veci pomenire, lui și părinților lui. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea răposatului Radul voievod. De asemenea le-am făcut și cartea domniei mele.

Și blestem am pus domnia mea: cine se va încumeta să strice această întocmire de mai sus a lui Vlaicul comis, iar acel om să fie sub blestemul sfinților părinți și să-i fie înaintea judecății ajutător sfîntul Gheorghe.

Iar după aceea, călugării dacă nu vor îngriji ca să-l îngroape pe jupanul Vlaicul comis în sfînta mănăstire sau nu-l vor scrie ⟨în sfîntul⟩ pomelnic...

De aceea, am dat și domnia mea acest mai sus-zis sat și țiganii, ca ⟨să⟩ fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Dragomir între diecii cei mici, care am însemnat acestea în minunata cetate Tîrgoviște, luna septembrie 12 zile, în anul 7077 ⟨1568⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 801 (Nucet, XX/5). Orig., hîrtie (31 × 30,5), șters, pecete timbrată, căzută. Traducere ibidem, ms. 457, f. 17v—18.

Văleatul greșit, datat după sfatul domnesc. Diacul, din obișnuință, a scris văleatul vechi: ҂зоз(7077) în loc de: ҂зои(7078).

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 328—329.

---

[1] Pasajul: „дѣл Цинтѣ ѡт над вьс" („partea lui Țintea de peste tot"), adaus ulterior peste un text ras.

---

165 1569 (7078) septembrie 28, Tîrgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii vodă, nepotul Mihnii vodă. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle Pascului și lui Zbora, ca să le fie moșie la Plășcoi, partea Stanii [1] și a Radii, oricîtă să va alége de pretutindénea părțile lor.

Și iar să le mai fie moșie la Gugești, partea Stancăi și a Radii ce să chiamă Zaemezu, pentru că au cumpărat-o Pascul și Zbora aceste mai sus-zise moșii, drept 3 600 aspri turcești gata și cu știrea tuturor megiiașilor și din sus și din jus. Șe au vîndut Stanca și Rada acéste moșii de a lor bunăvoe.

Drept acéia, am dat şi domniia mea, ca să le fie moşiia ohabnică, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strenepoţilor şi de către nimeni să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Iată dară şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Dobromir vel ban al Craiovei şi pre jupan Dragomir vel dvornic şi pre jupan Radul vel logofăt şi jupan Stan vel vistier[2] şi jupan ...[3] vel spatar şi Mitrea comis şi ...[3] paharnic şi jupan Stochiţă vel postelnic.

Şi au scris Radul logofăt, în scaunul Tîrgoviştii, în luna lui septemvrie în 28 dni, vă leat 7078 ⟨1569⟩.

S-au scris acest hrisov pe rumânie după hrisovul cel slovenescu, din cuvînt în cuvînt, de Muşat logofăt ot Mitropolie.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 837 (Mitrop. Ţ. Rom., CCXCVI/1). Traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea.
EDIŢII. *DIR, B*, 329—330.

---

[1] Aşa în traducere.
[2] În loc de: spătar.
[3] Loc alb.

166 1569 (7078) septembrie 30, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахинскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ, синꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми <ѡв>емзи людїе, по име Стоика и Бишан със братїꙗм си и Бишан и Драгомир и Бежан и със них синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Бъркъ, понеже ю ест покꙋпил ѡт Мирча и ѡт паница Параскива, дел им въса, варе елика се хтет избрати, ѡт поле и ѡт водꙋ и ѡт шꙋм и ѡт посвꙋде, за ҂и҃ аспри тꙋрски готови. Али да дръжет Стоика със синови си ѡчинꙋ за ҂г҃ аспри тꙋрски и Бишан съ братиꙗм си да дръжет за ҂г҃ аспри сребръни и Бишан да дръжет ѡчинꙋ за ҂д҃ аспри <сребръни и Дра>гомир да дръжет ѡчинꙋ за х҃ аспри сребръни и Бежан да дръжет ѡчинꙋ за ѵ҃ аспри сребръни. И продадеше Мирча и жꙋпаница Параскива сїе вишеречени ѡчине ѡт нихнꙋ добро волю и със ꙋзнанїе въсем ме<гїꙗшѡм> ѡт <ѡ>кръст им ѡт здол и ѡт згор.

Сего радї, им дадох и господство ми сїем више реченим людїе, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им и виꙋком и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбими, по реч господства ми.

Сеже и свед<етелїе поставлѣем> господство ми: жꙋпан Добромир велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики лѡгѡфет... Ивашко столник...

<И аз, Їѡн[1]> лѡгѡфет ѡт Мꙋ<ци>[1], писах въ настолни град Тръговище, мѣсеца септемврие л҃ дьни, ѡт Адама въ лѣт ҂зо҃н.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Stoica şi Vişan cu fraţii săi şi Vişan şi Dragomir şi Bejan şi cu fiii lor,

cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Bîrca, pentru că au cumpărat-o de la Mircea şi de la jupaniţa Paraschiva, partea lor toată, oricît se va alege, din cîmp şi din apă şi din pădure şi de pretutindeni, pentru 8 000 aspri turceşti gata. Dar să ţină Stoica cu fiii săi ocină de 3.000 aspri turceşti şi Vişan cu fraţii săi să ţină de 3.000 aspri de argint şi Vişan să ţină ocină de 1.000 aspri 〈de argint şi Dra〉gomir să ţină ocină de 600 aspri de argint şi Bejan să ţină ocină de 400 aspri de argint. Şi au vîndut Mircea şi jupaniţa Paraschiva aceste mai sus-zise ocine de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor dimprejur, din jos şi din sus.

De aceea, le-am dat şi domnia mea acestor mai sus-zişi oameni, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori 〈punem〉 domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt ... Ivaşco stolnic ...

〈Şi eu, Ion [1]〉 logofăt din Mu〈ţi〉[1] am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna septembrie 30 zile, de la Adam în anul 7078 〈1569〉.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 838 (Plumbuita, XI/2). Orig., perg. (34 × 43,5), rupt şi şters, pecete timbrată. Cu două traduceri: una chirilică (incompletă), cealaltă de la începutul sec. al XX-lea.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 330.

---

[1] Cf. doc. nr. 22 şi *DRH, B*, vol. V, doc. nr. 235.

167 — 1569 octombrie, Bucureşti.

1569 octombrie.

Hrisovul lui Alexandru voevod, sin Mircea voevod, vnuc Mihnea voevod ... către Dragomir logofătul şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moşie la Balaci, partea Deadiului toată, dintr-o funie care să chiamă Hodobanţul jumătate şi altă funie Pudregească, oricît să va alege partea Deadiului însă iar jumătate, pentru că au cumpărat Dragomir logofătul de la Deadiul drept 450 aspri gata. Şi au vîndut Deadiul de a lui bunăvoie.

Şi iar să fie lui Dragomir cu feciorii lui moşie la Balaci, din cealaltă jumătate de funie Hodobanţul şi din Pudregeasca oricît au rămas la feciorii lui Hobalţul însă partea lui Frăgoi şi a Radului şi a Fierăi, feciorii lui Neagoe, toată, oricîtă se va alege ale lor părţi dintr-amîndouă funiile, pentru că le-au cumpărat Dragomir logofătul de la Frăgoi şi de la Radul şi de la Fiera şchiopul, drept 120 de asprĭ gata.

Şi iar să fie lui Dragomir logofătul moşie la Balaci, partea feciorilor Deagului toată, dintr-o funie a 4-a parte, pentru că au cumpărat Dragomir logofătul de la feciorii Deagului, de la Stoican şi de la Moş şi de la fraţii lor, drept 250 aspri turceşti.

Şi iar să fie lui Dragomir logofătul moşie la Balaci partea feciorilor lui Dobrin toată, oricîtă se va alege şi din cîmp şi din silişte şi de pretutindenea, pentru că au cumpărat Dragomir logofătul de la feciorii lui Dobrin, de la Şerban şi de la Manea, drept 400 de aspri turceşti.

Şi iar să fie lui Dragomir logofătul moşie la Balaci, loc în silişte, partea lui Ignat toată, oricîtă se va alege, cu casele şi cu grădina şi cu pometul şi cu viile, pentru că au cumpărat Dragomir logofătul de la Ignat drept 250 de aspri gata turceşti. Însă feciorii Deagului şi feciorii lui Dobrin, ce sînt mai sus-zişi pe anume, şi Ignat, ei au fost slugi domnii mele la ceata armaşilor şi au rămas a da domnii mele bir de curte, unul cîte 250 aspri turceşti, ci n-au avut de unde să dea de la dînşii să-şi plătească birul lor nicicum, de sărăcie şi lipsă, ci şi-au vîndut toate ale lor moşii lui Dragomir logofătul şi s-au închinat ei singuri de a lor bunăvoie ca să fie rumâni lui Dragomir logofătul dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor megiaşilor. Şi acei bani de birurile de curte i-au dat Dragomir logofătul în mîna lui Ivaşco vel stolnic i Tăuraş logofătul, care au fost birari de curte, de au plătit pe mai sus-numiţii oameni de ale lor biruri de curte.

Şi iar să fie lui Dragomir logofătul moşie la Balaci, din partea Tihului, un pămînt de 30 de paşi, la Drumul Morii, la hotar, pentru că l-au cumpărat Dragomir logofătul drept 45 de aspri turceşti.

Şi iar să fie lui Dragomir logofătul şi din Găguleşti 2 pămînturi de cîte 30 de paşi; însă unul din drumul Sitişeştilor pînă în Zăgaz şi alt pămînt din Zăgaz pînă în drumşor, pentru că le-au cumpărat Dragomir logofătul de la Tihul drept 200 de aspri turceşti. Şi iar au cumpărat Dragomir logofătul un pămînt din ocina din Găguleşti de 30 de paşi, din Vîlceaua Tatinii spre drumul Zîmbreştilor, de la Şerban, feciorul Turcului, drept 45 de aspri gata turceşti. Şi iar să fie lui Dragomir logofătul un pămînt din Vîlceaua Tatinii spre drumul Zîmbreştilor de 60 de paşi, pentru că l-au cumpărat drept 60 de aspri turceşti.

Şi iar să fie lui Dragomir logofătul un pămînt la Balaci, de 30 de paşi, la Vîlceaua Bujorului, pentru că l-au cumpărat de la Şutilă drept 60 de aspri turceşti.

Şi iar să fie lui Dragomir logofătul moşie la Stoileşti, din partea Colţii, drept 50 de aspri turceşti. Şi iar au cumpărat Dragomir logofătul moşie la Stoileşti de la Cracea, 20 de paşi, drept 20 de aspri. Şi iar au cumpărat Dragomir logofătul moşie la Stoileşti, de la Borda, 30 de paşi, drept 30 de aspri.

Iar după aceea să fie lui Dragomir logofătul cu fraţii lui (de moşie) Liia şi Bunilă moşie la Găguleşti şi la Tină şi la Crucişoara partea Anii toată, de pretutindenea, însă din Brugleştiţă de lîngă satul cel bătrîn Găguleştii pînă în Bucov la hotarul cel bătrîn, pentru că au cumpărat Dragomir logofătul împreună cu fraţii lui de la Ana, drept 500 de aspri turceşti.

Drept aceea, am dat domnia mea ca să fie lui de moşie şi ohavnică, lui şi feciorilor lui şi de către nimeni să nu se clătească, după zisa domnii mele.[1]

Scris [hrisovul] în Bucureşti.

După Ştefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boiereşti*, I, p. 100—102. Copie după condica moşiei Stolnici.

EDIŢII. Nour, *Balaciu*, 22—24.

---

[1] Editorul omite lista sfatului domnesc trimiţînd, pentru ea, la lucrarea sa, *Divanele domneşti*.

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлиѯандрꙋ воивода и господинъ въсои земли Ѹгггрровлахинскои, сынь великаго и прѣдобраго Мирча воевод, анепсею Михнев воивода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтеномꙋ и първꙋ севѣтникꙋ господства ми, Добромир велики бан Кралевски, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Липов ѡт дел Киртопов а҃ ꙋжа цѣла, ѡт над по вьсои хотаром, понеже ѡ покꙋпи Добромир велики бан ѡт Киртоп, за ҂а҃ аспри готови. Ѧ потом, Добромир велики бан Кралевски, ѡи ест дал сїе више речена ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастир глаголеми Липов, ꙗкоже да мꙋ ест помѣнꙋ, ним и родїтелим его, вь вѣки.

Сего радї, дадох и господства ми свѣтомꙋ монастир глаголеми Липов, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ, ѡхабꙋ, непоколебимо, поризмо господства ми. И кое хокет покꙋсити и вьзимати сие више речена ѡчинꙋ ѡт свѣтомꙋ монастир, да ест проклет и анатима ѡт т҃иї ѡтци иже въ Никѣе еже законом ꙋчꙗеше.

Сеже и сведїтелїе поставлѣх господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики лѡгѡфет и Стан спатар и Бадѣ вистїꙗр и Ивашко столник и Гонцѣ пехарник и Митрѣ комис и жꙋпан Стоикица велики постѣлник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Исписах аз, Барбꙋл, мѣсеца ѡктомврїе д҃ дьни и ѡт Ѧдама текꙋщаго до селѣ лѣт ҂з҃ои.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului şi primului sfetnic al domniei mele, Dobromir mare ban al Craiovei, ca să-i fie ocină la Lipov din partea lui Chirtop 1 funie întreagă de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Dobromir mare ban de la Chirtop, pentru 1 000 aspri gata. Iar după aceea, Dobromir mare ban al Craiovei, el a dat această mai sus-zisă ocină sfintei mănăstiri numite Lipov, ca să-i fie pomană, lui şi părinţilor lui, în veci.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri numite Lipov, ca să-i fie ocină, ohabă, neclintit, după porunca domniei mele. Şi cine se va încumeta să ia această mai sus-zisă ocină de la sfînta mănăstire, să fie blestemat şi anatema de 318 părinţi cei de la Nicheia care ne-au învăţat legea.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stan spătar şi Badea vistier şi Ivaşco stolnic şi Gonţea paharnic şi Mitrea comis şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Barbul, luna octombrie 4 zile şi de la Adam curgători pînă acum ani 7078 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 840 (Căluiu, VII/3). Orig., perg. (29 × 37,5), pecete timbrată. Cu trei traduceri: una din 1804, două de la începutul sec. al XX-lea; altă traducere ibidem, ms. 722, f. 203v—204.

EDIŢII. Slav şi trad. Petroşanu, *Schitul Lipovul*, 370—371. Trad. *DIR, B*, 331. Facs. *DIR, B*, 530.

169 1569 (7078) octombrie 16, Bucureşti.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, ficior marelui şi preabunului Mircii voevod, nepot Mihnii vodă. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boiarului domnii mele, jupan Dumitru ot Borăştii cu feciori şi cu ginere-său Tatomir postelnic cu ficiori jupînesii Ancăi, fata jupan Radu ot Roşiia, anume Radu i Badea i Stănislav şi cu soru-sa şi cu ai ei ficiori, cîţi Dumnezeu le vor dărui, ca să le fie lor satul Stîlnicioara cu tot hotaru. Şi hotarele să să ştie, pă unde sînt puse de boeri domnii mele, jupan Pătru ban cu 12 boeri: pe locuri ce să numesc Şapte Plopi şi cu stuhul şi padinile şi cu Valea Sculelor şi Dealul lui Cacăfoc.

Drept aceia, sluga domnii mele, Balaur medelnicer, el au avut pîră înnaintea răposatului Mircii voevod pentru satul Colareţi, pentru acest mai sus-numit hotar şi locuri ce s-au pîrît cu satul Colareţii, cum aceste locuri ce se numesc mai sus Şapte Plopi i stuhul i padinile, ar fi fost ale lui. Iar dupe aceaia, Mircea voevod răposat au dat Balaurului medelnicer lege, 12 boieri, ce au mersu cu dînşii şi Pătru banul, ce au fost mersu în zilele Mircii voevod răposat acest Balauru medelnicer cu aceşti 12 boierii. Şi au pus sămne de hotară pe mai sus-numitele locuri.

Dupe aceia, Balaurului medelnicer i s-au întîmplat moarte, însă din tăere, de la răposat Mircea voevod. Iar care au rămas din neamul Balaurului, ai cetaşilor lui, ei toţi au fugit pribegind prin ţară striină; iar satu Stîlpnicioară şi cu hotaru, ei au rămas pustii. Drept aceia, satu Colareţii şi locurile cele moştenitoare ale Stîlpnicioarelor le-au luat [1] în sila lor.

Iar dupe aceia, cînd au fost în zilele răposatului Pătru vodă, schimbarea lui, iar satu Colareţi, ei s-au rădicat cu 24 boieri; apoi nu s-au dus cu boeri, ce prin răvaşe domneşti s-au rînduit, ci s-au dus în sila lor, cu neamurile lor, de au mutat semnele acelor 12 boeri făr-de sluga domnească.

După aceia, mai susele slugi domneşti, ei au venit înnaintea domnii mele, de au jaluit domnii mele, cum că mergînd satu Colareţi cu rudele lor la schimbarea lui Pătru voevod. Întru aceia, domniia mea am trimis însumi pe boieri domnii mele, Barbul pitari, ca să tragă cu funiia din sat pînă în sat, să înparţi în doaă şi cu 24 boeri şi să fie şi alţi oameni strini, iar nu rudenii. Drept aceia, Barbul pitar n-au tras cu funiia dupe porunca domniei mele, nici au umblat cu acei 24 boeri ce au fost scrişi în răvaşi, ci au umblat Barbul rău şi [şi] cu strîmbătate cu neamurile Colareţilor. Iar dupe aceia, de vreme ce au văzut slugile domnii mele ce sus sînt numitu că umblă Barbul cu strîmbătate, iar ei iar au venit aicea cu satu Colareţi înnainte domnii mele şi au stătut faţe înnaintea domnii mele. Şi aşa jăluia slugile domnii mele cele mai sus-zise, cum că au umblat Colareţii şi Barbul pitari cu neamurile Colareţilor cu strîmbătate [2]. Drept aceia, domniia mea am luat sama şi am judecat cu toţi cinstiţii îndregători [3] ai domnii mele şi am aflat domniia mea bine şi adevărat, cum că au umblat Barbul pitari cu strîmbătate. Pentru aceia, i-am judecat domniia mea, ca să tragă acei 12 boeri care au fost întîi cu funiia din sat pînă în sat. Şi am trimis domniia mea credincios domnii mele, pe jupan Pătru banu, de au umblat cu acei 12 boeri ce era scrişi pe răvaşe, să tragă cu funiia şi să pue pietri pe locuri ce au fost puse mai denainte vreme. Apoi, aşa să stea să nu mai umble cum au umblat totdeuna cu înşelăciuni satu Colareţi. Pentru aceia, prada ce au fost prădat Colareţii pe Stîlnicioreni, iar Pătru banu, el au luat şi au întorsu bucate Stîlpniciorenilor de la Colareţii.

După aceia, încă am mai dat domniia mea Colareţilor alţi 24 boeri ca să nu fie cu neamurile lor, ci să fie striini, oameni bătrîni de lege. Iar dupe aceia, satu Colareții n-au vrut să ia lege, ci au rămas Colareți de lege și de judecată și dinnaintea domnii mele.

Însă jupîn Pătru banu și ginere-său Tatomir postelnic, i s-au dat jumătate de la satu Stîlpnicioara și de la tot hotaru ei. Iar ficiori⟨i⟩ jupînesăi Ancăi de la Roșiia i s-au dat a ține altă jumătate, tot în satu Stîlpnicioara, de la toată hotarele ei.

Pentru această, am dat domniia mea mai sușilor slugi ale domnii mele, cu să le fie întru moștenire și ohabnice, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților și de nimini să nu să clătească, dupe zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Dobromir vel ban al Craiovii i jupîn Dragomir vel dvornic i jupîn Radul vel logofăt i jupîn Badea vistier i Stan spătar i Ivașco stolnic i Gonțea păharnic i Mitrea comis i jupîn Stoica vel postelnic. I ispravnicu, Radu vel logofăt.

Și am scris eu, logofăt Dragomir, în scaunu Bucureștii, octomvrie 16 dni 7078 ⟨1569⟩.

Aceasta iaste copie, iar hrisov cel adevărat iaste al dumnealui postelnic Ioniță Săulescu.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 841 (Bistrița, LXII/112). Traducere; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 541—542 și 202, f. 430—431.

EDIȚII. *DIR*, *B*, 331—333.

---

[1] Cuvintele: „le-au luat" adăugate pe margine.

[2] Cuvintele: „cu strîmbătate" adăugate pe margine.

[3] Cuvînt corectat peste: „îndreptători boeri".

---

170 ⟨1569⟩ octombrie 23, București.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воивода и господинь вьсю земли Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воиводꙋ, анепсеꙋл Михнев воиводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Иван и със синови си, елицї им Богь припꙋстит, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Мочещи, ѡт дел Стоикъв ѡт Мочещи, али половїна и ѡт шꙋм и ѡт дѣл и ѡт полю и ѡт посвꙋде, ѡт по въсоюм хотаром, понеже покꙋпи Иван ѡчинꙋ ꙋ Мочещи ѡт дел Стоикъв половинꙋ и ѕ҃ погоане ѡт винограде ꙋ дѣл, понеже покꙋпит Иван ѡт Стоика, за х҃ аспри готови ѡт сребро и по двѣ погоане готове. И паки покꙋпи Иван ѡт дел Ѡрканов, а четврътаго дел и три погоне ꙋ дѣл, понеже покꙋпи <И>ван ѡт Ѡркан, за у҃ аспри, ѡт село и ѡт полю и ѡт дѣл и ѡт хотар до хотар.

А потом, прїиде Иван пред господства ми, тере си дадоше дьщирем емꙋ ѡчинꙋ ѡт Мочещи въсах и със винограде, на име Дꙋмитрев и със сини еи, еже имат[1]. А ѡчина ѡт Бернещи, варе колико имат и със винограде, да ест синовем Иванѡв, коликоⷪхокет Богъ даст, занеже сице ꙋтѫкмит сам Иван със свои ꙗзик ѡт пред господства ми.

И а потом, господство ми съм ꙋзимат виноградєлѣ Иванов ѡт тꙋꙗ, ѡт варош; таже, съм дали на свѣти Єпискꙋпїе ѡт Бꙋзъꙋ. И за радї а тех винограде, а господство ми съм дал аспри готови ѡт вистїер господства ми ꙋ рꙋк Иванов, да си покꙋпише дрꙋзе винограде въ мѣсто их.

И ещеже поставлѣх сам господство ми заклинанїе: кого хощет разорит сїемꙋ тѫкмеж, а ѡн да ест проклет ѡт ти҃ї свѣтихъ ѡтци еже сꙋт въ Никеи и да <и>маше чьстъ със Юда и със Арїꙗ, еже продаде господа.

Сего радї, им дадох и господства им, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком им и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когоже непотѫкновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдетели поставлѣх господства ми: жꙋпан Добромир велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїер и Стан спатар и Гонцѣ пехарник и Ивашко столник и Митрѣ комис и Стоикица велики постелник. Исправник, жꙋпан Радꙋл лѡгѡфет.

И аз, Михнѣ лѡгѡфет, пис въ настолни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ѡхтомврїе к҃г дьни, ѡт Ѧдама до селѣ текꙋщи лѣтом ҂зоѕ.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Moceşti, din partea lui Stoica din Moceşti, însă jumătate şi din pădure şi din deal şi din cîmp şi de pretutindeni, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Ivan ocină la Moceşti din partea lui Stoica jumătate şi 6 pogoane de vie la deal, pentru că a cumpărat Ivan de la Stoica, pentru 600 aspri gata de argint şi pe două pogoane gata. Şi iarăşi a cumpărat Ivan din partea lui Orcan, dar a patra parte şi trei pogoane la deal, pentru că a cumpărat Ivan de la Orcan, pentru 400 aspri, din sat şi din cîmp şi din deal şi din hotar pînă în hotar.

Iar după aceea, a venit Ivan înaintea domniei mele, de a dat toată ocina de la Moceşti şi cu via, fiicei lui anume Dumitra şi cu fiii ei, pe care îi are [1]. Iar ocina de la Verneşti, oricît are şi cu viile, să fie a fiilor lui Ivan, cîţi îi va da Dumnezeu, pentru că astfel a întocmit însuşi Ivan cu limba lui dinaintea domniei mele.

Iar după aceea, domnia mea am luat viile lui Ivan de aici, de la oraş; astfel, le-am dat la sfînta Episcopie de la Buzău. Şi pentru acele vii, iar domnia mea i-am dat aspri gata din vistieria domniei mele în mîinile lui Ivan, ca să-şi cumpere alte vii în locul lor.

Şi încă am pus însumi domnia mea blestem: cine va strica această întocmire, iar el să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie, care au trădat pe domnul.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Gonţea paharnic şi Ivaşco stolnic şi Mitrea comis şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi eu, Mihnea logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna octombrie 23 zile, de la Adam pînă acum curgători ani 7076 ⟨1567⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 805 (Ep. Buzău, XLIX/3). Orig., perg. (33 × 35), pecete timbrată. Cu o traducere din 1850; alte traduceri: ibidem, mss. 171, f. 192v., 172, f. 156 şi la Bibl. Acad., CXXVI/16.

Văleatul greşit, datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 296—297 (sub 1568).

---

[1] Pasajul: „със сини еи еже имат" („cu fiii ei, care îi are") este adăugat ulterior, peste text răzuit.

171 1569 (7078) octombrie 28, Bucureşti.

† Cartea lui Alixandru voevod, feciorul marelui şi preabunului Mircei vodă, nepot Mihnii vodă. Dat-au măriia sa această poruncă a mării sale slugii mării sale, Danciului postelnic şi frăţine-său Oprii postelnic şi feciorilor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să aibă ei moşie în satul Preajva şi Bodénii şi Siliştea şi Găojanii ale lor părţi toate, oricît să vor alége, pintru că sînt ale lor bătrîne şi drépte moşii dă baştină şi dă cumpărăto⟨a⟩[1]re dă la moşul lor, Oprea vornicul. Iară după acéia, slugele mării sale, ce sînt mai sus-zişi, Danciul postelnic şi Oprea postelnic ei au avut pîră înnaintea mării sale cu părintele vlădica Efrem şi cu nepot⟨u-s⟩[1]ău Danciul dăn Iaşă armaş. Şi aşa pîra ei înnaintea mării sale cum că s-au cumpărat acéstea mai sus-zise sate şi dă părinţii lor înpreună cu Oprea vornicul.

Întru acéia, măriia sa au căutat şi au judecat, după dreptate şi după lége cu toţi cinstiţii boiarii mării sale şi am dat măriia sa Danciului i Oprii postélnicii lége, 12 boiari, ca să jure cum că au cumpărat Oprea vornicul el singur acéstea mai sus-zise sate iară n-au cumpărat dănpreună cu părinţii părintelui vlădicăi Efrem şi cu Danciul armaş. Şi au adus slugile mării sale, Danciul şi Oprea postélnicii, înnaintea mării sale acei 12 boiari dă au jurat înnaintea mării sale cum că părintele vlădica Efrem şi Danciul armaş n-au avut nici o treabă întru acéste mai sus-zise sate nici au fost cumpărat părinţii lor cu Oprea vornicul. Şi au rămas părintele vlădica Efrem şi Danciul armaş dă lége dănnaintea mării sale.

Pentru acéia, am dat măriia sa slugilor mării sale, Danciului i Oprii postélnicii şi feciorilor lor, pintru ca să fie ale lor toate acéstea mai sus-zise sate moşie ohabnică, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi dă nimeni neclătit, peste zisa mării sale.

Iată dară şi mărturii am pus măriia sa pre: jupan Dobromir vel ban al Craiovei şi pă jupan Dragomir vel vornic i jupan Radu vel logofăt i jupan Badea vel vistier i Stan spătar i Mitrea comis i Gonţea păharnic i Ivaşco stolnic i jupan Stoica vel postelnic. Şi au fost ispravnic jupan Radu vel logofăt Mihăescul.

Şi s-au scris dă Ştefan logofeţelul în scaunul Bucureştilor la luna lui octomvrie 28 dni, leat 7078 ⟨1569⟩.

Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, nr. 28 305. Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

---

[1] Omis.

---

172 1569 (7078) noiembrie 20, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїискои, синъ ‹велик›аго и прѣдобраго Мирчев воевода, синъ Михнѣ воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слꙋгꙋ господства ми, Бадѣ писец и съ синови си, елици ‹мꙋ› Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест село на име Бръсещїи, али третааго дел, дела Драгꙋлов, синъ Станов ѡт Мънещи, въса, елика се хокет избрати вечнии и бр‹од за› воде‹ни›цꙋ и ѡт полю и ѡꙋма и ѡт по въсждꙋ, понеже сїю више реченꙋ село виѡ ест за дѣдїнꙋ Драгꙋлов, синъ Станов, ѡт прѣдѣдї его.

А ȣ тем, Драгȣл ѡи ест побѣглъ, въ дьни покоиномȣ Мирчев воевода, тере ест излѣзил ѡт Влашкое Земли ȣ Молдавскои Земли, прибѣг. И много врѣмена ест прѣбил тамо, докле га сȣт ȣзели татари рроб. А потом, едни тȣрчин ѡт Белиграда, на име Хасан ѡи га ест ѡдкȣпил ѡт къ татари, тере ест дал ҂ѕ҃ аспри готови и д҃ кони добри, цѣнȣ едни по ҂а҃ аспри.

А после, въ дьни покоиномȣ Петрȣ воевода, ѡи ест дошел Хасан тȣрчин ȣ земли на родїтелїе Драггȣлов, на мати его, Стана, ꙗкоже да мȣ платит аспри и кони что ест ѡи дал татаром и да га ѡслободит прїити дома си. А мати Драгȣлов нѣст имал ино что дати извадити его, нȣ ест продал Стана, мати Драгȣлов, того више реченȣ село Станев Дебел пръкалаб, за ҂д҂ї҃ аспри готови. И ȣ тем, Стана, мати Драгȣлов, ѡднесила их ест тех аспри и дала их ест въси ȣ рȣк Хасанȣ тȣрчинȣ, те<ре> си ест извадил синъ еи, Драгȣл, ѡт свезанствȣ, ѡт темницȣ.

А потом, Стан <п>ръкалаб ѡи ест ȣложил по више реченȣ слȣг господства ми, Бадѣ логофет, над того више имениити <се>ло, ѡт неговȣ добром волю, ѡт пред господства ми.

А потом, слȣг господства ми, Бадѣ логофет ѡи га ест и покȣпил ѡт Стан пръкалаб, тере мȣ ест дал аспри ҂д҂ї҃ готови. И продал ест Стан <пръ>калаб ѡт свое добро волю.

Тем радї, дадох и господство ми слȣгȣ господства ми, Бадев логофет, ꙗкоже да мȣ ест село Бръсещїи ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ <и внȣком и> прѣвнȣчетом емȣ.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Їѡан велики логофет и Стан спатар и Бадѣ вистиꙗр и Митрѣ комис и Братȣл столник и <Го>ицѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Їѡан велики <логофет> .

Пис Въсїю граматик, ȣ градꙋ глаголемїи Бȣкȣрещи, мѣсеца ноемврїе к҃ дьни и текȣщим лѣтом ѡт Адама до селѣ, въ лѣт ҂зои҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul ⟨marelui⟩ și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Badea scriitorul și cu fiii lui, cîți ⟨îi⟩ va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul, anume Bîrseștii, însă a treia parte, partea lui Dragul, fiul lui Stan din Mănești, toată, cît se va alege ⟨din⟩ vecini și vad ⟨de⟩ moară și din cîmp și ⟨din⟩ pădure și de peste tot, pentru că acest mai sus-zis sat a fost de moștenire al lui Dragul, fiul lui Stan, de la strămoșii lui.

Iar întru aceea, Dragul a fugit, în zilele răposatului Mircea voievod, de a ieșit pribeag din Țara Românească, în țara Moldovei. Și acolo a petrecut multă vreme, pînă cînd l-au luat tătarii rob. Iar după aceea, un turc din Belgrad, anume Hasan, el l-a răscumpărat de la tătari, de a dat 6 000 aspri gata și 4 cai buni, prețul unuia cîte 1 000 aspri.

Iar după aceea, în zilele răposatului Petru voievod, acel Hasan turcul a venit în țară la părinții lui Dragul, la mama lui, Stana, ca să-i plătească asprii și caii pe care el îi dăduse tătarilor și să-l sloboadă ca să vină la casa sa. Iar mama lui Dragul nu a avut altceva ca să-i dea, ca să-l scoată, ci a vîndut Stana, mama lui Dragul, acest sat mai sus-zis lui Stan cel Gros pîrcălab, pentru 14 000 aspri gata. Și întru aceea, Stana, mama lui Dragul, i-a adus acei aspri și i-a dat toți în mîna lui Hasan turcul, de și-a scos pe fiul ei Dragul din lanțuri, din temniță.

Iar după aceea, Stan pîrcălab el a aşezat pe mai sus-zisa slugă a domniei mele, Badea logofăt, peste acel mai sus-numit sat, de bunăvoia sa, dinaintea domniei mele.

Iar după aceea, sluga domniei mele Badea logofăt, el l-a şi cumpărat de la Stan pîrcălab, căci i-a dat 14 000 aspri gata. Şi a vîndut Stan pîrcălab de bunăvoia sa.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, Badea logofăt, ca să-i fie satul Bîrseştii ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui ⟨şi nepoţilor şi⟩ strănepoţilor lui.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Stan spătar şi Badea vistier şi Mitrea comis şi Bratul stolnic şi ⟨Go⟩nţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare ⟨logofăt⟩.

A scris Văsiiu grămătic, în cetatea numită Bucureşti, luna noiembrie 20 zile şi cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7078 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXII/5. Orig., perg. (21 × 33,5), rupt, pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 333—334.

---

173 **1569 (7078) decembrie 13, Bucureşti.**

† Милостїею божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахииское, синꙋ великаго и добраго Мирчеев воеводꙋ, синꙋ Михнев воевода. Даваt господство ми сїю повелѣнїе господства ми Бꙋшканѡв и Драгомиров и съ синови им, елице им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ниенꙋ ꙋ Горни Кокинещї, дел им въса, варе елика се хтет избрати ѡт по въсом хотаром, занеже им ест стара и права ѡчинꙋ и за дѣдїнꙋ.

А потом, приидоше сами Бꙋшкан и Драгомир пред господства ми, ѡт <с>в<ою> добром волю, та си ꙋложише и побратише по братом си, Бонко, над нихне дел <за> ѡчинꙋ више речене, над въсѣ, над четврътаго дел.

И пак приде Станчюл пред господства ми, тере дадоше и ꙋложише по дъщера си, на име Станка и по зетом си, Бадѣ над негов дел за ѡчинꙋ, над въса, варе елика се хтет избрати ꙋ Кꙋртѣни, над д҃ дел.

И пак покꙋпил Калин ѡчинꙋ ꙋ Нънещї ѡт Стоꙗн, ѡт дел ем половина, по въсом хотар, за ф҃к аспри. И пак покꙋпи Калин ѡчинꙋ ꙋ Ꙗши ѡт Тꙋдор и ѡт Корбѣ и Тъмпа и Данчюл, дел им въса, ѡт ѡчина Станов ѡт Зъвою, ѡт по въсом хотарꙋ, за ф҃ аспри. И пак покꙋпи Калин и Татомир ѡчинꙋ ꙋ Шербъꙗни ѡт Шербꙋлов, Ѡт ѡчинꙋ Костѣскъ, ѡт една ꙋже по д҃-го дел , за с҃ аспри.

И пак покꙋпи Татꙋл и Радꙋл и Драгомир и Ѡана ѡчинꙋ ꙋ Кокинещї Горни ѡт Бонна, синꙋ Шербаев, дел емꙋ въ<са ѡт дел>...кронѣчов, за р҃ке аспри, али да дръжит Татꙋл и Радꙋл ѡт сїꙗ више речена ѡчина в҃ дел и Дра<гомир> и Ѡана <в҃> дел.

И пак покꙋпи Ратѣ съ синови едини мѣсто за...<хо>търъсан ꙋ Дол Кокинещи ѡт Мълком, за п҃е аспри.

А потом, приниде Драгомир пред господства ми, тере даде Д<рагомир> ѡт ѡчинꙋ въса ѡт Моешъщїм братом си Татомиров, на се<д>маго <дел, занеже> га ест пазил и гледал га ест на врѣме за неволе, ꙗкоже да мꙋ сътвори Татомир по своıо съмрътни емꙋ и саръкꙋсте.

И пак покȣпи Сни и Ратѣ и Балѣ и Бȣшкан и Драгомир и Вонко едни нив и пол ѡт дрȣг нив ѡт Ѡанча ȣ Пожоръте, за п҃ аспри. И пак покȣпи Сни и Ратѣ и Балѣ и Бȣшкан и Драгомир и Вонко и Стоиче ї҃ паши ѡт Кръстѣ, за л҃ аспри, ѡт Кȣпен дори ȣ хотар.

И пак покȣпи Стан и Стънислав и Нан и Васїлие ѡт Рада ѡт Кокинещї з҃ї пашн, за і҃з аспри, ѡт Кȣпен дори ȣ хотар. И пак покȣпи Стан и Стънислав и Нан и Васнлїе третаго дел ѡт една нив ѡт Гор Кокинещи, ѡт Татȣл, за л҃г аспри.

И пак покȣпи Стан и Стънислав и Нан и Василие е҃ пашн ѡт Ѡанча, за к҃ аспри стребрънн, ѡт Кȣпен дори ȣ хотар. И пак покȣпи Стънислав сам, без дрȣзи братїе, <ѡт> един нив ѡт седанїе, ѕ҃-го дел, ѡт Кръстѣ ѡт Кокинещї, за н҃е аспри стребрънн. И пак покȣпи Стънислав сам ѡт едни нив пол, ѡт Кръстѣ, по а҃ вол. И пак покȣпи Стънислав, пак сам , ѡт Татȣл е҃ пашн, за л҃ аспри, ѡт Кȣпен дори ȣ хотар.

И пак покȣпи Ѡана е҃ пашн ѡт Татȣл, за л҃ аспри, ѡт Кȣпен дори ȣ хотар.

И пак покȣпи Костандин ѡчинȣ ȣ Дол Кокинещї ѡт Бернлъ, дел ем въса ѡт ѡчинȣ, ѡт по въсом хотар, за п҃ аспри и по една кошȣлю за фир и със бир. И пак покȣпи Костандин ѡчинȣ ȣ Дол Кокинещї ѡт дел Дѣддюлѡв пол, понеже ю покȣпи ѡт Дѣдюл, за и҃ аспри и по едни вол и със бирȣ.

И сицеже дадоше и продадоше и такождери се и побратише над таези ѡчине више речене техзи више речеіи именитем людїи, ѡт нихномȣ добрȣ волю и ѡт пред господства ми, със ȣзнанїе въсем мегїашом и ѡт гор и ѡт дол.

Сего радї, им дадох и господства ми съим више въсѣм <им>енитем людїи, ꙗкоже да им ест сїе више речене ѡчине и въ ѡхабȣ, им и синовом им и внȣком им и прѣвнȣчетом им и ѡт никогоже непоколѣбнхма, по ѡризмо господства ми.

<Сеже и с>вѣдѣтелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Иѡн вел<ики лѡгѡфет и В>адѣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Братȣл столник...Исправник, Їѡн велики лѡгѡфет.

И еже ю написах, Дȣмитрȣ ѡт Съпата, въ дивни град Бȣкȣрещи, мѣсеца декемврїе г҃ї <дьни>, текȣщаго лѣта ѡт Ѧдама до селѣ, въ лѣт ҂з҃о҃и.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ воевода, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bucşan şi lui Dragomir şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Cochineştii de Sus, partea lor toată, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi de moştenire.

Iar după aceea, au venit înşişi Bucşan şi Dragomir înaintea domniei mele, de a lor bunăvoie, de au aşezat şi au înfrăţit pe fratele lor, Voico, peste partea lor ⟨de⟩ ocină mai sus-zisă, peste toată, peste a patra parte.

Şi iar a venit Stanciul înaintea domniei mele, de a dat şi a aşezat pe fiica sa, anume Stanca şi pe ginerele său, Badea peste partea lui de ocină, peste toată, oricît se va alege la Curteni, peste 4 părţi.

Şi iar a cumpărat Călin ocină în Năneşti de la Stoian, din partea lui jumătate, peste tot hotarul, pentru 550 aspri. Şi iar a cumpărat Călin ocină în Iaşi de la Tudor şi de la Corbea şi Tîmpa şi Danciul, partea lor toată, din ocina lui Stan din Zăvoiu, de peste tot hotarul, pentru 500 aspri. Şi iar au cumpărat Călin şi Tatomir ocină în Şerbăiani de la Şerbul, din ocina Costească dintr-o funie pe a 4-a parte. pentru 200 aspri.

Şi iar au cumpărat Tatul şi Radul şi Dragomir şi Oană ocină la Cochineştii de Sus de la Voina, fiul Şerbaiei, partea lui întreagă ⟨din partea⟩ ... croneciu pentru 125 aspri, dar să ţie Tatul şi Radul din această mai sus-zisă ocină 2 părţi şi Dra⟨gomir⟩ şi Oană ⟨2⟩ părţi.

Şi iar au cumpărat Ratea cu fiii un loc de... hotărnicit în Cochineştii de Jos de la Mîlcom, pentru 85 aspri.

Iar după aceea, a venit Dragomir înaintea domniei mele, de a dat D⟨ragomir⟩ din toată ocina lui de la Moeşăşti fratelui său Tatomir, a şaptea ⟨parte, pentru că⟩ l-a păzit şi l-a căutat în vreme de nevoie, ca să-i facă Tatomir, după moartea sa şi sărăcuste.

Şi iar au cumpărat Sin şi Ratea şi Balea şi Bucşan şi Dragomir şi Voico un ogor şi jumătate dintr-alt ogor de la Oancea din Pojorîte, pentru 80 aspri. Şi iar au cumpărat Sin şi Ratea şi Balea şi Bucşan şi Dragomir şi Voico şi Stoice 10 paşi de la Cîrstea, pentru 30 aspri, de la Mărăcini pînă la hotar.

Şi iar au cumpărat Stan şi Stănislav şi Nan şi Vasilie de la Rada din Cochineşti 17 paşi, pentru 37 aspri, de la Mărăcini pînă la hotar. Şi iar au cumpărat Stan şi Stănislav şi Nan şi Vasilie a treia parte dintr-un ogor de la Cochineştii de Sus, de la Tatul, pentru 43 aspri.

Şi iar au cumpărat Stan şi Stănislav şi Nan şi Vasilie 5 paşi de la Oancea, pentru 20 aspri de argint, de la Mărăcini pînă la hotar. Şi iar a cumpărat Stănislav singur, fără alţi fraţi dintr-un ogor din vatra satului, a 6-a parte, de la Cîrstea din Cochineşti, pentru 55 aspri de argint. Şi iar a cumpărat Stănislav singur jumătate dintr-un ogor de la Cîrstea, pentru 1 bou. Şi iar a cumpărat Stănislav, iarăşi singur, de la Tatul 5 paşi, pentru 30 aspri, de la Mărăcini pînă la hotar.

Şi iar a cumpărat Oană 5 paşi de la Tatul, pentru 30 aspri, de la Mărăcini pînă la hotar.

Şi iar a cumpărat Costandin ocină la Cochineştii de Jos de la Berilă, toată partea lui de ocină, de peste tot hotarul, pentru 80 aspri şi pentru o cămaşă de fir şi cu birul. Şi iar a cumpărat Costandin ocină la Cochineştii de Jos din partea lui Dediul jumătate, pentru că a cumpărat-o de la Dediul, pentru 50 aspri şi pentru un bou şi cu birul.

Şi astfel au dat şi au vîndut şi deasemenea s-au şi înfrăţit peste aceste ocine mai sus-zise aceşti mai sus-zişi, numiţi oameni, de a lor bunăvoie şi dinaintea domniei mele, cu ştirea tuturor megiaşilor şi din sus şi din jos.

De aceia, le-am dat şi domnia mea tuturor acestor mai sus-numiţi oameni, ca să le fie aceste mai sus-zise ocine şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

⟨Iată şi⟩ martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ion mare ⟨logofăt şi B⟩adea vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Bratul stolnic... Ispravnic, Ion mare logofăt.

Şi cel care am scris-o, Dumitru din Săpata, în minunata cetate Bucureşti, luna decembrie 13 ⟨zile⟩, curgători ani de la Adam pînă acum, în anul 7078 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CLVII/2. Orig., perg. (43,5 × 37), rupt şi pătat, pecete aplicată, căzută. Cu o copie şi traducere din 1911.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 334—336.

† Милостїею божїею, Їѡ Ѧлиѯандрꙋ воевод и господинъ въсои земле Ꙋггрровлахїискои, синъ великаго и предобраго Мирчев воеводꙋ, анепсеꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Нѣгомиров ѡт Плъвичѣни, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Пїетрошани, ѡт дел тъстѡм си Дръгичѡв, третаго дел, понеже мꙋ ест стара и правꙋ ѡчинꙋ, дѣдїнꙋ.

Ѧ потѡм, прїиде Дꙋмитрꙋ, синъ Барбꙋлѡв ѡт Доба и жꙋпаница его, Блъдае, дешера Нѣгомирѡв, пред господства ми със Михаил бан, синъ Стан Дебело, тере се побратише и променише дѣдїнꙋ по дѣдїнꙋ, тере даде Дꙋмитрꙋ и жꙋпаница емꙋ, Блъдае, Михаилѡв бан дел им ѡт Пїетрошани, ѡчина дел им ѡт село ѡт Пїетрошани и ѡт село и ѡт полю и ѡт блатꙋ и ѡт посвꙋде. Ѧ Михаил бан <и ж>¹ꙋпаница его, Силка, ѡни дадоше ихна дел за ѡчинꙋ ѡт Гоставъц, дел тъстом си, Цакалѡв, въса, елика се хтет избрати... ¹ ѡни побратише и променише ѡт ихнѡм добром волю и със знанїе въсем мегїꙗшѡм и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство <ми Миха>¹илов бан, ꙗкоже да мꙋ ест дел Дꙋмитров и жꙋпаницев его, Блъдае, ѡт Пїетрошани въ ѡчинꙋ и въ <ѡ>хабꙋ, емꙋ и синовим его и не ѡт когоже непоколѣвимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Нѣгое великї дворник и жꙋпан Иѡан велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Братꙋл столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица великї постелник. Исправник, Нѣгое велики дворник.

Пис аз, Гергина, сина Борев лѡгѡфета, мѣсеца декемврїе з҃ї дьни, въ настолни градꙋ ꙋ Бꙋкꙋрещи, а текꙋщим лѣтом ѡт адамаа до селѣ, лѣт ҂зо҃и.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagomir din Plăviceni, ca să-i fie ocină în Pietroşani, din partea socrului său, Drăghici, a treia parte, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, a venit Dumitru, fiul lui Barbul din Doba şi jupaniţa lui, Vlădaie, fiica lui Neagomir, înaintea domniei mele cu Mihail ban, fiul lui Stan cel Gros, de s-au înfrăţit şi au schimbat dedină pe dedină, de a dat Dumitru şi jupaniţa lui, Vlădaie, lui Mihail ban partea lui din Pietroşani, ocina partea lor din sat din Pietroşani şi din sat şi din cîmp şi din baltă şi de pretutindeni. Iar Mihail ban <şi>¹ jupaniţa lui, Silca, ei au dat partea lor de ocină din Gostavăţ, partea socrului lor, Ţacal, toată, cît se va alege... ¹ ei s-au înfrăţit şi au schimbat de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia <mea lui Miha>¹il ban, ca să-i fie partea lui Dumitru şi a jupaniţei lui, Vlădaie, din Pietroşani de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Bratul stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Am scris eu, Gherghina, fiul lui Bora logofăt, luna decembrie 17 zile, în cetatea de scaun în Bucureşti, iar ani curgători de la Adam pînă acum, anul 7078 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn[1].

Bibl. Acad., XL/40. Orig., hîrtie (43 × 29), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 336. Facs. *Ibidem*, 531.

---

[1] Loc rupt.

---

175 — 1570 (7078) ianuarie 3, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Ѳисмана, емꙋже ест храм и ѡбитѣли свѣтѣи и прѣблагословеннѣи владичице нашеи Богородици и присно дѣви Марїи и честна ея Ѹспенїе, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Крьбещи, дел Къзанов Дохорецим въса, варе елика се хтет избрати, понеже промени свѣтаа монастир, тере даде неинꙋ дел за ѡчинꙋ ѡт Корби въса, елика ест бил дел свѣтѣи монастир, Стоикъв Дохорецим; а Стоика Дохореца ѡни дадоше ихнꙋ дел ѡт Кръбещи, въса, със въсѣм хотаром.

Али да се знает хотарех: ѡт вода Жиюлов до ꙋста Лакꙋлов и по Валѣ Кладенинцев дори ꙋ Дъмбова и ѡт тꙋꙗ по валѣ Дъмбовев ꙋзгор, до камен, где се ест хотарил монастира със село Тлъвещи и ѡт тꙋꙗ до ѡбръшїе Скоарцев и ѡт тꙋꙗ по ѡбръшїе до прихodище и по приходищи до лакꙋл Батищилор и ѡт тꙋꙗ до Валѣ Хотарꙋлов и ѡт тꙋꙗ минет преко Дъмбова до Валѣ Хотарꙋлов и по вале до лакиже ꙋ вода Жиюлов, свѣтѣи монастирꙋ.

И сице променише Стоика [и] Дохореца тех више речене ѡчине със свѣта монастир, ѡт ихном добром волю, еще ѡт при дьни покоинаго Радула воевода. И ещеже дал ест господства мꙋ тогда Стоикъв Дохорецев л͠ флорини ꙋгръски, радї ихне делове за ѡчинꙋ ѡт Кръбещи, що ест променил със свѣта монастир.

А потом, имат свѣта монастир прѣнїе пред господства ми със село Тлъвещїи. И сице прѣше Тлъвещїи пред господства ми како имат ѡчинꙋ за дѣдинꙋ ꙋ више речени хотаре. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, със въси чьститими правителїи господства ми и дадох господство ми Тлъвещим закон, в͠ї болѣри, да закле како имат и ѡни ѡчинꙋ ꙋ тѣх више речени хотаре ѡт Кръбещи, а ѡни никакоже не възмогоше заклети сице, нꙋ ѡсташе Тлъвещїи ѡт закон ѡт пред господства ми и ѡт пред въсѣм мегїꙗшим ѡт ѡкръст им.

Сего радї и господство ми дадох свѣтомꙋ монастирꙋ, ꙗкоже да мꙋ ест више реченꙋ ѡчинꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и въ пищим божественим иноком и нам вечное въспоминанїе.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлех господства ми: жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Їѡан велики логофет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Братꙋл столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, Їѡан велики логофет.

Єже ю написах аз, Лꙋдат граматик, синъ Сръбꙋлов лѡгѡфет, въ настолни град Бꙋкꙋрещим, мѣсеца генарїе г͠ дьни, текꙋщаго лѣтом ѡт Адама до селѣ, въ лѣт ҂зо͞и.

† Їѡ Алеѯандрꙋ ѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Tismana, căreia îi este hram şi lăcaş sfînta şi prea binecuvîntata stăpîna noastră, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstita ei Adormire, ca să-i fie ocină în Cîrbeşti, partea lui Căzan Dohoreţ, toată, oricît se va alege, pentru că a schimbat sfînta mănăstire, de a dat partea ei de ocină din Corbi toată, cît a fost partea sfintei mănăstiri, lui Stoica Dohoreţ; iar Stoica Dohoreţ, el a dat partea lui din Cîrbeşti toată, cu tot hotarul.

Însă să se ştie hotarele sfintei mănăstiri: din apa Jiului la Gura Lacului şi pe Valea Fîntînei, pînă în Dîmbova şi de aici pe valea Dîmbovei în sus, pînă în piatră, unde s-a hotărnicit mănăstirea cu satul Tîlveşti şi de aici pînă în obîrşia Scoarţei şi de aici pe obîrşie pînă la colnic şi pe colnic pînă în lacul Batiştilor şi de aici pînă în Valea Hotarului şi de aici trece peste Dîmbova pînă în Valea Hotarului şi pe vale iarăşi pînă în apa Jiului.

Şi aşa au schimbat Stoica [şi] Dohoreţ aceste mai sus-zise ocine cu sfînta mănăstire, de a lor bunăvoie, încă din zilele răposatului Radul voievod. Şi încă a dat domnia lui atunci lui Stoica Dohoreţ 30 florini ungureşti, pentru părţile lor de ocină din Cîrbeşti, ce au schimbat cu sfînta mănăstire.

Iar după aceea, a avut sfînta mănăstire pîră înaintea domniei mele cu satul Tîlveşti; şi aşa au pîrît Tîlveştii înaintea domniei mele că au ocină de moştenire în mai sus-zisele hotare. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea Tîlveştilor lege, 12 boieri, să jure că au avut şi ei ocină în aceste mai sus-zise hotare din Cîrbeşti, iar ei nicidecum n-au putut să jure astfel, ci au rămas Tîlveştii de lege dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor megiaşilor dimprejurul lor.

De aceea şi domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie mai sus-zisa ocină de ocină şi de ohabă şi de hrană dumnezeieştilor călugări, iar nouă veşnică pomenire.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Bratul stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Cel ce am scris-o eu, Lăudat grămătic, fiul lui Sîrbul logofăt, în cetatea de scaun a Bucureştilor, luna ianuarie 3 zile, cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 843 (Tismana, XXXVIII/2). Orig., perg. (30 × 40), pecete aplicată, căzută. Cu trei traduceri: din sec. al XVIII-lea, din 1845 şi o copie chirilică după traducere; alte traduceri: ibidem, mss. 329, f. 505, 336, f. 140—141, 711, f. 134v—135 şi la Bibl. Acad., DCCXXXIV/34.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl. rom.*, 176—179; Ştefulescu, *Tismana*, 266—268. Trad. *DIR*, *B*, 337.

---

176 ⟨1570⟩ ianuarie 9.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми ѡтцꙋ їгꙋмен Єфрем ѡт свѣта монастир ѡт Бистрица и въсем братиꙗм живꙋщих въ свѣтое мѣсте том, ꙗкоже да сꙋт мирни и слободни радї прѣнїе еже сꙋт имали със Алдѣ ѡт Брълꙋю, понеже ест биѡ Алдѣ

слꙋга свѣтомꙋ монастнрꙋ н вечннꙋ; таже га сꙋт послалн ꙋ села свѣтомꙋ монастнрꙋ скꙋпнтн н ꙋзнматн датꙋл ѡт свннн н ѡт пчелн н дажбех ацнганом. Ꙗ ꙋ тем, Ꙗлдѣ, ѡн ест ꙋкрал н съкрнл ц҃ аспрн, тере нх ест сънѣдал. а послех, їгꙋмена н братнꙗ нноцнх, ѡнн сꙋт ѡбсѣтнлн; таже сꙋт послалн тере сꙋт пнсалн н съгледалн трагꙋ его н ѡбрѣталн сꙋт снце нстннꙋб. Ꙗ ꙋ тем, алдѣ ест ꙋзел закон да заклет како нѣст ꙋкрал тех аспрн свѣтомꙋ монастнрꙋ; а ѡн ннкакоже не ест моглъ заклетн. Таже, потом, їгꙋменꙋ н калꙋгерн, ѡнн га сꙋт плѣннлн по зло дѣлом емꙋ, тере мꙋ сꙋт ꙋзелн кон а҃ н свннн ѕ҃.

Ꙗ потом, Ꙗлдѣ ꙋ пнзмꙋ, ѡн ест ꙋзел еднн ацнган свѣтомꙋ монастнрꙋ, без нн едно нсправꙋ н лнцꙋ не се сꙋт съпрѣлн.

Тем радї, гледах н сꙋднх господство мн, по правдꙋ н нзнандох господство мн нстннꙋ, како ест Ꙗлдѣ чьловекъ за ннꙋ н нѣст моглъ заклетн.

Того радї, дадох господство мн ѡтцꙋ їгꙋменꙋ Єфрем, ꙗкоже да ест волен със сїе кннгꙋ господства мн ꙋзнматн се н вратнтн се того ацнган свѣтомꙋ монастнрꙋ ѡт над Ꙗлдѣ, да га доненст на свѣта монастнрꙋ. Ꙗ потом пакн да сꙋт волннцн їгꙋменꙋ н калꙋгерн ѡт свѣта монастнрꙋ да ꙋзнмает ѡт над Ꙗлдѣ дажде еже ест ѡт старн закон, занеже ест бнл вечннꙋ свѣтомꙋ монастнрꙋ а ѡн се ест кнезовал. И ннхто да не смѣет бантоватї нх. Инако да нѣст, по реч господства мн.

Исправнчк, Нѣгое велнкн дворннк.

Пнс Бъсїю, генарїе ѳ҃ дьнн.

† Їѡ Ꙗлїѯандрꙋ вѡевѡда, мнлостїѧ божїю, господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Efrem din sfînta mănăstire de la Bistrița și tuturor fraților care trăiesc în acest sfînt loc, ca să fie în pace și slobozi pentru pîra ce au avut-o cu Aldea din Bîrluiu, pentru că a fost Aldea sluga sfintei mănăstiri și vecin; și l-au trimis în satele sfintei mănăstiri să strîngă și să ia datul din porci și din stupi și dăjdiile țiganilor. Și întru aceasta, Aldea, el a furat și a ascuns 900 aspri, de i-a mîncat. Iar apoi, egumenul și frații călugări, ei au aflat; deci au trimis de au scris și au cercetat urma lui și au aflat astfel adevărul. Și întru aceasta, Aldea a luat lege să jure că n-a furat acești aspri ai sfintei mănăstiri; iar el nicidecum n-a putut să jure. Astfel, după aceea, egumenul și călugării, ei l-au prădat după faptele lui rele, de i-au luat 1 cal și 6 porci.

Iar după aceea, Aldea, în pizmă, el a luat un țigan al sfintei mănăstiri, fără nici o ispravă și nu s-au pîrît de față.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și am aflat domnia mea adevărul, că Aldea este om vinovat și n-a putut să jure.

Pentru aceasta, am dat domnia mea părintelui egumen Efrem, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-și ia și să întoarcă acel țigan al sfintei mănăstiri de la Aldea, să-l ducă la sfînta mănăstire. Și după aceea, iarăși să fie volnici egumenul și călugării de la sfînta mănăstire să ia de la Aldea dajdia ce este după legea veche, pentru că a fost vecin al sfintei mănăstiri, iar el s-a cnezit. Și nimeni să nu cuteze a-i tulbura. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Neagoe mare vornic.

A scris Văsiiu, ianuarie 9 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I. nr. 844 (Bistrița, LXV/456). Orig., hîrtie (31,5 × 20,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1796; altă traducere ibidem, ms. 194, f. 386.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 338. Fasc. *Ibidem*, 532.

177

1570 (7078) ianuarie 9, București.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсою земле Ꙋгрровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсеꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Лꙋкъв и попев Бѣлчю и съ них синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ ꙋ Тꙋдорещи Меликъв, ѡт дел Неделко дворник л҃е стъже, понеже покꙋпи Лꙋка и поп Бѣлчо више речена ѡчинꙋ ѡт Неделко дворник, за ҂г҃т аспри тꙋрски.

И паки да ест Џюрев и Блъканов ѡчинꙋ ꙋ Тꙋдорещи, ѡт дел Неделкодворник з҃ї и пол стъже, понеже покꙋпи Џюра и Блъкан више речена ѡчинꙋ ѡт Неделко дворник, за ҂а҃хи аспри тꙋрски.

И паки да ест Їѡнов и Лꙋпꙋлов ѡчинꙋ ꙋ Тꙋдорещи, ѡт дел Неделко дворник з҃ї и пол стъже, понеже кꙋповаше Їѡн и Лꙋпꙋл више речена ѡчинꙋ ѡт Неделко дворник, за ҂а҃хи аспри тꙋрски; али да дръжет Їѡн със братиꙗм си, Радꙋл и Нѣгое, двѣ делове, а Лꙋпꙋл да дръжет една дела. Єще да се знает тко ѡт них колико ест келтсвал над съи ѡчинꙋ: Їѡн и Радꙋл и Нѣгое ҂а҃р аспри, а Лꙋпꙋл ест келтовал ф҃и аспри.

И паки да ест Їѡнов и Нѣгоев и Радꙋлов ѡчинꙋ ꙋ Тꙋдорещи, ѡт дел анепсеꙋ си Мирчев е҃ стъже, понеже кꙋповаше више речени людїе съи ѡчинꙋ ѡт Мирча за едни кон врѣден за ѵ҃ аспри.

И продадоше више речени ѡчине, више реченим людїе, за нихномꙋ добромꙋ волю, със знанїе въсем мегїꙗшом и ѡт гор и ѡт дол.

Тем радї, дадох и господство ми више реченим людїе, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком и превнꙋчитом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмꙋ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Їѡан велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Ївашко столник [1] и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Їѡн велики лѡгѡфет.

Нис аз, Колцѣ, генарїе ѳ҃ дьни, въ град Бꙋкꙋрещи, въ текꙋщї лѣтом, въ лѣт ҂зо҃и.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Luca și popii Belciu și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Tudoreștii lui Melică, din partea lui Nedelco vornic 35 stînjeni, pentru că a cumpărat Luca și popa Belciu mai sus-zisa ocină de la Nedelco vornic, pentru 3 300 aspri turcești.

Şi iar să fie lui Giura şi lui Vîlcan ocină în Tudoreşti, din partea luî Nedelco vornic 17 stînjeni şi jumătate, pentru că a cumpărat Giura şi Vîlcan mai sus-zisa ocină de la Nedelco vornic, pentru 1 650 aspri turceşti.

Şi iar să fie lui Ion şi lui Lupul ocină în Tudoreşti, din partea lui Nedelco vornic 17 stînjeni şi jumătate, pentru că a cumpărat Ion şi Lupul mai sus-zisa ocină de la Nedelco vornic, pentru 1 650 aspri turceşti; însă să ţină Ion şi fraţii săi, Radul şi Neagoe, două părţi, iar Lupul să ţină o parte. Încă să se ştie cine dintre ei cît a cheltuit pe această ocină: Ion şi Radul şi Neagoe 1 100 aspri, iar Lupul a cheltuit 550 aspri.

Şi iar să fie lui Ion şi lui Neagoe şi lui Radul ocină în Tudoreşti, din partea nepotului lor Mircea 5 stînjeni, pentru că au cumpărat mai sus-zişii oameni această ocină de la Mircea, pentru un cal preţuit 400 aspri.

Şi au vîndut mai sus-zisele ocine, mai sus-zişii oameni, de a lor bună voie, cu ştirea tuturor megiaşilor şi din sus şi din jos.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea mai sus-zişilor oameni, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Ivaşco stolnic [1] şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Ion mare logofăt.

Am scris eu, Colţea, ianuarie 9 zile, în cetatea Bucureşti, în cursul anilor, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., XXII/23. Orig., perg. (26,5 × 37,5), pecete timbrată. Copie slavă şi traducere din 1919 ibidem, ms. 1 232, f. 127—128; altă traducere la Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, nr. 27 429, f. 77.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 338—339.

---

[1] În loc de: *fost stolnic;* între 1569 noiembrie 20 — 1570 februarie 15 mare stolnic este Bratu.

178 ⟨1570⟩ ianuarie 12.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слȣг господства ми Гергина логофет, ꙗкоже да мȣ сȣт нѣкои виноградe ѡт Леȣрдѣни, еже их ест покȣпил ѡт братїꙗм си чедї, синови Рошкъв, тере им ест дал четири вечини ѡт Мȣшетещи, в҃ добри·а две сиромаси.

А потом, при дьни покоиномȣ Петрȣ воевода, 'имал ест Гергина логофет притесненїе ѡт синови Бадев, Нѣгое и Дръгич. И сице сȣт съпрели ѡни пред покоинаго Петрȣ воевода по Гергина логофет како не имат ѡн ни едно метѣх ȣ Леȣрдѣни и ȣ Мȣшетещи, ниже мȣ сȣт за дѣдїнȣ. Таже ȣ тем, Петрȣ воевода възел ест више речени вечини ѡт Леȣрдѣни и ѡт Мȣшетещи и дал их ест синовом Бабев. А потом, ȣзел их ест и ѡт синове Бадев таже их ест дал Їванов бивше велики логофет.

Таже више речени виноградe Гергинев логофет ст·оаше дажнице ȣ винарич господски и болѣрски. А ȣ тем, Гергина нѣст моглъ дръжати их дажнице, анȣ их єст сведетелствовал да ех продает; и ꙋцѣнил се єст със Михаю Грък ѡт Питещи, за ҂аѱ҃ аспри. И възел єст Гергина ѡт Михаю аспри х҃н. И поставили си сꙋт дьнъ ѡт тех аспри, что мꙋ єст ѡстал да мꙋ их давает, по Въскръсенїє Христово. А къда єст биѡ на дьнъ, Михаю паки нѣст имал дати ємꙋ аспри въси, анꙋ тъчїю мꙋ єст дал ѵ҃н аспри; ѡт дрꙋзи аспри, паки поставил си єст Михаю дьнъ на свѣти Петръ.

А къда єст биѡ по свѣтаго Петра, къда съм пришел господство ми въ настол господства ми, а слꙋг господства ми, Гергина логофет, жалова господство ми како єст биѡ притеснен, тере мꙋ сꙋт били ꙋзимали комате. А господство ми гледах редꙋ Гергинев логофет, по правдꙋ и закон и истинствовах како мꙋ сꙋт биле више речени ѡчине и вечини праве и за дѣдїне. И дал мꙋ съм господство ми дѣдїне ємꙋ.

А после, више реченꙋ грък, Михаю, ѡн си єст испросил аспри ѡт Гергина, еже єст биѡ дал радї тех више речени виноградї, тех х҃н и тех ѵ҃н аспри. И дал мꙋ их єст Гергина логофет тех аспри на рꙋк Михаюв.

Сего радї, дадох и господство ми Гергинев логофет, ꙗкоже да мꙋ сꙋт више речени виноградї мирни и слободни. И нихто да не смѣет бантоватї пред сїє книг господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Їѡн велики логофет.

Пис аз, Щефан, мѣсеца генарїє в҃ї дьни.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Gherghina logofăt, ca să-i fie niște vii în Leurdeni, pe care le-a cumpărat de la verii săi, fiii lui Roșca, de le-a dat patru vecini din Mușetești, 2 buni și doi săraci.

Iar după aceea, în zilele răposatului Petru voievod, a avut Gherghina logofăt cotropire de la fiii lui Baba, Neagoe și Drăghici. Și astfel au pîrît ei înaintea răposatului Petru voievod pe Gherghina logofăt că nu are el nici un amestec la Leurdeni și la Mușetești, nici nu-i sînt de moștenire. Astfel, la aceasta, Petru voievod a luat pe mai sus-zișii vecini din Leurdeni și din Mușetești și i-a dat fiilor lui Baba. Iar după aceea, i-a luat și de la fiii lui Baba și i-a dat lui Ivan fost mare logofăt.

Astfel mai sus-zisele vii ale lui Gherghina logofătul s-au făcut dajnice la vinăriciul domnesc și boieresc. Și întru aceasta, Gherghina n-a putut să le țină ca dajnice, ci a mărturisit că le vinde; și s-a tocmit cu Mihai Grecul din Pitești, pentru 1 700 aspri. Și a luat Gherghina de la Mihai 650 aspri. Și au pus zi pentru acei aspri, ce a rămas să-i dea, după Învierea lui Hristos. Iar cînd a fost la zi, Mihai iar n-a avut să-i dea aspri toți, ci i-a dat numai 450 aspri; pentru ceilalți aspri, iar și-a pus Mihai zi la sfîntul Petru.

Iar cînd a fost după sfîntul Petru, cînd a venit domnia mea în scaunul domniei mele, iar sluga domniei mele, Gherghina logofăt, s-a jeluit domniei mele că a fost cotropit, de i s-au luat averile. Iar domnia mea am cercetat rîndul lui Gherghina logofăt, după dreptate și lege și am adeverit că i-au fost mai sus-zisele ocine și vecini drepte și de moștenire. Și i-am dat domnia mea dedinele lui.

Iar după aceasta, mai sus-zisul grec, Mihai, el și-a cerut înapoi asprii de la Gherghina, pe care i-a dat pentru acele mai sus-zise vii, acei 650 și acei 450 aspri. Și i-a dat Gherghina logofăt acei aspri în mîna lui Mihai.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Gherghina logofăt, ca să-i fie mai sus-zisele vii în pace şi slobode. Şi nimeni să nu îndrăznească a tulbura înaintea acestei cărţi a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ion mare logofăt.

Am scris eu, Ştefan, luna ianuarie 12 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 845 (Sf. Apostoli, IX/2). Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: de la sfîrşitul sec. al XIX-lea şi de la începutul sec. al XX-lea.

Copie slavă din 1947 şi traducere, ibidem.

Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 339—340. Facs. *Ibidem*, 533.

179 1570 (7078) ianuarie 14.

† Милостїю божїєю, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахиискои, синъ великаго и добраго Мирчев воеводȣ, сина Михнев воеводȣ. Дават господство ми сио повелѣнїе господства ми Банчилѡв ѡт Поȣчещи, ꙗкоже да мȣ ест[1] негов дел въса, елика се хтет избрати, понеже мȣ ест стара и правȣ ѡчинȣ, дѣдїнȣ.

А потѡм, прїиде сам Бънчилъ пред господства ми, тере побрати по пастȣржом си, Радꙋл, да ест брат по ѡчинȣ със дрȣги синови Бънчилѡв, Драгомир и Бадѣ. И побратил га ест Бънчилъ по пастȣрком си, Радꙋл, ѡт негов добром волю и със знанїе въсем мегїꙗшѡм.

И паки покȣпи Иван ѡчинȣ ѡт Зрънѫ, ѡт дел емȣ третаго дел, за ҂в҃ф аспри.

Али белѣги да си знает: ѡт хотарȣл Грошилор по дѣл до Пискȣл Скȣртȣ, ѡт тȣе по дѣл Флещилор, гдеже се станȣт със хотарȣл Нѣгованим.

А потом, побрати Владꙋл по брат си Марешȣ над негов дел за ѡчинȣ, над половинȣ, ꙗкоже да бȣдет двѣ братїе в вѣки.

И паки даде Калин ѡчинȣ дещерȣм си Нѣкшев, ꙗкоже да имат ѡчинȣ кȣпно със дрȣги братїе, синови Калинов, по име Радꙋл.

И паки покȣпи Иѡн ѡчинȣ ѡт Станко ѡт Борлещи, ѡт дел его ѡт Поȣчещи, един нив и половинȣ, въ ȣста Плоповем и ѡт Ѡбръшїꙗ Меришаним паки един нив и половинȣ и ѡт Ѡбръшїꙗ Рошкъв един нив и седанїе за кȣкю със градїнȣ, понеже покȣпи Иѡн више речени ниве и седанїе за кȣкю ѡт Станко, за т҃ аспри.

И пак покȣпи Бонко седанїе за кȣкю ѡт Зрънъ, за двѣ краве и в҃ кози със млеко. И да се знает того седанїе, ѡт Сълчи до Прȣндȣ ȣ вале на крающи ливезев. Али Иван да имат ѡт того седенїе третаго <дел>.

И да се знает хотаре Поȣчещїим: ѡт хотарȣл Флещим по дрȣмȣл, до Пискȣл Бȣхвим, идеже се състанȣт със хотарȣл Дръганиѡм а ѡт ȣздол по матко Даръв, по брѣгȣ ѡт гор, докле минȣт през Бацков тере дал ȣ стъжари, ѡт дрȣм ȣ дѣл а ѡт дѣлȣл Кодменицем ȣздол, по вале, до матка Кодменицев, таже по вода Кодменицев ȣздол до хотарȣл Грошилор а ѡт тȣе по код хотарȣл Грошаним, до Камен.

Сего радї, дадох и господство ми ѡвем людїе више писани, ꙗкоже да им сȣт въ ѡчине и въ ѡхабȣ, им и синовом им и внокомже и правночетѡм им и не ѡт когоже непо<ко>лѣбимȣ, по реч господства ми.

И сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Іѡн велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїiар и Стан спатар и Митрѣ комис и Братȣл столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика вел [2] постелник. Исправник, Нѣгое вел дворник.

Пис Гергина, мѣсеца генарїе ді҃ дьни, ѡт Адамаже до селѣ текȣщим лѣтѡм ҂зон҃.

† Іѡ Алїѯандрȣ вѡевѡдȣ, милостїю божїю, господинъ.

⟨Pe marginea din dreapta, de aceeaşi mînă:⟩

И пак покȣпи Радȣл и Иван и Банчюл и Ѡпрѣ ѡчинȣ ѡт дел Албȣлов ѡт Флещи, за ҂афи аспри, али пол.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Băncilă din Pouceşti, ca să-i fie [1] partea lui toată, cît se va alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, a venit singur Băncilă înaintea domniei mele, de a înfrăţit pe fiul său vitreg, Radul, să-i fie frate pe ocină cu ceilalţi fii ai lui Băncilă, Dragomir şi Badea. Şi l-a înfrăţit Băncilá pe fiul său vitreg, Radul, de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

Şi iar a cumpărat Ivan ocină de la Zîrnă, din partea lui, a treia parte, pentru 2 500 aspri.

Însă hotarele să se ştie: din hotarul Groşilor pe deal pînă la Piscul Scurtu, de aici pe dealul Fleştilor, unde se întîlneşte cu hotarul Negovanilor.

Iar după aceea, a înfrăţit Vladul pe fratele său Mareş peste jumătate din partea lui de ocină, ca să fie doi fraţi în veci.

Şi iar a dat Călin ocină fiicei sale Neacşa, ca să aibă ocină împreună cu ceilalţi fraţi, fiii lui Călin, anume Radul.

Şi iar a cumpărat Ion ocină de la Staico din Borleşti, din partea lui din Pouceşti, un ogor şi jumătate, la gura Plopilor şi din Obîrşia Merişanilor iarăşi un ogor şi jumătate şi din Obîrşia lui Roşca un ogor şi vatră de casă cu grădină, pentru că a cumpărat Ion mai sus-zisele ogoare şi vatră de casă de la Staico, pentru 300 aspri.

Şi iar a cumpărat Voico vatră de casă de la Zîrnă, pentru două vaci şi 2 capre cu lapte. Şi să se ştie această vatră, de la Sălcii pînă în Prund în vale la marginea livezilor. Însă Ivan să aibă din această vatră a treia⟨parte⟩.

Şi să se ştie hotarele Pouceştilor: din hotarul Fleştilor pe drum, la Piscul Tîlharilor, unde se întîlneşte cu hotarul Drăganilor şi de aici în jos pe matca Darăi, pe mal, în sus, pînă trece peste Baţcov, de dă la stejari, din drum în deal şi din dealul Codmeniţei, în jos pe vale, pînă la matca Codmeniţei, apoi pe apa Codmeniţei în jos pînă la hotarul Groşilor şi de aici, pe lîngă hotarul Groşanilor, pînă la Piatră.

De aceea, am dat şi domnia mea acestor oameni mai sus-scrişi, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Şi martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ion mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Bratul stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare [2] postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

A scris Gherghina, luna ianuarie 14 zile, de la Adam şi pînă acum curgerea anilor 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe marginea din dreapta, de aceeaşi mînă:⟩ Şi iarăşi au cumpărat Radul şi Ivan şi Banciul şi Oprea ocină din partea lui Albul din Fleşti, pentru 1 550 aspri, însă jumătate.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 846 (Valea, XVI/13). Orig., perg. (26,5 × 36), pecete timbrată. Cu o traducere de la începutul sec. al XX-lea.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 340—341.

---

[1] Cuvintele: „ꙗкоже да мȣ ѥст" („ca să-i fie") sînt scrise deasupra rîndului.

[2] Cuvînt scris deasupra rîndului.

---

180 1570 (7078) ianuarie 16, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлаҳиискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, синъ Миҳнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми Дȣмитров и със пръви брат чедї, именем Никȣлча и със синови си, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ ȣ Липов, ниҳно дел въсѣҳ, варе колико се ҳтет избрати ѡт по въс местом, ѡт полю и ѡт вод и ѡт шȣм и ѡт силищѣ селом и съ въсѣми ҳотарѡм, занеже им сȣт стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ.

А потом, Дȣмитрȣ и със пръви брат чедї Некȣлча, ѡни сȣт сами приили пред господства ми, тере сȣт продали ѡт над ниҳно дел за ѡчинȣ, ѡт над въс ме<с>[1]том, двѣ ȣжи ȣ Липов, али Ралев със синови си, за р҃н и Боев, за и҃ аспри и Добромирѣсъв, за [за] и҃ аспри и Филипов със синови си, за р҃н аспри и Белков, за с҃ аспри и Тȣшлига със братиꙗм си и със шȣр им Торнѣ, за т҃ аспри и Сълботинов, за и҃ аспри и Щефанов, за р҃н и Бъртанов, за и҃ аспри и Тȣдорѡв със братиꙗм си, за с҃ и Ювев, за и҃ аспри и Радославов, за и҃ аспри и Стънилславов, за и҃ аспри и Станчюлов, за р҃н аспри и Добрев, за и҃ аспри и Новаков със братиꙗм си, <за>[1] р҃н и Торничев със братиꙗм си, за р҃н и Бȣев със синови си, за р҃н аспри; занеже ѡ сȣт <покȣпили>[1] сїе людїе, еже сȣт више писани, сїе ȣжи за ѡчине, ѡт Дȣмитрȣ и ѡт пръви брат чедї, Некȣлча, али ѡт дел им две ȣжи ѡт над въс местом, цѣнȣм чин ҂врн҃ аспри.

И продали сȣт Дȣмитрȣ и със Некȣлча сїе ѡчине, еже сȣт више писани, ѡт ниҳно добро волю и ѡт пред господства ми и със ȣзнанїе въсем мегиꙗшим, ѡт гор и ѡт дол.

Сего радї, дадоҳ и господства ми ѡвемзи людїе, еже сȣт више писани, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ, ѡҳабȣ, им и синови им и внȣкомȣ и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непотъкновено, пори<з>[1]мо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и Їѡан велики логофет и Стан спатар и Бадѣ вистїꙗр и Ївашко столник [2] и Митрѣ комис и Гонцѣ пеҳарник и Стоикица велики постелник. Исправник, Стоика логофет.

Пис аз, Балдовин, мѣсеца генарїе ѕ҃ї дьни, въ настолни градȣ глаголеми Бȣкȣрещи, въ лѣт ҂зон҃.

† Їѡ Аліѯандрȣ вѡевѡда, милостїꙗ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru şi cu vărul ⟨său⟩, primar, anume Niculcea şi cu fiii săi, ca să le fie ocină în

Lipov, partea lor toată, oricît se va alege de peste tot locul, din cîmp și din apă și din pădure și din seliștea satului și cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Dumitru și cu vărul <său> primar Neculcea, ei au venit singuri înaintea domniei mele, de au vîndut din partea lor de ocină, de peste tot locul, două funii în Lipov: însă lui Ralea cu fiii săi. pentru 150 <aspri> și lui Boia, pentru 50 aspri și Dobromiresei, pentru 50 aspri și lui Filip cu fiii săi, pentru 150 aspri și lui Velco, pentru 200 aspri și lui Tușliga cu frații săi și cu cumnatul lor Tornea, pentru 300 aspri și lui Sîmbotin, pentru 50 aspri și lui Ștefan, pentru 150 și lui Bîrtan, pentru 50 aspri și lui Tudor cu frații săi, pentru 200 și lui Iova, pentru 50 aspri și lui Radoslav, pentru 50 aspri și lui Stănislav, pentru 50 aspri și lui Stanciul, pentru 150 aspri și lui Dobre, pentru 50 aspri și lui Novac cu frații săi, <pentru>[1] 150 și lui Tornici cu frații săi, pentru 150 și lui Vue cu fiii săi, pentru 150 aspri; pentru că au <cumpărat>[1] acești oameni, care sînt mai sus-scriși, aceste funii de ocină, de la Dumitru și de la vărul <său> primar Neculcea, însă din partea lor două funii de peste tot locul, prețul face 2 150 aspri.

Și au vîndut Dumitru și cu Neculcea aceste ocine, care sînt mai sus-scrise, de a lor bunăvoie și dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos.

De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni, care sînt mai sus-scriși, ca să le fie ocină, ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de către nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și Ioan mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic [2] și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Stoica logofăt.

Am scris eu, Baldovin, luna ianuarie 16 zile, în cetatea de scaun numită București, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 847 (Zlătari, VI/1—2). Orig., perg. (25,5 × 39,5), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea.

EDIȚII. Trad. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, 76—77 și 82—83; *DIR, B*, 342.

---

[1] Omis.

[2] În loc de: *fost stolnic;* între 1569 noiembrie 20—1570 februarie 15 mare stolnic este Bratu.

---

181 1570 (7078) ianuarie 19.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синꙋ Михнев вѡевѡда. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ зовомаго Добрꙋша, идеже ест храм свѣтѣи Въведенїе прѣчистѣи владїчице нашеи Богородице, ꙗкоже да мꙋ ест село зовомаго Кривина въса и <Поꙗна Чолан>[1] ѡв въса и челѣдї ацигани, по име Иван със децами си и Ника със децами си и Иан със децами си и Мꙋтꙋл със децами си и Ѡпрѣ със децами си и Ѹнгꙋрашꙋл със децами си, понеже сїе више речене ѡчине и ацигани дадоше жꙋпан Радул и жꙋпан <Бад>[1]ѣ пехарник и жꙋпаница Блъдаꙗ ѡт нихном добром волю свѣтомꙋ монастирꙋ.

Ѧ потом, паки да мȣ ест свѣтѣи монастир село Бръещїи вьс, със въсом хотаром ѡт посвȣде, варе елика се хтет избрати и Д҃ челѣдї ѡт аџигани, по име Стоика със децами си и Радул със децами си и Дан със децами си и Кръчюн със децами си, понеже даде сам Станчюл спатар.

И паки да мȣ ест свѣтомȣ монастирȣ Хȣмърѣнїи, сирѣч Поениле Мамȣлȣю; понеже сїе вьсе више речене ѡчине и аџигани дадоше и приложише тех <више речени болѣ>ри въ свѣта монастир ещеже ѡт при <дьни> покоиномȣ Басараб вѡевѡда. И еще видѣх господство ми <книгȣ Басараба> воевода със великое заклинанїе...<помр>ачена и раздръта.

Таже господство ми ю ȣкрѣпил и <ѡбновил>, ꙗкоже да мȣ ест свѣтомȣ монастирȣ въ <ѡчинȣ и въ> ѡхабȣ и въ ȣкрѣплѣнїе и въ пищȣ божественим <и>нок<ом> и нам вѣчное въспоминанїе.

И еще и заклинанїе поставлюх господство ми: аще кого ѡт них...им или ѡт ино племеник хокет покȣсит ȣзимати сїе више речене ѡчине и аџигани <ѡт свѣта монастирȣ, да> ест проклет и анаѳима ѡт <т҃ı.ї> свѣтих ѡтци иже въ Никеи и да имат ȣчъстїю съ Їоуда...

И свѣдѣтелїе поставлех господство ми...жȣпан <Їѡан> велики логофет и Б<адѣ> вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Братȣл столник и <Гонцѣ> пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Нѣгое велики дворник.

Еже ю написах, аз Лъȣдат граматик, мѣсеца генарїе ѳ҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃он.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Dobruşa, unde este hramul sfintei Intrări în biserică a preacuratei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie satul numit Crivina tot şi ⟨Poiana Ciolanului⟩[1] toată şi sălaşele de ţigani, anume Ivan cu copiii săi şi Nica cu copiii săi şi Nan cu copiii săi şi Mutul cu copiii săi şi Oprea cu copiii săi şi Unguraşul cu copiii săi, pentru că aceste mai sus-zise ocine şi ţigani le-au dat jupan Radul şi jupan ⟨Bad⟩[1]ea paharnic şi jupaniţa Vlădaia, de a lor bunăvoie sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, iarăşi să-i fie sfintei mănăstiri satul Brăeştii tot, cu tot hotarul de pretutindeni, oricît se va alege şi 4 sălaşe de ţigani, anume Stoica cu copiii săi şi Radul cu copiii săi şi Dan cu copiii săi şi Crăciun cu copiii săi, pentru că i-a dat însuşi Stanciul spătar.

Şi iar să-i fie sfintei mănăstiri Humurenii, adică Poenile Mamului; pentru că aceste toate mai sus-zise ocine şi ţigani le-au dat şi le-au dăruit aceşti ⟨mai sus-zişi⟩ boieri la sfînta mănăstire, încă din ⟨zilele⟩ răposatului Basarab voievod. Şi încă am văzut domnia mea ⟨cartea lui Basarab⟩ voievod cu mare blestem ... pătată şi ruptă.

Astfel domnia mea am întărit-o şi ⟨am înnoit-o⟩, ca să-i fie sfintei mănăstiri de ⟨ocină şi de⟩ ohabă şi de întărire şi de hrană dumnezeieştilor ⟨călugări⟩ şi nouă veşnică pomenire.

Şi încă şi blestem am pus domnia mea: dacă cineva dintre ei ... lor sau din alt neam se va încumeta să ia aceste mai sus-zise ocine şi ţigani ⟨de la sfînta mănăstire, să fie⟩ blestemat şi anatema de ⟨318⟩ sfinţi părinţi de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda ...

Şi martori am pus domnia mea: ... jupan ⟨Ioan⟩ mare logofăt şi B⟨adea⟩ vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Bratul stolnic şi ⟨Gonţea⟩ paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Şi eu, Lăudat grămătic, care am scris-o luna ianuarie 19 zile, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 848 (Ep. Rîmnic, LXXVIII/2). Orig., hîrtie (43 × 28), rupt şi şters, pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII (sub ian. 9); alte traduceri: ibidem, ms. 2083, f. 205 şi la Bibl. Acad., CMLXXVI/223 şi ms. 2530, f. 403 (sub ian. 9).

EDIŢII. Trad. Bulat, *Contribuţiuni*, 1—2 (sub ian. 9); *DIR*, *B*, 343.

---

[1] Cf. *DRH*, *B*, vol. II, doc. nr. 198 şi 217.

---

182 ⟨1570⟩ ianuarie 19.

7080 ⟨1572⟩ ghenar 19.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alecsandru voevod şi domnu. Dat-am domniia mea această carte a domnii mele satului Areşanilor, ca să fie în pace şi slobozi pentru pîra care a fost avut cu satu Căpăţineni, căci că au fost întrat satu Căpăţineni în moşiia satului Hareşanilor dă au fost tăiat şi au fost spart hotarăle încă din zilele răposatului Radu voevod. Şi i-au prădat pă ei pentru greşala ce au fost greşit. Iar satul Căpăţinenii, ei au fost luat lege doisprezece boeri, de au jurat cum n-au întrat în moşiia satului Hareşanilor nicicum. Iar după aceia, satul Hareşanii au fost luat lege peste legea Căpăţinenilor doaozeci şi patru de boeri, de au călcat pe acei doisprezece boeri. Şi au rămas satul Căpăţineni dă lege dinnaintea Radului voevod şi dinnaintea Mircii voevod.

Aşijderea au avut satu Hareşani şi înnaintea domnii mele pîră cu satul Căpăţineni şi aşa pîra Căpăţineni înnaintea domnii mele, cum ca să între iarăş în moşiia Hareşanilor şi ca să le întoarcă bucatele ce le-au fost luat atuncea pentru acea greşală. Iar într-aceia domniia mea am căutat şi am judecat, pe dreptate şi pre lege, cu toţi cinstiţi dregători şi am văzut domniia mea şi cărţile altor bătrîni domni: cartea Radului vodă şi cartea Mircii vodă, cum că au fost rămas Căpăţineni dă lege. Aşijderi au rămas Căpăţineni dă lege şi dinnaintea domnii mele.

Drept aceia, am dat domniia mea Harişaniilor, ca să-şi ţie moşile lor pre bătrînile hotară şi ca să fie în pace şi slobozi şi pentru o deşugubină ce s-au luat satului Căpăţinenilor, pentru un om legat ce s-au fost scăpat dă la dînşii. Iar Căpăţineni, ei au fost jurat cu 12 boieri cum că n-au scăpat acel om de la dînşii, ci au scăpat de la Hăreşani, iar satul Hăreşanii au fost jurat cu 24 de boeri, dinnaintea lui Petru voevod cum că este istovit de Căpăţineni.

Drept aceia, niminea să nu mai îndrăznească a-i băntui preste această carte a domnii mele. Şi într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele.

Şi ispravnic, Ion vel logofăt.

Şi au scris Belcea ce-i zic Lăudat logofăt.

Arh. St. Buc., Suluri, nr. 37 (nr. 5). Copie după traducere.

Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. *DIR*, *B*, 344. Sacerdoţeanu, *Aref*, 198.

183 1570 (7078) ianuarie 22, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воивода и господинь въсою земле Ѹгровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воивода, анепсеȣ Михнев воивода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми Станчюлов и Мангȣлов и Бълаȣрѡв и Стоикъв и Станчюлов и Станов и Грȣмъзилов <и Драгїев> и Ꙗков и Тома със синови си, елици <им Богъ припȣ>стит, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Сѣка ѡт дел Дръг<ичов>, али ѡт Пискȣл Тȣрцим, али ѡт Рȣмпа до пȣт к...ѡв и Поꙗна със Спинїи, понеже ю сȣт покȣпил ѡт Драгич, за ҂з аспри готови.

И пак покȣпи Ст<анчюл> ѡчинȣ ȣ Сѣка, ѡт дел Стоикинев половинȣ, понеже ю покȣпи ѡт Стоикина, за т҃ аспри готови.

И продали сȣт сїи више речени людїе ѡт своиѡм добрѡм волю и със знанїе въсѣм мегиꙗшим и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадѡх и господство ми Станчюлѡв и Мангȣлов и Бълаȣрѡв и Стоикъв и Станчюлѡв и Станѡв и Грȣмъзилъв и Драгїев и Ꙗков и Томев, ꙗкоже да им сȣт сїе више речени ѡчине въ ѡхабȣ, им и синовом им и внȣком и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непотъкновеном, поризмо господства ми.

<Сеже и сведетелїе пос>тавлѣем господство ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Їѡан велики лѡгѡфет и Стан спатар и <Митр>ѣ комис и Братȣл столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика вел постелник. Исправник, Нѣгое велики дворник.

Пис Продѣ, мѣсеца генарїе кв҃ дьни, въ настолни град Бȣкȣрещи, въ лѣт ҂зои҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїꙗ божїꙗ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul şi lui Mangul şi lui Bălaur şi lui Stoica şi lui Stanciul şi lui Stan şi lui Grumăzilă ⟨şi Draghiei⟩ şi lui Iacov şi lui Toma cu fiii lor, cîţi ⟨le va lăsa Dumnezeu⟩, ca să le fie ocină în Seaca din partea lui Drăghici, însă din Piscul Turcilor, însă de la Rumpa pînă la drumul c... lui şi Poiana cu Spinii, pentru că au cumpărat-o de la Drăghici, pentru 7 000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat St⟨anciul⟩ ocină în Seaca, din partea lui Stoichină jumătate, pentru că a cumpărat-o de la Stoichină, pentru 300 aspri gata.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi oameni de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Stanciul şi lui Mangul şi lui Bălaur şi lui Stoica şi lui Stanciul şi lui Stan şi lui Grumăzilă şi Draghiei şi lui Iacov şi lui Toma, ca să le fie aceste mai sus-zise ocine de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

⟨Iată şi martori⟩ am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Stan spătar şi ⟨Mitrea⟩ comis şi Bratul stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

A scris Prodea, luna ianuarie 22 zile, în cetatea de scaun Bucureşti, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXL/95, Orig., hîrtie (22,5 × 33), rupt, pecete aplicată, căzută.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 344–345.

184 1570 (7078) ianuarie 28.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alicsandru voevod. Dat-am domnie mea porunca domnii méle slugii domnii méli, lui Corisi logofăt și frăține-său, lui Drăgan și ficiorilor lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie în Miroslăvești, din partea unchiu-său, Stoicăi Jilează pă jumătate, din cîmpu, din apă, din uscat și din păduri, pentru că iaste a lor bătrînă și dreaptă moșie de baștină.

După acéia, au avut pîră cu Vlaicul și cu Oprea și cu cimitie lor; și așa pîrîia aceia înaintea domnii méle, cum că n-are Corisi logofăt i Drăgan întocma și din apă. Deci domnie mea am dovidit și am judicat, după driptati și după légi, cu toți cinstiții boiarii domnii méle și am adivărat domnie mea cum că au avut Corisi logofăt și frate-său Drăgan din partea Stoicăi Jilează pi jumătati și din apă, picum din cînpŭ și din pădure. Și încă așa pîrîia Vlaicu cu ceata lui pintru 2 vaduri di moară ci au fost împărțiți încă mai dinainti vrémi, din zilili Radului Călugăr: 1 vad în Rumta și alt vad la colțul pădurii cari să chiamă Moara Badii ca să împărțească cu obrocul.

Deci, domnie mea am dat, ca să ții după acea împărțeală dinainti: Corisi logofăt în Rumta și Vlaicul cu ceata lui Moara Badii; iar alte vaduri fiind învichite și ni împărți⟨ți⟩, în Năjlov și în Gîrla Morii și în Grădiște și în Praova și în Izvor, ca să să înpărțeaască în doao: însă să ții Corisi logofăt în Rumta a triia parte, iar frate-său Drăgan să ții a patra parte, pintrucă acéli jumătăți di vaduri au fost cumpărate di baștină Corisi logofăt di la un Corise logofăt și di ⟨la⟩ alți migiiași. Deci la acea jumătati di vad,Drăgan nimic n-au avut. Iar acéialaltă jumătati di vad, ci au fost di la strămoși, a mumii lor, Diicăi. Și așa au înpărțit acésti jumătăți di vaduri ci au fost di la strămoși mumii lor Diicăi în doao. Și așa au rămas Vlaicul și Oprea i Ursul di légi înaintea [înaintea] domnii méle.

Dript acéia, am dat domnie mea lui Corisi logofăt și frățini-său, lui Drăgan, ca să li fie moșie stătătoari, lor și ficiorilor lor, cîți Dumnezeu îi vor da, nipoților și strănipoților și di cătri nimini să nu fii clatită, după zisa domnii méle.

Pintru acéia și mărturii am pus.

Ghenarie 28 dni 7078 ⟨1570⟩.

Bibl. Acad., CCXCIX/56. Traducere din sec. al XVIII-lea.
EDIȚII. *DIR*, *B*, 345—346.

---

185 1570 (7078) ianuarie 30, București.

† Милостїю божїєю, Їѡ Алеѯандрȣ воєвода и господинъ въсои землє Ѹгрровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода, анепїȣ Михнев воєводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїє господства ми Радȣлѡв със синови си, колици мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Вълцаци, дел емȣ въса, варе єлика се хтет избрати ѡт посвȣде, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вода, понеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ. И потѡм, принде сам Радȣл пред господства ми, тере ест дал дъщере си, Стоика, едни мѣсто ѡт пчеларство. И дал ест Радȣл тѡгѡ мѣсто ѡт пчеларство ѡт своиѡм добром волю и със ȣзнанїє въсем мегїꙗшом.

Сего ради, дадѡх и господство ми Радȣлѡв, ꙗкоже да си събрани браниціе и дъщери[1] Стоикъв, да мȣ ест того место за пчеларство ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовѡм емȣ и внȣком и прѣвнȣчетом емȣ и не ѡт когоже непоколѣбимо, порнзмо господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣх господства ми: жȣпан Добромир бивше велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики бивше дворник и жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Радȣл бивше велики лѡгѡфет и жȣпан Їѡан велики лѡгѡфет и Бадѣ вел вистїꙗр и Стан вел спатар и Митрѣ вел кѡмис и Братȣл вел столник и Гонцѣ вел пехарник и жȣпан Стоика велики постелникȣ. Исправник, Іѡан велики лѡгѡфет.

И аз, Продѣ, еже ю мазах ȣ град Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе л҃ дьни и текȣщем лѣтом ѡт Адама до селѣ, въ лѣт ҂зо҃и.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Bălțați, toată partea lui, oricît se va alege de pretutindeni, din cîmp și din pădure și din apă, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar după aceea, a venit însuși Radul înaintea domniei mele, de a dat fiicei sale, Stoica, un loc de stupină. Și a dat Radul acel loc de stupină de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul, ca să-și apere braniștea și fiicei[1] ⟨lui⟩, Stoicăi, să-i fie acel loc de stupină ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei și jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Radul fost mare logofăt și jupan Ioan mare logofăt și Badea mare vistier și Stan mare spătar și Mitrea mare comis și Bratul mare stolnic și Gonțea mare paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Și eu, Prodea, care am scris-o în cetatea București, luna ianuarie 30 zile și ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCI/6. Orig., perg. (23,5 × 36), pecete timbrată.
EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, III, 17—18. Trad. *DIR*, B, 346—347.

---

[1] Cuvînt adăugat.

186 1570 (7078) februarie 1, București.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣггровлахиское, синȣ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Радȣлѡв и Ѡпрев и Станѡв и съ них синови, елице им Богȣ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Пъȣшещи, д҃-го дел ѡт по въса ѡчина, ѡт по въсом хотаром, елика се хоке изврати и ȣ Прȣндѣни пакн д҃-го дел ѡт по въса ѡчина, ѡт по въсом хотаром,варе елика се хоке избрати,

занеже им ест стара и праве ѡчине и за дѣдїне, еще ѡт при дьни покоином Басърав воевода.

Занеже им ест била дала тех ѡчине више речене, вишем речиим именитем людїи ѡт Радул Тъштъбѣнȣл, занеже нѣст бил имал Радул ни един синȣ ѡт тѣлȣ емȣ, анȣ ест бил ꙗлов. Таже, си ест биѡ дал Радул Тъщтъбѣнȣл негов дел за ѡчинȣ више речене, въсе, ѡт Пъȣшещи и ѡт Прȣндѣни.

А дѣди им, на име Къзан и Микȣл и Радул, ѡни сȣт били дали радї дȣше Радулѡв, тере га сȣт писал ȣ свѣтою помѣник ѡт свѣта монастир нарицаемаго Говора, цѣнȣ за ҂ѕ҃ аспри тȣрски, аспри готови ҂в҃ и едни панцир и едни хелмȣ и едни поꙗс за стребро и едни кон добрȣ, радї помѣнȣ его. А Къзан и Микȣл и Радул, ѡни сȣт били дали тех комате радї тех ѡчине више речене, ѡт Пъȣшещї д҃ дел и ѡт Прȣндѣни, пак д҃ дел.

А потом, Радул и Ѡпрѣ и Стан, ѡни имаше прȣх пред господства ми със попа Ѡпрѣ. И тако прѣше попа Ѡпрѣ пред господства ми, како ест биле тех ѡчине више речене негове за дѣдїне. Таже, въ том, господство ми гледах и прочитох книга покоиномȣ Мирчев воеводȣ и книга покоиномȣ Петрашко воеводȣ. И тако знаедох господство ми како ест биѡ дали дѣдї им више речени тех комате више речене, радї тех ѡчине више речене и како сȣт били имали п<рȣх>[1] пред покоиномȣ Мирча воевода, пред покоиномȣ Петрашко воевода и како ест бил и<мал попа>[1] Ѡпрѣ закон, в҃ї болѣри, ѡт пред покоина више речени би<в>ши господари и нѣст бил заклел попа Ѡпрѣ ник<т>[1]о како не имат Радул и Ѡпрѣ и Стан ѡчинȣ. Анȣ видох и прочитох господство ми книги покоиним господари за ѡстанȣк.

Таже, попа Ѡпрѣ не хотѣше ѡставити се сице, нȣ паки преше и пред господство ми. <А>[1] ȣ тем, господство ми сȣдї, по правдȣ и по старȣ закон и съ въсѣми чьстититми правители господства ми. И дадох господство ми, ꙗкоже да се дръжит Радул и Ѡпрѣ и Стан више речене ѡчине. А попа Ѡпрѣ такождере... [1] пред господства ми .

<Сего ради>[1], дадох и господства ми вишем людїи, ꙗкоже да им ест сїе више речене въ ѡчине и въ ѡхаб, им и синовем им и внȣком им и прѣвнопчитом и ѡт никогоже непоколѣбимо, по ѡреч господства ми.

Сеже их сведѣтел поставлех господства ми: жȣпан Нѣгое велики двориик и ж<ȣ>пан Їѡан велики лѡгѡфет и Бадѣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Ївашко столиик[2] и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоик<а>[1] вел постелиик. И исправник, жȣпан Нѣгое вел двориик.

И аз, Дȣмитрȣ ѡт Съпата, еже написах ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца февруарїе а҃ дьни, в лѣт ҂з҃о҃н.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul şi Oprea şi Stan şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Păuşeşti, a 4-a parte din toată ocina, de peste tot hotarul, oricît se va alege şi la Prundeni iarăşi a 4-a parte din toată ocina, de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi de moştenire, încă din zilele răposatului Băsărab voievod.

Pentru că le-au fost date aceste ocine mai sus-spuse, mai sus-zişilor numiţi oameni de Radul Tăştăbeanul, pentru că nu a avut Radul nici un fiu din trupul lui, ci a fost sterp. Astfel, a dat Radul Tăştăbeanul părţile lui de ocină mai sus-zise, toate, din Păuşeşti şi din Prundeni.

Iar bunicii lor, anume Căzan şi Micul şi Radul, ei au dat pentru sufletul lui Radul, de l-au scris la sfîntul pomelnic de la sfînta mănăstire numită Govora, preţul de 6000 aspri turceşti, aspri gata 2000 şi o za şi un coif şi un brîu de argint şi un cal bun, pentru pomana lui. Iar Căzan şi Micul şi Radul, ei au dat acele averi pentru acele ocine mai sus-zise, din Păuşeşti 4 părţi şi din Prundeni, tot 4 părţi.

Iar după aceea, Radul şi Oprea şi Stan, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu popa Oprea. Şi aşa pîra popa Oprea înaintea domniei mele că au fost acele ocine mai sus-zise ale lui de moştenire. Astfel, la aceasta, domnia mea am cercetat şi am citit cartea răposatului Mircea voievod şi cartea răposatului Petraşco voievod. Şi aşa am aflat domnia mea că au dat bunicii lor mai sus-zişi acele averi mai sus-zise, pentru acele ocine mai sus-zise şi că au avut pîră înaintea răposatului Mircea voievod, înaintea răposatului Petraşco voievod şi că ⟨a avut popa⟩[1] Oprea lege, 12 boieri, dinaintea mai sus-zişilor răposaţilor foşti domni şi nu a jurat popa Oprea că n-au avut Radul şi Oprea şi Stan ocină. Ci am văzut şi am citit domnia mea cărţile răposaţilor domni de rămas.

Astfel, popa Oprea n-a vrut să se lase aşa, ci iar a pîrît şi înaintea domniei mele. ⟨Iar⟩[1] la aceasta, domnia mea am judecat după dreptate şi după legea veche şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am dat domnia mea ca să ţie Radul şi Oprea şi Stan mai sus-zisele ocine. Iar popa Oprea de asemenea ⟨a rămas de lege⟩ şi înaintea domniei mele.

⟨De aceea⟩[1] am dat şi domnia mea oamenilor de mai sus, ca să le fie aceste mai sus-zise de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori le-am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Badea vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Ivaşco stolnic [2] şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Neagoe mare vornic.

Şi eu, Dumitru din Săpata, care am scris la Bucureşti, luna februarie 1 zi, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDXXXVII/17. Orig., perg. (28 × 37,5), pecete timbrată.
Copie slavă şi traducere din 1919 la Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 129—131.
EDIŢII. Slav şi trad. Fotino, *Documente*, 304—306. Trad. *DIR*, *B*, 347—348.

---

[1] Loc şters.

[2] În loc de: *fost stolnic;* între 1569 noiembrie 20 — 1570 februarie 15 mare stolnic este Bratu.

---

187 ⟨1570⟩ februarie 2.

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми болѣринȣ господства ми, жȣпан Бланкȣл ѡт Рȣмчании ключер, ꙗкоже да ест волен със сїю книга господства ми въздръжати ⟨въса часть⟩ Нѣкшев ѡт Числъȣ, варе елика се хтет избрат ѡт посвȣде, ѡт полю и ѡт вод и ѡт вечнинїи, занеже ест бил покȣпил више речении болѣрин господство ми, Бланкȣл ключар, дрȣг дел ѡт село, за ҂в͠ф аспри, ещиже ѡт Ѹгръска Земли, ѡт анепсї, на име Бладȣл и Ѹндрею, понеже се сȣт съпрели Бланкȣл ключар със синови

Владүлѡв и Ȣ<н>дрен пред господства ми. Таже сȣт избрах да дръжит Влаикȣл ключар дел Некшев въса ѡт Числъȣ.

И нихто да не смѣет покȣсити бантовати пред сїю книга господства ми: Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Нѣгое велики дворник.

Пис аз, Михаил граматик, мѣсеца феврȣарїе в҃ дьни.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Vlaicul clucer din Rumceni, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să ţină ⟨toată partea⟩ Neacşei din Cislău, oricît se va alege de pretutindeni, din cîmp şi din apă şi din vecini, fiindcă a cumpărat mai sus-zisul boier al domniei mele, Vlaicul clucer, altă parte din sat, pentru 2 500 aspri, încă din Ţara Ungurească, de la nepoţii ⟨săi⟩, anume Vladul şi Undrei, pentru că s-a pîrît Vlaicul clucer cu fiii lui Vladul şi ai lui Undrei înaintea domniei mele. Astfel au ales, să ţină Vlaicul clucer toată partea Neacşei din Cislău.

Şi nimeni să nu îndrăznească să încerce a tulbura, înaintea acestei cărţi a domniei mele. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Am scris eu, Mihail grămătic, luna februarie 2 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 849 (Ep. Buzău, XXXIV/5). Orig., hîrtie (19,5 × 26,5), rupt şi şters, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1850 şi o copie slavă cu traducere din 1912. Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 348.

---

188 1570 (7078) februarie 14.

Semnile moşii Săseni, după vechea ocolnică a moşii.

Din apa Buzăului, pă apa Nişcovului dă către Verneşti şi pînă Pogorîşul Porcilor şi pînă în Piscul Nertii şi pînă în Lacul din Dealu şi pînă Piscul Ursului şi pînă în Lacul cu Răchiţile şi pînă în Piscul Pleşii şi pînă în apa Nişcovului, pă apa Nişcovului în jos, pînă în Vadul Meilor şi din cînp pînă în apa Buzăului dă către Cîrlomăneşti.

Fevruarie 14, 7078 ⟨1570⟩.

Aceasta fiind întocmai după ocolnica moşii, adeverim cu iscăliturile noastre.

Iorgu (?) Săsean.

Nicolae Săsean.

i Bănică Săsean.

Am scris copie.

Bibl. Acad., CXLVII/208. Copie.

---

189 1570 (7078) februarie 15, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣггрровлахинское, синъ великаго и предобраго Мирчев воеводȣ, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Данчюлов и със братиꙗм

си, Гъндев и Ꙗлъмън и със них синови, елице им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Стънещи, дел им свах, варе елика се хтет избрати ѡт по въса ѡчина ѡт посвȣде, понеже им ест стара и права ѡчинȣ и дѣдина.

Ꙗ потом, имаше прȣ пред господства ми, радї сїю више речена ѡчина, със Кръстѣ и със Пътрȣ. И сице съпрѣше како имат и ѡни ѡчинȣ кȣпно със Данчюл и със братию его. Ꙗ ȣ тем, господства ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по законȣ, със въсѣми чьстититими правителїе господства ми и добре изнандох ‹и› истиниствовах господство ми како сȣт имали прȣ и закон, в҃ї болѣри, Кръстѣ и Пътрȣ и ѡт пред Петрȣ воевода и били сȣт ѡстали ѡт закон тогда. Такожде и господство ми дадох Кръстев и Пътров пак закон, в҃ї болѣри, а ѡни не възмогоше заклети никакоже, анȣ ѡсташе ѡт закон и ѡт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Данчюлов със братиꙗм си, Гъндѣ и Ꙗлъман, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синови им и винȣком ен и превнȣчетом си и ни ѡт ко‹го›же непоколѣбимо, по ѡризмȣ господства ми.

Сеже и свѣдѣтелие поставлѣем господство ми: жȣпан Нѣгое ве‹ли›ки дворник и жȣпан Їѡан велики лѡгѡѳет и Стан спатар и Бадѣ вистїꙗр и Братȣл столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Їѡан велики лѡгѡфет.

Исписах аз, Цалапи, ȣ град Бȣкȣрещи, мѣсеца феврȣарїе є҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃о҃н.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Danciul și cu frații săi, Gîndea și Alăman și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Stănești, partea lor toată, oricît se va alege de peste toată ocina, de pretutindeni, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele, pentru această mai sus-zisă ocină, cu Cîrstea și cu Pătru. Și așa au pîrît că au și ei ocină împreună cu Danciul și cu frații lui. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am aflat ‹și› am adeverit domnia mea că Cîrstea și Pătru au avut pîră și lege, 12 boieri, și înaintea lui Petru voievod și au rămas de lege atunci. De asemenea și domnia mea am dat lui Cîrstea și lui Pătru iarăși lege, 12 boieri, iar ei n-au putut să jure nicidecum, ci au rămas de lege și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Danciul cu frații săi, Gîndea și Alăman, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Bratul stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Țalapi, în cetatea București, luna februarie 15 zile, în anul 7078 ‹1570›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 850 (Cîmpulung, VIII/10). Orig., hîrtie (31× 21,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1843; alte traduceri: ibidem, ms. 204, f. 96v—97 și la Bibl. Acad., CMX/130.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 181—183. Trad. *DIR*, *B*, 349. Facs. *DIR*, *B*, 534.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми ѡтцȣ егȣменȣ Ѵвстратїе ѡт свѣта монастир гаголеми Снѣгов, ꙗкоже да мȣ ест свѣтѣи монастир Снѣгов дел ѡт Спанцов, колико ест бил дръжал свѣта монастир ѡт сȣх и ѡт блатȣ и ѡт посвȣде, понеже сїꙗ више речена дел била ест поклонела ѡт прѣжде врѣме ѡт Нѣгȣл дворник, да мȣ ест вѣчна въспоминанїе.

А када ест бил сьда, въ дьни господства ми, а почтенномȣ правителю господства ми, жȣпан Добромир бан съпрел ест, како да ȣзимает сїю више речена дел ѡт Спанцов ѡт свѣта монастир. И съпрел се ест жȣпан Добромир бан лицȣ, пред господства ми, със ѡтцȣ Ѵвстратїе радї сїю више речена дел ѡт Спанцовȣ и ещеже ест извадил Добромир бан една стара книга покоинаго Радѵла воевода Добраго. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон божїе ⟨и⟩ със вьси чьститими правителїе господства ми и велма добре сьм истинствовал господство ми како не имат Добромир бан ни едно метѣх със сїꙗ више речена дел ѡт Спанцов. И еще сьм извадилъ господство ми и помрачил по Добромир бан ѡт таꙗ книг. И ѡсташе Добромир бан ѡт закон ѡт пред господства ми, како веки метѣх да не имат със сїю више речена дел ѡт Спанцов.

Тем радї, да ест їегȣмен Ѵвстратїе волен със сїе книг господства ми дръжати тае дел ѡт Спанцов и да ест свѣтѣи монастир ѡчинȣ и ѡхабȣ и нихто да не смѣет бантовати пред сїе книг господства ми, ере того чьловѣкъ зло кет патити. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис Дан, мѣсеца февруарїе к҃г дьни, лѣт ҂з҃еі[1].

† Їѡ Алїѯандрȣ воевода, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Ivstratie de la sfînta mănăstire numită Snagov, ca să-i fie sfintei mănăstiri Snagov parte din Spanțov, cît a ținut sfînta mănăstire din uscat și din baltă și de pretutindeni, pentru că acea mai sus-zisă parte a fost închinată de mai înainte vreme de Neagul vornic, ca să-i fie veșnică pomenire.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dobromir ban a pîrît, ca să ia acea mai sus-zisă parte din Spanțov de la sfînta mănăstire. Și s-a pîrît jupan Dobromir banul de față, înaintea domniei mele, cu părintele Ivstratie pentru acea mai sus-zisă parte din Spanțov. Și încă a scos Dobromir banul o carte veche a răposatului Radul voievod cel Bun. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu ⟨și⟩ cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și foarte bine am adeverit domnia mea că nu are Dobromir ban nici un amestec cu acea mai sus-zisă parte din Spanțov. Și încă am scos domnia mea și am șters pe Dobromir ban din acea carte. Și a rămas Dobromir ban de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu acea mai sus-zisă parte din Spanțov.

De aceea, să fie volnic părintele egumen Ivstratie cu această carte a domniei mele să țină acea parte din Spanțov și să fie a sfintei mănăstiri ocină și ohabă și nimeni să nu cuteze să-i tulbure sau să-i oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele, căci acel om rău va păţi. Altfel să nu fie, după pusa domniei mele.

Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

A scris Dan, luna februarie 23 zile, anul 7015 [1] ⟨1507⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 822 (Snagov, XVII/1). Orig., hîrtie (29 × 20,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 354, f. 51v şi 458, f. 28.
Văleatul greşit; datat după domn şi Dobromir ban.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 349–350.

---

[1] „лѣт ҂зєі" („anul 7015") adaus posterior.

191

1570 (7078) martie 15.

Adică noi aceşti oameni, anume Stan spahiu i brat ego Dragomir i brat ego Dobre ot Nucet scris-am acest al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mîna lui Şerban şi Lupului ot Tulburea, precum să ştie că le-am vîndut partea noastră din hotarul Nucetului drept aspri gata 1370. Însă să ştie: din hotarul din malu Scumpii în sus pe Colnicul pînă în cîmpul Nucetului pînă în ⟨obraţia⟩[1] pămînturilor, însă în gura Colnicului celui mare în jos pe la cîmpul ogrăzi despre dosul Nucetului în jos pă la Vîna Rece, la Cornu în hotarul Tulburele, la teiul cel strîmb şi iar la fag.

Şi am vîndut-o noi această ocină de a noastră bună voe, ca să le fie moşie drept dreaptă şi slobodă şi stătătoare, lor şi feciorilor şi nepoţilor cîţi Dumnezeu le va dărui.

Şi cînd s-au scris acest zapis fost-au şi martori ce se vor iscăli mai jos ca să crează şi noi ne-am pus degetul ca să crează.

7078 ⟨1570⟩ martie 15.

Eu Stan spahiu.

Eu brat ego Dobre.

Eu Stoica ot Nucet martor.

După A. Nicolescu-Păcureţi, *Monografia comunei Păcureţi din judeţul Prahova*, p. 215. Originalul, în posesia lui Ion Mişcoriciu; semnalat de prof. Vasile Georgescu.

---

[1] Loc alb; completat după hotărîrea judecătoriei jud. Saac din 1844 mai 8, la Arh. St., Filiala Ilfov, Curtea de Apel, Secţ. a II-a, dos. 18/1859, f. 4–8.

192

⟨1570⟩ martie 22, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ ⟨въ⟩[1]сон зимле Ѹггрровлахинскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевод, синꙋ Михнев воевод. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋзим господства ми, Ѡпрев и Станчюлов и със ним синови си, елице им Богъ припꙋстит, ⟨ꙗ⟩[1]коже да им ест село Фрасинꙋл половинꙋ и Филиꙗшꙋл пак половинꙋ и със вечини и със вьс доходок, варе колико се х҇тит избрат, занеже им ест покꙋпил Ѡпрѣ и Станчюл тех селове

ѡт жꙋпаница Каплѣ <и ѡт ма>[1]ти си, за ҂к҂в҃п аспри готови. И хотарове да се знает: ѡт Салче дори ꙋ Хъмъраде.

И пак покꙋпи Станчюл и Ѡпрѣ една винoград със мѣсто ѡт Драготъ и ѡт братии Драготъв, за т҃ аспри готови.

И пак покꙋпи Ѡпрѣ и Станчюл едни челѣд за цигани, на име Радꙋл със ациганка си, по име Станка, ѡт Драготъ ѡт Бърсещи, за ҂а҃ф аспри готови. И пак покꙋпи Ѡпрѣ една ациганкꙋ, на име Мꙋша, ѡт Марга, за ф҃ аспри готови. И пак покꙋпи Ѡпрѣ едни ациган, по име Кꙋрки и дрꙋг ациган, по име Неделко, ѡт Барбꙋл Бенга и ѡт Стоика, за ҂а҃си <аспри>[2]. И пак покꙋпи Ѡпрѣ едни ациган, по име Нѣгое, ѡт жꙋпаница Марга, за ҂а҃ аспри готови.

И продали сꙋт тех више имените <людїе за иихном>[1] добром волю и със ꙋзнанїе въсем мегїꙗшом и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Ѡпрѣв и Станчюлов, ꙗкоже да им сꙋт въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком <и прѣвнꙋчетом им>[1] и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже бо и сведѣтелие поставлѣем господство ми: жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Їѡан велики логофет и Братꙋл вистиꙗр и Стан спатар и Митрѣ комисꙋл и Бадѣ столникꙋл и Гонцѣ пехар <ни>[2]кꙋ и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, Їѡан велики логофетꙋ.

И аз, Фїера граматик, еже писах вь настолни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца мартїе к҃в дьни, в лѣт ҂з҃пи.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Oprea şi Stanciul şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Frasinul jumătate şi Filiaşul iar jumătate şi cu vecinii şi cu tot venitul, oricît se va alege, pentru că au cumpărat Oprea şi Stanciul acele sate de la jupaniţa Caplea <şi de la mama>[1] sa, pentru 22 080 aspri gata. Şi hotarele să se ştie: de la Salce pînă la Hămărade.

Şi iar au cumpărat Stanciul şi Oprea o vie cu loc de la Dragotă şi de la fraţii lui Dragotă, pentru 300 aspri gata.

Şi iar au cumpărat Oprea şi Stanciul un sălaş de ţigani, anume Radul cu ţiganca sa, anume Stanca, de la Dragotă din Bîrseşti, pentru 1 500 aspri gata. Şi iar a cumpărat Oprea o ţigancă, anume Muşa, de la Marga, pentru 500 aspri gata. Şi iar a cumpărat Oprea un ţigan, anume Curchi şi alt ţigan, anume Nedelco, de la Barbul Benga şi de la Stoica, pentru 1 250 <aspri>[2]. Şi iar a cumpărat Oprea un ţigan, anume Neagoe, de la jupaniţa Marga, pentru 1 000 aspri gata.

Şi au vîndut acei mai sus-numiţi <oameni de a lor>[1] bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Oprea şi lui Stanciul, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor <şi strănepoţilor lor>[1] şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Bratul vistier şi Stan spătar şi Mitrea comisul şi Badea stolnicul şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Şi eu, Fiera grămătic, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 22 zile, în anul 7088 ⟨1580⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al Municipiului Bucureşti, nr. 39 074. Orig., perg. (35 × 44,5), pecete timbrată.

Datat după domn şi sfatul domnesc.

---

[1] Loc necitet.
[2] Omis.

193 ⟨1570⟩ martie 26.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми свѣтомȣ монастирȣ ѡт Тисмѣна, ꙗкоже да ест волена със сїю книг господства ми, да се дръжит вама ѡт Влъкана даже до Жилезна Врата, по стари закон. И да възимает вама и ѡт тȣрскȣ товар и ѡт све, како ест възимали и ѡт прѣжде врѣме.

И вам, скилѣрим, да се варȣете ѡт вама свѣтомȣ монастирȣ, нȣ да их давате вама како ест бил ѡт прѣжде врѣме, ѡт въсе.

И веки да се не плакат ѡтцȣ игȣмен кѵр[1] Їѡан ѡт вас, господства[1] ми[1]. Тои ви говорим господство ми, инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Їѡан велики лѡгѡфет.

Пис мѣсеца мартїе к҃ѕ дьни.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Tismana, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele, să-şi ţină vama de la Vîlcan pînă la Porţile de Fier, după legea veche. Şi să ia vamă şi din marfa turcească şi din toate, cum au luat şi de mai înainte vreme.

Iar voi, schilerilor, să vă feriţi de vama sfintei mănăstiri, ci să-i daţi vama, cum a fost dinainte vreme, din toate.

Şi mai mult să nu se plîngă de voi, domniei[1] mele[1], părintele egumen chir[1] Ioan. Aceasta vă spun domnia mea, altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Scris luna martie 26 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 851 (Tismana, XCII/12). Orig., hîrtie (17 × 23), pecete aplicată, căzută, Cu o traducere de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea — începutul sec. al XIX-lea; altă traducere ibidem, ms. 329, f. 132v.

Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 350. Facs. *Ibidem*, 535.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

194 1570 (7078) martie 29, București.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводе, синъ Михнев воеводе. Дават господство ми сїе пове<лѣ>[1]нїе господства ми чьстнѣишомꙋ ѡтцꙋ епискꙋп, кѵр Аѳанасїе Бꙋзъвски, ꙗкоже да мꙋ ест едни ациган, на име Тꙋдоран злътар със циганкꙋ си, занеже ест била таꙗ ациган за дѣдинꙋ свѣтѣи и божественѣи Єпискꙋпїе; а того ациган више рѣх бил ест ѡт ациганїе господства ми.

Таже и господство ми дадох и помиловал съм по свѣтѣи и божественѣи Єпискꙋпїе със того ациганин више реченꙋ, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, а господство ми и родїтелїе господства ми въ вѣ<ч>[1]ное въспоминанїе.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Юѡан велики логофет и Братꙋл вистїар и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. И исправник, Юѡан велики логофет.

Исписах аз, Стан логофет [2] ѡт Ротѣни, мѣсеца мартїе к҃ѳ дьни, въ столни градꙋ Бꙋкꙋрещи, в лѣт. ҂зо҃н.

† Їѡ Алїѯандрꙋ ѡевѡда, милостїю божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstitului părinte episcop, chir Atanasie al Buzăului, ca să-i fie un țigan, anume Tudoran zlătar cu țiganca lui, pentru că a fost acest țigan de moștenire al sfintei și dumnezeieștii Episcopii; și acest țigan mai sus-zis a fost din țigănia domniei mele.

Astfel și domnia mea am dat și am miluit pe sfînta și dumnezeiasca Episcopie cu acest țigan mai sus-zis, ca să-i fie ocină și ohabă, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Stan logofăt [2] din Roteni, luna martie 29 zile, în cetatea de scaun București, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXVI/172. Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Traducere la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 590.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 351. Facs. *Ibidem*, 536.

---

[1] Omis.

[2] În criptogramă: олз.

195 1570 (7078) martie 29, București.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахииское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводе, синꙋ Михнев воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи и божественѣи монастирꙋ глаголеми Бистрица, идеже ест храм прѣсвѣтѣи и чистѣи и прѣблагословенѣи владїчице наше Богородице, присно дѣви Марїа, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчин

ȣ Тръса, въса, варе елика се ҳтит избрати, ѡт посвȣде, понеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ и дѣдина, испроменила ещеже ѡт при дьни покоинаго Бъсъраба воеводе, занеже ест биѡ промѣнил покоинаго Бъсъраба воеводе със Станчюл със чет его, тере да мȣ дават покоинаго Бъсъраба воеводе Станчюлов ѡчинȣ радї ѡчинȣ ȣ Фолещи, а свѣта монастирȣ да дръжит ѡчинȣ ȣ Тръса, дел Станчюлов въса и дел чет его.

А потом, калȣгери имали сȣт прȣ пред господства ми със сини Станчюлов на име Кръчюн със братїꙗм си и Доброслав със чет им. И тако прѣше Кръчюн и Доброслав и чет им по калȣгери пред господства ми, како не им дал покоинаго Бъсъраба воеводе ѡчинȣ радї таꙗ више речена ѡчинȣ, Тръса. А ȣ тем, господство ми гледаҳ и сȣдиҳ, по правдȣ и по закон, със въсѣми чьсти<ти>ми правителїе господства ми и изнаидоҳ и истинствоваҳ господство ми како им дали покоинаго Бъсъраба воеводе ѡтци им Кръчюнов и Доброславов и чет им ѡчинȣ ȣ Фолещи радї ѡчина ѡт Тръса.

Тем радї, дадоҳ и господство ми свѣтѣи и божествнѣи монастирȣ глаголими Бистрица да дръжит ѡчинȣ ȣ Тръса въса, а Кръчюн и Бȣда и Житѣ и Доброслав да дръжит ѡчинȣ по кȣде им дал покоиномȣ Бъсъраба воеводе. И тако ѡсташе Кръчюн със бр<а>тїꙗм си и Доброслав и чет им ѡт закон ѡт пред господства ми. Єщеже видѣҳ господство ми и книга покоинаго Радꙋл воеводе, како им дал калȣгери ѡт свѣта монастир Кръчюнов със братїꙗм си и Доброславов и чет им ҂дс҃ аспри готови. И пак им дали калȣгери Кръчюнов и Доброслав и чет им ҂а҃ аспри ѡт пред покоинаго Петрȣ воевода, ꙗкоже да се ȣпокоити се.

Сего радї, дадоҳ господство ми свѣтѣи и божїствнѣи монастир, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и ѡҳабȣ, а господства ми и родїтелїе господства ми вѣчное въспоминанїе.

Сеже и сведетелїе поставлеҳ господство ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Їѡан велики логофет и Стан спатар и Братȣл вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пеҳарник и Стоика велики постелник. И исправник, Їѡан вел логофет.

Исписаҳ аз, Стан Ротѣнȣл, мѣсеца мартїа кѳ҃ дьни, въ столни градꙋ Бȣкȣрещи, в лѣт ҂зо҃и.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Bistriţa, unde este hramul preasfintei şi curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină în Tîrsa, toată, oricît se va alege, de pretutindeni, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină, schimbată încă din zilele răposatului Băsărab voievod, pentru că a schimbat răposatul Băsărab voievod cu Stanciul ⟨şi⟩ cu ceata lui, de i-a dat răposatul Băsărab voievod lui Stanciul ocină pentru ocină la Foleşti, iar sfînta mănăstire să ţină ocină în Tîrsa, partea lui Stanciul toată şi partea cetei lui.

Iar după aceea, călugării au avut pîră înaintea domniei mele cu fiii lui Stanciul, anume Crăciun cu fraţii săi şi Dobroslav cu ceata lor. Şi aşa au pîrît Crăciun şi Dobroslav şi ceata lor pe călugări, înaintea domniei mele, că nu le-a dat răposatul Băsărab voievod ocină pentru acea mai sus-zisă ocină, Tîrsa. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat şi am adeverit domnia mea că răposatul Băsărab voievod a dat tatălui lui Crăciun şi lui Dobroslav şi cetei lor ocină în Foleşti pentru ocina din Tîrsa.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Bistriţa, să ţină ocina din Tîrsa toată, iar Crăciun şi Buda şi Jitea şi Dobroslav să ţină ocina pe unde le-a dat răposatul Basarab voievod. Şi aşa au rămas Crăciun cu fraţii săi şi Dobroslav şi ceata lor de lege dinaintea domniei mele. Încă am văzut domnia mea şi cartea răposatului Radul voievod, că au dat călugării de la sfînta mănăstire lui Crăciun, cu fraţii săi şi lui Dobroslav cu ceata lor 4 200 aspri gata. Şi iarăşi au dat călugării lui Crăciun şi lui Dobroslav şi cetei lor 1 000 aspri, dinaintea răposatului Petru voievod, ca să se liniştească.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri, ca să-i fie ocină şi ohabă, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Stan spătar şi Bratul vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Stan Roteanul, luna martie 29 zile, în cetatea de scaun Bucureşti, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 852 (Bistriţa, I/10). Orig., perg. (50 × 36), pecete timbrată. Cu o traducere din 1795; alte traduceri: ibidem, mss. 192, f. 136, 201, f. 14v—15 şi la Arh. St. R. Vîlcea, ms. rom. nr. 72, f. 8.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 351—352. Facs. *Ibidem*, 537.

---

196 1570 (7078) aprilie 29, Bucureşti.

† Милостїю божїєю, Їѡ Алеѯанрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахиискоє, синъ прѣдобраго <и великаго Мир>чев воиводе, анепсею Михнев воиводꙋ. Дават господство ми сие повелѣние господства ми Кръстїанов постелник и съ синови си, елици емꙋ <Богъ при>пꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ село Сомещии въси, съ въсом хотаром и ѡт Шкиѡпѣни третаго дел, дел Мъндѣ <што>се зовет, въса, понеже мꙋ сꙋт старе и праве и дѣдїне Кръстїанов, ещеже ѡт прѣдѣ<д>[1] емꙋ.

А потом, имахꙋ съпрение Кръстїан постелник, пред господства ми, съ с Татꙋл и със Радꙋл и със Стоика ѡт Шкиѡпѣни и със Ганѣ и със попа Бъдчлъ ѡт Плопѣни, радї сїе више писане села, Сомещии и Шкиѡпѣнии. И тако преше Татꙋл и Радꙋл и Стоика и Ганѣ и попа Бъдчлъ пред господства ми, как<о им>сꙋт Сомещии въси и третаго <дел>[1] ѡт Шкиѡпѣни више писани, негови старе и праве и дѣдїне ѡчине и комате, анꙋ их ест притеснꙋл Стънилъ дворник ꙋ негов силостию, преде[де]дꙋ Кръстїанов постелник. А господство ми, ꙋ тем, гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон божїю и съ въсѣми чъстатами празителие господства ми и дадох господство ми Татꙋлов и Радꙋлов със чет им, више писани, закѡн, в҃ї болѣри, ѡт пред господства ми да заклет како им ест село Сомещии въси и трети дел ѡт Шкиѡпѣни старе и празе комате им. И сице ꙋзеше тех в҃ї болѣри и никакоже не можаше донесита их на дънъ и на срокъ да заклет пред господства ми никакоже, нꙋ ѡсташе Татꙋл и Радꙋл и Стоика и Ганѣ и попа Бъдчлъ ѡт закѡн ѡт пред господства ми, ꙗкоже некои лъжизи. И изнаидох и истинствовах и господство ми како не их ест притеснил Стънилъ дворник никакоже, нꙋ сꙋт старе и праве и дѣдїне комате Кръстїꙗнов постелник, Сомещии въси и <третаго> дел ѡт Шкиѡпѣни.

Сего радї, мȣ дадох и господство ми Кръстїꙗнов постелник, ꙗкоже да мȣ сȣт више писане села въ <ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ем>ȣ и синовом емȣ и внȣком и прѣвнȣчетом емȣ и ни ѡт когоже непотъкновено, по ѡризмȣ господства ми.

<Сеже и сведетелїе поставл>ех господство ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Иѡан велики лѡгѡфет и Братȣл вистиꙗр и Стан спатар <и Бадѣ стол>ник и Гонцѣ пехарник и Митрѣ комис и Стоикица велики постелник. Исправник, Їѡан велики логофет.

Исписах ȣбо аз, стари Строе, ȣ град Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе к͞ѳ дьни, текȣщих летом, в лѣт ҂з͞он.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului ⟨şi marelui Mir⟩cea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Cîrstian postelnic şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa ⟨Dumnezeu⟩, ca să-i fie ocină satul Someştii toţi, cu tot hotarul şi din Şchiopeni a treia parte, partea ⟨care⟩ se cheamă a lui Mîndea, toată, pentru că îi sînt vechi şi drepte şi dedine ale lui Cîrstian, încă de la strămoşii lui.

Iar după aceea, a avut pîră Cîrstian postelnic, înaintea domniei mele, cu Tatul şi cu Radul şi cu Stoica din Şchiopeni şi cu Ganea şi cu popa Bădilă din Plopeni, pentru aceste mai sus-scrise sate, Someştii şi Şchiopenii. Şi aşa au pîrît Tatul şi Radul şi Stoica şi Ganea şi popa Bădilă înaintea domniei mele, că ⟨le⟩ sînt Someştii toţi şi a treia ⟨parte⟩[1] din Şchiopeni mai sus-scrise, ale lor vechi şi drepte şi dedine ocine şi averi, ci le-a cotropit cu sila Stănilă vornic, strămoşul lui Cîrstian postelnic. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după legea lui Dumnezeu şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Tatul şi lui Radul cu ceata lor, mai sus-scrişi, lege, 12 boieri, dinaintea domniei mele, să jure că le sînt satul Someştii toţi şi a treia parte din Şchiopeni vechi şi drepte averi ale lor. Şi aşa au luat pe acei 12 boieri şi nicidecum n-au putut să-i aducă la zi şi la soroc să jure înaintea domniei mele nicidecum, ci au rămas de lege Tatul şi Radul şi Stoica şi Ganea şi popa Bădilă, dinaintea domniei mele, ca nişte mincinoşi. Şi am aflat şi am adeverit şi domnia mea că nu i-a cotropit Stănilă vornic nicidecum, ci Someştii toţi şi ⟨a treia⟩ parte din Şchiopeni sînt vechi şi drepte şi dedine averi ale lui Cîrstian postelnic.

De aceea, i-am dat şi domnia mea lui Cîrstian postelnic, ca să-i fie aceste mai sus-scrise sate de ⟨ocină şi de ohabă, lui⟩ şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

⟨Iată şi martori am pus⟩ domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Bratul vistier şi Stan spătar ⟨şi Badea⟩ stolnic şi Gonţea paharnic şi Mitrea comis şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris deci eu, Stroe cel bătrîn, în cetatea Bucureşti, luna aprilie 29 zile, cursul anilor în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 853 (Ep. Buzău, LVIII/1). Orig., hîrtie (44 × 30), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 523.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 352—353.

---

[1] Omis.

197 ⟨1570 (7078) aprilie 29⟩, Bucureşti.

† Мнлостїю божїею, Їѡ Алнѯандрȣ воевода н господннъ въсон земле Ѹггрровлахїнскон, сннъ велнкаго н прѣдобраго Мнрча воевода, <сннъ Мнхнев воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн> Марнев със снновн сн, елнцн мȣ Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчннȣ ȣ Ботѣнн, ненна дел въса, елнка се хтет нзбратї <ѡт по въс хотаром, занеже ест мȣ стара н права> ѡчннȣ н дѣдїнȣ.

А потом, прїнде сама Марнꙗ пред господства мн, тере даде н ȣложн по мȣж ен, на нме Мнкȣл над в<ъса ѡчнна ен, а по съмрътн Мнкȣлов да дръжнт> н да ѡбладȣет внше речене ѡчнне негове дъщере, на нме Станка н Славнъ, а Негре, сннъ Марнев, нн едно метѣх да не нмат <със внше речене ѡчнне, почто радї се ест метнȣл сама Марнꙗ> ѡт нега ѡт пред господства мн, понеже ест бнл еден зло творъц. И пакн да мȣ ест Мнкȣлов еднн вечннȣ н Ботѣнн, на нме <Шърбȣ, понеже Марнꙗ поставнше его> залог. А Мнкȣл, га ест платнл Мнкȣл ѡт <Нѣ>га, за ҂а҃ аспрн.

И пакн пакȣпн Мнкȣл ѡт Ѡанча ед<нн вечнн, за ѵ҃ аспрн н нѣкое лазȣре ѡт> Крънгȣре, за ѵ҃ аспрн. И ... н продадоше внше нменнтн людїе ѡт ннхном добром волю, ѡт пред <господства мн>.

<Сего радї, дадох н господство мн, ꙗкоже да нм ест въ ѡчннȣ н въ ѡхабȣ, ннм н снновом> нм н внȣком н прѣвнȣчетом н нн ѡт когоже непоколѣбнмо, порнзма господства <мн>.

<Сеже н сведетелїе поставлѣх господство мн: жȣпан> Нѣгое велнкн дворннк н жȣпан Їѡан велнкн логофет н Стан спатар н Братȣл внстїар н Мнтрѣ комнс н Бадѣ <столннк н Гонцѣ пехарннк н Стонка велнкн постелннк>. Исправннк, Нѣгое велнкн дворннк.

И аз, Щефан логофет, еже ю напнсах въ настолнн градꙋ глаголемн Бȣкȣрещн, <мѣсеца апрнлїе к҃ѳ дьнн, въ лѣт ҂з҃о҃н>.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, <мнлостїю божїю, господннъ>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, ⟨fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele⟩ Mariei cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Boteni, partea ei toată, cît se va alege ⟨de peste tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă⟩ ocină şi dedină.

Iar după aceea, a venit Maria singură înaintea domniei mele, de a dat şi a aşezat pe bărbatul ei, anume Micul peste toată ⟨ocina ei, iar după moartea lui Micul să ţină⟩ şi să stăpînească mai sus-zisele ocine fiicele sale, anume Stanca şi Slavna, iar Negre, fiul Mariei, să nu aibă nici un amestec ⟨cu mai sus-zisele ocine, pentru că s-a lepădat singură Maria⟩ de el dinaintea domniei mele, pentru că a fost un făcător de rele. Şi iar să-i fie lui Micul un vecin în Boteni, anume ⟨Şărbu, pentru că Maria l-a pus⟩ zălog. Iar Micul, l-a plătit Micul de la ⟨Nea⟩ga, pentru 1 000 aspri.

Şi iar a cumpărat Micul de la Oancea un ⟨vecin, pentru 400 de aspri şi nişte lazuri de la⟩ Cringure, pentru 400 aspri. Şi ... şi au vîndut aceşti mai sus numiţi oameni, de a lor bunăvoie, dinaintea ⟨domniei mele⟩.

⟨De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor⟩ lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei ⟨mele⟩.

⟨Iată şi martori am pus domnia mea: jupan⟩ Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Stan spătar şi Bratul vistier şi Mitrea comis şi Badea ⟨stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic⟩. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Şi eu, Ştefan logofăt, care am scris-o în cetatea de scaun numită Bucureşti, ⟨luna aprilie 29 zile, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, ⟨din mila lui Dumnezeu, domn⟩.

Bibl. Acad., CLXXXII/15. Orig., perg., lipsindu-i o treime din dreapta, pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut completările. Copie slavă şi traducere din sec. al XX-lea al Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 143—144.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 353—354.

198 1570 (7078) mai 1, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їо Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, сынъ великааго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми жȣпан Владкȣл ключар ѡт Рȣнчани и със сестрем си, на име Стана и Марїꙗ и синовем Владȣлов, на име Станко и Драгȣл и Коадъ и със синовим си, елици им хоке припȣстит Богъ, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Чуслъȣ, ȣ лȣнка Бъшчев, занеже им ест стара и права ѡчинȣ и за дѣдїнȣ.

А потом, имаше више речени болѣри пренїе пред господства ми със Поенарїи, на име Стоика и Кȣчюл и Владул и Стан и със въсах чет им. И сице преше Стоика и Кȣчюл и Владул и Стан и чет им, како имаю и ѡни ѡчинȣ ȣ лȣнка Бъшчев. А ȣ тѣм, господство ми послах слȣг господства ми, именем Стоꙗн спатар, тамо междȣ них, да гледа, да истинствȣет със мегїꙗши, людїе стари и добри ѡт ѡколо мѣсто. Таже сȣт събрали ѡви више речени болѣри и със съперники им и въкȣпно със више писана слȣга господства ми, Стоꙗн спатар, числом р҃и болѣри ѡт ѡкръстъ им, тере их ест заведел слȣга господства ми, Стоꙗн спатар ȣ църквȣ въсих т<а>же их ест заклел по нихне дȣше како знают за радї тех више речение ѡчинȣ и по кȣде знают стари хотар. А тех мегїꙗши стари и людїе добри числом р҃и, ѡни сȣт поставили хотарȣл по кȣде ест бїѡ стар хотар, ȣ самȣ сред вода Бъшчев, занеже ест бил свех по тае вода, ѡт когда сȣт старе и ѡт седилȣли того мѣсто.

А а потом, ѡпет Стоика и Кȣчюл и Владул и Стан и чет им ещеже не въсхотѣше ѡставити се, анȣ пак приидоше пред господства ми със више реченȣ болѣринȣ, Владкȣл ключар и със братїем его, тере се съпрѣше пред господства ми и ȣзеше Стоика и Кȣчюл и Владул и Стан и чет им закон, в҃ї болѣри, да заклет како имаю и ѡни ѡчинȣ ȣ лȣнка Бъшчев. А ѡни не възмогоше довести ни един ѡт тех в҃ї болѣри пред господства ми, анȣ ѡсташе ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох жȣпан Владкȣлов ключар и вишем именитем сестре и братїем си, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовем им и внокомже и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Їѡан велики логофет и Братȣл вел вистїар и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гоицѣ пехарник и жȣпан Стоикица велики постелник.

И аз, Владул, еже ю начиртах въ столни град Бȣкȣрещи, мѣсеца маю а҃ дьнъ и ѡт пръва създанаго чьловека Адама до селѣ текȣщим, въ лѣто ҂зон.

† Їѡ Алеѯандрȣ воевода, милостї божїꙗ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Vlaicul clucer din Runceni și cu surorile sale, anume Stana și Maria și fiilor lui Vladul, anume Staico și Dragul și Coadă și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Cislău, în lunca Bîșcei, pentru că le este veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Iar după aceea, au avut mai sus-zișii boieri pîră înaintea domniei mele cu Poenarii, anume Stoica și Cuciul și Vladul și Stan și cu toată ceata lor. Și așa pîrau Stoica și Cuciul și Vladul și Stan și ceata lor, că au și ei ocină în lunca Bîșcei. Iar întru aceasta, domnia mea am trimis pe sluga domnii mele, anume Stoian spătar, acolo între ei, să cerceteze, să adevereze cu megiașii, oameni bătrîni și buni dimprejurul locului. Astfel s-au adunat acești mai sus-ziși boieri și cu potrivnicii lor și împreună cu mai sus-scrisa slugă a domniei mele, Stoian spătar, în număr de 150 boieri dimprejurul lor, de i-a dus sluga domniei mele, Stoian spătar la biserică pe toți, de i-a jurat pe sufletele lor, că știu de acea mai sus-zisă ocină și pe unde știu vechiul hotar. Iar acei megiași bătrîni și oameni buni în număr de 150, ei au așezat hotarul pe unde a fost vechiul hotar, chiar pe mijlocul apei Bîșcei, pentru că a fost tot pe acea apă, de cînd sînt bătrînii și de cînd s-au așezat în acel loc.

Și și după aceea, iar Stoica și Cuciul și Vladul și Stan și ceata lor încă n-au vrut să se lase, ci iar au venit înaintea domniei mele cu mai sus-zisul boier, Vlaicul clucer și cu frații lui, de s-au pîrît înaintea domniei mele și au luat Stoica și Cuciul și Vladul și Stan și ceata lor lege, 12 boieri, să jure că au și ei ocină în lunca Bîșcei. Iar ei n-au putut aduce nici unul din cei 12 boieri înaintea domniei mele, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea am dat jupanului Vlaicul clucer și mai susnumitelor surori și frați ai săi, ca să le fie de ocină și de ohadă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul mare vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic.

Și eu, Vladul, care am scris-o în cetatea de scaun București, luna mai 1 zi și de la zidirea celui dintîi om, Adam pînă acum curgători, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CIX/55. Orig., hîrtie (44,5 × 28,5), pecete timbrată. Copie slavă și traducere din 1902 la Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 135—137.

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 354—355.

199 1570 (7078) mai 8.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воивода и господинь вьсои земли Ѹггрровлахїискои, синь великаго и добраго Мирча воевода, анепсеȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слȣг господства ми, Стан ватах със синови его, елици мȣ Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Кȣрпен, дел Бъланов въсах, варе елика се извратити ѡт над въсои хотаром и ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт селище и ѡт над вьсои хотарѡм, понеже мȣ дадоше Бьлан

сїе више речена ѡчинȣ сестрȣ мȣ си, Станеи, понеже Бълан синови не имаше. А ȣ тем, Стана продадоше сїе више речена ѡчинȣ Станȣлȣи, за ѱ҃н аспри готови.

И паки покȣпи Станȣл ѡчинȣ ȣ Лиѯѣни ѡт дел Дрьгичов за ѡчинȣ а҃ нив, за р҃н аспри.

И паки да мȣ ест Добрен ѡчинȣ ȣ Алиѯѣни, дел братȣ мȣ си Їѡнов, варе елика се избратити ѡт над въсои хотарѡм, понеже мȣ дадоше сам Їѡан неговȣ ѡчинȣ сестрȣ мȣ его, Добреи, ѡт неговȣ добром волю и ѡт пред мегꙗшом.

Сего радї, дадох и господства ми Станȣлȣи, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ѡхабȣ, его и синовом его и внȣком и прѣвнȣчетом его и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетели поставлѣх господства ми: жȣпан Д<об>[1]ромир бив вел бан и жȣпан Драгомир бив вел дворник и жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Їѡан велики лѡгѡфет и Стан спатар и Бадѣ столник и Братȣл вистїꙗр и Гонцѣ пехарник и Митрѣ комис и жȣпан Стоикица велики постѣлник. Исправник, Добромир бив вел бан.

И писах аз ,Стан, мѣсеца маи и҃ ...[2] а ѡт Адам до селѣ, лѣт ҂з҃ои.

† Їѡ Алиѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Stan vătaf cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Curpen, partea lui Bălan toată, oricît se va alege de peste tot hotarul şi din cîmp şi din pădure şi din selişte şi de peste tot hotarul, pentru că a dat Bălan această ocină mai sus-zisă surorii lui, Stana, pentru că Bălan n-a avut copiii. Iar la aceasta, Stana a vîndut această mai sus-zisă ocină lui Stanul, pentru 750 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Stanul ocină la Lixeni din partea de ocină a lui Drăghici 1 ogor, pentru 150 aspri.

Şi iar să-i fie Dobrei ocină la Alixeni, partea fratelui ei Ion, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a dat Ioan însuşi ocina lui surorii sale, Dobra, de a lui bunăvoie şi dinaintea megieşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Stanul, ca să-i fie ocină ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan D⟨ob⟩[1]romir fost mare ban şi jupan Dragomir fost mare vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Bratul vistier şi Gonţea paharnic şi Mitrea comis şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dobromir fost mare ban.

Şi am scris eu, Stan, luna mai 8... [2] şi de la Adam pînă acum, anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Muzeul judeţean Gorj, nr. 32. Orig., perg. (25,5 × 29), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu. *Doc. sl. rom.*, 179—181.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc şters.

200 — 1570 (7078) mai 13, Bucureşti.

† Cu mila lui Dumnizău, Alicsandru voivoda, ficiorul marilui şi preabunului Mircii voivod, ficiorul Mihnii voivod. Dat-au domniia mea această poruncă a domnii méle lui Toadir şi cu fraţii lui, pre nume Arbănaş şi Mihnii cu fraţii lui, pre nume Drăgoiu şi Ion şi Manea cu feciorii lor, anume Radul şi Dobri şi [partea] Turcului cu feciorii lui, pre nume Cîrstea şi Neagoi şi cu feciorii lor Radul şi Şirban şi cu ficiorii lor, cîţi Dumnizău li va da, ca să le fii lor moşie la Gloduri toată, di peste tot hotarul, cît va fi aléasă piste tot, pintru că iaste bătrînă şi dreaptă moşie di la moşi cumpărată di la Neagul şi di la Micul şi di la toţ feciorii lui Şerban, pentru 1 200 di aspri gata, însă prin zilele Radului vodă Călugărul.

După acéia, Toadir şi cu [cu] fraţii lui, Manea i Mihail şi Neagul, ei au avut pîră înnaintea domnii méle cu Micul şi cu Dan şi cu Radul şi cu fraţii lor, pintru că pîrîia Micul şi Dan şi cu ficiorii lor, cum că a patrălea parte a Radului nu i-au fostu vîndut di la sat di la Gloduri, ci au rămas Toadir cu fraţii lui din silişte. Pentru acéia şi domniia mea am căutat şi am judecat, după driptate şi după lége, cu toţi cinstiţii şi îndriptătorii domnii méle şi au dat domnia mea lui Toadir şi lui Mihail cu fraţii lui şi feciorilor lor légi, 12 boiari, ca să juri cum că iaste vîndut partea Radului şi astă moşie, ci-i mai sus-zis. Şi au venit Toadir şi cu fraţii lui cu aceşti 12 boiari la zi şi la soroc ca să juri, iar ei au mărturisit cu suflitili lor înnaintea domnii méle, pricum iaste cumpărat partea Radului di la Gloduri toată şi a Neagului şi di la Micul şi di la toţ fraţii lor, care sînt mai sus-scrişi. Şi au vîndut-o di a lor bunăvoe, di nime nesiliţi. Pentru acéia, au rămas Neagul şi Micul şi ficiorii lui Şerban di légi înnaintea domnii méle, ca să nu mai aibă nici o sminteală pentru această moşie, ci-i mai sus-zisă.

Pentru acéia, am dat şi domniia mea lui Toadir şi lui Mihailŭ şi Manii şi Neagului şi cu fraţii lor şi ficiorilor lor, ca să le fie moşie stătătoare şi uhabnică şi nipoţilor şi strinipoţilor şi di nimeni călca[a]tă, după zisa domnii méle.

Însă şi mărturii au pus domniia mea: jupan Neagoe vel dvornic i jupan Ioan vel logofăt i Stan spătar i Bratul vel vistier şi Badea stolnicul şi Mitrea comisul şi Gonţea păharnic şi Stoica vel postelnic. Şi ⟨ispravnic⟩, Ion vel logofăt.

Şi Dragomir... [1] şi s-au scris în cetatea Bucureştilor, în luna mai 13 dni, leat 7078 ⟨1570⟩.

Şi am scosŭ eu, Stanciul păharnic, după sîrbii pă rumânie.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 854 (Slobozia lui Enache şi Apostolache, XVII/2). Traducere EDIŢII. *DIR*, *B*, 355—356.

---

[1] Loc alb.

---

201 — ⟨1570⟩ mai 18.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ Митрополие, ꙗкоже да мꙋ ест село Бънещии ѡт Рꙋꙗ съ въсем хотаром, что ест ꙋзел ѡт Радꙋл логофет. А господство ми изнаидох како ест бил ѡт по прѣжде свѣтѣи Митрополие ѡт дѣдинꙋ.

Тем радї, дадох и господство ми више реченꙋ село свѣтих Митрополие въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ. И ви, силѣни, да слꙋшати ѡт повелѣнїе ѡтцꙋ владикꙋ, варе що ви хокет дати поꙋчение за тои ви говорим господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Їѡан велики логофет.

Пис Ръзмирицъ граматик, мѣсеца маи и͠ї дьни.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei Mitropolii, ca să-i fie satul Băneştii de la Ruia cu tot hotarul, ce a fost luat de Radul logofăt. Iar domnia mea am aflat că a fost de mai înainte vreme al sfintei Mitropolii de moştenire.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea mai sus-zisul sat sfintei Mitropolii, de ocină şi de ohabă. Iar voi, sătenilor, să ascultaţi de porunca părintelui vlădică, ori la ce vă va da învăţătură, pentru că aceasta vă spun domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris, Răzmiriţă grămătic, luna mai 18 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 855 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXVI/12—13). Orig., hîrtie (33,5 × 25) pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 164 (lipsindu-i partea finală) şi 134, f. 67.

Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 25, 4. Trad. *DIR*, *B*, 357—358. Facs. *DIR*, *B*, 538.

---

202 1570 (7078) mai 18, Bucureşti.

† Милостию божїєю, Їѡ Алеѯадрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнѣ воевода. Дават господство ми сию повелѣнїе господства ми Иванов ѡт Благодещи и със их синови си, елици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ ꙋ Благодещи, дел дѣдꙋ си, на име Стънилъ, въсах, варе ечика се хтет избрати негов дел ѡт посвꙋде и ѡт полю и ѡт вода и ѡт воденицѣ и ѡт по въсои хотарꙋ, занеже ест стара и права ѡчинꙋ и за дѣдї[ди]нꙋ. Аиꙋ ест бил ꙋложен и Иванꙋ граматик ѡт дѣдꙋ си Стънилъ, али ѡт прѣжде врѣме и ѡт жителница Стънилов, на име Стана и ѡт сиѣх [1] си Кълина, али над въсах више реченꙋ ѡчинꙋ и над ихним иманїе и комати, над въсах, ꙗкоже да им сꙋт ѡн въ мѣсте синꙋ, ере синови ѡт тѣло его нѣст дал их ест Богъ. Почто радї, га сꙋт ꙋложили по Иван над ихном комати, еже сꙋт више речени, а ѡн да их прихранити и да их почитает въ врѣме старинство, даже до съмръти. А по съмръти еи, да ест въсах свое ѡчинꙋ и мархꙋ на рꙋк више реченꙋ Иван. И прихранили ест и почитали ест дондеже сꙋт ꙋмрели въсих за чюма; таже ест побригали и слꙋжили и сътворили ест саракꙋсте и помѣнꙋ, ꙗкоже нѣкои родїтелие.

А потом, по съмръти им. имал ест Иван съпрение ѡт анепсеи Стънилов, на име Фътꙋл със четом си и Стоꙗн със четом си и ѡт сестрꙋ Кълинев, по име Мариꙗ и еще при дьни покоинаго Пътрꙋ воевода. И сицѣ преше ѡни пред господствꙋ емꙋ, како нѣст били ꙋложен Иван ѡт дѣдꙋ си Стънилъ, да их сꙋт въ мѣсто синꙋ над въсах више речени ѡчине и комати, нꙋ дръжит ѡн тех комати ꙋ силост его. А ꙋ тем, господства емꙋ сꙋди и гледахмо, със въсѣми чьститими правителием его и дал ест покоинаго Пътрȣ воевода закон Фътȣлов и Стоꙗнов със четом си и Марїев, к͠ї болѣри, да заклет, како нѣст били Иван иложен над тех више реченȣ ѡчинȣ и комати ѡт дъдȣ си Стънилъ ничисоже, нȣ дръжит Иван тех ѡчинȣ и комати ȣ силост его. А ѡни никакоже не может заклети се сице на дьнъ и на сорок, нȣ ѡсташе Фътȣл и Стоꙗн и Марие ѡт закон ѡт пред господствȣ емȣ.

А потом, къда ест съда, а една женȣ на име Драголи и Фътȣл и Стоꙗн не въсхотѣше сицѣ, нȣ съпреше пред господства ми по Иван, како дръжит ѡн тех више реченȣ ѡчинȣ и комате ȣ силост и без исправȣ и како нѣст били ȣложил ѡт дѣдȣ си Стънилъ въ мѣсто синȣ.

А ȣ тем, господство ми сȣди и гледах, със въсѣми чьститтими правителием господства ми, истинствова и видѣ и прочетох книгȣ дѣдȣ си Стънилъ, еже ест бил ȣложен по Иван въ мѣсто синȣ и како их ест дал ѡчинȣ его и свакe комате ѡт пред въсих мегиꙗши ѡт ѡкрътъ и със заклинанїе, како варе тко хокет поперет и порȣшит више реченȣ тъкмежие дѣдȣ си Стънилъ, по съмръти его, ѡт родїни его или ѡт дрȣзи анепсеи, да ест проклет ѡт т͞нї свѣти, иже въ Никеи и да ест ȣчастию съ Иȣда и съ Ариꙗ. И видѣх господство ми и книгȣ покоинаго Пътрȣ воевода, како сȣт ѡстали ѡт закон Фътȣл и Стоꙗн и Марїе и със четом их и Драголи.

Тем ради, и господство ми дадох више реченȣ Иванȣ граматик, ꙗкоже да им сȣт въ ѡчинȣ и ѡхабȣ ȣ Благодещи, до въ вѣки. А Фътȣл и Стоꙗн и Драголи метѣх да не имат със тех ѡчинȣ и комати; и ѡсташе ѡт закон и ѡт пред господства ми. Нимȣ их, синовим их и внȣковим их и прѣвнȣчетом и не ѡт когоже непоколѣбимȣ, поризмȣ господства ми.

Сеже и сведетелие поставлѣем господства ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Иѡан велики лѡгѡфет и Братȣл вел вистїꙗр и Стан вел спатар и Бадѣ вел столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоикица вел постелник. Исправник, сам реч господства ми.

Рече Лъȣдат лѡгѡфетȣ еже написах аз, Ѡпрѣ мали дниꙗк, въ настолни градꙋ Бȣкȣрещи, мѣсеца маие н͠ї дьни, в лѣт ҂зон.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan din Blagodești și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Blagodești, partea bunicului său, anume Stănilă, toată, oricît se ve alege partea lui de pretutindeni și din cîmp și din apă și din moară și de peste tot hotarul, pentru că este veche și dreaptă ocină și de moștenire. Dar a fost așezat și Ivan grămătic de bunicul său Stănilă și de jitelnița lui Stănilă, anume Stana și de nora [1] lor Călina, dar dinainte vreme, însă peste toată mai sus-zisa ocină și peste averile și bucatele lor, peste toate, ca să le fie el în loc de fiu, căci fii din trupul lor nu le-a dat Dumnezeu. De aceea, l-au așezat pe Ivan peste averile lor, care sînt mai sus-zise, iar el să-i hrănească și să-i cinstească la vreme de bătrînețe pînă la moarte. Iar după moartea lor, să fie toată ocina și marfa lor în mîna mai sus-zisului Ivan. Și i-a hrănit și i-a cinstit pînă ce au murit toți de ciumă și apoi i-a îngropat și i-a slujit și le-au făcut sărăcuste și pomană, ca la niște părinți.

Iar după aceea, după moartea lor, a avut Ivan pîră de la nepoții lui Stănilă, anume Fătul cu ceata sa și Stoian cu ceata sa și de la sora Călinei, anume Maria și încă din zilele răposatului Pătru voievod. Și așa au pîrît ei înaintea domniei lui, că n-a fost așezat Ivan de bunicul său Stănilă, ca să-i fie în loc de fiu peste toate mai sus-zisele ocine și averi, ci ține el cu sila acele averi. Iar întru aceasta, domnia lui a judecat și a cercetat, cu toți cinstiții săi dregători și a dat răposatul Pătru voievod lege lui Fătul și lui Stoian cu ceata lor și Mariei, 12 boieri, să jure că n-a fost așezat Ivan peste această mai sus-zisă ocină și averi de către bunicul său Stănilă nicidecum, ci ține Ivan această ocină și averi cu sila. Iar ei nicidecum n-au putut să jure așa la zi și la soroc, ci au rămas Fătul și Stoian și Maria de lege dinaintea domniei lui.

Iar după aceea, cînd a fost acum, o femeie anume Dragoli și Fătul și Stoian n-au vrut așa, ci au pîrît înaintea domniei mele pe Ivan, că el ține această mai sus-zisă ocină și averi cu sila și fără dreptate și că n-a fost așezat de bunicul său Stănilă în loc de fiu.

Iar întru aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele ⟨și⟩ am adeverit și am văzut și am citit cartea bunicului său Stănilă, că a așezat pe Ivan în loc de fiu și că i-a dat ocina lui și toate averile dinaintea tuturor megiașilor dimprejur și cu blestem, ca oricine va strica și va călca mai sus-zisa întocmire a bunicului său Stănilă, după moartea lui, dintre rudele lui sau de alți nepoți, să fie blestemat de către 318 sfinți, cei din Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Pătru voievod, că au rămas de lege Fătul și Stoian și Maria cu ceata lor și Dragoli.

Pentru aceasta și domnia mea am dat mai sus-zisului Ivan grămătic ca să-i fie de ocină și ohabă la Blagodești, pînă în veci. Iar Fătul și Stoian și Dragoli amestec să nu aibă cu aceste ocine și averi; și au rămas de lege și dinaintea domniei mele. ⟨Și să-i fie⟩ lui, fiilor lui și nepoților lui și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul mare vistier și Stan mare spătar și Badea mare stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, însăși spusa domniei mele.

A spus Lăudat logofăt și eu, Oprea diac mic, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 18 zile, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 856 (Sf. Ioan-București, XX/5). Orig., perg. (34 × 50), pecete timbrată. Cu două traduceri: una din sec. al XVII-lea, cealaltă din 1913.

EDIȚII. Slav și trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 12, 3—4. Trad. *DIR*, *B*, 356—357.

---

[1] În doc. 8: „тътка" („mătușă"), iar în doc. 16: „тєста" („soacră").

---

203 1570 (7078) mai 19, București.

† Милостїю божїю, Іѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Гондѣнов със синови си, елице им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Фръсинет ѡт Полю, ѡт дел Щефанов и брат его Радꙋлов, третаго дел, ѡт посвꙋдї, пониже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ. А потом, Гондѣнꙋ, ѡн ест покꙋпил тае ѡчинꙋ ѡт Щефан и ѡт брат его Радꙋл, за ...[1] ѡвци със агнице и аспри с҃н.

И паки покȣпи Стан и брати его Бадѣ и Блъсан дел Гȣдев и братȣм си Стан въса и със мѣсто за седалище, за р̃ <аспри>². И паки покȣпи Стан и <Ба>¹дѣ ѡт Блъсан дел Блъсанов въса, варе елика се хтит избрати ѡт посвȣдї, за една крава. цѣна р̃ аспри.

И паки да мȣ ест Кръстев дел Плешков въса, али ȣжа ѡт дол, поиже ест бил тае ѡчинȣ ȣ бир; таже Кръстѣ, ѡи платит ест тае ѡчинȣ ѡт бир; дори ест извадит ѡт бир, ѡи ест спанзовал х̄ аспри.

И паки покȣпи Ѧлбȣл и бра<т>² его Стоꙗн ѡчинȣ ѡт Кодоае, али дела Фратев въса, варе елика се хтит избрати и ѡт шȣмȣ и ѡт полю и ѡт посвȣдї и със мѣсто за седалище, за ҂ат̃ аспри.

И паки приде Стана пред господства ми тере ȣложи и побрати по Тътȣлѣ над негова дел за ѡчинȣ над въсѣ, како да бȣдї със Лепъдат, синъ Станев, в̃ брати неразделени.

И паки покȣпи Драгомир Мехединцȣл ѡчинȣ ȣ Стȣрзещи, ѡт дел поп Станов половин, али ѡт гȣръ дори вьрх, за ф̃ аспри готови.

Сего радї, дадох и господство ми сїю више писани людї, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ, ѡхабȣ, ним и синови им и виȣ<ко>²м и прѣвиȣчетом и не ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже сведѣтелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Иѡан велики лѡгѡфет и Братȣл велики вистиꙗр и Стан спатар и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоикица велики постѣлник. Исправник, Иѡан велики лѡгѡфет.

Пис аз, Пърлѣ, въ град Бȣкȣрещи, мѣсеца мае ѳ̃ї дьни и текȣщим ѡт Ѧдама до селѣ, в лѣт ҂зон̄.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Goideanu cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Frăsinetul de Cîmp, din partea lui Ştefan şi a fratelui său Radul, a treia parte, de pretutindeni, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Iar după aceea, Goideanu, el a cumpărat această ocină de la Ştefan şi de la fratele său Radul, pentru... ¹ oi cu miei şi 250 aspri.

Şi iar a cumpărat Stan şi fraţii săi Badea şi Vîlsan, partea lui Gudea şi a fratelui său Stan toată şi cu loc de vatră, pentru 100 ⟨aspri⟩². Şi iar au cumpărat Stan şi ⟨Ba⟩¹dea de la Vîlsan partea lui Vîlsan toată, oricît se va alege de pretutindeni, pentru o vacă, preţul 100 aspri.

Şi iar să-i fie lui Cîrstea partea lui Pleşco toată, însă funia din jos, pentru că a fost această ocină la bir; astfel Cîrstea, el a plătit această ocină de bir ⟨şi⟩ pînă ce a scos-o de la bir, el a cheltuit 600 aspri.

Şi iar au cumpărat Albul şi fratele său Stoian ocină de la Codoae, însă partea lui Fratea toată, oricît se va alege şi din pădure şi din cîmp şi de pretutindeni şi cu loc de vatră, pentru 1 300 aspri.

Şi iar a venit Stana înaintea domniei mele, de a aşezat şi a înfrăţit pe Tătulea peste partea ei de ocină peste toată, ca să fie cu Lepădat, fiul Stanei, 2 fraţi nedespărţiţi.

Şi iar a cumpărat Dragomir Mehedinţul ocină în Sturzeşti, din partea popii Stan jumătate, însă de la gură pînă la vîrf, pentru 500 aspri gata.

De aceea, am dat şi domnia mea acestor mai sus-zişi oameni, ca să le fie ocină, ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Bratul mare vistier şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Pîrlea, în cetatea Bucureşti, luna mai 19 zile şi cursul de la Adam pînă acum, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 857 (Cozia, XXIV). Orig, perg. (33 × 39,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1914. Copie slavă ibidem, ms. 712, f. 351v—352 (sub iulie).
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 358—359.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

204 1570 (7078) mai 20, Bucureşti.

† Милостию божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣггровлахийской, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода ,синȣ Михнѣ воевода. Дават господство ми сию повелѣнїе господства ми села Стънещии ѡт Ѡбрѣжне, елици сȣт покȣпили ѡчинȣ и села Шоврѣкȣл, елици сȣт покȣпили ѡчинȣ и със них синови си, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ еже се зовет Гȣрбанȣл, въс, по въсои хотаром.

И да се знает хотарев ѡчиневȣ: ѡт Пȣт Банов, ѡт Хотарȣл Тȣрчилор, ȣ згор, дори ȣ Пиꙗтръ и ѡт тȣꙗ по пȣт Горгънелȣлов дори ȣ Пȣт Драгиꙗв и по Пȣт Драгиꙗв дори ȣ хотарȣл Дръгичюв и ѡт тȣꙗ дори ȣ Градїщѣ със Капетелѣ и дори ȣ Хотарȣл Тȣрчилор.

А потом, приидоше села Шовръкȣл и Стънещии тере се сȣт съпрели пред господства ми радї таꙗ више реченȣ ѡчинȣ. А ȣ тем, господство ми сȣдих и гледах съ въсѣми чьститими правителием господства ми и истинствовах господство ми и видѣ како сȣт покȣпили више реченȣ села Стънещии таꙗ више реченȣ ѡчинȣ ѡт Ѡпрѣ ѡт Прѣжва, за ҂д҃ аспри, ȣ гор ѡт ѡчинȣ. . .[1] ȣкеши при дьни покоинаго Мирча воевода и ѡт при дьни покоинаго Радȣлов воевода Калȣгера ѡт прѣгю врѣме и села Шовръкȣл кȣпи таꙗ више реченȣ ѡчинȣ, али ȣ ѡчинȣ ȣ здол, ѡт покоинаго Мирча воевода, за. . .[1] аспри. И дадоше тогда кони старем покоиии господари, ѡт прѣжде врѣме, покоинаго Мирча воевода.

Такождере и господство ми дадох и сию тъкмежїе и побрати тех више речени села, Стънещи и Шовръкȣл, ꙗкоже да им сȣт мирни, да не имает каранїе мегю ѡт них, анȣ да дръжит села Стънещии ѡчинȣ ȣ згор, а Шовръкȣл да дръжит ѡчинȣ ȣ здол. А кои хокет ȣложи се нѣкако ѡт них да раздражит сиꙗ тъкмежие и сȣжденїе господства ми, да ест проклет и афȣрисан ѡт тн҃ї свѣти ѡтцъ иже въ Никеи и да ест ȣчастию със Їȣда и със Арїꙗ и със невѣрии иȣдеи еже кръв спасителѣ нашего неповинно излиꙗ, кръв его на них и на чедѣх их и бȣдет въ вѣки.

Сего радї и господство ми дадох више именитим <села> Стънещи и Шовръкȣл, ꙗкоже да им сȣт. . .[1] их и синовим их и виȣковим их и прѣвиȣчетом их и не ѡт когоже непоколѣбимȣ, поризмȣ господства ми.

Сеже и сведетелие поставѣем господства ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан І<ѡ>[1]ан велики лѡгѡфет и Братȣ вел вистїiар и Стан спатар и Бадѣ вел столник и...[1] Исправник, сам реч господства ми.

Еже написах аз, Ѡпрѣ, въ настолни градȣ Бȣкȣреши. Реч Лъȣдат лѡгѡфетȣ. Мѣсеца мае к҃ дьни, в лѣт ҂зон.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Stăneştii de la Obrejie, cîţi au cumpărat ocină şi satului Şovîrcul, cîţi au cumpărat ocină şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocina ce se cheamă Gurbanul, tot, peste tot hotarul.

Şi să se ştie hotarele ocinei: de la Drumul Banului, de la Hotarul Turcilor, în sus, pînă la Piatră şi de aici, pe drumul Gorgănelului, pînă în Drumul Draghiei şi pe Drumul Draghiei pînă la hotarul lui Drăghici şi de aici pînă la Grădiştea cu Capetele şi pînă la Hotarul Turcilor.

Iar apoi, au venit satele Şovîrcul şi Stăneştii de s-au pîrît înaintea domniei mele pentru această ocină mai sus-spusă. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea şi am văzut că au cumpărat mai sus-spusul sat Stăneşti această mai sus-zisă ocină de la Oprea din Preajva, pentru 4 000 aspri, în ocina sus de... [1]ucheşi în zilele răposatului Mircea voievod şi în zilele răposatului Radul voievod Călugărul, de mai înainte vreme şi satul Şovîrcul a cumpărat acea mai sus-zisă ocină, însă în ocina de jos, de la răposatul Mircea voievod, pentru... [1] aspri. Şi au dat atunci cai bătrînilor domni răposaţi, de mai înainte vreme, răposatului Mircea voievod.

De asemenea şi domnia mea am dat şi această întocmire şi am înfrăţit acele mai sus-spuse sate, Stăneşti şi Şovîrcul, ca să fie în pace, să nu aibă ceartă între ei, ci să ţină satul Stăneşti ocina de sus, iar Şovîrcul să ţină ocina de jos. Iar oricare dintre ei care se va apuca să strice această întocmire şi judecată a domniei mele, să fie blestemat şi afurisit de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia şi să-i fie parte cu Iuda şi cu Arie şi cu necredincioşii iudei care au vărsat sîngele nevinovat al mîntuitorului nostru, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi va fi în veci.

De aceea şi domnia mea am dat mai sus-numitelor <sate>, Stăneşti şi Şovîrcul, ca să le fie... [1] lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan I<o>[1]an mare logofăt şi Bratu mare vistier şi Stan spătar şi Badea mare stolnic şi... [1] Ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Iată, am scris eu, Oprea, în cetatea de scaun Bucureşti. A spus Lăudat logofăt. Luna mai 20 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCX/6. Orig., perg. (35 × 47), pecete aplicată, căzută. Traducere ibidem, MDLI/48.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 359—360.

---

[1] Loc rupt şi şters.

205 1570 (7078) mai 23, Bucureşri.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ, синꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми [господство ми] сїю повелѣнїю господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Мꙋшетещи, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ еже се зовет Пръдещї въса, елика се хтет избрати, понеже мꙋ <ест>[1] стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ.

А потом, свѣта монастир више речена имала ест биѡ прꙋ пред покойномꙋ Петрꙋ воеводꙋ със Тома. И тако ест съпрел Тома тогда, како ест тае више речена ѡчинꙋ негова за дѣдїнꙋ. А Петрꙋ воевода истинствовал ест биѡ како нѣст имал Тома ни една метѣх със тае више речена ѡчинꙋ, нꙋ ѡстал ест Тома ѡт закон, ѡт пред покойномꙋ Петрꙋ воеводꙋ.

А потом , свѣта монастир више реченаго покоа не има ѡт къ Тома, нꙋ паки се съпрѣше и пред господство ми. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по законꙋ и съ въсѣми чьститими правителїе господства ми и изнаидох господство ми и истинствовах како ест тае више речена ѡчинꙋ свѣтѣи монастирꙋ за дѣдї, а Тома не имат ни една метѣхꙋ. <И>[2] видѣх господство ми и книга Петрꙋв воеводꙋ за ѡстанок, <ка>[1]ко ест биѡ ѡстал Тома ѡт закон ѡт пред Петрꙋ воевода. Такогере ѡста Тома ѡт закона и ѡт прѣд <господства ми>[2].

<Сего ра>[2]дї, дадох и господство ми свѣтѣи монастирꙋ више реченаго, ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ въ вѣки и н<и ѡт когоже непо>[2]колѣбимо, пориꙁмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Нѣгое великї дворник и жꙋпан Їѡан велики логофет и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Братꙋл вистїꙗр и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Їѡан великї логофет.

Пис аз, Татꙋл логофет, въ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маи к͠г дьни, в лѣт х̄з̄н̄.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea [domnia mea] această poruncă a domniei mele, sfintei mănăstiri din Mușetești, ca să-i fie ocina ce se cheamă Prădeștii toată cît se va alege, pentru că îi ⟨este⟩[1] veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, sfînta mănăstire mai sus-zisă a avut pîră cu Toma înaintea răposatului Petru voievod. Și așa a pîrît Toma atunci, că este această mai sus-zisă ocină a lui de moștenire. Iar Petru voievod a adeverit că n-a avut Toma nici un amestec cu această mai sus-zisă ocină, ci a rămas Toma de lege, dinaintea răposatului Petru voievod.

Iar după aceea, sfînta mănăstire mai sus-zisă n-a avut liniște de la Toma, ci iarăși s-au pîrît și înaintea domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea și am adeverit că această mai sus-zisă ocină este a sfintei mănăstiri de moștenire, iar Toma n-a avut nici un amestec. ⟨Și⟩[2] am văzut domnia mea și cartea de rămas a lui Petru voievod, că Toma a rămas de lege dinaintea lui Petru voievod. De asemenea a rămas Toma de lege și dinaintea ⟨domniei mele⟩[2].

⟨De aceea⟩[2], am dat și domnia mea sfintei mănăstiri mai sus-zise, ca să-i fie de ocină și de ohabă în veci ⟨și de nimeni neclintit⟩[2], după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Bratul vistier și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Tatul logofăt, în cetatea București, luna mai 23 zile, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 858 (Seaca-Mușetești, IV/1 și Cozia, XLVII/9). Orig., hîrtie (28 × 22), pecete aplicată de la Moise voievod. Cu două traduceri: una din sec. al XVIII-lea, cealaltă din 1847; alte traduceri ibidem, mss. 209, f. 403, 367, f. 14 și 369, f. 6.
EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 360—361. Facs. *Ibidem*, 539.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

---

206 — 1570 (7078) mai 23.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voivod și domnŭ a toată Țara Rumânească, fecior marelui Mircii voivod, fecior Mihnii voivod. Dat-au domniia mea lui Stoican ca să-i fie ocină în Ciutura, a treia parte, din cînpŭ, din pădure și din apă și din șăzutul satului și de peste tot, pentru că această ocină fost-au moșîia a Radului logofăt, cu care au miluitŭ Radul logofăt pe Stoican cu această mai sus-zisă ocină, pentru că au fostŭ slujit foarte cu dreptate mai dinainte vréme.

Apoi Stoican n-au putut să se odihnească despre oamenii din Ciutura, de Ciorîca și de Oprea. Așa pîrîia Ciorîca înnaintea domnii méle cum că iaste această ocină a lor de moșîe și n-au fost frați cu Radul logofăt [Radul] pă acea moșîe mai sus-zisă. Apoi domniia mea am căutat și am judecat, pă dreptate după lége, cu toți cinstiții boiarii domnii méle și am găsit și am adevărat cum că au fost frate și Radul logofăt pe acea moșîe cu Ciorîca și cu Oprea, încă din zilele răposatului Mircea voivod. Apoi le-au miluit Radul logofăt pe Stoican cu această ocină. Și au rămas Ciorîca și Oprea de judecată dinnaintea domnii méle.

Dreptŭ acéia, am dat și domniia mea lui Stoican, ca să-i fie moșîe ohabnică, lui și feciorilor lui, nepoților și strenepoților lui și de niminea să nu să strice sau să să mișce, după cum am zis domniia mea.

Iată domniia mea și mărturii am pus: jupan Neagoe vel vornic i pan Ion vel logofăt i Stan spătariul i Mitrea comisul i Bratul vistier i Gonțea păharnic i Stoi[a]ca vel stolnic [1].

Mai 23, 7078 ⟨1570⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 530v—531. Traducere.
EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, 77—78; *DIR, B*, 361.

---

[1] În loc de: postelnic.

207 1570 (7078) iunie 6, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯандрȣ воевода и господинъ въсеи земли Ѹгг-ровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсею Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Бъръв със синови си, ꙗкоже да им ест една ѡчинȣ ȣ Горбънѣска, ѡт гор ѡчинȣ, половина ѡт ȣже и ѡт дрȣга половина ѡт ȣже, четвръта҃го дела, занеже ест покȣпил за ѯ҃ѕ аспри. И пак покȣпи Силка със синови си половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Балѣ със сино<ви си>, половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Ганѣ със синови си, половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Бъркъ със синови си, именем Нѣг и Станчюл и Соаре, половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Влад със синови си, половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Нѣгое със синови си, пак половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Никȣл със синови си, за половина ѡт една ȣже, за м҃д аспри. И Борча със синови си, пак половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Кръстѣ със синови си, пак половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Шерб със синови си, една ȣже цѣлба, за ч҃ аспри, понеже га ест покȣпи въса...нъ. И пак покȣпи <Поспаю и Дадȣл> половина ѡт ȣже, за п҃ аспри. И пак Поспаю и Дадȣл, половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Нѣг със синови си, половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И покȣпи Дȣмитрȣ ѡт Стан, синъ Драгоев, половина ѡт ȣже, за р҃л аспри. И пак Станислав и Прилаз и Иѡн и Драгомир, половина ѡт ȣже, за <м҃д> аспри. И пак <Ш>ерб и <Б>ъркъ и Д<обрин>, половина ѡт ȣже, за м҃д аспри...половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И пак Кондею, половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Бȣнѣ, половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И пак <Кондею>, половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Бȣзѣ и Мръзан, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И...ѡт една ȣже, четвръта҃го дел, за <к҃в> аспри. И пак Драгич, ѡт една ȣже, четвъртаго дел, за к҃в аспри. И Братко и Михнѣ, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Драгомир, половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Батѣ и Драгомир, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Мънѣ, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Глъча и Радѹл, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Глъмѣ, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И пак Никȣл и Глъмѣ и Гемȣлѣч, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Гемȣлѣч и Радѹл, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И <Сл>авѣ, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Тихȣл и Нѣнчюл и Мицирѣ, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Сима, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Кичюл и Строе, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Белѣ, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Спербѣ и Гинцѣ, пол, за м҃д аспри. И Сламинъ, ѡт една пол ѡт ȣже, четвъртаго дел, за к҃в аспри. И Мика и Стънислава, ѡт едно ȣже, али ѡт половина, четвъртаго дел, за к҃в аспри. И Страѡа и дъщера си, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И покȣпи Строе ѡт Блъкан, ѡт едно ȣже, четвъртаго дел, за р҃ аспри. И Блъкан, ѡт едно ȣже, четвъртаго дел, за к҃в аспри. И Гръба, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Кичюл, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри.[1] И Бȣда и Ѡанча, ѡт едно ȣже, четвъртаго дел, за к҃в аспри. И Дрътич със синови си, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Данчюл и Стан и Бръкан и Дръгою, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Радослав, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Голѣ със синови си, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Марко, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Владѹл и Сора, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Тȣнба, ѡт едно ȣже, четвъртаго дел, за і҃в аспри. И Шарбъ със синови си, Радѹлъ и Данчюл, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Дадȣл, една ȣже цѣлба, за п҃и аспри. И попа Банко и Рада и Нѣг, ѡт едно ȣже, четвъртаго дела, за к҃в аспри. И покȣпи Дадȣл ѡчинȣ ѡт Рада и ѡт Банко и ѡт Нѣг, ѡт едно ȣже, четвъртаго дел, за л҃ѕ аспри. И Ѡ<прѣ> и Бȣкȣр, пол ѡт ȣже, за мд аспри. И Бекѣ и със дъщърам си, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Бълаȣр, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Бонка, половина ѡт ȣже, за м҃д аспри. И Бонко със синови си и със дъщъра си Дръгана и попа Ѧлдѣ, пол ѡт ȣже и ѡт дрȣга ȣже, четвъртаго дел, за ѯ҃ѕ аспри. И Бȣчюмаш, ѡт едно ȣже, четвъртаго дел, за... аспри. И Ѹдики, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И покȣпише...и Кръпич ѡт Кȣрнегрȣ, ѡт едно ȣже, четвъртаго дел, за і҃к аспри. И пак Кȣрнегрȣ, ѡт едно ȣже, четвъртаго дел, за...аспри. И Влад и Бȣнѣ, пол ѡт ȣже, за м҃д аспри. И...половина ѡт

ꙋже, за...аспри. И...една ꙋже цѣлба, за...аспри. И...ѡт една ꙋже, четврътаго дѣл, за к҃в аспри. И Бꙋкше, пол ѡт ꙋже, за м҃д аспри. И...половина ѡт една ꙋже, за м҃д аспри. И Негрꙋшꙋл, пол ѡт ꙋже, за м҃д аспри. И Бꙋрꙋ<ꙗнъ> и Їѡн, ѡт едно ꙋже, четврътаго дел, за к҃в аспри. И Коман, пол ѡт ꙋже, за м҃д аспри.

И потом, Коман ꙋложи анепсиѡм си ѡт брат, на име Стънилъ и Драгие, над негово дел ѡт Гърбан, на четврътаго дел <ѡт ꙋже>. Ѧли сїе више реченꙋ ѡчинꙋ била ест покꙋпена ѡт Ѡпрѣ слꙋжер ѡт Прѣжвъ, что ест бил помиловал ѡт Радѹл воевода Калꙋгера, али ѡт горна ѡчинꙋ ѡт Горбан, половина.

Сего радї, дадох и господство ми сїе више речени людїе, ꙗкоже да им сꙋт въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им и синовим им, вꙋнꙋкомже и прѣвнꙋчетом им и не ѡт когоже непотъкновено, порнзмо господства ми.

Сеже сведетелїе поставлѣх господства ми: жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Їѡан вил лѡгѡфет и Стан спатар и Братꙋл вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Їѡан велики логофет.

Пис аз, Манѣ Котѣ, въ столни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юнїе ѕ҃ дьни, ѡт Ѧдама текꙋщи лѣтом ҂з҃он.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bîră cu fiii săi, ca să le fie o ocină în Gorbăneasca, din ocina de sus, jumătate de funie și din cealaltă jumătate de funie, a patra parte, pentrucă a cumpărat pentru 66 aspri. Și iar a cumpărat Silca cu fiii săi jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Balea cu fiii ⟨săi⟩, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Ganea cu fiii săi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Bîrcă cu fiii săi, anume Neag și Stanciul și Soare, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Vlad cu fiii săi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Neagoe cu fiii săi, iar jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Niicul cu fiii săi, pentru jumătate dintr-o funie, pentru 44 aspri. Și Borcea cu fiii săi, iar jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Cîrstea cu fiii săi, iar jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Șerb cu fiii săi, o funie întreagă, pentru 90 aspri, pentrucă a cumpărat-o toată...nă. Și iar a cumpărat ⟨Pospaiu și Dadul⟩ jumătate de funie, pentru 80 aspri. Și iar Pospaiu și Dadul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Neag cu fiii săi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și a cumpărat Dumitru de la Stan, fiul lui Drăgoi, jumătate de funie, pentru 130 aspri. Și iar Stanislav și Prilaz și Ion și Dragomir, jumătate de funie, pentru ⟨44⟩ aspri. Și iar ⟨Ș⟩erb și ⟨B⟩îrcă și D⟨obrin⟩, jumătate de funie, pentru 44 aspri...jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și iar Condeiu, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Bunea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și iar ⟨Condeiu⟩, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Buzea și Mîrzan, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și...dintr-o funie, a patra parte, pentru ⟨22⟩ aspri. Și iar Drăghici, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și Bratco și Mihnea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Dragomir, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Batea și Dragomir, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Mînea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Gîlcea și Radul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Gîlmea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și iar Niicul și Gîlmea și Ghemuleci, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Ghemuleci și Radul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și ⟨Sl⟩ avea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Tihul și Nenciul și Mițirea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Sima, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Chiciul și Stroe, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Belea, jumătate de fu-

nie, pentru 44 aspri. Şi Sperbea şi Ghinţea, jumătate, pentru 44 aspri. Şi Slamnu, dintr-o jumătate de funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Şi Mica şi Stănislava, dintr-o funie, însă din jumătate, a patra parte, pentru 22 aspri. Şi Straoa şi fiica sa, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi a cumpărat Stroe de la Vîlcan, dintr-o funie, a patra parte, pentru 100 aspri. Şi Vîlcan, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Şi Gîrba, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Chiciul, jumătate de funie, pentru 44 aspri[1]. Şi Buda şi Oancea, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Şi Drăghici cu fiii săi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Danciul şi Stan şi Bărcan şi Drăgoiu, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Radoslav, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Golea cu fiii săi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Marco, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Vladul şi Sora, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Tunba, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Şi Şarbă cu fiii săi, Radul şi Danciul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Dadul, o funie întreagă, pentru 88 aspri. Şi popa Baico şi Rada şi Neag, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Şi a cumpărat Dadul ocină de la Rada şi de la Baico şi de la Neag, dintr-o funie, a patra parte, pentru 36 aspri. Şi O⟨prea⟩ şi Bucur, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Vechea şi cu fiica sa, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Bălaur, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Voica, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Voico cu fiii săi şi cu fiica sa Drăgana şi popa Aldea, jumătate de funie şi din altă jumătate, a patra parte, pentru 66 aspri. Şi Buciumaş, dintr-o funie, a patra parte, pentru ...aspri. Şi Udichi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi au cumpărat..., şi Cîrpici de la Curnegru, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Şi iar Curnegru, dintr-o funie, a patra parte, pentru...aspri. Şi Vlad şi Bunea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi...jumătate de funie, pentru...aspri. Şi ...o funie întreagă, pentru...aspri. Şi...dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Şi Bucşe, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi...jumătate dintr-o funie, pentru 44 aspri. Şi Negruşul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Şi Buru⟨iană⟩ şi Ion, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Şi Coman, jumătate de funie, pentru 44 aspri.

Şi după aceea, Coman a aşezat pe nepoţii săi de frate, anume Stănilă şi Dragne, peste partea lui din Gărban, peste a patra parte ⟨de funie⟩. Însă această mai sus-zisă ocină a fost cumpărată de la Oprea sulger din Preajva, care a fost miluit de Radul voievod Călugărul, dar din ocina de sus din Gorban, jumătate.

De aceea, am dat şi domnia mea acestor mai sus-zişi oameni, ca să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Stan spătar şi Bratul vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Manea Cotea, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 6 zile, de la Adam ani curgători 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., DCXXIV/87. Orig., perg. (43 × 49), rupt şi şters, pecete aplicată, căzută. Traduceri: ibidem, CCCX/7 (din sec. al XVIII-lea) şi la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 768—769, după care s-au făcut unele completări.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 362—364.

---

[1] Pasajul: „И Кичюл ... аспри" („Şi Chiciul ... aspri"), scris pe margine.

1570 (7078) iunie 11, Bucureşti.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircii voevod, feciorul Mihnei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle sfintei şi dumnezeeştii Episcopii ce să zice de la Buzău, unde iaste hram sfînta Adormire a preasfintei stăpînii noastre, născătoarei de Dumnezeu şi pururea fecioarei Mariei, ca să-i fie în satul Albeşti partea de moşie a Albului, toată, du pretutindenea, ori cîtă să vă alége a lui parte den sat şi du preste tot hotar. Pentru că însuşi Albul au venit înnaintea domniei méle de au dat [dat] şi au închinat moşiia lui ce s-au zis mai sus sfintei şi dumnezeeştii Episcopii de mai sus-zisă, ca să-i fie lui pomană întru vécinică pomenire, încă şi părinţilor lui, pre anume Micul şi Neaga, dinpreună cu fiiul lor Albul, să să scrie la sfîntul şi marele poménic, întru sfîntul şi dumnezeescul jărtvenic, unde să pomenesc şi alţi iubiţi ctitori, carii au adaos hrană întru sfînta besérică. Şi singur Albul ce s-au zis mai sus au dat şi au închinat ale lui moşii de mai sus-zise, ca să petreacă el la acel sfînt şi dumnezeesc loc pînă la vremea morţii lui, iar după moartea lui să să pomenească, precum iaste mai sus scris.

Şi însuşi Albul ce s-au zis mai sus şi blestem au pus: oricare om va fi din neamul lui şi să va ispiti să calce şi să necinstească tocmeala lui ce o au făcut însuşi să fie anathema şi proclet de 318 sfinţi părinţi ce au fost la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia şi cu alţi necredincioşi jidovi, carii au strigat spre domnul Dumnezeu şi mîntuitoriul nostru Iisus Hristos şi au zis, sîngele lui asupra lor şi asupra feciorilor lor, care iaste şi va fi în véci, amin.

Aşijderea şi călugării carii petrec întru acel sfînt loc, carii dintru dînşii s-ar ispiti să izgonească pe Albul din sfînta Episcupie ce s-au zis mai sus, aceia să fie neertaţi.

Drept acéia şi domniia mea am dat sfintei şi dumnezeeştii Episcupii acéia moşie a Albului de mai sus numită, să-i fie de moştenire şi ohabnică şi neclătită pînă în veac.

Iată şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Neagoe vel dvornic i jupan Ioan vel logofăt i Stan spătar i Bratul vistier i Mitrea comis i Badea stolnic i Gonţea peharnic i jupan Stoichiţa vel postelnic. Ispravnic, Ioan vel logofăt.

Şi eu, Buta, care am scris în scaunul cetăţii Bucureştii, iunie 11 dni, de la Adam. vă leat 7078 ⟨1570⟩.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 171, f. 453. Traducere din sec. al XVIII-lea.
EDIŢII. *DIR*, *B*, 364–365.

209

1570 (7078) iunie 15, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевод, синꙋ Михнев воевод. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми, Барбꙋлов сьс чет его и Бонков сьс чет его и Ѹрсꙋлов сьс чет его и Пльшов сьс чет его и Костев сьс синови си и сьс чет его и Пъса със чет его и Нѣгоев сьс чет его и със ним братїꙗм си и сьс нихне чет им и със нихне синови си, елицем Богъ даст, ꙗкоже да им

<ест> ѡчинꙋ ꙋ Мали Бодиещи, въси сьс въсом хотаром, варе елика се хтит избрат ѡт посвꙋде, понеже им ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ.

А потом, Барбꙋл и Воико и Ѹрсꙋл и Плъш и Костѣ и Пъса и Нѣгое сьс братїꙗм си и сьс чет им, ѡни имали сꙋт прꙋ пред господства ми със Драгомир ѡт Фъꙋрени. И тако прѣше Драгомир по Барбꙋл и по чет его, пред господства ми, како мꙋ ест дѣдин емꙋ.

А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, сьс въсѣми чьститими правителїе господства ми и изнайдох и истинствовах господство ми како не имал Драгомир ни една метѣх над ѡчинꙋ Барбꙋлов и чет его. И ещеже видѣх господства ми и прочитах и книг покоинаго Бъсъраба воеводи Млади како ест Барбꙋлов и Воиков и чет им стара и права ѡчинꙋ, дѣдинꙋ. И тако ѡсташе Драгомир ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Барбꙋлов и Воиков сьс чет им, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Їѡан велики логофет и Братꙋл вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Нѣгое вел дворник.

И писах аз, Стан Роатъ, мѣсеца юнїе е͠і дьни, въ стол градꙋ Бꙋкꙋрещи, в лѣт ҂з͠он.

† Їѡ Алиѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Barbul cu ceata lui și lui Voico cu ceata lui și lui Ursul cu ceata lui și lui Plăș cu ceata lui și lui Costea cu fiii săi și cu ceata lui și lui Păsa cu ceata lui și lui Neagoe cu ceata lui și cu frații lor și cu ceata lor și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le ⟨fie⟩ ocină la Bodieștii Mici, tot cu tot hotarul, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Barbul și Voico și Ursul și Plăș și Costea și Păsa și Neagoe cu frații săi și cu ceata lor, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Dragomir din Făurei. Și așa pîra Dragomir pe Barbul și pe ceata lui, înaintea domniei mele, că este dedina lui.

Iar întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat și am adeverit domnia mea că n-a avut Dragomir nici un amestec cu ocina lui Barbul și a cetei lui. Și încă am văzut domnia mea și am citit și cartea răposatului Băsărab voievod cel Tînăr că este veche și dreaptă ocină dedină a lui Barbul și a lui Voico și a cetei lor. Și așa a rămas Dragomir de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Barbul și lui Voico cu ceata lor, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Şi am scris eu, Stan Roată, luna iunie 15 zile, în cetatea de scaun Bucureşti, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, nr. CXIII/2. Orig., hîrtie (32 × 21), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1815.

210 1570 (7078) iunie 17, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣггровлахинскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слȣг господства ми, Кореси логофет и със синови си, елицем Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Бъркънещи, дел шȣрȣ си Стан Крещина, въса, и ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт водȣ и ѡт седалище селов и ѡт посвȣде, занеже ю ест покȣпил ѡт Ȣрсȣл ѡт Пȣкиꙗни, анепсею Станов, за х͠л аспри новци и тȣрски аспри с͠. И продал ест Ȣрсȣл за своиѡм добром волю и със ȣзнанїе въсем мегиꙗшэм. Али да се знает: да държет и синови Блъсанов, Стан и Владул, розоѡаре г͠ ѡт сїе ѡчинȣ, две розоѡаре ȣ долни полю а едни розорȣ ȣ горни полю, занеже дадоше и ѡни р͠и аспри, тере покȣпише ѡт Ȣрсȣл а веке ничтоже метѣхȣ да не имат със тае више реченȣ ѡчинȣ, нȣ сам Кореси логофет да ех ѡбладȣет въса ѡчинȣ Станов Крещина.

И пак да ест Кореснв логофет едни розѡр еже даст със главȣ ȣ градинȣ Кореси логофет, что ест ѡт дел Стоикънѣскъ и Михънлѣскъ. Занеже промѣни Кореси логофет със Драгȣл и Станкȣл и Бика и Бостѣ и чет им, ере дадоше Кореси логофет того розор, а Кореси логофет даде им дрȣг розор на периволи Станкȣлов.

И пак промени Кореси логофет едни розор ѡт през рѣкȣ, что ест на Пȣнтѣ Дѣвицам, със кръстникȣ си, Барбȣл, тере даде Кореси логофет того розор, а Барбȣл даде едни розорȣ что даст със главȣ ȣ гȣмна Кореси логофет, розор радї розор. И променише ѡт своиѡм добром волю и със знанїе въсем мегиꙗшом и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми слȣг господства ми више реченȣ, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и внȣком емȣ и прѣвнȣчетом емȣ и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже сведѣтелие поставлѣем господство ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Їѡан зелики логофет и Братȣл вистиꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарникȣл и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Їѡан велики логофет.

И исписах Фїера граматик, въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца юнїе з͠ї дьни и ѡт Адама до селѣ, въ лѣт ͵з͠он.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Coresi logofăt şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bărcăneşti, partea cumnatului său Stan Creştina, toată, şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o de la Ursul din Pucheni, nepotul lui Stan, pentru 630 aspri bani

și turcești aspri 200. Și a vîndut Ursul de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor. Însă să se știe: să țină și fiii lui Vîlsan, Stan și Vladul, 3 răzoare din această ocină, două răzoare în cîmpul de jos iar un răzor în cîmpul de sus, pentru că au dat și ei 150 aspri, de au cumpărat de la Ursul iar mai mult nimic amestec să nu aibă cu acea mai sus-zisă ocină, ci singur Coresi logofăt să stăpînească toată ocina lui Stan Creștina.

Și iar să fie lui Coresi logofăt un răzor care dă cu capul la grădina lui Coresi logofăt, care este din partea Stoicănească și Mihăilească. Pentru că a schimbat Coresi logofăt cu Dragul și Stancul și Bica și Bostea și ceata lor, de au dat lui Coresi logofăt acel răzor iar Coresi logofăt le-a dat alt răzor la grădina lui Stancul.

Și iar a schimbat Coresi logofăt un răzor de peste rîu, ce este la Puntea Fetelor, cu nașul său, Barbul, de a dat Coresi logofăt acel răzor, iar Barbul a dat un răzor ce dă cu capul la aria lui Coresi logofăt, răzor pentru răzor. Și au schimbat de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele mai sus-zisă, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Și am scris Fiera grămătic, în cetatea de scaun București, luna iunie 17 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 700. Orig., perg. (25 × 33), pecete timbrată cu legenda: „†Печат Їѡ Ꙗлеѯандрь воевад гнь Влашко". Traducere din 1818 la Bibl. Acad., MDCLV/13.

EDIȚII. Trad. Cipariu, *Archivu*, 102—103; Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 15, 3; Nicolaescu, *Coresi*, 286; Grecianu, *Genealogiile*, II, 181.

---

211 ⟨1570⟩ iunie 25.

† Милостїею божїею, Їѡ Ꙗлиѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋгꙋ господства ми, Шербанов постелник, синъ Дꙋмев, <анеп>[1]сеꙋ жꙋпаницев Златев ѡт Пїетрошани, ꙗкоже да ест негов ацинган, по име Радꙋл глобник, волен със <сї>[1]ю книгꙋ господства ми ꙋзимати три ацинганке, на име Рꙋса и дъщера Бадїев и Стана, дъщер<а>[1] Радꙋлов глобник, варе кꙋде ех хокет ѡбрѣтал въ земле господства ми, варе ацинганїе господства ми, варе ацинганїе болѣром и варе ꙋ циганїе калꙋгером и бꙋдї ꙋ кои ацинганїе. Ꙗ Радꙋл глобник, ѡн да ест волен със сїю книгꙋ господства ми ꙋзимати тех ацинганке, еже сꙋт више писани, занеже сꙋт тех ацинганке слꙋгы господства ми, Шербан<ов>[1] постелник, за дѣдїнꙋ.

И нихто да не смѣет бантоватие или въздръжати пред сї<ю книгꙋ>[1] господства ми, ере а того чьловѣка зло кет патит. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, <Ї>[1]ѡан велики логофет.

Пис аз, Тꙋдор, мѣсета юнїе к҃е дьни.

† Їѡ Ꙗлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Şerban postelnic, fiul lui Duma, nepotul jupaniţei Zlata din Pietroşani, ca să-i fie ţiganul său, anume Radul globnic, volnic cu această carte a domniei mele să ia trei ţigănci, anume Rusa şi fiica Badiei şi Stana, fiica lui Radul globnic, ori pe unde le va afla în ţara domniei mele, ori în ţigănia domniei mele, ori în ţigănia boierilor şi ori în ţigănia călugărilor şi fie în ce ţigănie ar fi. Iar Radul globnic, el să fie volnic cu această carte a domniei mele, să ia aceste ţigănci, ce sînt mai sus-scrise, pentru că sînt aceste ţigănci ale slugii domniei mele, Şerban postelnic, de moştenire.

Şi nimeni să nu îndrăznească a tulbura sau să oprească înaintea acestei ⟨cărţi⟩[1] a domniei mele, fiindcă acel om rău va păţi. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, ⟨I⟩[1]oan mare logofăt.

Am scris eu, Tudor, luna iunie 25 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 860 (Valea, XVIII/32). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1906.

Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 48, 3. Trad. *DIR, B*, 365. Facs. *DIR, B*, 540.

---

[1] Loc rupt.

212 — 1570 (7078) iunie 26, Bucureşti.

† Мнлостїю божїю, Їѡ Ален҃андрꙋ воевода н господннъ въсон земле Ѹггровлахїнсскон, сннъ велнкааго н прѣдобраго Мнрчев воеводꙋ, сннъ Мнхнев воеводꙋ. Даватъ господство мн сїе повелѣнїе господства мн Бъсїю стар ѡт Тръгшор н със сннови сн, елнцн мꙋ Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчннꙋ ꙋ Рогозещї д҃-го дел ѡт посвꙋде. И пак ѡт брѡдꙋ за воденнцꙋ четвръттаго дел, занеже ю ест покꙋпнл Бъсїю стар ѡт Марїꙗ ѡт Глъвънещї, за ҂аѵ҃ аспрн готовн.

И пак да мꙋ ест еднн ацнган, по нме Ланга, понеже га ест покꙋпнл Бъсїю стар ѡт Кръстнꙗн ѡт Стъннчещї, за ҂а҃ аспрн готовн.

И продаде сън внше реченн болѣрн нnхна ѡчннꙋ н ацнган, внше нменнтн, за своим добром волю.

Сего радї, дадох н господство мн Бъсїюѡв стар, ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчннꙋ н ѡхабꙋ, емꙋ н снновом емꙋ н внꙋком н прѣвнꙋчетом емꙋ н нн ѡт когоже непоколѣбнмо, по реч господства мн.

И сведетелїе поставнх господство мн: жꙋпан Нѣгое велнкн дворннк н жꙋпан Їѡан велнкн логофет н Стан спатар н Братꙋл внстїꙗр н Мнтрѣ комнс н Бадѣ столннк н Гонцѣ пехарннк н жꙋпан Стонкнца велнкн постелннк. Исправннк, Їѡан велнкн логофет.

Пнс аз, Станчюл, сннъ Бꙋтев, ꙋ граду Бꙋкꙋрещї, мѣсеца юнїе кѕ҃ дьнн, ѡт Адама до ннчѣ текꙋщаго, въ лѣт ҂зон҃.

† Їѡ Алн҃андрꙋ вѡевѡда, мнлостїю божїю, господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Văsiiu cel bătrîn din Tîrgșor și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Rogozești a 4-a parte de pretutindeni. Și iar din vadul de moară a patra parte, pentru că a cumpărat-o Văsiiu cel bătrîn de la Maria din Glăvănești, pentru 1 400 aspri gata.

Și iar să-i fie lui un țigan, anume Langa, pentru că l-a cumpărat Văsiiu cel bătrîn de la Cîrstian din Stăncești, pentru 1 000 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus-ziși boieri ocina lor și țiganul, mai susnumite, de a lor bunăvoie.

De aceea, am dat și domnia mea lui Văsiiu cel bătrîn, ca să-i fie de ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul, fiul lui Buta, în cetatea București, luna iunie 26 zile, de la Adam pînă acum, curgători, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXCVI/169. Orig., hîrtie (36 × 28,5), pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 365—366. Facs. *Ibidem*, 541.

---

213 1570 (7078) iulie 3, București.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Иванов със синови си, елици мꙋ Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Бандени, едни нив, понеже га ест покꙋпил ѡт Рꙋсꙋл, за р҃к аспри. И пак покꙋпи Їван ѡт Ѡприш едни нив, за р҃л аспри. И пак покꙋпи Їван едни нив ѡт Юга, за р҃ї аспри. И пак покꙋпи ѡт Їѡн ѡт Корколаци едни нив, за р҃ї аспри.

И пак покꙋпи Пътрꙋ и брат его, Идꙋл, и ѡт Жива и ѡт сини его, Балотъ и Грозѣ, една ѡкинъ за камени, за ч҃ аспри. И пак покꙋпи Їван ѡт брат его, ѡт Пътрꙋ, дел его въса, за ф҃и аспри и дел ѡт виноградꙋ, за о҃е аспри. И пак покꙋпи ѡт Ѡприш едни нив, за к҃ аспри. И пак покꙋпи Їван ѡт гълетарꙋл Пътрꙋ ꙋ Кꙋрпени едни нив, за р҃а аспри. И пап[1] кꙋпи ѡт Северни едни нив, за р҃зї аспри. И пак покꙋпи Идꙋл ѡт Драгомир и ѡт сестрꙋ его, Нѣкша ѡт Алиѯѣни едни нив, за ч҃ аспри. И пак покꙋпи Стоика и Їѡн и Станчюл ѡт Драготъ и ѡт Бълкꙋл и ѡт Грозѣ плаю виноградꙋ, ѡт връх до водꙋ, за р҃а аспри.

<И продадо>[2]ше <ви>[2]ше имените людїе ѡт нихном добром вол<ю и>[2] пред господства ми.

. Сего радї, дадох господство ми, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабъ, им и синовом им и вꙋнꙋком и прѣвнꙋчетом и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставих господство ми: жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Їѡан велики логофет и Братꙋл вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис

и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика постелник. Исправник, Нѣгое велики дворник.

И аз, Щефан логофет, еже и написах ȣ град Бȣкȣрещи, мѣсеца юлїе г҃ дьни, в лѣт ҂зон.

† Їѡ Алиѯандрȣ воевѡда, милостїю божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Vaidei, un ogor, pentru că l-a cumpărat de la Rusul, pentru 120 aspri. Și iar a cumpărat Ivan de la Opriș un ogor, pentru 130 aspri. Și iar a cumpărat Ivan un ogor de la Iuga, pentru 110 aspri. Și iar a cumpărat de la Ion din Corcolați un ogor, pentru 110 aspri.

Și iar a cumpărat Pătru și fratele lui, Idul și de la Jiva și de la fiii lui, Balotă și Grozea, o ocnă de piatră, pentru 90 aspri. Și iar a cumpărat Ivan de la fratele lui, de la Pătru, partea lui toată, pentru 550 aspri și partea din vie, pentru 75 aspri. Și iar a cumpărat de la Opriș un ogor, pentru 20 aspri. Și iar a cumpărat Ivan de la găletarul Pătru la Curpeni un ogor, pentru 101 aspri. Și iar a cumpărat de la Severin un ogor, pentru 117 aspri. Și iar a cumpărat Idul de la Dragomir și de la sora lui, Neacșa din Alixeni un ogor pentru 90 aspri. Și iar au cumpărat Stoica și Ion și Stanciul de la Dragotă și de la Vîlcul și de la Grozea plaiul cu vie din vîrf pînă în apă, pentru 101 aspri.

⟨Și au vîndut⟩[2] mai sus-numiții oameni de a lor bunăvoie ⟨și⟩[2] înaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Și eu, Ștefan logofăt, care am și scris în cetatea București, luna iulie 3 zile, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul județean Gorj, nr. 33. Orig., perg. (20,5 × 40), pecete aplicată, căzută.
EDIȚII. Slav. și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 183—185.

---

[1] În loc de: „плк".
[2] Loc rupt.

---

214 1570 (7078) iulie 5, București.

7078 ⟨1570⟩ iulie 5.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alecsandru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii vodă, fecior Mihnii vodă. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele satului anume Areșanii ca să le fie lor moșiia la Areșani, toată, cu tot hotarul pe unde au ținut moșii lor din zilile cele vechi, pentru că este bătrînă și dreaptă moșie dă baştină. După aceia, satul Areşanii, ei au avut cu satul Căpăţinenii pîră înnaintea domnii mele pentru o pradă ce au fost prădat satu Căpăţinenii pă satul Areşanii pentru moşiia lor, încă din zilile răposatului Pătraşco vodă. Iar cînd au fost în zilile Mircii vodă satul Areşani, ei au întorsu toată prada lor iarăşi la satu Căpăţineni, pentru că Căpăţineni‹i› au fost stricat şi spart moşiia şi hotarăle Hareşanilor în sila lor fără dă cale. Şi aşa s-au plîns satu Căpăţineni dă strîmbătate şi înnaintea domnii mele. Întru aceia, domniia mea am căutat şi am judecat pe dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţi boieri‹i› domnii mele, apoi domniia mea am dat Căpăţinenilor lege, 12 boeri, ca să jure cum n-au stricat ei hotarul moşii Harişanilor. Deci satul Căpăţineni n-au putut ca să jure cu acei 12 boeri la zi şi la soroc, ci au rămas Căpăţineni‹i› de lege dinnaintea domnii mele şi am înţeles domniia mea cum au rămas Căpăţineni‹i› de lege din zilile Mircii voevod, aşijderea au rămas satu Căpăţineni‹i› dă lege dă doao ori şi dănnaintea domnii mele ca să fie prădaţi pentru vina lor pînă în veci.

Dupe aceia, Nan au cumpărat di‹n› sat de la Radul Scurtul ot Sălătruc, lîngă plaiu, pădure întreagă, fălci opt, drept un cal bun.

Drept aceia, am dat şi domniia mea satului Hereşanilor ce s-au scris mai sus, a lor moşie ce s-au numit mai sus, să le fie lor întru moştenire şi ohabnică, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strenepoţilor lor şi dă niminea să nu să clintească, dupe zisa domnii mele.

Iată şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Neagoe vel dvornic i jupan Ioan vel logofăt i Stan spătar i Bratul vistier i Badea stolnic i Mitrea comis i Gonţea păharnic i jupan Stoichiţa vel postelnic. Şi ispravnic, Ioan vel logofăt.

Eu Stan grămătic am scris în cetatea Bucureştilor.

Arh. St. Buc., Suluri, nr. 37 (nr.4). Traducere.

EDIŢII. Sacerdoţeanu, *Aref*, 197; Şucu, *Doc. medievale*, 158.

---

215 1570 (7078) iulie 18, Bucureşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod, domnul Ţărei Rumâneşti, feciorul marelui şi preabunului Mircea vodă, feciorul bătrînului, a răposatului Mihnea vodă. Dat-am domniia mea această învăţătură a domniei méle lui Nan şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să le fie lor ocină în Măxinéni, den partea unchi-său, Oanei, a treia parte de peste toată ocina, den hotarul Giuleştilor pînă în hotarul Şchiopénilor, pentru că aceasta iaste ocină bătrînă şi dreaptă a lor.

Iar după aceia, Nan au venit dennaintea domniei méle denpreună cu fratele său şi au dat-o ei lui Cîrloman părţile lor den ocină, însă den partea unchi-său Oanei a treia parte. După aceia, Cîrloman, el aşa au dăruit pre Nan cu un cal bun, drept aspre 600 şi nişte vaci şi stupi şi oi, pînă s-au înplinit preţ drept 1 960 aspri. Şi aşa au scos pe fratele său şi au dăruit de a lui bună voe şi cu ştirea tuturor megiiaşilor. Această ocină ce s-au zis mai sus s-au dat cînd i s-au întîmplat o mare pagubă.

Şi încă au fost pus şi jurămînt: care să va lăsa şi va călca acel jurămînt să fie afurisit de 318 oteţi de la soborul Nicheii.

Şi iar au mai dat ei ocină lui Cîrloman în Tîmboeşte, den partea Téicăi a patra parte, însă den partea fiiului său Radului, toată, cîtă să va alége despre fraţi, pentru că au fost furat Radul, feciorul Téicăi, o vacă şi l-au prins de faţă furînd, iar Cîrloman i-au plătit gloaba lui toată, cu 213 aspri.

Şi iar au dat lui Cîrloman ocină în Tîmboeşti, den partea Radului, feciorul Téicăi, pe jumătate du pătindinea, cîtă să va alége despre fraţi, iar Cîrloman au dăruit pe Sîrbul, feciorul Téicăi, cu un cojoc şi cu un postav şi cu bani, pînă cînd s-au împlinit preţ, drept 400 aspri, cînd au fost foametea cea mare.

Şi iar au cumpărat Cîrloman ocină în Măxinéni, funii 2, de la un Lupul şi de la fratele său, drept 600 aspri, pentru că au fost luat Lupul nişte epe de furat şi l-au prins de faţă, deci Cîrloman iar l-au plătit şi de aceasta cu 600 aspri, iar cînd foametea cea mare.

Şi iar au cumpărat Cîrloman funii trei de la Toma Caba, drept 900 aspri, iar la foametea cea mare.

Şi iar au mai cumpărat Cîrloman ocină în Măxinéni, funii 2, de la Drăghiciu, însă din partea lui Lepădat, drept 500 aspri.

Şi iar au mai cumpărat Cîrloman o jumătate ocină de la Belciug a patra parte de la Stanciul i de la fraţii lui, drept 200 aspri, iar la foametea cea mare. După aceia, au venit Hasan denaintea domnii méle şi au băgat pe fiica sa Voica i Stana i Bana pentru acéste părţi de ocină, însă pentru o funie den hotarul Giuleştilor pînă în hotarul Şchiopénilor. După aceia, au mai venit înaintea domniei méle Banea pentru aceste fete cum le-au băgat cu această funie a lor den hotarul Giuleştilor pînă în hotarul Şchiopénilor.

Drept aceia, am dat domniia mea acéste moşii şi ocină care scrie mai sus acestor oameni, ca să le fie lor moşie în veci ohabnică şi feciorilor şi nepoţilor şi strenepoţilor cîţi să vor trage den urma lor [lor], după porunca domniei méle.

Fost-au şi boiarei domnii méle marturi: Neagoe marele vornic i Ioan marele logofăt i Stan marele spătariu i Bratul vel vistier i Badea vel stolnic i Mitrca vel comis i Gonţea vel paharnic i Stoichiţa marele postélnic.

Şi am scris eu, Ioan vtori logofăt, în tîrgu în Bucureşti, iulie 18, 7078 ⟨1570⟩.

Arh. St. Buc., M-rea Rişca, XIX/1. Traducere.
EDIŢII. *DIR, B,* 366–367.

---

216 1570 (7078) iulie 19, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Іѡ Ѧлиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ, синꙋ Михнев воеводꙋ. Даватъ господство ми сїю повелѣнїю господства ми жꙋпаницев Калев и Радев и Блъдаев, дъщере Владꙋлов портар, синъ Шꙋнкъв дворник ѡт Шꙋнчи и със них синови, елицим им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ и села, на име Пїетриле и Дѣдиловꙋл и Шꙋнка и Шꙋнчїи и ѡт Подѣнїи и ѡт Бончещи и ѡт Плешещи и ѡт Вале и ѡт Стоенещи и ѡт Дънцещи али делове родїтелю им, Владꙋлов портар, въсех, варе елика се хтет избрат ѡт посвꙋде, със вечини и със водїнице и със винеградї и със периволи и ацигани, на име Бежа със ациганкꙋ си и със децам си и Бъркъ със ациганка си и със децам си и Нѣкшꙋл със ациганка си и със децам си и Ѡпрїіан със децам си и Костанда със синови си и синови Радꙋлов, на име Костѣ и Бръкъ

и сестра им, Пъȣна и Гъра със ациганка си и със децам си и Стоиканȣл със ациганка си и със децам си и Воина със ациганка си и със децам си, занеже им ест старе и праве ѡчине и села и ацигани и ѡт дѣдїнȣ ѡт по дѣдȣ им, Шȣика дворник и ѡт по родїтел им, Владул портар.

А потом, имаше прѣнїе више речени сестри пред господства ми, жȣпаница Калѣ и Рада и Влъдае. И сице прѣше Калѣ пред господства ми како мȣ ест дал родїтел ей, Владул портар, въсех комате и села и ацигани, ей и брат ей, на име Шȣика, а Рада и Влъдае да им давает прикїе. Таже, ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въсеми чьстити правителїе господства ми и изнаидох и истинствовах велми добри истинȣ понеже нихни брат, Шȣика, ѡн ест ȣмрел, нȣ тъчїю ѡстали сȣт више речени сестри, Калѣ и Рада и Влъдае. И дадох господство ми више реченим три сестри, Калѣ и Рада и Влъдае, ꙗкоже да бȣдет три братїе нераздѣлени, една ꙗкоже и дрȣга, над сїе више <речена>[1] села и ацигани и водїнице и виноградї и периволи, понеже сȣт били Калѣ и Рада и Влъдае ѡт едно тѣло, ѡт едни ѡтецъ и ѡт една матеръ. И Калѣ нѣст имала книга за ȣложенїе ѡт родїтел ей, Владул портар и прїиде жȣпаница Нѣкша, мати им, пред господства ми и тако сведетелствовала ест със неинȣ дȣше, како не ест дал и ȣложила ѡт Владул портар никакоже. И ѡстала ест Калѣ ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Калев и и Радев и Влъдаев и със них синови, ꙗкоже да сȣт им више речени комате нихни, въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и внȣком и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлюх господствȣ ми: жȣпан Добромир бивше велики бан и жȣпан Драгомир бивше велики дворник и жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Їѡан велики логофет и Братȣл вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Бадѣ столник и жȣпан Стоика велики постел<ни>[1]къ. Исправник, Нѣгое велики дворникъ.

И аз, Стоика граматик, еже и написах въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца юлїе ѳ҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃он.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calea și Radei și Vlădaei, fiicele lui Vladul portar, fiul lui Șuica vornic din Șuici și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocinele și satele, anume Pietrile și Dedilovul și Șuica și Șuicii și din Podeni și din Voicești și din Pleșești și din Valea și din Dîngești însă părțile părintelui lor, Vladul portar, toate, oricît se va alege de pretutindeni, cu vecini și cu mori și cu vii și cu grădini și țiganii, anume Beja cu țiganca sa și cu copiii săi și Bîrcă cu țiganca sa și cu copiii săi și Neacșul cu țiganca sa și cu copiii săi și Oprian cu copiii săi și Costanda cu fiii săi și fiii lui Radul, anume Costea și Bîrcă și sora lor, Păuna și Gîra cu țiganca sa și cu copiii săi și Stoicanul cu țiganca sa și cu copiii săi și Voina cu țiganca sa și cu copiii săi, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și sate și țigani și de moștenire de la bunicul lor, Șuica vornic și de la tatăl lor, Vladul portar.

Iar după aceea, au avut pîră mai sus-zisele surori înaintea domniei mele, jupanița Calea și Rada și Vlădaia. Și așa pîra Calea înaintea domniei mele că i-a dat ei tatăl ei, Vladul portar, toate averile și satele și țiganii, ei și fratelui ei, anume Șuica, iar Rada și Vlădaia, lor le-a dat zestre. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat şi foarte am adeverit cu bună dreptate că fratele lor, Şuica, a murit ci au rămas numai mai susnumitele surori, Calea şi Rada şi Vlădaia. Şi am dat domnia mea mai sus ziselor trei surori, Calea şi Rada şi Vlădaia, ca să fie trei fraţi nedespărţiţi, una ca şi cealaltă, peste mai sus-⟨spusele⟩[1] sate şi ţigani şi mori şi vii şi grădini, pentru că au fost Calea şi Rada şi Vlădaia din acelaşi trup, dintr-un tată şi dintr-o mamă. Şi Calea n-a avut carte de aşezare de la părintele ei, Vladul portar. Şi a venit jupaniţa Neacşa, mama lor, înaintea domniei mele şi aşa a mărturisit cu sufletul ei că nu a fost dat şi aşezat de Vladul portar, nicicum. Şi a rămas Calea de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea Calei şi şi Radei şi Vlădaei şi cu fiii lor, ca să fie ale lor mai sus-zisele averi, de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iară dar şi martori pune domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban şi jupan Dragomir fost mare vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Bratul vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Badea stolnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Şi eu, Stoica grămătic, care am şi scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 19 zile, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voivod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A, N., MMDCCXCVII/1. Orig., perg. (23,5 × 37), pecete timbrată.

---

[1] Omis.

---

217 1570 (7078) iulie 22, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнѣ воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми жȣпаницев Нѣкшев със синови еи, елици мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Сълътрȣк и ȣ Фънтънѣле и ȣ Плъчкои и ȣ Пȣлаци, делове братȣ си Станчюлов въсех, елика се хтет избрати и ѡт ацигани, колико хокет бити дел братȣ си Станчюлов, въса, занеже ест дал сам Станчюл на свое съмрътъ въса негов дел, ѡт ѡчине и ѡт ацигани, сестрȣ си жȣпаницев Нѣкшев, понеже сини ѡт нега нѣст ѡстал, ниже нитко. И еще много ест ѡстал Станчюл дȣжен въ чюждех земле, въ Ѹгръска Земле, ȣ прибѣгство; таже, га ест платил жȣпаница Нѣкша ѡт Ꙗков кожокар ѡт Сибии един кон, тере ест дала ҂а̃ аспри. И паки ест ȣзел сам Станчюл ѡт сестра его Нѣкша ҂в̃ аспри, тере се ест платила главȣ ѡт къ монастирȣ ѡт Побрата ȣ Молдавское Земле, радї един кон что ест биѡ ȣкрал Станчюл. И паки ест ȣкрал Станчюл един кон ѡт градꙋ ѡт Бȣꙗ, таже га ест платил сестрȣ си Нѣкша, тере ест дала три кони за ҂ас̃ аспри. И жаховали сȣт ȣгрини по жȣпаница Нѣкша радї братȣ еи Станчюл, тере мȣ сȣт възели а̃ сикриȣ със много скȣлище и сребро, цѣно ест биѡ ҂вф̃ аспри.

И потом, Станчюл ѡн се ест ȣбоꙗл за съмрътъ и сини ѡт тѣло его нѣст имал. Таже се ест дал негов дел въса сестрȣ си жȣпаницев Нѣкшев и ѡт села и ѡт ацигани, ꙗкоже да га помѣнȣет по съмрътъ емȣ. И ȣмрел ест Станчюл въ рȣкȣ сестрȣ си, жȣпаницев Нѣкшев и сътворила мȣ ест памет едно лѣто ѡт пȣно и две саракȣсте и ѡстали мȣ сȣт еще над главȣ жȣпаницев Нѣкшев зі҃ саракȣсте да мȣ ȣчинит.

И сведетели сȣт кои сȣт били на сїꙗ тъкмежїе тогда, на име: Шȣика ѡт Шȣич и Радул, синȣ Владулов ѡт Тътȣлещи и Радул ѡт Сълътрȣк и Владул ѡт Рȣнкȣ и Михаил ѡт Колȣнещи и Каплѣ ѡт Сълътрȣк и Богдан портар и ѡт Бъръщи, Стан.

Сего радї, дадох и господство ми жȣпаницев Нѣкшев, ꙗкоже да мȣ ест тех више речене ѡчинȣ и ацигани въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, еи и синовим еи и винȣком и прѣвнȣчетом еи и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлюх господство ми: жȣпанȣ Добромир бив велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир бив вел дворник и жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Їѡан велики логофет и Братȣл вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Нѣгое велики дворник.

Пис аз, Тȣдор, ȣ градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца юлїе кв҃ дьни и ѡт Ѧдама до сего писанїе, в лѣт ҂зон҃.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ воевода, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Neacșa cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Sălătruc și în Fîntînele și în Plăcicoi și în Pulați, părțile fratelui său Stanciul toate, cît se va alege și din țigani, cît va fi partea fratelui său Stanciul, toată, pentru că i-a dat însuși Stanciul la moartea sa toată partea lui, din ocine și din țigani, surorii sale jupaniței Neacșa, pentru că n-au rămas din el fii, nici nimeni. Și încă mult a rămas Stanciul dator în țară străină, în Țara Ungurească, în pribegie; astfel, l-a plătit jupanița Neacșa de la Iacob cojocarul din Sibiu ⟨cu⟩ un cal, de i-a dat 1000 aspri. Și iarăși a luat singur Stanciul de la sora sa Neacșa 2000 aspri, de și-a plătit capul de către mănăstirea Pobrata în țara Moldovei, pentru un cal ce l-a furat Stanciul. Și iarăși a furat Stanciul un cal din cetate de la Buia, apoi l-a plătit sora sa Neacșa, de a dat trei cai de 1200 aspri. Și au jefuit ungurii pe jupanița Neacșa pentru fratele său Stanciul, de i-au luat 1 scrin cu multe scule și argint, prețul a fost 2500 aspri.

Și după aceea, Stanciul, el s-a temut de moarte și fii din trupul său n-a avut. Astfel, el a dat partea sa toată surorii sale, jupanița Neacșa și din sate și din țigani, ca să-l pomenească după moartea lui. Și a murit Stanciul pe mîna surorii sale, jupanița Neacșa și i-a făcut pomenire un an întreg și două sărăcuste și au mai rămas pe capul jupaniței Neacșa, ca să-i facă 17 sărăcuste.

Și au mărturisit cum au fost la această întocmire atunci, anume: Șuica din Șuici și Radul, fiul lui Vladul din Tătulești și Radul din Sălătruc și Vladul din Runcu și Mihail din Colunești și Caplea din Sălătruc și Bogdan portar și Stan din Bărăști.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Neacșa, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocine și țigani de ocină și de ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților ei și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei și jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Am scris eu, Tudor, în cetatea București, luna iulie 22 zile și de la Adam pînă la această scriere, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 861 (Mitrop. Ț. Rom., CLVII/4). Orig., hîrtie (36 × 26,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea; altă traducere ibidem, ms. 133, f. 8.

EDIȚII, Slav. *Venelin*, 182—184. Slav și trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 17, 3—4. Trad. *DIR*, *B*, 367—368. Facs. *DIR*, *B*, 542.

---

218 1570 (7078) august 1.

† Милостїю божїю, Їѡ Ѧлиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣ<нгрро-влахїиско>ю ,синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода и анепсею [си] Михнев воевода. Дават господство ми сїю <повелѣнїе господства ми> Рȣсинов със их синови си, елеци им Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Съмъилѣни, дел Ром<ан> и <б>ратие его, въса, вари елика се хтет избрати. ѡт по въса мѣсто, понеже им ест пок<ȣпена ѡт Ром>ан и ѡт братїем его, за ҂ас҃ аспри готови. И пак покȣпил Рȣсин ѡчинȣ Станч... въса, ѡт посвȣде мѣсто, за ѡ҃ аспри. И ... сълиꙗн ѡт Топор въса, за... И пак покȣпи Рȣсин един ациган, на име <К>ȣрки със циганкам си, на име... и съ децами си ѡт Шербан ѡт Беривоеци, за ҂вф҃ аспри. И <пак по>кȣпи една циганкъ, на име ...ата ѡт Нановѣни, за ѱ҃ аспри. И пак пȣкȣпи Рȣ<син де>л за ѡчинȣ Богданов и брат е<го> ...ѣн, за рч҃ аспри... ѡт пȣт Берчаним ... <хот>аром Топоров.

Сего радї, <дадох и господство ми, ꙗкоже> да мȣ ест ѡчинȣ въ ѡхабȣ, ним, синовом, внокомже и прѣвночетом им и <ни ѡт когоже непоколѣбимо>, порѫзмо господства ми.

Сеже сведетелю поставлѣем господство ми: жȣпан Нѣгое <велики> дворник и жȣпан Їѡан велики логофет... <Стан> велики спатар и Митрѣ вел <комис и Братȣл> вел вистїꙗр и жȣпан Стоика велики постѣлник. Исправник, <Ї>[1]ѡан велики логофет.

<Пис>... мѣсеца авгȣст а҃ дьнъ, въ лѣт ҂зоп҃.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod și nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această ⟨poruncă a domniei mele⟩ lui Rusin cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Sămăileni, partea lui Rom⟨an⟩ și a fraților lui, toată, oricît se va alege de peste tot locul, pentru că le este cumpărată ⟨de la Rom⟩an și de la frații lui, pentru 1200 aspri gata. Și iar a cumpărat Rusin ocina lui Stanci ... toată, de peste tot locul, pentru 800 aspri. Și... de la Topor toată, pentru... Și iar a cumpărat Rusin un țigan, anume ⟨C⟩urchi cu țiganca lui, anume... și cu copiii săi de la Șerban din Berivoești, pentru 2 500 aspri. Și ⟨iar a cumpărat⟩ o țigancă, anume ... din Nanoveni pentru 700 aspri. Și iar a cumpărat Ru⟨sin⟩ partea de ocină a lui Bogdan și a fratelui lui... pentru 190 aspri... din drumul Bercenilor... hotarul Toporului..

De aceea ⟨am dat şi domnia mea, ca⟩ să-i fie ocina de ohabă, lui, fiilor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi ⟨de nimeni neclintit⟩, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Neagoe ⟨mare⟩ vornic şi jupan Ioan mare logofăt... ⟨Stan⟩ mare spătar şi Mitrea mare ⟨comis şi Bratul⟩ mare vistier şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, ⟨I⟩ [1]oan mare logofăt.

⟨S-a scris⟩... luna august 1 zi, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CXVI/6. Orig., hîrtie (32,5 × 25), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la începutul sec. al XX-lea.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 368–369.

---

[1] Omis.

---

219 1570 (7078) august 12, Bucureşti.

† Мнлостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода н господннъ въсое земле Ѹггрровлахїнское, снꙿнъ веднкаго н добраго Мнрча воевода, снн8 Мнхнев воевода. Даваꙿт господство мн сїе вовелѣнїе господства мн Негре портар н ж8паннце его, Каплѣ н снꙿнъ нм, Тат8л н съ ннх сннови, елнцн нм Богъ даст, ꙗкоже да нм ест село Р8шїн Кнртопов въсн, със въсое хотаром, ѡт хотар8л Цнгънещом дорн 8 сред8 вод8 Ѹловннцев, занеже нм ест стара н права ѡчнн8 н дѣдїне.

А потом, Негре портар н ж8паннца его, Каплѣ н снн8 нм, Тат8л нмаше прѣнїе пред господства мн със Балѣ н със чет его ѡт Ръзвад8 н снце прѣчше ѡнн како с8т пок8пнлн ѡчнн8 8 Рр8шн Кнртопов ѡт Стан н ѡт Ѡпрѣ, снн Кнртопов ннхне делове, за ҂а҂ї аспрн, със знанїе Негрев портар н ж8паннцев его н снꙿнъ нм, Тат8л. Таже 8 тем, господство мн гледа ѡт със, по правд8 н по закон, съ въснмн честнтне правнтелїе господства мн н дадох господство мн Негрев портар н ж8паннцев его н Тат8лов закон, ві҃ болѣрн, да заклет како нѣст знали къда с8т пок8пнлн Балѣ н чет его ѡчнн8 8 Р8шн ѡт Стан н ѡт Ѡпрѣ. И снце донесоше тех ві҃ болѣрн пред господства мн н заклеше како не с8т знали къда с8т пок8пнлн Балѣ н чет его тае ѡчнн8 ннкакоже. А потом, Балѣ н чет его, ѡнн снце не ѡставнше се, н8 възѣше закон над закон, кд҃ болѣрн, да заклет, алн ѡт две кратлн по кд҃ болѣрн, да заклет како с8т пок8пнлн ѡнн тае ѡчнн8 със знанне Негрев н ж8паннцев его н Тат8лов. И ннкакоже нѣст моглъ Балѣ н чет его заклетн на дьнъ, н8 ѡсташе Балѣ н чет его ѡт закон ѡт пред господства мн. И дадох господство мн Негрев портар н ж8паннцев его н Тат8лов, ꙗкоже да нзметн8т Балев н чет его аспрн, колнцн хокет бнтн над сне внше речена ѡчнн8. И далн нм с8т аспрн на р8к Балев н чет нм.

Сего радї, дадох н господство мн сл8зем господства мн, Негрев н ж8паннцев его, Каплев н снн8 нм, Тат8лов, ꙗкоже да нм ест внше речен8 селѡ, Р8шїн, въ ѡчнн8 н въ 8хаб8, нм н снновом нм и вн8ком н превн8четом нм н не ѡт когоже непоколѣбнмо, порнзмо господства мн.

Сеже н сведетелїе поставлнх господство мн: ж8пан Нѣгое велнкн дворннк н ж8пан Їѡан велнкн лѡгѡфет н Стан спатар н Брат8л внстїꙗр и Мнтрѣ комис н Бадѣ столннк н Гонцѣ пехарник н Стонкнца вел постелннк. Исправннк, Нѣгое велнкн дворннк.

И аз ,Нѣгое еже въ малѣ днꙗк, еже напнсах въ столнн град Б8к8рещн, мѣсеца авг8ст ві҃ дьнн, тек8щемже лѣтом ѡт Адамаже до нннѣ, лѣт ҂зон҃.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, мнлостїѧ божїѧ, господнь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Negre portar și jupaniței lui, Caplea și fiului lor, Tatul și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie satul Rușii lui Chirtop tot, cu tot hotarul, de la hotarul Țigăneștilor pînă la mijlocul apei Ialomiței, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, Negre portar și jupanița lui, Caplea și fiul lor, Tatul au avut pîră înaintea domniei mele cu Balea și cu ceata lui de la Răzvadul și astfel au pîrît ei, că au cumpărat ocină la Rușii lui Chirtop de la Stan și de la Oprea, fiii lui Chirtop, părțile lor, pentru 11 000 aspri, cu știrea lui Negre portar și a jupaniței lui și a fiului lor, Tatul. Deci întru aceasta, domnia mea am cercetat despre aceasta, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Negre portar și jupaniței lui și lui Tatul lege, 12 boieri, să jure că n-au știut cînd au cumpărat Balea și ceata lui ocină la Ruși de la Stan și de la Oprea. Și astfel, au adus pe cei 12 boieri înaintea domniei mele și au jurat că n-au știut cînd au cumpărat Balea și ceata lui acea ocină, nicidecum. Iar după aceea, Balea și ceata lui, el nu s-a lăsat așa, ci au luat lege peste lege, 24 de boieri, ca să jure, dar de două ori cîte 24 de boieri, ca să jure că au cumpărat ei acea ocină cu știrea lui Negre și a jupaniței lui și a lui Tatul. Și nicidecum n-au putut Balea și ceata lui să jure la zi, ci au rămas Balea și ceata lui de lege dinaintea domniei mele. Și am dat domnia mea lui Negre portar și jupaniței lui și lui Tatul, ca să lepede lui Balea și cetei lui asprii, cîți vor fi pentru acea mai sus-zisă ocină. Și le-au dat asprii în mîinile lui Balea și ale cetei lui.

De aceea, am dat și domnia mea slugilor domniei mele, lui Negre și jupaniței lui, Caplea și fiului lor, Tatul, ca să le fie mai sus-zisul sat, Rușii, de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Și eu, Neagoe, care ⟨sînt⟩ între diecii mici, care am scris în cetatea de scaun București, luna august 12 zile, curgători ani de la Adam pînă acum, anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDLXVII/12. Orig., perg. (27 × 39), pecete timbrată. Fotocopie ibidem, Fotografii, LXXIV/59.

EDIȚII. Slav și trad. Florescu-Pleșa, *Doc. arh. part.*, 592—594 (sub martie—august). Trad. *DIR, B*, 369—370.

220 1570 (7078) august 13.

† Милостї<ю божїею, Їѡ Алиѯандр8> воевода и господинъ въсои земли Ѹггровла<хїискои, синъ великаго и п>рѣдобраго Мирча воевод8, анепсею Михнев воевод8. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтѣ<и и божествнѣи> монастир8 рекоми Аргиш, храм Ѹспение прѣсвѣтѣи Богородице, ꙗкоже да м8 ест ѡчин8 <8 Щефънещи, дел> Пътр8 Гръ8нцъ въса и ѡт поле и ѡт вод8

и ѡт дѣл, занеже сїꙗ више речена ѡчинꙋ била ест за дѣдїнꙋ Пътрꙋ Гръꙋнцъ, анꙋ покꙋпише калꙋгери ѡт синови Пътръ, ѡт Бентилъ и ѡт Преда и ѡт Станчюлъ за ҂з҃сн <аспри>[1], <еще при дьни> покоинаго Мирча воевода.

А потом, имаше калꙋгери прꙋ прѣд господства ми израдї сїꙗ више речена ѡчина, понеже рѣкоше нѣцїи чьловѣци къ господство ми ꙗко сїе више речена ѡчина нѣст калꙋгереска, анꙋ ест бил жꙋпаницев Самфирев, дъщера господжев Роѯандев. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон ,със въси чьстїтими правителїе господства ми и изнаидох господство ми истинꙋ, ере Самфира нѣст имал ни едно метех. И еще донисе ѡтцꙋ игꙋменꙋ Серафим и продателїе, синови Пътрꙋ, прѣд господства ми, тере сказаше своим ꙗзиком, како Самфира не имат ни едно работ, нꙋ ест ѡчинꙋ монастирска.

Сего радї и господство <ми д>адох свѣтомꙋ монастирꙋ и ѡтцꙋ игꙋмен Серафим и в<ъсѣм> братїем живꙋщих въ свѣтом мѣсто, ꙗкоже да им <ест> въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ и не ѡт никогоже непоколѣ<би>мо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставих г<осподство> ми: жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Їѡн вел лѡ<гѡфет> и Братꙋл <вистїꙗр>[1] и Стан спатар и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Станко вел постелник. Исправник, Їѡн вел лѡгѡфет.

Пис Кореси писец, авгꙋст г҃ї дьни, в лѣт ҂з҃он.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila ⟨lui Dumnezeu, Io Alixandru⟩ voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, ⟨fiul marelui și⟩ preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei ⟨și dumnezeieștii⟩ mănăstiri numite Argeș, hramul Adormirea preasfintei născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie ocină ⟨în Ștefănești, partea⟩ lui Pătru Grăunță, toată, și din cîmp și din apă și din deal, pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moștenire a lui Pătru Grăunță, însă au cumpărat-o călugării de la fiii lui Pătru, de la Vintilă și de la Preda și de la Stanciul, pentru 7250 ⟨aspri⟩ [1], ⟨încă din zilele⟩ răposatului Mircea voievod.

Iar după aceea, au avut călugării pîră înaintea domniei mele pentru această mai sus-zisă ocină, pentru că au zis niște oameni către domnia mea că această mai sus-zisă ocină nu este a călugărilor, ci a fost a jupaniței Samfira, fiica doamnei Roxanda. Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea adevărul că n-a avut Samfira nici un amestec. Și încă a adus părintele egumen Serafim și pe vînzători, pe fiii lui Pătru, înaintea domniei mele, de au spus cu limba lor, că Samfira n-a avut nici o treabă, ci este ocina mănăstirii.

De aceea și domnia ⟨mea⟩ am dat sfintei mănăstiri și părintelui egumen Serafim și ⟨tuturor⟩ fraților care trăiesc în sfîntul loc, ca să le ⟨fie⟩ de ocină și ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ion mare logofăt și Bratul ⟨vistier⟩ [1] și Stan spătar și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ion mare logofăt.

Am scris, Coresi scriitor, august 13 zile, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 862 (Ep. Argeș, XIX/9). Orig., hîrtie (35,5 × 29), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: prima din sec. al XVIII-lea, a doua din 1912; alte traduceri ibidem, mss. 168, f. 331 și 708, f. 330.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 370–371.

---

[1] Omis.

221 1570 (7078) august 30, Tîrgovişte.

† Мнлостїю божїе<ю, Ї>[1]ѡ Ѧлнѯандрȣ воевода н господннъ въсон землн Ѹгрровлахннское, сннъ велнкаго н добраго Мнрчев воевода н сннъ Мнхнев воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн свѣтѣн н божественаа монастнрȣ глаголемаго Главачог, ꙗкоже да мȣ ест еднȣ кладеннцȣ ѡт Тополовѣнн н мѣсто ѡкръстȣ к ладеннцȣ, в҃ї стегенн, занеже мȣ ест стара н права ѡчннȣ свѣтомȣ монастнрȣ н покȣпена ѡт Влада воевода Калȣгера поконнаго, за в҃ї флорнн ȣгрннскн, свѣтѣн монастнр да бȣдї господствȣ емȣ вѣчное въспомннанїе. Тѣмже, ȣбо, нстннствовах н вндѣх н прочетахѡм господство мн н стара кннга вѣтха Влада воевода како ест покȣпнл н помнловал свѣтаа монастнрȣ със внше речена кладе<ннцȣ>[1].

Таже, снцеже съм дал н ȣкрѣпнл н поновнт господство мн[2] хрнсовȣл поконнаго Влада воевода, ꙗ<коже д>[1]а ест внше речена кла<де>[3]ннцȣ свѣтѣн и божествена монастнрȣ въ ѡчннȣ н въ ѡ<хабȣ н божественѣм нноц>[1]ѣм пнщн и господствȣ мн помѣ<нȣ>[1] въ вѣкн.

Тем радн, н све<детелїе поставлѣх господство>[1] мн: жȣпан Нѣгое вел дворннк н жȣпан <Їѡ>[1]ан вел логофет н Стан спатар н Братȣл вистїꙗр н <Ба>[1]д<ѣ>[1] столннк и Мнтрѣ комнс н Гонцѣ пехарннк н Стонкнца постелннк вел. Исправннк, Їѡан велнкн логофет.

И аз, Шербан ѡт Падꙋрецн, еже ю мазах ȣ град Тръговнще, мѣсеца авгꙋст л҃ дьнн н ѡт Ѧдамаа текȣщаго до селѣ, въ лѣт ҂зон.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, мнлостїю божїю, господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod şi fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Glavaciog, ca să-i fie o fîntînă la Topoloveni şi locul dimprejurul fîntînii, 12 stînjeni, pentru că este veche şi dreaptă ocină a sfintei mănăstiri şi cumpărată sfintei mănăstiri de răposatul Vlad voievod Călugărul, pentru 12 florini ungureşti, ca să-i fie domniei lui veşnică pomenire. Pentru aceea, dar, am adeverit şi am văzut şi am citit domnia mea şi cartea veche de demult a lui Vlad voievod că a cumpărat şi a miluit sfînta mănăstire cu mai sus-zisa fîntînă.

Astfel, aşa am dat şi am întărit şi am înnoit domnia mea[2] hrisovul răposatului Vlad voievod, ca să-i fie mai sus-zisa fîntînă sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri de ocină şi de ⟨ohabă şi dumnezeieştilor⟩[1] călugări de hrană şi domniei mele pomană în veci.

Pentru aceasta şi ⟨martori am pus domnia⟩[1] mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan ⟨Io⟩[1]an mare logofăt şi Stan spătar şi Bratul vistier şi ⟨Ba⟩[1]-d⟨ea⟩[1] stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoichiţă postelnic mare. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Şi eu, Şerban din Pădureţi, care am scris-o în cetatea Tîrgovişte, luna august 30 zile şi de la Adam cursul anilor pînă acum, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 863 (Glavacioc, XXVII/1), Orig., hîrtie (30,5×21), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1848; alte traduceri: ibidem, ms. 223, f. 113 (fără zi) şi la Bibl. Acad., CMXI/146 (sub august).

EDIŢII. Trad. Răuţescu, *Topoloveni*, 216; *DIR*, *B*, 371. Facs. *DIR*, *B*, 543.

---

[1] Loc rupt.

[2] Cuvintele: „господство мн" („domnia mea") sînt scrise deasupra rîndului.

[3] Omis.

222 〈1570 septembrie 1—1571 august 31〉, 7079.

Moşia Crîngarii.

Cartea lui Alexandru voevod pe numele mănăstirii Glavaciogul, pentru apărarea bălţilor de la Sămărineşti şi Crîngari.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Românească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfinţei mănăstiri ce se cheamă Glavaciogul, ca să fie volnic şi întărit ieromonahul igumenu Mihail, cu această carte a domniei mele să păzească bălţile sfintei mănăstiri de la Sămărineşti şi de la Crîngari şi dupe Glavaciog, cum ca să nu se înfrăţească întru una, să calce nici un om la bălţile şi la heleşteile sfintei mănăstiri.

Iar care om se va înfrăţi a călca, iar părintele igumenul Mihail, el să fie volnic cu această carte a domniei mele ca să-i bată şi să-i pedepsească şi nimeni să nu se amestece a face vreo bîntuială, înaintea aceştii cărţi a domniei mele, pentru că acel om rău va pătimi de către domnia mea. Şi într-alt chip să nu fie, dupe zisa domniei mele.

Am scris vel logofăt, eu, Badea, luna... [1] 7079 〈1570—1571〉.

Bibl. Acad., CMXI/22. Traducere; altă traducere la Arh. St. Buc., ms. 223, f. 14v.
EDIŢII. *DIR*, *B*, 372.

---

[1] Loc alb.

223 〈1570 septembrie 1—1571 august 31〉, 7079.

Izvodul cărţii lui Alecxandru vodă, feciorul Mircei vodă, v leat 7079 〈1570—1571〉.

† Sfintei mănăstiri ce să chiamă Potocu, ca să-i fie ocină în Vlăduţa, partea Radului, însă funiia Husăinéască şi funiia Mogo〈şa〉scă, dîn cîmpu, dîn apă şi dîn pădure şi dupătindinea, pentru că au venit Radul naintea răposatului Radului vodă Bunul dă au datu această ocină lui Dragomir al Manei, iar Dragomir al Manei, el au dat un cal bun dă o au cumpărat dă la Radul acéste ocine. Şi le-au dat Dragomir al Manei acéste ocine ce scriu mai sus la sfînta mănăsti〈r〉e.

Iar după aciia au avut sfînta mănăstire pîră naintea domni〈ei〉 méle cu Vişan şi cu Triful, nepoţei Radului. Şi aşa pîrîia Vişan şi Triful 〈n〉ai〈n〉tea domnii méle cumu 〈că n-au v〉îndut Radul acéste ocine l〈ui Dragomi〉r 〈a〉l 〈Man〉ei. Într-acéia, domnia 〈mea〉 am căutat şi am judecat 〈pr〉e d〈reptate〉 şi pre lége... şi am vă〈zut〉 ... am dat d〈omnia m〉ea lui Vişan... domnii méle. Şi n-au putu〈t〉 jura...

D〈rep〉tu aciia, amu datu domnia mea sfin〈t〉ei mănăstiri 〈ce sc〉rie mai sus, ca să-i fie moş〈ie〉... şi dă-ntărire dumnezieştilor călugări iar domnii méle şi părinţilor domnii méle în véci poméană.

Bibl. Acad., MCDXXVII/44. Traducere, deteriorată, din sec. al XVII-lea.

224 1570 (7079) septembrie 7, Tîrgoviște.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсеȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми слȣзе господства ми, Владꙋлов със четом си ѡт Ꙋрлътои, именем Владȣл[1] <и> Лȣпѣ и Негрȣш и със них синови, елице им Богъ даст, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ ȣ Ꙋрлътои, понеже им сȣт стара и права ѡчинȣ за дѣдїнȣ.

И бил ест хотарȣл старȣ ѡт прѣжде врѣме, през вода Бȣзъȣлъи до стара маткȣ, понеже минȣл хотарȣл Болев през Бȣзъвски ȣ стара матко; тако да минȣл и ѡчинȣ Ꙋрлътоим, понеже тамо бил ест хотарȣл стар и биѡ ест и Къндещим хотарȣл пак тамо, ȣ стара матко, ѡт дѣдїнȣ. Анȣ ест[2] минȣл Къндещии през стар хотарȣ ȣ ѡчинȣ Ꙋрлътоим, тере ест ѡрал без ȣзнанїе им, именим: Калин и Въсїю и Негрȣш и Степан и поп Радꙋл.

А ȣ тем, Ꙋрлътоии ѡни сȣт придоше пред господства ми, тере их ест поклонила хъталмȣл. И ȣзел съм господство ми хъталмȣл ѡт Къндещи, а Къндещии не ест хтет тере да се ѡставил тако, анȣ ест прїидоше Къндещии пред господства ми, ꙗкоже съпрел със Ꙋрлътоии. А ѡни никакоже <не мож>[1]илъ тере да прифатит ѡт прȣ със Ꙋрлътоии пред господства ми, анȣ ест бежал Къндещии и ѡстал ест ѡт закон ѡт пред господства ми, како по <мног>[1]о метѣх да не имает със тае ѡчинȣ а Ꙋрлътоим.

Тем радї, дадох и господство ми слȣзе господства ми, еже више пис, Владꙋлов със четом си и със нихни синови, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовом им и внȣком и прѣвночетом им и не ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведѣтелен поставих господство ми: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпа[па]н Їѡан велики логофет и жȣпан Стан спатар и жȣпан Митрѣ комис и Братȣл вистїар и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоикица велики постѣлник. Исправник, Нѣгое велики дворник.

Пис мѣсеца септемврїе з҃ дьни, ȣ градꙋ ȣ Гръговище, в лѣт ҂зоѳ.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Vladul cu ceata lui din Urlătoi, anume Vladul[1] ⟨și⟩ Lupea și Negruș și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Urlătoi, pentru că le este veche și dreaptă ocină de moștenire.

Și a fost hotarul vechi dinainte vreme, peste apa Buzăului, pînă în matca veche, pentru că a trecut hotarul lui Bolea peste Buzău în vechea matcă; astfel a trecut și ocina Urlătoilor, pentru că acolo a fost hotarul vechi și a fost și hotarul Cîndeștilor iar acolo, în matca veche, de moștenire. Dar au trecut Cîndeștii peste vechiul hotar în ocina Urlătoilor, de au arat fără știrea lor, anume: Călin și Văsiiu și Negruș și Stepan și popa Radul.

Iar întru aceasta, Urlătoii, ei au venit înaintea domniei mele, de au închinat hatalmul. Și am luat domnia mea hatalmul de la Cîndești iar Cîndeștii n-au vrut să se lase așa, ci au venit Cînd eștii înaintea domniei mele, ca să se pîrască cu Urlătoii. Iar ei nicicum ⟨n-au putut⟩[3] să se apuce de pîră cu Urlătoii înaintea domniei mele, ci au fugit Cîndeștii și au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai ⟨mult⟩[3] amestec să nu aibă cu acea ocină a Urlătoilor.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, ce este mai sus-scrisă, lui Vladul cu ceata lui şi cu fiii lor, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi jupan Stan spătar şi jupan Mitrea comis şi Bratul vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

S-a scris luna septembrie 7 zile, în cetate în Tîrgovişte, în anul 7079 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 864 (Ep. Buzău, XV/6). Orig., hîrtie (31,5 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1850.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 18, 3. Trad. *DIR*, *B*, 372—373.

---

[1] Nume şters ulterior.

[2] Cuvînt scris deasupra rîndului.

[3] Loc rupt.

225 ⟨1570⟩ septembrie 9, Tîrgovişte.

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣггровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, синъ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Данов и Радул и Нан и Їѡн и Станаславов и Лȣпȣл и със братїꙗм си и със них синови, елици им Богъ прип<ȣстит>[1], ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Тȣрчѣни, али ȣ долна дел... [1] дел, понеже им ест стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ.

Ѧ <по>[2]том, ѡни се хотарисаше ѡт къ Манюл и ѡт къ Симȣл. И хота́ре да им се знает: ѡт Жилцї ȣ влъчѣ, ȣ фрасин даже дори ȣ Велика Коѡастъ, ȣ камен и ѡт тȣн, по пȣт, дори ȣ длъмъ, ȣ хотарȣл Чеплев. И сȣт хотарисали сїе ѡчинȣ със в҃ї болѣри и хотарник им ест бил Татомир постелник. Ѧ ȣ горна дел да дръжет сїи више имени людїе три делове, а Манюл и Симȣл да дръжет д-го дел.

Сего радї, им дадох и господство ми, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовом им и внȣкомже и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господство ми: жȣпан Нѣгое великї дворник и жȣпан Їѡан велики логофет и Стан спатар и Митрѣ комис и Братȣл вистїꙗр и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Їѡан вел лѡгѡфет.

Пис аз, Татȣл лѡгѡфет, въ дивни град ȣ Тръговище, мѣсеца септемврїе ѳ҃ дьни, в лѣт ҂зо҃и.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dan şi lui Radul şi lui Nan şi lui Ion şi lui Stanislav şi lui Lupul şi cu fraţii săi şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Turceni, însă în partea de jos... [1] parte, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar ‹după›[2] aceea, ei s-au hotărnicit dinspre Maniul şi dinspre Simul. Şi hotarele să li se ştie: de la Jilţi în vîlcea, în frasin pînă în Coasta Mare, la piatră şi de aici, pe drum, pînă în dîlmă, la hotarul Ceplei. Şi au hotărnicit această ocină cu 12 boieri şi hotarnic le-a fost Tatomir postelnic. Iar în partea de sus să ţină aceşti mai sus-numiţi oameni trei părţi, Maniul şi Simul să ţină a 4-a parte.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Bratul vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Tatul logofăt, în minunata cetate în Tîrgovişte, luna septembrie 9 zile, în anul 7078 ‹1569›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 865 (Tismana, XL/5). Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1845; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 537v—538 şi 336, f. 171.

Văleatul greşit, datat după sfatul domnesc. Diacul, din obişnuinţă, a scris văleatul vechi:҂з҃он(7078) în loc de:҂з҃оѳ(7079).

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl. rom.*, 174—176. Trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 7, 4; *DIR, B*, 373—374. Facs. *DIR, B*, 544.

---

[1] Loc rupt.

[2] Omis.

---

226 1570 (7079) septembrie 10, Tîrgovişte

† Мїлостїю божїю, Їѡ Алнѯандрꙋ воевода н господннъ въсон земле Ꙋггрѡвлахїнское, сннъ велнкаго н прѣдобраго Мнрчев воевода, сннꙋ Мнхнев воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн Добрев със снновн сн, елн[лн]цем Богꙋ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчннꙋ ꙋ Годѣнн, дел Стонков въса, варе елнка се хтет нзбратн ѡт полю н ѡт шꙋм н ѡт вода н ѡт сꙋх н ѡт посвꙋде, занеже ест покꙋпнл Добра ѡт Стонка, за ҂в҃ф аспрн готовн. И продалн Стонка сїе внше реченꙋ ѡчннꙋ за неговꙋ добром волю н със знанїем въсем мегїꙗшом ѡт ѡкръстъ н ѡт пред господства мн.

Сего радї, дадох н господство мн Добрев, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчннꙋ н въ ѡхабꙋ, ннм н снновом ен н внꙋкомꙋ н прѣвночнтомꙋ н нн ѡт когоже непоколѣбнмо, порнзмо господства мн.

Сеже н сведѣтелїе поставлѣемꙋ господство мн: жꙋпан Нѣгое велнкн дворннк н жꙋпан Їѡан велнкн лѡгѡфет н Стан спатар н Братꙋл внстїꙗр н Мнтрѣ комнс н Гонцѣ пехарннк н жꙋпан Стонкнца велнкн постѣлннк. Исправннк, Нѣгое велнкн дворннк.

И аз, Кръстїꙗн, пнс въ настолнн градꙋ Тръговнще, мѣсеца септемврїе ї дьнн, ѡт Адама текꙋщаго, въ лѣт ҂з҃оѳ.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, мнлостїю божїю, господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Dobrei cu fiii săi,

cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Godeni, toată partea lui Stoica, oricît se va alege din cîmp şi din pădure şi din apă şi din uscat şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat Dobra de la Stoica, pentru 2500 aspri gata. Şi a vîndut Stoica această mai sus-zisă ocină de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor dimprejur şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea Dobrei, ca să-i fie ocină şi de ohabă, ei şi fiilor ei şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Stan spătar şi Bratul vistier şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Şi eu, Cîrstian, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna septembrie 10 zile, de la Adam curgători în anul 7079 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCXCIII/27. Orig., perg. (17 × 36), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută. Copie slavă şi traducere din 1916 la Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 139—140.

EDIŢII. Trad. Filimon, *Doc. munteneşti*, 526—527; *DIR, B*, 374.

227 ⟨1570⟩ septembrie 12.

† Ѡт жꙋпан Добромир велики бан. Пишꙋ моемꙋ прѣвъзлюбленомꙋ синꙋ, жꙋпан Пътро бан, много здравие.

И по сих, ти говарим изради редꙋ семꙋ мое[мое]мꙋ слꙋгꙋ, п<о> име Владꙋл ѡт Картию, занеже ест имал прѣние ещеже въ дьни покоинаго Пътрꙋ воевод, прѣд слꙋгꙋ банꙋлꙋи Нѣгꙋлꙋи, раді а҃ хатам. Таже, къда ест пришъл банꙋл Нагꙋл, ѡи ест гледал по правде и по закон. а сего моего слꙋгꙋ ѡи нѣст бил виноват да дават хътам; таже, мꙋ ест повратил банꙋл Нагꙋл ѳ҃ краве.

Ꙗ слꙋга банꙋлꙋи Нѣгꙋл, по именем Влъдислав ѡт Деѡщи, ѡи мꙋ ест кел-т<о>вал д҃ волови; таже ест стоꙗл лице прѣд мене, ещеже къда съм бил ꙋ Кралѣво. Таже ест платил Влъдислав того волових Владꙋлѡв.

Ꙗ къда ест бил съда, а Владислав, ѡи ест ѡтишлъ със слꙋгꙋ моемꙋ брат, жꙋпан Степан велики клꙋчар, таже ест повратил того д҃ волови ѡт над Владꙋл. Таже, ѡт врѣме еже хокеш видети сїю мою книгꙋ, а ти да гледаш таже да повратиш тех д҃ волови ѡт над Владислав[1], да их даваш ꙋ рꙋкꙋ Владꙋлѡв. Ꙗ Владиславꙋ, ꙗко мꙋ сѣ съмнит криво, ѡи да придет да стоит лице прѣд менѣ.

Тои ти говорим и ино да нѣст, по мое реч.

Пис мѣсеца септемврїе ві҃ дьни.

† Моемꙋ синꙋ, жꙋпанꙋ Пътрꙋ бан ѡт... [2]

† De la jupan Dobromir mare ban. Scriu preaiubitului meu fiu, jupan Pătru ban, multă sănătate.

Şi după acestea, îţi vorbesc pentru rîndul acestei slugi ale mele, anume Vladul din Cartiu, pentru că a avut pîră încă în zilele răposatului Pătru voievod, înaintea slugii banului Neagul, pentru 1 hatam. Deci, cînd a venit banul Neagul, el a cercetat după dreptate şi după lege, iar această slugă a mea, el nu a fost vinovat ca să dea hatam; deci, i-a întors banul Neagul 9 vaci.

Iar sluga banului Neagul, pe nume Vlădislav din Deoşti, el i-a cheltuit 4 boi; deci, a stat faţă înaintea mea, încă pe cînd am fost la Craiova. Astfel a plătit Vlădislav acei boi lui Vladul.

Iar cînd a fost acum, iar Vladislav, el s-a dus cu sluga fratelui meu, jupan Stepan mare clucer, de a întors acei 4 boi de la Vladul. Deci, din vremea în care vei vedea această carte a mea, iar tu să cauţi să întorci acei 4 boi de la Vladislav [1], să-i dai în mîna lui Vladul. Iar lui Vladislav dacă i se va părea strîmb, el să vină să stea faţă înaintea mea.

Aceasta îţi vorbim şi altfel să nu fie, după spusa mea.

Scris luna septembrie 12 zile.

† Fiului meu, jupanului Pătru din ... [2]

Institutul de istorie „N. Iorga". Fotocopie după orig., hîrtie la Arh. St. Budapesta.
Datat după Dobromir mare ban, Stepan mare clucer şi Pătru ban.
EDIŢII. Slav şi trad. Adam, *Doc. inedite*, 287—288.

---

[1] Cuvintele: „ѡт над Владислав" („de la Vladislav"), adăugate ulterior.

[2] Loc acoperit de o hîrtie, lipită pe original.

---

228 1570 (7079) septembrie 12.

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹꙋггрровлахиской, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, синꙋ Михневꙋ воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ глаголеми Тисмѣна и чьстиѣнишомꙋ ѡтцꙋ игꙋмен Їѡан, ꙗкоже да мꙋ ест нѣкои челѣдї ѡт ацигани, на име: Бащѣ съ циганка си и съ децами си и Глигꙋл съ аციганка си и съ децами си и Пътрꙋ със мати си и съ ациганка си и съ децами си и Радꙋл съ ациганка си и съ децами си и Ѧнка съ три дѣти и Параскива съ ациганка си и съ децами си и Дꙋмитрꙋ златар съ ациганка си и съ децами си; понеже их ест извадил свѣта монастир и ѡтцꙋ игꙋмен Їѡан тех ацигани више речени ѡт през планинꙋ със много келтованїе, ҂в҃ф аспри.

Сего радї, дадох и господство ми и помиловах свѣта монастир със тех ацигани, ꙗкоже да ест свѣтомꙋ монастирꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ꙋбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Їѡан велики лѡгѡфет и Братꙋл вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Їѡан велики лѡгѡфет.

Пис аз, Кодреш, септемврїе в҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃оѳ.

† Їѡ Ѧлиѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana şi preacinstitului părinte egumen Ioan, ca să-i fie nişte sălaşe de ţigani, anume: Baştea cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Gligul cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Pătru cu mama sa şi cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Radul cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Anca cu trei copii şi Paraschiv cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Dumitru zlătar cu ţiganca sa şi cu copiii săi; pentru că i-a scos sfînta mănăstire şi părintele egumen Ioan pe aceşti ţigani mai sus-zişi, de peste munţi, cu multă cheltuială, 2500 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea şi am miluit sfînta mănăstire cu aceşti ţigani, ca să-i fie sfintei mănăstiri de ocină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Bratul vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Codreş, septembrie 12 zile, în anul 7079 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 866 (Tismana). Orig., hîrtie (31,5 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea — începutul sec. al XIX-lea; altă traducere ibidem, ms. 329, f. 643.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 374–375.

---

229 1570 (7079) septembrie 17, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, анепсеȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Добротъ и Бадѣ [да им ест ѡчинȣ] със синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Кобїꙗ, ѡт ѡчинȣ Бънещом, по водȣ Кобїев ѡт Тею до ȣста Пїетроасев и до хотарȣл Бъдȣлещом; понеже им ест стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ, занеже ю ест покȣпил ѡт Марина ѡт Тръговище, за ҂в҃ аспри готови. Али да дръжит сам Добротъ половинȣ ѡт тае више речена ѡчинȣ и поп Нѣгое сьс Добрѡтъ [1] да дръжит дрȣга половина ѡт ѡчинȣ. И продадет Марина тае више речена ѡчина сїю више именитим людїе ѡт неина добром волю и със знанїе въсем ѡкръстним мегїꙗшом, ѡт згор и ѡт дол.

<Сего> радї, дадох и господство ми више именитим людїе <сїꙗ> више речена ѡчина, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им, винȣком и прѣвнȣчетом <им и ѡт нико>гоже непоколѣбимо, поризмȣ <господства ми>.

Сеже и свѣдѣтелїе поставих <господство ми>: жȣпан...и Бадѣ столник и Братȣл вистїꙗр и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. И исправник, Ста<ри>ка фтори...

<Пис>...въ столни градȣ Тръговище, мѣсеца септемврїе з҃ї дьни, въ лѣт ҂зоѳ҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dobrotă şi lui Badea [să le fie ocină] cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Cobiia, din ocina Băneştilor, pe apa Cobiei, de la Teiu pînă la gura Pietroasei şi pînă în hotarul Băduleştilor; pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină, deoarece au cumpărat-o de la Marina din Tîrgovişte, pentru 2000 aspri gata. Însă să ţină singur Dobrotă jumătate din această mai sus-zisă ocină şi popa Neagoe cu Dobrotă [1] să ţină cealaltă jumătate de ocină. Şi a vîndut Marina această mai sus-zisă ocină acestor mai sus-numiţi oameni de a ei bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor dimprejur, din sus şi din jos.

De ⟨aceea⟩, am dat şi domnia mea mai sus-numiţilor oameni ⟨această⟩ mai sus-zisă ocină, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor ⟨lor şi de nimeni⟩ neclintit, după porunca ⟨domniei mele⟩.

Iată și martori am pus ⟨domnia mea⟩: jupan ... și Badea stolnic și Bratul vistier și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Sta⟨ri⟩ca al doilea...

⟨Scris⟩... în cetatea de scaun Tîrgoviște, luna septembrie 17 zile, în anul 7079 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXVI/1. Orig., perg. (28,5 × 39), rupt și șters, pecete timbrată, căzută. Copii ibidem, LXXVI/7, 44 (cu văleatul 7069) după care s-au făcut completările.

EDIȚII, Trad. *DIR*, *B*, 375—376.

---

[1] Pasajul: „и поп Нѣгоѥ сьс Добротъ" („și popa Neagoe cu Dobrotă") scris cu altă cerneală peste text răzuit.

230 — 1570 (7079) septembrie 19, Tîrgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod, feciorul Mihnii voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle cinstitului părintelui egumenului Avramie de la sfînta mănăstire ce să numéște Nucetul, unde iaste hramul sfîntului și slăvitului marelui mucenic Gheorghii, ca să-i fie un țigan, anume Orzea, pentru că acest mai sus-zis țigan iaste de baștină al sfintei mănăstiri, ci l-au fost înpresurat Gheorghe și cu nepoții lui, feciorii Neculii.

Iar după acéia, părintele igumenul Avramie au avut pîră înnaintea domniei méle cu Gherghe și cu feciorii Neculii pentru acel mai sus-zis țigan al sfintei mănăstiri. Întru acéia, domniia mea am adevărit, cum că iaste acel țigan al sfintei mănăstiri de baștină. Și au rămas Gherghe și nepoții lui de lége dinnaintea domniei méle.

Pentru acéia, am dat domniia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie acel țigan întru moștenire și ohabnic și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Neagoe vel dvornic i jupan Ioan vel logofăt i Stan spatar i Bratul vistier i Mitrea comisul i Badea stolnic i Gonțea peharnic i Stoica postelnic. Și au fost ispravnic Neagoe vel dvornic.

Și eu, Ștefan logofătul, am scris în scaunul Tîrgoviștii, méseța septemvrie 19 dni, leat 7079 ⟨1570⟩.

† Acest izvod s-au scris pe rumânie de pe slovenie de Lupp dascăl slovenesc în București, la leat 7249.

Az Lupp dascăl slovenesc.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 867 (Neamț, XXI/3). Traducere din 1740—1741; altă traducere ibidem, ms. 457, f. 133.

EDIȚII. *DIR*, *B*, 376.

231 — 1570 (7079) septembrie 20.

† Cu mila lui Dumnezeu, Alecxandru voevod, feciorul Mihnei vodă. Dat-am domniia mea această carte a domnii méle lui Atanasie egumenu de la sfînta mănăstire [1] hramul Intră⟨r⟩ii în biserici, ca să fie moșiia de la

Poganu, partea lui Dumitru, cîtă să va alége şi să va afla, de peste tot hotaru, pentru că au cumpărat-o egumenul Atanasie de la Dumitru în bani gata 7000 de aspri.

Iar sluga domnii méle, Doicilă [2] banu, au cerut la domniia mea acea moşie, să o cumpere. După acéia m-am milostivit domniia mea să rămîe şi n-am voit să o dau banului. Deci, viind egumenul ce iaste mai sus-scris, înpreună cu Dumitru, ce au vîndut această moşie înpreună cu mulţi omeni buni, de au mărturisit cum că au vîndut această moşie a lui, din bunăvoie lui, egumenului Atanasie.

Pentru acéia, am dat şi domniia mea această moşie sfintei mănăstiri, ce iaste mai sus-zisă, să fie a sfintei mănăstiri moşie stătătoare în véci.

Pentru acéia şi martori am pus domniia mea pe: jupan Neagoe vel vornic, jupan Ion vel logofăt i Stan spătar i Brat vistier i Mitrea comis i Badea stolnic i Conţea [3] paharnic i Stoichiţa postelnic. I ⟨ispravnic⟩, Stoica vtori logofăt.

Şi am scris eu, Bratu, septembrie 20, 7079 ⟨1570⟩.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rîmnic, nr. 707, f. 175. Traducere; altă traducere (defectuoasă) ibidem, f. 174.
EDIŢII. *DIR, B*, 376–377.

---

[1] În cea de a doua traducere: mănăstirea Iazărul.
[2] În cea de a doua traducere: Vucea.
[3] În loc de: Gonţea.

---

232 1570 (7079) ⟨septembrie 26, Tîrgovişte⟩.

† Въ законѣ повелѣ господь Богь синомь Исраелевѡм, на въсѣко лѣто десетствовати елика аще стежит. И се вѣдещи апостоли и богоноснїи ѡтци съвѣщаше на помощ и на благодѣтелство дȣшам нашим и прѣдаше нам, послѣдним чедом их, ѡви молитвою и бдѣнїем и постом, ѡви милостинѣмї и покаанїем, ѡгрѣбати се ѡт въсаких зль, съ въсакои вѣрое да готови бȣдет ȣслишати ѡни глас <радованїа>: „Прїидѣте къ мнѣ въси трȣждаещим се и ѡбрѣменени и азь ȣпокои ви, прїидѣте благословенїе ѡтца моего наслѣдȣите оуготованное вам царство ѡт слȣженїе мира, възалках се бо се и дасте ми ꙗсте, въжежда и напоисте ме, <странен бѣх и въ>ведосте ме, нагь бѣх и ѡдѣасте ме, болень бѣ и посѣтисте ме и въ темнице бѣх и прїидосте ме къ мнѣ.“

Сеже и азь, благовѣрни и благочестиви и Христолюбиви и самодръжавни, Іѡ Алиѯандрȣ воевода, <синъ великаго и> прѣдобраго Мирча воеводї, синь Михнев воеводȣ, божїею милостїю и божїѡм дарованїем, ѡбладаещеми и господствȣещоми въсои земле Оуггровлахїискои, ещеже и запланенскимь странам, Амлаш и Фагараш <херцег, рев>нȣи послѣдовати древнимь царемь и господам, еже землъна въ благодетелство и мирнѣ прѣпроводивше и небесномȣ царствїю сподобише се. Паки въспомѣнȣ господствȣ ми слово Давида пророка и цара глаголещи: „Блажени имже ѡтпȣстише се безаконїе и имже прикриши се грѣси, блажень моуж емȣже не въмѣнитъ господъ грѣха“. И паки: „Имже ѡбразом жълаеть елени на источники воднїе, сице жълаеть дȣша моа и тебе, Боже.“

<Сеже>, даровах и господство ми съи въсечьстнїи и благоѡбразни и прѣпочтанїи, иже над въсѣми настоещїи даров, съи хрисовȣл господства ми свѣтѣи

и божественѣи монастир глаголеми Бихорьщи, идеже ест храм Рождества <прѣсвѣтѣи, чистѣи и> прѣблагословенїе владїчице нашеи Богородице и присно дѣвѣи Марїи, ꙗкоже да мȣ ест села, на име Гȣргȣꙗцїи въси и съ въсом хотарѡм и Бъръщїи въси и съ въсѡм хотарѡм, занеже мȣ сȣт тези села старе и праве ѡчине <и дѣдине, при>ложене ещеже ѡт покоинаго Влада воевода Стараго.

Анȣ сȣт били притеснени ѡт калȣгери ѡт свѣтаа монастир глаголемїе Дѣл. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих съ въси чьститими правителїем господства ми, <по правдȣ и по законȣ> божїю и изнаидѡх господство ми добри и истинȣ, како сȣт биѡ ѡвїе села, <Гȣрȣꙗц>їи и Бърьщїи, за дѣдинȣ свѣтѣи монастир више речена, Бихоръщїи, ещеже дадене ѡт покоинаго <Влада воевода Стараго>. А свѣта монастир ѡт Дѣл не сȣт бїѡ имали ни едно метѣх никогажа.

<Сего радї, дадох и> господство ми свѣтомȣ монастирȣ ѡт Бихорьщи, ꙗкоже да мȣ ест сїе села, Гȣргȣꙗцїи и Бъръщїи въси и съ <въсом хотаром въ ѡчин>ȣ и въ ѡхабȣ и въ покрѣпленїе свѣтомȣ монастирȣ а <божественимь иноком живȣщих въ> мѣстѣ томь въ пищȣ, а господство ми и родїтелїемь господства ми вѣчное въспоминанїе.

Єщеже и заклинанїе <поставлѣх господство ми: по господства ми> ѡт здешних пришествие, комȣ върȣчит <господь Богь бити ѡбладател> Влашкои Земли или ѡт наших чедих или ѡт съродник или, по грѣсех наших, <ѡт иноплеменик, над въсѣми благочестиви> христїꙗни, иже почетет и поновить съи хрисоволȣ <господства ми, того господь Богь, иже въ Троици> славими, да почитет и да съхранит зде тѣлѡм, а въ бȣдѣщим вѣцѣ д<ȣша его и да мȣ ест прѣдстателница на страшном> сȣдище прѣсвѣтаа Богомати и въси свѣти, иже ѡт вѣка благооугодивше; <а аще не почьтет и> не поновит и не оутвръдит, ноу порȣшит и поперет и посрамит сїю хрисовȣл <господства ми, того господъ Богъ да га ȣбиет зде> тѣлѡм и въ бȣдѣщим вѣцѣ дȣша его и да имат частїю съ Їоуда и съ Арїе и съ <инѣми невѣрни їȣдеи еже възъпише на> господа Бога и спаса нашего Їѵсȣса Христа иже кръв его на них и на чедѣх их.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господство ми: <жоупан> Добромир бив бан Кралевски и жоупан Драгомир бивше дворник и жоупан Нѣгое велики дворник и жоупан Їѡан велики лѡгофеть и Братȣл велики вистиꙗр и Стан велики <спатар и Бадѣ велики> столник и Гонцѣ велики пехарник и Митрѣ велики комис и жȣпан Стоика велики <постелник>. Исправник, Їѡан велики лѡгѡфет.

И азь, Драгомир ѡт Бьлач, еже ю написах въ дивни град <Тръговище, мѣсеца септемврїе кꙅ >дьни и текȣщȣже лѣтѡм, в лѣт ҂зоѳ.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† În lege a poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israel, ca în fiecare an să dea zeciuială, din cît vor agonisi. Şi ştiind aceasta apostolii şi părinţii purtători de Dumnezeu au povăţuit pentru ajutorul şi pentru binefacerea sufletelor noastre şi ne-au lăsat nouă, cei din urmă fii ai lor, unii cu rugăciune şi priveghere şi post, alţii cu milostenie şi pocăinţă, să se ferească de toate relele, cu toată credinţa să fim gata a asculta acel glas ⟨de bucurie⟩: „Veniţi către mine toţi cei trudiţi şi împovăraţi şi eu vă voi odihni, veniţi binecuvîntaţii părintelui meu, să moşteniţi împărăţia gătită vouă, de la facerea lumii, căci am fost înfometat şi mi-aţi dat să mănînc, am însetat şi mi-aţi dat să beau, ⟨străin am fost şi⟩ m-aţi primit, gol am fost şi m-aţi îmbrăcat, bolnav am fost şi m-aţi căutat şi în temniţă am fost şi aţi venit la mine."

Iată şi eu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Alixandru voievod, ⟨fiul marelui şi⟩ preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului ⟨herţeg, rîvnind⟩ a urma pe împăraţii şi domnii cei vechi, care cele pămînteşti în binefacere şi pace le-au cîrmuit şi s-au învrednicit de împărăţia cerurilor. Iarăşi mi-am amintit domnia mea de cuvîntul lui David proorocul şi împăratul, care spune: „Fericiţi cei cărora li s-au iertat fărădelegile şi cărora li s-au acoperit păcatele, fericit bărbatul căruia nu-i va socoti domnul păcatele". Şi iarăşi: „În ce chip doreşte cerbul izvoarele apelor, aşa doreşte sufletul meu către tine, doamne".

⟨Astfel⟩, am dăruit şi domnia mea acest întru totul cinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este deasupra tuturor darurilor, acest hrisov al domniei mele, sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Vihorăşti, unde este hramul Naşterea ⟨preasfintei, curatei şi⟩ preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, ca să-i fie satele, anume Gurguiaţii toţi şi cu tot hotarul şi Vărăştii toţi şi cu tot hotarul, pentru că îi sînt aceste sate vechi şi drepte ocine ⟨şi dedine⟩, dăruite încă de răposatul Vlad voievod cel Bătrîn.

Însă au fost cotropite de călugării de la sfînta mănăstire numită Deal. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, ⟨după dreptate şi după legea⟩ lui Dumnezeu şi am aflat domnia mea bine şi adevărat, că au fost aceste sate, ⟨Gurguiaţii⟩ şi Vărăştii, de moştenire ale sfintei mănăstiri mai sus-spuse, Vihorăştii, date încă de răposatul ⟨Vlad voievod cel Bătrîn⟩. Iar sfînta mănăstire de la Deal n-a avut nici un amestec, niciodată.

⟨De aceea, am dat şi⟩ domnia mea sfintei mănăstiri din Vihorăşti, ca să-i fie aceste sate, Gurguiaţii şi Vărăştii, toţi şi cu ⟨tot hotarul de ocină⟩ şi de ohabă şi de întărire sfintei mănăstiri şi ⟨dumnezeieştilor călugări care trăiesc în⟩ acel loc, de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire.

Încă şi blestem ⟨am pus domnia mea⟩: după trecerea ⟨domniei mele⟩ dintre cele de-aici, cui va încredinţa ⟨domnul Dumnezeu să fie stăpînitor⟩ al Ţării Româneşti sau din copiii noştri sau din rude sau, după păcatele noastre, ⟨din alt neam, peste toţi binecredincioşii⟩ creştini, dacă va cinsti şi va înnoi acest hrisov ⟨al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu, cel în Troiţă⟩ slăvit, să-l cinstească şi să-l păzească aici cu trupul, iar în veacurile viitoare sufletul ⟨lui şi la cumplita⟩ judecată ⟨să-i fie sprijinitoare⟩ preasfînta maică a lui Dumnezeu şi toţi sfinţii care din veac au plăcut lui Dumnezeu; ⟨iar dacă nu va cinsti şi⟩ nu va înnoi şi nu va întări, ci va strica şi va călca şi va batjocori acest hrisov ⟨al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l ucidă aici⟩ cu trupul şi în veacurile viitoare sufletul lui şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu ⟨alţi necredincioşi iudei care au strigat asupra⟩ domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor.

Iată şi martori am pus domnia mea: ⟨jupan⟩ Dobromir fost ban al Craiovei şi jupan Dragomir fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Ioan mare logofăt şi Bratul mare vistier şi Stan mare ⟨spătar şi Badea mare⟩ stolnic şi Gonţea mare paharnic şi Mitrea mare comis şi jupan Stoica mare ⟨postelnic⟩. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Şi eu, Dragomir din Bălaci, care am scris-o în minunata cetate ⟨Tîrgovişte, luna septembrie 26⟩ zile şi cursul anilor, în anul 7079 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 868 (Viforîta, I/2). Orig., perg. (38,5 × 52), rupt şi şters, pecete atîrnată, căzută. Cu două traduceri: una din 1778 (după care s-au făcut completările), cealaltă din 1861.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 378—379.

---

233 1570 (7079) septembrie 27.

† Cu mila lui Dumnezeu, eu Alicsandru voievod şi domnŭ a toată Ţara Rumâniască, feciorul marelui şi preabunului Mircii voievod şi nepotul Mihnii voievod. Dat-am domnie mea această poruncă a domnii méle slugii domnii méle, Malcii, feciorul lui Mihai şi cu feciorii lor, cîţi le va dărui, ca să le fie lor moşie în Ştejarŭ, a lui parte toată veri cîtă să va alége de pretutindene, pentru că iaste a lui bătrînă şi dreaptă moşie de moşteniré.

Iar după aceiia au venit Malcea înnaintea domnii méle, de s-au înfrăţit cu sluga domnii méle, Flore postelnic, şi au întrat în biserică de a sa bunăvoie, ca să fie fraţi în veci. Deci Malce, el au datŭ şi au dăruit pe Flore postelnic cu 10 paşi de moşie den Stejarŭ, du pretutindene, din cînpu şi din Băneşti 10 paşi de silişte, veri cîtă să va alege a lui parte.

Şi iar au dăruit Malce Florii dintru a lui moşie din Cricov 20 de paşi de a sa bunăvoie, iar Flore postelnecul, el au dăruit pre Malce, cu un cal pintenog bunŭ şi preţul lui au fost drept 1 000 de aspri. Şi s-au înfrăţitŭ de a sa bunăvoie şi cu ştire tuturor megeaşălor şi dinnainte domnii méle.

Drept aceia am dat şi domniia mea Florii postelnic şi feciorilor lui, ca să le fie moşie ohamnică şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor, de nimene să fie clătită, peste zisa domnii méle.

Că iată şi mărturii am pus domnia mea: jupîn Neagoie marele vornic i jupîn Ivan [1] vel logofăt şi Stan spătar şi Mitre comis şi Bratul vistier şi Badea stolnic şi Gonţe păharnic şi Stoica vel postelnic.

Septemvrie 27 dni, leat 7079 ⟨1570⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Căluiu, nr. 722, f. 166. Traducere; altă traducere ibidem, ms. 443, f. 175.

EDIŢII. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 80-81.

---

[1] Copiat greşit, în loc de: Ioan.

---

234 1570 (7079) octombrie 8, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахиискои, синъ великаго Мирча воивода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми почтеномꙋ правителю господства ми, жꙋпан Добромир бивше велики бан, със синови си, елици мꙋ Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ село Тъмъшещии, понеже мꙋ га ест стара и права ѡчинꙋ за дѣдинꙋ със въсои хотаром и ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт водꙋ и ѡт седалище кꙋкем и със плаюл виноградем и ѡт над въсои хотарѡм. Сего радї, видѣх господства ми

и книг покоинаго Радꙋла воевода и дрꙋзи книги ини стари господари прѣжде бивше, ветхи и раздрали и порꙋшени.

Тем радї, господства ми ꙋтвръди и ꙋнови книги а те стари господари прѣжде бивше и дадох и господство ми почтеномꙋ правителю господства ми више писан ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ, ѡхабꙋ.

Али да се знает стараго хотар: Имꙋроса и ѡт горе камени, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ѡхабꙋ, его и синовом его и внꙋком его и прѣвнꙋчетом его и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ивашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жꙋпа<н> Стоика велики постѣлник. Исправник, Ивашко велики лѡгѡфет.

И написах аз, Барбꙋл, въ столни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ѡхтомврїе и҃ дьни, въ лѣт ҂зоѳ҃.

† Іѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dobromir fost mare ban, cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină satul Tămășeștii, pentru că îi este veche și dreaptă ocină de moștenire cu tot hotarul și din cîmp și din pădure și din apă și din vatra casei și cu plaiul viilor și de peste tot hotarul. Pentru aceasta, am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod și alte cărți de la alți domni bătrîni ce au fost mai înainte, vechi și rupte și stricate.

De aceea, domnia mea am întărit și am înnoit cărțile domnilor bătrîni ce au fost mai înainte și am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele mai sus-scris ca să-i fie ocină, ohabă.

Însă să se știe vechiul hotar: Imuroasa și din pietrele de sus, ca să-i fie ocină ohabă, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Badea stolnic și Mitrea comis și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivașco mare logofăt.

Și am scris eu, Barbul, în cetatea de scaun București, luna octombrie 8 zile, în anul 7079 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a Municipiului București, nr. 39 072. Orig., perg. (24,5 × 39,5) pecete timbrată, căzută.

235 ⟨1570 după octombrie 8 — 1574 august 7⟩.

† Въ книѕѣ Моисеѡвѣ, Битеи, свѣтѣи, пишет: тако глаголе Ад<онаи>... мои елика аще стежише въсего лѣта ѡт имѣнїе си, да десетствоует <пле>меноу левeтскомꙋ, благословеним его ереѡм ꙗко пр...конѣ мнози просеаше милостинѣми и щедротами, божествниже апостоли и свѣтѣше оустроише нам на п<о>л<з>ꙋ богоноснїи ѡтци и спасенїе дꙋшъ нашех, ѡ<ви молит>вою и бдѣнїем и постом ѡт грѣх ѡгрѣбати се, сїе въсех прѣтръпѣше да съ Христом царствоует. Тѣмже

и аз, раб владіки моего Їуса Христа, Їѡ Алиѯандроу воевода, божїею милостї<ю и> божїем дарованїе, ѡбладаещоми и господствоуещоми въсо<и> земли Оуггровлахїнскои, сеже оубо въспомѣнюух и господство ми ꙗко мноѕи боговенчани царїе и воеводї прѣжде нас бившех и въ царствїе веселиит се и мали царствїе небеснаго наслѣдовани бише, тъщи бо се и аз не тъчїю се царство исправлѣти нѫ и ѡ дꙋше спасное оустроити. Тѣмже оум на <небо в>ъзводих и желанїе дꙋхом свѣтим въразꙋмих къ свѣтим и божествних цръквам и монастирах наипаче къ семꙋ и божественомꙋ монастирꙋ <еже ест в>ъ свѣти горѣ Синаискою прѣбивае<що>мꙋ идеже въ къпинѣ <ѡ>гнънѣи ꙗвисе Богъ оугодникоу своемꙋ, пророкоу Моисеꙋ, въ немже <и мо>щи свѣтїе моученицъ Єкатирини, храм Прѣѡбраженїе господа Бога и спаса нашего Їуса<Христа ѡб>итѣл, поревновах и господство ми назвати се и аз <н>овїи хтитор и приложих господство ми на въсѣко лѣто свѣтомꙋ монастирꙋ ѡброк ҂ѕ҃ аспри <а> пр<и>ходещим братїе, спензꙋ ҂а҃ аспри.

Тѣмже оубо, молю ви се ѡтци свѣти, имених божїем и свѣтого боговидца пророка Моусеа и въсе свѣтих и да пишете господство ми въ свѣтии велики помѣник, Їѡ Алиѯандроу воевода и дедꙋ господства ми Їѡ Михнѣ воевода и родїтелю господства ми Їѡ Мирча воевода и сръдечною мати господства ми госпожде Деспинѣ и сръдечни братїе господства ми Їѡ Михнѣ воевода и Їѡ Владул воевода и Їѡ Милош воевода и Їѡ Петрꙋ воевода и сръдечнꙋ синъ господства ми Їѡ Михнѣ воевода и присно въспомѣноуите нас въ свѣтих вашех таинах и въ свѣтое жрътвник. Ми оубо при дьни и живот наше на въсѣко лѣто, доужни смо ѡ въсегда помиловати и оукрѣпити свѣти монастир със више реченꙋ ѡброк.

А иже по ѡшествїе господства ми, еже ест въсе мирна смрътъ, аще комꙋ вѣроучит господъ Богъ начнет скиптро дръжати въсои Оуггровлахїнское земле, или ѡт сръдечнаго плода господства ми или ѡт сърodник нашех или, по грѣсех нашех, ѡт їноплеменик, молю ви се имених божїем и въсех свѣтих како да оутвръдите <с>ъи хрисовоул господства ми и да помилоуите свѣта монастир ѡт Бога данаго вам стежанїе съ чим ви Богъ наставит, ꙗкоже сам Христос заповѣдав и рече: боудете милостиви ꙗкоже и аз и проча. Ѡ сем раздрѣшенїе грѣхом да имате въ страшное и второе свое пришествїе и молитваже и покров прѣчистїе Богородице и въсе свѣтих д...сподобит ни ѡдеснѫе Христа праведнаго соудїꙗ стати зрещи дроуг на дроуга веселими лици въ царстви небеснѣм, въ вѣки вѣком, амїн.

Сеже св<едетелїе поставлѣет господство ми>: жоупан Драгомир велики дворник и жоупан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан велики спатар и Дꙋмитрꙋ велики вистїꙗр и ...<Бадѣ в>елики столник и Гонцѣ велики пехарник и <Стоикица> велики пост<е>л<ник>. Исправникꙋ, Ївашко велики лѡгѡфет.

...

.

† În cartea sfîntă, Facerea, a lui Moise, scrie: astfel spune ⟨domnul⟩ Adonai... cît vor agonisi în tot anul din avutul lor, să dea zeciuială neamului leviţilor, binecuvîntaţilor lui preoţi că... mulţi au strălucit prin milostenii şi dărnicie, dumnezeieştii sfinţii apostoli şi părinţi purtătorii de Dumnezeu ne-au aşezat spre folosul şi mîntuirea sufletelor noastre, ca unii prin rugăciune şi veghe şi post să ne curăţim de păcate, toate aceste răbdînd, ca Hristos să împărăţească. Astfel şi eu, robul stăpînului meu Iisus Hristos, Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu ⟨şi⟩ cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, iată deci mi-am amintit şi domnia mea cum mulţi împăraţi şi voievozi, încununaţi de Dumnezeu, care au fost înaintea noastră şi în împărăţie s-au veselit şi puţini din ei au fost moştenitori ai împărăţiei cereşti, m-am străduit iată şi eu nu numai această împărăţie a cîrmui ci a aşeza şi pentru mîntuirea sufletului. De aceea am ridicat

cugetul spre ⟨cer⟩ și prin dorința de la duhul sfînt am rîvnit dorința către sfintele și dumnezeieștile biserici și mănăstiri mai ales către această dumnezeiască mănăstire ⟨care este⟩ în sfîntul munte Sinai unde în spinișul de foc s-a arătat Dumnezeu celui plăcut lui, proorocului Moise, în care sînt ⟨și⟩ moaștele sfintei mucenițe Ecaterina, hramul lăcaș al Schimbării la Față a domnului Dumnezeu și mîntuitorul nostru Iisus ⟨Hristos⟩, am rîvnit și domnia mea a mă numi și eu ctitor nou și am dăruit domnia mea sfintei mănăstiri în fiecare an un obroc de 6 000 de aspri, ⟨iar⟩ fraților care vor veni, pentru cheltuială, 1 000 de aspri.

De aceea dar, vă rog, sfinți părinți, în numele lui Dumnezeu și al sfîntului prooroc Moise cel care a văzut pe Dumnezeu și al tuturor sfinților să scrieți pe domnia mea în sfîntul mare pomelnic, Io Alixandru voievod și pe bunicul domniei mele Io Mihnea voievod și pe părintele domniei mele Io Mircea voievod și pe maica din inimă a domniei mele, doamna Despina și pe frații din inimă ai domniei mele, Io Mihnea voievod și Io Vladul voievod și Io Miloș voievod și Io Petru voievod și pe fiul din inimă al domniei mele Io Mihnea voievod și totdeauna să ne pomeniți în sfintele voastre taine și la sfîntul jertfelnic. Noi deci în zilele și în viața noastră în fiecare an sîntem datori ca totdeauna să miluim și să întărim sfînta mănăstire cu mai sus-zisul obroc.

Iar celui care după plecarea noastră, care este moartea întregii lumi, cui îi va încredința domnul Dumnezeu și va începe să țină schiptrul întregii țări a Ungrovlahiei, sau din rodul de inimă al domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, vă rog în numele lui Dumnezeu și al tuturor sfinților ca să întăriți acest hrisov al domniei mele și să miluiți sfînta mănăstire din agoniseala dată vouă de Dumnezeu, cu ceea ce vă va învăța Dumnezeu, după cum însuși Hristos poruncind a zis: fiți milostivi după cum sînt și eu și altele. Pentru aceasta să aveți iertarea păcatelor la cumplita și cea de a doua lui venire și rugăciunea și acoperămîntul preacuratei născătoare de Dumnezeu și a tuturor sfinților... să ne învrednicească a sta în împărăția cerească de-a dreapta lui Hristos judecătorul drept, privind unul la altul cu fețe vesele, în vecii vecilor, amin.

Iată martori ⟨pune domnia mea⟩: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan mare spătar și Dumitru mare vistier și... ⟨Badea⟩ mare stolnic și Gonțea mare paharnic și ⟨Stoichiță⟩ mare postelnic. Ispravnic, Ivașco mare logofăt.

...

Bibl. Acad., CCCXCVII/18. Orig., perg., rupt, lipsindu-i partea inferioară. Datat după domn și sfatul domnesc.
EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 380–381.

236 ⟨1570 după octombrie 8 — 1574 august 7⟩.

⟨† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯанд⟩рꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїискои, синъ велик⟨аго и прѣдобраго, покоинаго Мирча воевода, анепсеꙋ Михнев воевода. Дават господство ми⟩ сїю повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми, Ѿпрѣ бив ватах ѡт...⟨ꙗкоже да мꙋ⟩ ест едни планини, что се зовет Клъбꙋчецꙋл въс, със...Ротꙋндꙋлов и до вода Ѧргешов, а ѡт тоꙗ преко ...во⟨да⟩ Топо⟨ло⟩вꙋлѡв...ѡт Сълътрꙋк, синъ Драгомиров Скꙋртꙋл, за ѱ҃ аспри ⟨го⟩тови, ере мꙋ ест бил Ѿпрев...⟨еще ѡт прѣжде врѣ⟩ме ѡт дѣдї, прѣдѣди. И паки да мꙋ ест Ѡпрев ватах ѡт Клъбꙋчецꙋл Кръстиенещилов...ниꙋ. И паки покꙋпи Ѡпрѣ ватах със синови си една седалище <за> кꙋкю ꙋ село, ѡт братꙋ емꙋ...<И паки> да мꙋ ест Ѡпрев ватах една ливаде ла Мърꙋл, занеже ю ест покꙋпил ѡт анепсам си, Марина...<И паки покꙋпи Ѡпрѣ> ватах една ливаде ꙋ Ѹнгишорꙋл и Гъишꙋл и Вртъѡ<пе>ле и Тътарꙋл и Фръсинеи...Марина, за ц҃о аспри готови.

И паки покꙋпи Ѡпрѣ ватах една дѣлницꙋ за ѡчинꙋ ꙋ Вълѣни...за ц҃ аспри готови. И паки покꙋпи Ѡпрѣ ватах една дѣлницꙋ ꙋ Вълѣни ѡт Дръгич...И паки да мꙋ ест Ѡпрев ватах два ниве, что ест покꙋпил ѡт братом си, Влъкан...

<И продад>оше више речени людїе за своим добром волю и <със ꙋзн>анне въсе<м> мегиꙗшом и ѡт згор и ѡт здол.

...синови си, ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчинъ <и въ ѡхабъ>, емꙋ и <сино>ви емꙋ и вꙋнꙋком и прѣ<вꙋнꙋчетом и ни ѡт когоже непо>колѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и св<едетелїе поставлѣем госпо>дства ми: жꙋпан...<и жꙋпан Ивашко> велики лѡгѡфет и Дꙋмитрꙋ вел <ви>стїꙗр...<к>омис и В<адѣ столник> и Гонцѣ пехарник и жꙋпан <Стоика> велики постѣлник. Исправник, Ивашко вел <лѡгѡфет>.

<И писах аз>,...ѡт Пꙋркърѣни, мѣсеца...ѡт адама текꙋщаго, въ лѣт...

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

⟨† Din mila lui Dumnezeu Io Alixand⟩ru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui ⟨și preabunului, răposatului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea⟩ această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Oprea fost vătaf din... ⟨ca să-i⟩ fie un munte ce se cheamă Clăbucețul tot, cu... Rotundului și pînă la apa Argeșului și de acolo, peste ...apa Topo⟨lo⟩vului... din Sălătruc, fiul lui Dragomir Scurtul, pentru 700 aspri gata, căci a fost al lui Oprea... ⟨încă mai dinainte⟩ vreme de la moși, strămoși. Și iar să-i fie lui Oprea vătaf din Clăbucețul Cîrstieneștilor... Și iar a cumpărat Oprea vătaf cu fiii săi o vatră ⟨de⟩ casă în sat, de la fratele lui... ⟨Și iar⟩ să-i fie lui Oprea vătaf o livadă la Mărul, pentru că a cumpărat-o de la nepoata sa, Marina... ⟨Și iar a cumpărat Oprea⟩ vătaf o livadă în Unghișorul și Găișul și Vîrtoa⟨pe⟩le și Tătarul și Frăsineii... Marina, pentru 970 aspri gata.

Și iar a cumpărat Oprea vătaf o delniță de ocină în Văleni... pentru 900 aspri gata. Și iar a cumpărat Oprea vătaf o delniță în Văleni, de la Drăghici... Și iar să-i fie lui Oprea vătaf două ogoare, pe care le-a cumpărat de la fratele său, Vîlcan...

⟨Și au vîndut⟩ mai sus-zișii oameni de a lor bunăvoie și ⟨cu⟩ știrea tuturor megieșilor și din sus și din jos... fiii săi, ca să-i fie de ocină ⟨și de ohabă⟩, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților ⟨și de nimeni⟩ neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori ⟨punem⟩ domnia mea: jupan... ⟨și jupan Ivașco⟩ mare logofăt și Dumitru mare vistier... comis și B⟨adea stolnic⟩ și Gonțea paharnic și jupan ⟨Stoica⟩ mare postelnic. Ispravnic, Ivașco mare ⟨logofăt⟩.

⟨Și am scris eu⟩... din Purcăreni, luna... de la Adam curgători, în anul...

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. ,XXXIII/194. Orig., hîrtie (42 × 28,5), rupt, cu părți lipsă, pecete timbrată. Datat după domn și sfatul domnesc.

237 ⟨1570 după octombrie 8 — 1574 august 7⟩, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахїискои, <синъ великаго и прѣ>добраго Мирча воевода, синꙋ Михнеи воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства <ми>... <Стоикъв> лѡгѡфет и съ синови си, елици мꙋ Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ꙋ Вълчале ѡчинꙋ код къщи е<го, дел ѡт седалище>¹ Албꙋлов Попескꙋл, въса, елико ест ѡт Валѣ Стꙋпиниеи даже до Валѣ Ганев и ѡт ꙋ<сти ѡбѣ двѣ валѣ>¹ даже до дѣл, понеже ѡ ест покꙋпил ѡт над Албꙋл Попескꙋл, за ѯ҃ аспри готови... логофет една негова слꙋг ꙋ бир, али писан код него и извадил ест по Албꙋл Попескꙋ<л> ... нища ниже немꙋ и ест дал въ два годїни ни една дажба радї сїи више речено ѡчинꙋ, за...

... Стоикъв лѡгѡфет ꙋ Вълчале ѡчинꙋ за седалище, дел Наикъв, въса, сице ѡт Валѣ С<тꙋпиниеи даже до Валѣ>¹ Ганев и ѡт ꙋстиже ѡбѣ двѣ <в>алѣ даже до дѣл, понеже ѡ ест покꙋпил за н҃ асп<ри>... въ врѣме бирꙋл ѡт двор ... неволю еи, понеже ест паднꙋл сама Наика на Стои<ка лѡгѡфет> дати еи аспри, занеже ест бил... <Сто>ика логофет велики бир господства ми ѡт двор, а ѡи не се... ѡт Наика ни дьнъ ни нощи, докле мꙋ и ест дал сїи више речени аспри, над того више писано м<есто>.

А потом, къда ест бил през едно годїнꙋ, господство ми съм ꙋложил по Стоика лѡгѡфет велики бир ѡт двор аспри ... таже, тогда ест испросил Стоика лѡгѡфет асприи ѡт сама Наика или да мꙋ ѡставит того мес<то>, а ѡна нѣст хотѣл дати емꙋ асприи, нꙋ ест послал сама Наика по синъ еи, на име Бꙋта, тере мꙋ и ест поставил камене и белѣге томꙋ место и дал ю ест на рꙋ<кꙋ>² Стоикъв лѡгѡфет како да мꙋ ест дѣдїню до в вѣки, али със знанїа въси синовом еи и мегїꙗшом им, како да нѣст волен никто метнꙋти асприи над сїеже више речене место ѡт седалище.

Тем радї, дадох и господство ми Стоикъв лѡгѡфет, ꙗкоже да мꙋ сꙋт въ ѡчине и въ ѡхабе, немꙋ и синовом емꙋ и внꙋком и прѣвнꙋчетом емꙋ и ни ѡт когожде непоколѣбимо, по реч господства ми.

И свѣдѣтелїе поставлю господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко вел лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Ївашко вел лѡгѡфет.

Пис Бꙋта³ ꙋ град Бꙋкꙋрещи, въ лѣт ҂зон.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, ⟨fiul marelui şi prea⟩bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei ⟨mele⟩... ⟨lui Stoica⟩ logofăt şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie în Vîlcele ocină lîngă casele ⟨lui, partea de vatră⟩¹ a lui Albul Popescul, toată, cît este din Valea Stupinei pînă în Valea lui Ganea şi de la ⟨gurile acestor două văi⟩ ¹ pînă în deal, pentru că a cumpărat-o de la Albul Popescul, pentru 60 aspri gata... logofăt o slugă a lui la bir, însă scrisă lîngă dînsul şi a scos pe Albul Popescul... nici nu i-a dat în doi ani nici o dajdie pentru această mai sus-spusă ocină, pentru...

...lui Stoica logofăt în Vîlcele ocină de vatră, partea Naicăi toată, astfel din Valea ⟨Stupinei pînă în Valea⟩ ¹ lui Ganea şi de la gurile acestor două văi pînă în deal, pentru că a cumpărat-o, pentru 50 aspri... în vremea

birului de curte... nevoia ei, pentru că a căzut Naica singură la Stoi‹ca logofăt› să-i dea ei aspri, pentru că a fost ‹să plătească Sto›ica logofăt birul cel mare de curte al domniei mele, iar el n-a ‹avut odihnă› de la Naica, nici zi, nici noapte, pînă ce nu i-a dat aceşti mai sus-zişi aspri, pe acest mai sus-scris loc.

Iar apoi, cînd a fost peste un an, domnia mea am pus asupra lui Stoica logofăt birul cel mare de asprii de curte... apoi, atunci a cerut Stoica logofăt asprii de la însăşi Naica sau să-i lase acest loc, iar ea n-a vrut să-i dea lui asprii, ci l-a trimis însăşi Naica pe fiul ei, anume Buta, de i-a şi pus pietre şi semne acestui loc şi l-a dat la mîna lui Stoica logofăt, ca să-i fie lui dedină în veci, însă cu ştirea tuturor fiilor ei şi a megiaşilor lor, ca să nu fie nimeni volnic să-i lepede asprii pentru acest mai sus-zis loc de vatră.

Pentru aceea, am dat şi domnia mea lui Stoica logofăt, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Şi martori pun domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris, Buta[3], în cetatea Bucureşti, în anul 7078 ‹1569—1570›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, nr. 13 124. Orig., hîrtie (31 × 20,5), rupt, pecete timbrată.

Văleatul greşit; datat după sfatul domnesc.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 325-326.

---

[1] Cf. doc. din 1586 (7094) iulie 10 (Arh. St. Buc., S.I., nr. 1318); v. şi *DIR*, *B*, XVI/5, p. 250, nr. 262.

[2] Omis.

[3] Cuvint scris deasupra rindului.

---

238 ‹1570 după octombrie 8 — 1571 august 31›, 7079.

Hrisovul răposatului Io Alexandru voevod, de la leat 7079 ‹1570—1571›.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircii voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle sfintii mănăstiri ce să cheamă Mărginénii, unde iaste hramul arhistratig Mihail şi Gavriil şi cinstitului egumenu ieromonah Mihail şi tuturor fraţilor care lăcuesc într-acest lăcaş, ca să fie sfintii mănăstiri satul Cornénii dăn Coastă şi Cornénii dă Lîngă Apă, toată, cu tot hotarul şi cu toate vadurile dă moară cîte sînt pă moşiia sfintii mănăstiri şi morile dă la crivali, pentru că au fost cumpărat dă jupînul Radul postelnic i Drăghici vornec mai denainte vréme de la Danciul drept 3 500 aspri satul Cornénii dăn Coastă şi Cornénii dă Lîngă Apă, încă dăn zilile Radului vodă celui Bătrîn.

Iar după acéia, boiarii dă la Mărginéni au fost dat şi au miluit pă această mai sus-zisă sfîntă mănăstire cu acéle sate ce s-au zis mai sus, Cornénii dăn Coastă şi dă Lîngă Apă, ca să fie sfintii mănăstiri spre întărire, iar boiarilor dă la Mărginéni vécinică pomenire.

Pentru acéia, am dat şi am miluit şi domniia mea sfînta mănăstire, ca să-i fie satul Cornénii dăn Coastă şi dă Lîngă Apă, ocină ohavnică şi dă nimini să nu să clătească, după zisa domnii méle.

Şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Ivaşco vel logofăt i Stan vel spatar i Dumitru vel vistier i alţii. Şi au fost ispravnec Ivaşco logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 227v—228. Traducere.
Lunile, după văleat şi sfatul domnesc.

---

239 ⟨1570 după octombrie 8 — 1574 august 7⟩, Bucureşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircii vodă, feciorul Mihnii vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii méle sfintii mănăstiri ce să cheamă Mărginénii, unde iaste hramul sfinţilor îngeri Mihail şi Gavriil, ca să fie satul Cornénii dăn Coastă şi dăn Vale, tot, cu totu venitul pre hotarăle céle vechi, pentru că iaste a sfintii mănăstiri, ce am zis mai sus, bătrînă şi dreaptă moşie dă baştină. Şi sémnile să să ştie: de către Luminéni pre Brebul şi pre Şiviţa şi pă Băşicea şi pă Salcea şi pă Brătani şi dă către Blédeş, Băşiceaoa şi Piatra şi Calea Săpată şi Valea Orbului şi Grindul şi peste Coşărele Boilor şi Calea dă Curmeziş şi Băşiceaoa lui Răian.

Iar după acéia, sfînta mănăstire, ce am zis mai sus, au avut pîră înnaintea domnii méle cu sfînta mănăstire ce să zice Coziia. Şi aşa pîrîia călugării dăn Coziia, zicînd cum că ar fi avut moşie înpresurată de acéste sémne şi hotarŭ, ce am zis mai sus, de către Luminéni şi vrea să mute hotarăle céle vechi. Pentru acéia, am căutat domniia mea şi am judicat după dreptate şi după lége, cu toţi boiarii domnii méle şi am dat domniia mea părintelui egumenului Mihail lége, 12 boiari, ca să jure cum că sînt ale lor acéste mai sus-zise hotară drépte şi au jurat cu acei 12 boiari, înnaintea domnii méle, cum că iaste satul Cornénii bătrînă şi dreaptă moşie pă acéle hotară vechi.

După acéia, iar n-au putut sfînta mănăstire ce am zis mai sus să să odihnească de către călugării ce am zis mai sus dă la Coziia, ci au luat lége peste lége, 24 dă boiari, ca să mute acéle hotară, iar ei nicidăcum n-au putut să jure la zi şi la soroc, ci au rămas dă lége, dănnaintea domnii méle.

Pentru acéia, am dat dumniia mea sfintii mănăstiri, ce am zis mai sus, satul Cornénii cu toate hotarăle, cum s-a scris mai sus, ca să-i fie moşie ohavnică şi stătătoare în véci şi dă nimini să nu să clătească, după zisa domnii méle.

Şi mărturii încă am pus domniia mea pe: jupan Dragomir vel vornic i jupan Ivaşco vel logofăt i jupan Stan vel spătar i jupan Mitrea comis i jupan Dumitru vel vistier.

Şi s-au scris în scaonul Bucureştilor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 225—226. Traducere.
Datat după domn, sfatul domnesc şi conţinutul doc. anterior.

---

240 ⟨1570 după octombrie 8 — 1571 august 31⟩, 7079.

Cu mila lui Dumnezeu, creştinul Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mirci⟨i⟩ voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle slugilor domniei méle, lui Pătru cu feciorii lui, ⟨lui⟩ Dan cu fraţii lui şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie lor ocină în Băleşti stînjini 13, pentru că au fost a lor ocină bătrînă şi dreaptă de cumpărătoare.

Pentru că o au fost cumpăratu Pătru şi Dan de la Stănilă şi de la Mihăilă aceşti 13 stînjini drept aspri 260, în zilele răposatului Radului voevod, cîndu era foametea cea rea. Iar după acéia, aceşti oameni ce sînt mai sus-scrişi, ei au avut pîră cu Bogdănici şi cu Gîga, fratele lui Mihăilă şi cu Stănilă înnaintea domniei méle. Şi aşa pîra Bogdănici şi Gîga cum că au întors asprii lui Pătru şi lui Dan. Iar domniia mea am căutat şi am judecat, după dreptate şi după lége şi împreună cu toţi cinstiţii şi credincioşii boiarii divanului domniei méle şi am adevărat domniia mea cum că au cumpărat Pătru şi Dan aceşti 13 stînjini de ocină de la Stănilă şi de la Mihăilă cîndu ⟨cu⟩ foametea ce au fostu în zilele răposatului Radului voevod. Însă să ţie Pătru cu feciorii lui dintr-acei 13 stînjini pe jumătate iar Dan cu fraţii lui iar pe jumătate, pentru că au rămas Bogdănici şi Gîga de lége dinnaintea domniei méle.

Drept aceia, am dat domniia mea lui Pătru cu feciorii lui şi lui Dan cu fraţii lui, ca să fie lor ocină ohabnică, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimenea să fie neclătită, după zisa domniei méle.

Deci şi mărturii am pus domniia mea: jupan Dragomir marele vornic şi jupan Ivaşco marele logofăt şi Stan spatar şi Dumitru vistier şi Badea stolnicul şi Mitrea comis şi Gonţea păharnic şi Stoica marele postelnic i proci.

7079 ⟨1570—1571⟩.

Bibl. Acad., Fotografii, LXXXI/117 a, b. Fotocopie după traducere.
Lunile, după văleat şi sfatul domnesc.

---

241 ⟨1570 după octombrie 8 — 1571 august 31⟩, 7079.

Întru Hristos Dumnézeu, bunŭ credincios şi blagocestiv şi de Hristos iubitoru şi singuru stăpînitor, eu Alicsandru voievod, feciorul marelui şi prebunului Mircii voievod, feciorul Mihnii voivod, cu mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind toată Ţara Rumânească, încă şi plaiurile şi laturile Amlaşul şi Fagaraşul, ha⟨r⟩ţagul, bine am voitŭ domnia mea, cu a mea bunăvoie, cu curată şi luminată inima domnii méle, precum am proslăvitŭ pre Hristos cel ce m-au proslăvit pă minia şi pre scaunul sfîntŭ, ce au răposatŭ părinţii dom⟨nii⟩ méle, cu mărire m-au înălţat. Drept aciaia am dăruit şi domnia mea aceastŭ cinstitŭ şi cu bunŭ chipŭ şi preacinstit preste toate cinstitele darului ce au ajunsu hrisovul domnii méle, cinstitului dregătorului domnii méle, jupînului Stepan ce au fost mare clucer şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Perişorul, tot hotarul, pentru că jumătate de sat din Perişoru l-au cumpărat acesta ce s-au zis mai sus dregătorul domnii méle de la jupîneasa lui Ma[i]tei den Caracalŭ, anume Stanca, drept 8 000 de aspri de argint. Iar aceilaltă jumătate de satŭ den Perişoru au [a] dat şi au miluit jupîneasa lui Vîlsan anum⟨e⟩ Mariia şi cu feciorii ei pe jupîn Stepan clucer cu o jumătate de Peri⟨şoru⟩, pentru ce le-au slujit lor.

Şi cînd au miluit jupîneasa Mariia pe jupînul Stepan clucer au fost şi mărturii: Nedelco vornic şi Mihăilă banul, fecior lui Stan, şi Radul logofăt şi Mălaia din Stîlpeni şi Dragomir vel vornic.

Şi iar să fie cinstitului dregătoru dumnelui jupînului Stepan clucer satul Cîrna cu tot hotarul şi cu Balta ce să chiamă Boldre şi Balta Popii şi

Bistriciorul pînă în apa Bistreţului celui Mare pentru că acestŭ satu au fost dă moştenire lui Petre[te]manŭ şi a cetaşilor lui ce au venit însuşi Petreman spătar şi Titul armaşul şi Bîra şi cu feciorul său Stan şi feciorul lui Milco şi Stoica şi feciorii lui Dragotă şi Tricul şi feciorul Lupului cu feciorii lu Butan şi feciorii lui, Diniş şi feciorii lui, Trechie cu feciorii lui, Soare şi feciorii lui, Crentenie şi s-au înfrăţit şi au închinat tot satul Cîrna şi cu bălţile cu hotar cinstitului dregătorului jupînului Stepan clucer, de a lor bunăvoie, denainte domnii méle.

Şi iar să fie cinstitului dregătorului domnii méle, jupînului Stepan clucer, satul Mărăcinii, însă parte Stanciului banul toată, veri cîtă să va alége de pe Băldăluiu, Tîrnava cu Silişte ce Uscată pînă în Obîrşie şi den Dăsnăţui, Colebaşii şi merge după Bălelul. Şi să să ştie hotarul: din Colibaşi pen Dumbravă păn Întorsura Tîrnăvii şi de acoléş drept peste Dumbravă pînă în Băldălui şi la Viezuini şi de acolo trece Băldăluiul pre piscul Buneştilor şi pre mijlocu cînpului Sulariului, pînă în Drumul Dragoi. Pentru că aceste mai sus-zise moşii au fost bătrîne şi drepte ale Stanciului banul, de moştenire şi lui cumpăraté aceste mai sus zise moşii, cinstitului dregătorului domnii méle, jupan Stepan clucer, de la fetele Stanciului banul, anume Agripina călugăriţă şi de la Baico, derept 8 000 de aspri gata. Şi au vîndut aceşti mai sus zişi oameni dé a lor bună⟨voie⟩ şi dinainte domnii méle.

Şi iar să fie cinstitului dregătorului domnii méle, jupîn Stepan clucer satul Cornăţelul, toţi şi cu tot hotarul; pentru că acestŭ satŭ Cornăţel bătrîn şi de moştenire sat, au fost al Marcii postelnic ce au dat şi au miluit Marce postelnic cu acestŭ mai sus-numit sat, Cornăţel, pe Stan Visul, pentru multă slujbe ce au slujitŭ pren ţări strine, pentru aciia au dat şi au miluit Marce postelnic pe Stan Visul cu sat⟨ul⟩ Cornăţelul, dintr-a[a]lé lui drepte bucate, ca să fie lui şi părinţilor lui vecinică poménire.

Într-aciia, domnia mea am văzut şi am ci[ns]tit carte Marcii postelnic, cu multe blestemé, cum după moarte lui cine va vrea să spargă a lui tocmeală şi pomană, acela să fie proclet de 318 sfinţi părinţi care au fost la Nichiae şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia; pentru acia, ⟨a⟩m dat şi am miluit şi domnia mea pe Stan Visul cu satul Cornăţelul ca să-i fie lui moşie şi ohamnică, feciorilor, nepoţilor, strănepoţilor şi de nimeni să fie neclătit, preste zisa domnii méle.

Că iată şi blestem am pus domnia mea: iar pre cine va alége domnul Dumnezeu să fie stăpînitoru Ţării Rumânéşti, sau din rodul inimii domnii méle, sau din rudeniile noastră sau, după păcatele noastre sau din alte ţări, de va cinsti şi va întări şi va înoi acestŭ hrisovu al domnii méle, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească în domnia lui, iar sufletul lui în veacul ce va să fie; iar de nu va cinsti şi nu va înoi şi nu va întări ci o va călca şi o va ruşîna şi o va lăsa la uitare, pre acéla domnul Dumnezeu să-l calce şi să-l ruşîneze şi să-l bată pre el, aici, iar în vecul ce va să fie să aibă parte cu Iuda şi cu Ariea şi să fie blestemat şi cu necredincioşii jîdovi.

Iată că şi mărturii am pus domnia mea: jupîn... [1] ce au fost mare ban i jupînul Dragomir vornecul i jupîn Ivaşco marele logofăt i Stan portar [2] şi Dumitru vistier şi Mitre comis şi Gonţe păharnic şi Stoica vel postelnic.

Leat 7079 ⟨1570—1571⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Căluiu, nr 722, f. 166v—168. Traducere.
Lunile, după văleat şi sfatul domnesc.
EDIŢII. Nicolăescu-Plopşor, *Mon, j. Dolj*, 85—88.

---

[1] Loc alb.

[2] Greşit, în loc de: spătar.

...и избрати ѡт посвȣде и със въс дох<одок> ... <господст>ва ми радї слȣжбȣ что ми ест准 пославжил .... господство ми болѣринȣ господство ми, еже ест више рех, <ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ> и въ ѡхабȣ и не ѡт юкогоже непоколѣбимо, <по ѡризмо господства ми>.

<Исправник>, Ивашко велики лѡгѡфет.

Пис Варнава, ѡхтомврїе...

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, <милостїю божїю, господинь>.

...se va alege de pretutindeni și cu tot venitul... ⟨domniei⟩ mele pentru slujba pe care mi-a slujit-o... domnia mea boierului domniei mele, care este mai sus-zis, ⟨ca să-i fie de ocină⟩ și de ohabă și de nimeni neclintit, ⟨după porunca domniei mele⟩.

⟨Ispravnic⟩, Ivașco mare logofăt.

A scris Varnava, octombrie...

† Io Alixandru voievod, ⟨din mila lui Dumnezeu, domn⟩.

Bibl. Acad., CCCIII/51. Orig., hîrtie, fragment, pecete aplicată, căzută.
Datat după domn și Ivașco mare logofăt.

243

1570 (7079) octombrie 23.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ всеи земле Ȣггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводȣ, синȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божественѣи, велицѣи цръкве Митрополїе, идеже ест храм Възнесенїе господа Бога и спаса нашего Їѵсȣса Христа и честнѣишомȣ и прѣѡсвѣщеномȣ архїмитрополит, кїр владїцѣ Єфтимїе, ꙗкоже да мȣ ест село Лȣчїꙗнїи въси и съ въсом хотаром.

Занеже тои село биѡ ест за дѣдїнȣ болѣром ѡт Мърџинѣни, нȣ дали сȣт и поклонили сȣт тои село, Лȣчїꙗни, почтеномȣ правителю господства ми, жȣпанȣ Драгомирȣ велики дворник, за нихном добро волю, ѡт пред господства ми. А потом, жȣпан Драгомир велики дворник даде и помилова свѣтаа Митрополїе ѡт Тръговище със више реченȣ село, Лȣчїꙗнїи, ꙗкоже да ест свѣтѣи Митрополїе...[1] въ покрѣпленїе и божественим їноком въ пищȣ, а жȣпан Драгомир велики дворник вечное въспоминанїе.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис ибадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. И исправник, Драгомир велики дворник.

Пис Мирослав, мѣсеца ѡхтомврїе $\overline{\text{гк}}$ дьни ,въ лѣт $_{\times}\overline{\text{зоѳ}}$.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Исписах сїи людїе, по име: Драгомир и Сора и Исȣф и Ситлѣле и Михаил дворник и жȣпаница его, Маѕїе и Каталина и Пътрȣ и Нѣкша и Георге.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumne-

zeieştii, marei biserici a Mitropoliei, unde este hramul Înălţării domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi cinstitului şi preasfinţitului arhimitropolit, chir vlădica Eftimie, ca să-i fie satul Lucianii toţi şi cu tot hotarul.

Pentru că acest sat a fost de moştenire al boierilor din Mărgineni, dar l-au dat şi au închinat acest sat, Lucianii, cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic, de bunăvoia lor, dinaintea domniei mele. Iar după aceea, jupan Dragomir mare vornic a dat şi a miluit sfînta Mitropolie din Tîrgovişte, cu mai sus zisul sat, Lucianii, ca să-i fie sfintei Mitropolii... [1] de întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană, iar jupanului Dragomir mare vornic, veşnică pomenire.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris Miroslav, luna octombrie 23 zile, în anul 7079 ⟨1570⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Am scris aceşti oameni, anume: Dragomir şi Sora şi Isuf şi Sitleale şi Mihail vornic şi jupaniţa lui, Maria şi Catalina şi Pătru şi Neacşu şi Gheorghe.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 869 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXVII/1). Orig., hîrtie (29,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: una de la mijlocul sec. al XVIII-lea, cealaltă de la 1850; altă traducere ibidem. ms. 134, f. 95.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 379—380. Facs. *Ibidem*, 546.

---

[1] Loc rupt.

---

244 ⟨1570 octombrie — 1571 august⟩ 26, 7079, Bucureşti.

...însă se ţie Dobra 1 parte şi Voicea iarăşi una parte din această ocină... ⟨Ta⟩tul şi Mihai şi Fîrcea se ţie una parte din această ocină mai sus zisă... Mihai şi Fîrcea avut-au pîră dinaintea domnii mele, cu fii⟨i⟩ lui Voicea... ⟨Du⟩mitru. Şi aşea au pîrît Voicea şi Dumitru, fii⟨i⟩ lui Voicea, pe Tatul... Fîrcea, precum că au dat pentru această ocină mai sus-zisă 600 aspri şi un ...Stan şi Dumitru lege 6 boieri, ca să jure, în zilele lui Petru ⟨voievod⟩... ca să jure cu ei dinaintea domnii lui ...au rămas de lege dinaintea domnii lui... se jure, dar au remas atunci de la Petru ⟨voievod⟩... de lege şi dinaintea domnii mele.

De aceia, dat-am domnia mea... ocină, drept ocină ohabnică, lor şi fiilor... neclintit, dupe vorba domniei mele.

Iată... ⟨Dragomir mare⟩ dvornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru ⟨vistier⟩... ⟨Stoica⟩ mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare dvornic.

Scris-am eu, Mihnea... în cetatea de scaun Bucureşti... 26 zile, în leatul 7079 ⟨1570—1571⟩.

Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 155. Traducere din 1901 după fragment de orig. slav. Lunile, după văleat şi sfatul domnesc.

245 1570 (7079) noiembrie 1, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ, синъ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воевода и вънȣкȣ Михнѣ воеводȣ. Дават господство ми сїе повеленіїе господства ми ѡвемзи людие, по име Нѣгое и Стоика и Владул и Стан, ꙗкоже да им ест ѡчина ȣ Бериславещи, дел Ѡпрев и Манев, дел въса, елика се хтет изъбрати, понеже га сȣт покȣпили ѡт више речени людїе, ѡт Ѡпрѣ и ѡт Манѣ, за ѡ҃ аспри и със нихном добром воле.

А потом, имах прѣнїе пред господства ми със поп Нан и синови Манѣв, по име Бадѣ и Стънислав и Станчюл и Татȣл. И такои преше како не им ест кȣпен тое ѡчинȣ, анȣ ест бил на залѡг. А потом, ест ȣзел поп Нан и синови Манев закон, в҃і людїе. пред господства ми, да заклет како ест бил тое ѡчина на залѡг. А ȣ тем, не можеше заклети, анȣ ѡсташе ѡт закон пръво въ дни покоинаго Петрȣ воеводȣ.

А потом, пак воп[1] Нан и синови Манѣв не хотеше се ѡставит такѡ, анȣ ȣзеше пак тех в҃і людїе пред господства ми да заклет како ест тое више речена ѡчина бил на залѡг. И ȣ том, не могоше заклети, анȣ ѡсташе ѡт закон пред господства ми.

Тое радї, дадох и господство ми више речени людїе, по име Нѣгое и Стоика и Владул и Стан, ꙗкоже да им ест више реченȣ ѡчина въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и вънȣчетом и прѣвънȣчетом им и ни ѡт ко<гоже непотѣкнове>[2]но, по ѡризмȣ господства ми.

И сведетелїе поста<вѣх господство ми: жȣпан Д>[2]рагомир велики дворник и жȣпан Ївашко вели<ки лѡгѡфет>...[2] и Брат[3] вистїар и Гонцѣ пахарник и Митрѣ комис и Бадѣ столник и жȣпан Стоикица велики постелник.

Ѡт битїа, въ лѣт ҂зоѳ, пис Перика въ столни град Бȣкȣрещи, мѣсецъ ноемврїе а҃ дьнъ.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod şi nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Neagoe şi Stoica şi Vladul şi Stan, ca să le fie ocină în Berislăveşti, partea lui Oprea şi a lui Manea, părţile toate, oricît se va alege, pentru că au cumpărat-o de la mai sus zişii oameni, de la Oprea şi de la Manea, pentru 800 aspri şi de a lor bunăvoie.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele cu popa Nan şi cu fiii lui Manea, anume Badea şi Stănislav şi Stanciul şi Tatul. Şi aşa au pîrît că nu este cumpărată această ocină, ci a fost la zălog. Şi după aceea, au luat popa Nan şi fiii lui Manea lege, 12 oameni, înaintea domniei mele, să jure că a fost această ocină la zălog. Iar întru aceasta, n-au putut să jure, ci au rămas de lege întîi în zilele răposatului Petru voievod.

Iar după aceea, iarăşi popa Nan şi fiii lui Manea n-au vrut să se lase aşa, ci au luat iarăşi aceşti 12 oameni înaintea domniei mele, să jure că a fost această mai sus-zisă ocină la zălog. Şi întru aceasta, n-au putut să jure, ci au rămas de lege înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea mai sus-zişilor oameni, anume Neagoe şi Stoica şi Vladul şi Stan, ca să le fie mai sus zisa ocină de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de ⟨nimeni neatins⟩ [2], după porunca domniei mele.

Şi martori am pus ⟨domnia mea: jupan⟩ [2] Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare ⟨logofăt⟩... [2] şi Brat [3] vistier şi Gonţea paharnic şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic.

De la facerea lumii, în anul 7079 ⟨1570⟩, a scris Perinca în cetatea de scaun București, luna noiembrie 1 zi.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CVIII/41. Orig., perg. (23 × 33), pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 381–382.

---

[1] În loc de: „поп".
[2] Loc rupt.
[3] În acest timp mare vistier este Dumitru.

---

246 **1570 (7079) noiembrie 1, București.**

† Милостїю божїю, Іѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои зимли Ѹггровлахискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воивода, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми слȣг господства ми Нѣгое, зет Михнев ѡт Бъдѣни, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Бъдѣни ѡт дел Прȣнчев двѣ дел и ѡт дел Зорев пак двѣ дел и ѡт дел [и дел][1] Прибѣгȣлов пак двѣ дел; понеже дел Прȣнчев, ѡн ест поклонил Михнев вистїꙗр и дел Зорев ест била покȣпила ѡт мати Михнев вистїꙗр.

А потом, имаше Нѣгое прȣ пред господства ми със Цȣлѣ и сице прѣше Цȣлѣ над Нѣгое пред господства ми како не имат Нѣгое ѡт више реченȣ равнȣ със Цȣлѣ, анȣ имат по малȣ.

И а потом, пак имаше Нѣгое пренїе със Михнѣ и със Лацко, анепсеи Прȣнчев. И тако прѣше Михнѣ и Лацко над Нѣгое како ест ѡчина Прибѣгȣлов избрана, не ест въ кȣпѣ със Прȣнчев. А ȣ тем, господства ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въсѣми чьститими правителю господства ми <и> изнаидох и истинствовах господства ми и видѣх и книг покоинаго Петрашко воивода за тъкмеженїе, како се ест ȣтакмили Стънилъ дворник със Михнѣ вистїꙗр ѡт Бъдѣни. Сице се ȣтакмили и ѡт пред господства ми, ꙗкоже да сȣт двѣ брати нераздѣлени, едни како и дрȣг, въ вѣки над сїе више реченȣ ѡчинȣ.

Сего радї, дадох и господства ми Нѣгоев, зет Михнев ѡт Бъдѣни, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и ним и синовем им и не <ѡт> когоже непотъкновени, поризмȣ господства ми.

Сеже и сведетеле поставлѣем господства ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Івашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис Нистор писецȣ, на столи градȣ ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца ноемврїе в а҃ дьни, въ лѣт ҂зоѳ.

† Іѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Neagoe, ginerele lui Mihnea din Bădeni, ca să-i fie ocină în Bădeni din partea lui Pruncea două părți și din partea lui Zorea iarăși două părți și din partea lui Pribeagul iarăși două părți; pentru că partea lui Pruncea, el a închinat-o lui Mihnea vistier și partea lui Zorea a fost cumpărată de mama lui Mihnea vistier.

Iar după aceea, a avut Neagoe pîră înaintea domniei mele cu Giulea și așa a pîrît Giulea pe Neagoe, înaintea domniei mele că nu are Neagoe din mai sus-zisa ocină deopotrivă cu Giulea, ci are mai puțin.

Și iar după aceea, iar a avut Neagoe pîră cu Mihnea și cu Lațco, nepoții lui Pruncea. Și astfel au pîrît Mihnea și Lațco pe Neagoe că este ocina lui Pribeagul aleasă, nu este împreună cu a lui Pruncea. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele ⟨și⟩ am aflat și am adeverit domnia mea și am văzut și cartea răposatului Petrașco voievod de întocmire, cum s-au întocmit Stănilă vornic cu Mihnea vistier din Bădeni. Așa s-au întocmit și dinaintea domniei mele, ca să fie doi frați nedespărțiți, unul ca și altul, în veci peste această mai sus-zisă ocină.

De aceea, am dat și domnia mea lui Neagoe, ginerele lui Mihnea din Bădeni, ca să-i fie ocină și lui și fiilor lui și ⟨de⟩ nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

A scris Nistor scriitorul, în cetatea de scaun în București, luna noiembrie în 1 zi, în anul 7079 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 870 (Ep. Buzău, XVI/8). Orig., hîrtie (31 × 20,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1862; alte traduceri la Bibl. Acad., CXXVI/201 și CMXLIII/13 (sub 7109 nov. 12).

EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 382—383. Facs. *Ibidem*, 547.

---

[1] Șters de diac.

---

247 1570 (7079) noiembrie 5, București.

Милосгїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевод и господинъ въсои земли Ȣгровлахиское, синъ великагѡ и добрагѡ Мирчѣ воевод, синъ Михнѣ воевод. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми болѣрииȣ господства ми, жȣпан Бладȣл пѡстелник, синȣ почтѣномȣ правителю господства ми, жȣпан Ивашко великомȣ лѡгѡфет, ꙗкоже да мȣ ест село на име Ромънещи Цинтев армаш, еже сȣт по водȣ Аргешȣ, въс, по въсом хотаром и със воденицами и със въс доходок болѣрскȣ. Понеже сїю село Рȣмънещии били сȣт за дѣдїнев Цинтев армаш. А ȣ тем, Цинтѣ армаш, ѡн их ест изгȣбил със зла хитленствȣ ѡт къ господства ми. А потом, господство ми ест мȣ прекрнстил по Блад пѡстелник и на крещенїе, сам господство ми дароваx и помиловах съм его със више речено село Рȣмънещи, ꙗкоже да сȣт емȣ ѡчинȣ въ ѡхаб, емȣ непоколебимо, а господствȣ ми помѣнȣ въ веки.

Єщеже заклинанїе поставлюх господство ми: кого изберет господȣ Богъ по ѡшъствиȣ господства ми бити владати<л> Блашкое Землю или ѡт средї<ч>нагѡ плода господства ми или ѡт родиик нашъ <или> ѡт ино племеник, да аще почтет и понових и ȣтвердит сїю книгȣ господства ми, того господȣ Богъ да почтет и ȣтвердит и сохранит въ господствѣ егѡ. А кои не почтет и ни ѡттвердит сїю книгȣ господства ми, нȣ хокет порȣшът и поперет и разорит сїю книгȣ и помѣнȣ господства ми, того господȣ Богъ да ȣбїет зде телом, а въ бъдещих вецѣ дꙋша егѡ. И да имат чистїю със Юда и със проклетом Ꙗрїѧ и със инѣми їꙋдеи, ежъ възепишꙋ на господа Бога и спаса нашегѡ Їсꙋса Христа: „възми, възми, распни егѡ“, кровїю егѡ над них и над чадих их, ежъ ест и бъдет въ веки веком, амин.

Сеже сведїтели пѡставлю господство ми: жꙋпан Драгомир вел дворник и Дꙋмитрꙋ вел вистїiар и жꙋпан Стан вел...[1] и Бадѣ вел столник и Гонцѣ вел пехарник и жꙋпан Стоика вел пѡстелник.

Пис аз, мали Тъꙋраш, ꙋ град Бꙋкꙋрещи, въ мѣсеца ноемврїе $\bar{е}$ дьни, лѣт $_{х}\overline{зоѳ}$.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Vladul postelnic, fiul cinstitului dregător al domniei mele, jupan Ivaşco mare logofăt, ca să-i fie satul anume Româneştii lui Ţintea armaş, care sînt pe apa Argeşului, tot, peste tot hotarul şi cu mori şi cu tot venitul boieresc. Pentru că acest sat, Rumâneştii, au fost de moştenire al lui Ţintea armaş. Dar întru aceasta, Ţintea armaş, el l-a pierdut cu rea hiclenie către domnia mea. Iar după aceea, domnia mea am botezat pe Vlad postelnic şi la botez însumi domnia mea l-am dăruit şi l-am miluit cu acest sat mai sus-zis Rumâneştii, ca să-i fie ocină de ohabă, lui neclintit, iar domniei mele pomană în veci.

Încă blestem am pus domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu după trecerea domniei mele, să fie stăpînitor al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre ⟨sau⟩ din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l apere în domnia lui. Iar cine nu va cinsti şi nu va întări această carte a domniei mele, ci va strica şi va călca şi va nimici această carte şi pomană a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l ucidă aici cu trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul Arie şi cu ceilalţi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos: „ia-l, ia-l, răstigneşte-l“, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în vecii vecilor, amin.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi Dumitru mare vistier şi jupan Stan mare... [1] şi Badea mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoica mare postelnic.

Am scris eu, Tăuraş cel mic, în cetatea Bucureşti, în luna noiembrie 5 zile, anul 7079 ⟨1570⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş. nr. 479, f. 205. Copie. Traduceri ibidem, S.I., nr. 871 (Vieroş, XXIII/1) şi ms. 349, f. 459—460.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 19, 4. Trad. *DIR*, *B*, 383—384.

---

[1] Loc alb.

248 1570 (7079) noiembrie 7, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋгровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнѣ воеводꙋ. Даващ господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ глаголеми монастир Бистрицѫ, ѩкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Бъдастра, дел свѣтомꙋ монастирꙋ

више рѣх, въса, варе елика се хтет избрати, понеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ и за дѣдїнȣ свѣтомȣ монастирȣ.

А потом, калȣгери ѡт свѣта монастир, ѡни имаше прȣ и притесенїе ѡт Щинца ѡт Ѡбръшїе. И тако прѣше Щинца пред господства ми како имат и ѡн ѡчинȣ въ ѡчинȣ свѣтомȣ монастирȣ. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въси чьститими правителїе господства ми и дадох господство ми калȣгером ѕ҃ болѣри и Щинцев дрȣзи ѕ҃ болѣри и хотарник слȣга господства ми Ѡпрѣ постелник, да их ȣтакмит и да их хотарисал. А тех ві҃ болѣри и Ѡпрѣ постелник, ѡни добре истинствоваше како не имат Щинца ни едно метѣхȣ въ ѡчинȣ свѣтомȣ монастирȣ, ни много и мало. И сице дадоше тех ві҃ болѣри със нихне дȣше како да дръжет свѣта монастир како ест дръжал и ѡт прѣжде врѣме и по старе хотаре.

На име да се знает хотаръле: ȣ Мъгȣра кȣ Стълпȣл до ȣ теюл изгор ѡт над Ѡбръшїе и до ȣ Мъгȣра Стоинев, таже ѡт тȣе ȣ Мъгȣриче и до ȣ Пȣт Лѣмнелор, на хотарȣл Марїев и дори кȣде се съвъкȣпескȣ хотарȣл Ȣрзичев със хотарȣл Бъдъстрицев.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтомȣ монастирȣ глаголеми Бистрица, такоже да мȣ ест тае више речена ѡчинȣ въ ѡчинȣ <и въ>[1] ѡхабȣ еи, непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлюх господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Дȣмитрȣ вистїiар и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Ївашко велики логофет.

И аз, мали Тъȣраш, <пис>[2] ȣ градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца ноемврїе з҃ дьни и ѡт Адама текȣщом лѣтом, в лѣт ҂зоѳ.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь,

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite mănăstirea Bistriţa, ca să-i fie ocină în Vădastra, partea sfintei mănăstiri mai sus-zisă, toată, oricît se va alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi de moştenire a sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, călugării de la sfînta mănăstire, ei au avut pîră şi cotropire de la Ştinţa din Obîrşie. Şi aşa a pîrît Ştinţa înaintea domniei mele că are şi el ocină în ocina sfintei mănăstiri. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea călugărilor 6 boieri şi lui Ştinţa alţi 6 boieri şi hotarnic pe sluga domniei mele Oprea postelnic, ca să-i întocmească şi să-i hotărnicească. Iar aceşti 12 boieri şi Oprea postelnic, ei bine au adeverit că nu are Ştinţa nici un amestec în ocina sfintei mănăstiri, nici mult şi nici puţin. Şi aşa au dat aceşti 12 boieri cu sufletele lor, ca să ţină sfînta mănăstire, cum a ţinut şi dinainte vreme şi după vechile hotare.

Anume, să se ştie hotarele: la Măgura cu Stîlpul pînă la teiul din sus de Obîrşie şi pînă la Măgura Stoinei, apoi de aici la Măgurice şi pînă în Drumul Lemnelor, la hotarul Mariei şi pînă unde se împreună hotarul Urzicei cu hotarul Vădăstriţei.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri numite Bistriţa, ca să-i fie această mai sus-zisă ocină de ocină ⟨şi de⟩ [1] ohabă ei, neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi

Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi eu, Tăuraş cel mic, ⟨am scris⟩ [2] în cetatea Bucureşti, luna noiembrie 7 zile şi de la Adam cursul anilor, în anul 7079 ⟨1570⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 872 (Bistriţa, LV/4). Orig., hîrtie (40 × 27,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 19v—20, 199, f. 5, 200, f. 15, 202, f. 439v—440 şi 713, f. 567.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 20, 4. Trad. *DIR*, *B*, 384—385. Facs. *DIR*, *B*, 548.

---

[1] Loc rupt.

[2] Omis.

249 1570 (7079) noiembrie 10, Bucureşti.

Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевод и господинъ въсои земли Ꙋгровлахиское, синъ великаго и предобраго Мирча воевод, Даватъ господство ми сїю повеленїю господства ми почтенними властеленїми и правителми съветници, пачеже ис къщю господства ми, жȣпан Ивашко велики лѡгѡфет и жȣпан Албȣл вел ключар и съ них синови, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест село Мъръчинѣни въс, със въс хотар. И да съ знает хотаре: до Рекȣ Госпожден.

А потом, више речени правителїе господства ми ѡни сȣт имали пренїе пред господства ми със ѡчине Чȣмещїн. И сице преше село Чюмещїн како имат [имат] и ѡни ѡчини през Рекȣ Госпождею до Пискȣ и били сȣт ѡни ѡрали през Рекȣ Госпождею. А господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със вес чиститими правителїе господства ми и дадох господство ми село Чȣмещїн и закон, ві҃ болѣри, да им избранити техно ѡчинъ ѡт къ више речени правителїе господства ми. И ходили сȣт и съгледали сȣт и истинствовали сȣт тех ві҃ болѣри како не имашъ село Чȣмещїн нища ѡчинȣ през Рекȣ Госпождею. Даже [1] господство ми пленим съм село Чȣмещїн, почто ради сȣт ѡрали по ѡчинȣ више реченим правителїем господства ми, през Рекȣ Госпождею. А ȣ тем, господство ми ȣмилостивили ми сем, тере им съм дал комати им, нȣ тъчїю съм ȣзел господство ми им една грибнȣ [2]. И ѡстал ест село Чȣмещїн ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего ради, дадох и господство ми више реченим правителїе господства ми, жȣпан Ивашко вел лѡгѡфет и жȣпан Албȣл вел ключар, ꙗкоже да им <ест> сїѧ више реченȣ село въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и внȣком и превнȣчитом им и не ѡт когоже непоколебимо, по реч господства ми.

Сеже сведїтелїе поставлех господство ми: жȣпан Ивашко [3] вел дворник и жȣпан Стан вел спатар и жȣпан Дȣмитрȣ вел вистїꙗр и жȣпан Митре вел комис и жȣпан Балѣ [3] вел столник и жȣпан Гонцѣ вел пехарник и жȣпан Стоика вел пѡстелник. И исправник, Драгомир вел дворник.

И аз, Балѣ еже ю мазах въ настол ȣ град ȣ Бȣкȣрещи, въ мѣсеца ноемврїе і҃ дьни и текȣщем лѣт ѡт Адама до селѣ, лѣт ҂зоѳ҃.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiţilor vlastelini şi dregători sfetnici, încă şi din casa domniei mele, jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul mare clucer și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Mărăcinenii tot, cu tot hotarul. Și să se știe hotarele: pînă la Rîul Doamnei.

Iar după aceea, mai sus-zișii dregători ai domniei mele au avut pîră înaintea domniei mele cu ocina Ciumeștii. Și astfel a pîrît satul Ciumești că au și ei ocină peste Rîul Doamnei pînă la Pisc și ei au arat peste Rîul Doamnei. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea satului Ciumești și lege, 12 boieri, ca să le aleagă ocina dinspre aceea a mai sus-zișilor dregători ai domniei mele. Și au umblat și au cercetat și au adeverit acei 12 boieri că nu a avut satul Ciumești nici o ocină peste Rîul Doamnei. Deci domnia mea am prădat satul Ciumești, pentru că au arat pe ocina mai sus-zișilor dregători ai domniei mele, peste Rîul Doamnei. Iar întru aceasta, domnia mea m-am milostivit, de le-am dat averile și numai o grivnă le-am luat domnia mea. Și a rămas satul Ciumești de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-zișilor dregători ai domniei mele, jupan Ivașco mare logofăt și jupan Albul mare clucer, ca să le ⟨fie⟩ acest mai sus-zis sat de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ivașco[3] mare vornic și jupan Stan mare spătar și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mitrea mare comis și jupan Balea[4] mare stolnic și jupan Gonțea mare paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Dragomir mare vornic.

Și eu, Balea, care am însemnat în cetatea de scaun la București, în luna noiembrie 10 zile și ani curgători de la Adam pînă acum, anul 7079⟨1570⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 34v. Copie; altă copie ibidem, ms. 710. f. 629. Traduceri ibidem, S.I., nr. 873 (Vieroș, XXII/5) și mss. 348, f. 89 și 349 f. 15—16.
EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 385—386.

---

[1] În loc de: „таже“.
[2] În loc de: „грнвнȣ“.
[3] În loc de: Dragomir.
[4] În loc de: Badea.

250 1570 (7079) noiembrie 12, București.

† Милостїю божїею, Їѡ Алнѯандрȣ воевода н господннъ въсон землн Ѹггрровлахїнское, сннъ велнкаго н прѣдобраго Мнрча воеводе, сннъ Мнхнев воеводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтѣн н божественѣ монастнр глаголемн Мърцннѣннн, ндеже ест храм архнстратнга Мнханла н Гаврннла н прочїнх бесплътннм, ꙗкоже да мȣ ест село Зъноага, алн половнна, дел Мъндецннлов ѡт Стънчецн, въса, варе елнка се хтнт нзбратн ѡт полю н ѡт шȣм н ѡт водȣ н ѡт сȣх н ѡт по въсом хотаром н ѡт посвȣде, занеже га ест прнложнлн на свѣта монастнр жȣпанница Стана н братїꙗм ен, Драгомнр постелннк н Кръстїꙗн спатар н Нѣгȣл пехарннк н Дръгнч н снпъ ен, Негре постелннк н снпъ Негрев, Кръстїꙗн постелннк, радї дȣше нм н роднтелїе нм. И ещеже га ест прнложнше ѡнем болѣрн внше реченн ѡт прн дьнн поконнаго Мнрча воеводе. И вндѣх господство мн н кннг поконнаго Мнрчев воеводе.

И пак дадоше жȣпанница Стана със братїꙗм сн н съ сновн внше реченн едни челѣд за ацнганн, на нме Бонко със цнганкȣ сн н съ децамн сн, на свѣта монастнр радї дȣшн нм н родїтелїе нм, да нм бȣдет въ вѣчное въспомннанїе.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтѣи и божественѣи монастир више речена, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ и божественим иноком въ пищꙋ, а господство ми и родителїе господства ми въ вѣчное въспоминанїе.

Ѧ потом, Кръстиꙗн постелник, синъ Негрев постелник, има ест прꙋ пред господства ми със мегїꙗши ѡт Зъноагъ радї сїе више речена ѡчинꙋ и село. И тако прѣше мегїꙗши ѡт Зъноага по Кръстїꙗн постелник пред господства ми със нѣкои книге лѣжливе како их ест бил притеснꙋл Кръстїꙗн дворникꙋл, прѣдедꙋ Кръстїꙗнов постелник, ꙋ силост его. Ѧ ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, съ въсѣми чьститими правителїе господства ми и изнаидох и истинствовах господства ми како не сꙋт имали мегїꙗши ѡт Зъноага ни една метѣх над дел Мъндещилор. И тако ѡсташе мегїꙗши ѡт закон ѡт пред господства ми и раздрал съм господство ми книге мегїꙗшим, въсех, колико сꙋт биле лъжливе. Ѧ Кръстїꙗн постелник пак ест дал и приложил село Зъноага на свѣта монатирꙋ глаголеми Мърцинѣни, како ест биѡ и ѡт прѣжде врѣмена, ѡт дьни покоинаго Мирчев воеводе и ѡт дьни покоинаго Петрашко воеводе.

Ѧ потом, ѡтцꙋ їгꙋмен кѵр Михаил със братїꙗм ѡт свѣта монастир више рѣх не възможе ꙋпокоити се ѡт тех мегиꙗши ѡт Зъноага, нꙋ пак имали сꙋт пренїе пред господства ми радї сїе више речена село, Зъноага. И тако прѣше мегїꙗши ѡт Зъноагъ како сꙋт притеснени ѡт болѣри ѡт Стъничещи. Ѧ ꙋ тем, господство ми дадох мегїꙗшим ѡт Зъноага закон, к͠ї болѣри, да заклет како не сꙋт продали, ниже сꙋт поклонили и не имат болѣри ѡт Стъничещи ни една метѣх със село Зъноага, анꙋ сꙋт претеснени. Ѧ ѡни не възмогоше донесити тех к͠ї болѣри пред господства ми никакоже, нꙋ ѡсташе мегїꙗши ѡт Зъноага ѡт закон ѡт пред господства ми и втори крат.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтѣи и божественѣи монастир[1] више речена, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и ѡхабник и божественим иноком въ пищꙋ и въ ꙋкрѣпленїе а господства ми и родїтелїе господства ми вѣчное въспоминанїе.

Єщеже и заклинанїе поставлех господство ми: кто хокет розорити сїе ꙋтакмежїю, да бꙋдет проклѣт ѡт т҃нї свѣтих ѡтци еже въ Некене.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики логофет и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник. И исправник, жꙋпан Стоика велики постелник.

Исписах аз, Стан Ротѣнꙋл логофет[2], мѣсеца ноемврїе к͠ї дьни, въ настолни градѵ Бꙋкꙋрещи, текꙋщим лѣтом ѡт Ѧдама, в лѣт ҂зоѳ.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Mărgineni, unde este hramul arhistrategilor Mihail și Gavril și al celorlalți fără de trup, ca să-i fie satul Zănoaga, însă jumătate, partea Mândeștilor din Stâncești, toată, oricît se va alege din cîmp și din pădure și din apă și din uscat și de peste tot hotarul și de pretutindeni, pentru că au dăruit-o sfintei mănăstiri jupanița Stana și frații ei Dragomir postelnic și Cîrstian spătar și Neagul paharnic și Drăghici și fiul ei, Negre postelnic și fiul lui Negre, Cîrstian postelnic, pentru sufletul lor și al părinților lor. Și încă au dăruit-o acești boieri mai sus-ziși, din zilele răposatului Mircea voievod. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mircea voievod.

Și iarăși au dat la sfînta mănăstire jupanița Stana cu frații săi și cu fiii mai sus-ziși un sălaș de țigani, anume Voico cu țiganca lui și cu copiii săi, pentru sufletul lor și al părinților lor, să le fie de veșnică pomenire.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri mai sus-zise, ca să-i fie ocină şi ohabă şi dumnezeieştilor călugări de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire.

Iar după aceea, Cîrstian postelnic, fiul lui Negrea postelnic, a avut pîră înaintea domniei mele cu megiaşii din Zănoaga pentru această mai sus-zisă ocină şi sat. Şi aşa au pîrît megiaşii din Zănoaga pe Cîrstian postelnic înaintea domniei mele cu nişte cărţi mincinoase că i-a cotropit Cîrstian vornic, strămoşul lui Cîrstian postelnic, cu sila. Şi întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat şi am adeverit domnia mea că n-au avut megiaşii din Zănoaga nici un amestec peste partea Măndeştilor. Şi aşa au rămas megiaşii de lege dinaintea domniei mele şi am rupt domnia mea cărţile megiaşilor, toate, cîte au fost mincinoase. Iar Cîrstian postelnic iarăşi a dat şi a dăruit satul Zănoaga sfintei mănăstiri numite Mărgineni, cum a fost şi dinainte vreme, din zilele răposatului Mircea voievod şi din zilele răposatului Petraşco voievod.

Iar după aceea, părintele egumen chir Mihail, cu fraţii din sfînta mănăstire mai sus-zisă, n-au putut să se liniştească de acei megiaşi din Zănoaga, ci iarăşi au avut pîră înaintea domniei mele pentru acest mai sus-zis sat, Zănoaga. Şi aşa au pîrît megiaşii din Zănoaga că sînt cotropiţi de boierii din Stănceşti. Iar întru aceasta, domnia mea am dat megiaşilor din Zănoaga lege, 12 boieri, să jure că n-au vîndut, nici n-au închinat şi n-au boierii din Stănceşti nici un amestec cu satul Zănoaga, ci sînt cotropiţi. Iar ei n-au putut să aducă aceşti 12 boieri, înaintea domniei mele nicicum, ci au rămas megiaşii din Zănoaga de lege dinaintea domniei mele şi a doua oară.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri [1] mai sus-zisă, ca să-i fie ocină şi ohabnic şi dumnezeieştilor călugări de hrană şi de întărire, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire.

Încă şi blestem am pus domnia mea: cine va strica această întocmire, să fie blestemat de 318 sfinţi, cei de la Nicheia.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic. Şi ispravnic, jupan Stoica mare postelnic.

Am scris eu, Stan Roteanul logofăt [2], luna noiembrie 12 zile, în cetatea de scaun Bucureşti, cursul anilor de la Adam, în anul 7079 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/41. Orig., perg. (40 × 32), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 387—388 (sub noiembrie 18).

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.
[2] În criptogramă: цлѰѣсѸо олз.

251 1570 (7079) noiembrie 14, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсеи земле Ѹггрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнев воевод. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣринꙋ господства ми, жꙋпан Кръстїꙗн постелникꙋ, със синови си, елици мꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест

село Бънещїи ѡт Рꙋꙗ, въси, със въсои хотаром, понеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ.

Ѧ потом, болѣринꙋ господства ми, Кръстїꙗн постелник, имаше пренїе пред господства ми със жꙋпаница Станка ѡт Корнъцѣни и със синови еи и със Дръгич постелник. И сице прѣше жꙋпаница Станка и синови еи и Дръгич пред господства ми како сꙋт покꙋпили ѡни село Бънещїи въси ѡт родїтел Кръстїꙗнов постелник, жꙋпан Негре постелник, за ҂и҃҂ї аспри. Таже, ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и закон, съ въсими чьститїе правителїе господства ми и истинствовах господство ми како сꙋт заклели жꙋпаница Станка със синови си и Дръгич въ дьни покоинномꙋ Петрашко воевода, със в҃ї болѣри, како сꙋт били покꙋпили више реченною село, за ҂и҃҂ї аспри.

Ѧ потом, болѣринꙋ господства ми, жꙋпан Кръстїꙗн постелник, ѡн възимал ест ѡт пред господства ми закон над закон, к҃д болѣри, да заклет како не ест продал родїтел его Негре постелник село Бънещїи, нꙋ биѡ га ест притеснꙋл Бентилъ дворник, тере мꙋ ест биѡ ꙋметнил ҂з҃ аспри със силостїю. И ещеже видѣх и господство ми, кꙋпно със ѡтцꙋ архїмитрополит, кѵр владїцѣ Євтимїе, книгꙋ еже сꙋт имали жꙋпаница Станка зı покꙋпленїе, ере ест биѡ исхабена и ѡстрꙋжена где сꙋт били ҂з҃ аспри тере сꙋт поставили ҂и҃҂ї аспри. Сице донесе Кръстїꙗн постелник тех к҃д болѣри пред господства ми на дьнъ и заклеше. Ѧ жꙋпаница Станка ѡсташе[1] ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох господство ми Кръстїꙗн постелник, ꙗкоже да мꙋ ест село Бънещїи въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и синовом и внꙋком и прѣвнꙋче<том и ѡт ник>[2]ого же непоколѣбимо, по ѡризмо господстеа ми.

Сеже и сведетелїе поставих господство ми: жꙋпан Драгомир вел дворник и Ївашко вел логофет и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и <Стонка постленик>[2]. Исправник, Ивашко вел логофет.

Пис Щефан логофет ꙋ Бꙋкꙋрещии ноемврїе д҃ї дьни, в лѣт ҂з҃оѳ.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милост<їю>[2] б<ожїю>[2], господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Cîrstian postelnic, cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul Băneștii de la Ruia, tot cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, boierul domniei mele, Cîrstian postelnic, a avut pîră înaintea domniei mele cu jupanița Stanca din Cornățeni și cu fiii ei și cu Drăghici postelnic. Și așa au pîrît jupanița Stanca și fiii ei și Drăghici înaintea domniei mele, că au cumpărat ei satul Băneștii toți de la tatăl lui Cîrstian postelnic, jupan Negre postelnic, pentru 18 000 aspri. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adeverit domnia mea că au jurat jupanița Stanca cu fiii săi și Drăghici, cu 12 boieri, în zilele răposatului Petrașco voievod, că au cumpărat mai sus-zisul sat, pentru 18 000 aspri.

Iar după aceea, boierul domniei mele, jupan Cîrstian postelnic, el a luat dinaintea domniei mele lege peste lege, 24 boieri, să jure că n-a vîndut tatăl său Negre postelnic satul Băneștii, ci l-a împresurat Vintilă vornic, care i-a lepădat 7 000 aspri cu sila. Și încă am văzut și domnia mea, împreună cu părintele arhimitropolit, chir vlădica Evtimie, cartea ce a avut-o jupaniţa Stanca de cumpărătură, care a fost stricată şi rasă unde au fost 7 000 aspri de au pus 18 000 aspri. Astfel, a adus Cîrstian postelnic pe aceşti 24 boieri înaintea domniei mele la zi şi au jurat. Iar jupaniţa Stanca a rămas [1] de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Cîrstian postelnic, ca să-i fie satul Băneştii de ocină şi de ohabă şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor <şi de> [2] nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi <Stoica postelnic> [2]. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris Ştefan logofăt în Bucureşti, noiembrie 14 zile, în anul 7079 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 874 (Mitrop. Ţ. Rom. XXXVI/7—8). Orig., perg. (21,5 × 32), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 166 şi 134, f. 67. Copie slavă ibidem, ms. 706, f. 62.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.* nr. 27, 4; Popovici, *Mihai vodă*, 1080. Trad. *DIR*, *B*, 386—387.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.
[2] Loc rupt.

---

252 1570 (7079) noiembrie 27.

„27 noiembrie 7079 <1570>.

Alexandru vodă « jupăneasii Calei de la Brîncoveani, cu fiii ei, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie lor satul Brîncoveanii [ca mai jos, la 12 decembrie [1]], balta Brăncoveanilor şi din jos de cale, între Olturi, pînă unde ară cu plugurile.

[Jurătorii ei] i-au dat jumătate de balta Brăncoveanilor, iar Tudor şi soru-sa Bădeasă de la Hotărani să ţie iar jumătate de balta Brăncoveanilor, iar la calea din jos, între Olturi, nimic ameastec să nu aibă Tudor şi soru-sa Bădeasă, ci să fie jupăneasii Calei balta Brîncoveanilor jumătate şi calea din jos între Olturi toată, pentru că iaste a ei bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină. Şi aşa i-au tocmit pre ei acei 12 boiari... [2] înnaintea domniei meale şi aşa au rămas Tudor şi soru-sa Bădeasă de leage dinnaintea domniei meale ». Întăreşte.

Boierii de la n [1] următor în altă ordine. Scrie мали Бабаки граматик[3]».

După N. Iorga. *Studii şi documente*, V. p. 171. Traducere din sec. al XVIII-lea după orig., hîrtie.

---

[1] În ediţia de faţă, doc. nr. 253.
[2] Loc alb in textul editorului.
[3] Babachi grămătic mic.

253 1570 (7079) decembrie 12, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod, nepotul Mihnii voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele jupînesii Calii de la Brîncoveni cu feciorii ei, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ei satul Brîncovenii tot, cu tot hotarul, pentru că iaste a ei bătrînă și dreaptă moșie de baștină; iar dup-aceia, jupîneasa Calea, ia au avut pîră înaintea domniei mele cu Tudor și cu soru-sa Bădeasă de la Văleni, pentru balta Brîncovenilor. Și așa pîra Tudor și cu soru-sa Bădeasă înnaintea domniei mele pe jupîneasa Calea cum că nu are ia nimic amestic cu această mai sus-zisă baltă a Brîncovenilor, aceia care iaste împrejurul braniștii; nici dentre Olturi, den sus de cale, pînă unde umblă plugurile Brîncovenilor.

Întru aceia, domniia mea am căutat și am judecat cu toți cinstiții boiarii domniei mele, după dreptate și după lege și am dat domniia mea jupînesii Calii 6 boiari și lui Tudor și surori-sii Bădesii alți 6 boiari. Și așa au adus jupîneasa Calea pre acei 6 boiari înnaintea domniei mele de au mărturisit cu sufletile lor cum că iaste balta Brîncovenilor a jup^nesii Calii toată aceia care iaste după braniște; și să știe hotarul dentre Olturi, den jos, den cale, p^nă unde ară plugurile Br^ncovenilor. Iar Tudor și soru-sa Bădeasă, ei nu au putut să aducă pre acei boiari înnaintea domniei mele, ci au rămas dă lege dennaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domniia mea jup^nesii Calii cu feciorii ei, ca să le fie moșiia stătătoare și ohabnică și feciorilor lor, nepoților și strenepoților și dă nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Ivașco vel logofăt i Stan spătariul i Dumitru vistiiariul i Badea stolnic i Mitrea comisul i Gonțea peharnic i jupan Stoica vel postelnic. I ispravnic, Dragomir vel dvornic.

Și am scris eu, Neagul cel mic diiac, în scaunul orașului Bucureștii, meseța dichemvrie 12 dni, leat 7079 ⟨1570⟩.

După G. D. Florescu și Dan Pleșa, *Materiale din arhive particulare*, în „Studii și materiale de istorie medie", V (1962), p. 588—589.
EDIȚII. Iorga, *St. și doc.*, V, 171—172.

254 1570 (7079) decembrie 14, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахииско, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсеи Михнев воевода. Дават господство ми Радȣлов със братием, Драгомир и Албȣл и Иан и със них синови им, елице им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ А<и>[1]иноаса, ѡт пласа Бадев, ѡт дел Ѡнчев, ѡт въса, половини, ѡт вечини и ѡт воденииц и ѡт дръст и <ѡт>[1] полю и ѡт планенȣ и ѡт гора и ѡт над въсах ѡчинȣ, ѡт дол и ѡт гор, ѕ҃ делници, занеже сїе више реченȣ ѡчинȣ бил ест за дединȣ Ѡнчев. Таже, ѡ ест продал ѡи сам за негов добро волю и със знанїе въсем мегеꙗшом и пред господства ми Радȣлов със братиꙗм си, за ҂и҃[2] аспри готови.

Сего радї, дадох и господство ми Радȣлов със братїꙗм си, ꙗкоже да им ест сїе више речени ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, немȣ и синовом емȣ, вноком и прѣвночетом и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлеем господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митре комис и Дȣмитрȣ вистїiар и Баде столник и Гонце пехарник и жȣпан Стоикица велики постелник. Исправник, Ївашко велики лѡгѡфет.

Пис Барнава, въ градȣ ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца декеврїе д҃ї дьни, въ лѣт ҂зоѳ.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea lui Radul cu fraţii, Dragomir şi Albul şi Nan şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în A⟨n⟩ [1]inoasa, din plasa lui Badea, partea lui Oancea, din toată, jumătate, din vecini şi din mori şi din dîrstă şi ⟨din⟩ [1] cîmp şi din munte şi din pădure şi de peste toată ocina, din jos şi din sus, 6 delniţe, pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moştenire a lui Oancea. Astfel, el a vîndut-o singur de bunăvoia lui şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi înaintea domniei mele lui Radul cu fraţii săi, pentru 8 000 [2] aspri gata.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Radul cu fraţii săi, ca să le fie această mai sus-zisă ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris Varnava, în cetate în Bucureşti, luna decembrie 14 zile, în anul 7079 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 785 (Mitrop, Ţ. Rom., XCVI/2). Orig., perg. (19 × 31), pecete timbrată. Cu o traducere din 1907.

EDIŢII. Slav. *Venelin*, 185–186. Trad. *DIR, B*, 388–389.

---

[1] Omis.

[2] Cifră scrisă ulterior peste text răzuit.

---

255 ⟨1570⟩ decembrie 16.

Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воивод восом земли Ȣгровлахское, сииъ великаго и предобраго Мирчѣ воивод, анеѱеȣ Михнѣ воивод Дават господство ми сїю повеленїю господства ми жȣпънецев Калев и сь синовим, елицем Богь припȣстит, ꙗкоже да <и>[1]м ест ѡчинȣ село Ръклȣца въсах и въсом хотаром, <з>[1]анеже ест неинȣ стара и права ѡчинȣ, за дединȣ.

А потом, имаше пренїе [2] жȣпъница Калѣ пред [ни] господства ми със Бъдиславъ ѡт Диѡщи [ѡт Диѡщи]. И сице преше Бъ<ди>[1]слав како ест нихнȣ токо село више писан, за <дѣ>[1]динȣ, аре га ест помиловал покоинаго Радȣл воивод <еже>[1] ест загинȣл на Ръмник. А ȣ тем, господство ми глед<ах>[1] и сȣдит, по прав и по закон, съ въсем честитими правителїи господства ми и дадох господство ми Владиславо и че<т>[1] емȣ закон, в҃ї болери, да заклет како ест иинȣ тоеи село [се] више писах, помиловал ѡт покоинаго Радȣл воивод, иже ест загино на Ръмнико, нест жѹпънниц Калев права н за деднно. Ꙗ Въдислав н чет не[м] моглъ да заклет ннкакоже, нѹ ѡсташе ѡт закон ѡт пред господства мн.

Сего радн, дадох н господство мн жѹпънницев Калев н съ сниовн, ꙗкоже да <н>[1]м ест вь ѡчннѹ н въ ѡхам ннм н сниовнм ен н внѹком н превночнтом нм н не ѡт когоже н потном, порезмо господства мн.

Сеже сфедетїлїе поставлев господство мн: пан Драгомнр велворнк н жѹпан Ивашко вел логофет н Стан спътар н Дѹмнтрѹ вистїꙗр н Митръ комнс н Бадѣ столнк н Гонцѣ пъхарнк н жѹпан Стонкицъ вел постелнк. И исправнк, Драгомнр вел ворнк.

Декемврїе ѕ҃ї дьнн, ҂з҃ов.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calea și cu fiii, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină satul Răcluța toată și tot hotarul, pentru că este a ei veche și dreaptă ocină, de moștenire.

Iar apoi, a avut pîră [2] jupanița Calea înaintea domniei mele cu Vădislav din Dioști. Și așa pîra Vă⟨di⟩[1]slav că este al lui acel sat mai sus-scris, de moștenire, căci l-a miluit răposatul Radul voievod, ⟨care⟩ [1] a pierit la Rîmnic. Iar întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Vladislav și cetei lui lege, 12 boieri, să jure că este al lui acel sat mai sus-scris, miluit de răposatul Radul voievod, care a pierit la Rîmnic, nu este al jupaniței Calea, drept și de moștenire. Iar Vădislav și ceata nu a putut să jure nicidecum, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea jupaniței Calea și cu fiii, ca să le fie de ocină și de ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Și ispravnic, Dragomir mare vornic.

Decembrie 16 zile, 7072 ⟨1563⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Sadova, nr. 715, f. 998. Copie. Traduceri ibidem, ms. 295 f. 7v–8 și 355, f. 1–2 (cu văleatul 7079) și la Bibl. Acad., CMLXX/1 și ms. 2530, f. 410–411 (sub 1571).

Data, după traducerile vechi; ea corespunde domnului și sfatului domnesc.

EDIȚII, Trad. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj.*, 81–82 (sub 1570); *DIR, B,* 389.

---

[1] Omis.

[2] Cuvînt scris deasupra rîndului.

LISTA DOCUMENTELOR CU DATE RECTIFICATE

1566 aprilie 12 (Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 69v-70)	Eliminat, fiind copia unui doc. din 1585 aprilie 14.
1566 aprilie 23 (Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CCC/31 (nr. 1)	Eliminat, fiind rezumatul unui doc. din 1565 septembrie 23; v. *DRH, B, V*, doc. 329.
1566 septembrie 16 (Mihailovici, *Mărturii româneşti*, 344 (în *extras*, 10); Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, 82—83)	v. ⟨1567⟩ septembrie 16, doc. 40.
1566 septembrie 17 (Ştefulescu, *Doc. sl.rom.*, 156—158)	v. ⟨1567⟩ septembrie 17, doc. 41.
⟨1567 septembrie 1—1568 august 31⟩ (*DIR, B*, 248—249)	Eliminat, fiind un fragment din doc. 54.
1568 aprilie 28 (Muzeul de ist. a mnc. Bucureşti, nr. 39 069)	Eliminat, fiind din ⟨1564—1567⟩ aprilie 28; v. *DRH, B*, V, doc. 294.
⟨1568 iunie 29—1569 octombrie⟩ (*DIR, B*, 268—269)	v. ⟨1568 după iunie 14—1569 octombrie 28⟩, doc. 70.
⟨1568 iunie 29—1577 septembrie 18⟩ (*DIR, B*, 269)	v. ⟨1568 după iunie 14—1577 septembrie 28⟩, doc. 74.
⟨1568 iunie 29—1569 octombrie⟩ (*DIR, B*, 270)	v. ⟨1568 după iulie 11—1569 octombrie 28⟩, doc. 84.
⟨1568 iunie 29 — 1575⟩ (*DIR, B*, 271—272)	v. ⟨1568 c. iulie-august—1576 vara⟩, doc. 79.
⟨1568 iunie 29 — 1577 septembrie 18⟩ (*DIR, B*, 272—273)	v. ⟨1568 după iunie 14—1577 septembrie 28⟩ doc. 75.
⟨1568 iunie 29—1577 septembrie 18⟩ (*DIR, B*, 273)	v. ⟨1568 după iunie 14—1577 septembrie 28⟩, doc. 76.
⟨1568 iunie 29—1569 ianuarie 29⟩ (*DIR, B*, 273—274)	v. ⟨1568 după iulie 11—1569 februarie 17⟩, doc. 83.
⟨1568 iunie 29—1577 septembrie 18⟩ (*DIR, B*, 275)	v. ⟨1568 după iunie 14—1577 septembrie 28⟩, doc. 73.
⟨1568 după iunie 29—1577 septembrie 18⟩ (*DIR, B*, 270—271)	Eliminat, fragmentul fiind începutul doc. cu data 1571 septembrie 6, a cărui parte finală se păstrează în copie la Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 158. Reconstituirea, după doc. din 1573 august 20, ibidem, f. 167.
⟨1568—1569⟩ august 31 (Cumpănaşu, *Doc. Grădiştea*, 298)	v. ⟨1577—1579⟩ august 31.
⟨1568⟩ octombrie 23 (*DIR, B*, 296—297)	v. ⟨1569⟩ octombrie 23, doc. 170.
1569 (Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, IV, 17—18)	v. 1569 ⟨după martie 25—august 31⟩, doc. 138.
1569 februarie 15 (Ionaşcu, *Doc. Oltenia*, 107—108)	Eliminat, fiind din ⟨1571⟩ februarie 15.
1569 ⟨martie 29—august 31⟩ (*DIR, B*, 311—312)	v. 1569 mai 31, doc. 147.
1569 mai 8 (Bibl. Acad., MDLVI/2; Bălan şi Cernovodeanu, *Doc. sl. rom.*, 344—347)	Eliminat, fiind din ⟨1571—1574⟩ mai 8.
1569 mai 8 (Arh. St. Buc., S.I., nr. 829; Bibl. Acad., CMLXXVI/339 şi ms. 2 530, f. 394)	Eliminate, fiind traduceri fragmentare ale doc. din ⟨1571—1574⟩ mai 8, citat mai sus.

1569 august 7 (*DIR*, *B*, 322—323)	v. ⟨1568⟩ august 7, doc. 93.
⟨1569 septembrie 1—1570 august 31⟩ (*DIR*, *B*, 325—326)	v. ⟨1570 după octombrie 8—1574 august 7⟩, doc. 237.
1570 (Popovici, *Mihai vodă*, 1080)	v. 1570 noiembrie 14, doc. 251.
1570 ianuarie 9 (Bulat, *Contribuţiuni*, 1—2)	v. 1570 ianuarie 19, doc. 181.
1570 ⟨martie—august⟩ (Florescu şi Pleşa, *Doc. arh. part.*, 592—594)	v. 1570 august 12, doc. 219.
1570 august (Răuţescu, *Topoloveni*, 216)	v. 1570 august 30, doc. 221.
1570 august 7 (Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 78—80)	v. ⟨1569⟩ august 7, doc. 159.
1570—1571 (Nicolăescu-Plopşor *Mon. j. Dolj*, 85—88)	v. ⟨1570 după octombrie 8—1571 august 31⟩, doc. 241.
1570 septembrie 8 (Arh. St. Buc., ms. 186, f. 52)	Eliminat, fiind copia unui doc. din 1571 iunie 13.
⟨1570—1582⟩ septembrie 21 (*DIR*, *B*, 377)	v. ⟨1568—1582⟩ septembrie 21, doc. 109.
1570 noiembrie 18 (*DIR*, *B*, 387—388)	v. 1570 noiembrie 12, doc. 250.
fără dată (Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, 1—3)	v. ⟨1569 după martie 25—1574 august 7⟩, doc. 139.

INDICI

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c. = comună
j., jud. = judeţ
jup. = jupan, jupaniţă
lg. = lîngă
log. = logofăt
menţ. = menţiune
mnc. = municipiu
m-re = mănăstire

or. = oraş
pah. = paharnic
post. = postelnic
ş.a. = şi alţii
top. = toponimic
v. = vezi
vv. = voievod
vist. = vistier

* asteriscul indică numiri dispărute ale unor aşezări omeneşti.

( ) paranteza rotundă cuprinde variantele numelor, iar „menţ." indică lipsa de contemporaneitate.

⟨ ⟩ paranteza ascuţită indică intervenţiile si identificările.

— pauza, pusă la începutul rîndului, arată că forma onomasticului este diferită de cea frecventă.

(?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala relativ la scrierea corectă a numelui — mai ales în traduceri vechi şi copii.

Cuvîntul „probabil" — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de preciziune a localizărilor, cît şi îndoială în cazurile de omonimie.

Imediat după toponimic s-au dat indicaţiile geografice menţionate în text. Identificările s-au făcut în funcţie de împărţirea administrativă actuală, indicîndu-se şi împărţirea pe judeţe istorice. Trimiterile sînt făcute la numărul documentului.

INDICE ONOMASTIC

A

Agripina, călugăriţă, fiica lui Stanciul ban, stăpină în Mărăcini 241.
Alăman, frate cu Danciul şi Gindea, intărit in Stăneşti 189.
Alăman, nepotul lui Prie, vinde parte în Bucşa 152.
Albeni, sat ⟨j. Gorj⟩, parte intărită lui Vladul 41.
Albeşti, sat⟨ j. Buzău⟩, parte dăruită de Albul episcopiei Buzăului 208.
Albul, clucer mare ⟨din Goleşti⟩, fiul lui Radul clucer şi frate cu Ivaşco; stăpin in Uriţi şi Mărăcineni 98, 249.
Albul cumpără parte in Cioroiu 24.
Albul din Fleşti, vinde parte in Pouceşti 179.
Albul, fiul lui Micul, dăruieşte parte în Albeşti episcopiei Buzăului 208.
Albul, frate cu Armeanca ş.a., intărit in Cămineşti 96.
Albul, frate cu Radul ş.a., cumpără parte in Aninoasa 254.
Albul, frate cu Stoian, cumpără parte in Frăsinetul de Cimp 203.
Albul, martor pentru Izvirna 32, 100.
Albul, tatăl lui Oprea vătaf, stăpin in Cirstieneşti şi Văleni 28.
Albul, tatăl vitreg al lui Tudoran şi Radul, infrăţit in Bărcăneşti 53.
Albul Popescul vinde parte in Vilcele 237.
Aldea din Birlui, slugă şi rumân al m-rii Bistriţa 176.
Aldea, popă, intărit peste parte in Gorbăneasca 207.
Alexandra, soacra lui ⟨Radul⟩ Paşadia pah. (menţ.) 20.
Alexandru ⟨**Lăpuşneanu**⟩, domn al Moldovei ⟨1552—1561; 1563—1568⟩, „părintele" lui Petru cel Tinăr 54.
Alexandru ⟨**Mircea**⟩ (Alixandru), domn al Ţării Româneşti ⟨1568—1577⟩ 71, 79; herţeg al Amlaşului şi Făgăraşului (al părţilor de peste munţi) 106, 160, 232, 241; fiul lui Mircea voievod şi nepotul lui Mihnea cel Rău: passim; familie 235; luarea domniei 178; ctitor nou şi donator 90, 170, 194, 235; dă acte: passim.
Alixeni (Lixeni), sat ⟨Alexeni, j. Gorj⟩, părţi intărite lui Stanul şi Dobrei 199; ogor vindut de Dragomir lui Idul 213.
Almăj v. **Hălmăjani**, sat.
Alunul, sat ⟨j. Gorj; azi j. Vilcea⟩ închinat de Dude cel bătrin lui Danciul Zamonea; intărit urmaşilor acestuia, Dumitru log. ş.a. 99.
Amaradia v. **Hamaradia**, riu.
Amlaşul şi Făgăraşul (Amlaş şi Fagaraş), in titulatura domnului Ţării Româneşti 20, 54, 106, 160, 232, 241.
Amza v. **Hamza**.
Ana, mama lui Cirstian ⟨post.⟩ şi soţia lui Negre ⟨post. din Stănceşti⟩; familie 148.
Ana vinde parte in Găguleşti 167.
Anania, mitropolit al Ungrovlahiei ⟨1544—1558⟩, martor 148.
Anastasia, fiica Stanei, familie; in pricină pentru Neagomireşti 95.
Anca din Verneşti, vinde părţi cu vie 26.
Anca, fiica lui Dragos, vinde parte în Tămăşeşti cu vaduri de moară şi grădini 133.
Anca, fiica lui Pascoi, cu parte în Neagomireşti 95.
Anca, jupaniţă din Mărgineni, soţia lui Udrişte fost mare vist.; familie (menţ.) 147.
Anca, jupaniţă, fiica jupanului Radu din Roşia; fiii săi stăpini in Stilpnicioara (menţ.) 169.
Anca, jupaniţa lui Codrea log., fiica lui Isup şi nepoata lui Oancea pitar, stăpină în Purcăreni şi Berceni cu vii, mori şi ţigani 110.
Anca, ţigancă m-rească 228.
Anca vinde vie cu loc in Modruzeşti 21.
Andrei, **Undrei**:
— **Undrei**, nepotul lui Vlaicul clucer din Rumceni, stăpin in Cislău 187.
Andrei, portar (?), „fratele" marelui portar, martor 32, 100.
Andri v. **Crăştugor Andri**.
Anghelu cumpără parte in Cioroiu 24.
Anghel, popă ⟨rumân⟩ din Radovanul, se răscumpără 52.
Anghelina, fiica Stanei, familie; in pricină pentru Neagomireşti 95.
Anghelina, ţigancă boierească 36.
Aninoasa, sat ⟨j. Dimboviţa; azi în mun. Tirgovişte⟩ cu livadă, vii şi vinărici, intărit Mitropoliei 12, 90, 106.

Aninoasa, sat ⟨j. Muscel; azi j. Argeş⟩, delniţe cu rumâni, mori şi munte întărite lui Radul ş.a. 254.
Antonie, ieromonah din Mănăstirea Sfintul Ştefan de la Meteore 118.
Arămeşti, ceată din Pisculeşti 88.
Arbănaş, întărit peste parte în Gloduri 200.
Arefu v. **Haref**, sat.
Argeş (Adormirea), m-re ⟨in or. Curtea de Argeş⟩; vie şi vinărici la Ştefăneşti 132, 220; balta Saltava 126; egumen 132, 220.
Argeş, riu, sate pe ~ 236, 247.
Arhanghelul Mihail, m-re ⟨Arhanghel, j. Vîlcea; azi in mnc. Rimnicu Vilcea⟩; întărire pentru vatra m-rii 18.
Armanca, ţigancă boierească 91.
Armanca vinde parte în Mileştii de Jos 159.
Armeanca, soră cu Albul şi Boba, intărită în Cămineşti 96.
Atanasie, egumen al m-rii Iezer 231.
Atanasie, episcop al Buzăului ⟨1568—1583⟩ 109, 135, 194.
Avramie, egumen al m-rii Nucet 230.
Avrut din Ploeşti, vinde ogoare în Vlăduleşti 33.
Azap, comis, in sfatul domnesc 61—69.

B

Baba v. **Dumitru Baba**.
Baba, tatăl lui Neagoe şi Drăghici in pricină pentru Leurdeni şi Muşeteşti (menţ.) 178.
Babachi (Banachi), grămătic mic, scrie acte domneşti 97, 252.
Babeş, munte ⟨j. Prahova⟩, stinitul boieresc intărit m-rii Snagov 73.
Baciul, martor pentru Găneşti 23.
Badea, Badiul, Badul:
Badea v. şi **Moara Badii**.
Badea cu ceata lui, in pricină pentru Bresniţa 56.
Badea (Bade, Badiul) ⟨diferiţi⟩ cumpără parte in: Cioroiu 24; ~ in Cobia 229; ~ in Prădăliceşti 63.
Badea din Găvăneşti, din Piscani, familie; in pricină pentru averile lui Vlaicul f. mare log. 130; vinde ţigan 35.
Badea din Rătivoeşti, dăruieşte ţigan 35.
Badea ⟨din Roşia⟩, fiul jup. Anca, nepotul jup. Rada; stăpin in Izvirna şi Stilpnicioara 32, 100, 169.
Badea, fiii săi cotropesc parte din Năsipul (menţ.) 50.
Badea, fiul lui Băncilă, cu parte in Pouceşti 179.
— **Badul**, fiul lui Borţun, familie; in pricină pentru Fiereşti 119.
Badea, fiul lui Manea, familie; in pricină pentru Berislăveşti 245.
Badea, frate cu Stan şi Vilsan, cumpără parte in Frăsinetul de Cimp 203.
Badea, ginerele lui Stanciul, infrăţit de socrul său peste parte in Curteni 173.
Badea infrăţeşte pe Necula slugă domnească peste parte in Izvirnea 137.
Badea, logofăt, stăpin in Birseşti 172; v. şi **Badea** scrie acte domneşti şi **Badea Voroveanul**.
Badea, nepotul jup. Rada v. **Badea** din Roşia.
Badea, paharnic ⟨mare⟩, dăruieşte m-rii Dobruşa satul Crivina şi Poiana Ciolanului, cu ţigani (menţ.) 181.
Badea, plasa lui la Aninoasa (menţ.) 254.
Badea, popă din Craiova, tălmăceşte cartea marelui ban (menţ. tirzie) 151.
Badea scrie acte domneşti 18, 222; v. şi **Badea**, log. şi **Badea Voroveanul**.
Badea, slugă domnească, nepotul lui Onica, stăpin in Ioneşti 46.
Badea, slugă domnească, strănepotul lui Danciul Zamonea, stăpin in Alunul 99.
Badea stolnic v. **Badea**, vist.
Badia, ţigan boieresc (menţ.) 211.
Badea, vătaf, familie; vinde parte cu vii in Răzvad 22.
— **Badiul** vinde parte în Runcu 121.
Badea (Bade), vistier mare apoi mare stolnic ⟨**Boloşin**⟩; in sfatul domnesc: mare vistier 82, 83, 86, 87, 89, 91—100, 102—104, 106, 108, 110—113, 115—117, 119—121, 123, 124, 126—131, 133, 134, 136—138, 140—148, 150, 152—154, 156, 159—164, 168—175, 177, 179—181, 185, 186, 189; mare stolnic 192, 194—200, 202—205, 207—210, 212—217, 219, 221, 224, 225, 228—237, 240, 243, 245, 247—251, 253—255; ⟨erori:⟩ Balea 249; Maid 97.
Badea Voroveanul scrie act domnesc 154; v. şi **Badea**, log. şi **Badea** scrie acte domneşti.
Bae de Aramă, ⟨sat, j. Mehedinţi; azi oraş⟩, ispravnic (menţ. 1722) 31.
Baia de Fier, sat ⟨j. Gorj⟩ 68.
Baico, fiul (?) lui Stanciul ban, stăpin în Mărăcini 241.
Baico, popă, intărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Baico vinde parte in Dudeasca 9.
Balaci (Bălaci), sat ⟨j. Teleorman⟩ 12, 22, 232; părţi cu grădini, pomet şi vii întărite lui Dragomir log.; rumâniri 167.
Balaur v. **Bălaur**.
Baldovin scrie act domnesc 180.
Balea cumpără ogor in Cochineşti 173.
Balea din Răzvad, cu ceata lui, în pricină pentru Ruşii lui Chirtop 219.
Balea, fiul lui Stepan şi nepotul lui Balea al Dobrei, intărit peste parte în Bădeni 123.
Balea întărit peste parte in Gorbăneasa 207.
Balea, paharnic ⟨din Pietroşani⟩, soţul jup. Maria şi cumnat cu Petraşco cel Bun, familie; stăpin in Loloeşti, Negoeşti şi Băteşti cu mori, rumâni şi ţigani (menţ.) 91.

Balea scrie act domnesc 249.
Balea stolnic mare 249 ⟨eroare⟩ v. **Badea.**
Balea al Dobrei, bunicul lui Balea, părțile lui în Bădeni și Leotești (menț.) 123.
Balomir, întărit peste parte la Obîrșia Trestiatului 29.
*Balomirești, sat ⟨lg. Teiu, j. Argeș⟩ 20.
*Balomirești, sat ⟨Rîmești, j. Vîlcea⟩ în hotar cu Șușani 31.
Balotă, fiul lui Jiva și frate cu Grozea, vinde ocnă de piatră ⟨la Vaidei⟩ 213.
Balotă, logofăt, familie; vinde parte în Odobeni 34.
Balta Albă, baltă ⟨j. Dolj⟩, vama din pește întărită m-rii Tismana 103.
Balta ⟨a lui⟩ **Boldre,** ~ **Popii,** bălți la Cîrna ⟨Dunăreni, j. Dolj⟩ întărite lui Stepan f. mare clucer 241.
Ban, partea lui în Bădeni 17.
Ban vinde parte în Voinigești 94.
Bana, fiica lui Hasan, familie; cu parte în Măxineni 215.
Banachi v. **Babachi.**
Banciul ⟨diferiți⟩ cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Poucești 179.
Banciul, țigani boierești 45.
Banea, partea lui în Măxineni 215.
Banești v. **Bănești,** sat.
Barbul din Doba, tatăl lui Dumitru și socrul Vlădaiei (menț.) 174.
Barbul, nașul lui Coresi log.; ogorul său la Bărcănești 210.
Barbul, pitar, hotarnic la Colareți 169.
Barbul, postelnic, martor între boierii Jiului 157.
Barbul scrie acte domnești 168, 234.
Barbul, slugă domnească, cu ceata lui, stăpîn în Bodieștii Mici 209.
Barbul vinde parte de moară ⟨în Cacova⟩ 37.
Barbul, vistier, stăpîn în Bălțați și Putrida, cu vad de moară 83.
Barbul Benga, stăpîn de țigani 192.
Barbul Gurgui, martor pentru Mădulari 151.
Basarab voievod v. **Băsărab cel Tînăr** și **Neagoe Basarab.**
Bascov v. **Bațcov,** sat.
Baștea, țigan m-resc 228.
Batea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Batiști, lac la Cîrbești ⟨j. Gorj; azi în mnc. Tîrgu Jiu⟩ 175.
Batoți, sat ⟨j. Mehedinți⟩, drum la ~ 14.
Bațcov, pîrîu ⟨Bascov, j. Argeș⟩, sat pe ~ 179.
Băca, ⟨rumân⟩ din Radovanul, se răscumpără 52.
Bădeasa din Hotărani, din Vădeni, soră cu Tudor, în pricină pentru balta de la Brîncoveni 252, 253.
Bădeni, sat ⟨j. Dîmbovița⟩, hotare; părți întărite lui Radu și Ion; stînă 75.
Bădeni, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 39; parte întărită lui Mecșa post. 17; ~ lui Mihnea pîrcălab și ginerelui său, Neagoe 86, 225; ~ lui Balea 123.
Bădică, datorii plătite lui ~ (menț.) 138.
Bădica, fiul lui Chiciul, familie, întărit peste parte în Vîrleți 88.
Bădica, frate cu Vladul Mîndrul, întărit peste parte în Vîrleți 88.
Bădicea, țigan boieresc 91.
Bădilă, partea lui la Obîrșia Trestiatului 29.
Bădilă, popă din Plopeni, în pricină pentru Șchiopeni și Somești 196.
Bădulești, sat ⟨j. Dîmbovița⟩ în hotar cu Cobia 229.
Băiași, sat ⟨Băiașu, j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Stoica ș.a. 27.
*Băicălești, sat ⟨lg. Gura Cîlnăului, j. Buzău⟩, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic; furt 102.
Bălaci v. **Balaci,** sat.
Bălan cumpără parte în Cioroiu 24.
Bălan, fiul lui Pruncea, familie; înfrățește pe Mihnea pîrcălab peste părți în Bădeni 86.
Bălan, frate cu Stana, partea lui în Curpen 199.
Bălan, ⟨rumân⟩ din Radovanul, se răscumpără 52.
Bălan, țigan m-resc 134.
Bălaur, Balaur:
Bălaur cumpără parte în Seaca 183.
Bălaur, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
— **Balaur,** medelnicer, stăpîn în Colareți; tăiat de Mircea vv. (menț.) 169.
Băldăluiu (Băldălui), pîrîu la Mărăcini ⟨j. Dolj⟩ 241.
Bălelul, top. la Mărăcini ⟨j. Dolj⟩ 241.
Bălești, sat ⟨j. R. Sărat; azi j. Vrancea⟩, parte vîndută de Stănilă și Mihăilă slugilor domnești Pătru și Dan, la vreme de foamete 240.
Bălicioară, partea lui în Jiribești (menț.) 102.
*Bălișoara, sat ⟨lg. Budișteni, j. Buzău⟩, parte întărită Vișei ș.a. 93.
Bălșoara, pîrîu la Mădulari și Șușani ⟨j. Vîlcea⟩ 31, 151.
*Bălțați, sat ⟨probabil lg. Călinești, j. Prahova⟩, parte întărită lui Radul 185.
Bălțați, sat ⟨j. R. Sărat; azi Valea Rîmnicului, j. Buzău⟩, părți cu vad de moară întărite lui Bucșă vornic și Pătru armaș 83.
Băncilă din Poucești, înfrățește pe fiul său vitreg; familie 179.
Bănești v. și **Bunești,** sat.
Bănești, partea Băneștilor la Cobia 229.
— **Banești,** sat ⟨Bănești, j. Dîmbovița⟩ 118.
*Bănești, sat ⟨lg. Perișor, j. Dolj⟩, parte întărită lui Flore post., peste care a fost înfrățit de Malce 233.
Bănești, sat ⟨probabil c. Mihăilești, j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩ 47.
Băneștii de la Ruia, sat ⟨j. Vlașca; azi j. Dîmbovița⟩ cu mori, întărit Mitropoliei din Tîrgoviște 105, 201; întărit lui Cîrstian post. 251.

Bănică (?) **Săsean**, martor 188.
Bărăci, vad de moară ⟨lg. or. Buzău⟩ dăruit de Stanciul al lui Tudoran ş.a. Episcopiei Buzăului 109.
Bărăşti, sat ⟨j. Olt⟩ 217.
Bărăşti, sat ⟨j. R. Sărat; azi Oreavul, j. Buzău⟩, părţi intărite lui Bucşă medelnicer ş.a. 83.
Bărcan, comis mare ⟨din Tirnava⟩, in sfatul domnesc 1—7, 9—13, 15—22, 24—30, 32—53, 55—58.
Bărcan, întărit peste parte in Gorbăneasca 207.
Bărcăneşti, sat ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploieşti⟩, parte dăruită de doamna Roxanda lui Ştefan 15; părţi intărite lui Coresi log. 33, 43, 53, 210.
Băsărab cel Tinăr, domn al Ţării Româneşti ⟨1477—1482⟩, carte de la ~ 209.
***Băşeneşti**, sat ⟨lg. Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 40.
Băşicea (**Băşiceaoa**), **Băşiceaua lui Rălan**, topice la *Cornenii din Coastă ⟨lg. Lunca, j. Ialomiţa⟩ 239.
Bătăşani, sat ⟨j. Vilcea⟩ in pricină de hotar 151.
Băteştii sat ⟨j. Prahova⟩, parte cu rumâni şi mori intărită Mariei, jup. lui Balea pah. 91.
Băzan, partea lui în Radovanul 52.
Beja, ţigan boieresc 216.
Bejan cumpără parte in Bircă 166.
Belă, partea lui Radoveanul 52.
Belcea scrie act domnesc 182.
Belciu, popă, cumpără parte în Tudoreştii lui Melică 177.
Belciug, sat (?) ⟨j. R. Sărat; azi Belciugele, j. Vrancea⟩, parte vindută de Stanciul lui Cirloman, la vreme de foamete 215.
Belea, întărit peste parte in Gorbăneasca 207.
Belgrad, oraş ⟨R. S. F. Iugoslavia⟩ 172.
Belituri, top. la Haref ⟨Arefu, j. Argeş⟩ 49.
Benga v. **Barbul** ~ şi **Stanciul al lui Benga**.
Bercea v. şi **Lacul lui Bercea**.
Bercea din Săveşti, socrul lui Cuciucul enicer 46.
Bercea, logofăt, scrie acte domneşti 88, 98, 162.
***Berceni**, sat ⟨probabil lg. Purcăreni, j. Argeş⟩, parte cu vie întărită lui Codrea log. şi jup. sale Anca 110.
***Berceni**, sat ⟨probabil lg. Toporu, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩, drum la ~ 218.
Berilă ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Cochineştii de Jos 173; ~ în Gruiul cu Anini 37.
Berislăveşti, sat ⟨j. Argeş; azi j. Vilcea⟩; vie dăruită de Dragomir nepoatei sale, Stanca 27; parte intărită lui Neagoe ş.a. 245.
Berivoeşti, sat 218.
Berivoeşti, sat ⟨Berevoeşti, j. Muscel; azi j. Argeş⟩, parte întărită lui Vlaicu log. şi fratelui său Mihnea 10.
Bica schimbă răzor in Bărcăneşti 210.
Bicoe, ţigan m-resc 44.
***Bilogeşti**, sat ⟨Bălăceştii de Sus, Ceauru, j. Gorj⟩, parte vindută de Ţepşa şi Danciul lui Dumitru ş.a. 117.
Biserica Curvelor, top. la balta Săltava ⟨j. Ialomiţa⟩ 126.
Biserica Veche, top. la Cacova ⟨j. Vilcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Bistreţul, baltă ⟨j. Dolj⟩, vama din peşte intărită m-rii Tismana 104; parte intărită lui Ivaşco stolnic şi Albul clucer 98.
Bistreţul cel Mare, baltă la Cirna ⟨j. Dolj; azi Dunăreni⟩ întărită lui Stepan f. mare clucer 241.
Bistriciorul, baltă la Cirna ⟨j. Dolj; azi Dunăreni⟩, intărită lui Stepan f. mare clucer 241.
Bistriţa (Adormirea), m-re ⟨j. Vilcea⟩, metoh: Crucişoara *66*; sate, bălţi, girle 2, 89, 108, 115, 124, 127, 195, 248; ţigani 176;
· slugă şi rumân al m-rii trimis să stringă venitul din satele m-rii 176; pricină cu m-rea Tismana 2;
egumeni 89, 108, 115, 124, 127, 176.
Bicleş v. **Dragomir Bîcleş**.
Bîra infrăţeşte pe Stepan f. mare clucer peste parte in Cirna 241.
Bîra (**Biră**) ⟨diferiţi⟩ intărit peste parte in: Brătuia 19; ~ in Gorbăneasa 207.
Bîrca, sat ⟨j. Olt⟩, parte vindută de Mircea ş.a. lui Stoica ş.a. 166.
Bircă ⟨diferiţi⟩ intărit peste parte in Gorbăneasca 207.
Bîrcă, ţigani boiereşti 216.
Bîrcă vinde ogoare in Vlăduleşti 33.
Bîrlueţ, piriu ⟨Burluieţ, afluent al Burluiului, j. Vilcea⟩ 31.
***Bîrluiu**, sat ⟨Bărăşti, c. Morunglav, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 176.
Bîrseşti, sat ⟨j. Gorj; azi in mnc. Tirgu Jiu⟩ 192.
***Bîrseşti**, sat ⟨j. Ialomiţa; or. Urziceni⟩ cu vad de moară şi rumâni vindut de Dragul lui Stan cel Gros; întărit lui Badea log. 172.
Bîrseşti, sat ⟨Birzeşti, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 160.
Bîrtan cumpără parte in Lipov 180.
Birzoe, ţigan m-resc 164.
Bisca v. **Gura Bîscii**, sat.
Bisca, riu ⟨Bisca Chiojdului, afluent al Buzăului⟩, sate pe ~ 55, 129, 198, ⟨244⟩.
***Blagodeşti** j. Ialomiţa, sat ⟨Lunca⟩, părţi intărite m-rii Cricoveni, dania lui Drăghici mare comis ş.a. 149; parte cu moară intărită popii Ivan grămătic 8, 16, 42, 202; parte vindută de Stan Sprinten popii Tabac 70; ciumă 8, 16, 42, 202.
Blatniţa, top. ⟨probabil la Măceşul de Jos, j. Dolj⟩, bălţi la ~ 103.
***Bledeş**, sat ⟨lg. Lunca, j. Ialomiţa⟩ în hotar cu *Cornenii din Coastă 239.
***Blestematele**, sat ⟨Bădila, j. Buzău⟩, săteni cneziţi 122.

Boba, jupîneasă, mama lui Stan banul, ⟨soră cu Mircea Ciobanul⟩ (menţ.) 31.
Boba, soră cu Albul şi Armeanca, familie; partea ei în Cămineşti 96.
Boboc din Steanca, în pricină pentru Vîrleţi 88.
Bobolea, logofăt, grămătic, în pricină pentru Vîrleţi 88.
Bocotan, jupan, cumpără parte în Tudoreşti 111.
Bocoviciorul, pîrîu la Bocoviciorul ⟨j. Mehedinţi; azi j. Dolj⟩ 76.
Bocoviciorul, sat ⟨Bucovicior, j. Mehedinţi: azi j. Dolj⟩, hotare; întărit lui Radu post. ş.a. 76.
Bodéni, sat ⟨Budeni, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩, parte întărită lui Danciul şi Oprea postelnici 171.
*__Bodieştii Mici__, sat ⟨probabil lg. Făurei, j. Buzău; azi j. Brăila⟩ întărit slugii domneşti Barbul ş.a. cu cetele lor 209.
*__Bodineşti__, sat ⟨probabil lg. Gogoşari, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 67.
Boe v. **Boia**.
Bogăteşti, sat ⟨j. Muşcel; azi Fîntînea, or. Cîmpulung, j. Argeş⟩ 97.
Bogdan, logofăt mare (f.), tatăl lui Tatul, dăruit de Mircea Ciobanul cu parte în Topoloveni (menţ.) 20.
Bogdan, portar, martor pentru Sălătruc ş.a. 217.
Bogdan ⟨diferiţi⟩, partea lui în Radovanul 52. **Bogdan** vinde parte în Sămăileni 218.
*__Bogdăneii de la Codmeana__ (Vîltureşti), sat ⟨lg. Răchiţele, j. Argeş⟩ întărit m-rii Bistriţa, dania jup. Vîltur 89.
Bogdănici, în pricină pentru Băleşti 240.
Boia cumpără parte în Lipov 180.
Boia, ţigan m-resc 164.
Boja, soră cu Oprea vătaf, vinde delniţă în Cîrstieneşti 28.
Bojin, fiii săi în pricină pentru Sălcuţa (menţ.) 3.
Bojoreni v. **Bujoreni**, sat.
Boldeşti, sat ⟨c. Boldeşti Grădiştea, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 156.
Boldre v. **Balta** ⟨a lui⟩ **Boldre**.
Bolea, hotarul lui la Urlătoi (menţ.) 224.
Boloşin, tatăl Stancăi (menţ.) 35.
Bonta v. **Rîpa Bontii**.
*__Bonteni__, sat ⟨lg. Boanta, j. Romanaţi; azi Preajba de Pădure, j. Dolj⟩, părţi întărite lui Neagomir şi Neagoe 6.
Bora, logofăt, tatăl lui Gherghina scriitor de acte domneşti (menţ.) 174.
Borăşti, sat ⟨probabil Boroşteni, j. Gorj⟩ 169.
Borcea, frate cu Vladul şi Neaga, întărit peste parte în Vîrleţi 5, 88.
Borce, înfrăţit în Blagodeşti, martor 71.
Borcea, partea lui în Gorbăneasca 207.
Borda vinde parte în Stoileşti 167.
Borleşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 179.
Borte, logofăt mare (f.) ⟨eroare⟩ v. **Burtea**, vornic mare.
Borţun, tatăl lui Lazăr ş.a., vinde funii în Fiereşti (menţ.) 119.
Bosnia, ⟨provincie, R. S. F. Iugoslavia⟩, negustor din ~ în Ţara Românească 68.
Bostan v. şi **Stan Bostan**.
Bostan, tatăl lui Stan, familie; partea lui în Mărăcinenii Cracei (menţ.) 153.
Bostea schimbă răzor în Bărcăneşti 210.
Boşca, pîrcălab ⟨Mocşa pîrcălab de Rîmnic⟩, tatăl Iovanei, partea lui în Copăceni (menţ.) 146.
Boteni, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩, parte cu rumân întărită lui Micul 197.
*__Boteşti__, sat ⟨probabil lg. Văleni, j. Argeş⟩, parte întărită lui Oprea vătaf 28.
Boteşti, top. la Cacova ⟨j. Vîlcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Boţea v. **Poiana Boţei**.
Brad, partea lui în Budişteni 4.
Braia, frate cu Duca şi Dragotă, întărit peste parte în Vîrleţii Vladului 5.
Branu, fiul lui Radul şi frate cu Stan, întărit în Runcu 121.
Bran ⟨diferiţi⟩, partea lui în: Budişteni 4; ~ în Sorocoveni 85.
Bran (Branul) ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Bădeni 75; ~ în Runcu 121.
Braşov, ⟨oraş⟩; sat din Ţara Românească vîndut de pribegi în ~ 74.
Brat v. **Bratul**.
Brata, partea lui în Radovanul 52.
Bratco v. şi **Dealul lui Bratco**.
Bratco, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Bratco vinde parte în Liseni 11.
Brateş cumpără parte în Liseni 11.
Bratul v. şi **Lacul lui Bratul**.
Bratul cel bătrîn din Verneşti, martor 26.
Bratu ⟨din Negeşti⟩ scrie act domnesc 231.
Bratul, întărit peste parte în Bocoviciorul 76.
Bratul (Brat), stolnic mare, apoi mare vistier; în sfatul domnesc: mare stolnic 172–175, 179, 181, 183, 185, 189; mare vistier 192, 194–200, 202–210, 212–221, 224–226, 228–233; ⟨f.⟩ mare vistier 245.
Bratul vinde parte în Dudeasca 9.
Brazdă, top. la Brătuia ⟨j. Gorj⟩ 19.
*__Brădăşani__, sat ⟨probabil lg. Ludăneasca, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩; partea Voicăi întărită lui Neagoe log.; vraci 116.
Brădet, m-re ⟨j. Argeş⟩ dă parte de munte pentru un Tetraevangheliar; egumen 87.
Brădiceni, sat ⟨j. Gorj⟩ 157.
*__Brăeşti__, sat ⟨Rusăneşti, j. Vîlcea⟩ întărit m-rii Dobruşa, dania lui Stanciul spătar 181.
Brăileanul v. **Stoica Brăileanul**.
Brăniştari, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 46.
Brătani, top. la *Cornenii din Coastă ⟨lg. Lunca, j. Ialomiţa⟩ 239.
Brătilă scrie act domnesc 94.
Brătuia, sat ⟨j. Gorj⟩, hotare; parte întărită lui Bîra ş.a. 19.

Brebul, top. la *Cornenii din Coastă ⟨lg. Lunca, j. Ialomiţa⟩ 239.
Bresniţa, sat ⟨Brezniţa-Motru, j. Mehedinţi⟩ întărit lui Oxotie agă 56.
Brîncoveni, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ cu baltă, întărit jup. Calea 77, 252, 253.
Brînzeşul v. **Grumazul Brînzeşului**.
Brugleştiţă, top (?) la *Găguleşti ⟨lg. Balaci, j. Teleorman⟩ 167.
Buciaci vinde livadă la Liseni 11.
Buciumaş, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Bucov, top. la *Găguleşti ⟨lg. Balaci, j. Teleorman⟩ 167.
Bucovicior v. **Bocoviciorul**, sat.
Bucşa, sat ⟨j. Ialomiţa⟩, părţi vîndute de jup. Granda ş.a. lui Vlaicul ş.a. 152.
Bucşan, frate cu Dragomir şi Voico, întărit peste parte în Cochineştii de Sus 173.
Bucşe din Petreşti, în pricină pentru Brătuia 19.
Bucşe, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Bucşă, medelnicer, apoi vornic, frate cu Petru armaş, stăpîn în Dănuleşti 83.
Bucur dă unui boier parte în Maniţa, ca să fie scos de la bir 116.
Bucur, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Bucureşti, oraş, cetate de scaun, scaun domnesc 163; acte domneşti scrise în ~ 2, 5, 9, 11, 13—15, 17—22, 24, 26—28, 30, 31, 34—41, 45—47, 49—60, 64—66, 68, 82, 84, 86, 87, 89, 92—96, 98, 99, 102—104, 110—113, 116, 117, 123, 124, 128, 129, 131, 133, 134, 136—138, 140, 141, 143, 144, 146—150, 153—155, 160, 161, 167, 169—175, 177, 180, 183, 185, 186, 189, 192, 194—198, 200, 202, 204, 205, 207—210, 212, 213, 215—217, 219, 234, 237, 239, 244—251, 253, 254;
Şcoala domnească de la bis. Sfîntul Gheorghe Vechi (menţ. tîrzii) 5, 22, 88, 230.
*__Bucureşti__, sat ⟨Marcea, j. Vîlcea⟩ 99.
Buda v. şi **Dealul lui Buda**.
Buda (Budea) din Cernădia Mare, stăpîn în Cernădia, Baia de Fier şi muntele Păpuşa 68.
Buda (Budul) ⟨diferiţi⟩, întărit peste parte în: Foleşti 195; ~ Gorbăneasca 207; ~ în Popeştii de pe Mociorăţă 104.
Buda vinde ogoare în Voinigeşti 94.
Budeşteni, sat ⟨Budişteni, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩, hotare; părţi întărite slugilor domneşti Oprea şi Cînda 4.
Buia, cetate (?) 217.
Bujor v. **Vîlceaua Bujorului**.
Bujorani (Bojoreni), sat ⟨Bujoreni, j. Vîlcea⟩, partea lui Stan pîrcălab dăruită de doamna Despina lui Stepan log. 113; parte cu vie întărită Catalinei 161.
Bunea ⟨diferiţi⟩, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Bunea, ţigan boieresc 36.
Bunea (Bonea), văr cu Stan Bostan, întărit în Mărăcinenii Cracei 153.
*__Buneşti__, sat ⟨*Băneşti, lg. Perişor, j. Dolj⟩ în hotar cu Mărăcinii 241.
Bunilă cumpără parte în Găguleşti 167.
Burluieţ v. **Bîrluieţ**, pîrîu.
Burtea (Borte), mare vornic (f.) în sfatul domnesc 20, 22, 24, 64, 65; ⟨eroare:⟩ mare logofăt 24.
Buruiană, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Buta, fiul Naicăi din Vîlcele 237.
Buta scrie acte domneşti 77, 92, 155, 208, 237; probabil acelaşi: **Buta**, tatăl lui Stanciu ⟨grămătic⟩ 212.
Butan înfrăţeşte pe Stepan f. mare clucer în Cîrna 241.
Butoiul, m-re v. **Potoc**.
Buzăiani ⟨Buzeşti (?), familie⟩, cu părţi în Cioroiu 24.
Buzău, Episcopie; biserica (Adormirea) 208; sate, vii, branişte 135, 170, 208; ţigani 156, 194; moară 109; episcop 109, 135, 194.
Buzău, oraş 26; locuri şi mori lîngă ~ 109, 135; branişte domnească 135; vii 170; sudeţul şi pîrgarii 109; cluceri 135; biserica Episcopiei 208.
Buzău, rîu, matca veche 224; sate pe ~ 153, 188, 224.
Buzdugan, partea lui în Bădeni 17.
Buzea, întărit peste parte in Gorbăneasca 207.

C

Caba v. **Toma Caba**.
Cacăfoc v. **Dealul lui Cacăfoc**.
Cacova, sat ⟨j. Vîlcea; azi Piscu Mare⟩, părţi întărite popii Radu ş.a. 37.
Calafat, vamă ⟨or. Calafat⟩ întărită m-rii Tismana 103.
Calapod v. **Vladul Calapod**.
Calapor (Calaporii), sat ⟨Calopăru, j. Gorj⟩ întărit cu venitul boieresc lui Oxotie mare agă 48.
Calea, jupaniţă din Brîncoveni, ⟨fiica lui Peia portar⟩, soţia lui Detco armaş şi mama jup. Maria 140; stăpînă în Brîncoveni, Recica şi Răcluţa 77, 140, 252, 253, 255.
Calea, jupaniţă, fiica lui Vladul portar, nepoata lui Şuica vornic, familie; stăpînă în Pietrile, Dedilovul, Voiceşti ş.a. cu mori, vii şi ţigani 216.
Calea, vorniceasa ⟨din Mărgineni, soţia lui Drăghici⟩, dăruieşte parte în Blagodeşti m-rii Cricoveni 149.
Calea... v. şi **Drumul**...
Calea dă Curmeziş, **Calea Săpată**, topice la *Cornenii din Coastă ⟨lg. Lunca, j. Ialomiţa⟩ 239.
Calin v. **Călin**.

Calivit, egumen al m-rii Bistriţa 124, 127.
Calopăru v. **Calapor**, sat.
Calotă, postelnic din Clejani, martor intre boierii Jiului 157.
Caplea din Sălătruc, martor la intocmire 217.
Caplea, jupaniţă ⟨din Vilcăneşti, soţia lui Calotă post.⟩, stăpină in Frasinul şi Filiaşi, cu rumâni 192.
Caplea, jupaniţa lui Negre portar şi mama lui Tatul, stăpină in Ruşii lui Chirtop 219.
Caracal, sat ⟨or. Caracal⟩ 120, 241.
Caran, ţigan boieresc 54.
Carapciul, frate cu Stoica şi Ion, intărit peste loc de casă şi ogoare in Băiaşi 27.
Carpin, sat ⟨Carpen, j. Mehedinţi: azi j. Dolj⟩ in hotar cu Bucoviciorul 76.
Cartiu, sat ⟨j. Gorj⟩ 227.
Carul Pîrgarului, munte ⟨j. Gorj⟩ hotare; intărit lui Cindea şi Buda 68.
Catalina din Bojoreni, fiica lui Stoica, soţia lui Hacica; infrăţită de fratele său, Pribil 161.
Catalina, in pomelnicul dat la Mitropolie de Dragomir vornic 243.
Catalina vinde parte in Mihăeşti 40.
Cazan v. **Căzan**.
Căciulatul, sat ⟨j. Mehedinţi; azi j. Dolj⟩ în hotar cu Bucoviciorul 76.
Călin, Calin:
Călin cumpără părţi în Năneşti, Iaşi şi Şerbăiani 173.
Călin din Cindeşti, în pricină 224.
Călin, intărit peste parte in Turceni 158.
Călin, partea lui in Budeşteni 4.
Călin, tatăl Neacşei şi al lui Radul, aşază pe fiica sa 179.
— **Calin**, ţigan boieresc 54.
Călina, soră cu Maria, infrăţeşte pe Ivan grămătic peste partea ei din Blagodeşti, cu moară 8, 16, 42, 202.
***Călinetul**, sat ⟨lg. Căzăneşti, c. Ghioroiu, j. Vilcea⟩ intărit fiicei lui Firtat vornic, după pricină cu Manea Zgaroe 145.
Cămineşti, sat ⟨probabil Cămineasca, j. Vlaşca: azi j. Giurgiu⟩, parte intărită lui Albul, ş.a. 96.
Căncilă vinde parte din muntele Piscanul 10.
Căpăţîna, pisc la Dănuleşti ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Căpăţîneni, sat ⟨j. Argeş⟩ in pricină de hotar cu satul Haref 182, 214.
Cărămidă vinde parte in Maniţa 116.
***Cărăreni**, sat ⟨Hagieni, j. Ialomiţa⟩ al m-rii Cozia 139.
Cărbunari, top. la Cacova ⟨j. Vilcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Cărpeniş, top. la Cacova ⟨j. Vilcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Cătăuţul, piriu la Dănuleşti ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Căzan, Cazan:
Căzan, cu părţi in Păuşeşti şi Prundeni; donator la m-rea Govora (menţ.) 186.
— **Cazan**, fiul lui Chiciul, familie; intărit in Virleţi 88.
Căzan, fiul lui Manea Vulpariul, familie; cu părţi in Goleşti şi in muntele Cernat 47.
Căzan, vornic ⟨din Ţigăneşti⟩, martor pentru Izvirna 32, 100.
Căzan Dohoreţ, partea lui in Cirbeşti (menţ.) 175.
***Căzăneşti**, sat ⟨lg. Bucşani, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 101.
Cecanul, baltă (?) ⟨probabil lg. Brezniţa, j. Mehedinţi⟩ 141.
Celeiul, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt, in or. Corabia⟩, parte cu baltă şi girlă intărită m-rii Bistriţa, după pricină cu m-rea Potoc 124.
Ceplea, sat ⟨j. Gorj⟩ in hotar cu Turceni 225.
Cernat dă părţi la Siliştea şi Predeşti schimb pentru parte la Tănasie 37.
Cernat, munte ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩, parte intărită fiilor lui Manea Vulpariul 47.
Cernădia j. Gorj, sat; parte cu munte intărită lui Cindea şi Buda 68; **Cernădia Mare** 68.
***Cernăteşti**, sat (?) ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ in hotar cu Budişteni 4.
Cernăteşti, sat ⟨c. Valea Călugărească, j. Prahova⟩, parte cu podgorie şi mori intărită m-rii Glavacioc 72, 150.
Cernea v. **Seciul lui Cernea**.
Cetăţue lingă Dunăre, sat (?) ⟨lg. Batoţi, j. Mehedinţi⟩ 14.
Chera, fiica lui Pirvul, familie; intărită in Sălcuţa 3.
Chera (Chira), jupaniţă din Rumceni, soră cu Vlaicul clucer, stăpină in Dichiseşti, Ţigăneşti şi Mogoşeşti, cu mori, vii şi ţigani 70, 74, 81, 84, 131, 160; donatoare la Mitropolia din Tirgovişte 160.
Chesar ⟨Chisar, viitorul mare logofăt şi mare vornic⟩, in pricină pentru Bădeni şi Leoteşti 123.
Chiajna, doamna lui Mircea Ciobanul şi mama lui Petru cel Tinăr (menţ.) 54.
Chiciul ⟨diferiţi⟩, intărit peste parte in Gorbăneasca 207.
Chiciul, tatăl lui Radul ş.a., intărit in Virleţi 88.
Chiciuri, top. la Bădeni ⟨j. Dimboviţa⟩ 75.
Chie, cumpără parte in Mileşti 159.
Chilie, top. la Cacova ⟨j. Vilcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Chira v. **Chera**.
Chirtop, partea lui in Lipov (menţ.) 168.
Chirtop, ⟨portar⟩, tatăl lui Stan şi al lui Oprea, stăpin in Ruşi (menţ.) 219.
Chisar v. **Chesar**.
***Cincu**, sat ⟨Pruneşti, j. Gorj⟩, parte vindută de Toleagă lui Vladul 41.
Cioara v. **Plaiul Cioarăi**.
Ciolan v. **Poiana Ciolanului**.
***Cioraşti**, sat ⟨probabil lg. Mileşti, j. Dolj; azi in mnc. Craiova⟩ 159.
Ciorîca, in pricină pentru Ciutura 206.

***Cioroi** (Cioroiul), sat ⟨lg. Galiciuica, j. Dolj⟩, părţi întărite lui Mihul ş.a. 24; partea lui Fîrtat întărită lui Miroslav log. ş.a. 80.
Ciortan vinde parte în Haref 49.
Cislău, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ întărit lui Vlaicu clucer 129, 187, 198.
Ciumeşti, sat ⟨j. Argeş; azi Argeşelu, in mnc. Piteşti⟩ 22; în pricină de hotar cu satul Mărăcineni 249.
Ciutura, sat ⟨j. Dolj⟩, parte dăruită de Radul log. lui Stoican 206.
***Cîineşti**, sat ⟨lg. Surpatele, j. Vîlcea⟩, părţi întărite lui Vîlcul ş.a. 112.
Cîlnău, deal la Dănuleşti ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Cîlniştea, rîu ⟨afluent al Glavaciocului⟩, sat pe ~ 9.
Cîmpuşor, livadă la Stoeneşti ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 97.
Cînda (Cîndea) din Cernădia Mare, stăpîn în Cernădia, Baia de Fier şi muntele Păpuşa 68.
Cînda din Comăneşti, în pricină pentru Brătuia 19.
Cînda, martor pentru Găneşti 23.
Cînda, slugă domnească, fiul lui Ţilin, familie; stăpîn în Budeşteni 4.
Cîndeşti, sat ⟨j. Buzău⟩ în pricină de hotar cu satul Urlătoi; popă 224.
Cîrbeşti, sat ⟨j. Gorj; azi în mnc. Tg. Jiu⟩, hotare; partea lui Căzan Dohoreţ întărită m-rii Tismana 175.
Cîrloman cumpără părţi în Măxineni şi Tîmboeşti, unele la vreme de foamete 215.
Cîrlomăneşti, sat ⟨j. Buzău⟩ în hotar cu Săseni 188.
Cîrluci vinde parte în Haref 49.
Cîrna, sat ⟨j. Dolj; azi Dunăreni⟩ cu baltă, întărit lui Stepan f. mare clucer, după înfrăţire cu Petreman şi ceata lui 241.
Cîrpici cumpără parte în Gorbăneasca 207.
Cîrstea din Cochineşti, vinde ogor 173.
Cîrstea, fiul lui Turcul, familie; întărit peste parte în Gloduri 200.
Cîrstea ⟨diferiţi⟩, întărit peste parte în: Frăsinetul de Cîmp 203; ~ în Gorbăneasca 207; ~ în Vîrleţi 88.
Cîrstea, în pricină pentru Stăneşti 189.
Cîrstea, partea lui în Radovanul 52.
Cîrtsea ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: ⟨Cacova⟩ 37; ~ în Cernădia, cu munte, pentru plata dărilor 68; ~ în Cochineşti 173; ~ în Haref 49.
Cîrstian cu ceata lui, în pricină pentru Ţigăneşti 131.
Cîrstian cumpără parte în Cioroiu 24.
Cîrstian din Stănceşti v. **Cîrstian**, post., **Cîrstian**, spătar şi **Cîrstian**, vornic.
Cîrstiian, frate cu Badea vătaf, familie; vinde parte cu vie în Răzvad 22.
Cîrstiian, partea lui în Radovanul 52.
Cîrstian postelnic din Stănceşti ⟨Măndescul⟩, fiul lui Negre post. şi nepotul jup. Stana, familie 148, 196, 250, 251; stăpîn în Băneştii de la Ruia, Zănoaga ş.a. 196, 212, 250, 251; donator la m-rea Mărgineni 250.
Cîrstian, rumân din Piscani, iertat de dajdie 10.
Cîrstian scrie act domnesc 226.
Cîrstian, spătar ⟨din Stănceşti⟩, frate cu jup. Stana, familie 148; dăruieşte parte în Zănoaga m-rii Mărgineni 250.
Cîrstian, vornic ⟨din Stănceşti⟩, strămoşul lui Cîrstian post., familie; stăpîn în Zănoaga (menţ.) 250.
Cîrstian Măndescul v. **Cîrstian** post.
***Cîrstieneşti**, sat ⟨lg. Văleni, j. Argeş⟩, parte întărită lui Oprea vătaf 28, 236.
Clăbuceţul, munte al satului *Cîrstieneşti ⟨lg. Văleni, j. Argeş⟩ întărit lui Oprea vătaf 236.
Clejani, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 157.
Clinceni, sat ⟨probabil j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩ 65.
Coadă, fiul lui Vladul, stăpîn în Cislău 198.
Coadă, vornic, tatăl jup. Stana şi socrul lui Me-şa post., stăpîn în Bădeni (menţ.) 17
Coasta Mare, top. la Turceni ⟨j. Gorj⟩ 225.
Cobia, pîrîu la Cobia ⟨j. Dîmboviţa⟩ 229.
Cobia, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, parte întărită lui Dobrotă şi Badea 229.
Cobil, ocină la *Ioneşti ⟨lg. Strîmba, j. Ilfov; azi Hulubeşti, j. Giurgiu⟩ 46.
Cochineşti, sat ⟨j. Argeş⟩, parte întărită lui Stan ş.a. 173; ~ de Jos, parte întărită lui Ratea ş.a. 173; ~ de Sus, parte întărită lui Bucşan ş.a. 173.
Codeşeşti, ⟨familie⟩ cu parte în Păpuşariul lui Zlatco 7.
Codmeana, rîu ⟨afluent al Vedei⟩, sat pe ~ 89.
Codmeniţa, pîrîu la Pouceşti ⟨Păişeşti, c. Bascov, j. Argeş⟩ 179.
Codoae vinde parte în Frăsinetul de Cîmp 203.
Codrea, logofăt, soţul jup. Anca, familie; stăpîn în Purcăreni şi Berceni, cu mori, vii şi ţigani 110; scrie act domnesc 124.
Codreş, diac mic ⟨din Balaci⟩, scrie acte domneşti 19, 43, 67, 228.
***Codreşti**, sat ⟨lg. Vispeşti j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ întărit m-rii Tisău, dania lui Ivăniş vornic 102.
Coia, în pricină pentru Vîrleţi 5.
Coifan, ţigan boieresc 36.
Colareţi, sat ⟨j. Mehedinţi⟩, în pricină de hotar cu Stîlpnicioara 169.
***Colibaşi** (Calebaşi), sat (?) în hotar cu Mărăcinii ⟨j. Dolj⟩ 241.
Colnicele, top. la Văleni ⟨j. Argeş⟩ 28.
Colnicul, **Colnicul Mare**, topice la Nucet ⟨j. Prahova⟩ 191.
Colţea, partea lui la Stoileşti 167.
Colţea scrie act domnesc 177.
Coluneşti, sat ⟨Coloneşti, j. Olt⟩ 217.
Coman ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în: ⟨Cacova⟩ 37; ~ în Prădăliceşti 63.

Coman, unchiul lui Stănilă şi Dragne, aşază pe nepoţii săi peste partea lui din Gorban 207.
Coman vinde parte de moară în Cacova 37.
Comana, ţigancă boierească 35.
Comoşteni, sat ⟨j. Dolj⟩ întărit lui Radu post. 120.
Comăneşti, sat ⟨Pojogeni, j. Gorj⟩ 19.
Condeiu, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Conţea paharnic v. **Gonţea**.
Copăceni, sat ⟨c. Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, partea lui Boşca pîrcălab cu munte şi silişte cu case întărită lui Neag ş.a. 146.
Copăceni, sat ⟨probabil j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩ în hotar cu Dudeasca 9.
Corbea vinde parte în Iaşi 173.
***Corbi**, sat ⟨lg. Curtişoara, j. Gorj⟩, parte schimbată de m-rea Tismana cu Stoica Dohoreţ pentru parte în Cîrbeşti 175.
***Corcolaţi**, sat ⟨lg. Stăneşti, j. Gorj⟩ 213.
Coresi (Coresie, Corisi), logofăt, fiul lui Coresi log., familie 43, 184, 210; stăpîn în Bărcăneşti, Vlăduleşti şi Miroslăveşti 33, 43, 184, 210; scrie acte domneşti 56, 220; martor 32, 100.
Corise, logofăt, tatăl lui Coresi log. (menţ.) 184.
Corlat vinde parte în Mileştii de Jos 159.
***Cornăţel** (Cornăţelul), sat ⟨lg. Bucovăţ, j. Dolj; azi în mnc. Craiova⟩ dăruit de Marcea post. lui Stan Visul; vîndut lui Stepan f. mare clucer 241.
***Cornăţeni**, sat ⟨*Cornăţel, lg. Mănăstirea, j. Ilfov; azi j. Călăraşi⟩ 105, 251.
Cornea, ţigan zlătar 54.
***Cornenii din Coastă**, ***Cornenii din Vale** (~ de Lîngă Apă), sate ⟨lg. Lunca, j. Ialomiţa⟩, hotare 239; întărite cu mori m-rii Mărgineni, dania boierilor din Mărgineni 147, 238, 239.
***Cornet**, m-re ⟨lg. Feţeni, j. Argeş; azi j. Vîlcea, în mnc. R. Vîlcea⟩ în pricină pentru Voinigeşti 58.
Cornet, top. la Cacova ⟨j. Vîlcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Corni, sat ⟨Cornu, j. Mehedinţi; azi j. Dolj⟩ în hotar cu Piatra 25.
Cornu, top. la Nucet ⟨j. Prahova⟩ 191.
Cortofleş v. **Stanciul Cortofleş**.
Costanda, ţigancă boierească 216.
Costandin cumpără părţi în Cochineştii de Jos 173.
Costandin, ţigani: boieresc 54; ~ m-resc 134.
Costandin Lupoianu (menţ. ult.) 121.
Costea, partea lui în Radovanul 52.
Costea, slugă domnească, cu ceata lui stăpîn în Bodieştii Mici 209.
Costea, ţigani boiereşti 36, 216.
Costeasca, moşie la Şerbăiani ⟨Şerboeni, j. Argeş⟩ 173.
Coşărele Boilor, top. la *Cornenii din Coastă ⟨lg. Lunca, j. Ialomiţa⟩ 239.
Coşotă, ţigan m-resc 134.
Cotea v. **Manea Cotea**.
Coteşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 132.
Cotmeana v. **Codmeana, rîu**.
Cotora, rumîn din Stoeneşti, cu delniţă 97.
Cozia (Sf. Troiţă), m-re ⟨j. Vîlcea⟩; sate 140, 143, 237; egumen 142.
Cracea v. şi **Mărăcinenii Cracei**.
Cracea ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Leuteşti 39; ~ în Stoileşti 167.
Craiova, ⟨oraş⟩ 76;
biserică, popă (menţ. tîrzie) 151; pisar 14; bani de ~ 20, 22, 54, 65, 82, 83, 85—89, 91—94, 98, 99, 102—104, 106, 107, 110—113, 115—117, 119, 120, 123, 128, 131, 133, 136—138, 140, 141, 144, 150—154, 156—163, 165, 166, 168—171, 185, 217, 227, 232; ban al Jiului 108; boierii Jiului 157.
Craiovescu v. **Pîrvul, ban**.
Craioveşti, familie; ocini ale Craioveştilor 56, 158.
Crastiiania (?) vinde parte în Stîrmina 14.
Crăciun, Cruciun:
— **Cruciun** cumpără parte în Cioroiu 24.
Crăciun, fiul lui Stanciul, familie; în pricină pentru Tîrsa 195.
Crăciun, întărit în Vîrleţi 88.
Crăciun ⟨diferiţi⟩, partea lui în Radovanul 52.
Crăciun, ţigan m-resc 181.
Crăşfugor (?) **Andri** vinde parte în Stîrmina 14.
Crentie înfrăţeşte pe Stepan f. mare clucer în Cîrna 241.
Creştina v. **Stan Creştina**.
Creţeşti (Creţăşti), sat ⟨j. Dolj; azi Breasta⟩ 151, 157.
Cricov, Cricoveni, m-re v. **Mărgineni**, m-re.
***Cricov**, sat ⟨lg. Perişor, j. Dolj⟩, parte întărită lui Flore post., peste care a fost înfrăţit de Malcea 233.
***Crivina**, sat ⟨Buciumeni, j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩ întărit m-rii Dobruşa, dania jup. Radul ş.a. 181.
***Crîngari**, sat ⟨lg. m-rea Glavacioc, j. Vlaşca; azi j. Argeş⟩ întărit cu baltă m-rii Glavacioc 120.
Crîngul Tîrgului, branişte lg. or. Buzău 135.
Crîngure, top. la Boteni ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 197.
...croneciu, partea lui la Cochineştii de Sus 173.
***Crucişoara**, m-re (?) ⟨lg. Potelu, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩; biserică întărită m-rii Bistriţa 66.
Crucişoara, top. la *Găguleşti ⟨lg. Balaci, j. Teleorman⟩ 167.
Cruciun v. **Crăciun**.
Cucibeiu, în pricină cu m-rea Valea 51.
Cuciucul, enicer, ginerele lui Bercea din Săveşti, stăpîn în Ioneşti 46.
Cuciul din Poeni, în pricină de hotar cu satul Cislău 198.
Cuciul (Cucio) cumpără parte în Cioroiu 24.
Cucuteni, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩ 75.
Culmea Bradului, munte ⟨j. Gorj⟩ 68.

Curca, țigancă boierească 35.
Curchi, țigani boierești 192, 218.
Curmătura, top. la Budişteni ⟨j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş⟩ 4.
Curmeşat v. **Drumul Curmeşat**.
Curnegru vinde parte în Gorbăneasca 207.
Curpen (Curpeni), sat ⟨j. Gorj⟩, părți întărite lui Stan vătaf ş.a. 199, 213.
Curtea de Argeş, m-re v. Argeş, m-re.
Curteni, sat ⟨probabil Curteanca, j. Argeş⟩, parte întărită lui Badea 173.
Cuşmița, baltă ⟨Potelu, j. Romanați; azi j. Olt⟩ întărită lui Mitrea mare comis 138, 139.

D

Dabul v. şi **Drumul lui Dabul**.
Dabul din Brăniştari, vinde funie în Ioneşti 46.
Dabul din Vilcom, hotarnic la Bucoviciorul 76.
Dabul, pîrîu la *Sumărineşti ⟨probabil j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ 62.
Dadilov v. **Dedilovul**, sat.
Dadul ⟨diferiți⟩, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Dajul, logofăt, diacon, scrie acte domneşti 25, 52, 63; martor 151, 157.
Damian v. **Dămian**.
Dan, bărbatul Vişei care vinde vie în Liseni (menț.) 11.
Dan din Groasa, vinde parte 162.
Dan ⟨diferiți⟩ cumpără: parte în Bilogeşti şi loc de vie 117; ~ vie în Ciorăşti 159.
Dan, în pricină pentru Gloduri 200.
Dan, întărit în Turceni 158, 225.
Dan, martor pentru Blagodeşti 70.
Dan ⟨diferiți⟩, partea lui în: Miceşti (menț.) 13; ~ în Radovanul 52.
Dan scrie act domnesc 190.
Dan, slugă domnească, cumpără în Băleşti, la vreme de foamete 240.
Dan, tatăl lui Vîlcul care vinde în Ohăbița (menț.) 157.
Dan, tatăl Preiei, partea lui în Mirilița (menț.) 115.
Dan, țigan m-resc 181.
Dan, voievod ⟨neidentificat⟩; act menționat de la ~ 88.
Dan al lui Oancea (Dan) din Modruzeşti, vinde vie cu loc 21.
Danciul, armaş din Iaşi, nepotul vlădicăi Efrem, în pricină pentru Preajva, Găojani ş.a. 136, 171.
Danciul dăruieşte țigani lui Ivan mare log.. 36.
Danciul din Brîncoveni, Danciul din Preajva v. **Danciul**, postelnici.
Danciul din Sulimanul, în pricină pentru Mărăcinenii Cracei 153.
Danciul din Vîlcom, hotarnic la Bucoviciorul 76.
Danciul, fiul lui Şarbă şi frate cu Radul, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Danciul, frate cu Gîndea şi Alăman, întărit peste parte în Stăneşti 189.
Danciul, frate cu Oprea şi Radul, vinde vie în Voinigeşti 94.
Danciul, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Danciul, martor pentru Blagodeşti 71.
Danciul ⟨diferiți⟩, partea lui în Radovanul 52.
Danciul, postelnic, frate cu Oprea post., stăpîn în Preajva, Găojani, Bodeni ş.a., cu rumâni 136, 171.
Danciul, postelnic, nepotul jup. Calea, stăpîn în Brîncoveni 77.
Danciul, stăpîn în Corneni (menț.) 238.
Danciul, țigan boieresc 35.
Danciul ⟨diferiți⟩ vinde parte în: Bilogeşti 117; ~ în Cernădia, cu munte, pentru plata dărilor 68; ~ în Iaşi 173; ~ în Plenița şi Piatra 25.
Danciul Zamonea (Danciul), strămoşul lui Dumitru log., Tecuci şi Badea, dăruit cu satul Alunul (menț.) 99.
Daniil, mitropolit al Ungrovlahiei ⟨1566—1568 vara⟩ 12.
Dara, pîrîu la Pouceşti ⟨Păişeşti, c. Bascov, j. Argeş⟩ 179.
Darcea, frate cu Brateş, cumpără în Liseni 11.
Datco, Datcu v. **Detco**.
Dălban, partea lui în Radovanul 52.
***Dălbăneşti**, sat ⟨probabil Tufeni, j. Teleorman; azi j. Olt⟩ 22.
Dămian cumpără parte în Copăceni 146.
Dănilişti, sat ⟨Dănuleşti, j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩, hotare; parte întărită lui Radu spătar ş.a. 83.
Dărman, tatăl lui Manea care vinde în Ioneşti (menț.) 46.
***Dărmăneşti**, sat ⟨Dîrmăneşti j. Muscel; azi j. Argeş⟩ 133.
Dăsnățui, pîrîu ⟨j. Dolj⟩, sat pe ~ 241.
Deadiul v. **Dediul**.
Deagul, fiii săi Stoican şi Moş vînd parte în Balaci (menț.) 167.
Deal, m-re ⟨j. Dîmbovița; mnc. Tîrgovişte⟩ cotropeşte sate ale m-rii Viforîta 232; egumen 79.
Dealul lui Bratco, Dealul lui Buda, dealuri la Româneşti ⟨Romaneşti, j. Vîlcea⟩ 154.
Dealul lui Cacăfoc, deal la *Stîlpnicioara ⟨lg. Stignița, j. Mehedinți⟩ 169.
Dealul Roşiu, deal la Dănuleşti ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Dedilovul, sat ⟨Dadilov, c. Mihai Bravu, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ întărit nepoatelor lui Şuica vornic 216.
Dediul (Deadiul) ⟨diferiți⟩ vinde parte în: Cochineştii de Jos 173; ~ în Balaci 167.
Dediul, vistier, în sfatul domnesc 88.
Deleni, sat ⟨probabil Trestieni, j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩, vătaf 64.
Deoşti v. **Dioşti**, sat.
Desnățui v. **Dăsnățui**, rîu.
Despina (Dospina), doamna lui Neagoe Basarab şi mama doamnei Roxanda 138;

vară cu jup. Despina; dăruieşte părți în Ulița, Bujoreni ş.a. fratelui acesteia, Stepan log. 113.
Despina, doamna, mama lui Alexandru Mircea, în pomelnicul m-rii Preobrajenia de la muntele Sinai (menț.) 235.
Despina (Dospina), jupîneasa lui Stan pîrcălab, vara doamnei Despina şi soră cu Stepan log. (menț.) 113.
Detco, Datco:
Detco v. şi **Gruiul lui Detco**.
Detco, armaş mare (din Brîncoveni), soțul jup. Calea, stăpîn în Recica (menț.) 140.
Detco, în pricină pentru Dobroeşti 4.
— **Datco**, logofăt, martor în cartea marelui ban 151.
— **Datcu** vinde parte în Runcu 121.
Devesel, sat (j. Romanați; azi j. Olt) 24; Deveselenii cu părți în Cioroiu 24.
Dichiseşti, sat (Dichiseni, j. Ialomița; azi j. Călăraşi), partea lui Stoica Gighiri întărită jup. Chera 70, 74.
Diica, mama lui Coresi log., familie; stăpînă în Miroslăveşti (menț.) 184.
Diicul, fiii săi în pricină pentru Sălcuța (menț.) 3.
Dima din Băşeneşti, vinde vie 40.
Dinga, postelnic mare (din Moldova) dăruit de Mircea Ciobanul cu țigani, pentru slujbă 54.
Diniş înfrățeşte pe Stepan f. mare clucer în Cîrna 241.
Dionisie Eclesiarhul traduce hrisov (1792) 143.
Dioşti (Deoşti), sat (j. Romanați; azi j. Dolj) 227, 255.
Dîmbova, pîrîu la Cîrbeşti (j. Gorj) 175.
Dîmbovița, rîu, sat pe ~ 160.
Dîngeşti, sat (j. Argeş; azi j. Vîlcea), parte întărită nepoatelor lui Şuica vornic 216.
Dîrmăneşti v. **Dărmăneşti**, sat.
Dîrstoreşti, ocină la *Ioneşti (lg. Strîmba, j. Vlaşca; azi Hulubeşti, j. Giurgiu) 46.
Doba, sat (j. Vîlcea; azi j. Olt) 174.
Dobra v. **Balea al Dobrei**.
Dobra, cumnată cu Coresi log., familie; vinde în Bărcăneşti 43.
Dobra cumpără parte în Godeni 226.
Dobra, femeia lui Ştefan slugă a doamnei Roxanda; moşteneşte partea bărbatului ei din Bărcăneşti 15.
Dobra, fiica lui Balea pah., nepoată lui Pătraşco cel Bun, stăpînă în Petroşani, Loloeşti ş.a. 91.
Dobra, fiica lui Pîrvul, soră cu Milița ş.a., întărită în Sălcuța 3.
Dobra, fiica lui Stoica şi nepoata lui Pătru Sterpul, stăpînă în hotarul m-rii de la Podure 21.
Dobra, fiica Neagăi, soră cu Tatul, Frăcea ş.a., întărită peste parte în Bisca 55, 244.
Dobra (Dobrana), fiica Stanei, soră cu Muşat, Pascoi ş.a., familie; în pricină pentru Negomireşti 95.
Dobra, partea ei în Radovanul 52.
Dobra, soră cu Ion, întărită în Alixeni 199.
Dobra, țigancă boierească 36.
Dobra (diferite) vinde parte în: Giuleşti 63; ~ în Tudoreşti 111.
Dobre, cumnat cu Bădilă, înfrățit peste parte la Obîrşia Trestiatului 29.
Dobre (diferiți) cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Lipov 180.
Dobre, diacon, scrie act domnesc 113.
Dobre din Nucet, vinde parte 191.
Dobri, fiul lui Manea, întărit peste parte în Gloduri 200.
Dobre, partea lui în Tudoreşti (menț.) 111.
Dobre, rumân din Stoeneşti, cu delniță 97.
Dobreşti v. **Dobroeşti**, sat.
Dobrin, fiii săi, Şerban şi Manea, vînd parte în Balaci (menț.) 167.
Dobrin, frate cu Mardarie din Gărdeşti, întărit în Sorocoveni 85.
Dobrin, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Dobroeşti, sat (Dobreşti, j. Muşcel şi Pădureț; azi j. Argeş) 35; parte întărită lui Cînda şi Oprea slugi domneşti 4.
Dobromir, ban mare al Craiovei şi al Jiului, prim sfetnic 168; stăpîn în Tămăşeşti (f. mare ban) 234; donator la m-rea Lipov 168; în sfatul domnesc: mare ban 82, 83, 86—89, 91—96, 98, 99, 102—104, 106—108, 110—113, 115—117, 119, 120, 123, 128, 130, 131, 133, 136—138, 140, 141, 144, 149, 150, 152—154, 156, 158—166, 169, 170, 171; f. mare ban 185, 199, 216, 217, 232; ispravnic în acte domneşti (ban mare, f. mare ban) 107, 199;
dă cărți 85, 151, 157, 227;
(erori) Dragomir 99, 149, 153, 160.
Dobromir cumpără parte în Cioroiu 24.
Dobromireasa cumpără parte în Lipov 180.
Dobroslav cu ceata lui, în pricină pentru Tîrsa 195.
Dobrotă, clucer, vinde parte în Ioneşti (menț.) 46.
Dobrotă (diferiți) cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Leuteşti 39.
Dobrotă, frate cu Neagul şi Budul, întărit peste parte în Popeştii de pe Mociorăță 104.
Dobrotă, întărit peste parte în Cobia 229.
Doboteasa, ogoarele ei în Budişteni 4.
Dobrovoe, stăpîn în Ohaba, Tismana, Godineşti ş.a. (probabil Dobrovoe pîrcălab, soțul Neacşei din Brîncoveni) (menț.) 2.
Dobruş, postelnic (mare, Stanciul al lui ~), stăpîn în Vaselați, Gabrov, Găvăneştii de Jos şi de țigani 45.
Dobruşa (Intrarea în biserică), m-re (j. Vîlcea); sate şi țigani 181.
Dohoreț v. **Căzan** ~ şi **Stoica Dohoreț**.
Doicilă, ban, în pricină pentru Poganu 231; (eroare) Vucea 231.
Dopan, fiicele sale în pricină pentru Sălcuța (menț.) 3.
Draghia v. şi **Drumul Draghiei**.

Draghia cumpără parte in Seaca 183.
Draghia în pricină pentru Virleţi 5.
Dragne, aşezat de unchiul său, Coman, peste parte in Gorban 207.
Dragne, frate cu Vladul şi Lupul, cumpără părţi in Leuteşti 39.
Dragnea vinde falce in Haref 49.
Dragoi v. **Drăgoi**.
Dragoli, in pricină pentru Blagodeşti 202.
Dragomir, ban mare al Craiovei ⟨eroare⟩ v. **Dobromir**.
Dragomir ⟨diferiţi⟩ cumpără parte in: Birca 166; ~ in Cioroiu 24; ~ in Cochineştii de Sus 173; ~ in Lipia şi in Gomoeşti 93.
Dragomir, diac mic, scrie act domnesc 164.
Dragomir din: Balaci v. **Dragomir**, log.; ~ din Balomireşti, cu ceata sa, în pricină pentru Topoloveni (menţ. ult.) 20; ~ din Băneşti v. **Dragomir**, vornic mare; ~ din Făurei, in pricină pentru Bodieştii Mici 209; ~ din Făureşti v. **Dragomir**, post.; ~ din Găneşti vinde parte 23; ~ din Miroşi v. **Dragomir**, log.; ~ din Slăvileşti, martor intre boierii Jiului 157.
Dragomir, finul Petresei, in pricină cu nepoţii lui Pătru Sterpul pentru m-rea de la Podure 21.
Dragomir, fiul lui Băncilă, cu parte în Pouceşti ⟨Păişeşti⟩ 179.
Dragomir, frate cu Bucşan şi Voico, intărit peste parte in Cochineştii de Sus 173.
Dragomir, frate cu jup. Stana din Stănceşti v. **Dragomir**, post.
Dragomir, frate cu Neacşa, vinde ogor la Alixeni 213.
Dragomir, frate cu Radul ş.a., cumpără in Aninoasa 254.
Dragomir, frate cu Tatomir, lasă fratelui său parte in Mocşăşti 173.
Dragomir, frate cu Vădislav, vinde parte in Liseni 11.
Dragomir, frate cu Vladul şi Radul, intărit in Virleţi 88.
Dragomir, frate cu Vladul şi Ţigan, cumpără in Haref 49.
Dragomir, frate cu Vulpe, intărit in Virleţii Vladului 5.
Dragomir ⟨diferiţi⟩ intărit peste parte in Gorbăneasca 207.
Dragomir, logofăt din Balaci, nepotul jup. Rada 32, 100; stăpin in Izvirna şi Balaci, cu rumâni şi ţigani 32, 100, 167; martor 22; scrie acte domneşti 12, 22, 169, 232; probabil acelaşi: **Dragomir** scrie acte domneşti 21, 134, 200.
Dragomir, logofăt din Miroşi, martor 22.
Dragomir, martor pentru Găneşti 23.
Dragomir, partea lui din Ohaba dăruită de Mircea cel Bătrin m-rii Tismana (menţ.) 2.
Dragomir, postelnic din Făureşti, cu insărcinări domneşti 131.
Dragomir, postelnic, frate cu jup. Stana din Stănceşti,familie 148 ; dăruieşte parte in Zănoaga m-rii Mărgineni, 250.
Dragomir scrie acte domneşti v. **Dragomir**, log. din Balaci.
Dragomir, slugă domnească, întărit în Măniaci 82.
Dragomir, tatăl Voicăi, familie; fiica sa vinde in Ciineşti 112.
Dragomir, unchiul Stancăi, inzestrează pe nepoata sa cu vie în Berislăveşti 27.
Dragomir ⟨diferiţi⟩ vinde parte in: Budişteni 4; ~ in Nucet 191; ~ în Tudoreşti 111; ~ in Voinigeşti 94.
Dragomir, vistier ⟨mare din Orboeşti⟩ cotropeşte satul Runcu 122.
Dragomir, vornic mare din Băneşti, fiul lui Manea, „rudă" cu Vladislav vv. 118; dăruieşte Mitropoliei satul Luciani 243; dăruieşte moaşte Mănăstirii Sfintul Ştefan de la Meteore 118;
in sfatul domnesc: mare vornic 82, 83, 86—89, 91—100, 102—104, 106—108, 110—113, 115—117, 119, 120, 123, 124, 126—131, 133, 134, 136—138, 140—150, 152—154, 156, 158—166, 168—171, 234 235, 237—241, 243—251, 253—255; f. mare vornic 185, 199, 216, 217, 232;
ispravnic in acte domneşti 90, 97, 99, 111, 114, 116, 117, 120, 125, 137, 154, 158—160, 168, 243, 244, 246, 249, 253, 255;
martor 241;
dă carte 132;
⟨eroare:⟩ Ivaşco 249.
Dragomir al lui Vălcea, fiul lui Vălcea partea lui cu vad de moară la Ioneşti (menţ.) 46.
Dragomir al Manei dăruieşte părţi în Vlăduţa m-rii Potoc (menţ.) 223.
Dragomir Bîcleş ⟨Dragomir (din?) Bicleş⟩ intărit in Stirmina 14.
Dragomir Mehedinţul cumpără în Sturzeşti 203.
Dragomir Scurtul (menţ.) 236.
Dragos din Tămăşeşti, tatăl Ancăi, familie; vinde parte cu pădure, vaduri de moară şi grădini 133.
Dragosin, stăpin in Mădulari, Rogojina şi Iacovul 151.
Dragotă din Birseşti, ⟨comis⟩, vinde ţigani 192.
Dragotă, frate cu Duca şi Braia, intărit peste parte in Virleţii Vladului 5.
Dragotă infrăţeşte pe Stepan f. mare clucer in Cirna 241.
Dragotă, partea lui in Miceşti (menţ.) 13.
Dragotă ţine parte in Budeşteni 4.
Dragotă ⟨diferiţi⟩ vinde: plai cu vie la Alexeni 213; ~ vie cu loc ⟨la Frasinul şi Filiaşi⟩ 192; v. şi **Dragotă din Birseşti**.
Dragul, fiul lui Vladul, frate cu Staico şi Coadă, stăpin in Cislău 198.
Dragul schimbă ogor in Bărcăneşti 210.
Dragul ⟨Robul, portar⟩, fiul lui Stan din Măneşti şi al Stanei, stăpin in Birseşti; pribeag in Moldova, rob la tătari 172.
Draica v. **Muşa a lui Draica**.

***Drăculeşti**, sat ⟨lg. Valea lui Alb, j. Olt⟩, în hotar ⟨cu Stoicenii⟩ 114.
Drăgan, frate cu Coresi log., familie; stăpîn în Miroslăveşti cu pădure şi vad de moară 184.
Drăgan, megiaş martor pentru Găneşti 23.
Drăgan, slugă domnească, nepotul lui Onica, stăpîn în Ioneşti 46.
Drăgan, stăpîn în Mădulari, Rogojina şi Iacovul 151.
Drăgan vinde parte în Racoţi 162.
Drăgana, fiica lui Voico, intărită în Gorbăeasca 207.
Drăgana, ţigancă boierească 36.
Drăgani, sat ⟨Drăganu, j. Argeş⟩ în hotar cu Pouceşti ⟨Păişeşti⟩ 179.
***Drăgăneiul**, sat ⟨lg. Bucoviciorul, j. Mehedinţi; azi j. Dolj⟩, drum la ~ 76.
Drăgăşti (?), sat ⟨Drăgăşani, j. Vîlcea⟩, partea lui Fîrtat întărită lui Miroslav log. ş.a. 80.
Drăghici din Cornăţeni v. **Drăghici, post.**
Drăghici din Mărgineni v. **Drăghici**, fiul lui **Drăghici**, ~ fiul lui Udrişte, ~ spătar mare şi **Drăghici**, vornic.
Drăghici din Rudeni, vinde delniţă cu rumâni în Văleni 28, 236.
Drăghici, fiul lui Baba, familie; în pricină pentru vie în Leurdeni şi Muşeteşti 178.
Drăghici, fiul lui Drăghici f. mare spătar şi al Velicăi, familie; dăruieşte satul Corneni cu vad de moară m-rii Cricov ⟨Mărgineni⟩ 147.
Drăghici, fiul lui Stanciul Benga şi nepotul lui Hamza ban; familie 163.
Drăghici, fiul lui Udrişte f. mare vist. şi al Ancăi, dăruieşte satul Corneni cu vad de moară şi ţigani m-rii Cricov ⟨Mărgineni⟩ 147.
Drăghici, frate cu jup. Stana din Stănceşti, familie 148; dăruieşte parte în Zănoaga m-rii Mărgineni 250.
Drăghici, hotarul său la *Gurbanul ⟨lg. Stăneşti, j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩ 204.
Drăghici ⟨diferiţi⟩ întărit peste parte în: Gorbăneasca 207; ~ în Româneşti 154.
Drăghici, partea lui în Alixeni (menţ.) 199.
Drăghici, postelnic ⟨din Cornăţeni, fiul lui Vintilă vornic⟩, în pricină pentru Băneştii de la Ruia 251.
Drăghici scrie act domnesc 91.
Drăghici, socrul lui Neagomir din Plăviceni, partea lui în Pietroşani (menţ.) 174.
Drăghici, spătar mare (f.) din Mărgineni, mare comis, ⟨fiul lui Stoican⟩, soţul Velicăi, familie (menţ.) 147; dăruieşte satele Blagodeşti şi Corneni m-rii Cricov 147, 149.
Drăghici ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Haref 49; ~ în Măxineni 215; ~ în Obîrşia Trestiatului 29; ~ în Seaca 183; ~ Văleni v. **Drăghici** din Rudeni.
Drăghici, vornic ⟨din Mărgineni, fiul lui Staico⟩, dăruieşte satul Corneni m-rii Mărgineni (menţ.) 238.
***Drăgoeşti**, sat ⟨lg. Oeşti, j. Argeş⟩ 67; partea lui Stan pîrcălab dăruită de doamna Despina lui Stepan log. 113.
Drăgoiu, Dragoi:
— Dragoi v. şi **Drumul ⟨lui⟩ Dragoi**.
Drăgoiu, frate cu Mihnea şi Ion, întărit peste parte în Gloduri 200.
Drăgoiu, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Drăgoiu, partea lui în Radovanul 52.
Drăgoiu, tatăl lui Mihul ş.a., întărit peste părţi în Pleniţa şi Piatra 25.
Drăgoi, tatăl lui Stan care vinde parte în Gorbăneasca (menţ.) 207.
Drăguş din Berivoeşti, cu ceata lui, în pricină pentru Berivoeşti şi Năpîrteni 10.
Drăguşin, ban din Hotărani, în pricină pentru Gîndeni 127.
Driiul, partea lui în Radovanul 52.
Drumul... v. şi **Calea**...
Drumul Banului, drum la *Gurbanul ⟨probabil lg. Stăneşti, j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩ 204.
Drumul Curmeşat, drum la *Maniţa ⟨lg. Ludăneasca, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ 116.
Drumul lui Dabul, drum la *Leuteşti ⟨lg. Căldăruşanca, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 39.
Drumul Draghiei, drum la *Gurbanul ⟨probabil lg. Stăneşti, j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩ 204.
Drumul Horjei, drum la *Vîrleţii Vladului ⟨lg. *Floci, Piua Pietri, j. Ialomiţa; azi Giurgeni⟩ 5.
Drumul Lemnelor, drum la Vădastra ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 248.
Drumul ⟨lui⟩ Dragoi, drum la Mărăcini ⟨Mărăcinele, j. Dolj⟩ 241.
Drumul Morii, drum la Balaci ⟨j. Teleorman⟩ 167.
Drumul Rupt, drum la *Stîrmina ⟨lg. Batoţi, j. Mehedinţi⟩ 14.
Drumul Săpat, drum la Mileşti ⟨j. Dolj⟩ 1.
Duca, frate cu Dragotă şi Braia, întărit peste parte în Vîrleţii Vladului 5.
Dude cel bătrîn, închină satul Alunul lui Danciul Zamonea (menţ.) 99.
***Dudeasca**, sat (?) ⟨probabil lg. Călugăreni, j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩, hotare; parte întărită lui Oană şi Micul logofeţi 9.
Duma din Băşeneşti, vinde ogor 40.
Duma, tatăl lui Şerban post. din Pietroşani (menţ.) 211.
Dumbrava, top. la Mărăcini ⟨Mărăcinele, j. Dolj⟩ 241.
Dumitra, fiica lui Ivan, aşezată de tatăl său peste parte cu vie în Moceşti 170.
Dumitru, ban, fiul (?) lui Stan ban, întemeiază satul Urîţi (menţ.) 98.
Dumitru ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în: Bilogeşti şi loc de vie la Plaiul Cioarăi 117; ~ în Cioroiu 24; ~ în Gorbăneasca 207; ~ în Haref 49.

Dumitru din Băneşti, din Borăşti v. **Dumitru**, jupani.
Dumitru din Bujoreni, vinde loc de casă, vie şi ogor în Olteni 107, 161.
Dumitru din Săpata scrie acte domneşti 173, 186; v. şi **Dumitru** scrie act domnesc.
Dumitru din Şăgarcea, slugă a lui Marcea post., dăruit cu parte în Radovan 52.
Dumitru, fiul lui Barbul din Doba, soţul Vlădaei, familie; dă parte în Pietroşani schimb pentru parte în Gostavăţ 174.
Dumitru, fiul popii Mînea din Racoţi; hoţ şi răufăcător, dezmoştenit 162.
Dumitru, fiul lui Radul vornic din Pouceşti, vinde parte în Cîineşti 112.
Dumitru, fiul lui Stoica Picior, în pricină pentru Vădastra 108.
Dumitru, fiul lui Voicea şi frate cu Voicea, în pricină ⟨pentru Bîsca⟩ 244.
Dumitru, frate cu Badea vătaf, familie; vinde parte cu vii în Răzvad 22.
Dumitru, jupan din Băneşti, stăpîn în Goleşti ş.a. (menţ.) 47.
Dumitru, jupan din Borăşti, familie; stăpîn în Stîlpnicioara 169.
Dumitru, logofăt, strănepotul lui Danciul Zamonea, stăpîn în Alunul 99.
Dumitru, ⟨logofăt⟩, vinde parte în Poganu m-rii Iezer 231.
Dumitru, oprit să intre în sate întărite m-rii Tismana 141.
Dumitru ⟨diferiţi⟩, partea lui în Radovanul 52.
Dumitru, postelnic, vinde parte în Stîrmina 14.
Dumitru schimbă loc la Gruiul cu Anini pentru loc la Biserica Veche 37.
Dumitru scrie act domnesc 107; v. şi **Dumitru** din Săpata.
Dumitru, ţigan zlătar 228.
Dumitru, văr primar cu Neculce, vinde în Lipov 180.
Dumitru, vistier mare ⟨din Cepturi⟩, în sfatul domnesc 234–236, 238–241, 243, 244, 246–251, 253–255.
Dumitru ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Băiaşi 27; ~ în Olteni v. **Dumitru** din Bujoreni; ~ în Poganu v. **Dumitru**, log.; ~ în Voinigeşti 94.
Dumitru Baba, ctitorul bisericii Crucişoara *66*.
Dumitru Prodea (Prodea) scrie acte domneşti 1, 183, 185.
Dunăre, fluviu 14, 128, 141.
Dufina, pîrîu la Şuşani ⟨j. Vîlcea⟩ 31.

E

...**ecul**, fiii săi în pricină pentru Sălcuţa (menţ.) 3.
Efrem, egumen al m-rii Bistriţa *176*.
Efrem, mitropolit al Ungrovlahiei ⟨c. 1558–c.1566⟩; unchiul lui Danciul armaş din Iaşi 171; martor 148.
Eftimie (Eftemie, Evtimie), mitropolit al Ungrovlahiei ⟨1568–1576⟩ 90, 105, 106, 160, 243, 251; donator la m-rea Golgota 79; martor 148; dă cărţi 79, 118.
Elhoviţa, sat de la întemeierea ţării ⟨Iloviţa, j. Mehedinţi⟩, hotare; întărit m-rii Tismana 128.
Elina v. **Ilina**.
Eremii, martor pentru Blagodeşti 71.
Evstratie (Ivstratie), egumen al m-rii Snagov 73, 190.

F

Fagaraş, **Făgăraşul** v. **Amlaşul** şi **Făgăraşul**.
Faţa Lupului, top. la Mileşti ⟨j. Dolj⟩ 1.
Fătul, nepotul lui Stănilă, în pricină pentru Blagodeşti 16, 42, 202; martor 71.
Făurei, sat ⟨probabil or. ~, j. Buzău; azi j. Brăila⟩ 209.
Făureşti, sat 131.
Felca cel bătrîn, bunicul lui Felca, familie; cumpără funii în Fiereşti (menţ.) 119.
Felca din Fiereşti, nepotul lui Felca cel bătrîn, familie; întărit peste parte 119.
Fieni, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩ în hotar cu Bădeni 75.
Fiera, diac mic, grămătic, scrie acte domneşti 102, 144, 192, 210.
Fiera şchiopul, fiul lui Neagoe, familie; vinde parte în Balaci 167.
Fiereşti, sat ⟨Herăşti, j. R. Sărat; azi Homeşti, j. Buzău⟩, funii întărite lui Felca ş.a. 119.
Filiaşul, sat ⟨j. Dolj⟩, parte cu rumâni întărită slugilor domneşti Oprea şi Stanciul 192.
Filip cumpără parte în Lipov 180.
Finta cu ceata lui, în pricină pentru Ţigăneşti 131.
Finta, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, popă 23.
Fîntînele, sat ⟨j. Dolj⟩ în hotar cu Radovan 52.
Fîntînele, sat ⟨probabil j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, parte întărită jup. Neacşa 217.
Fîrca vinde parte în Berislăveşti 27.
Fîrcea v. **Frăcea**.
Fîrlofoaia, părţile ei în Vălenii de Sus şi Năieni (menţ.) 102.
Fîrfat, vornic ⟨din Drăgăşani⟩, tatăl jup. Vlădaia 145; stăpîn în Izlaz, Cioroi şi Momoteşti 80.
Fleşti, sat ⟨c. Bascov, j. Argeş⟩, în hotar cu Pouceşti ⟨Păişeşti⟩ 179.
***Floci**, oraş ⟨Piua Pietri, j. Ialomiţa; azi Giurgeni⟩ 88.
Flore, postelnic, înfrăţit în Stejaru, Băneşti şi Cricov 233.
Florea vinde parte în Obîrşia Trestiatului 29.
Floreiu, munte ⟨j. Prahova⟩, stînitul boieresc întărit m-rii Snagov 73.

Floru, ierei, dascăl slovenesc (în menț. tîrzii) 5, 88.
Focșa, „moșul" satului Milești 1.
Folești, sat ⟨j. Vîlcea⟩, parte schimbată de Basarab v. cu Stanciul ș.a. pentru parte în Tîrsa 195.
***Frasinul**, sat ⟨lg. Filiași, j. Dolj⟩, parte cu rumâni întărită slugilor domnești Oprea și Stanciul 192.
Fratea, partea lui în Frăsinetul de Cîmp (menț.) 203.
Frăcea (Fîrcea), fiul Neagăi, frate cu Mihai ș.a., stăpîn în Pătîrlage și Gura Bîscii 55, 69, 244.
Frăgoi, fiul lui Neagoe, frate cu Fiera șchiopul ș.a., vinde parte în Balaci 167.
Frăsinei, top. la Văleni ⟨j. Argeș⟩ 28, 236.
Frăsinel, top. la Popești ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploiești⟩ 104.
Frăsinetul de Cîmp, sat ⟨Frăsinet-Gară, j. Romanați; azi j. Olt⟩, părți cu loc de vatră întărite lui Goideanu ș.a. 203.
Frățilă din Orașul de Floci, în pricină pentru Vîrleți 88.
Frățilă, postelnic ⟨mare, f.⟩, stăpîn de rumâni 122.
Frățilă, în pricină pentru Păpușariul lui Zlatco 7.
***Frecați**, sat ⟨probabil lg. Tisău, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ întărit m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic 102.
Frîncu v. **Stoica al lui Frîncu**.
Frujina, fiica lui Drăghici f. mare spătar ⟨din Mărgineni⟩, familie 147.
***Fugești**, sat ⟨lg. Tega, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ în pricină cu Pătîrlagele 69.
Fuiorea, bunicul lui Gherghe din Rîmnic, partea lui în Voinigești (menț.) 58.
Fumureni v. **Humureni**, sat.
Fundeni, sat 22, 32, 100.
Fundul Micului, top. la Popești ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploiești⟩ 104.
Furca Zlătariului, top. la Milești ⟨j. Dolj⟩ 1.

G

***Gabrov**, sat ⟨lg. Pielea, j. Vlașca; azi Teleorman, j. Teleorman⟩, parte cu vie și rumâni întărită lui Radul pitar și Dobruș post. 45.
Gago v. **Stoica al lui Gago**.
Galeș, diac mic, scrie act domnesc 2.
Ganea v. și **Valea lui Ganea**.
Ganea, diac, scrie act domnesc 41.
Ganea din Plopeni, în pricină pentru Șchiopeni și Somești 196.
Ganea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
***Găgulești**, sat ⟨lg. Balaci, j. Teleorman⟩ în hotar cu Zîmbrești; „pămînturi" vîndute de Tihul ș.a. lui Dragomir log. 167.
Găiș (Găișul), top. la Văleni ⟨j. Argeș⟩ 28, 236.
Gălbează, țigan m-resc 134.
Gălea, popă, cu părți în Bălișoara și Groșani 93.
Gănești, sat ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩, părți vîndute de Dragomir ș.a. popii Mîinea 23.
Găojani, sat ⟨Găujani, j. Vlașca; azi j. Giurgiu⟩, parte cu rumâni întărită lui Danciul și Oprea postelnici 136, 171.
***Gărdești**, sat ⟨lg. or. Drăgășani, j. Vîlcea⟩ 85.
Găvănești, sat ⟨j. Teleorman; azi Vitănești⟩ 130; ~ de Jos, parte cu rumâni întărită lui Radul pitar și Dobruș post. 45.
Găvășțița, baltă la Găvojdibrodul ⟨Grojdibodu, j. Romanați; azi j. Olt⟩ întărită lui Mitrea mare comis 138, 139.
Găvojdibrodul, sat ⟨Grojdibodu, j. Romanați; azi j. Olt⟩ cu bălți, întărit lui Mitrea mare comis 138, 139.
Geamăna, pîrîu la *Mihăești ⟨lg. Călugăreni, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 40.
Ghemuleci, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Ghenadie v. **Ghinadie**.
Ghercea, postelnic, ispravnic de hotărnicie la Românești 154.
Gherghe, Gheorghe:
Gherghe din Rîmnic, cu parte în Voinigești 58.
— **Gheorghe**, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 243.
Gherghe, în pricină cu m-rea Nucet, pentru un țigan 230.
Gherghe, stăpîn în Izlaz, Cioroi, Momotești și de țigani 80.
Gherghelеu, top. la Românești ⟨Romanești, j. Vîlcea⟩ 154.
Gherghina, frate cu Badea vătaf, familie; vinde parte cu vii în Răzvad 22.
Gherghina, logofăt, fiul lui Bora log. 174; stăpîn în Leurdeni 178; scrie acte domnești 47, 174, 179.
Gherghina, pîrcălab ⟨mare, de Poenari⟩, tatăl Gogoșoaei; donator la m-rea Nucet 20.
Gherghina, țigan boieresc 45.
Gheorma, Gheorman, Gherman, Gorma, Gorman v. **Ghiorma**, post.
Ghica, vătaf, întărit peste parte cu vii în Groșani 61.
Ghinadie, egumen al m-rii Butoiul, martor 118.
Ghințea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Ghiorghe postelnic mare 24 ⟨eroare⟩ v. **Ghiorma**.
Ghiorma, Giurma:
— **Giurma** din Calapor, în pricină 48.
Ghiorma, fiul lui Paraschiva, întărit peste parte cu vie în Vernești 26.
Ghiorma (Gheorma, Gheorman, Gherman, Ghiorman, Ghiura, Giurma, Gorma,

Gorman), mare postelnic în sfatul domnesc 1—7, 9—13, 15—22, 24—30, 32—58, 60—69; ispravnic în acte domneşti 13, 20, 26, 44; ⟨eroare:⟩ Ghiorghe 24.
Gighiri v. **Stoica Gighiri.**
Giulea, în pricină pentru Bădeni 246.
***Giuleşti,** parte vîndută de Lup ş.a. lui Stan ş.a. 63.
***Giuleşti,** sat ⟨lg. Măxineni, j. Brăila⟩, hotare 215.
Giura cumpără parte în Tudoreşti 177.
Giura, logofăt ⟨din Stăneşti⟩, hotarnic la Şuşani (menţ.) 31.
Giura, ţigan boieresc 64.
Giurcul, top. la Bădeni ⟨j. Dîmboviţa⟩ 75.
Giurculeţul, top. la Runcu ⟨j. Dîmboviţa⟩ 121.
***Giurgeşti,** sat ⟨lg. Mărgineni, j. Vîlcea⟩ în pricină de hotar 151.
Giurgioae vinde ogoare în Budeşteni 4.
Giurma v. **Ghiorma.**
Giga, frate cu Mihăilă, în pricină pentru Băleşti 240.
Gilcea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Gîlmea ⟨diferiţi⟩ întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Gîlmee, top. la Vlădeşti ⟨j. Vîlcea⟩ 18.
Gîltea cu ceata lui în pricină pentru Cislău 129.
Gîndea, frate cu Danciul şi Alăman, întărit în Stăneşti 189.
Gîndea, partea lui în Bădeni 17.
***Gîndeni,** sat ⟨Potopinu, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ întărit m-rii Bistriţa 127.
Gîra, ţigan boieresc 216.
Gîrba, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Gîrbova, munte ⟨j. Prahova⟩ întărit cu stînitul boieresc m-rii Snagov 73.
Gîrbovi v. **Gorbăvi,** sat.
Gîrla Morii, gîrlă la Miroslăveşti ⟨j. Prahova⟩ 184.
Gîrlici, top. la ***Stîrmina** ⟨lg. Batoţi, j. Mehedinţi⟩ 14.
Glavaciog (Glavaciogul, Glăvăciog, Glăvăciov, Bunavestire), m-re ⟨Glavacioc, j. Vlaşca; azi j. Argeş⟩;
mormintele lui Hamza ban şi ale neamului său 163; sate şi rumâni, vii, mori, munţi, bălţi 72, 87, 150, 163, 222; fîntînă 221;
egumen 221.
Glavaciog, rîu ⟨afluent al Cîlniştei⟩, sate şi bălţi pe ~ 222.
***Glăvăneşti,** sat ⟨lg. Albeşti-Muru, j. Prahova⟩ 212.
Gligorie, dăruit cu parte în Hăeşti 143.
Gligul, ţigan m-resc 228.
***Gloduri,** sat ⟨probabil lg. Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, parte întărită lui Toadir ş.a. 200.
Godeni, sat, parte întărită Dobrei 226.
Godineşti, sat ⟨j. Gorj⟩ întărit m-rii Tismana 2.
Gogoşoaia, jupaniţa ⟨lui Danciu Gogoaşă Craiovescu, Hrusana⟩, fiica lui Gherghina pîrcălab, în pricină cu Alexandra, soacra lui Radu Paşadia pah. 20.
Goideanu, întărit peste parte în Frăsinetul de Cîmp 203.
Goie vinde parte în Cioroiu (menţ.) 24.
Golea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Goleşti, sat ⟨probabil Goleşti, c. Bălileşti, j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş⟩, parte întărită fiilor lui Manea Vulpariul 47.
Golgotha, m-re ⟨Gorgota, j. Dîmboviţa; azi în mnc. Tîrgovişte⟩, pustie şi săracă; dăruită cu moară şi aspri pentru lucrul viilor 79.
Gomoeşti, sat ⟨j. Buzău⟩, parte întărită lui Dragomir 93.
Gonţea (Conţea, Gonţe), mare paharnic în sfatul domnesc 82, 83, 86—89, 91—100, 102—104, 106—108, 110—113, 115—117, 119, 120, 123, 124, 126—131, 133, 134, 136—138, 140—150, 152—154, 156, 159—164, 168—172, 174, 175, 177, 179—181, 183, 185, 186, 189, 192—199, 201, 202, 204—209, 211—216, 218—220, 224—226, 228—237, 240, 241, 243, 245—251, 253—255; ⟨eroare:⟩ postelnic 83.
Gonţea, rumân din Stoeneşti, cu delniţă 97.
Gorban, Gorbăneasca v. **Gurbanul,** sat.
Gorbăvi, sat ⟨Gîrbovii Glăvanele, c. Poşta Cîlnău, j. Buzău⟩ în hotar cu Mărăcinenii Cracei 153.
Gorgan, top. în hotarul bălţii Săltava ⟨j. Ialomiţa⟩ 126.
Gorganul cu Piatră, top. la ***Leuteşti** ⟨lg. Căldăruşanca, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 39.
Gorgănelul, top. la ***Gurbanul** ⟨probabil lg. Stăneşti, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 204.
Gorgota v. **Golgotha,** m-re.
Gorj, judeţ, sat din ~ 68.
Gorma, Gorman postelnic v. **Ghiorma.**
Gostavăţ, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, parte schimbată de Mihail ban cu Dumitru pentru parte în Pietroşani 174.
Govora, m-re ⟨j. Vîlcea⟩, întărire de ocină 114; dăruită cu bani şi obiecte de preţ 186.
Grama, comis, în sfatul domnesc 133.
Granda, jupaniţă, vinde în pribegie parte în Bucşa 152.
Grădişte, pîrîu (?) la Miroslăveşti ⟨j. Prahova⟩ 184.
Grădiştea cu Capetele, top. la ***Gurbanul** ⟨probabil lg. Stăneşti, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 204.
Grăunţă v. **Pătru Grăunţă.**
***Greci,** sat ⟨lg. Măneciu, j. Prahova⟩, în pricină de hotar 82.
Grecul v. şi **Mihai Grecul.**
Grecul vinde parte din muntele Carul Pîrgarului, ca să-şi răscumpere capul 68.
Grigorie v. **Gligorie.**

Grind, top. la *Cornenii din Coastă ⟨lg. Lunca, j. Ialomița⟩ 239.
Groapa Lupilor, top. la Milești ⟨j. Dolj⟩ 1.
Groasa v. **Groșani**, sat.
Grojdibodu v. **Găvojdibrodul**, sat.
Groșani, sat ⟨j. Buzău⟩, parte întărită Vișei și lui Vladul 93.
***Groșani**, (Groasa), sat ⟨Vînăta, j. Gorj⟩ 162; parte cu vie întărită lui Lița și Ghica vătaf 61.
***Groșeț**, sat ⟨lg. Micești, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 78.
Groși v. și **Seciul Groșilor**, top.
Groși, sat ⟨j. Argeș⟩ în hotar cu Poucești ⟨Păișești⟩ 179.
Grozea, fiul lui Jiva și frate cu Balotă, vinde ocnă de piatră ⟨la Vaidei⟩ 213; probabil același: **Grozea** vinde plai cu vie la Alexeni 213.
Grozea, partea lui în Radovanul 52.
Grui, top. la Bujoreni ⟨j. Vîlcea⟩ 161.
Gruiul cu Anini, top. la Cacova ⟨j. Vîlcea⟩ 37.
Gruiul lui Defco, top. la Budișteni ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 4.
Grumazul Brînzeșului, top. la balta Saltava ⟨j. Ialomița⟩ 126.
Grumăzilă cumpără parte în Seaca 183.
Gubavcea, sat ⟨Gubaucea, j. Mehedinți; azi j. Dolj⟩ în hotar cu Bucoviciorul 76.
Gudea, partea lui în Frăsinetul de Cîmp (menț.) 203.
***Gugești**, sat ⟨probabil Brădeanca, j. R. Sărat; azi j. Brăila⟩, parte vîndută de Stanca și Rada lui Pascu și Zbora 165.
Gura Lacului, top. ⟨la Cîrbești, j. Gorj; azi în mnc. Tg. Jiu⟩ 175.
Gura Bîscii (Bîsca), sat ⟨j. Buzău⟩ în hotar cu Cislău ⟨129⟩; lunca Bîscei 198; părți întărite lui Frăcea ș.a. 55, ⟨244⟩.
Gura Pochii, top. la Brătuia ⟨j. Gorj⟩ 19.
***Gurbanul** (Gărban, Gorban, Gorbăneasca) sat ⟨probabil lg. Stănești, j. Vlașca, azi j. Giurgiu⟩, hotare 204; moșie întărită sătenilor din Stănești și Șovîrcul 204; funii întărite lui Bîră ș.a. 207.
Gurgui v. **Barbul Gurgui**.
***Gurguiați**, sat ⟨lg. Chirnogi, c. Ulmu, j. Ilfov; azi j. Călărași⟩ întărit m-rii Viforîta, după pricină cu m-rea Deal 232.

H

Hacica, bărbatul Catalinei, cumpără vie și ogoare în Bujoreni 161.
Hamaradia (Hămărade), rîu ⟨Amaradia, afluent al Jiului⟩, sate pe ~ 1, 192.
Hamza, ban, socrul lui Stanciul Benga, familie; stăpîn în Obislav; mormîntul sau în m-rea Glavacioc (menț.) *163*.
Hamza din Crețești, martor între boierii Jiului 157; în cărțile marelui ban 151, 157.
Hamza, fiul lui Stanciul Benga, nepotul lui Hamza ban din Obislav, familie (menț.) 163.
Hamza Turcul cu ceata lui, în pricină pentru Aninoasa 106.
Haref (Areșani, Harișani, Hăreșani, Hereșani), sat ⟨Arefu, j. Argeș⟩ în pricină de hotar cu satul Căpățîneni 182, 214; părți întărite lui Dragomir ș.a. 49.
Hasan, tatăl Voicăi, cu parte în Măxineni 215.
Hasan, turc din Belgrad, răscumpără rob de la tătari 172.
Hasan, țigan boieresc 54.
Hăești, sat ⟨j. Gorj; c. Tismana⟩, parte dăruită de Ion lui Gligorie 143.
Hălmăjani, sat ⟨Almăj, j. Dolj⟩ în pricină de hotar cu satul Milești; Stan, mare spătar, cneazul Hălmăjanilor 1.
Hămărade v. **Hamaradia**, rîu.
Herăști v. **Fierești**, sat.
Hințea, rumân din Stoenești, cu delniță 97.
Highidișul v. **Vișan Highidișul**.
Hobalțul, fiii săi cu parte în Balaci (menț.) 167.
Hobița v. **Ohăbița**, sat.
Hodobanțul, funie la Balaci ⟨j. Teleorman⟩ 167.
Horja v. **Drumul Horjei**.
Hotarul Turcilor, top. la *Gurbanul ⟨lg. Stănești, j. Vlașca; azi j. Giurgiu⟩ 204.
Hotărani, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ 127, 252.
Hrusana, fiica lui Gherghina pîrcălab și jupanița lui Danciul Craiovescu v. **Gogoșoaia**.
Hulubești, sat ⟨j. Vlașca; azi j. Giurgiu⟩, parte cu vie și moară întărită lui Stanciul log. din Căzănești 101.
Hamureni adică Poenile Mamului, sat ⟨Fumureni, j. Vîlcea⟩ întărit m-rii Dobrușa 181.
Husăineasca, moșie la Vlăduța ⟨j. Argeș⟩ 223.

I

Iacob, cojocar din Sibiu 217.
Iacov cumpără parte în Seaca 183.
Iacovul, sat ⟨Iacovile, j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Stanciul ș.a. 151.
Ialomița, județ, sat din ~ 149.
Ialomița, pădure la Stoenești ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 97.
Ialomița, rîu, sate pe ~ 5, *88*, 217.
Ianăș paharnic mare v. **Ionaș**.
Iane (Ianiu, Iano), mare vistier în sfatul domnesc 1—7, 9—13, 15, 17—22, 24—30, 32—48, 50—54, 56, 57, 60—68.
***Iași**, sat ⟨lg. Hulubești, j. Vlașca; azi j. Giurgiu⟩ 171.
***Iași**, sat ⟨probabil lg. Curteanca, j. Argeș⟩, *parte întărită lui Călin 173.*
Iazărul (Intrarea în biserică), m-re ⟨c. Cheia, j. Vîlcea⟩, întărire de sat; egumen 231.
Idul cumpără ocnă de piatră ⟨la Vaidei⟩ și ogor la Alixeni 213.
Ieremia v. **Eremia**.

Ignat, slugă domnească la ceata armaşilor, se vinde rumân cu partea lui din Balaci pentru plata birului 167.
Ignat, ţigan m-resc 134.
Igoiu, sat ⟨j. Vîlcea⟩; Igoii şi ceata lor în pricină pentru Alunul 99.
Ilie cumpără livadă în Liseni 11.
Ilie, partea lui în Budişteni 4.
Ilina, fiica lui Udrişte f. mare vistier şi a Ancăi din Mărgineni, ⟨jupaniţa lui Ivaşco din Goleşti⟩, familie 147.
Ilovita v. **Elhoviţa**, sat.
Imuroasa, top. la Tămăşeşti ⟨j. Gorj; azi în mnc. Tg.-Jiu⟩ 234.
Ioan v. **Ion**.
Ioana (Iona) cumpără parte în Cioroiu 24.
Ionăş paharnic v. **Ionaş**.
Ioaneş (Ioanăş, Ionaşco) cu parte în Radovanul 52.
Ioica, popă din Tismana, frate cu Voica; întărit peste părţi în Negoieşti şi Ohăbiţa 157.
Ion, Ioan:
Ion cel bătrîn ⟨logofăt⟩; act domnesc scris cu învăţătura lui 127.
Ion (Ioan) ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în: Alexeni 199, 213; ~ în Bădeni 75; ~ în Budişteni 4; ~ în Hăeşti 143; ~ în Pouceşti 179.
Ion din Corcolaţi, vinde ogor 213.
Ion din Groasa, vinde parte în Racoţi 162.
Ion din Muţi v. **Ion**, log.
— **Ioan**, egumen al m-rii Tismana 2, 32, 44, 50, 103, 125, 141, 193, 228.
— **Ioan**, dascăl slovenesc (menţ. tîrzie) 113.
Ion, frate cu Radul şi Neagoe, cumpără parte în Tudoreşti 177.
Ion, frate cu Stoica şi Carapciul, întărit în Băiaşi 27.
Ion ⟨diferiţi⟩, întărit peste parte în: Gloduri 200; ~ în Gorbăneasca 207; ~ în Turceni 158, 225.
Ion logofăt v. şi **Ioan cel bătrîn**.
— **Ioan** (Ion) logofăt al doilea, grămătic, scrie acte domneşti 128, 131, 215; semnează în criptogramă 128, 131, 137.
Ion, logofăt din Muţi, martor 22; scrie act domnesc 166.
— **Ioan** (Ion), logofăt mare în sfatul domnesc 172—175, 177, 179—181, 183, 185, 186, 189, 192, 194—200, 202—210, 212—221, 224—226, 228, 230—233; ispravnic în acte domneşti 172, 173, 175, 177, 178, 182, 185, 189, 192—196, 200, 201, 203, 205, 207, 208, 210—212, 214, 218, 220, 221, 225, 228, 232, 233; ⟨eroare:⟩ Ivan 233.
Ion Pravilă vinde parte de moară în Piteşti, ca să plătească o datorie 78.
Ionaş (Ianăş, Ioanăş, Ionaşco), paharnic mare în sfatul domnesc 34—58, 60—69; ⟨eroare:⟩ stolnic 35.
Ioneşti, sat 32, 100.
***Ioneşti**, sat ⟨lg. Strîmba, j. Vlaşca; azi Hulubeşti, j. Giurgiu⟩, părţile lui Dragomir al lui Vălcea ş.a. întărite lui Oană log. ş.a. 46.
Ioniţă Săulescu, postelnic (menţ. tîrzie) 169.
Iorgu (?) **Săsean**, martor 188.
Iosif, tatăl lui Şain scriitor de acte domneşti (menţ.) 99.
Iova ⟨diferiţi⟩ cu parte în: Lipov 180; ~ în Radovanul 52.
Iovana, fiica lui Bocşa ⟨Mocşa⟩ pîrcălab, vinde parte în Copăceni 146.
Iscrul, diac, scrie act domnesc 26.
Islaz v. **Izlaz**, sat.
Isuf, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 243.
Isup, tatăl jup. Anca şi socrul lui Codrea log., familie; stăpîn în Purcăreni şi Berceni cu vii, mori şi ţigani 110.
Isvarna v. **Izvirna**, sat.
Iuga vinde ogor în Vaidei 213.
Ivan ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Pouceşti 179.
Ivan din Blagodeşti v. **Ivan**, popă.
Ivan, fiul lui Drăgoi, familie; întărit peste părţi în Pleniţa şi Piatra 25.
Ivan, frate cu Pătru, cumpără ogoare la Vaidei şi Curpen 213.
Ivan grămătic v. **Ivan**, popă din Blagodeşti.
Ivan, întărit în Brătuia 19.
Ivan, logofăt mare 233 ⟨eroare⟩ v. **Ioan**.
Ivan, logofăt mare ⟨**Norocea**⟩, vlastelin şi prim sfetnic 22, 36, 64; din casa domnească 22; stăpîn în Răzvad 22; ~ de rumâni şi ţigani 36, 38, 64, 65, 178; cotropeşte parte cu mori în Cernăteşti 150; în sfatul domnesc 1—7, 9—13, 15—21, 24—30, 32—35, 37, 39—58, 60, 62, 63, 66—69; ispravnic 1, 2, 7, 9—12, 15, 25, 28, 32, 33, 39, 41, 46, 50, 52, 53, 59, 61, 63, 67, ⟨68⟩.
Ivan, popă din Liseni, cu parte 11.
Ivan, popă, grămătic, nepotul lui Stănilă, familie; înfrăţit în Blagodeşti 8, 16, 42, 202.
Ivan, tatăl Dumitrei, cu părţi în Moceşti şi Verneşti 170.
Ivan, ţigan m-resc 181.
Ivancea stolnic 149 ⟨eroare⟩ v. **Ivaşco**.
Ivanco dăruieşte ţigani lui Ivan mare log. 36.
Ivanco din Bujoreni, vinde ogoare 161.
Ivaşco portar 153 ⟨eroare⟩ v. **Ivaşco**, stolnic.
Ivaşco, stolnic mare apoi mare logofăt ⟨din Goleşti⟩, fiul lui Radul clucer, frate cu Albul clucer şi tatăl lui Vladul post. 98, 247, 249; stăpîn în Mărăcineni, Urîţi ş.a. 78, 98, 249;
mare armaş 78; mare stolnic, birar de curte 167;
în sfatul domnesc; mare stolnic 82—84, 86—89, 92—97, 99, 100, 102—104, 106, 108, 110—113, 116, 117, 119, 120, 123, 124, 126—128, 130, 131, 133, 134, 136, 137, 140—150, 152—154, 156, 159—164, 166, 168—171, 177, 180,

186; mare logofăt 234—241, 243—246, 248, 250, 251, 253—255; ispravnic 234—238, 242, 248, 251, 254; ⟨erori:⟩ Ivancea 149; portar 153.
Ivașco vornic mare 249 ⟨eroare⟩ v. **Dragomir.**
Ivăniș, vornic, soțul Stanei, donator la m-rea Tisău 102.
Ivstratie v. **Evstratie.**
Izbîrcia, rumân din Stoenești, cu delniță 97.
Izlaz, sat ⟨Islaz, j. Romanați; azi j. Teleorman, în mnc. Turnu Măgurele⟩, partea lui Fîrtat întărită lui Miroslav log. ș.a. 80.
Izvirna (Izvirnea), sat ⟨Isvarna, j. Gorj⟩, parte cu vii și rumâni întărită m-rii Tismana, dania jup. Rada 32, 100; probabil același: **Zvirnea,** parte întărită lui Necula slugă domnească 137.
Izvor, ⟨pîrîu?⟩ la Miroslăvești ⟨j. Prahova⟩ 184.
Izvorani, sat ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș, în mnc. Pitești⟩ parte cu vinărici vîndută de Teodor lui Vlaicul log. 57.
Izvorul Purcelilor, pîrîu la Dănulești ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.

Î

Înforsura Tîrnăvii, top. la Mărăcini ⟨Mărăcinele, j. Dolj⟩ 241.

J

Jaghea, partea lui în Bădeni 17.
Jidovștița, sat ⟨Jidoștița, j. Mehedinți⟩ întărit m-rii Tismana 141.
Jigoreni, sat ⟨Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 40.
Jilează v. **Stoica Jilează.**
Jilț, pîrîu ⟨Jilțul Mare, afluent al Jiului⟩, sat pe ~ 225.
Jipa dăruiește moară episcopiei de Buzău 109.
***Jiribești,** sat ⟨lg. Stîlpu, j. Buzău⟩, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic; furt 102.
Jitea, fiul lui Stanciul, familie; în pricină pentru Tîrsa 195.
Jiu, bani de ~, boierii de la ~ v. **Craiova.**
Jiu, rîu, sat pe ~ 175; hotar al muntelui Carul Pîrgarului 68.
Jiva, tatăl lui Balotă și Grozea, vinde ocnă de piatră ⟨la Vaidei⟩ 213.
Joseneasca, moșie la *Neagomirești ⟨lg. Boteni, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 95.
Jugureni v. **Jigoreni,** sat.
***Junghiiați,** sat ⟨lg. Șușani, j. Vîlcea⟩ în hotar cu Sușani 31.

L

Lacul Cerbului, lac la Brătuia ⟨j. Gorj⟩ 19.
Lacul cu Părul, lac la Bucoviciorul ⟨j. Mehedinți; azi j. Dolj⟩ 76.
Lacul cu Răchițile, ~ din Deal, lacuri la Săseni ⟨j. Buzău⟩ 188.
Lacul lui Bercea, ~ lui Braful, lacuri la *Dudeasca ⟨lg. Călugăreni, j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩ 9.
Lacul Geamăn, lac la Milești ⟨j. Dolj⟩ 1.
Lacul Podurilor, lac în hotarul m-rii de la Podure ⟨probabil Podeni, j. Prahova⟩ 21.
Lacul Vițelului, lac la Radovan ⟨j. Dolj⟩ 52.
Laiotă, fiii săi fac schimb în Cacova (menț.) 37.
Langa, țigan boieresc 212.
Lațco, fiul lui Pruncea, frate cu Bălan, familie 86; în pricină pentru Bădeni 86, 246.
Lazăr v. și **Lazul lui Lazăr.**
Lazăr cumpără parte în Cioroiu 24.
Lazăr, egumenul m-rii Brădet (menț.) 87.
Lazăr, fiul lui Borțun, familie; în pricină pentru Fierești 119.
Lazul Dumbravei, top la Băiași ⟨Băiașu, j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩ 27.
Lazul lui Lazăr, ~ Tunsului, topice la Brătuia ⟨j. Gorj⟩ 19.
Lazul lui Zbîrcea, top. la Bujoreni ⟨j. Vîlcea⟩ 161.
Lănujde v. **Nalujde,** top.
Lăpădat v. **Lepădat.**
Lăudat, frate cu Badea vătaf, familie; vinde parte cu vie în Răzvad 22.
Lăudat, grămătic, logofăt, fiul lui Sîrbul log. 175; scrie acte domnești 66, 175, 181, 182; acte domnești scrie cu spusa lui 182, 202, 204.
Leordeni v. **Leurdeni,** sat.
Leotă, top. la Popești ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploiești⟩ 104.
***Leotești** (Leutești), sat ⟨lg. Căldărușanca, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, părți întărite lui Badea, Vladul ș.a. 39, 123; foamete 39.
Lepădat dă livadă în Liorințe schimb pentru livadă la Chilic 37.
Lepădat, fiul Stanei din Frăsinetul de Cîmp 203.
Lepădat (Lăpădat) ⟨diferiți⟩, partea lui din: Măxineni (menț.) 215; ~ din Radovanul 52.
Lepădat, țigan boieresc 54.
Lera, întărit în Pătîrlage 69.
Leța, vale la *Dudeasca ⟨lg. Călugăreni, j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩ 9.
Lețea, scrie acte domnești 95, 96.
Leurdeni, sat ⟨Leordeni, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩, vii întărite lui Gherghina log. 178.
Leutești v. **Leotești,** sat.
Liia cumpără parte în Găgulești 167.
Liica din Zembrești, martor 22.
Liorinți (Liorințe), top. la Cacova ⟨j. Vîlcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Lipia, sat ⟨j. Buzău⟩, parte cu vie întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic 102; părți cu vie întărite lui Dragomir 93; foamete 102.
Lipov, m-re ⟨j. Dolj⟩ dăruită de Dobromir mare ban cu parte în Lipov 168.

Lipov, sat ⟨j. Dolj⟩, părţi întărite m-rii Lipov, dania lui Dobromir mare ban 168; părţi vîndute de Dumitru şi Neculcea lui Ralea ş.a. 180.
Liseni, sat ⟨Lisa, j. Olt⟩, părţi cu vie şi livezi întărite lui Brateş ş.a.; popă 11.
Liţa, slugă domnească, întărit peste parte cu vii în Groşani 61.
Livezi, sat ⟨j. Dolj⟩ 151, 157.
Loloeşti, sat ⟨Loloiasca, j. Prahova⟩, parte cu mori şi rumânii întărită Mariei, jup. lui Balea pah. 91.
Luca cumpără parte în Tudoreştii lui Melică 177.
Luca scrie act domnesc 112.
Luciani, sat ⟨Lucieni, j. Dîmboviţa⟩ întărit Mitropoliei din Tîrgovişte, dania lui Dragomir mare vornic 243.
***Lumineni** sat ⟨Hagieni, j. Ialomiţa⟩ 88; în hotar cu Corneni 239.
Lupea, întărit peste parte în Urlătoi 224.
Lupeiasa, mama lui Radul, via ei la Sumărineşti (menţ.) 62.
Lupoianu v. **Costandin Lupoianu**.
Lupp, dascăl slovenesc la Şcoala domnească din Bucureşti (mijl. sec. al XVIII-lea) 22, 230.
Lupp (Luppul), frate cu Voica, vinde parte în Giuleşti 63.
Lupul cumpără parte în Tudoreşti 177.
Lupul din Tulburea cumpără parte în Nucet 191.
Lupul, fiii săi înfrăţesc pe Stepan f. mare clucer în Cîrna (menţ.) 241.
Lupul, frate cu Vladul şi Dragne, cumpără părţi în Leuteşti 39.
Lupul, întărit în Turceni 225.
Lupul, ţigan m-resc 44.
Lupul ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Racoţi 162; ~ în Măxineni 215.
Luţcan cumpără parte în Cioroiu 24.

M

Macarie, egumen al m-rii Bistriţa 89, 108, 115.
Maid vistier 97 ⟨eroare⟩ v. **Badea**.
Malcea (Malce), slugă domnească, fiul lui Mihai, înfrăţeşte pe Florea post. peste părţi în Stejaru, Băneşti şi Cricov 233.
Malu, sat, părţi întărite Neacşei ş.a. 30.
Mamia, întărit peste parte în Popeştii de pe Mociorîţă 104.
Mamul, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 85.
Mancoviţa, pîrîu la Mileşti ⟨j. Dolj⟩ 1.
Manea, Maniul, Mănea:
Manea v. şi **Dragomir al Manei**.
Manea (Maniul) cu ceata lui, întărit peste parte în Turceni 158, 225.
Mane cumpără parte în Cioroiu 24.
Manea din Viespeşti, cai furaţi de la ~ 102.
Manea, fiul lui Dărman, vinde în Ioneşti (menţ.) 46.
Manea, fiul lui Manea Vulpariu, familie stăpîn în Goleşti ş.a. 47.
Manea, fiul lui Sprinten, martor pentru Blagodeşti 71.
Manea, frate cu Toader ş.a., întărit peste parte în Gloduri 200.
Manea, în pricină cu m-rea Valea 51.
Manea (Mane), paharnic mare, în sfatul domnesc 1—7, 9—13, 15—22, 24, 26—29, 32, 33.
Manea, partea lui în Sorocoveni (menţ.) 85.
Manea, slugă domnească, întărit în Măniaci 82.
Manea, slugă domnească la ceata armaşilor, fiul lui Dobrin, se vinde rumân cu partea lui din Balaci pentru plata birului 167.
Manea, stăpîn în Mădulari, Rogojina şi Iacovul 151.
Manea, tatăl lui Badea ş.a., partea lui în Berislăveşti (menţ.) 245.
— **Mănea** (Manie), tatăl lui Dragomir mare vornic din Băneşti, în pomelnicul Mănăstirii Sf. Ştefan de la Meteore (menţ.) 118.
Manea, tatăl lui Radul şi Dobre, întărit peste parte în Gloduri 200.
Manea, tatăl Voicăi şi al lui Tatul, partea lui în Bărcăneşti (menţ.) 33.
Manea vinde ogor la Cacova 37.
Manea Cotea scrie act domnesc 207.
Manea Pîrşanul, vornic ⟨mare⟩, donator la m-rea Muşeteşti (menţ.) 13.
Manea Vulpariul, stăpîn în Goleşti (menţ.) 47.
Manea Vulpariul (Vulpariu), tatăl lui Manea, Stanciul şi Căzan, stăpîn în Goleşti 47.
Manea Zgaroe vinde satele Prundul şi Călinetul 145.
Manga, întărit în Bucşa 152.
Mangul cumpără în Seaca 183.
***Maniţa**, sat ⟨lg. Ludăneasca, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩, părţi întărite lui Neagoe log. 116.
Manta, postelnic, hotarnic pentru m-rea Arhanghel 18.
Marcea, postelnic ⟨din Şitoaia⟩, stăpîn în Radovanul şi Cornăţelul 52, 241.
Marco (Marcu), grămătic, scrie acte domneşti 39, 105, 149.
Marco, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Marco schimbă loc de casă în Băiaşi 27.
Mardarie din Gărdeşti, frate cu Dobrin, întărit în Sorocoveni 85.
Mareş, înfrăţit de fratele său Vladul peste parte în Pouceşti 179.
Marga ⟨din Caracal, cea bătrînă⟩, mama lui Matei ⟨ban⟩ (menţ.) 56.
Marga, jupaniţă ⟨probabil din Creţeşti⟩ vinde ţigancă 192.
Margini, sulger, familie; stăpîn în Dănuleşti 83.

Maria, cumnată cu Coresi log., familie; vinde în Bărcăneşti 43.
Maria din Glăvăneşti vinde parte cu vad de moară în Rogozeşti 212.
Maria, fiica lui Pîrvul, familie; întărită peste parte în Sălcuţa 3.
Maria, fiica lui Stoica şi nepoata lui Pătru Sterpu, dăruită cu parte din mănăstirea de la Podure 21.
Maria, hotarul Mariei la Vădastra (menţ.) 248.
Maria, jupaniţă din Dobroeşti, dăruieşte ţigani 35.
Maria, jupaniţă, fiica lui Detco mare armaş şi a Calei, soţia lui Vîlsan ⟨din Caracal⟩ stăpînă în Recica şi Perişorul 140, 241.
Maria, jupaniţa lui Balea pah., soră cu Petraşco cel Bun, familie; stăpînă în Petroşani, Loloeşti ş.a., cu mori, rumâni şi ţigani 91.
Maria, jupaniţa lui Mihail vornic, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 243.
Maria, jupaniţă, mama lui Radul stolnic din Boldeşti 156.
⟨**Maria**⟩, soacra lui Stanciul post., stăpînă în Hulubeşti, cu vie şi moară (menţ.) 101.
Maria, sora Călinei, în pricină pentru Blagodeşti 16, 42, 202.
Maria, soră cu Vlaicul clucer din Rumceni şi Stana, stăpînă în Cislău 198.
Maria, soţia lui Micul, mama lui Negre ş.a., înfrăţeşte pe bărbatul ei peste parte în Boteni 197.
Marin cumpără parte în Haref 49.
Marin, megiaş martor pentru Găneşti 23.
Marina din Tîrgovişte vinde parte în Cobia 229.
Marina, fiica lui Vîlcan şi nepoata lui Oprea vătaf, vinde părţi cu rumâni şi livezi la Văleni 28, 236.
***Marmurele**, sat ⟨Nedeia, j. Dolj⟩ cu baltă, întărit lui Radu post. 120.
Marotin, sat ⟨. j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 140.
Mathei dăruieşte moară la vadul Bărăcii Episcopiei de Buzău 120.
Matei (Matei al Margăi) din Caracal, ⟨ban⟩ (menţ.); familie 56, 120, 241; stăpîn în Bresniţa 56.
Măceşelul, sat ⟨probabil Măceşu de Sus, j. Dolj⟩ cu baltă, întărit lui Radu post. 120.
Măceşul Mare, sat ⟨probabil Măceşu de Jos, j. Dolj⟩ cu baltă întărit lui Radu post. 120.
Mădulari, sat ⟨j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Stanciul ş.a. 151.
***Măguleşti**, sat ⟨lg. Vispeşti, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniş vornic 102.
Măgura, top. la Cacova ⟨ j. Vîlcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Măgura cu Stîlpul, Măgura Sfoina, topice la Vădastra ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 248.
Măgurice, top. la Vădastra ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 248.
Măican v. şi **Săciul lui Măican**, top.
Măican cumpără parte în Cioroiu 24.
Mălaia din Stîlpeni, martor pentru Perişoru 241.
Mănăstirea de la Cricov v. **Mărgineni**, m-re.
Mănăstirea Sfîntul Ştefan de la Meteore, în Rumelia ⟨Grecia⟩, dăruită cu moaşte de Dragomir mare vornic 118; metohul său în Ţara Românească: m-rea Butoiul 118.
Măndeştii din Stănceşti ⟨familie⟩, partea lor din Zănoaga întărită m-rii Mărgineni 148, 250.
Mănea v. **Manea**.
Măneşti, sat ⟨j. Dîmboviţa; azi j. Prahova⟩ 172.
Măniaci, sat ⟨Măneciu, j. Prahova⟩, parte întărită lui Manea ş.a. 82.
Mărăcineni, sat ⟨j. Pădureţ; azi j. Argeş, în mnc. Piteşti⟩, hotare; întărit lui Ivaşco mare log. şi fratelui său Albu 249.
Mărăcinenii Cracei, sat ⟨Mărăcineni, j. Buzău⟩, hotare; părţi întărite lui Stan Bostan ş.a. 153.
Mărăcini, sat ⟨Mărăcinele, j. Dolj⟩, hotare; partea lui Stanciul ban întărită lui Stepan f. mare clucer 241.
Mărăcini, top. la Cochineşti ⟨j. Argeş⟩ 173.
Mărgineni (Cricoveni, Mănăstirea de la Cricov, Sf. Mihail şi Gavril), m-re ⟨Mărginenii de Sus, j. Dîmboviţa⟩; sate, mori, ţigani 147—149, 238, 239, 250; egumeni 238, 239, 250.
Mărgineni, sat⟨Mărginenii de Jos, j. Prahova⟩ 147, 238, 243.
Mărgineni, sat ⟨j. Vîlcea⟩ în pricină de hotar 151.
Mărul, top. la Văleni ⟨j. Argeş⟩ 28, 236.
Măxineni, sat ⟨j. Brăila⟩, parte vîndută de Nan ş.a. lui Cîrloman 215.
Mecşa, postelnic, ginerele lui Coadă vornic, stăpîn în Bădeni 17.
Mehedinţul v. **Dragomir Mehedinţul**.
Melică v. **Tudoreştii lui Melică**, sat.
Merişani, sat ⟨j. Argeş⟩ în hotar cu Pouceşti ⟨Păişeşti⟩ 179.
Meteora ⟨Meteore, Grecia⟩, Mănăstirea Sf. Ştefan de la ~ dăruită cu moaşte de Dragomir mare vornic 118.
Mica întărită peste parte în Gorbăneasca 207.
Miceşti, sat ⟨probabil j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩, părţi întărite m-rii Muşeteşti 13.
Miclea din Brădiceni vinde livadă 157.
Miclea, slugă domnească, întărit în Măniaci 82.
Miclea, vătaf din Deleni, stăpîn de ţigani 64.
Micul v. şi **Fundul Micului**, top.
Micul, bărbatul Mariei, familie; înfrăţit în Boteni 197.

Micul ⟨diferiţi⟩ cumpără parte in: Cioroiu 24; ~ în Haref 49; răzor in Băşeneşti 40.
Micul, cu părţi în Păuşeşti şi Prundeni; donator la m-rea Govora (menţ.) 186.
Micul, frate cu Moş, vinde parte in Malu, ca să-şi plătească capul 30.
Micul, in pricină pentru Gloduri 200.
Micul, logofăt din Fundeni, martor 22, 32, 100.
Micul, logofăt din Ioneşti, familie; stăpin 46; martor 32, 100.
Micul, logofăt, stăpin în Dudeasca 9.
Micul, partea lui in Miceşti (menţ.) 13.
Micul, tatăl din Albul din Albeşti donator la Episcopia Buzăului, familie 208.
Micul ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Haref 49; ~ în Gloduri 200.
Mihai, Mihail, Mihăilă:
— Mihăilă, armaş, martor pentru m-rea Tismana 32.
Mihail (Mihăilă), ban, fiul lui Stan cel Gros, familie; dă parte în Gostavăţ schimb pentru parte în Pietroşani 174; martor 241.
— Mihăilă cu ceata sa, în pricină pentru Păpuşariul lui Zlatco 7.
— Mihăilă cumpără parte în Cioroiu 24.
Mihail din Coluneşti, martor 217.
Mihai din Craiova, hotarnic la Bucoviciorul 76.
Mihail, egumen al m-rii Glavacioc 222.
Mihail, egumen al m-rii Mărgineni 238, 250.
Mihai, fiul lui Paraschiva şi frate cu Ghiorma, întărit peste parte cu vie in Verneşti 26.
Mihai, frate cu Frăcea ş.a., intărit peste parte în Bisca 55, 244.
— Mihăilă, frate cu Gîga, vinde parte în Băleşti, la vreme de foamete 240.
Mihail, frate cu Toader ş.a., întărit peste parte în Gloduri 200.
Mihai (Mihail, Mihăilă), grămătic, scrie acte domneşti 72, 156, 187.
— Mihăilă, partea lui in Radovanul 52.
Mihai, tatăl lui Malcea slugă domnească stăpin în Stejaru, Băneşti şi Cricov (menţ.) 233.
— Mihăilă, unchiul lui Dan, via lui la Modruzeşti (menţ.) 21.
— Mihăilă vinde parte în Liseni 11.
Mihai voievod, bunicul lui Alexandru voievod 149 ⟨eroare⟩ v. Mihnea cel Rău.
Mihail, vornic soţul jup. Maria, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 243.
Mihai Grecul (Mihai) din Piteşti cumpără vii în Leurdeni 178.
Mihăescul v. Radul Mihăescul.
Mihăeşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ întărit jup. Stanca şi fraţilor ei 60.
*Mihăeşti, sat ⟨lg. Călugăreni, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, parte vîndută de Catalina lui Oană 40.
Mihăileasca, moşie la Bîrcăneşti ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploieşti⟩ 210.
*Mihăileşti, sat ⟨probabil j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩, parte cu munte, vii, vad de moară şi loc de stupini întărită lui Pătru din Sumărineşti 62.
Mihnea din: Bădeni v. Mihnea, vist.; ~ ⟨din Piscani⟩, frate cu Vlaicul log. şi nepot de frate lui Vlaicul log. cel bătrîn, stăpîn in Năpirteni, Berivoeşti ş.a. 10; ~ din Piscani, tatăl lui Vlaicul log. v. Mihnea, pîrcălab.
Mihnea, fiul lui Bălan şi nepotul lui Pruncea, in pricină pentru Bădeni 86, 246.
Mihnea ⟨diferiţi⟩ intărit peste parte în: Gorbăneasca 207; ~ în Gloduri 200; ~ in Pătîrlage 69.
Mihnea, logofăt, scrie acte domneşti 170, 244; martor 32, 100.
Mihnea pierde parte în Băicăleşti, pentru furt 102.
Mihnea, pîrcălab ⟨din Piscani⟩, tatăl lui Vlaicul log., ⟨frate cu⟩ Vlaicul f. mare log. (menţ.) 130.
Mihnea, vistier din Bădeni, socrul lui Neagoe 246; stăpîn în Bădeni 86, 246; pîrcălab 86.
Mihnea, voievod, fratele lui Alexandru Mircea, familie; in pomelnicul m-rii Preobrajenia de la muntele Sinai (menţ.) 235.
Mihnea ⟨cel Rău⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1508—1509⟩, tatăl lui Mircea vv., bunicul lui Alexandru Mircea: passim; familie; în pomelnicul m-rii Preobrajenia de la muntele Sinai 235.
Mihnea ⟨Turcitul⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1577—1583, 1585—1591⟩ familie; în pomelnicul m-rii Preobrajenia de la muntele Sinai 235.
Mihul cumpără parte în Cioroiu 24.
Mihul, fiul lui Drăgoi, întărit peste părţi în Pleniţa şi Piatra 25.
Milco înfrăţeşte pe Stepan f. mare clucer în Cirna 241.
Milco, jupan, dăruit de Vlad Călugărul cu satul Aninoasa (menţ.) 106.
Milea, cu ceata lui, în pricină pentru Ţigăneşti 131.
Milea, fiul lui Voico al lui Tatul, viclean, întemniţat (menţ.) 20.
Mileşti, sat ⟨j. Dolj; azi în mnc. Craiova⟩, hotare; întărit moşilor Roşca şi Focşa 1; parte vîndută de Radul lui Stanciul ş.a. 159; ~ de Jos 1; părţi cu vie vîndute de Armanca ş.a. lui Toader ş.a. 159; ~ de Sus, parte întărită moşilor Roşca şi Focşa 1; parte vîndută de Oprea lui Toader 159.
Miliţa, fiica lui Pîrvul, familie; întărită în Sălcuţa 3.
Miloş, voievod, fratele lui Alexandru Mircea, familie; în pomelnicul m-rii Preobrajenia de la muntele Sinai (menţ.) 235.
Mirana, fiica Stanei, soră cu Muşat, Pascoi ş.a., familie; în pricină pentru Neagomireşti 95.

Mircea, nepotul lui Ion, familie; vinde parte în Tudoreşti 177.
Mircea vinde, împreună cu jup. Paraschiva, parte în Bîrca 166.
Mircea, voievod, domn al Ţării Româneşti ⟨1509—1510⟩, fiul lui Mihnea cel Rău, tatăl lui Alexandru Mircea: passim; familie; în pomelnicul m-rii Preobrajenia de la muntele Sinai 235.
Mircea cel Bătrîn, domn al Ţării Româneşti ⟨1386—1418⟩, donator la m-rea Tismana; act menţionat de la ~ 2.
Mircea ⟨Ciobanul⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1545—1554; 1558—1559⟩ 24, 52, 67, 76, 93, 96, 113, 116, 132, 142, 172, 204, 206, 214, 220; tatăl lui Petru cel Tînăr: passim; familie 54; donator 20; ucide boier 169; judecire în zilele lui ~ 122; acte menţionate de la ~ 2, 7, 58, 83, 99, 104, 110, 130, 145, 182, 186, 250.
Miriliţa, sat ⟨Mirila, j. Romanaţi; azi j.Olt), părţi întărite m-rii Bistriţa 115.
Miroslav, logofăt ⟨din Rîfov⟩, stăpîn în Izlaz, Cioroi şi Momoteşti 80; scrie acte domneşti 16, 69, 106, 160, 243; martor 32, 100; ispravnic (menţ. ulterioară) 91.
Miroslăveşti, sat ⟨j. Prahova⟩, parte cu vad de moară întărită lui Coresi log. şi fratelui său, Drăgan 184.
Miroşi, sat ⟨j. Teleorman; azi j. Argeş⟩ 22.
Misail, egumen al m-rii Bistriţa 115.
Mislea, m-re ⟨j. Prahova⟩ 139.
***Misreu** (?), sat (?) ⟨probabil lg. Arefu, j. Argeş⟩, parte întărită lui Dragomir 49.
Mitrea, comis mare ⟨din Hotărani⟩, stăpîn în Găvojdibrodul cu bălţile Găvăştiţa şi Cuşmiţa 138, 139; în pricină pentru Gîndeni 127;
în sfatul domnesc: mare comis 137, 140, 141, 143—150, 152—154, 156, 158—165, 168—175, 177, 179—181, 183, 185, 186, 192, 194—200, 203, 204—210, 212—221, 224—226, 228, 230—234, 237, 239—241, 243, 245, 246, 248—251, 253—255.
Mitrofan, egumen al m-rii Cozia 142.
Mitropolia din Tîrgovişte; sate, vii, vinăriciuri, livezi, mori 12, 90, 105, 106, 160, 201, 243; biserica mare (Înălţarea) 12, 105, 106, 160, 243; mitropoliţi 12, 105, 106, 243; Mitropolia (menţ. sec. al XVIII-lea şi al XIX-lea) 25, 165.
Mitutelul, partea lui în Năieni 102.
Miţirea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Miţura, partea ei în Radovanul 52.
Mîinea din Sulimanul, în pricină pentru Mărăcinenii Cracei 153.
Mîinea (Mînea) ⟨diferiţi⟩ întărit peste parte în: Gorbăneasca 207; ~ în Turceni 158.
Mîinea, martor pentru Găneşti 23.
Mîinea (Mîinea), popi ⟨diferiţi⟩: cumpără în Găneşti 23; ~ dăruieşte părţi în Racoţi m-rii Tismana 162.
Mîinea (Mînea) ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Cacova 37; ~ în Racoviţa 67.
Mîlcom vinde parte în Cochineştii de Jos 173.
Mîndea, partea lui în Şchiopeni (menţ.) 196.
Mîndrul v. **Vladul Mîndrul**.
Mînjina, întărit peste parte la Obîrşia Trestiatului 29.
Mîrzan, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Mlacele lui Oană, top. la Haref ⟨Arefu, j. Argeş⟩ 49.
Moara Badii, top, la Miroslăveşti ⟨j. Prahova⟩ 184.
***Moceşti**, sat ⟨lg. Lipia, j. Buzău⟩, părţi cu vie întărite lui Ivan 170.
Mociorăţă, pîrîu la Popeşti ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploieşti⟩ 104.
Mocşa pîrcălab de Rîmnic v. **Boşca**, pîrcălab.
Mocul cumpără parte în Cioroiu 24.
***Modruzeşti**, sat ⟨Vadu Soreşti, j. Buzău⟩, vie cu loc întărită lui Stan 21.
Moeşăşti, sat ⟨probabil j. Argeş⟩, parte lăsată de Dragomir fratelui său Tatomir 173.
Mogoşasca, moşie la Vlăduţa ⟨j. Argeş⟩ 223.
Mogoşăşti pe Dîmboviţa, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩ cu mori şi vii, întărit lui Vlaicu clucer 81; întărit Mitropoliei din Tîrgovişte, dania jup. Chera din Rumceni 160.
Moise, domn al Ţării Româneşti ⟨1529 — 1530⟩, carte menţionată de la ~ 149.
Moldova 217; boier din Ţara Rom. fugit în ~, robit de tătari 172.
Moma, fiica lui Stanciu, vinde parte în Găneşti 23.
Moma, jitelniţa lui Vlaicul log., stăpînă de ţigani 35.
Momoteşti, sat ⟨j. Vîlcea; azi în or. Drăgăşani⟩, partea lui Fîrtat întărită lui Miroslav log. ş.a. 80.
Moş Moşul:
Moş, frate cu Micul, vinde parte în Malu ca să-şi plătească capul 30.
— **Moşul**, partea lui în Radovanul 52.
Moş, slugă domnească la ceata armaşilor, fiul lui Deagul, se vinde rumân cu partea lui din Balaci, pentru plata birului 167.
Moş, ţigan boieresc 91.
Motnăul, pîrîu la Dănuleşti ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Mucişti, lac la Dănuleşti ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Muica cu ceata lui, în pricină pentru Bresniţa 56.
Muntinul v. **Poiana Muntinului**.
Mustaţă din Năieni, pierde parte şi vie pentru furt 102.
Muşa din Băşeneşti vinde ogor 40.
Muşa, jupîneasă, fiica Slavnei, familie stăpînă în Valea Lupului 92.
Muşa, partea ei în Radovanul 52.
Muşa, ţigănci boiereşti 45, 192.
Muşa vinde parte în Mihăeşti 40.

Muşa a lui Draica, partea ei în Groşani (menţ.) 61.
Muşat din Blestematele, cnezit, în pricină 122.
Muşat, fiul lui Balotă log., vinde parte în Odobeni 34.
Muşat, fiul Stanei, frate cu Pascoi, familie; întărit peste parte în Neagomireşti 95.
Muşat, logofăt la Mitropolie (menţ. mijlocul sec. al XVIII-lea) 165.
Muşat, martor pentru Găneşti 23.
Muşat vinde parte în Voinigeşti 94.
Muşata, fiica lui Muşat, familie; întărită peste parte în Neagomireşti 95.
Muşeteşti, m-re ⟨Seaca, j. Olt⟩; sate 13, 205.
Muşeteşti, sat ⟨j. Argeş⟩, rumâni din ~ daţi de Gherghina log. fiilor lui Roşca pentru nişte vii 178.
Muşuroiu, fiicele sale în pricină pentru Sălcuţa (menţ.) 3.
Mutul, ţigan m-resc 181.
Muţi, sat ⟨j. Teleorman; azi Satul Vechi⟩ 22, 166.

N

Naica, mama lui Buta, vinde parte în Vîlcele „în vremea birului cel mare de curte" 237.
Naica, mama Neacşei, înzestrează pe fiica sa cu parte în Malu 30.
Nalujde, top. la balta Saltava ⟨j. Ialomiţa⟩ 126.
Nan, Nanul:
— Nanul v. şi **Piatra a Nanului**.
Nan ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în: Cochineşti 173; ~ în Haref 49, 214.
Nan, fiul lui Chiciul, familie; întărit în Vîrleţi 88.
Nan, frate cu Radul ş.a., cumpără în Aninoasa 254.
Nan, întărit în Turceni 225.
Nan, nepot de frate lui Oană, vinde parte în Măxineni 215.
Nan, partea lui în Bădeni 75.
Nan, popă, în pricină pentru Berislăveşti 245.
Nan, ţigan m-resc 181.
— **Nanul** vinde parte în Runcu 121.
Nanoveni, sat ⟨probabil Nanov, j. Teleorman; în or. Alexandria⟩ 218.
Năieni, sat ⟨Năeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, parte cu vie întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniş vornic; furt de cai 102.
Năjlov, pîrîu cu mori la Miroslăveşti ⟨j. Prahova⟩ 184.
Nănăşel din Cernăteşti vinde vie 72.
*Năneşti, sat ⟨probabil lg. Cochineşti j. Argeş⟩, parte întărită lui Călin 173.
*Năpîrteni, sat ⟨Berevoeşti-Ungureni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ întărit lui Vlaicu clucer şi fratelui său, Mihnea 10.
Năsipul, sat ⟨c. Ceplea, j. Gorj⟩, parte cu rumâni întărită m-rii Tismana; duşegubină 50.
Neacşa, cumnata lui Coresi log., famile; vinde în Bărcăneşti 43.
Neacşa din Alixeni, soră cu Dragomir, vinde ogor 213.
Neacşa din Cislău, stăpînă 187.
Neacşa, fiica jup. Muşa, familie; stăpînă în Valea Lupului 92.
Neacşa, fiica lui Balea pah., nepoată de soră lui Pătraşco cel Bun; stăpînă în Petroşani, Loloeşti, Negoeşti ş.a. cu rumâni, mori şi ţigani (menţ.) 91.
Neacşa, fiica lui Călin şi soră cu Radul, înfrăţită de tatăl său în Pouceşti ⟨Păişeşti⟩ 179.
Neacşa, fiica Naicăi, înzestrată cu parte în Malu 30.
Neacşa, jupaniţa lui Stoica Gighiri, vinde parte cu rumâni la Dichiseşti, în pribegie 70, 74.
Neacşa, jupaniţa lui Vladul portar, ⟨fiica lui Dragomir mare sluger⟩ şi nora lui Şuica vornic, familie 216.
Neaeşa, jupaniţă, moşteneşte părţile fratelui său Stanciul din Sălătruc, Fîntînele, Plăcicoi ş.a. şi ţigani 21.
Neaeşa, ţigancă boierească 45.
Neacşa, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 243.
Neacşul, ţigan boieresc 216.
Neag v. **Neagul**.
Neaga, fiica lui Drăgoi, familie; întărită peste parte în Pleniţa 25.
Neaga, fiica lui Muşat, familie; întărită peste parte în Neagomireşti 95.
Neaga, fiica lui Voico, familie; vinde în Tămăşeşti 133.
Neaga, întărită peste parte în Măniaci 82.
Neaga, jitelniţa lui Gherghina pîrcălab, dăruieşte parte în Topoloveni m-rii Nucet (menţ.) 20.
Neaga, jupaniţă, dăruieşte ţigancă 35.
Neaga, mama lui Frăcea, Mihai ş.a., cu părţi la Gura Bîscei (menţ.) 55.
Neaga, partea sa în Radovanul 52.
Neaga, soră cu Borcea şi Vladul, întărită în Vîrleţi 5, 88.
Neaga, soţia lui Micul şi mama lui Albul cu parte în Albeşti 208.
Neaga ţine zălog un rumân din Boteni 197.
Neagoe (Neagoie, Neagul), ban mare (f.) al Craiovei, ⟨soţul Ancăi din Coiani⟩; în sfatul domnesc 12, 20, 22, 24, 54, 64, 65; ispravnic în acte domneşti 16, 19; judecă pricină 227.
Neagoe (Negoe) ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în: Bilogeşti şi loc de vie 117; ~ în Cioroiu 24.
Neagoe, diac mic, scrie acte domneşti 35, 45, 219.
Neagoe ⟨diferiţi⟩ din: Dălbăneşti, martor 22; ~ din Pleşoi, hotarnic pentru Bucoviciorul 76; ~ din Verneşti, martor 26.
Neagoe, fiicele sale în pricină pentru Sălcuţa (menţ.) 3.

Neagoe, fiul lui Baba şi frate cu Drăghici, în pricină pentru vii în Leurdeni şi Muşeteşti 178.
Neagoi, fiul lui Turcul şi frate cu Cîrstea, întărit peste parte în Gloduri 200.
Neagoe, frate cu Ion şi Radul, cumpără parte în Tudoreşti 177.
Neagoe ⟨diferiţi⟩ întărit peste parte în: Berislăveşti 245; ~ în Bonteni 6; ~ în Fiereşti 119; ~ în Gorbăneasca 207.
Neagoe, jupan ⟨din Mărgineni, fiul lui Drăghici vornic⟩, stăpîn în Blagodeşti (menţ.) 149.
Neagoe, logofăt, ginerele din Stan clucer, stăpîn în Brădăşani 116.
Neagoe, popă cu parte în Cobia 229.
Neagoe, slugă domnească, cu ceata lui, stăpîn în Bodieştii Mici 209.
Neagoe, slugă domnească, ginerele lui Mihnea din Bădeni, stăpîn 246.
Neagoe, tatăl lui Frăgoi, Radul şi Fiera şchiopul; fiii săi vînd parte în Balaci (menţ.) 167.
Neagoe, ţigan boieresc 192.
Neagoe, vătaful marelui ban, martor 157.
Neagoe ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Haref 49; ~ în Băiaşi 29; ~ în Runcu 121.
Neagoe, vornic mare în sfatul domnesc 172—175, 177, 179, 180, 183, 185, 186, 189, 192, 194—200, 202—210, 212—221, 224—226, 228, 230—233; ispravnic în acte domneşti 174, 176, 179, 181, 183, 186, 187, 197, 209, 213, 216, 217, 219, 224, 226, 230.
⟨Neagoe⟩ **Basarab** (Băsărab, Băsărabă), domn al Ţării Româneşti ⟨1512—1521⟩ 2, 153, 186; soţul domnei Despina, tatăl doamnei Roxanda 138; stăpîn 12, 106, 195; donator la Mitropolie 12, 106; acte menţionate de la ~ 47, 83, 89, 99, 104, 105, 124, 181.
Neagomir din Plăviceni, tatăl jup. Vlădaia, familie; cu parte în Pietroşani 174.
Neagomir, întărit peste parte în Bonteni 6.
Neagomir, partea lui în Radovanul 52.
*Neagomireşti, sat ⟨lg. Boteni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, parte întărită fiicelor lui Muşat şi ale lui Pascoi 95.

Neagul, Neag:

Neagul ban v. Neagoe.

Neagul, diac mic, scrie act domnesc 253.

Neagul (Neag) cumpără parte în Copăceni 146.

— Neag, fiul lui Bîrcă, familie; întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

Neagul, fiul lui Borţun, familie; în pricină pentru funii în Fiereşti 119.

Neagul, frate cu Dobrotă şi Budul, întărit peste parte în Popeştii de pe Mociorîţă 104.

Neagul, frate cu Toader ş.a., întărit peste parte în Gloduri 200.

— Neag, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

Neagul, paharnic, frate cu jup. Stana din Stănceşti, familie 148, 250; dăruieşte parte în Zănoaga m-rii Mărgineni 250.
Neagul, partea lui în Radovanul 52.
Neagul, postelnic, ispravnic de jurători pentru Berceni 110.
Neagul, stîna lui la Bădeni 75.
Neagul (Neag) ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Bădeni 75; ~ în Gloduri (menţ.) 200; ~ în Gorbăneasca 207.
Neagul, vornic, închină parte în Spanţov m-rii Snagov (menţ.) 190.
Neajlov v. Năjlov, pîrîu.
Necula, Nicula:
Necula, fiii săi în pricină cu m-rea Nucet pentru un ţigan (menţ.) 230.
— Nicula (Nicola), grămătic, nepotul lui Nicula logofăt, stăpîn în Racoviţa 67.
— Nicula, logofăt, martor în cartea marelui ban 157.
— Nicula, logofăt, unchiul lui Nicula grămătic, stăpîn în Racoviţa 67.
Necula, postelnic, hotarnic la Elhoviţa 128.
Necula, slugă domnească, înfrăţit în Izvirnea 137.
Necula, ţigani: boiereşti 35, 54; ~ m-resc 134.
Neculce, plasa lui la Giuleşti 63.
Neculce, stăpîn în Izlaz, Cioroi, Momoteşti şi de ţigani 80.
Neculcea (Niculcea) vinde în Lipov 180.
Neculile, pîrîu la Dănuleşti ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Nedelco, ţigan boieresc 192.
Nedelco, vornic mare, stăpîn în Tudoreşti 177;
în sfatul domnesc 1—7, 9—13, 15—22, 24—30, 32—50, 52—58, 60—69; ispravnic în acte domneşti 3, 5, 6, 17, 18, 21, 22, 27, 29, 30, 34—38, 40, 42, 43, 45, 49, 57, 58, 62, 64, 65, 69; martor 241.
Nedelea, jupaniţă, ⟨mătuşa Elinei postelniceasa⟩, dăruieşte vii m-rii Argeş (menţ. sec. XVII) 132.
Negoeşti, sat ⟨j. Gorj⟩, parte şi vie vîndută de Toleagă lui Vladul 41.
Negoeşti, sat ⟨j. Mehedinţi; în or. Baia de Aramă⟩, parte întărită popii Ioica din Tismana 157.
Negoeşti, sat ⟨j. Prahova⟩, parte cu mori şi rumâni întărită Mariei, jup. lui Balea pah. 91.

Negomir v. Neagomir.

Negovani, sat ⟨Bascov, j. Argeş⟩ în hotar cu Păişeşti 179.

Negraşi, top. (?) la Cacova ⟨j. Vîlcea; azi Piscu Mare⟩ 37.

Negre, fiul jup. Stana din Stănceşti v. Negre, post.

Negre, fiul Mariei din Boteni, răufăcător; dezmoştenit 197.

Negre, frate cu jup. Stanca şi Oancea, familie; stăpîn în Mihăeşti 60.

Negre, nepotul lui Badea vătaf, familie; vinde parte cu vie în Răzvad 22.
Negre, portar, soţul jup. Caplea şi tatăl lui Tatul, stăpîn în Ruşii lui Chirtop 219.
Negre, postelnic, fiul jup. Stana din Stănceşti, tatăl lui Cîrstian post., familie 148, 250, 251; stăpîn în Băneştii de la Ruia 251; dăruieşte parte în Zănoaga m-rii Mărgineni 250.
Negre, văr primar cu Stanciul mare clucer, în pricină pentru Mihăeşti 60.
Negreasca, ocină la Lipia ⟨j. Buzău⟩ 93.
Negrul, voievod ⟨neidentificat⟩ 128.
Negruş din Cîndeşti, în pricină de hotar cu Urlătoii 224.
Negruş, întărit peste parte în Urlătoi 224.
Negruşul, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Nenciul, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Nenciul zălogeşte parte din muntele Piscanul 10.
Neniul din Blestematele, cnezit; în pricină 122.
Nertea v. **Piscul Nertii.**
Nestor v. **Nistor.**
Nefezeşti ⟨familie⟩, în pricină pentru Păpuşariul lui Zlatco 7.
Nica, logofăt (menţ. ult.) 121.
Nica, ţigan m-resc 181.
Nicolae Săsean, martor 188.
Nicula v. **Necula.**
Niicul ⟨diferiţi⟩ întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Nistor, scriitor de acte domneşti 246.
Nişcov, sat ⟨j. Buzău⟩, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniş vornic 102.
Nişcovul Mare (Nişcov), pîrîu ⟨afluent al Buzăului⟩, sat pe ~ 26, 188.
Nişcovul Mic, pîrîu ⟨Nişcovelul Sec⟩ la Verneşti ⟨j. Buzău⟩ 26.
Novac cumpără parte în Lipov 180.
Nucet (Nucetul, Sf. Gheorghe), m-re ⟨j. Dîmboviţa⟩; sate, ţigani 20, 164, 230; egumeni 20, 230.
Nucet, sat ⟨j. Prahova⟩, parte vîndută de Stan spahiu ş.a. lui Şerban şi Lupu 191.

O

Oană v. **Mlacele lui ~ şi Ţara lui Oană.**
Oană ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în Cochineşti 173.
Oană, logofăt, stăpîn în Dudeasca şi Ioneşti 9, 46.
Oana, popă din Finta, scrie zapis 23.
Oană, stăpîn în Mihăeşti, Băşeneşti şi Jigoreni 40.
Oană, stolnic, stăpîn în Ioneşti 46.
Oană, unchiul lui Nan, partea lui în Măxineni (menţ.) 215.
Oancea, Oncea:
Oancea din Pojorîte vinde ogor 173.
Oancea, fiul lui Badea din Găvăneşti, în pricină pentru averile lui Vlaicul f. mare log. 130.
Oancea, fiul lui Drăgoi, familie; întărit peste părţi în Pleniţa şi Piatra 25.
Oancea, frate cu jup. Stanca, nepot jup. Vişa, stăpîn în Mihăeşti 60.
Oancea ⟨diferiţi⟩, întărit peste parte în: Gorbăneasca 207; ~ în Popeşti de pe Mociorîţă 104.
Oancea, nepotul lui Margine sluger, întărit în Dănuleşti 83.
— **Oncea**, partea lui în Miriliţa (menţ.) 115.
Oancea pierde părţi în Vălenii de Sus şi Năieni, pentru furt 102.
— **Oncea**, partea lui în Radovanul 52.
Oancea, pitar tatăl lui Isup, familie; stăpîn în Purcăreni şi Berceni cu vii, mori şi ţigani (menţ.) 110.
Oancea (Oncea) scrie act domnesc 10, 152.
Oancea, stăpîn în Aninoasa cu mori, munte şi rumâni 254.
Oancea, tatăl lui Dan, vinde vie cu loc în Modruzeşti 21.
Oancea (Oance) ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Cioroiu (menţ.) 24; ~ în Cochineşti 173; ~ în Maniţa 116; ~ în Prădăliceşti 63; ~ cu rumân în Boteni 197.
Obielă din Cernăteşti vinde vie 72.
Obislav, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Dîmboviţa⟩, partea lui Hamza ban, cu rumâni, întărită m-rii Glavacioc 163.
Obîrşie, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 248; **Obîrşia Trestiatului**, parte întărită lui Bădilă ş.a. 29.
Obîrşia, top la Mărăcini ⟨Mărăcinele, j. Dolj⟩ 241.
Obîrşia lui Roşca, ~ **Merişanilor**, topice la Pouceşti ⟨Păişeşti, c. Bascov, j. Argeş⟩ 179.
Odobeni, sat, parte vîndută de Stoica lui Balotă log.; întărită lui Vlad; omor 34.
Oeşti v. **Uieşti**, sat.
***Ohaba**, sat ⟨lg. Hobiţa, j. Gorj⟩ întărit m-rii Tismana 2.
Ohăbiţa, sat ⟨Hobiţa, j. Gorj⟩, partea lui Vîlcul întărită popii Ioica din Tismana 157.
Olt, judeţ; obroc anual de grîu şi orz întărit m-rii Ostrov 155.
Olt, rîu, loc „între Olturi" la balta Brîncovenilor 252, 253.
Olteni, sat ⟨j. Vîlcea⟩, parte cu vie şi munte întărită lui Pătru 107.
Olteţ, rîu ⟨afluent al Oltului⟩, hotar al vămii de la Vîlcan 125.
Oncea v. **Oancea.**
Onica, bunicul lui Oană şi Micul logofeţi; familie; stăpîn în Ioneşti (menţ.) 46
Oprea cumpără parte în Pouceşti 179.
Oprea, diac mic, scrie acte domneşti 49, 55, 58, 202, 204; semnează în criptogramă 49.

Oprea din Preajva v. **Oprea, sulger.**
Oprea din Verneşti, martor 26.
Oprea, fiul lui Chirtop, vinde parte în Ruşi 219.
Oprea, fiul lui Pădure log., vinde parte în Tudoreşti 111.
Oprea, frate cu Danciul şi Radul, vinde vie la Voinigeşti 94.
Oprea, frate cu popa Radu, vinde ogoare la Negraşi şi Cornet 37.
Oprea ⟨diferiţi⟩, în pricină: cu m-rea Valea 51; pentru Ciutura 206; pentru vaduri de moară la Miroslăveşti 184.
Oprea ⟨diferiţi⟩, întărit peste parte în: Gorbăneasca 207; ~ părţi în Păuşeşti şi Prundeni 186.
Oprea, partea lui în Berislăveşti (menţ.) 245.
Oprea, popă, în pricină pentru Păuşeşti şi Prundeni 186.
Oprea, popă, întărit peste parte în Turceni 158.
Oprea, postelnic v. **Oprea, sulger.**
Oprea, postelnic, hotarnic pentru Vădastra 248.
Oprea, ⟨rumân⟩ din Radovanul, se răscumpără 52.
Oprea, slugă domnească, fiul lui Ţilin şi frate cu Cînda, stăpîn în Budişteni 4.
Oprea, sulgă domnească, ⟨frate cu⟩ Stanciul, stăpîn în Frasinul şi Filiaşi, cu rumâni şi ţigani 192.
Oprea, sulger din Preajva, frate cu Danciul post., familie; stăpîn în Găojani, Silişteа, Gurbanul ş.a., cu rumâni 136, 171, 204, 207; postelnic 136, 171.
Oprea, ţigani 36, 65, 181.
Oprea, vătaf, fiul lui Albul, frate cu Vîlcan, familie; stăpîn în Cîrstieneşti, Văleni şi Boteşti, cu rumâni 28, 236.
Oprea ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Mihăileşti 62; ~ în Mileştii de Sus 159.
Oprea, vornic, moşul lui Danciul şi Oprea postelnici, stăpîn în Preajva, Găojani, Bodeni ş.a. (menţ.) 171.
Oprian, ţigan boieresc 216.
Opriş, ⟨rumân⟩ din Radovanul, se răscumpără 52.
Opriş ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Vaidei 213; ~ în Voinigeşti 94.
Orcan vinde parte cu vie în Moceşti 170.
Orlea, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ întărit m-rii Cozia, după pricină cu megieşii 142.
Orodel, sat ⟨j. Mehedinţi: azi j. Dolj⟩ în hotar cu Piatra 25.
Orşova v. **Rîşava.**
Orzea, ţigan m-resc 230.
Ostrov (Naşterea Maicii Domnului), m-re de călugăriţe ⟨j. Vîlcea; în or. Călimăneşti⟩ sărăcită; obroc în: bani, sare, grîu, orz şi vin 155.
Oxotie (Oxote) agă mare, ginerele lui Matei al Margăi, stăpîn în Bresniţa şi Calapăr 48, *56*; ispravnic în act domnesc *66*.

P

Pahomie, nastavnic al m-rii Nucet 20.
Paisie, în pomelnicul dat de Dragomir mare vornic mănăstirii Sf. Ştefan de la Meteore 118.
Pajiştе, top. la Stoeneşti ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 97.
Pană, mare stolnic, în sfatul domnesc 1—7, 9—13, 15—22, 24—30, 32—58, 60—69.
Panga, postelnic, hotarnic la Şuşani 31.
Paraschiva, jupaniţă vinde parte în Bîrca 166.
Paraschiva, partea lui în Miceşti (menţ.) 13.
Parascheva, popă, tatăl popii Oana din Finta (menţ.) 23.
Paraschiva, tatăl lui Mihai şi Ghiorma, întărit peste părţi cu vie în Verneşti 26.
Paraschiva, ţigani 45, 228.
Paraschiva, ţigancă 67.
Pardos, pisc la Dănuleşti ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Parîngul, munte 68.
Partenie, întărit peste funii în Fiereşti 119.
Paruşul, top. la balta Săltava ⟨j. Ialomiţa⟩ 126.
Pascoi (Pascul), fiul Stanei şi tatăl Ancăi, familie; întărit peste parte în Neagomireşti 95.
Pascul ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Plăşcoi şi Gugeşti 165.
Paşadia, paharnic ⟨Radul ~⟩, ginerele Alexandrei, ţine zălog parte în Topoloveni 20.
Patriarh, logofăt, scrie act domnesc 5.
Pădure, logofăt, tatăl lui Oprea care vinde în Tudoreşti (menţ.) 111.
Pădureţi, sat 221.
Păişeşti v. **Pouceşti**, sat.
Păpuşa, munte ⟨j. Gorj⟩ 68.
***Păpuşariul lui Zlatco**, sat ⟨lg. Merişani, c. Dobroteşti, j. Teleorman⟩, parte întărită Codeşeştilor ş.a. 7.
Părlaci, întărit peste parte în Turceni 158.
Păsa, slugă domnească, cu ceata lui, stăpîn în Bodieştii Mici 209.
Păsulea, partea lui în Gomoeşti 93.
Pătîrlage, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, părţi întărite lui Sibiu ş.a. *69*.
Pătraşco voievod v. **Petraşco cel Bun**, **domn.**
Pătru, Petru:
— **Petru** (Pitru), armaş, frate cu Bucşă medelnicer, stăpîn în Dănuleşti 83.
Pătru, ban ⟨din Băleni⟩, hotarnic 169; cu însărcinări ale marelui ban 227.
Pătru cumpără parte în Cioroiu 24.
Pătru dăruieşte moară Episcopiei de Buzău 109.
Pătru (Petru) ⟨diferiţi⟩ din: Livezi, martor în cartea marelui ban 151, 157; ~ din Lumineni, în pricină pentru Vîrleţi 88; ~ din Sumărineşti v. **Pătru, slugă domnească.**

Pătru, ⟨fiul lui Dragomir vornic⟩ în pomelnicul dat Mitropoliei 243.
Pătru, frate cu Idul, cumpără ocnă de piatră ⟨la Vaidei⟩ 213.
Pătru, frate cu Ivan, vinde parte cu vie la Vaidei 213.
Pătru, găletar, vinde ogor la Curpen 213.
Pătru, in pricină pentru Stănești 189.
Pătru ⟨diferiți⟩ intărit peste parte in Turceni 158.
Pătru ⟨diferiți⟩ partea lui in Radovanul 52.
Pătru (Petru) scrie acte domnești 6, 85, 89, 110, 122.
Pătru, slugă domnească, cumpără in Bălești, la vreme de foamete 240.
Pătru (Petru), slugă domnească din Sumărinești, cumpără părți cu vad de moară, vii, munte și locuri de stupini la Mihăilești 62.
Pătru, țigan m-resc 228.
Pătru ⟨Avaiu⟩, stăpin de locuri, vii și parte de munte in Olteni și Bujorani 107, 161.
— **Petru** ⟨**cel Tinăr**⟩ (Pătru), domn al Țării Românești ⟨1559—1568⟩; herțeg al Amlașului și Făgărașului 20, 54; stăpinitor al Podunaviei 59; fiul lui Mircea Ciobanul: passim; nepotul lui Radu cel Mare 68; rudă cu Alexandru Lăpușneanu 54; luarea domniei 169; dă acte: passim; menționat 93, 97, 104, 135, 150, 154, 172, 178, 182, 189, 195, 227, 244, 245; acte menționate de la ~ 88, 95, 99, 116, 119, 130, 134, 147, 149, 202, 205.
— **Petru Cercel**, domn al Țării Românești ⟨1583—1585⟩ 20.
Pătru Grăunță (Pătru), tatăl lui Vintilă ș.a., partea lui in Ștefănești 220.
Pătru Sterpul (Pătru), stăpin al m-rii de la Podure, familie 21.
— **Petru** ⟨**Șchiopul**⟩, domn al Moldovei ⟨1574—1579, 1582—1591⟩, frate cu Alexandru Mircea și unchiul lui Mihnea Turcitul; in pomelnicul m-rii Preobrajenia de la muntele Sinai 235.
Păișești v. **Poucești**, sat.
Păuna, țigancă boierească 216.
Păuneasca, moșie la Obirșia Trestiatului ⟨Obirșia, j. Romanați; azi j. Olt⟩ 29.
Păușești, sat ⟨j. Vilcea⟩, parte intărită lui Radul ș.a. 186; probabil același: **Poucești** 112.
Perinca scrie acte domnești 146, 245.
Perișorul, sat ⟨Perișor, j. Dolj⟩ intărit lui Stepan f. mare clucer 241.
Petrașco ⟨**cel Bun**⟩ (Pătrașco), domn al Țării Românești ⟨1554—1557⟩ 56, 81, 95, 98, 148, 214, 250, 251; cumnat cu Balea pah., familie 91; acte menționate de la ~ 21, 86, 92, 102, 108, 110, 111, 130, 134, 147, 186, 248.
Petreasa, in pricină cu nepoții lui Pătru Sterpul pentru m-rea de la Podure 21.
Petreman, spătar, stăpin in Cirna 241.
Petrești, sat ⟨~ de Vărsături, j. Gorj; azi in mnc. Tirgu Jiu⟩ 19, 117.
Petrișor, partea lui in Radovanul 52.
Petroșani v. **Pietroșani**, sat.
*****Petrovița**, sat ⟨probabil lg. Breznița-Ocol, j. Mehedinți⟩ intărit m-rii Tismana 141.
Petru v. **Pătru**.
*****Piatra**, sat ⟨lg. Orodel, j. Mehedinți; azi j. Dolj⟩ hotare; parte intărită lui Drăgoi ș.a. 25; ~ **a Nanului** 25.
Piatra, top. la Balta Saltava ⟨j. Ialomița⟩ 126.
Piatra, top. la *Cornenii din Coastă ⟨lg. Lunca, j. Ialomița⟩ 239.
Piatra, top. la *Gurbanul ⟨probabil lg. Stănești, j. Vlașca; azi j. Giurgiu⟩ 204.
Piatra, top. la Poucești ⟨Păișești, c. Bascov, j. Argeș⟩ 179.
Picior v. **Stoica Picior**.
Pietrari, sat ⟨j. Dimbovița⟩ 75.
Pietrile, sat ⟨probabil Pietrele, j. Vlașca; azi j. Giurgiu⟩ întărit nepoatelor lui Șuica vornic 216.
Pietroasa, piriu la Cobia ⟨j. Dimbovița⟩ 229.
Pietroșani, **Petroșani**:
Pietroșani, sat ⟨probabil j. Argeș⟩ 211.
— **Petroșani**, sat ⟨Pietroșani, j. Prahova⟩ intărit cu mori și rumâni jup. Maria, sora lui Pătrașco cel Bun 91.
Pietroșani, sat ⟨j. Vlașca; azi j. Teleorman⟩ cu baltă; parte intărită lui Mihail ban după schimb cu fiica lui Neagomir din Plăviceni 174.
Pisc, top. la Mărăcineni ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș, in mnc. Pitești⟩ 249.
Piscani, sat ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 10, 35; parte cu mori și vii intărită lui Vlaicul log. 130.
Piscanul, munte ⟨la Berevoești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩, părți întărite lui Vlaicul log. și fratelui său Mihnea 10.
Piscul Glodului, top. la Budișteni ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 4.
Piscul Gorunetului, top. la Obirșia Trestiatului ⟨Obirșia, j. Romanați; azi j. Olt⟩ 29.
Piscul Lung, top. la Budișteni ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 4.
Piscul Lupului, top. la Bădeni și Runcu ⟨j. Dimbovița⟩ 75, 121.
Piscul Nerții, **Piscul Pleșii**, topice la Săseni ⟨j. Buzău⟩ 188.
Piscul Scurtu, **Piscul Tilharilor**, topice la Poucești ⟨Păișești, c. Bascov, j. Argeș⟩ 179.
Piscul Turcilor, top. la Seaca 183.
Piscul Ursului, top. la Budișteni ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 4.
Piscul Ursului, top. la Săseni ⟨j. Buzău⟩ 188.
*****Pisculești**, sat ⟨lg. Cosimbești, j. Ialomița⟩ 88.
Pitești, oraș; grec 178; moară a lui Ivașco mare armaș 78.
Piriu m-re v. Potoc, m-re.
Pirlea scrie act domnesc 203.

Pîrlog, rumân din Stoenești, cu delniță 97.
Pîrșanul v. **Manea Pîrșanul**.
Pîrvan vinde parte în Gănești 23.
Pîrvul, ban ⟨Craiovescu, fiul lui Pîrvu vornic⟩, hotarnic (menț.) 1.
Pîrvul, partea lui în Radovanul 52.
Pîrvul, tatăl Dobrei, Miliței ș.a. cu parte în Sălcuța (menț.) 3.
Pîrvul, vătaf mare, stăpîn în Stoenești cu vad de moară și rumâni 97.
Pîrvulești, familie, în pricină cu m-rea Tismana 2.
Plaiul Cioarăi, top. la *Bilogești ⟨lg. Petrești, j. Gorj⟩ 117.
Plaiul Curmăturii, top. la Runcu ⟨j. Dîmbovița⟩ 121.
Platețul, baltă ⟨j. Dolj⟩ întărită cu vamă din pește m-rii Tismana 103.
Plaviț, podul lui pe apa Rîmnicului ⟨Sărat⟩ 83.
***Plăcicoi** (Plășcoi), sat ⟨Brădeanca, j. R. Sărat; azi j. Brăila⟩, parte întărită lui Pascu ș.a. 165; parte întărită jup. Neacșa 217.
Plăș, slugă domnească, stăpîn în Bodieștii Mici 209.
Plăviceni, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ 174.
Pleașa Lupului, top. la Milești ⟨j. Dolj⟩ 1.
Plecicoi v. **Plăcicoi**, sat.
Plenița, sat ⟨j. Mehedinți; azi j. Dolj⟩, parte întărită lui Drăgoi ș.a. 25; ~ **Tîrgovișteanului**, parte întărită lui Drăgoi 25.
Pleșa v. **Piscul Pleșii**, top.
Pleșco, partea lui în Frăsinetul de Cîmp 203.
***Pleșești**, sat ⟨lg. Văleni, j. Argeș⟩, parte întărită nepoatelor lui Șuica vornic 216.
Pleșoi, sat ⟨j. Dolj⟩ 76.
Ploești, ⟨oraș⟩ 33.
***Plopeni**, sat ⟨lg. Măxineni, j. R. Sărat; azi j. Brăila⟩, popă 196.
Plopi, top. la Poucești ⟨Păișești, c. Bascov, j. Argeș⟩ 179.
Pobrata, m-re ⟨Probota, j. Suceava⟩ 217.
Pocruia, sat ⟨j. Gorj⟩ întărit m-rii Tismana 2.
Podar v. **Stroe Podar**.
Podeni, sat ⟨j. Argeș⟩, parte întărită nepoatelor lui Șuica vornic 216.
Podul lui Plaviț, top. la Dănulești ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Podunavia, în titulatura domnului Țării Românești 59.
Podure, m-rea de la ~ ⟨probabil Podeni, j. Prahova⟩ 21.
Poenari, cetate ⟨j. Argeș⟩, boier întemnițat la ~ 20.
Poeni, sat ⟨Poienile, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ în pricină de hotar cu satul Cislău 198.
Poganu, sat ⟨j. Olt⟩, parte întărită m-rii Iezer 231.
Pogonești (Pogănești), sat 4, 22, 103, 140.
Pogorîșul Porcilor, top. la Săseni ⟨j. Buzău⟩ 188.
Poiana, sat ⟨c. Perișani, j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩ 27.
Poiana Boței, top. la Radovan ⟨j. Dolj⟩ 52.
Poiana Cerbului, top. la Dănulești ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
***Poiana Ciolanului**, sat (?) ⟨Aurești, j. Vîlcea⟩ întărit m-rii Dobrușa, dania jup. Radul și Badea pah. 181.
Poiana Crastavițelor (?), top. la Dănulești ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Poiana cu Spinii, top. la Seaca 183.
Poiana Muntinului, top. la Dănulești ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Poienile v. **Poeni**, sat.
***Pojorîte**, sat ⟨probabil lg. Cochinești, j. Argeș⟩ 173.
Poltea, țigan boieresc 91.
Popescul v. **Albul Popescul**.
Popeștii de pe Mociorăță, sat ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploiești⟩, părți întărite lui Oancea ș.a. 104.
Popița, logofăt scrie cartea marelui ban 151.
Porțile de Fier ⟨j. Mehedinți⟩ limită a vămii de la Vîlcan 125, 193.
Pospaiu cumpără parte în Gorbăneasca 207.
Potil, sat ⟨Potelu, j. Romanați; azi j. Olt⟩; metoh de lîngă ~ întărit m-rii Bistrița 66.
Potoc (Potocu), m-re ⟨Butoiu, j. Dîmbovița⟩, întărire pentru sat 223; în pricină pentru balta Celeiul 124; în trad. sec. al XVII-lea: **Butoiul**, închinată Mănăstirii Sf. Ștefan de la Meteore; egumen 118.
Poucești 112 v. **Păușești**, sat.
Poucéști, sat ⟨Păișești, c. Bascov, j. Argeș⟩, parte întărită lui Băncilă ș.a. 179.
Praova, rîu ⟨Prahova⟩, sat și vad de moară pe ~ 184.
Pravăț, frate cu Stănimir, vinde parte cu vie în Lipia 93.
Pravilă v. **Ion Pravilă**.
Pravițe, top. la Runcu ⟨j. Dîmbovița⟩ 121.
***Prădălicéști**, sat, parte cu baltă vîndută de Oancea lui Badiul ș.a. 63.
Prădești, sat (?) întărit m-rii Mușetești 205.
Preajva, sat ⟨Preajba, j. Vlașca; azi j. Teleorman⟩ 204, 207; parte cu rumâni întărită lui Danciul și Oprea postelnici 136, 171.
Preda, fiul lui Pătru Grăunță, familie: vinde parte în Ștefănești 220.
Preda, partea lui în Radovanul 52.
Predești, top. (?) la Cacova ⟨j. Vîlcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Predoaia, jupanița ⟨lui Preda ban⟩, în pricină pentru Calapor 48.
Preia, fiica lui Dan, în pricină pentru Mirilița 115.
Preotesele v. **Priotesele**, sat.
Preotești, **Preutești**:
— **Preutești**, sat 163.
Preotești, sat ⟨j. Vîlcea⟩ în pricină de hotar cu satul Șușani 31.
Preslop, munte ⟨Prislop, probabil j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită m-rii Glavacioc 87.
Pribeagul, partea lui în Bădeni (menț.) 246.

Pribil, frate cu Catalina din Bujoreni, cumnat cu Hacica 161. .

Pria, nepoții săi, Alăman și Zăgan, vînd în Bucșa (menț.) 152.

Prihodiștea, top. la Mileștii de Jos ⟨j. Dolj⟩ 1.

Prilaz, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

***Prilepețu**, sat ⟨lg. Breznița — Ocol, j. Mehedinți⟩ întărit m-rii Tismana 141.

***Priotesele**, sat ⟨lg. Mărgineni, j. Vîlcea⟩ in pricină de hotar 151.

Pripoare, top. la Poiana ⟨c. Perișani, j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩ 27.

Prislop v. **Preslop**, munte.

Probota v. **Pobrata**, m-re.

Prodan, fiul lui Vîlcan și frate cu Stancul, în pricină pentru Tudorești 111.

Prodea v. **Dumitru Prodea**.

Pruncea, tatăl lui Bălan și Lațco, bunicul lui Mihnea; partea lui în Bădeni (menț.) 86, 246.

Prund, top. la Poucești ⟨Păișești, c. Bascov, j. Argeș⟩ 179.

Prundeni, sat ⟨j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Radul ș.a. 186.

***Prundul**, sat ⟨probabil lg. Căzănești, c. Ghioroiu, j. Vîlcea⟩ întărit fiicei lui Fîrtat vornic 145.

Pucheni, sat ⟨j. Prahova⟩ 210.

Pudregeasca, funie la Balaci ⟨j. Teleorman⟩ 167.

***Pulați**, sat ⟨probabil lg. Tisău, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic 102; parte întărită jup. Neacșa 217.

Puntea Fetelor, top. la Bărcănești ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploiești⟩ 210.

Purcăreni, sat ⟨j. Muscel; azi j. Argeș⟩ 234; parte cu mori întărită lui Codrea log. și jup. Anca 110.

Pustieriul vinde parte în Ionești (menț.) 46.

Putrida, sat ⟨j. R. Sărat; azi Livada, j. Buzău⟩, părți întărite lui Bucșă vornic și Petru armaș 83.

Puțul lui Samoilă, top. în hotarul m-rii de la Podure ⟨probabil Podeni, j. Prahova⟩ 21.

R

Racoți, sat ⟨j. Gorj⟩ părți cu vii dăruite de popa Miinea m-rii Tismana 162.

Racovița, sat ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș, în mnc. Pitești⟩, parte cu mori, vii și țigani întărită lui Vlaicul log. 130.

***Racovița**, sat ⟨lg. Gogoșari, j. Vlașca; azi j. Giurgiu⟩, părți întărite lui Nicula log. și Nicula grămătic 67.

Rada din Cochinești vinde parte 173.

Rada ⟨din Tătulești, fiica jup. Chicoș și jup. lui Oprea sulger⟩, vinde în Plășcoi și Gugești (menț.) 165.

Rada, fiica lui Vladul portar, nepoata lui Șuica vornic, ⟨jup. lui Balea portar⟩, familie; stăpînă în Pietrile, Dedilovul, Voicești ș.a., cu mori, vii, rumâni și țigani 216.

Rada, fiica Stanei, familie; în pricină pentru Negomirești 95.

Rada, jupaniță, bunica (?) lui Dragomir log. ș.a., dăruiește parte în Izvirna cu vii, rumâni și țigani m-rii Tismana 32, 100.

Rada vinde parte în Gorbăneasca 207.

Radila, munte ⟨j. Prahova⟩, stînitul boieresc întărit m-rii Snagov 73.

Radomir, partea lui în Radovanul 52.

Radoslav cumpără parte în Lipov 180.

Radoslav, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

Radovan (Radovanul), sat ⟨j. Dolj⟩, hotare; părți răscumpărate de la domn și întărite lui Moșul ș.a. 52.

Radul armaș mare (f.) v. **Radul Scurtul**.

Radul, clucer ⟨Furcă⟩, tatăl lui Ivașco mare stolnic și Albul clucer; dăruit de Radul Paisie cu satul Uriți (menț.) 98.

Radul cu ceata lui, în pricină pentru Bresnița 56.

Radul ⟨diferiți⟩ cumpără parte în: Bădeni 75; ~ în Cochineștii de Sus 173; ~ în Liseni 11; ~ în Poucești ⟨Păișești⟩ 179.

Radul ⟨diferiți⟩ din: Boldești v. **Radul**, stolnic; ~ din Ciumești, nepotul lui Badea vătaf, familie; vinde parte cu vie în Răzvad 22; ~ din Drăgoești v. **Radul**, log.; ~ din Mărgineni v. **Radul**, post.; ~ din Micești, în pricină cu m-rea Mușetești 13; ~ din Poucești v. **Radul**, vornic; ~ din Roșia v. **Radul**, jupan și **Radul**, fiul jup. Anca; ~ din Sălătruc v. **Radul Scurtul**; ~ din Sulimanul, în pricină pentru Mărăcinenii Cracei 153; ~ din Șchiopeni, în pricină pentru Somești 196.

Radul (Radu), fiul jup. Anca, nepotul jup. Radu din Roșia, stăpîn în Stîlpnicioara 169; probabil același: **Radul**, nepotul jup. Rada, familie; stăpîn în Izvirna 100, 169.

Radul, fiul lui Badea din Găvănești, în pricină pentru averile lui Vlaicul f. mare log. 130.

Radul, fiul lui Borțun, familie; în pricină pentru Fierești 119.

Radul, fiul lui Călin și frate cu Neacșa, cu parte în Poucești ⟨Păișești⟩ 179.

Radul, fiul lui Chiciul, familie; întărit în Vîrleți 88.

Radul, fiul lui Drăghici f. mare spătar, frate cu Drăghici v. **Radul**, post.

Radul, fiul lui Manea, întărit peste parte în Gloduri 200.

Radul, fiul lui Neagoe, frate cu Frăgoi și Fiera șchiopul, vinde parte în Balaci 167.

Radul, fiul lui Teica pierde ocină în Tîmboești, pentru furt 215.

Radul, fiul lui Șarbă, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Radul, fiul lui Vladul din Tătulești, martor la întocmire 217.
Radul, fiul lui Voico, familie; vinde în Tămășești 133.
Radul, fiul Lupeiasei, cu vii în Mihăilești și Sumărinești 62.
Radul, fiu vitreg al lui Băncilă, înfrățit în Poucești ⟨Păișești⟩ 179.
Radul, fiu vitreg al lui Coresi log., familie; înfrățește în Bărcănești 53.
Radul, frate cu Dragomir ș.a., cumpără parte cu mori, dîrstă și rumâni în Aninoasa 254.
Radul, frate cu Dragomir și Vladul, întărit în Vîrleți 88.
Radul, frate cu Ion și Neagoe, familie; cumpără parte în Tudorești 177.
Radul, frate cu Oprea și Danciul, vinde vie în Voinigești 94.
Radul, frate cu Ștefan, vinde parte în Frăsinetul de Cîmp 203.
Radul, globnic, țigan boieresc 211.
Radul, în pomelnicul dat de Dragomir mare vornic Mănăstirii Sf. Ștefan de la Meteore 118.
Radul ⟨diferiți⟩, în pricină pentru: Gloduri 200; ~ pentru Vîrleți 5.
Radul ⟨diferiți⟩, întărit peste parte în: Gorbăneasca 207; în Gloduri 200; ~ Păușești și Prundeni 186; ~ în Turceni 158, 225; ~ în Vîrleți 88.
Radul, jupan, dăruiește m-rii Dobrușa satul Crivina, Poiana Ciolanului și țigani (menț.) 181.
Radu, jupan din Roșia, tatăl jup. Anca, familie (menț.) 169.
Radul, logofăt ⟨ ~ al lui Mandea din Stăncești⟩ cotropește satul Băneștii la Ruia 201.
Radul, logofăt ⟨mare⟩ din Drăgoești, vinde țigancă 67; probabil același: **Radul**, logofăt dăruiește lui Stoican parte în Ciutura, pentru slujbă 206.
Radul, logofăt mare în sfatul domnesc v. **Radul Mihăescul**.
Radul, logofăt, martor 241 v. **Radul Mihăescul**.
Radul, logofăt, scrie act domnesc 165.
Radul, megiaș martor pentru Gănești 23.
Radul, nepot de frate lui Margine sulger, stăpîn în Dănulești 83.
Radul, nepotul jup. Rada v. **Radul, fiul jup. Anca**.
Radu, paharnic mare 149 ⟨eroare⟩ v. **Radul Mihăescul**, mare log.
Radul ⟨diferiți⟩ cu parte în: Bădeni 17; ~ în Păușești și Prundeni, donator la m-rea Govora (menț.) 186; în Radovanul 52; ~ în Vlăduța (menț.) 223.
Radul, pitar, stăpîn în Văselați, Gabrov, Găvăneștii de Jos și de țigani 45.
Radul, pîrcălab, cumpără parte în Cioroiu 24.
Radul, popă din Cîndești 224.
Radul, popă, frate cu Stoichină, familie; cumpără părți în Cacova 37.
Radul, postelnic, fiul lui Matei ⟨ban⟩ din Caracal, familie; stăpîn în Comoșteni, Marmurele, Măceșel ș.a. cu bălți 120; probabil același: **Radul** (Radu), postelnic, stăpîn în Bocoviciorul 76.
Radul, postelnic din Măргineni, fiul lui Drăghici f. mare spătar, familie; dăruiește satul Corneni m-rii Mărgineni 147, 238.
Radul, rumân din Stoenești, cu delniță 97.
Radul, spătar, frate cu Șărbu, stăpîn în Dănulești 83.
Radul, stolnic ⟨mare⟩ din Boldești, fiul jup. Maria; dăruiește țigani Episcopiei de Buzău (menț.) 156.
Radul, tatăl lui Bran, întărit în Runcu 121.
Radul, tatăl Stoicăi, întărit în Bălțați 185.
Radul, țigani: m-rești 181, 228; ~ boierești 54, 91, 192, 216; zlătar, al Episcopiei de Buzău 156.
Radul ⟨diferiți⟩ vinde parte în: Haref 49; ~ Milești 159; ~ din muntele Piscanul 10; ~ în Stîrmina 14; ~ în Tudorești 111; ~ în Voinigești, cu vie 94.
Radul voievod 13, 195 v. **Radul de la Afumați**.
Radul voievod 60, 104, 113, 130, 134, 182, 234, 240 v. **Radul Paisie**.
Radul voievod „care a pierit la Rîmnic" v. **Radul de la Afumați**.
Radul voievod Călugărul v. **Radul Paisie**.
Radul voievod cel Bătrîn, ~ cel Bun și 20, 87, 99, 164, 175, 190, 201 v. **Radul cel Mare**.
Radul voievod cel Bătrîn, fiul lui Vlad vv. v. **Radul cel Frumos**.
Radul voievod, fiul lui Vlad voievod v. **Radul cel Frumos** și **Radul cel Mare**.
Radul voievod, tatăl jup. Maria și al lui Pătrașco vv. v. **Radul Paisie**.
Radul, vornic din Poucești, tatăl lui Dumitru (menț.) 112.
Radul, vraciul, în pricină pentru Brădășani 116.
Radul al lui Mandea v. **Radul, log.**
Radul cel Frumos (Radul cel Bătrîn), domn al Țării Românești ⟨1462 — 1475⟩, fiul lui Vlad Dracul; act menționat de la ~ 99.
Radul ⟨**cel Mare**⟩ (Radu, Radul cel Bătrîn, ~ cel Bun), domn al Țării Românești ⟨1495—1508⟩ 119, 223, 238; fiul lui Vlad Călugărul, ⟨bunicul⟩ lui Petru cel Tînăr 68, 151; donator la m-rile Glavacioc și Tismana 87, 175; acte menționate de la ~ 20, 68, 87, 99, 151, 164, 190.
Radul ⟨**de la Afumați**⟩, domn al Țării Românești ⟨1522—1528⟩; donator 255; acte menționate de la ~ 13, 105, 195; „pierit" la Rîmnic 105, 255.

Radul Furcă v. **Radul**, clucer.
Radul Mihăescul (Radul), mare logofăt, nepotul jup. Viltur 89;
in sfatul domnesc: mare logofăt 82, 83, 86—89, 91—98, 99, 100, 102—104, 106—108, 110—113, 115—117, 119—121, 123, 124, 126—131, 133, 134, 136—138, 140—150, 152—154, 156, 158—166, 168—171; f. mare logofăt 185;
ispravnic in acte domnești 70, 80, 82, 83, 86—89, 91—96, 98, 100, 102—106, 108, 110, 112, 113, 115, 119, 122—124, 126—131, 133, 135, 136, 140—150, 152, 153, 162—164, 169—171;
martor 241;
⟨eroare⟩: paharnic in sfatul domnesc 149.
Radul ⟨Paisie⟩ (Radul Călugărul), domn al Țării Românești ⟨1535—1545⟩ 17, 39, 106, 113, 130, 184, 200, 204, 240; tatăl lui Pătrașco cel Bun, socrul lui Balea pah. 91;
danii: unei m-ri 134; unor boieri 98, 207;
acte menționate de la ~ 2, 60, 88, 104, 110, 116, 134, 145, 182, 234.
Radul Pașadia v. **Pașadia**, pah.
Radul Scurtul (Radul) din Sălătruc, f. mare armaș, vinde pădure in Areș 214; martor 217; ispravnic 72.
Radul Tăștăbeanul (Radul), stăpin in Păușești și Prundeni (menț.) 186.
Rae, partea lui in Budeșteni 4.
Raina, soră vitregă cu Albul, Armeanca și Boba, in pricină pentru Căminești 96.
Raino, țigan boieresc (menț.) 91.
Ralea cumpără parte in Lipov 180.
Ratea cumpără loc in Ciochineștii de Jos 173.
Răciu, partea lui in Budeșteni 4.
***Răcluța**, sat ⟨Amărăștii de Jos, j. Romanați; azi j. Dolj⟩ intărit jup. Calea 255.
Rădivoe din Udați vinde parte in Leutești 39.
Răian v. **Bășiceaua lui Răian**.
Rătivoești, sat ⟨Retevoiești, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 35.
Răzmiriță, grămătic, scrie acte domnești 150, 201.
Răzvad (Răzvadul), sat ⟨j. Dimbovița; azi in mnc. Tirgoviște⟩ 217; părți cu vii și vinărici intărite lui Ivan mare log. 22.
...rcea scrie act domnesc 11.
Recea v. **Riacea**, sat.
***Recica**, sat ⟨lg. Dăbuleni, j. Romanați; azi j. Dolj⟩ intărit cu bălți și girle jup. Calea a lui Detco mare armaș 140.
Retevoiești v. **Rătivoești**, sat.
Riacea, sat ⟨Recea, j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ în hotar cu Dănulești 83.
Rîmnic, episcopie (menț. 1792) 143.
Rîmnic, oraș domnesc ⟨Rimnicu Vilcea⟩58; in hotar cu Vlădești ⟨18⟩; vinărici intărit m-rii Ostrov 155; Radu ⟨de la Afumați⟩, „pierit" la ~ 105, 255.
Rîmnic, riu ⟨Rimnicu Sărat⟩, sat pe ~ 83.
Ripa Bontii, top. la Dănulești ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Rîșava ⟨or. Orșova, j. Mehedinți⟩, hotar către Transilvania 128, 141.
Riul Doamnei, riu ⟨afluent al Argeșului⟩, sat pe ~ 249.
***Rogojina**, sat ⟨lg. Bătășani, j. Vilcea⟩, parte intărită lui Stanciul ș.a. 151.
***Rogozești**, sat ⟨probabil lg. Tirgșor, j. Prahova⟩, parte cu vad de moară întărită lui Văsiiu cel bătrin din Tirgșor 212.
Roman schimbă loc de casă in Băiași 27.
Roman vinde parte in Sămăileni 218.
***Românești** (Rumânești) pe apa Argeșului, sat ⟨probabil j. Dimbovița⟩ pierdut de Țintea armaș pentru hiclenie; dăruit de domn lui Vlad post. 247.
Românești, sat ⟨Romanești, j. Vilcea⟩, hotare; părți intărite lui Drăghici și Stan 154.
Romeri (Adormirea), m-re zidică de craiul Ștefan 59; dăruită de Petru cel Tinăr cu obroc in bani 59.
Roșca v. și **Obirșia lui Roșca**, top.
Roșca, fiii săi stăpini in Leurdeni și Mușetești (menț.) 178.
Roșca, in pricină pentru Păpușariul lui Zlatco 7.
Roșca, „moșul" satului Milești 1.
Roșcodan vinde parte in Cacova 37.
Roșiia, sat ⟨probabil Roșia Jiu, j. Gorj⟩ 169.
Roată, Roteanul v. **Stan Roteanul**.
***Roteni**, sat ⟨lg. Pasărea-Boltași, j. Ilfov; azi Ștefănești, Sect. agr. Ilfov⟩ 194.
Rotundul, top. la Sălătruc ⟨j. Argeș⟩ 236.
Roxanda (Ruxanda), doamna, fiica lui Neagoe Basarab și mama jup. Samfira 138, 220; in pricină pentru zestrea verei sale, jup. Despina 113; danie unui boier, pentru slujbă 15, 113.
Rudeni, sat ⟨c. Șuici, j. Argeș⟩ 28.
Ruia, top. la Bănești ⟨j. Vlașca; azi j. Dimbovița⟩ 105, 201, 251.
Ruja, partea lui la Bădeni 17.
***Rumceni** (Rumciani, Runceni), sat ⟨Marginea Pădurii, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 122, 160, 187, 198.
Rumeli, provincie ⟨Rumelia, Grecia⟩ 118.
Rumpa, top. la Seaca 183.
Rumta, top. (?) la Miroslăvești ⟨j. Prahova⟩ 184.
Runcul, sat ⟨j. Dimbovița⟩, cotropit de Tudor log. și Dragomir vist.; intărit lui Radu ș.a. 121.
***Runcu**, sat ⟨lg. Bărăști, c. Colonești, j. Argeș; azi j. Olt⟩ 217.
Rupta v. **Rumta**, top.
Rusa, mama lui Vlad și a Vișei, cu părți în Gomoești, Bălișoara și Groșani 93.
Rusa, țigancă boierească 211.
Rusin, stăpin în Sămăileni și de țigani 218.
Rusin, țigan boieresc 54.
Rusul vinde ogor în Vaidei 213.

***Ruşii lui Chirţop**, sat ⟨lg. Lazuri, j. Dîmboviţa⟩, hotare; întărit lui Negre portar 219.
Ruxanda doamna v. **Roxanda**.

S

Sahat, hotarul lui la balta Saltava 126.
Salce, top. la Filiaşi ⟨j. Dolj⟩ 192.
Salcea, top la *Cornenii din Coastă ⟨lg. Lunca, j. Ialomiţa⟩ 239.
Samfira, jupaniţă, fiica doamnei Roxanda, nepoata lui ⟨Neagoe⟩ Basarab, familie 113, 138, 220; stăpînă în Uliţa, Bujorani, Drăgoeşti ş.a. 113.
Samoilă v. **Puţul lui Samoilă**.
Sarul, fiul lui Chiciul, familie; întărit în Vîrleţi 88.
Satul lui Bădilă, sat în hotar cu Obîrşia Trestiatului ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 29.
Săciul v. Seciul.
Sălăţruc, sat ⟨j. Argeş⟩ 214, 236; partea lui Stanciul întărită jup. Neacşa 217.
Sălcii, top. la Pouceşti ⟨Păişeşti, c. Bascov, j. Argeş⟩ 179.
Sălcuţa, sat ⟨j. Dolj⟩, parte întărită fiicelor lui Pîrvu 3.
Săltava, baltă ⟨j. Ialomiţa⟩ întărită cu toate iezerele m-rii Argeş 126.
***Sămăileni**, sat ⟨probabil lg. Toporu, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩, părţi întărite lui Rusin 218.
Sămărineşti v. **Sumărineşti**, sat.
Săpata, sat 173, 186.
Săsean v. **Bănică** ~, **Iorgu**, ~ şi **Nicolae Săsean**.
Săseni, sat ⟨j. Buzău⟩, hotare 188.
Săulescu v. **Ioniţă Săulescu**.
Săveşti, sat ⟨probabil j. Dîmboviţa⟩ 46.
Scoarţa, pîrîu la Cîrbeşti ⟨j. Gorj⟩ 175.
Scripăţ, în pricină pentru Budişteni 4.
Scumpia, pîrîu la Nucet ⟨j. Prahova⟩ 191.
Scumpia, top. la Mileşti ⟨j. Dolj⟩ 1.
Scurtul v. **Dragomir** ~ şi **Radul Scurtul**.
Scurtul, munte ⟨j. Gorj⟩, întărit lui Cînda şi Budea 68.
Seaca, m-re v. **Muşeteşti**, m-re.
Seaca, sat, parte întărită lui Stanciul ş.a. 183.
Seciul, **Săciul**:
Seciul Groşilor, top. la Obîrşia Trestiatului ⟨Obîrşia, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 29.
***Seciul lui Cernea**, sat (?) ⟨probabil j. Buzău⟩, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniş vornic 102.
— **Săciul lui Măican**, top. la Bucoviciorul ⟨j. Mehedinţi; azi j. Dolj⟩ 76.
Securea, top. la balta Săltava ⟨j. Ialomiţa⟩ 126.
Seliştea v. **Siliştea**.
Seman dăruieşte ţigani lui Ivan mare log. 36.
Seman, rumân din Stoeneşti, cu delniţă 97.
Serafim, egumen al m-rii Argeş 132, 220.
Severin, ⟨mnc. Drobeta-Turnu Severin⟩, hotar al vămii de la Vîlcan 103.
Severin vinde ogor la Curpen 213.
Sibiu, întărit în Pătîrlage (menţ.) 69.
Sibiu, ⟨logofăt⟩, scrie act domnesc 127.
Sibiu, ⟨oraş⟩; cojocar 217.
Sihlea, top. la Cacova ⟨j. Vîlcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Silca, întărită peste parte în Gorbăneasca 207.
Silca, jupaniţa lui Mihail ban, familie; dă parte în Gostavăţ schimb pentru parte în Pietroşani 174.
Silea, via lui ⟨la Vlădeşti⟩ 18.
Siliştea, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩, parte cu rumâni întărită lui Oprea şi Danciul postelnici 136, 171.
Siliştea (Săliştea), top. la Cacova ⟨j. Vîlcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Siliştea Uscată, top. la Mărăcini ⟨Mărăcinele, j. Dolj⟩ 241.
Sima, întărit în Gorbăneasca 207.
Simul, întărit în Turceni 225.
Sin cumpără ogor în Ciochineşti 173.
Sinai, munte ⟨R. Arabă Egipt⟩, m-rea Preobrajenia dăruită de Alexandru Mircea cu obroc în bani 235.
Sinea din Bodineşti, vinde parte în Racoviţa (menţ.) 67.
***Siţişeşti**, sat ⟨lg. Zîmbreasca, j. Teleorman⟩ în hotar cu Găguleşti 167.
Sitleale, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 243.
Sîmbotin cumpără parte în Lipov 180.
Sîrbi, sat ⟨j. Vîlcea⟩ în hotar cu Şuşani 31.
Sîrbsca, sat ⟨probabil Sîrsca, j. Dolj⟩ 120.
***Sîrbşori**, sat ⟨lg. Tismana, j. Gorj⟩ întărit m-rii Tismana 2.
Sîrbul, fiul lui Teica cu parte în Tîmboeşti 215.
Sîrbul, logofăt, tatăl lui Lăudat grămătic (menţ.) 175.
Slamnu, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Slav, întărit peste parte în Turceni 158.
Slav vinde vie în Bujoreni 161.
Slavea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Slavna, fiica lui Micul, familie; moşteneşte parte în Boteni 197.
Slavna, mama jup. Muşa, familie; stăpînă în Valea Lupului (menţ.) 92.
Slăvilă, rumân din Piscani, iertat de dajdie 10.
Slăvileşti, sat ⟨Slivileşti, j. Mehedinţi; azi j. Gorj⟩ 157.
Sliva, pîrîu ⟨j. Gorj⟩, hotar al muntelui Carul Pîrgarului 68.
Snagov, m-re ⟨j. Ilfov⟩; sate, munţi şi stînit 73, 190; egumen 73, 190.
Soare, fiul lui Bîrcă, familie; întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Soare înfrăţeşte pe Stepan f. mare clucer în Cîrna 241.
Socol din Baia de Fier vinde parte de munte 68.
Solomon cumpără parte în Cioroiu 24.
***Someşti**, sat ⟨lg. Scorţaru Nou, j. Brăila⟩

intărit lui Cirstian post. 196.
Sora, intărită peste parte in Gorbăneasca 207.
Sora, ⟨jupaniţa (?) lui Dragomir vornic⟩, in pomelnicul dat Mitropoliei 243.
Sora vinde parte in Albeni, pentru plata birului 41.
*Sorocoveni, sat ⟨lg. or. Drăgăşani, j. Vilcea⟩, parte lăsată de Manea şi Bran lui Dobrin şi fratelui său, Mardarie 85.
Spanţov, sat ⟨j. Ilfov; azi j. Călăraşi⟩, parte cu baltă intărită m-rii Snagov, dania lui Neagul vornic 190.
Sperbea, intărit peste parte in Gorbăneasca 207.
Spiridon, egumen al m-rii Dealul, ispravnic 79.
Sprenteneşti ⟨familie⟩, intărită peste parte in Păpuşariul lui Zlatco 7.
Sprinten v. **Stan Sprinten**.
Staico din Marotin, stăpin in Recica cu bălţi, girle şi iezere 140.
Staico din Borleşti vinde parte in Pouceşti ⟨Păişeşti⟩ 179.
Staico, fiul lui Vladul, nepot ⟨de frate⟩ lui Vlaicul clucer din Rumceni, familie; stăpin in Cislău 198.
Staico, postelnic mare 92 ⟨eroare⟩ v. **Stoica**.
Staico scrie act domnesc 121.
Staico vinde parte in Găneşti 23.
Staiul cumpără parte in Mileştii de Jos 159.
Stan, ban ⟨mare⟩, fiul jup. Boba, ⟨nepotul lui Mircea Ciobanul⟩, tatăl lui Dumitru ban (menţ.) 31, 98.
Stan, butar, partea lui in Miriliţa (menţ.) 115.
Stan, clucer, socrul lui Neagoe log., stăpin in Brădăşani (menţ.) 116.
Stan, comis mare in sfatul domnesc 121 ⟨eroare⟩ v. **Stan**, spătar.
Stan ⟨diferiţi⟩ cumpără parte in: Cioroiu 24; ~ in Cochineşti 173; ~ vie cu loc în Modruzeşti 21; ~ in Prădăliceşti 63; ~ in Seaca 183.
Stan ⟨diferiţi⟩ din: Bărăşti, martor 217; ~ din Bucureşti, in pricină pentru Alunul 99; ~ din Măneşti, tatăl lui Dragul ⟨Robul⟩, stăpin in Birseşti (menţ.) 172; ~ din Poeni, in pricină de hotar cu satul Cislău 198; ~ din Roteni v. **Stan Roteanul**; ~ din Sirbsca scrie act domnesc 120; ~ din Şcheoastri v. **Stan**, log; ~ din Tomeşti, cu ceata lui, in pricină pentru Româneşti 154; ~ din Zăvoiu, partea lui in Iaşi 173.
Stan, fiul Ancăi şi nepotul lui Dragos, familie; vinde parte in Tămăşeşti 133.
Stan, fiul lui Balotă log., familie; vinde parte in Odobeni 34.
Stan, fiul lui Bira, infrăţeşte pe Stepan f. mare clucer in Cirna 241.
Stan, fiul lui Chirtop, familie; vinde parte in Ruşi 219.
Stan, fiul lui Drăgoi, familie; întărit peste părţi in Pleniţa şi Piatra 25.
Stan, fiul lui Drăgoi, vinde parte in Gorbăneasca 207.
Stan, fiul lui Radul şi frate cu Bran, întărit in Runcu 121.
Stan, fiul lui Vilsan, familie; ţine răzoare la Bărcăneşti 210.
Stan, fiul lui Voico, familie; vinde parte in Tămăşeşti 133.
Stan, frate cu Badea şi Vilsan, cumpără în Frăsinetul de Cimp 203.
Stan, frate cu Gudea, partea lui in Frăsinetul de Cimp (menţ.) 203.
Stan, frate cu Stoica ş.a., cumpără în Mileştii de Jos 159.
Stan, grămătic v. **Stan Roteanul**.
Stan, in pricină ⟨pentru Bisca⟩ 244.
Stan (Stanul) ⟨diferiţi⟩ intărit peste parte in: Berislăveşti 245; ~ in Gorbăneasca 207; ~ in Păuşeşti şi Prundeni 186; ~ in Româneşti 154; ~ in Seaca 183; ~ in Turceni 158.
Stan, jupan, ⟨rudă cu⟩ Vulpariul, stăpin in Goleşti, Ţara lui Oanea şi peste muntele Cernat (menţ.) 47.
Stan, logofăt din Şcheoastri, scriitor de acte domneşti 129, 135, 148.
Stan logofăt, scriitor de acte domneşti v. şi **Stan Roteanul**.
Stan, nepotul lui Stan pircălab v. **Stan**, post.
Stan, partea lui in Radovanul 52.
Stan, pircălab, soţul jup. Despina vara doamnei Despina, familie; stăpin in Uliţa, Bujorani ş.a. (menţ.) 113.
Stan, popă, partea lui in Şturzeşti 203.
Stan, portar 241 ⟨eroare⟩ v. **Stan**, spătar.
Stan, ⟨postelnic⟩, nepotul lui Stan pircălab, in pricină cu doamna Despina pentru satele acestuia 113.
Stan, scriitori de acte domneşti v. **Stan** din Sirbsca, **Stan**, logofăt şi **Stan Roteanul**.
Stan, spahiu vinde parte in Nucet 191.
Stan (Stan cel Gros), spătar mare, tatăl lui Mihail ban, familie 174, 241; stăpin in Birseşti 172;
pircălab 172; cneazul Hălmăjanilor 1;
in sfatul domnesc 1—3, 5—7, 9—13, 15—22, 24—30, 32—44, 46—58, 60—69;
⟨eroare:⟩ fost spătar 52.
Stan, spătar mare, in sfatul domnesc 82, 84, 86—89, 91—97, 99, 100, 102—104, 107, 108, 111—113, 115—117, 119—121, 124, 126—131, 133, 134, 136, 137, 140—148, 150, 152—154, 156, 159—165, 168—175, 177, 179—181, 183, 185, 186, 189, 192, 194—200, 202—210, 212—221, 224—226, 228, 230—235, 237—241, 243, 244, 246—251, 253—255;
martor 118;
⟨erori⟩ State 113; comis mare 121; vistier mare 165; portar 241.
Stan, tatăl lui Vladul şi Stoian, cumpără parte in Giuleşti 63.

Stan, tatăl lui Mihăiă ban v. **Stan**, spătar mare.
Stan, ţigani boiereşti 36, 45.
Stan (Stanul), vătaf, cumpără în Curpen şi Alixeni 199.
Stan vinde ogor în Băiaşi 27.
Stan Bostan (Stan), fiul lui Bostan, familie; întărit în Mărăcinenii Cracei 153.
Stan cel Gros spătar v. **Stan**, spătar mare.
Stan Creştina, cumnat cu Coresi log., partea lui în Bărcăneşti (menţ.) 210.
Stan Roteanul (Stan, ~ Roată), logofăt din Roteni, grămătic, scrie acte domneşti 3, 15, 29, 34, 40, 87, 194, 195, 199, 209, 214, 250; semnează în criptogramă 29, 194, 250.
Stan Sprinten (Sprinten), tatăl lui Manea, vinde parte în Blagodeşti 71.
Stan Visul, dăruit de Marcea post. cu satul Cornăţelui pentru slujbă în ţări străine 241.
Stana, cumnată cu Coresi log., familie; vinde parte în Bărcăneşti 43.
Stana din Bodineşti, vinde parte în Racoviţa (menţ.) 67.
Stana ⟨din Cioceni⟩, soră cu Vlaicul clucer din Rumceni, ⟨jupaniţa lui Drăguşin ban⟩, stăpînă în Cislău 198.
Stana, fiica Ancăi şi nepoata lui Dragos, vinde parte din Tămăşeşti 133.
Stana, fiica lui Hasan, familie; cu parte în Măxineni 215.
Stana, fiica Stanei, soră cu Muşat, Pascoi ş.a., familie; în pricină pentru Neagomireşti 95.
Stana, fiica lui Voico, familie; vinde în Tămăşeşti 133.
Stana, jitelniţa lui Stănilă, înfrăţeşte pe nepotul său, popa Ivan, peste toată averea din Blagodeşti (menţ.) 8, 16, 42, 202.
Stana, jupaniţă din Stănceşti, soră cu Dragomir post., mama lui Negre post., familie; dăruieşte parte în Zănoaga şi ţigani m-rii Mărăgineni 148, 250.
Stana, jupaniţă, fiica lui Coadă vornic, soţia lui Mecşa post., stăpînă în Bădeni 17.
Stana, mama lui Dragul, familie; vinde satul Bîrseşti ca să-şi scoată fiul din robie 172.
⟨**Stana**⟩, mama lui Mihnea post., stăpînă în Bădeni (menţ.) 246.
Stana, mama lui Muşat şi Pascoi, familie; partea ei în Neagomireşti (menţ.) 95.
Stana, mama Stanei, înfrăţeşte pe Tătulea peste parte în Frăsinetul de Cîmp 203.
Stana, preoteasa popii Ivan, cu parte în Blagodeşti 8.
Stana, sora lui Bălan, vinde parte în Curpen 199.
Stana, ţigănci boiereşti 36, 45, 211.
Stanca din Cornăţeni, în pricină pentru Băneştii de la Ruia 251.
Stanca ⟨din Tătuleşti, soţia lui Barbul comis⟩ vinde în Plăşcoi şi Gugeşti 165.
Stanca, fiica lui Boloşin, vinde ţigancă 35.
Stanca, fiica lui Micul, familie; moşteneşte parte în Boteni 197.
Stanca, fiica lui Stanciul şi soţia lui Badea, înfrăţită în Curteni 173.
Stanca, întărită peste funii în Fiereşti 119.
Stanca, jupaniţa lui Ivăniş vornic, donatoare la m-rea Tisău 102.
Stanca, jupaniţa lui Matei ⟨ban⟩ din Caracal, stăpînă în Perişorul 241.
Stanca, jupaniţa lui Stanciu Bengăi, fiica lui Hamza ban, familie; dăruieşte parte cu rumâni în Obislav m-rii Glavacioc 163.
Stanca, jupaniţă, soră cu Oancea, familie; stăpînă în Mihăeşti 60.
Stanca, mama Voicăi şi soră cu popa Ioica din Tismana (menţ.) 157.
Stanca, nepoata lui Dragomir, înzestrată de unchiul său cu vie în Berislăveşti 27.
Stanca, ţigancă boierească 192.
Stance vinde parte în Mihăileşti 62.
Stanciul, ban v. şi **Stănciulea**.
Stanciul, ban, martor pentru Brătuia 19.
Stanciul, ban, tatăl Agripinei călugăriţa, stăpîn în Mărăcini (menţ.) 241.
Stanciul, clucer mare, văr cu Negre, în pricină pentru Mihăeşti 60.
Stanciul cu ceata lui dă parte în Tîrsa schimb pentru parte în Foleşti; familie (menţ.) 195.
Stanciul ⟨diferiţi⟩ cumpără: plai cu vie în Alexeni 213; ~ parte în Cioroiu 24; ~ în Lipov 180; ~ în Mileşti 159; ~ în Seaca 183.
Stanciul ⟨diferiţi⟩ din: Căzăneşti v. **Stanciul**, log.; ~ din Mamul, în pricină pentru Sorocoveni 85; ~ din Petreşti vinde ogoare 117; ~ din Verneşti, martor 26; ~ din Vîlcom, hotarnic 76.
Stanciul, fiul lui Bîrcă, frate cu Neag şi Soare, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Stanciul, fiul lui Butea, scrie act domnesc 212; v. şi **Stanciul** scrie acte.
Stanciul, fiul lui Chiciul, familie; întărit în Vîrleţi 88.
Stanciul, fiul lui Manea, familie; în pricină pentru Berislăveşti 245.
Stanciul, fiul lui Manea Vulpariul, familie; stăpîn în Goleşti şi peste muntele Cernat 47.
Stanciul, fiul lui Pătru Grăunţă, familie; vinde parte în Ştefăneşti 220.
Stanciul, fiul lui Stanciul Benga v. **Stanciul Benga**.
Stanciul, frate cu jup. Neacşa, stăpîn în Sălătruc, Fîntînele, Plăcicoi ş.a.; pribeag 217.
Stanciul ⟨diferiţi⟩, întărit peste parte în: Brătuia 19; ~ în Popeştii de pe Mociorîţă 104; ~ în Turceni 158; ~ în Voinigeşti 94.

Stanciul, logofăt din Căzănești, intărit peste partea soacrei sale din Hulubești, cu vie și moară 101.
Stanciul paharnic, traduce act (menț. ult.) 200.
Stanciul, partea lui in Radovanul 52.
Stanciul, popă, dă parte in Siliștea schimb pentru parte in Botești 37.
Stanciul scrie act domnesc 42; v. și **Stanciul**, fiul lui Butea.
Stanciul, slugă domnească ⟨frate cu⟩ Oprea ⟨spătar⟩, stăpin in Frasinul și Filiași cu rumâni și țigani 192.
Stanciul, spătar v. **Stanciul al lui Benga**.
Stanciul, stăpin in Mădulari, Rogojina și Iacovul 151.
Stanciu, tatăl Momei, vinde parte in Gănești 23.
Stanciul, tatăl Stancăi, înfrățește pe fiica sa peste părți in Curteni 173.
Stanciul ⟨diferiți⟩ vinde parte in: Cacova 37; ~ in Haref 49; ~ in Măxineni, la vreme de foamete 215; ~ in Mihăilești, cu vii, vad de moară și loc de stupini 62; ~ in Sămăileni 218; ~ in Tudorești 111.
Stanciul ⟨Benga⟩, fiul lui Stanciul al lui Benga spătar, nepotul lui Hamza ban, familie 163.
Stanciul al lui Benga (Stanciul), spătar, ginerele lui Hamza ban, familie (menț.) 163; dăruiește țigani m-rii Dobrușa 181.
Stanciul al lui Dobruș v. **Dobruș**, post.
Stanciul al lui Tudoran dăruiește moară Episcopiei Buzăului 109.
Stanciul Corfofleș, stăpin în Ohaba (menț.) 2.
Stanciul Tătărăscul, logofăt, martor intre boierii de la Jiu 157.
Stancul, fiul lui Vilcan și frate cu Prodan, in pricină pentru Tudorești 111.
Stancul, grădina lui la Bărcănești 210.
Starica, ispravnic în act domnesc 229.
Stanimir v. **Stănimir**.
Stanislav v. **Stănislav**.
Staon, ⟨episcopie, Grecia⟩ 118.
State, spătar ⟨eroare⟩ v. **Stan**.
Stăif, țigan m-resc 44.
Stăncești, sat ⟨j. Prahova; azi in mnc. Ploiești⟩ 148, 212, 250.
Stăncilă vinde parte in Cacova 37.
Stănciulea ban v. și **Stanciul**.
Stănciulea, ban, donator la m-rea Cornet; in pricină pentru Voinigești (menț.) 58.
Stănciulețul, partea lui in Radovanul 52.
Stănești, sat ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩, parte întărită lui Danciul, Gindea și Alăman 189.
Stănești, sat ⟨j. Vilcea⟩, cartea marelui ban scrisă in ~ 157.
Stănești de la Obrejie, sat ⟨j. Vlașca; azi j. Giurgiu⟩, săteni din ~ intăriți peste moșia Gurbanul 204.
Stănie, in descriere de hotare la Budișteni 4.
Stănila din Groșet, martor 78.
Stănilă, bunicul popii Ivan (Ivan grămătic), soțul Stanei; infrățește pe nepotul său peste toată averea din Blagodești 8, 16, 42, 202.
Stănilă, nepotul lui Coman, infrățit de unchiul său peste parte in Gorban 207.
Stănilă vinde parte in Bălești, la vreme de foamete 240.
Stănilă, vornic, strămoșul lui Cirstian post. (menț.) 196; stăpin in Bădeni 246.
Stănimir, frate cu Pravăț, vinde parte cu vie in Lipia 93.
Stănimiru ⟨eroare: Dragomir⟩ vinde parte in Cioroiu 24.
Stănislav, Stanislav:
Stănislav ⟨diferiți⟩ cumpără parte în: Cochinești 173; ~ in Lipov 180; ~ in Milești 159.
Stănislav ⟨diferiți⟩ din: Jigoreni, vinde ogor 40; ~ din Pleșoi, hotarnic 76.
Stănislav, fiul lui Manea, familie; in pricină pentru Berislăvești 245.
Stănislav, fiul jup. Anca, nepotul jup. Radu din Roșia, familie; stăpin in Stilpnicioara 169.
— **Stanislav** ⟨diferiți⟩, intărit in: Gorbăneasca 207; ~ in Turceni 225.
Stănislav, popă, partea lui in Radovanul 52.
Stănislav (Stanislav), unchiul popii Radul, dă livadă in Virtop schimb pentru vad de moară in Ulmetu 37.
Stănislav ⟨diferiți⟩ vinde parte in: Bădeni 75; ~ in Runcu 121.
Stănislava, intărită peste parte in Gorbăneasca 207.
Stănislăvescul, partea lui in Racoți 162.
***Steanca**, sat ⟨lg. ***Floci**, Piua Pietri, j. Ialomița; azi Giurgeni⟩ 88.
***Stejaru** (Ștejaru), sat ⟨lg. Perișor, j. Dolj⟩, parte intărită lui Florea post., peste care a fost infrățit de Malcea 233.
Stepan v. și **Ștefan**.
Stepan, clucer mare (f.) 227; stăpin in Perișorul, Cornățelul, Cirna ș.a. 241.
Stepan din Cindești, in pricină de hotar cu Urlătoii 224.
Stepan, intărit peste parte in Turceni 158.
Stepan, logofăt, cel bătrin ⟨din Ciofringeni⟩, văr cu doamna Despina, cumnat cu Stan pircălab, familie; stăpin in Ulița, Bujorani ș.a. 113; scrie acte domnești 20, 37, 59, 108, 119, 161.
Stepan, logofăt, stăpin in Alunul 99.
Stepan, tatăl lui Balea stăpin in Bădeni și Leotești (menț.) 123.
Sterpul v. **Pătru Sterpul**.
Stezia, piriu ⟨j. Gorj⟩, hotar al muntelui Carul Pirgarului 68.
Stilpeni, sat ⟨probabil j. Dolj⟩ 241.
***Stilpnicioara** (Stilnicioara, Stilpnicioarele), sat ⟨lg. Stignița, j. Mehedinți⟩ în hotar cu Colareți; intărit jup. Dumitru din Borăști ș.a.; rămas pustiu 169.

***Stîrmina**, sat ⟨lg. Batoţi, j. Mehedinţi⟩, hotare; parte întărită lui Dragomir ⟨din?⟩ Bîcleş 14.
Stochiţă postelnic mare 165 v. **Stoica**.
Stoeneşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, parte cu vad de moară, livadă şi rumâni întărită lui Pîrvul mare vătaf 97.
Stoeniţa, ⟨munte, j. Gorj⟩ 68.
Stoia din Cucuteni vinde locuri 75.
Stoia, frate cu Stan ş.a., cumpără parte în Mileştii de Jos 159.
Stoia vinde parte în Haref 49.
Stoian, fiul lui Stan, familie; cumpără parte în Giuleşti 63.
Stoian, frate cu Albul, cumpără parte în Frăsinetul de Cîmp 203.
Stoian, frate cu Vlad, cumpără parte în Liseni 11.
Stoian, nepotul lui Stănilă, cu ceata lui, în pricină pentru Blagodeşti 16, 202.
Stoian, partea lui în Radovanul 52.
Stoian, spătar, hotarnic la Cislău 198.
Stoian, ţigan m-resc 164.
Stoian ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Mihăileşti 62; ~ în Nănăşeşti 173; ~ în Runcu 121.
Stoica ⟨diferiţi⟩ cumpără: plai cu vie la Alexeni 213; ~ parte în Berislăveşti 245; ~ în Bîrca 166; ~ în Cioroiu 24; ~ în Seaca 183.
Stoica ⟨diferiţi⟩ din: Bădeni vinde parte în Leuteşti 39, 75; ~ din Ciorăşti vinde vie 159; ~ din Cucuteni vinde locuri 75; ~ din Moceşti, vinde parte cu vie 170; ~ din Nucet, martor 191; ~ din Poeni, în pricină de hotar cu satul Cislău 198; ~ din Şchiopeni, în pricină pentru Someşti 196.
Stoica, fiica lui Radul, dăruită de tatăl său cu loc de stupini în Bălţaţi 185.
Stoica, frate cu Ion şi Carapciul, întărit peste loc de casă şi ogoare în Băiaşi 27.
Stoica, grămătic, scrie act domnesc 216; v. şi **Stoica Tăuraş**.
Stoica, întărit peste parte în Obîrşia Trestiatului 29.
Stoica înfrăţeşte pe Stepan f. mare clucer în Cîrna 241.
Stoica logofăt v. şi **Stoica Tăuraş**.
Stoica logofăt al doilea v. **Stoica al lui Gago**.
Stoica, logofăt, stăpîn în Vîlcele 237.
Stoica, nepotul lui Vîlcul şi Vladul, cumpără în Ciineşti 112.
Stoica, paharnic mare 121 ⟨eroare⟩ v. **Stoica**, post. mare.
Stoica ⟨diferiţi⟩, partea lui în: Budişteni 4; ~ în Radovanul 52.
Stoica (Stochiţă, Stoichiţă), postelnic mare ⟨din Modruzeşti⟩, în sfatul domnesc 82, 83, 86—89, 91—98, 99, 100, 102—104, 106—108, 110—113, 115—117, 119—121, 123, 124, 126, 128—131, 133, 134, 136—138, 140—150, 152—154, 156, 159, 160, 162—165, 168—172, 174, 175, 177, 179—181, 183, 185, 186, 189, 192, 194—200, 202, 203, 205—210, 212—222, 224—226, 228—237, 240, 241, 243—249, 251 253—255; ispravnic în acte domneşti 156, 161, 250; ⟨erori:⟩ Staico 92; paharnic mare 121; stolnic mare 206.
Stoica scrie act domnesc 115 v. **Stoica Tăuraş**.
Stoica stolnic mare 206 ⟨eroare⟩ v. **Stoica**, post mare.
Stoica, tatăl Catalinei din Bujoreni şi al lui Pribil (menţ.) 161.
Stoica, tatăl Mariei şi al Dobrei nepoatele lui Pătru Sterpul (menţ.) 21.
Stoica, ţigani: m-resc 181; boiereşti 38, 45, 54; lăutar 54.
Stoica ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Dudeasca 9; ~ în Godeni 226; ~ în Odobeni 34; ~ din muntele Carul Pîrgarului, ca să-şi răscumpere capul 68.
Stoica vinde ţigani 192.
Stoica, vornic mare în sfatul domnesc ⟨eroare⟩ 121.
Stoica al lui Frîncu, armaş, martor 32, 100.
Stoica ⟨al lui Gago⟩ (Gago), al doilea logofăt, ispravnic în acte domneşti 180, 231; martor 32, 100; scrie act domnesc 53.
Stoica Brăileanul, martor în Piteşti 78.
Stoica Dohoreţ, stăpîn în Cîrbeşti şi Corbi (menţ.) 175.
Stoica Gighiri, soţul jup. Neacşa, stăpîn în Dichiseşti; pribeag 69, 73.
Stoica Jilează, unchiul lui Coresi log.,partea lui în Miroslăveşti (menţ.) 184.
Stoica Picior (Stoica), ⟨vornic⟩, tatăl lui Dumitru în pricină pentru Vădastra (menţ.) 108.
Stoica Tăuraş (Tăuraş), logofăt, tatăl lui Tăuraş, birar de curte 167; martor 22, 32, 100; scrie acte domneşti 115, 153.
Stoican, dăruit de Radul log. cu parte în Ciutura, pentru slujbă 206.
Stoican, slugă domnească la ceata armaşilor, fiul lui Deagul, se vinde rumân cu partea lui din Balaci, pentru plata birului 167.
Stoicanul, ţigan boieresc 216.
Stoicăneasca, moşie la Bărcăneşti ⟨j.Prahova; azi în mnc. Ploieşti⟩ 210.
Stoice cumpără parte în Cochineşti 173.
Stoicea scrie cartea marelui ban 157.
⟨***Stoiceni**⟩, sat ⟨lg. Valea lui Alb, j. Olt⟩, parte întărită m-rii Govora, după pricină cu Drăculeştii 114.
Stoichină, frate cu popa Radul, vinde ogoare în Cărbunari, Liorinţi ş.a. 37.
Stoichină vinde parte în Seaca 183.
Stoichiţă postelnic mare v. **Stoica**.
Stoilă, ţigan bătuşar 54.
Stoileşti, sat ⟨probabil j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Dragomir log. 167.
Stoina v. **Măgura Stoinei**.
Straoa, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Strămătură, partea lui în Radovanul 52.

***Strîmba**, sat ⟨lg. Plenița, j. Mehedinți; azi j. Dolj⟩ in hotar cu Piatra; parte intărită lui Drăgoi 25.
Stroe cu ceata lui, in pricină pentru Cislău 129.
Stroe din Tomeni, ⟨vătaf⟩, martor între boierii Jiului 157.
Stroe ⟨diferiți⟩, intăriț peste parte in: Gorbăneasca 207; ~ in Obirșia Trestiatului 29.
Stroe Podar (~ cel bătrin) scrie acte domnești 17, 123, 196.
Stroiasa, jupaniță, stăpină in Prundul și Călinetul 145.
Stroișan, rumân din Stoenești, cu delniță 97.
***Sturzești**, sat ⟨lg. Studina, j. Romanați; azi j. Olt⟩, partea popii Stan intărită lui Dragomir Mehedințul 203.
***Sulariul**, ⟨lg. Giubega, j. Dolj⟩, în hotar cu Mărăcini 241.
Sulimanul, sat ⟨j. Ilfov; azi Sărulești, j. Călărași⟩ 153.
***Sumărinești** (Sămărinești), sat ⟨probabil j. Vlașca;; azi j. Teleorman⟩, parte întărită lui Radul 62; volnicie dată m-rii Glavacioc de a-și apăra balta 222.
Svredelul, piriu la Brătuia ⟨j. Gorj⟩ 19.

Ș

Șain, fiul lui Oprea, scrie act domnesc 99.
Șapte Plopi, top. la *Stilpnicioara ⟨lg. Stignița, j. Mehedinți⟩ 169.
Șarbă, tatăl lui Radul și Danciul, intărit peste parte in Gorbăneasca 207.
Șăgarcea, sat ⟨or. Șegarcea, j. Dolj⟩ 52.
Șărban v. **Șerban**.
Șărbu v. **Șerbu**.
Șchioastrii, sat ⟨probabil Scrioaștea, j. Teleorman⟩ 135.
***Șchiopeni**, sat ⟨lg. Latinu j. Brăila⟩ in hotar cu Măxineni 214; parte intărită lui Cirstian post. 196.
Șegarcea v. **Șăgarcea**, sat.
Șerbaia, mama lui Voina cu parte in Cochineștii de Sus (menț.) 173.
Șerban, **Șărban**:
Șerban din: Berivoești vinde țigani 218; ~ din Pădureți scrie acte domnești 141, 221; ~ din Tulburea cumpără parte in Nucet 191.
Șerban (Șirban), fiii săi vind parte in Gloduri (menț.) 200.
Șerban, fiul lui Turcul, vinde parte în Găgulești 167.
Șerban, frate cu Stan ș.a., cumpără parte în Mileștii de Jos 159.
— **Șărban**, partea lui in Radovanul 52.
Șerban, postelnic, fiul lui Duma și nepotul jup. Zlata din Pietroșani, stăpin de țigani 211.
— **Șărban**, rumân din Stoenești, cu delniță 97.
Șerban, slugă domnească la ceata armașilor, fiul lui Dobrin, se vinde rumân cu partea lui din Balaci pentru plata birului 167.
— **Șărban** ⟨diferiți⟩ vinde parte in: Negoești 157; ~ in Runcu 121.
Șerbăiani, sat ⟨Șerboeni, j. Argeș⟩, parte intărită lui Călin și Tatomir 173.
Șerbu, **Șărbu**:
— **Șărbu**, frate cu Radul spătar, stăpin in Dănulești 83.
Șerbu (Șărb) ⟨diferiți⟩, in pricină: cu m-rea Valea 51; ~ pentru Virleți 5.
Șerb ⟨diferiți⟩, întărit peste parte in Gorbăneasca 207.
— **Șărbu**, rumân din Boteni, zălogit 197.
Șerbul ⟨diferiți⟩ vinde parte in: Șerbăiani 173; ~ in Tudorești 111.
Șipot, **Șipotul de Sus**, topice la Văleni ⟨j. Argeș⟩ 28.
Șoimul cumpără parte cu vie în Liseni 11.
***Șovîrcul**, sat ⟨lg. Stănești, j. Vlașca; azi j. Giurgiu⟩ in pricină cu satul Stănești pentru moșia Gurbanul 204.
Ștefan v. și **Stepan**.
Ștefan, „craiul", ctitor al m-rii Romeri 59.
Ștefan cumpără parte in Lipov 180.
Ștefan, frate cu Radul, vinde parte in Frăsinetul de Cimp 203.
Ștefan, logofăt (diac, grămătic, logofețel) scrie acte domnești 37, 54, 82, 101, 171, 178, 197, 213, 230, 251.
Ștefan, megiaș, martor pentru Gănești 23.
Ștefan, sluga doamnei Roxanda, dăruit cu parte in Bărcănești, pentru slujbă 15.
Ștefănești, sat ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș, in mnc. Pitești⟩, parte cu vinărici și rumâni intărită m-rii Argeș 132, 220; parte cu vinărici și rumâni intărită lui Vlaicul pah. din Cotești 132.
Șteful din Bășenești, vinde răzor 40.
Ștința din Obirșie, in pricină pentru Vădastra 248.
Șuchiat, ogorul lui ~ in hotarul m-rii de la Podure 21.
Șuica din Șuici v. și **Șuica**, vornic.
Șuica din Șuici, martor 217.
Șuica, fiul lui Vladul portar, nepotul lui Șuica vornic, familie (menț.) 216.
Șuica, in pricină cu m-rea Valea 51.
Șuica, sat ⟨probabil j. Olt⟩ intărit nepoatelor lui Șuica vornic 216.
Șuica, vornic din Șuici, tatăl lui Vladul portar, familie; stăpin in Pietrile, Dedilov, Podeni ș.a. cu rumâni, mori, vii, grădini și țigani (menț.) 216.
Șuici, sat ⟨j. Argeș⟩ 217; intărit nepoatelor lui Șuica vornic 216.
Șușani, sat ⟨j. Vilcea⟩ 99; întărit sătenilor 31.
Șutilă vinde parte in Balaci 167.

T

Tabac, popă, cumpără parte in Blagodești 71.
Tatina v. **Vîlceaua Tatinii**.
Tatomir cumpără parte în Șerbăiani 173.

Tatomir, dăruit de fratele său Dragomir cu parte în Moeşăşti 173.
Tatomir, postelnic, ginerele lui Dumitru din Borăşti, stăpin in Stilpnicioara 170; hotarnic 224; martor intre boierii de la Jiu 158.
Tatul ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Cochineştii de Sus 173; ~ în Malu 30; ~ în Mileştii de Jos 159.
Tatul, fiul lui Bogdan f. mare log. 20.
Tatul, fiul lui Manea, frate cu Badea ş.a., în pricină pentru Berislăveşti 245.
Tatul, fiul lui Manea şi frate cu Voica, vinde parte in Bărcăneşti 33.
Tatul, fiul lui Negre portar şi al Caplei, stăpin in Ruşii lui Chirtop 219.
Tatul, fiul Neagăi, frate cu Fircea ş.a., intărit peste parte in Bisca 55, 244.
Tatul ⟨diferiţi⟩, in pricină pentru: Bădeni şi Leoteşti 123; ~ pentru Someşti şi Şchiopeni 196.
Tatul, logofăt, scrie acte domneşti 93, 205, 225.
Tatul, tatăl lui Voico v. **Voico al lui Tatul.**
Tatul ⟨diferiţi⟩ vinde parte in: Cochineşti 173; ~ în Toxobeşti 194.
Tauraş v. **Tăuraş** şi **Stoica Tăuraş.**
Tăcuci v. **Tecuci.**
Tămăşeşti, sat. ⟨j. Gorj; azi in mnc. Tirgu Jiu⟩ intărit lui Dobromir f. mare ban 234.
Tămăşeşti, sat ⟨c. Dirmăneşti, j. Argeş⟩, parte vindută de Anca şi tatăl ei, Dragos lui Vlaicul mare vătaf 133.
Tănăsie, top.(?) la Cacova ⟨j. Vilcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Tăştăbeanul v. **Radul Tăştăbeanul.**
***Tătari**, sat ⟨Conduratu, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ intărit m-rii Tisău, dania lui Ivăniş vornic 102.
Tătarul, top. la Văleni ⟨j. Argeş⟩ 28, 236.
Tătărăscul v. **Stanciul Tătărăscul.**
Tătărăşti, sat ⟨probabil j. Teleorman⟩ 38.
Tătulea, înfrăţit in Frăsinetul de Cimp 203.
Tătuleşti, sat ⟨j. Olt⟩ 217.
Tăuraş v. şi **Stoica Tăuraş.**
Tăuraş (Tauraş) cel mic, logofeţel, fiul lui Stoica Tăuraş, martor 22; scrie acte domneşti 57, 136, 247, 248.
Tecuci (Tăcuci) din Bujoreni vinde vie in Olteni ş.a. 107, 161.
Tecuci, slugă domnească, strănepotul iui Danciul Zamonea, stăpin în Alunul 99.
Teica, tatăl lui Radul şi Sirbul; partea lui in Timboeşti (menţ.) 215.
Teiu, top. la Cobia ⟨j. Dimboviţa⟩ 229.
Teodor v. **Tudor.**
Tepşa vinde parte în Bilogeşti 117.
Tezluiu, piriu la Mileşti ⟨j. Dolj⟩ 1.
Tihul, armaş, stăpin in Cirna 241.
Tihul, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Tihul vinde „pămînturi" la Balaci şi Găguleşti 167.
Tină, top. la *Găguleşti ⟨lg. Balaci, j. Teleorman⟩ 167.
Tisău (Adormirea), m-re ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, intărire pentru sate, vii şi ţigani, dania lui Ivăniş vornic 102.
Tismana (Adormirea), m-re ⟨j. Gorj⟩; sate cu rumâni, vii, bălţi şi ţigani 2, 32, 44, 50, 100, 128, 141, 162, 175, 228; vămile de la Calafat şi Vilcan 103, 125, 193; face schimb; în pricină 2, 175; egumeni 2, 32, 44, 50, 103, 125, 141, 193, 228.
Tismana, piriu ⟨afluent al Jiului⟩, sat pe ~ 2.
Tismana, sat ⟨j. Gorj⟩, parte cotropită de Pirvuleşti şi dăruită m-rii Bistriţa 2; intărit m-rii Tismana 2; popă 157.
Tilveşti, sat ⟨j. Gorj; azi in mnc. Tirgu-Jiu⟩ in hotar cu Cirbeşti 175.
Tîmboeşti, sat ⟨j. R. Sărat; azi j. Vrancea⟩, părţi intărite lui Cirloman; foamete; furt 215.
Timpa vinde parte in Iaşi 173.
Tînjală cumpără parte in Cioroiu 24.
Tîrgovişte, cetate de scaun 229; moară in ~ ~ a m-rii Golgota 79; Mitropolia, biserica mare (Înălţarea) 12, 105, 106, 160, 243; acte domneşti scrise în ~ 107, 162—166, 221, 224—226, 228—247.
***Tîrgoviştea**, sat ⟨lg. Gura Văii, j. Mehedinţi; azi in mnc. Drobeta-Turnu Severin⟩ intărit m-rii Tismana 141.
Tîrgovişteanul, vinde parte in Pleniţa 25.
Tîrgşor, ⟨oraş, j. Prahova⟩ 212.
Tîrnava, piriu la Mărăcini şi Radovan 52, 241.
***Tîrsa**, sat ⟨Costeşti, j. Vilcea⟩, parte intărită m-rii Bistriţa 195.
Toader v. **Tudor.**
Toleagă din Negoeşti, vinde parte şi vie in Cincu 41.
Toma cumpără in Seaca 183.
Toma din Vilcom, hotarnic 76.
Toma, in pricină pentru Prădeşti 205.
Toma vinde parte in Tudoreşti 111.
Toma Caba vinde parte in Măxineni, la vreme de foamete 215.
Tomeni, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 157.
***Tomeşti**, sat ⟨lg. Romaneşti, j. Vilcea⟩ 154.
Tomşani, sat ⟨j. Dimboviţa⟩ cu mori; partea lui Ţintea dăruită de Vlaicul comis m-rii Nucet 164.
Topolov, riu ⟨Topolog, afluent al Oltului⟩, sat pe ~ 236.
Topoloveni, sat ⟨j. Pădureţ; azi oraş,j.Argeş⟩ întărit, cu vinărici, m-rii Nucet, dania lui Gherghina pircălab şi a jup. Neaga 20; fintină cu loc dăruită de Vlad Călugărul m-rii Glavacioc 221.
Topor, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ 218.
Topor vinde parte în Sămăileni 218.
Tornea, cumnat cu Tuşliga, cumpără parte in Lipov 180.
Tornici cumpără parte in Lipov 180.
***Toxobeşti**, sat ⟨lg. Colibaşi, j. Pădureţ; azi j. Argeş, în mnc. Piteşti⟩, parte intărită lui Ţincul 144.

⟨Transilvania⟩ („de peste munți", „peste plaiu", „părțile ungurești", Țara Ungurească) 128; boieri din Țara Rom. pribegi în ~ 20, 70, ⟨74⟩, 81, 160, 187, 217; oameni fugiți în ~ 68; țigani ai m-rii Tismana fugiți în ~ 44, 228.
Trechie înfrățește pe Stepan mare clucer în Cîrna 241.
Trestiatul v. **Obîrșia Tresfiafului, sat.**
Tresfie, sora lui din Băiași 27.
Tricul înfrățește pe Stepan mare clucer în Cîrna 241.
Triful, în pricină pentru Vlăduța 223.
Troian, top. la Bucoviciorul ⟨j. Mehedinți; azi j. Dolj⟩ 76.
Tudor, Teodor, Toader:
— **Toader**, ban, vinde, cu jup. Granda, parte în Bucșa 152.
Tudor (Toader) ⟨diferiți⟩ cumpără parte în: Lipov 180; ~ în Mileștii de Sus și de Jos 159.
— **Teodor** din Clinceni, vinde țigani lui Ivan mare log. 36, 65.
Tudor, frate cu Bădeasa din Hotărani, în pricină pentru balta de la Brîncoveni 252, 253.
— **Toader** (Toadir) ⟨diferiți⟩, întărit peste parte în: Gloduri 200; ~ în Popeștii de pe Mociorăță 104.
Tudor, frate cu jup. Mușa, în pricină pentru Valea Lupului 92.
Tudor, logofăt ⟨mare, din Orboești⟩ cotropește satul Runcu 121.
— **Toader**, nepotul lui Pătru Sterpul, famimilie; dăruit cu parte din m-rea de la Podure 21.
Tudor scrie acte domnești 24, 217.
— **Teodor**, văr primar cu Vlaicul log., vinde parte cu vinărici în Izvorani 57.
Tudor vinde parte în Iași 173.
Tudoran v. **Sfanciul al lui Tudoran.**
Tudoran înfrățește pe tatăl său vitreg, Coresi log., peste parte în Bărcănești 53.
Tudoran, întărit peste părți în Pătîrlage 69.
Tudoran, țigan zlătar 194.
***Tudorești** (~ lui Melică), sat ⟨Tămădău, j. Ilfov; azi j. Călărași⟩, părți vîndute de Nedelco vornic lui Luca ș.a. 177; popă 177; probabil același; **Tudorești**, sat, părți vîndute de Stanciul ș.a. jup. Bocotan 111.
Tulburea, sat ⟨j. Prahova⟩ în hotar cu Nucet 191.
Tunba, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Tunsul v. **Lazul Tunsului.**
Turcea (Turcia) din Bogătești, în pricină pentru rumâni din Stoenești 97.
Turceni, sat ⟨j. Gorj⟩, hotare 225; partea Craiovească întărită lui Maniul ș.a. 159; parte întărită lui Dan ș.a.; dușegubină 225.
Turcul, tatăl lui Cîrstea și Neagoe, întărit peste parte în Gloduri 200.
Turcul, tatăl lui Șerban care vinde „un pământ" la Găgulești (menț.) 167.
Tușliga, cumnat cu Tornea, cumpără parte în Lipov 180.

Ț

Țacal, tatăl jup. Silea și socrul lui Mihail ban; partea lui în Gostavăț (menț.) 174.
Țalapi, logofăt, scrie acte domnești 13, 44, 189.
Țamba vinde vie la Bujoreni 161.
Țara lui Oană, ocină ⟨probabil la Goleștii Vulpași, j. Muscel; azi j. Argeș⟩ 47.
Țara Românească
hotarul cu Banatul 128; ~ raielei Giurgiului 204; sat de la întemeierea țării 128; în titulatura domnului: passim.
***Țarovețul**, sat ⟨lg. Bahna, j. Mehedinți⟩, hotare 128.
Țăcșa, vătaf, martor în cartea marelui ban 151.
Țigan ⟨diferiți⟩ cumpără parte: în Cioroiu 24; ~ în Haref 49.
***Țigănești**, sat ⟨lg. Răzvad, j. Dîmbovița; azi în mnc. Tîrgoviște⟩, hotare 219.
***Țigănești**, sat ⟨Ursoaia, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, părți întărite jup. Chera ș.a. 84, 131.
Țilin, tatăl slugilor domnești Oprea și Cîndea stăpîni în Budișteni (menț.) 4.
Țintea, armaș ⟨mare⟩, pierde satul Românești pentru viclenie (menț.) 247.
Țintea, stăpîn în Tomșani (menț.) 164.
Țițirlig, top. la Popești ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploiești⟩ 104.
Țincul, întărit în Toxobești 144.

U

...ucheși, sat (?) 204.
Udați, sat ⟨j. Buzău⟩, foamete 39.
Udichi, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Udreasca, moșie la Bălțați ⟨j. R. Sărat; azi Valea Rîmnicului, j. Buzău⟩ 83.
Udriște, postelnic ⟨din Mărgineni⟩, fiul lui Udriște mare vist. și al Ancăi, familie; dăruiește satele Corneni și Blagodești cu vad de moară și țigani m-rii Cricov ⟨Mărgineni⟩ 147, 149.
Udriște, vistier mare (f.) ⟨din Mărgineni⟩, soțul jup. Anca, familie (menț.) 147.
Ududoiul, top. la Bucoviciorul ⟨j. Mehedinți; azi j. Dolj⟩ 76.
Uica vinde parte în Cioroiu 24.
Uiești, sat ⟨Oești, j. Argeș⟩, partea lui Stan pîrcălab dăruită de doamna Despina lui Stepan log. 113.
Ulița, sat ⟨în mnc. R. Vîlcea⟩, partea lui Stan pîrcălab dăruită de doamna Despina lui Stepan log. 113.
Ulmetu, sat ⟨j. Vîlcea⟩, moară schimbată de popa Radul cu Stanislav pentru livadă în Vîrtop 37.

Umşor, munte ⟨Ulmuşor, j. R. Sărat; azi j. Buzău şi Vrancea⟩ 83.
Undrei v. **Andrei**.
Unghişor (Unghişorul), top. la Văleni ⟨j. Argeş⟩ 28, 236.
Unguraşul, ţigan m-resc 181.
Unţe cumpără parte in Cioroiu 24.
***Urîţi**, sat ⟨Negoiu, j. Dolj⟩ intemeiat de Dumitru ban; intărit lui Ivaşco stolnic şi fratelui său, Albul clucer 98.
Urlătoi, sat ⟨Urlători, j. Buzău; azi Valea Nucului⟩ in hotar cu Cindeşti; parte intărită lui Vladul şi cetei sale 224.
Ursea, martor pentru Blagodeşti 71.
Ursul din Pucheni, nepotul lui Stan Creştina, vinde parte in Bărcăneşti 210.
Ursul, in pricină pentru vaduri de moară la Miroslăveşti 184.
Ursul, slugă domnească, stăpin in Bodieştii Mici 209.
Ursu (Urs), via lui la Sumărineşti 62.
Urzica, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ in hotar cu Vădăstriţa 248.
Uşoae din Lipia vinde vie 102.

V

Vadul Mieilor, top. la Săseni ⟨j. Buzău⟩ 188.
Vaidei, sat ⟨j. Gorj⟩, ogoare şi vie vîndute de Rusul ş.a. lui Opriş; ocnă de piatră 213.
Valea (Sf. Troiţă), m-re ⟨c. Ţiţeşti, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ ţigani 134; in pricină 51.
Valea, sat ⟨probabil Valea Babii Urluieşti, c. Cepari, j. Argeş⟩, parte intărită nepoatelor lui Şuica vornic 216.
Valea Adîncă, top. in hotarul m-rii de la Podure ⟨probabil Podeni, j. Prahova⟩ 21.
Valea Fîntînei, ~ **Hotarului**, topice la Cirbeşti ⟨j. Gorj; azi in mnc. Tg. Jiu⟩ 175.
Valea Largă, piriu la Dănuleşti ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 83.
Valea lui Ganea, top. la Vilcele ⟨j. Argeş⟩ 237.
Valea Lungă, top. la Mileşti ⟨j. Dolj⟩ 1.
***Valea Lupului**, sat ⟨probabil lg. Valea Caselor, j. Dimboviţa⟩, parte intărită jup. Muşa 92.
Valea Orbului, top. la *Cornenii din Coastă ⟨lg. Lunca, j. Ialomiţa⟩ 239.
Valea Racilor, top. la Cacova ⟨j. Vilcea; azi Piscu Mare⟩ 37.
Valea Sculelor, top. la *Stilpnicioara ⟨lg. Stigniţa, j. Mehedinţi⟩ 169.
Valea Stupinei, top. la Vilcele ⟨j. Argeş⟩ 237.
Valea Teiului, top. la Mileşti ⟨j. Dolj⟩ 1.
Valea Tisilor (~ Tişilor), top. la Bădeni ⟨j. Dimboviţa⟩ 75.
Varnava din Preuteşti scrie acte domneşti 86, 163, 242, 254.
***Vorovicul**, sat ⟨lg. Schela Cladovei, j. Mehedinţi; azi în mnc. Drobeta-Turnu Severin⟩ intărit m-rii Tismana 141.
Vasilie cumpără parte in Cochineşti 173.
Vădastra, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ parte intărită m-rii Bistriţa 248; ~ **Mare** întărit m-rii Bistriţa 108.
Vădăstriţa, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ în hotar cu Urzica 248.
Vădislav, Vadislav:
Vădislav (Vladislav, Vlădislav) din Dioşti, sluga ⟨marelui⟩ ban 227; în pricină pentru Răcluţa 255.
Vădislav din Junghiaţi, in pricină de hotar cu satul Şuşani 31.
Vădislav, frate cu Dragomir, vinde parte in Liseni 11.
— **Vadislav** ⟨II⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1446—1456⟩ „ruda" lui Dragomir mare vornic 118; act menţionat de la ~ 7.
Vălcea, tatăl lui Dragomir cu parte in Ioneşti (menţ.) 46.
Văleni, sat ⟨j. Argeş⟩, parte cu rumâni şi livezi intărite lui Oprea vătaf 28, 236.
***Văleni**, sat ⟨lg. Vispeşti, j. Săcuieni, azi j. Buzău⟩, parte intărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniş vornic 102; ~ **de Sus**, parte intărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniş vornic; furt 102.
Văleni, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 253.
Vărăşti, sat ⟨j. Ilfov; azi j. Călăraşi, c. Dorobanţu⟩ intărit m-rii Viforita 232.
***Văselaţi**, sat ⟨probabil lg. Pielea, c. Mirzăneşti, j. Teleorman⟩ parte intărită lui Radul pitar şi Dobruş post. 45.
Văsiiu cel bătrin din Tirgşor, întărit peste parte cu moară la Rogozeşti 212.
Văsiiu, diac mic, grămătic, scriitor de acte domneşti 9, 30, 36, 38, 46, 50, 64, 65, 116, 172, 176.
Văsiiu din Cindeşti cotropeşte parte in Urlătoi 224.
Văsii din Vilcom, hotarnic la Bucoviciorul 76.
Vechea, partea sa în Gorbăneasca 207.
Velco cumpără parte in Lipov 180.
Velica, jupineasa lui Drăghici f. mare spătar, familie; dăruieşte satul Cornenii din Coastă, cu vaduri de moară, m-rii Mărgineni 147.
Verneţi, sat ⟨j. Buzău⟩ in hotar cu Săseni 188; parte cu vie intărită lui Ivan 170; parte cu vie intărită lui Paraschiva 26; popă 26.
Viespeşti, sat ⟨Vispeşti, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 102.
Viezuini, top. la Mărăcini ⟨Mărăcinele, j. Dolj⟩ 241.
Vihorăşti (Naşterea Maicii Domnului), m-re ⟨Viforita, j. Dimboviţa; azi in mnc. Tirgovişte⟩, intărire de sate 232.
Vintilă, fiul lui Pătru Grăunţă, familie; vinde parte in Ştefăneşti 220.
Vintilă, ispravnic (f.) din Baia de Aramă (menţ. 1722) 31.
Vintilă, logofăt ⟨Florescu⟩, donator la m-rea Tismana (menţ.) 2.
Vintilă voievod v. **Vlad Vintilă**, domn.

Vintilă, vornic ⟨din Cornăţeni⟩, împresoară satul Băneştii de la Ruia (menţ.) 251.
Vispeşti v. **Viespeşti**, sat.
Visul v. **Stan Visul**.
Vişa, femeia lui Dan, vinde vie în Liseni 11.
Vişa, fiica lui Drăgoi, familie; întărită peste parte în Pleniţa 25.
Vişa, fiica Rusei, familie; înfrăţită de mama sa în Bălişoara şi Groşani 93.
Vişa, jupaniţă, bunica jup. Stanca, familie; stăpînă în Mihăeşti (menţ.) 60.
Vişa, preoteasă, vinde parte în Obîrşia Trestiatului 29.
Vişa, ţigancă boierească 45.
Vişan ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în Bîrca 166.
Vişan Highidişul, ţigan boieresc 54.
Vîlcan cumpără parte în Tudoreşti 177; probabil acelaşi: **Vîlcan**, tatăl lui Prodan şi Stancul 111.
Vîlcan, fiul lui Albul, frate cu Oprea vătaf, familie; stăpîn în Cîrstieneşti, Boteni ş.a. 28, 236.
Vîlcan, partea lui în Gorbăneasca 207.
Vîlcan, pînă la Porţile de Fier, de la Porţile de Fier pînă la Olteţ, vamă întărită m-rii Tismana 125, 193.
Vîlceaua Bivolului, top. la *Maniţa ⟨lg. Ludăneasca, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ 116.
Vîlceaua Bujorului, top. la Balaci ⟨j. Teleorman⟩ 167.
Vîlceaua Tatinii, top. la *Găguleşti ⟨lg. Balaci, j. Teleorman⟩ 167.
Vîlcele, sat ⟨j. Argeş⟩, parte întărită lui Stoica log. 237.
Vîlcom, sat ⟨lg. Floran, j. Dolj⟩ 76.
Vîlcul cel bătrîn din Dărmăneşti scrie act domnesc 133.
Vîlcul cel bătrîn, logofăt din Pogoneşti, scrie acte domneşti 4, 103, 140; martor pentru Răzvad 22.
Vîlcul dă parte în Siliştea schimb pentru parte în Sihlea 37.
Vîlcul, fiul lui Dan, vinde parte în Ohăbiţa 157.
Vîlcul, unchiul lui Stoica, familie; stăpîn în Ciineşti 112.
Vîlcul, unchiul popii Radul, vinde parte în Cacova 37.
Vîlcul vinde plai cu vie la Alexeni 213.
Vîlsan (Vîlxan) ⟨din Caracal⟩, frate cu Matei ⟨ban⟩ şi soţul jup. Maria (menţ.) 120, 241.
Vîlsan din Pleşoi, hotarnic la Bucoviciorul 76.
Vîlsan, frate cu Stan şi Badea, cumpără şi vinde în Frăsinetul de Cîmp 203.
Vîlsan, tatăl lui Stan şi Vladul cu răzoare în Bărcăneşti (menţ.) 210.
Vîlsan vinde parte în Haref 49.
Vîltur (Vîlturul), jupan, bunicul lui Radul ⟨Mihăescu⟩ mare log. (menţ.) 89.
Vîltureşti v. **Bogdănei de la Codmeana**, sat.
Vîna Rece, top. la Nucet ⟨j. Prahova⟩ 191.
Vîrful Giurculeţului, top. la Runcu ⟨j. Dîmboviţa⟩ 121.
***Vîrleţi**, sat ⟨lg. *Floci, Piua Pietri, j. Ialomiţa; azi Giurgeni⟩ întărit lui Vladul Mîndrul ş.a. 88; ~ **Vladului**, parte întărită lui Vladul ş.a. 5.
Vîrtoape (Vîrtoapele), top. la Văleni ⟨j. Argeş⟩ 28, 236.
Vîrtop, sat ⟨Malu ~, j. Vîlcea⟩, livadă schimbată de Stanislav cu popa Radu pentru vad de moară în Ulmetu 37.
Vlad v. **Vladul**.
Vladislav v. **Vădislav**.
Vladul, Vlad:
Vladul v. şi **Vîrleţii Vladului**.
Vladul (Vlad), comis mare, în sfatul domnesc 82, 83, 86—89, 91—100, 102—104, 106, 108, 110—113, 115—117, 119—121, 123, 124, 127—131, 134, 136; ⟨eroare:⟩ stolnic mare 121.
Vladul cumpără părţi cu vie în Albeni şi Negoeşti 41.
Vladul (Vlad) din: Bădeni vinde parte în Leuteşti 39; ~ din Bîrseşti vinde satul Mogoşeşti cu mori şi vii, în pribegie 160; ~ din Cartiu, slugă a marelui ban 227; ~ din Poeni, în pricină de hotar cu satul Cislău 198; ~ din Runcu, martor la întocmire 217; ~ din Sulimanul, în pricină pentru Mărăcinenii Cracei 153; ~ din Tătuleşti tatăl lui Radul (menţ.) 217; ~ din Tomeşti, în pricină pentru Româneşti 154; ~ din Verneşti, fiul popii, martor 26.
Vladul, fiul lui Stan şi frate cu Stoian, cumpără în Giuleşti 63.
Vladul, fiul lui Stanciul Benga şi nepotul lui Hamza banul, familie (menţ.); mormîntul său la m-rea Glavacioc 163.
Vladul, fiul lui Vîlsan şi frate cu Stan, ţine răzoare la Bărcăneşti 210.
Vladul (Vlad), fiul Rusei şi frate cu Vişa, cu părţi în Gomoeşti, Bălişoara şi Groşani 93.
Vladul, frate cu Borcea şi Neaga, întărit peste parte în Vîrleţi 5, 88.
Vladul, frate cu Dragomir şi Borcea, întărit peste parte în Vîrleţi 5, 88.
Vladul, frate cu Dragomir şi Ţigan, cumpără părţi în Haref 49.
Vladul, frate cu Lupul şi Dragne, cumpără părţi în Leuteşti 39.
Vladul, frate cu Mareş, înfrăţit în Pouceşti 179.
— **Vlad**, frate cu Stoian, cumpără în Liseni 11.
Vladul (Vlad) ⟨diferiţi⟩ întărit peste parte în: Berislăveşti 245; ~ în Gorbăneasca 207; ~ în Obîrşia Trestiatului 29; ~ în Urlătoi 224.
Vladul, nepotul lui Vlaicul clucer din Rumceni, tatăl lui Staico ş.a., familie; stăpîn în Cislău (menţ.) 187, 198.
Vladul ⟨diferiţi⟩, partea lui în Radovanul 52.
Vladul, portar ⟨din Şuici⟩, fiul lui Şuica vornic, familie; stăpîn în Pietrile, Dedi-

lovul, Voiceşti ş.a. cu rumâni mori, vii, grădini şi ţigani (menţ.) 216.
Vladul (Vlad), postelnic, fiul lui Ivaşco ⟨din Goleşti⟩ mare log. stăpîn în Româneşti 247.
Vladul scrie acte domneşti 143, 198.
Vladul, slugă domnească, stăpîn în Urlătoi 224.
Vladul (Vlad), soţul Voicăi, cumpără părţi în Odobeni 34.
— Vlad, stolnic mare 121 ⟨eroare⟩ v. **Vladul**, comis mare.
Vladul, tatăl lui Staico ş.a. v. **Vladul**, nepotul lui Vlaicul clucer din Rumceni.
Vladul, unchiul lui Stoica, familie; stăpîn în Cîineşti 112.
Vladul (Vlad) ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Bădeni 75; ~ în Mileştii de Jos 159; ~ în Tudoreşti 111; ~ în Voinigeşti 94.
— Vlad voievod 115, 126 v. **Vlad Vintilă**, domn.
— **Vlad** voievod ⟨neidentificat⟩, act menţionat de la ~ 83.
Vladul voievod cel Bătrîn 7 ⟨eroare⟩ v. **Vladislav II**, domn.
— Vlad voievod cel Bătrîn 2 v. **Vlad Dracul**, domn.
Vladul voievod, fratele lui Alexandru Mircea în pomelnicul m-rii Preobrajenia de la muntele Sinai (menţ.) 235.
Vladul Calapod din Steanca, în pricină pentru Vîrleţi 88.
— **Vlad Călugărul** (~ cel Bătrîn), domn al Ţării Româneşti ⟨1482—1495⟩ 47 (?); tatăl lui Radul cel Mare 151; danii: unor m-ri 221, 232 (?); ~ unui boier 106; întemniţează boier, pentru viclenie 20;
acte menţionate de la ~ 129, 131, 221.
— **Vlad ⟨Dracul⟩** (Vladul cel Bătrîn), domn al Ţării Româneşti ⟨1436—1442, 1443—1446⟩, tatăl lui Radul cel Frumos 99; acte menţionate de la ~ 2, 99.
— **Vlad ⟨Inecatul⟩**, domn al Ţării Româneşti ⟨1530—1532⟩, donator la m-rea Argeş 126.
Vladul Mîndrul, frate cu Bădica, întărit în Vîrleţi 88.
— **Vlad Vintilă** (Vlad, Vintilă), domn al Ţării Româneşti ⟨1532—1535⟩ 20, 39; donator la m-rea Argeş 127; acte menţionate de la ~ 2, 105, 115, 126, 145.
Vlaicul, armaş mare, hotarnic 1.
Vlaicul, clucer din Rumceni, frate cu jup. Chera ş.a., familie; stăpîn în Cislău, Mogoşeşti şi Ţigăneşti cu rumâni, mori, vii şi ţigani 81, 84, 122, 129, 131, 187, 198; pribeag 81, 187.
Vlaicul, comis din Tomşani, donator la m-rea Nucet (menţ.) 164.
Vlaicul din: Coteşti v. **Vlaicul**, pah.; ~ din Piscani v. **Vlaicul**, log.; ~ din Rumceni v. **Vlaicul**, clucer şi **Vlaicul**, vist.; ~ din Tămăşeşti v. **Vlaicul**, vătaf.
Vlaicul (Vlaicu), în pricină pentru vaduri de moară la Miroslăveşti 184.
Vlaicul, întărit peste parte în Bucşa 152.
Vlaicul, logofăt ⟨din Piscani⟩, fiul lui Mihnea pîrcălab, nepot de frate lui Vlaicul f. mare log., familie; stăpîn în Năpîrteni, Racoviţa ş.a., cu mori, vii şi ţigani 10, 35, 57, 130.
Vlaicul, logofăt mare (fost, ~ cel bătrîn) ⟨din Piscani⟩, unchiul lui Vlaicul log. şi Mihnea; stăpîn în Năpîrteni, Berivoeşti, Racoviţa ş.a., cu mori, vii şi ţigani (menţ.) 10, 130.
Vlaicul, paharnic din Coteşti, stăpîn în Ştefăneşti 132.
Vlaicul, partea lui în Radovanul 52.
Vlaicul slugă domnească v. **Vlaicul**, clucer.
Vlaicul, socrul lui Turcea din Bogăteşti, stăpîn în Stoeneşti, cu mori, livezi şi rumâni 97.
Vlaicul, ţigan m-resc 134.
Vlaicul, vătaf mare din Tămăşeşti, stăpîn 133.
Vlaicul, vistier ⟨din Rumceni⟩, văr primar cu jup. Chera; vinde parte la Ţigăneşti şi ţigani, în pribegie 84.
Vlasie din Poiana vinde ogor 27.
Vlădaie, fiica lui Neagomir din Plăviceni, jupaniţa lui Dumitru, schimbă parte în Pietroşani pentru parte în Gostavăţ 174.
Vlădaia, fiica lui Vladul portar şi nepoata lui Şuica vornic, familie; stăpînă în Pietrile, Dedilovul, Voiceşti ş.a. cu rumâni, mori, vii, grădini şi ţigani 216.
Vlădae, jupaniţă, fiica lui Fîrtat vornic ⟨din Drăgăşani⟩, stăpînă în Prundul şi Călinetul 145.
Vlădaia, jupaniţa ⟨lui Badea pah.⟩ dăruieşte m-rii Dobruşa satele Crivina şi Poiana Ciolanului cu ţigani (menţ.) 181.
Vlădeşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩ în hotar cu vatra m-rii Arhanghel 18.
Vlădicean din Jiribeşti pierde parte pentru furt de cai 102.
Vlădislav v. **Vădislav**.
Vlăduleşti ⟨familie⟩ întărită peste parte în Păpuşariul lui Zlatco 7.
***Vlăduleşti**, sat ⟨probabil lg. Corlăteşti, j. Prahova; azi în mnc. Ploieşti⟩, părţi vîndute de Bîrcă şi Avrut lui Coresi log. 33.
Vlăduţa, sat ⟨j. Argeş⟩, părţi întărite m-rii Potoc 223.
Vodiţa, pîrîu ⟨pîrîul Bahna, j. Mehedinţi⟩, sat pe ~ 128.
Voica, femeia lui Vlad, cumpără în Odobeni 34.
Voica, fiica lui Dragomir, familie; vinde în Cîineşti 112.
Voica, fiica lui Hasan, cu parte în Măxineni 215.
Voica, fiica lui Manea şi soră cu Tatul, vinde parte în Bărcăneşti 33.

Voica, fiica lui Oancea pitar şi soră cu Isup, familie; în pricină pentru Purcăreni şi Berceni 110.
Voica, fiica Stancăi şi soră cu popa Ioica din Tismana, cu părţi în Negoieşti şi Ohăbiţa 157.
Voica, întărită peste parte în Gorbăneasca 207.
Voica, partea ei în Brădăşani 116.
Voica, soră cu Lup, vinde parte în Giuleşti 63.
Voica, ţigani boiereşti 36, 46.
Voicea, fiul Neagăi şi frate cu Frăcea, Tatul ş.a., întărit peste parte în Bîsca 55, 244.
*Voiceşti, sat ⟨lg. Văleni, j. Argeş⟩ întărit nepoatelor lui Şuica vornic 216.
Voico cu ceata lui, în pricină pentru Bresniţa 56.
Voico cumpără vatră de casă în Pouceşti 179.
Voico, frate cu Bucşan şi Dragomir, înfrăţit în Cochineştii de Sus 173.
Voico, partea lui în Radovanul 52.
Voico, slugă domnească, cu ceata lui în pricină pentru Bodieştii Mici 209.
Voico, tatăl Drăganei, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Voico, tatăl lui Stan ş.a. care vînd în Tămăşeşti (menţ.) 133.
Voico, ţigani m-reşti 148, 250.
Voico al lui Taful (Voico), tatăl lui Milea, vinde parte în Topoloveni ca să scoată capul fiului său (menţ.) 20.
Voina, fiul Şerbaiei, vinde parte în Cochineştii de Sus 173.
Voina, în descriere de hotare la balta Saltava ⟨j. Ialomiţa⟩ 126.
Voina, în pricină cu m-rea Valea 51.
Voina, ţigan boieresc 216.
Voina vinde parte de moară în Cacova 37.
Voineag din Marotin, în pricină pentru Recica 140.
*Voinigeşti, sat ⟨lg. Feţeni, j. Argeş; azi j. Vîlcea, în mnc. R. Vîlcea⟩, părţi cu vie întărite lui Stanciul 94; partea lui Fuiorea întărită lui Gherghe din Rîmnic; pricină cu m-rea Cornet 58.
Voroveanul v. **Badea Voroveanul**.
Vucca 229 ⟨eroare⟩ v. **Doicilă**.
Vue cumpără parte în Lipov 180.
Vulpariul v. **Manea Vulpariul**.
Vulpe, frate cu Dragomir, întărit peste parte în Vîrleţii Vladului 5.
Vultur v. **Vîlfur**.
Vultureşti v. **Bogdăneii de la Codmeana**, sat.

Z

Zaemezu (?) top. (?) la *Gugeşti ⟨probabil Brădeanca, j. R. Sărat; azi j. Brăila⟩ 165.
Zaharia, grămătic din Tătăreşti, vinde ţigan ca să-şi „plătească capul" 38.
Zaharie, întărit peste parte în Turceni 158.
Zamonea v. **Danciul Zamonea**.
Zapodie, top. la Bujoreni ⟨j. Vîlcea⟩ 161.
Zăgan, nepotul lui Pria, vinde parte în Bucşa 152.
Zăgaz, top la *Găguleşti ⟨lg. Balaci, j. Teleorman⟩ 167.
Zănoaga, munte ⟨probabil j. Prahova⟩, stînitul boieresc întărit m-rii Snagov 73.
Zănoaga, sat ⟨j. Prahova⟩, partea Măndeştilor întărită m-rii Mărgineni 148, 250; pricină cu megiaşii 250.
Zăvoiu, sat ⟨j. Olt⟩ 173.
Zbîrcea v. **Lazul lui Zbîrcea**.
Zbora cumpără părţi în Plăşcoi şi Gugeşti 165.
Zezul (Zesu), ⟨rumân⟩ din Radovanul, se răscumpără 52.
Zgaroe v. **Manea Zgaroe**.
Zîmbreşti (Zămbreşti, Zembreşti), sat ⟨Zîmbreasca, j. Teleorman⟩ 22; în hotar cu Găguleşti 167.
Zîrnă vinde parte în Pouceşti 179.
Zlata, jupaniţă din Pietroşani (menţ.), familie 211.
Zlatco v. **Păpuşariul lui Zlatco**.
Zlătariul, pisc la Mileşti ⟨j. Dolj⟩ 1.
Zmiurăt, top. la Haref ⟨Arefu, j. Argeş⟩ 49.
Zoica, ⟨rumân⟩ din Radovanul, se răscumpără 52.
Zoica, ţigancă boierească 35.
Zoica vinde loc de vie la Bujoreni 161.
Zorea, partea lui în Bădeni (menţ.) 246.
Zosima, paharnic, şeful „canţelariei" Mitropoliei Ungrovlahiei (menţ. 1848) 25.
Zvirnea v. **Izvirna**, sat.

INDICE DE MATERII

A

ace cu mărgăritare şi pietre, preţ 84.
acte:
date de domn: hrisoave 2, 20, 24, 25, 54, ⟨59⟩, 63, 92, 106, 113, 149, ⟨155⟩, 160, 167, 232, 235, 241; hrisoave menţionate 22, 143, 165, 169; cărţi, porunci: passim; acte menţionate de la: Mircea cel Bătrîn, Vlad Dracul, Vladislav al II-lea, Radu cel Frumos, Basarab cel Tînăr, Vlad Călugărul, Radu cel Mare, Neagoe Basarab, Radu de la Afumaţi, Moise vv., Vlad Vintilă, Radu Paisie, Mircea Ciobanul, Pătraşcu cel Bun, Petru cel Tînăr 2, 7, 12, 13, 20, 21, 47, 58, 60, 68, 83, 86—89, 92, 95, 99, 103, 104—106, 108, 110, 111, 115, 116, 119, 124, 126, 129—131, 134, 141, 145, 147, 149, 151, 164, 181, 182, 186, 190, 195, 202, 205, 209, 221, 234, 246, 250; cărţi (răvaşe) pentru jurători v. **jurători**;
date de mitropolit 79, 118;
date de marele ban 85, 151, 157, 227;
date de marele vornic 132; (menţ.) 118;
dat de ⟨marele⟩ postelnic (menţ.) 241;
dat de sudeţ şi pîrgari 109;
date de particulari (răvaşe, scrisori, zapise) 23, 70, 78, 191; diată (menţ.) 91;
ocolnice 76, 188;
vechi şi rupte 87, 99, 115, 181, 234, 251; scrise cu înşelăciune, mincinoase, modificate 68, 106, 190, 250;
~ scrise în lb. slavă: passim; v. şi **dieci**. **grămătici**, **logofeţi**, **scriitori**;
~ date în oraşe v. **Bucureşti**, **Tîrgovişte**; scris în sat 158.
agă: agă mare 48; stăpîn 48, 56; ispravnic în act domnesc 66.

albanezi v. **arbănaşi**.
albinărit v. **daturi**.
aldămaş la vînzare, cheltuieli 22.
alegeri v. **hotărnicii**.
anini, în toponimie şi descriere de hotare 37, 121.

aramă, în toponimie (menţ. tîrzie) 31.
arat, **arătură** 97, 224, 249, 252, 253.
arbănaş, în onomastică 200.

argint 16; obiecte de ~ 186, 217; aspri de ~ 14, 28, 35, 49, 78, 83, 166, 170, 173, 241.

arie 210.
armaşi:
mari armaşi 1, 72, 78, 141;
stăpîni, familie 78, 83, 136, 140, 171, 241;
dau birul de curte 167;
ispravnici 1, 72; martori 32, 100; cu însărcinări domneşti 68;
viclean 247;
ceată a armaşilor 167.

armeni, în onomastică 91, 96, 159.

ascultare datorată de săteni mitropolitului 201.

aspri v. **bani**.
aşezare v. **înfrăţiri**.

aşezămînt v. **întocmiri**.

aur, obiecte de ~ 20, 84, 91.

averi (marfă) 8, 16, 20, 42, 91, 130, 164, 178, 202, 216; ~ pierdute 91, 162.

B

baci, în onomastică 23.
baie, în toponimie 68; (menţ. tîrzie) 31.
balaur, în onomastică 169, 183, 207.
bani ⟨dregători⟩:
prim sfetnic 168;
stăpîni, familie 31, 58, 98, 127, 152, 163, 168, 174, 190, 231, 234, 241;
în sfatul domnesc: mari bani, f. mari bani ai Craiovei v. **Neagoe**, **Dobromir**; mare ban al Jiului 108; ispravnici în acte domneşti 16, 19, 107, 199;
judecă, dau cărţi 85, 151, 157, 227;
hotarnici 1, 169; martori 19, 241; cu însărcinări 227; oprelişti 77;
pribeag 152;
slugi ale marelui ban 157, 227;
în toponimie şi onomastică 17, 94, 204.

bani ⟨monedă⟩ 16, 46, 214;
aspri, în preţ 4, 9—11, 14, 20—30, 33, 34, 35, 37, 39—41, 43, 46, 49, 52, 57, 58, 61—63, 65, 67—71, 74, 75, 83, 84, 87, 93, 94, 97, 102, 106, 107, 111, 112, 115—117, 119, 121, 122, 127, 133, 137, 140, 144—146, 152, 159—162, 165—168, 170, 172, 173, 177—180, 183, 187, 191, 192, 197, 199, 200, 203, 204, 205, 210, 212, 213, 215, 217—220, 226, 229, 231, 233, 236—238, 240, 241, 244, 245, 251, 254; daţi pentru răscumpărarea din robie 172; ~ capului 35, 38; în plata

birului și a dărilor 41, 167, 176, 203, 237; taxe vamale luate în ~ 103; gloabă plătită în ~ 215; în danii și zestre 79, 91, 155, 186; în obroace acordate unor m-ri străine 59, 235; în datorii, împrumuturi și zăloage 10, 20, 30, 47, 78, 85, 113, 172, 217; în diferite cheltuieli (aldămaș, înfrățire, litigii ș.a.) 22, 25, 137, 177, 195, 203, 228; întorși, lepădați 58, 116, 145, 172, 219, 240, 251; furați 176; ~ de argint 14, 28, 35, 49, 78, 83, 166, 170, 173, 241; ~ turcești 4, 9, 11, 39, 40, 165—167, 177, 186, 210; ~ bani 28;
    florini 2; ~ ungurești 175, 221; groși ungurești 68;
    galbeni 84, 157, 162;
    taleri 22;
    echivalențe 186.
bălți, întărite unor m-ri 103, 124, 126, 141, 190, 222;
    ~ unor boieri 98, 120, 138—140, 141, 174, 241, 252, 253;
    ~ unor oameni *63*; v. și **gîrle**, **heleșteie**, **iazuri**, **lacuri**, **privaluri**.
bășicea, în toponimie 239.
bătaie, om ucis în ~ 34.
bătușar ⟨ciubotar⟩ 54.
bir, ~ de curte 167, 237; cuantum 41, 167; ocini date pentru scoatere de la ~ 33, 41, 116, 173, 203, 237.
birari de curte 167.
birnici, ocină birnică 33.
biserică, metoh al unei m-ri 66; jurăminte și înfrățiri făcute în ~ 131, 137, 198, 233; în toponimie 37, 126; cărți bisericești v. **tetraevangheliar**.
bivol, în toponimie 116.
bogasiu, preț 137.
boi, în preț 68, 75, 133, 173; luați în gloabă 49, 68, 108, 155, 227; taxe vamale pentru ~ 103; în toponimie 239.
boieri (jupani, jupanițe):
    boieri bătrîni 151; ~ de la Jiu 157; numit cneazul satului 1;
    stăpîni: passim; ctitori și donatori 2, 13, 15, 20, 32, 35, 38, 47, 52, 58, 64, 68, 89, 100, 102, 113, 132, 147—149, 156, 160, 163, 164, 168, 181, 190, 206, 223, 233, 238, 241, 243, 250;
    datornici și creditori 78, 91, 113, 217; abuzuri 105, 127; v. și **cotropiri**;
    pribegi 20, 70, 74, 81, 84, 152, 160, 169, 172, ⟨187⟩, 217; vicleni 20, 106, 247; întemnițați, în robie, uciși 20, 34, 169, 172;
    slugi ale boierilor 10, 116;
    v. și **casa domnească**, **înfrățiri**, **pricini**, **slugi**, **slujbe**, **vlasteli** și sub numele dregătoriilor.
bolovani de sare 103, 155.
botez, danie la ~ 247.
brad și **brădet**, în onomastică și toponimie 4, 68, 87.
braniști 63, 88, 135, 185, 253.
brazdă, în toponimie 19.
brățări de aur 20.
brînză, burdufuri de ~ 38, 119.
brîu de argint 186.
bucate 42, 46, 113, 202; ~ luate pradă 169, 182.
buciumaș, în onomastică 207.
burdufuri de brînză 38, 119.
butar, cu parte 115.
butoaie cu vin 103.
buzdugan, în onomastică 17.

C

cai și **iepe**:
    în danie 137, 186; dat la înfrățire 233; ~ domnului 97; v. și **darea calului**;
    în preț 4, 28, 37, 63, 67, 68, 111, 112, 119, 172, 177, 214, 215, 217, 223; prețuiți 63, 68, 119, 137, 172, 177, 215, 217, 233; ~ cu povară 103; taxe vamale pentru ~ 103;
    luați în gloabă 68; în pradă 176; ~ furați 35, 102, 215, 217.
calpac, preț 137.
canafuri, cu mărgăritare 84.
cançelaria Mitropoliei (menț. tîrzie) 25.
capre, în preț 179.
car cu pește, taxe vamale pentru ~ *103*; în toponimie 68.
carpeni și **cărpeniș**, în toponimie și descriere de hotare 19, 37, 76.
casa domnească, vlastelini și dregători din ~ 22, 249.
case, locuri de ~ (vetre) 16, 27, 33, 49, 62, 93, 107, 146, 167, 179, 236, 237; ~ ale une m-ri, pustiite 79.
cavad, rochie de ~ 119.
călugări (frați, monahi) 14, 66; ~ străini 118; veniți după mile 235; în onomastică 2, 17, 20, 39, 47, 88, 98, 106, 110, 116, 129, 131, 145, 184, 200, 204, 207, 221; v. și **mănăstiri**.
călugăriță, cu parte 241; m-ri de călugărițe 155, ⟨232⟩.
cămașă de fir 173.
cămărași 90, 104.
cărămidă, în onomastică 116.
cărbunari, în toponimie 37.
cărți bisericești v. **tetraevangheliar**.
ceapraz de fir 137.
cerb, în toponimie 19, 83.
cetăți 163, 217; boier întemnițat în ~ 20; pîrcălab 20; ~ de scaun (orașe, tîrguri), acte domnești date în ~ v. **București**, **Tîrgoviște**.
cetățuie, în toponimie 14.
cete, ale unor boieri 20, 99, 106, 113, 167, 169, 209, 224, 241; ~ ale unor oameni 5, 7, 10, 16, 42, 56, 69, 88, 99, 119, 129, 131, 154, 158, 184, 194, 196, 198, 202, 209, 210, 219, 255; cimotie 184.
cheltuieli de drum ale călugărilor străini veniți după mile 59, 235; ~ pentru mori

79, 109; pentru jurători 137; la înfrățire 137; la aldămaș 22.
chiciură, în toponimie 75.
chilie, în toponimie 37.
chinovar, pasaj scos din doc. cu ~ 91.
cimotie v. **cete**.
ciubotar v. **bătușar**.
ciumă 8, 16, 42, 202.
ciutură, în toponimie 206.
cizme, date la înfrățire 137.
cîmpuri 93, 141; cîmpul de jos, ~ de sus 210; amîndouă cîmpurile 86.
cluceri:
  din casa domnească, vlastelin 249;
  mari cluceri 60, 227, 241, 249;
  stăpîni, familie 46, 60, 81, 84, 98, 116, 129, 131, 187, 198, 241, 249;
  dispoziții 135;
  sluga marelui clucer 227.
cneazul satului 1.
„codru" de loc 19.
coif, în danie 186.
cojoc, în preț 215.
cojocar 217.
comiși:
  stăpîni, familie 127, 138, 139, 149, 164;
  în sfatul domnesc (comiși, mari ~) v. **Azap, Bărcan, Vladul, Mitrea**; eroare: spătar 121.
corabie, cu pește, taxe vamale pentru ~ 103.
corb, în onomastică și toponimie 173, 175.
coșăre, în toponimie 239.
cotropiri (împresurare), de ocini, vii ș.a. 2, 10, 50, 55, 58, 72, 82, 104, 121, 139, 140, 150, 154, 178, 232, 239, 248, 250.
crai, ctitor 59.
criptogramă, semnături în ~ 29, 49, 128, 131, 137, 194, 250.
crivină, în toponimie 181.
cring, în toponimie 120, 135, 197.
crugul soarelui, ~ lunii v. **datare**.
ctitori de m-ri și biserici 2, 66, 79, 102, 109, 127, 208; ctitori noi ai unor m-ri străine 59, 235; v. și **boieri**, **domnul**.
curpen, în toponimie 199, 213.
curtea domnească 137; ~ marelui ban 157; birari de curte 167; birul de ~ 167, 237.
curteni, în toponimie 173.
curve, în toponimie 126.

D

danii (miluiri):
  închinare 20, 32, 36, 38, 64, 99, 100, 102, 116, 147, 190, 208, 246, 250; ~ de moaște 118;
  ~ la botez 247; la nuntă 15, 35; la înfrățire 36, 137, 233; la moarte, cu efect după moarte 15, 85, 91, 143, 186, 217;
  donatori v. **boieri**, **doamne**, **domnul**, **mitropoliți**; alți donatori 21, 24, 36, 49, 85, 99, 109, 161, 173, 185, 186, 199, 208, 246; v. și **înfrățiri**, **slujbe**, **vînzări-cumpărări**.
darea calului, luată unui sat 204.
dascăli slovenești (menț. tîrzii) 5, 22, 88, 113, 230.
datare de la Adam: passim; ~ și cu crugul soarelui, al lunii și cu epacta 106; ~ și cu temelia 126; ~ și cu sărbători religioase 4.
datorii 30, 78, 85, 91, 113, 138; ~ făcute în țări străine 217.
daturi, din porci, ~ din stupi 176.
dăjdii ⟨nespecificate⟩ 10, 58, 237; ~ după legea veche 176; ~ țiganilor 176; iertare de ~ 10; dări ⟨textual⟩ 68.
delnițe 254; ~ cu rumâni, ale unor rumâni 28, 97; preț 28, 236.
diaconi, scriu acte domnești 25, 111.
⟨**diată**⟩ (carte) menț. 91.
dieci, scriu acte domnești 26, 41, 54, 158; ~ mici 2, 19, 65, 102, 144, 164, 202, 219, 253; v. și **grămătici**, **logofeți**, **scriitori**.
divan v. **sfatul domnesc**.
dîrstă 254.
doamne, familie 54, 138, 220, 235; stăpîne, donatoare 15, 54, 113; în pomelnicul unei m-ri străine 235; sluga unei doamne 15.
domnul:
  voievod și domn al Țării Românești: passim; herțeg al Amlașului și Făgărașului (al părților de peste munți) 20, 54, 106, 160, 232, 241; stăpînitor al Podunaviei 59; luarea domniei 178; țigănia domnească 134, 194, 211; v. și **casa domnească**, **curtea ~**, **vistieria ~**; cumpără, vinde, schimbă sate și părți 12, 52, 87, 105, 106, 195, 204; confiscă sate 2, 106, 247; judecește sat 52; donator: unor m-ri din țară 2, 12, 87, 90, 106, 126, 155, 170, 175, 194, 221, 232, 255; v. și **mănăstiri**; ~ unei m-ri străine 235; dăruiește unor boieri 20, 48, 54, 98, 106, 207;
  acordă și întărește scutiri și imunități 58, 73, 77, 178; pretendent 20;
  ispravnic în act domnesc, spusa domnului 48, 54, 55, 60, 81, 101, 190, 202, 204; învățătură dată de ~ 79; v. și **acte**, **judecată**, **slugi**, **slujbe**;
  domn al Moldovei 54;
  domn străin, crai 59.
dregători
  în traduceri numiți: boieri 184; îndreptători 142, 200; din casa domnească 249; **stăpîni**, întrebați de domn la judecată, martori: passim; v. și **armași**, **birari**, **cluceri**, **gălețar**, **globnic**, **județul și pîrgarii**, **medelniceri**, **pitari**, **pîrcălabi**, **portari**, **sfatul domnesc**, **slugi domnești**, **sulgeri**.
drumuri (căi), săpate 1, 239; în toponimie și descriere de hotare 1, 5, 14, 39, 76, 116, 167, 179, 183, 204, 218, 241, 248; v. și **cheltuieli**.
dumbravă, în toponimie 27, 241.

duşegubine (şugubină) 25, ⟨68⟩, 158; luată pentru scăparea unui om legat 50, 182.

E

egumeni (ieromonahi) 2, 44, 50, 73, 87, 89, 115, 124, 125, 127, 132, 141, 142, 176, 190, 193, 220, 222, 228, 230, 231, 238, 250; nastavnici 20, 103; atribuţii 66; ispravnic 79; martor 118.
epacta v. **datare**.
episcopi 193; arhiepiscopi 109, 135.
episcopii 118, 156, 194, 208; în menţ. tîrzie 143; v. şi **Buzău**.

F

fagi, în descriere de hotare 18, 19 i.
făină 105.
fălci 107, 117, 214; preţ 27, 37, 49, 94, 161.
felegea cu ceapraz de fir, preţ 137.
ferdele, preţ 37.
fier, în toponimie 68.
fini 21.
fir, cămaşă de ~ 173; ceapraz de ~ 137.
fîntîni, dăruită 221; în topnimie şi descriere de hotare 52, 159, 175, 217.
fişie, de ocină 116.
florini v. **bani**.
foamete, vînzări la vreme de ~ 39, 102, 215, 240.
frasini şi **frăsinet**, în toponimie şi descriere de hotare 28, 104, 192, 203, 225, 236.
fraţi de ocină 5, 111, 167, 206; frăţie v. **înfrăţiri**.
frînc, în onomastică 32, 100.
fugă peste hotare 68; boieri fugiţi ~ 20, 169, 172; v. şi **pribegie**; ţigani fugiţi 44, 228.
fuior, în onomastică 58.
funii 6, 29, 37, 41, 52, 69, 83, 119, 161, 167, 203, 223; preţ 24, 25, 46, 168, 173, 180, 207, 215.
furci, hoţ scos de la ~ 35.
furt de cai 35, 102, 217; ~ de vite 215; ~ de aspri 176; v. şi **hoţi**, **pedepse**.

G

galbeni v. **bani**.
garduri v. **îngrădituri**.
gălbează, în onomastică 134.
găletar 213.
găleţi ohabnice, de grîu şi orz 155.
gîrle, întărite unei m-rii 124; ~ unor boieri 138—140; în toponimie 184; v. şi **bălţi**, **heleşteie**, **iazuri**, **lacuri**, **privaluri**.
gloabe, plătite în vite 49, 108, ⟨217⟩, 227; ~ în aspri 215, ⟨217⟩.
globnic, ţigan ~ 211.
gorgan, în toponimie şi descriere de hotare 39, 126, 204.
gorştină v. **dături**.
goruni şi **gorunet**, în toponimie şi descriere de hotare 29, 83.
grădini 133, 167, 179, 210, 216.
grădişti, în toponimie 184, 204.
grămătici, stăpîni 38, 42, 67, 88, 202; scriu acte domneşti 72, 82, 84, 128, 149, 172, 175, 181, 187, 192, 201, 210, 214, 216, 252; ~ mic 252; v. şi **dascăli**, **dieci**, **logofeţi**, **scriitori**.
grăpărit, plătit în aspri 161.
grăunţă, în onomastică 220.
greci, cumpără vii 178; în toponimie şi onomastică 68, 82.
grivnă, luată pentru încălcarea hotarelor 249; v. şi **hatalm**, **pradă**.
grîu, găleţi de ~ dăruite unei m-ri 155; sac de ~, taxe vamale pentru ~ 103; luat fără drept 105.
grui, în toponimie 4, 37, 161.
gubavi, în toponimie 76.
gurban, în toponimie 204, 207.

H

haine, moştenite 16.
hatalm 227; dat pentru încălcarea hotarelor 224; v. şi **grivnă**, **pradă**.
heleşteie, întărite unei m-ri 222; v. şi **bălţi**, **gîrle**, **iazuri**, **lacuri**, **privaluri**.
herţeg, în titulatura domnului 20, 54, 106, 160, 232, 241.
hiclenie v. **viclenie**.
hotare:
bătrîne, vechi 1, 10, 31, 129, 135, 167, 182, 198, 224, 234, 239, 248; hotarul de sus 7;
descrieri de ~ 1, 4, **9** 14, 18, 19, 21, 25, 29, 31, 39, 52, 62, 75, 76, 83, 121, 126, 128, 153, 154, 169, 175, 179, 183, 188, 191, 192, 204, 218, 225, 237, 239, 248, 249, 253;
pietre, semne de ~ 1, 19, 29, 31, 62, 68, 76, 83, 126, 154, 169, 175, 179, 225, 234, 237;
~ stricate, mutate, pricini 1, 31, 68, 129, 154, 169, 182, 198, 214, 224, 239, 249; v. şi **cîmpuri**.
hotarnici:
armaş mare 1; bani 1, 169; pitar 169; postelnici 18, 31, 128, 154, 225, 248; spătar 198; fără dregătorie specificată 76, 154.
hotărnicii (alegeri, ocolnice) 1, 31, 76, 128, 154, 169, 173, 175, 188, 198, 225, 248.
hoţi şi **răufăcători**, dezmoşteniţi 162, 197; tîlhari, în toponimie 179.
hramuri:
Adormirea Maicii Domnului (Sf. Maria, Uspenia) 2, 44, 50, 59, 66, 89, 102, 103, 115, 126, 128, 141, 175, 195, 208, 220; **Bunavestire** (Blagoveştenia) 163; **Intrarea în biserică** (Vovidenia) 181, 231; **Înălţarea** (Văsnesenia) 12, 105, 106, 160, 243; **Naşterea Maicii Domnului** 155, 232; **Schimbarea la faţă** (Preobrajenia) 235; **Sfînta Ecaterina** 235; **Sfînta Troiţă** 134, 142; **Sfîntul Gheorghe** 20, 164, 230; **Sfîntul Ştefan** 118; **Sfinţii Mihail şi**

Gavril (Sfinţii Îngeri) 147—149, 238, 239, 250.
hrisoave v. **acte**.

I

iazuri (iezere), întărite unei m-ri 126; ~ unei jupaniţe 140; în toponimie 231; v. şi **bălţi, gîrle, heleşteie, lacuri, privaluri**.
iconomia Mitropoliei, canţelaria ~ (în traduceri tîrzii) 25.
ienicer, stăpîn 46.
ieromonahi v. **egumeni**.
imunităţi v. **domnul**.
inel, în danie, preţ 137.
ispravnici:
  egumen 79; slugi m-reşti, atribuţii 132; ~ în acte domneşti 51, 229; spusa domnului 48, 54, 55, 60, 81, 101, 190, 202, 204; agă 66; bani mari (f. mari bani) 16, 19, 107, 199; logofeţi mari v. **Ivan, Radul Mihăescul, Ioan, Ivaşco**; logofăt al doilea 180, 231; postelnici mari 13, 20, 26, 42, 44, 156, 161, 250; vornici mari v. **Nedelco, Dragomir, Neagoe**; în menţiuni ult. 31, 72.
izlaz, în toponimie 80.

Î

împresurare v. **cotropiri**.
împrumuturi v. **datorii, zălog**.
închinare v. **danii, înfrăţiri, rumânire**.
îndreptători v. **dregători**.
înfrăţiri (aşezare, frăţie, închinare, însoţire, întocmire) 116, 174;
  între boieri 22, 57, 130, 172, 174, 233, 246; ~ şi oameni 33, 36, 86, 97, 102, 137, 241; între oameni 26, 29, 62, 71, 203; între sate 204;
  între părinţi şi fii (fiice) 53, 93, 95, 110, 118, 173, 179, 215, 216;
  între fraţi (surori) 161, 173, 179;
  între veri 57;
  între bunici (unchi) şi nepoţi 8, 16, 42, 130, 202, 207;
  între soţi 197;
  între cumnaţi 29;
  între socru şi ginere 173;
  acoperă vînzări 33, 57, 172, 233, 241;
  contestate 110, 216; cheltuieli la ~ 137.
îngrădituri, la case 79, 93.
întocmiri (aşezămînt, tocmeli), pentru danii, diate 15, 32, 89, 91, 100, 113, 147, 148, 162—164, 217, 241, 250; pentru stăpînire 123, 132; pentru schimb 139; pentru înfrăţiri 8, 29, 118, 137, 200, 202, 246.
învăţătură 127; dată de domn 79; ~ de mitropolit 201.

J

jaf, jupaniţă jefuită 217.
jitelniţe 8, 16, 20, 35, 42, 202.
judecată:
  în faţa domnului şi a sfatului domnesc: passim; ~ şi a mitropolitului 251; în faţa marelui ban 85, 151, 227; repetate 2, 4, 20, 42, 46, 58, 88, 92, 95, 96, 99, 108, 110, 111, 113, 116, 119, 130, 131, 139, 142, 145, 169, 182, 186, 189, 198, 202, 205, 214, 227, 239, 245, 246, 250, 251; drept de ~ 50, 77.
judeciri (cnezire, răscumpărare) 52, 122, 176.
judeţe, găleţi de grîu şi orz din ~ 155; sat din ~ 149.
judeţul şi pîrgarii, dau carte 109; pîrgar în toponimie 68.
jurămînt 20, 213; ~ în biserică, pe Evanghelie 106, 131, 137, 198.
jurători (boieri, lege, megiaşi, oameni buni şi bătrîni, boieri hotarnici) 58, 72, 122, 129, 176, 223;
  în număr de: şase 55, 244, 253; ~ de doisprezece 1—7, 10, 16, 17, 21, 25, 31, 42, 46, 48, 51, 56, 69, 76, 92, 95, 99, 108, 110, 116, 119, 123, 130, 131, 140, 142, 153, 154, 169, 171, 175, 182, 186, 189, 196, 198, 200, 202, 214, 219, 225, 239, 245, 248—252, 255; ~ de douăzeci şi patru 3, 4, 20, 25, ⟨51⟩, 99, 108, 130, 154, 169, 182, 219, 239, 251; ~ de patruzeci şi doi 110; ~ de o sută cincizeci 131, 198; globiţi pentru jurămînt strîmb 108, 154; răvaşe (cărţi) domneşti de ~ (menţ.) 72, 153, 154, 169.

L

lacuri, în toponimie şi descriere de hotare 1, 9, 14, 19, 21, 52, 76, 83, 175, 188; v. şi **bălţi, gîrle, heleşteie, iazuri, privaluri**.
lanţuri, boier ţinut în ~ 172.
lazuri 196; în toponimie 19, 27, 161.
lăutar, ţigan ~ 54.
lege, judecată după dreptate şi după ~, după legea lui Dumnezeu: passim; lege peste lege v. **jurători**; legea veche, dăjdii şi vămi luate după ~ 73, 176, 193; judecată după ~ 186.
lemne, pentru mori 135; în toponimie 248
livezi 37, 90, 97, 179, 236; preţuri 11, 28, 157.
logofeţi:
  din casa domnească, vlastelin, prim sfetnic 22, 36; mari logofeţi ⟨fără cei din sfat⟩ 20, 130; logofeţi al doilea 32, 100, 215, 231; logofeţei 136, 171; logofăt la Mitropolie (menţ. ult.) 165;
  stăpîni, familie 2, 9, 10, 20, 22, 32—36, 38, 43, 46, 57, 64, 65, 67, 80, 88, 89, 99—101, 110, 111, 113, 116, 121, 130, 157, 167, 172, 174, 175, 178, 184, 201, 206, 210, 237, 247, 249;
  în sfatul domnesc (mari ~, foşti ~) v. **Ivan, Radul Mihăescul, Ioan, Ivaşco**;
  ispravnici în acte domneşti: logofăt al

doilea 180, 231; mari logofeți v. Ivan, Radul Mihăescul, Ioan, Ivașco; învață („a spus") 202, 204;
scriu acte domnești 3, 5, 15, 44, 52, 56, 88, 93, 135, 136, 140, 153, 160, 161, 165, 166, 169—171, 182, 194, 197, 205, 213, 222 (?), 225, 230, 250, 251; scrie cartea marelui ban 151; v. și dieci, grămătici, scriitori; martori 22, 32, 100, 151, 241;
hotarnic 31;
birar de curte 167;
sluga logofătului 237;
erori: paharnic 149; în loc de vornic 24;
în menț. ult. 91, 121, 165.
lucru, la vii 79.
luntre, cu pește sărat, taxe vamale pentru ~ 103.
lupi, în toponimie și onomastică 1, 22, 39, 44, 63, 75, 92, 121, 162, 177, 191, 215, 225, 230, 241.

M

marfă, de aur 91; ~ turcească 193; v. și averi.
marmuri, în toponimie 120.
matcă veche 224.
măguri și măgurice, în toponimie 37, 248.
mănăstiri:
de călugări: passim; de călugărițe 155, ⟨232⟩;
sărăcite, pustiite 79, 155;
morminte 163;
venituri în afara domeniului: obroace, grîu, vămi 87, 103, 125, 155, 176, 193;
vînd, fac schimb 87, 139, 175, 195; v. și vînzări-cumpărări; pricini, volnicii 2, 13, 58, 66, 73, 87, 108, 114, 124, 125, 127, 142, 150, 175, 176, 190, 195, 205, 222, 230, 232, 239, 248, 250;
drepturile egumenului 66;
mănăstire închinată 118;
v. și egumeni și Argeș, Arhanghelul Mihail, Bistrița, Brădet, Cornet, Cozia, Deal, Dobrușa, Glavacioc, Golgota, Govora, Iazărul, Lipov, Mărgineni, Mislea, Mușetești, Nucet, Ostrov, Podure, Potoc, Snagov, Tisău, Tismana, Valea, Vihorăști, m-ri.;
mănăstire din Moldova 217; mănăstiri străine 59, 118, 235.
măr, în toponimie 28, 236.
mărgăritare, scule cu ~, preț 84.
măsuri:
burdufuri 38, 119; butoaie 103; cal cu povară 103; care 103; „codru" 19; corăbii 103; fălci 27, 37, 49, 94, 107, 117, 161, 214; ferdele 37; fîșie 116; funii 6, 24, 25, 29, 37, 41, 46, 52, 69, 83, 119, 161, 167, 168, 173, 180, 203, 207, 215, 223; gălеți 155; luntre 103; pași 116, 152, 167, 173, 233; „pămînturi" 97, 167; pogoane 26, 40, 93, 170; saci 103; stînjeni 23, 69, 152, 177, 221, 240; vedre 155.
medelniceri, stăpîni 83, 169.
megieși (~ buni, oameni buni), în pricină 142, 250; martori la danii, înfrățiri, schimb 19, 23, 26, 36, 49, 53, 58, 85, 91, 97, 109, 130, 137, 167, 173, 174, 179, 185, 199, 202, 215, 233; v. și jurători; vînzare-cumpărare cu știrea ~: passim.
mertice v. obroace.
metoh 66.
miei, în toponimie 188; v. și oi.
mireni (?) 74.
mitropoliți (vlădică) 12, 90, 105, 106, 160, 171, 201, 243, 251; donator 79; martori 148; dă cărți 79, 118; v. și Mitropolia din Tîrgoviște.
moarte, de ciumă 8, 16, 42, 202; om ucis în bătaie 34.
moaște 59, 118, 235.
mori:
vaduri de ~ 46, 62, 83, 97, 109, 133, 147, 172, 184, 212, 238; vadul de sus 150;
mori domnești 135; ~ ale unor boieri 42, 46, 62, 78, 81, 83, 91, 97, 101, 110, 130, 133, 172, 184, 202, 216, 247; ~ ale unor m-ri 79, 147, 148, 150, 164, 238; ~ ale Mitropoliei, ale unei Episcopii 105, 109, 160; ~ ale unor popi 8, 16, 37; ~ ale unor orășeni 78, 109, 212; ~ ale unor oameni 78, 109, 254;
lemne pentru ~ 135; cheltuială pentru ~ 109;
în toponimie 167, 184.
morminte, ale unor boieri 163, 164.
„moșii" unui sat 1.
moștenire, hoți și răufăcători dezmoșteniți 162, 197; v. și înfrățiri.
munți, domnești 87; ai unor boieri 10, 47, 62, 236; ai unor m-ri 18, 73, 87; ai unor oameni 68, 107, 146, 254; parte de ~ pusă zălog la vecini 10; parte cumpărată de la m-re pentru un Tetraevanghel 87; munte pustiu 68; fugă peste ~ v. pribegie.

N

nastavnici v. egumeni.
negustor străin 68.
nucet, în toponimie 20, 164, 230.
nuntă, a unor boieri, danii la ~ 15, 35.

O

oameni buni, ~ și bătrîni, mari și mici, martori v. jurători, megieși.
obială, în onomastică 72.
obroace 184; în natură și bani, acordate unei m-ri din țară 155; în bani, acordate unor m-ri străine 59, 235.
ocnă de piatră, preț 213.
ocolnice 76, 188; v. și hotărnicii.
ogoare 4, 21, 33, 37, 40, 117, 159, 173, 179, 236; ~ la cîmp 107; măsurate 27; preț 27, 37, 49, 94, 161, 199, 213.
ohabă, gălеți ohabnice 155; în toponimie 2, 157; passim.

oi (~ cu miei), luate în gloabă 49; în preţ 203, 215; taxe vamale pentru ~ 103; staule de ~ 68; în toponimie 188.
om legat, duşegubină dată pentru ~ 182.
omor, om ucis în bătaie 34; negustor străin ucis 68; v. şi **duşegubină**.
oraşe 26, 88;
  oraşe (cetăţi de scaun) v. **Bucureşti**, **Tîrgovişte**; oraş domnesc 18; hotare 18; branişte a unui oraş 135; vii 170; mori 78, 79;
  grec 178;
  judeţul şi pîrgarii 109;
  v. şi **Buzău**, **Calafat**, **Craiova**, **Floci**, **Piteşti**, **Ploieşti**, **Rîmnic**, **Severin**, **Tîrgşor**; oraşe din Transilvania 74, 217; oraş străin 172.
orz 105; găleţi de ~ dăruite unei m-ri 155.
ostrov, în toponimie 155.

P

paharnici, stăpîni 20, 91, 132, 181, 250;
  în sfatul domnesc (~ , mari ~) v. **Manea**, **Ghiorma**, **Ionaş**, **Gonţea**; erori: stolnic 35; în loc de: mare logofăt 149; ~ mare postelnic 121;
  în menţ. ult. 25, 200.
paşi, locuri măsurate în ~ 116, 152, 167, 173, 233.
patriarh, în onomastică 5.
păduri 3, 9, 10, 14, 28, 40, 41, 43, 45, 49, 50, 53, 55, 61, 63, 74, 94, 97, 116, 117, 128, 133, 136, 141, 147, 148, 153, 163, 166, 170, 172, 180, 184, 185, 199, 203, 206, 210, 214, 223, 226, 234, 250, 254; în onomastică 111.
„pămînturi“, pentru arat 97; întindere 167.
păr, în toponimie 76.
pedepse, pentru furt 35, 102, 217; ~ pentru omor 34; ~ pentru viclenie 20, 169; pedeapsa capitală 30, 38, 169.
peşte, corabie cu ~ sărat, taxe vamale pentru ~ 103.
pietrari, în toponimie 75.
pietre, semne de hotar 1, 29, 62, 126, 154, 169, 175, 179, 225, 234, 237; ocnă de piatră 213.
pietre ⟨scumpe⟩, în preţ 84.
piseţ, stăpîn 172; v. şi **dieci**, **grămătici**, **logofeţi**, **scriitori**.
pitari, stăpîni, famile 45, 110; hotarnic 169.
pîrcălabi, familie, stăpîni 20, 24, 86, 113, 130, 146, 172.
pîrgari v. **judeţul şi pîrgarii**.
plaiuri 75, 214; ~ de vie 62, 213, 234; în toponimie 117, 121.
plăşi ⟨părţi de sat⟩ 63, 254.
plopi, în toponimie 169, 179, 196.
pluguri 135, 252, 253.
pod, în toponimie 83.
podar, în onomastică 17.
podgorie 150.
pogoane 26, 40, 93, 170.
pomelnice, ctitori şi donatori scrişi în ~ 89, 109, 156, 164, 186, 208, 235.
pomeni 8, 16, 42, 85, 202.
pomet 167.
popi (preoţi) 26, 224; cu părţi 8, 11, 16, 23, 37, 52, 71, 85, 93, 102, 157, 158, 162, 177, 203, 207, 229; în pricină 186, 196, 245; jurători 131; martor 91; scrie zapis 23; în toponimie 241; în menţ. ult. 151.
porci, în pradă 176; v. şi **daturi**.
portari:
  portar mare 32; stăpîni, familie 32, 216, 219; martori 100, 217; erori: în loc de spătar 241; în loc de stolnic 153.
posluşnici m-reşti 79.
postav, în preţ 215.
postelnici:
  postelnic mare ⟨din Moldova⟩ 54;
  stăpîni, familie 14, 17, 45, 52, 54, 76, 77, 120, 122, 136, 149, 169, 171, 196, 211, 233, 238, 241, 247, 250, 251;
  în sfatul domnesc (~ , mare ~) v. **Ghiorma**, **Stoica**; ispravnici în acte domneşti 13, 20, 26, 44, 156, 161, 250;
  jurători şi hotarnici 18, 31, 110, 128, 131, 154, 225, 248; martor 157;
  dă carte 98; carte menţ. de la ~ 241;
  sluga postelnicului 52;
  eroare în loc de paharnic 83;
  în menţ. tîrzie 169.
povară pe cal, taxe vamale pentru ~ 103.
pradă 77; luată pentru furt 176; ~ pentru încălcarea hotarelor 169, 182, 214, 249; v. şi **hatalm**, **grivnă**.
pravilă, judecată după ~ 97; în onomastică 78.
preotese, cu părţi 8, 29.
pretendent 20.
preţuri pentru:
  sate întregi 106, 121, 127, 140, 145, 160, 172, 238, 251; părţi definite de sat 9, 20, 22, 84, 172, 192, 212, 241; părţi de munte 10, 68, 87;
  rumâni 28, 197; ~ cu delniţe 28, 97; ţigani, sălaşe de ~ 35, 65, 67, 192, 212, 218;
  părţi arătate în: fălci 27, 37, 49, 94, 161; ferdelă 37; funii 24, 25, 46, 168, 173, 180, 207, 215; ogoare 4, 49, 161, 179, 199, 213; paşi 152, 173; pămînturi 97, 167; răzoare 33; stînjeni 23, 152, 177, 221, 240; vii, pogoane de ~ 21, 26, 40, 62, 93, 94, 170, 192; delniţe, livezi 11, 28, 157, 236, 254;
  ocnă de piatră 213;
  la răscumpărare, judecire 52, 122; la răscumpărarea din robie 172;
  pentru îmbrăcăminte şi încălţăminte 119, 137; ~ podoabe 20, 84, 215;
  pentru cai 63, 119, 137, 172, 177, 215, 217, 233; vaci 203;
  al unui Tetraevanghel 87;
  preţuri mixte 63, 75, 84, 111, 112, 119, 161, 170, 173, 203, 215; passim.
pribegie, boeri pribegi 20, 69, 74, 81, 84, 152, 160, 169, 172, 187, 217.
pricini
  între: m-ri 2, 124, 239; ~ m-ri şi boieri

20, 114, 127, 139; 190, 231; ~ m-re şi o slugă a sa 176; ~ m-ri şi oameni 13, 51, 58, 72, 108, 115, 195, 205, 220, 223, 230, 248; ~ o doamnă şi un boier 113; între boieri 46, 60, 74, 92, 97, 110, 130, 136, 138, 145, 171, 187, 216, 251; ~ boieri şi oameni 4, 10, 17, 42, 48, 56, 86, 99, 106, 111, 116, 121, 122, 129, 131, 140, ⟨158⟩, 178, 184, 196, 198, 202, 209, 219, 240, 246, 252, 253; ~ megieşi şi m-re, boieri 142, 250; ~ oameni 3, 5—7, 19, 21, 25, 55, 69, 85, 88, 95, 96, 119, 123, 153, 154, 189, 200, 206, 244, 245; ~ şi popi 16, 186; ~ şi sate 151;
  de rumânire 47, 122, 176;
  de hotare 1, 31, 169, 182, 204, 214, 224, 249.
privaluri 238; v. şi bălţi, gîrle, heleşteie, iazuri, lacuri.
prund, în toponimie 145, 179, 186.
punte, în toponimie 210.
puşcărie 34; v. şi temniţă.
puţ, în toponimie 21.

R

raci, în toponimie 37.
răscumpărare, din robie, preţ 172; răscumpărare din rumânie v. judeciri; răscumpărarea capului 30, 35, 38, 68, 102, 169.
răufăcători v. hoţi.
răvaşe v. acte.
răzmeriţă, în onomastică 150, 201.
răzoare 40, 210; ~ de vie 27; preţ 33.
rîuri, matcă veche 224.
rob şi robie, la tătari; răscumpărare, preţ 172.
roman, în onomastică 27, 218.
rude (neamuri) nu pot fi hotarnici 169; cimotie 184.
rumâni (vecini):
  numiţi: buni, săraci 178;
  m-reşti, ai Mitropoliei, 32, 50, 100, 163, 176, 201; boiereşti 10, 28, 45, 47, 73, 91, 132, 136, 167, 172, 178, 187, 192, 197, 216; ai unor oameni indicaţi numai nominal 197, 254;
  vii sub vecini 161; ţin zălog parte de munte 10; ~ cu delniţă 97;
  zălogit 197;
  în pricină de rumânie 47, 122, 176;
  judeciţi 122, 176;
  preţ 28, 197;
  iertaţi de dajdie 10.
rumânire (închinare), pentru plata birului 167.
rus, în onomastică 213.

S

saci, de grîu 103.
sare, bolovani de ~, în danie 155; taxe vamale pentru ~ 103.
sate:
  vechime 128, 167; făcut de boieri 98;
  vatră 28, 203; întindere 74; cu plase 63, 254; rămas pustiu 169; oameni cu părţi în alte sate 62, 67, 179; în pricină de hotar v. hotare;
  răscumpărare 52; v. şi preţuri, selişti.
sălcii, în toponimie 179, 192, 239.
săraci, vecini ~ deosebiţi de vecini buni 178.
sărăcie, ocină vîndută de ~ 167.
sărăcuste 15, 16, 42, 85, 173, 202, 217.
scaun v. cetăţi.
schileri, la vămi 193.
schimb, de sate, părţi de ~ 27, 37, 68, 139, 174, 175, 195, 210.
schiptrul ţării 106, 235.
scoarţe, în toponimie 175.
scriitori de acte domneşti 63, 87, 116, 129, 220, 246; stăpîn 172; v. şi dieci, grămătici, logofeţi.
scrin, cu scule de argint 217.
scrisori v. acte.
scule, de argint 217; ~ ale unei doamne 113; ~ ale unor jupaniţe 113, 217; ~ ale unei preotese 8; în toponimie 169.
scutiri v. domnul.
seciuri 151; în toponimie 29, 76, 102.
secure, în toponimie 126.
selişti, 18, 22, 26, 41, 43, 53, 63, 146, 151, 167, 180, 199, 200, 210, 233; în toponimie 37, 136, 171, 241.
semne de hotar v. hotare.
sfatul domnesc (divanul):
  cu mare vornic, mare logofăt, mare vistier, spătar, stolnic, comis, paharnic, postelnic, cu sau fără marele ban 1—3, 5—7, 9—11, 13, 15, 17—19, 21, 26—29, 32—44 46—48, 50, 52, 53, 56, 57, 61—63, 66—68, 82, 86—89, 92—97, 99, 100, 102—104, 106, 108, 110—113, 116, 117, 119, 120, 124, 127, 128, 130, 131, 133, 134, 136, 137, 140, 141, 143—148, 150, 152—154, 156, 159, 160, 162—164, 168—172, 174, 175, 177, 179—181, 186, 192, 194—198, 200, 203, 205, 207—210, 212—215, 219, 221, 224, 225, 228, 230, 231, 233, 234, 240, 243, 248, 250, 251, 253—255;
  şi cu foşti dregători 12, 20, 22, 24, 64, 65, 185, 199, 216, 217, 232;
  cu lipsuri 4, 16, 25, 30, 45, 49, 51, 54, 55, 58, 60, 68, 83, 84, 91, 98, 107, 115, 121, 123, 126, 129, 138, 142, 149, 158, 161, 165, 166, 173, 183, 189, 202, 204, 206, 218, 220, 226, 229, 235—239, 241, 244—247, 249;
  marele divan 7.
sfetnici domneşti, primi sfetnici 22, 36, 64, 168; din casa domnească 249.
sfredel, în toponimie 19.
sîrbi, în toponimie şi onomastică 2, 31, 175, 215.
slav, în onomastică 92, 158, 161, 197, 207.
slugi:
  domneşti, cu părţi 4, 46, 61, 62, 82, 99, 122, 137, 192, 209, 224, 233, 240, 246; se vînd rumâni pentru plata birului 167; om aşezat slugă domnească, după

ce a fost scos de la bir 116; atribuții 77;
ale doamnei 15;
mănăstirești 73, 132, 176; v. și **poslușnici**;
ale marelui ban 227;
ale vornicului mare 77;
ale logofătului 237;
ale postelnicului 52;
ale marelui clucer 227;
ale boierilor 10, 116;
v. și **cete**, **slujbe**.
slujbe (față de domn, doamne, boieri), răsplătite cu danii 15, 48, 54, 113, 206, 241, 242; ~ în țări străine 113, 241.
slujbe ⟨religioase⟩ 37.
soroace, pentru ridicarea obroacelor 155; ~ plata unei datorii 30; ~ de judecată, jurători: passim.
spahiu, cu parte 191.
spătari, stăpîni, familie 83, 147, 163, 181, 241, 250; în sfatul domnesc (spătari, mari ~)v. **Stan**, spătari;
hotarnic 198; martor 118; spătar mare, cneazul unui sat 1; eroare: portar 241.
spusa domnului v. **ispravnici**.
staule de oi 68.
stejari, în toponimie și descriere de hotare 179, 233.
stîlp, semn de hotar 248.
stînă 75; stînitul boieresc 73.
stînjeni 23, 68, 152, 177, 221, 240.
stolnici, stăpîni 46, 98, 156;
în sfatul domnesc (stolnici, mari ~) v. **Pană**, **Ivașco** ⟨din Golești⟩, **Bratul**, **Badea**;
birar de curte (stolnic mare) 167;
erori: portar 153; postelnic mare 206; în loc de comis mare 121.
stuf 169.
stupi, în preț 215; datul din ~ 176.
stupini, locuri de ~ 62, 69, 185; preț 69; în toponimie 237.
sudeți v. **județi**.
sulgeri, stăpîni 83, 207.

Ș

școli, școala domnească (menț. tîrzii) 22, 88.
șerb, în onomastică 5, 51, 83, 111, 173, 197, 207.
șipot, în toponimie 28.
șoim, în onomastică 11.
șugubină v. **dușegubină**.

T

taleri v. **bani**.
tătari, robesc 172; în toponimie 28, 102, 236.
tei, în toponimie și descriere de hotare 1, 191, 229, 248.
temelie în datarea documentelor v. **datare**.
temniță ⟨20⟩, 172; v. și **pușcărie**.
tetraevangheliar dat în schimb pentru un munte 87; jurăminte făcute pe ~ 106, 131, 137.
tîlhari, în toponimie 179; v. și **hoți**.
tîrguri, în toponimie 135; v. și **orașe**.
topor, în toponimie și onomastică 218.
trestie, în onomastică 27.
troian, în toponimie 76.
truditor v. **ispravnici**.
turci, răscumpără rob 172; marfă turcească 193; aspri turcești v. bani; în toponimie și onomastică 106, 158, 167, 183, 200, 204, 225.

Ț

țări străine ⟨textual⟩ 84, 113, 217, 241.
țelină, parte de ocină în ~ 25.
țigani (sălașe de ~):
domnești 134; mănăstirești 32, 44, 100, 102, 134, 147, 148, 164, 176, 181, 228, 230, 250; ai unei episcopii 156, 194; boierești 35, 36, 38, 45, 54, 64, 65, 67, 80, 81, 84, 91, 110, 113, 130, 192, 216, 217; ai unor oameni 212, 218; dăjdiile țiganilor 176;
bătușar ⟨ciubotar⟩ 54; lăutar 54; zlătari 54, 156, 194, 228;
fugiți, risipiți 44, 80, 211, 228;
hoț de cai 35;
globnic 211;
în toponimie și onomastică 24, 49, 84, 131, 219;
v. și **prețuri**.
țigănii: domnească 134, 194, 211; mănăstirească 211; boierească 211.

U

uliță, în toponimie 113.
ulmet, în toponimie 37.
unguraș, în onomastică 181.
unguri 217; florini ungurești, groși ~ v. **bani**.
urși în toponimie și onomastică 4, 62, 71, 184, 188, 209, 210.

V

vaci, în preț 4, 161, 179, 203, 215; prețuită 203; în dușegubină 25; în gloabă 227; furată 215; taxe vamale pentru ~ 103.
vaduri 157; în toponimie 188; ~ de mori v. **mori**.
vămi, de hotar 103, 125, 193; taxe vamale 103; ~ din porci, din stupi 176; ~ din pește 103.
vătafi, mari ~ 97, 133; vătaf al marelui ban 157; stăpîni 22, 28, 61, 64, 97, 133, 199, 236; martori 151, 157.
vecini v. **rumâni**.
vedre, de vin 155.
venituri ⟨textual⟩ 8, 73; venitul boieresc 20, 48, 247; passim.
vetre v. **case**, **sate**.
viclenie și **vicleni**, pedeapsa cu moartea și sate pierdute pentru ~ 20, 106, 247.

vii (dealuri cu ~, locuri de ~ , plaiuri cu~):
  ale Mitropoliei, ale unei Episcopii 12, 90, 160, 170; ale unor m-ri 32, 100, 102, 132, 162; ale unor boieri 22, 45, 61, 62, 81, 101, 110, 130, 167, 178, 192, 216, 234; vie pe care a ţinut-o cămăraşul 90; ale unor oameni 11, 18, 21, 26, 27, 40, 41, 93, 94, 107, 117, 159, 161, 170, 213;
  pustiite 79; lucru la ~ 79; ~ dajnice 178; „vii sub vecini" 161;
  pogoane de ~ 26, 40, 93, 170; răzor de ~ 27.
vin, butoaie, vedre de ~ 103, 155; taxe vamale pentru ~ 103.
vinărici 12, 20, 22, 57, 132; ~ domnesc 155; ~ domnesc şi boieresc 178; scutire de ~ 58.
vistieri;
  f. mare vistier 147;
  stăpîni, familie 83, 84, 121, 147, 246;
  în sfatul domnesc (vistieri, mari ~) v. **Iane**, **Badea**, **Bratul**, **Dumitru**.
vistieria domnească, vii cumpărate cu aspri din ~ 170.
vite, în preţ 46.
vînzări-cumpărări:
  cu particularităţi (contestate, desfăcute) 58, 116, 170, 178, 251; preempţiune 34, 219; acoperite de înfrăţiri v. **înfrăţiri**; ~ la vreme de foamete 39, 102, 215, 240; ~ pentru plata birului 68, 167, 237; ~ pentru răscumpărări, pentru datorii 30, 52, 68, 78, 102, 172;
  ~ în pribegie 70, 74, 81, 84, 152, 160, 172; passim.
vînzători, întrebaţi la judecată 22i0.
vlasteli (vlastelini), dregători numiţ ~ 36, 64; din casa domnească 249; întrebaţi de domn la judecată 140.
vlădică v. **mitropoliţi**.
vorniceasă, donatoare 149.
vornici:
  stăpîni, familie 13, 17, 83, 102, 112, 118, 145, 171, 177, 190, 196, 216, 238, 243, 246, 250, 251;
  în sfatul domnesc (mari ~ , foşti ~) v. **Nedelco**, **Burtea**, **Dragomir**, **Neagoe**;
  ispravnici în acte domneşti v. **Nedelco**, **Dragomir**, **Neagoe**; martori 32, 100, 241;
  carte a marelui vornic 132;
  slugile marelui vornic 77.
vraci 116.
vulpe, în onomastică 5.
vultur, în onomastică 89.

Z

zale, dăruite 186.
zapise v. **acte**.
zăgazuri, în toponimie 167.
zălog, părţi de sate şi munte, rumâni puşi~10, 20, 30, 47, 145, 197, 245.
zăvoi, în toponimie 173.
zestre 27, 30, 97, 101; a unor jupaniţe 91, 113, 216.
zlătari, ţigani ~ 54, 156, 194, 228; în toponimie 1.

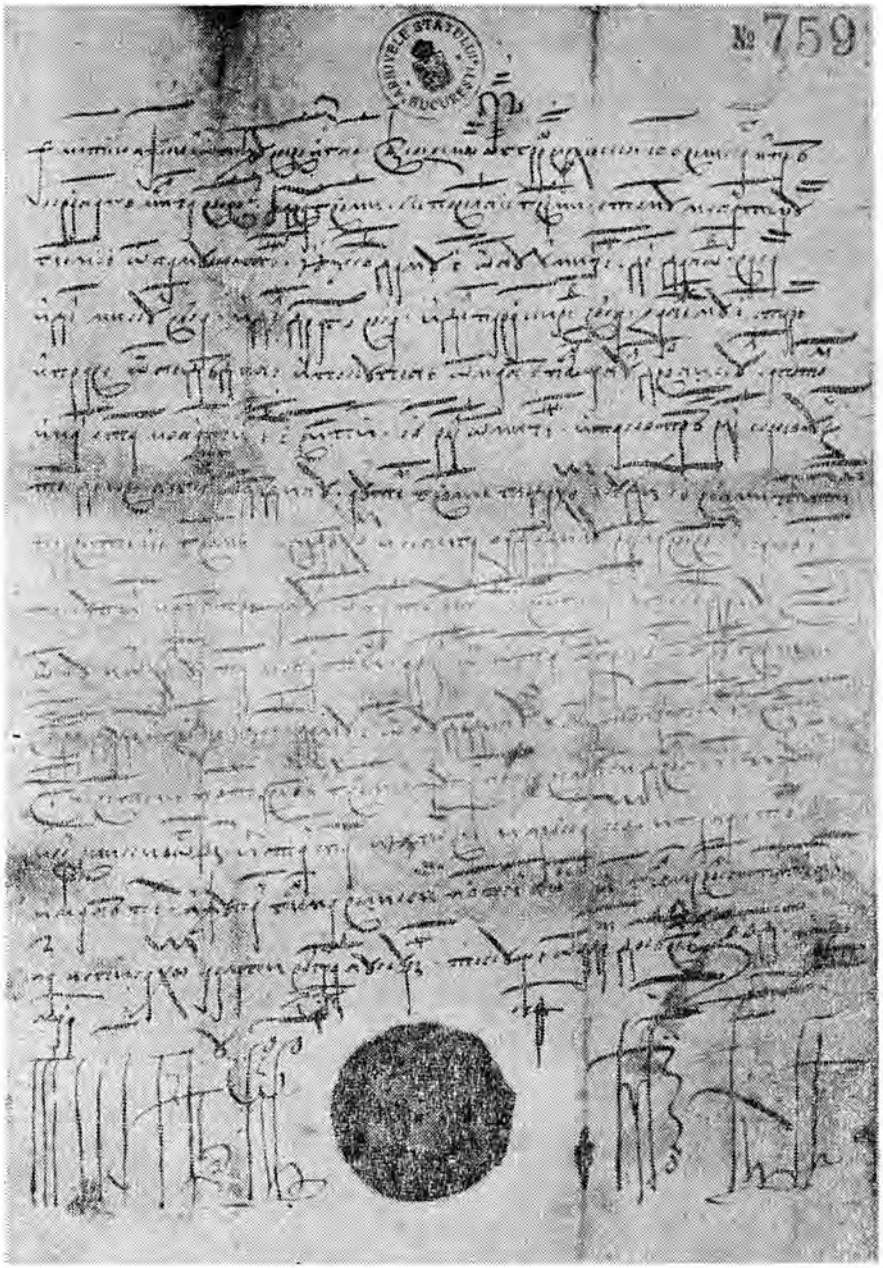

I = Doc. nr. 13.

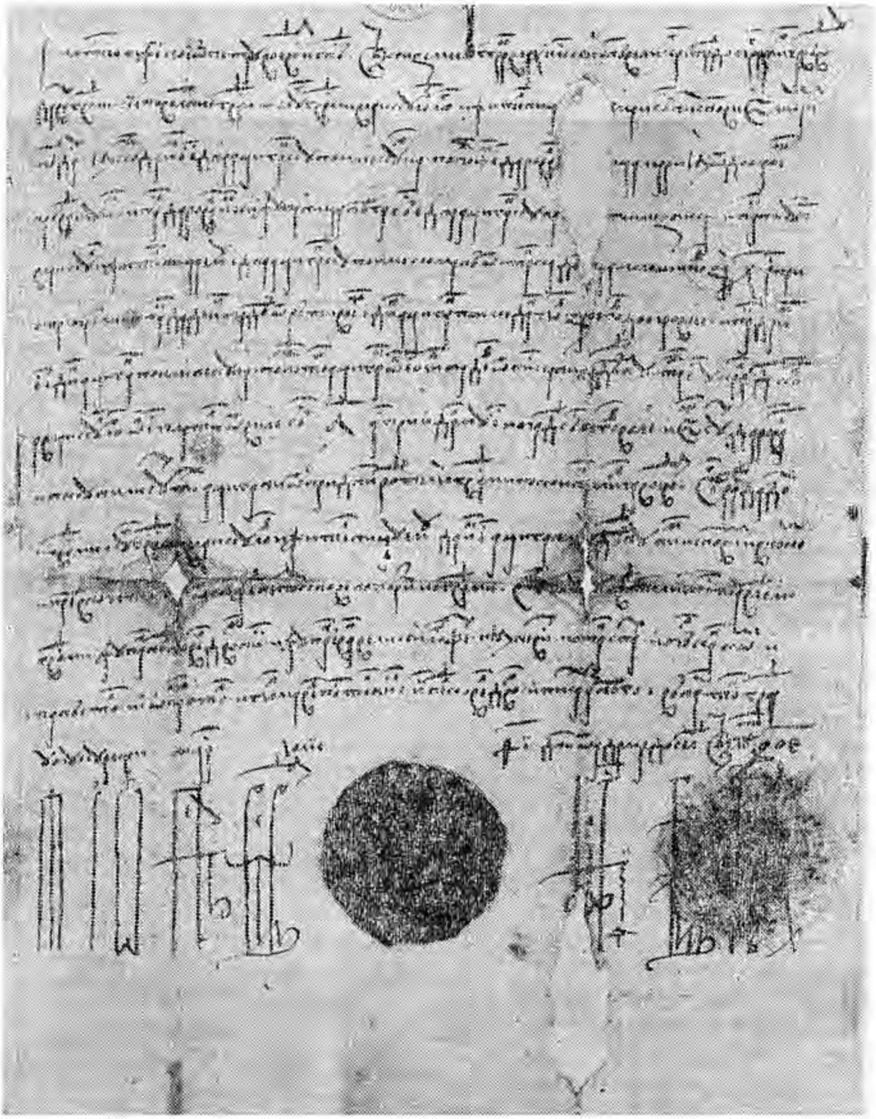

II = Doc. nr. 35.

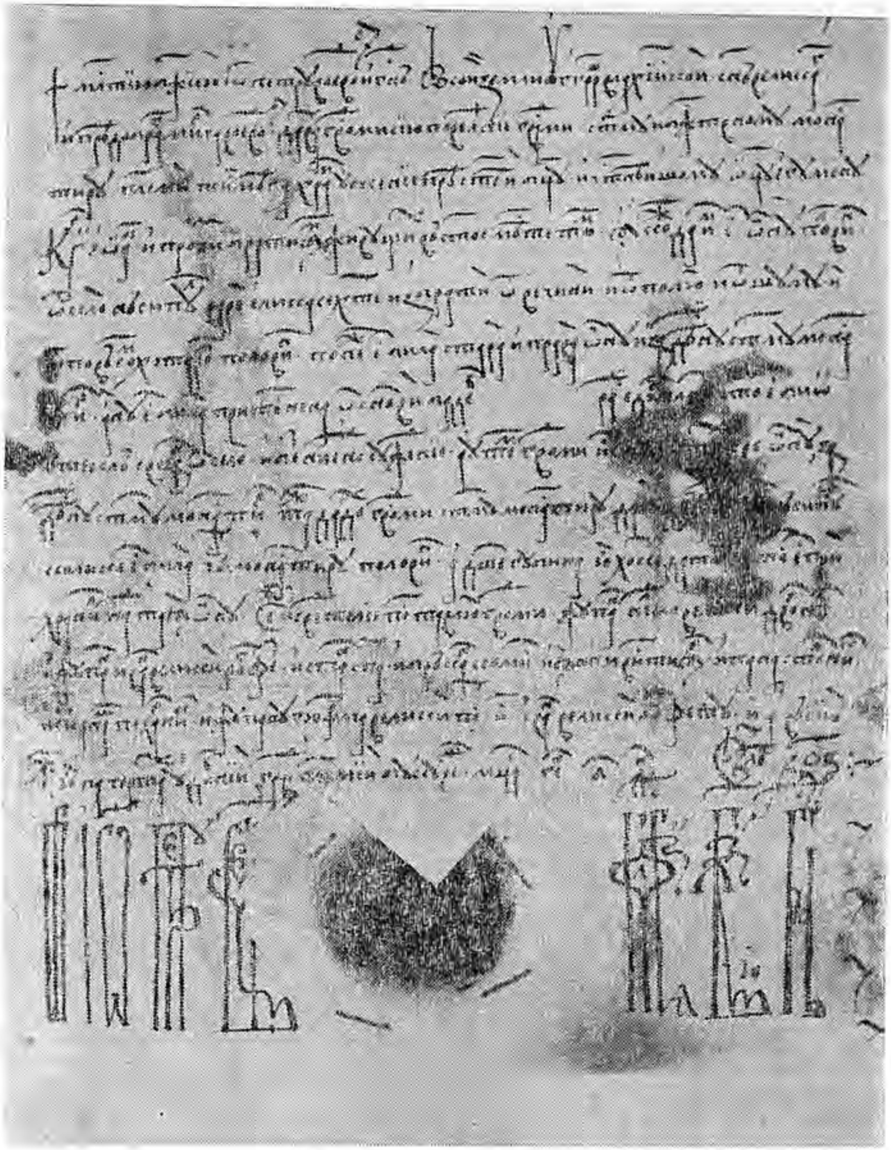

III = Doc. nr. 50.

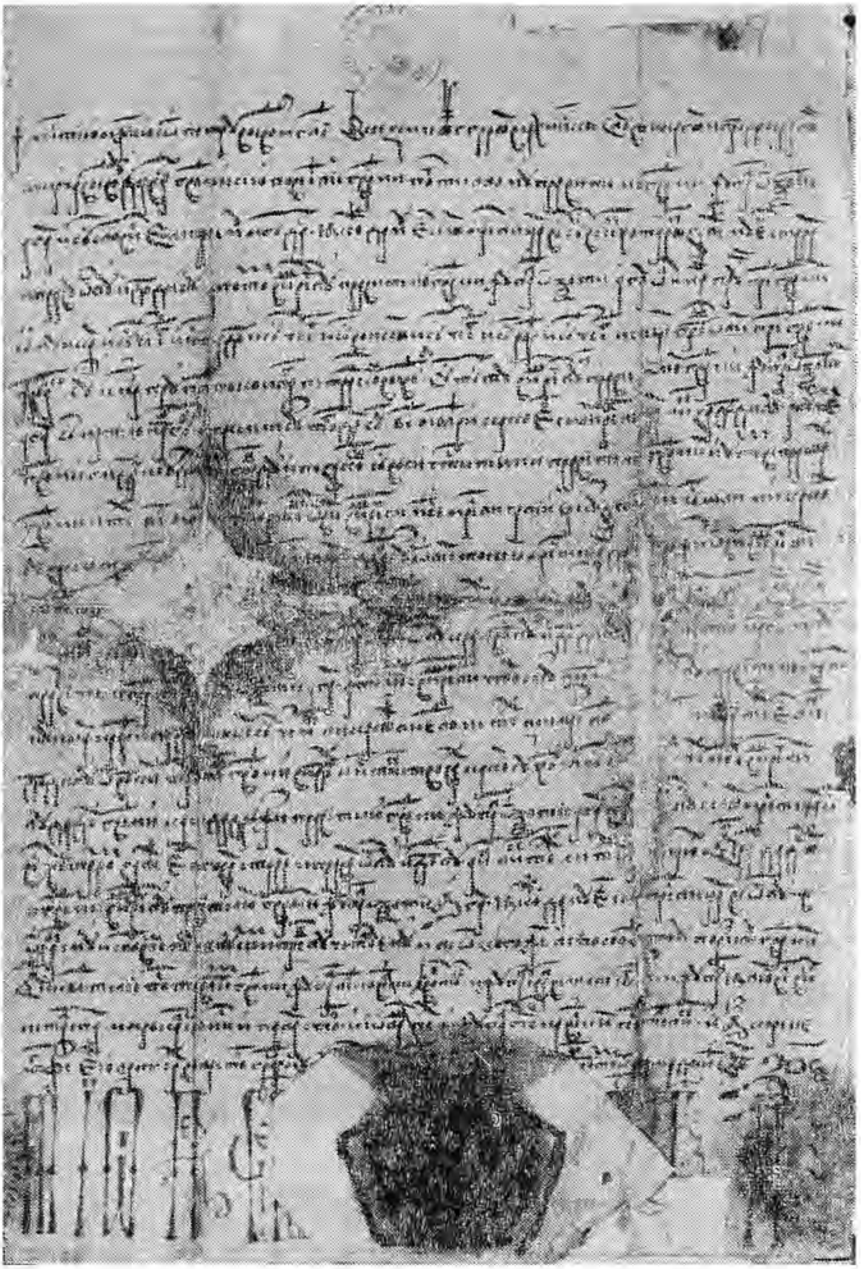

IV = Doc. nr. 56.

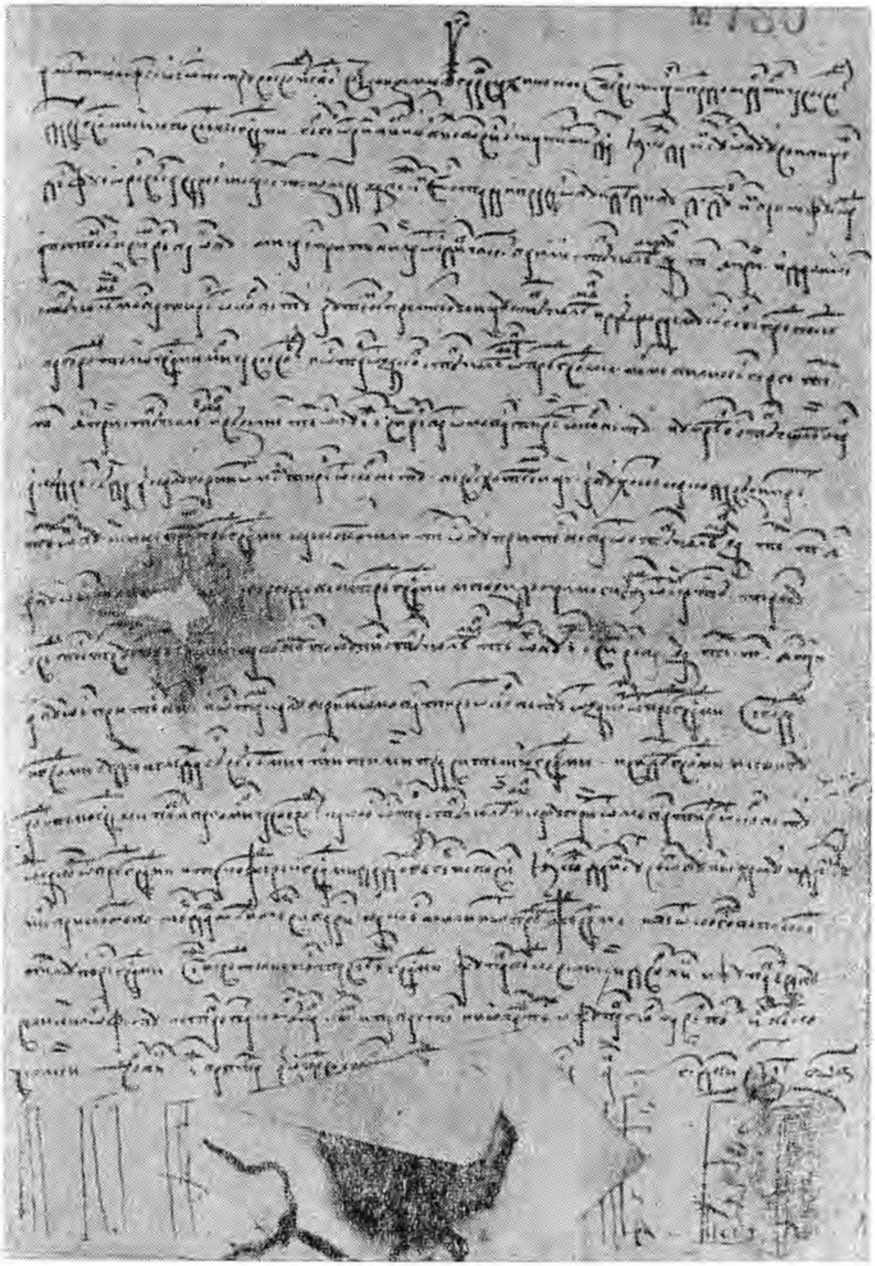

V = Doc. nr. 58.

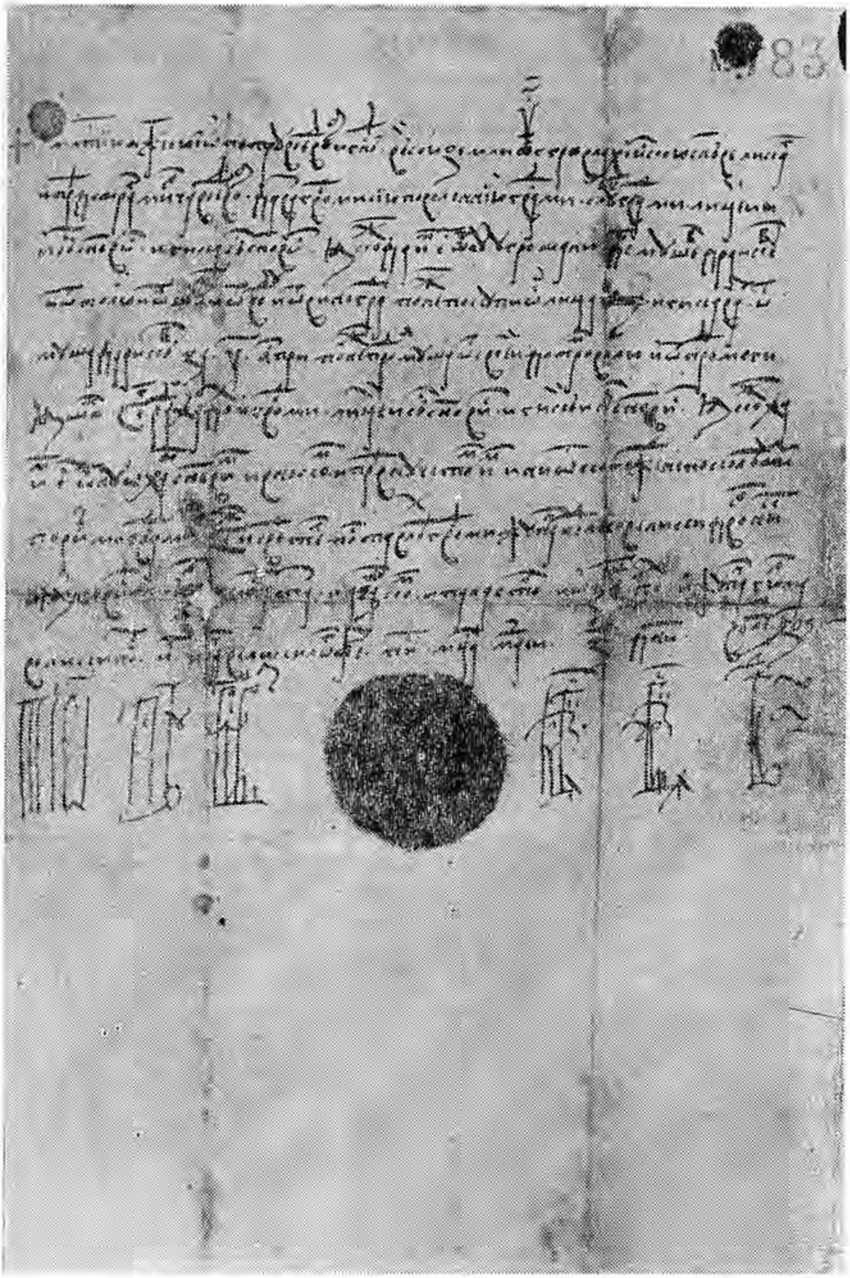

VI = Doc. nr. 61.

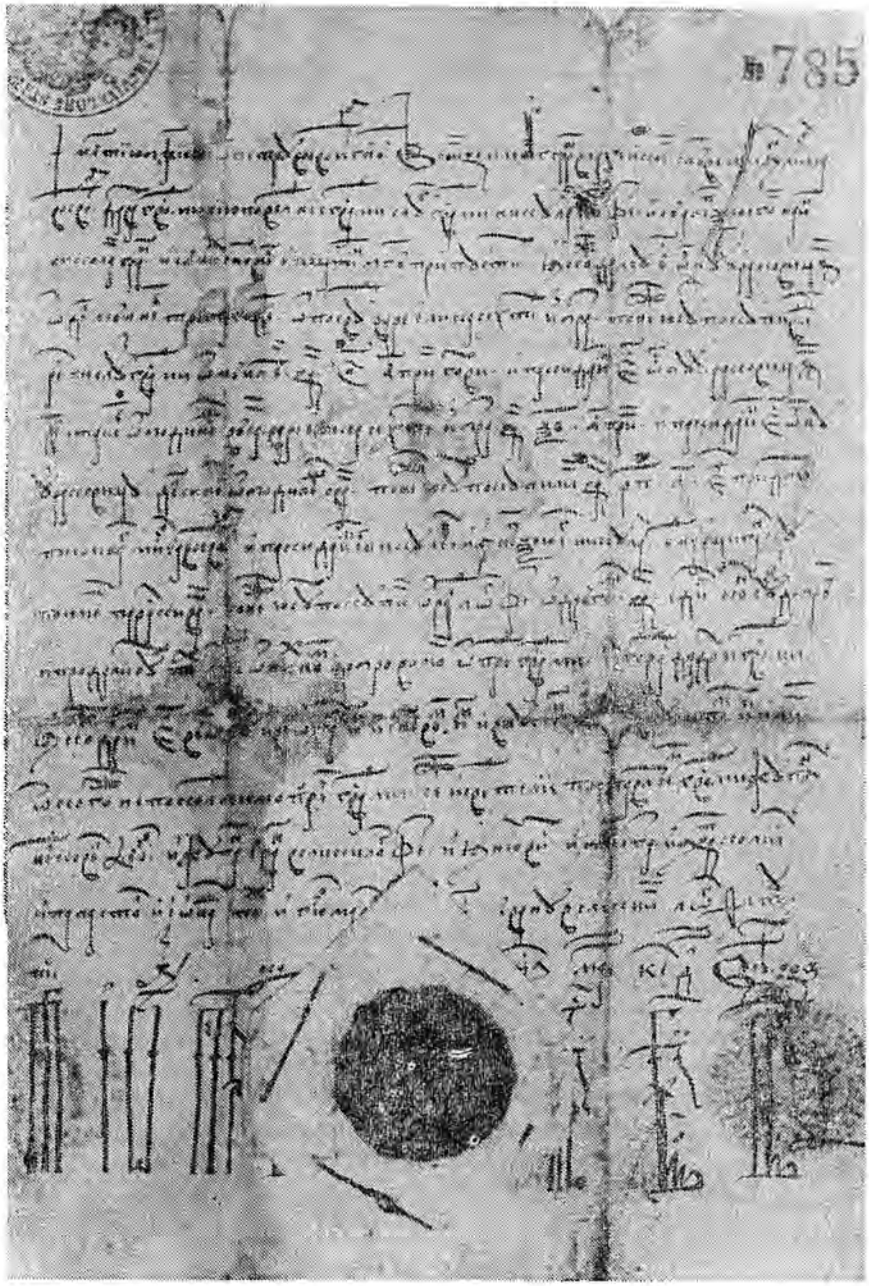

VII = Doc. nr. 67.

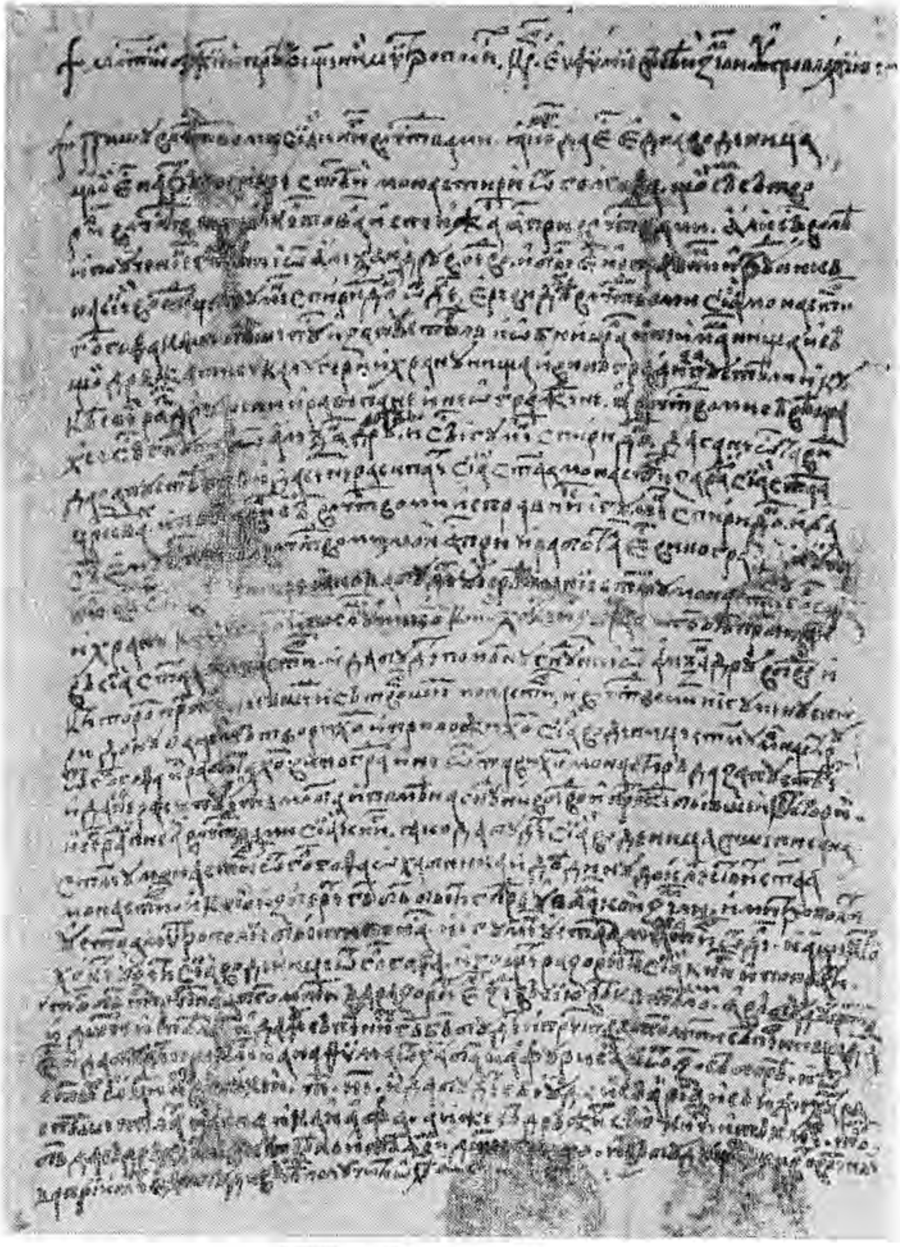

VIII = Doc. nr. 79.

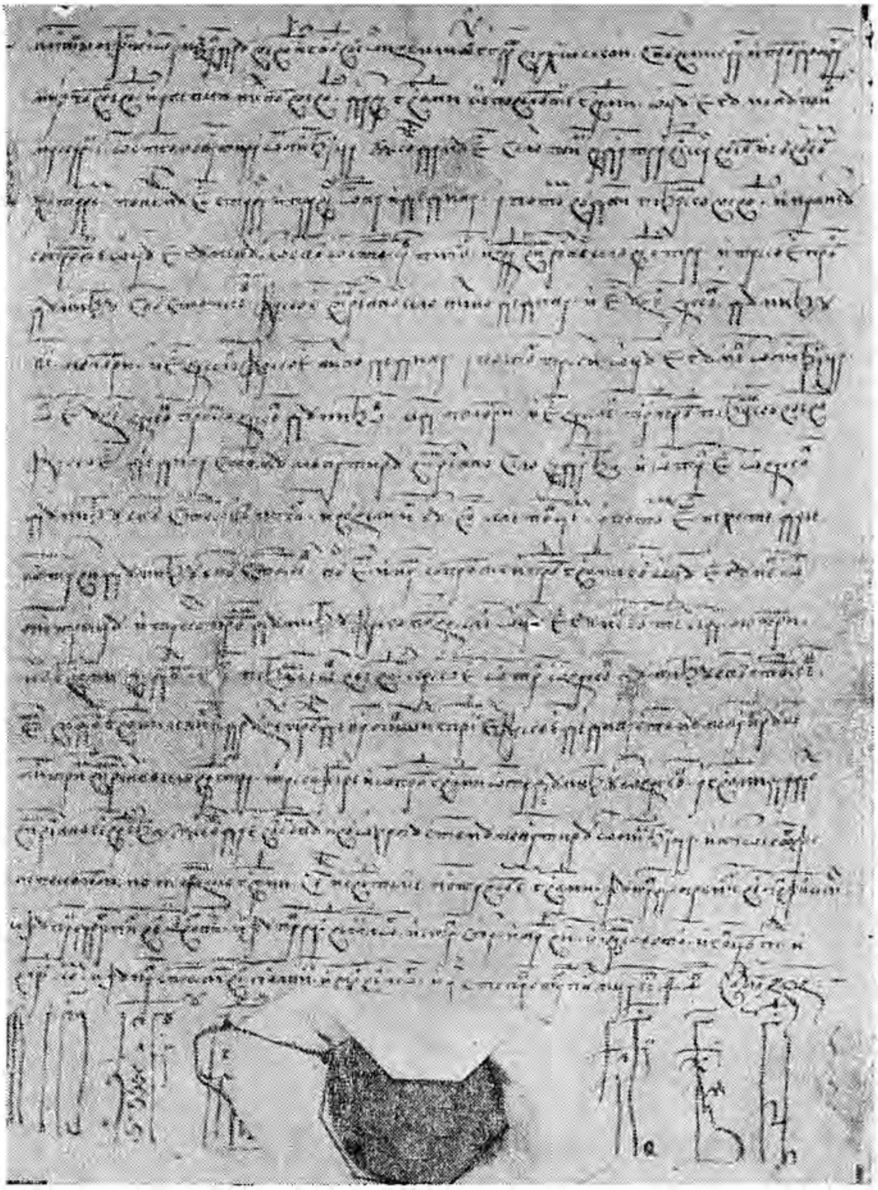

IX = Doc. nr. 108.

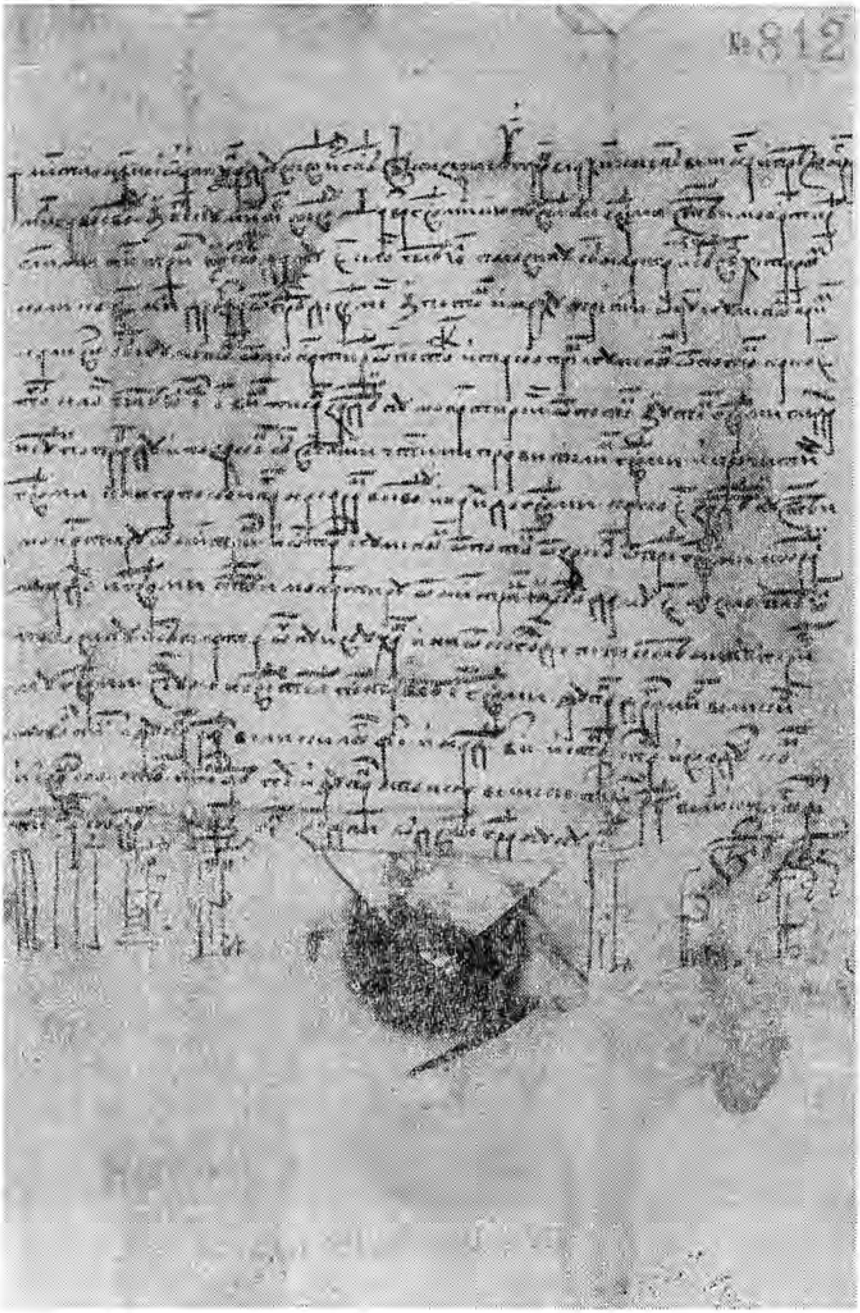

№ 812

X = Doc. nr. 124.

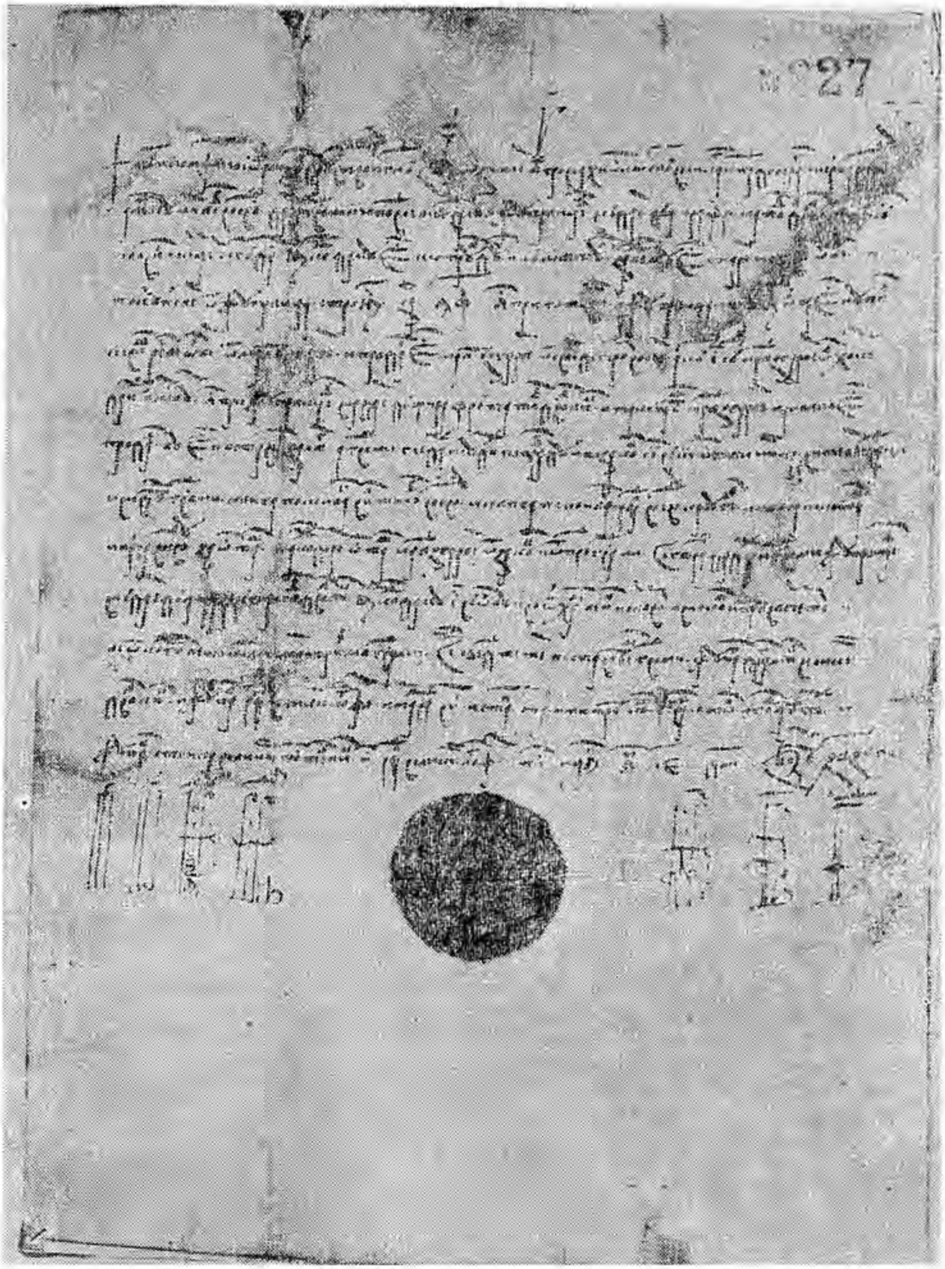

XI = Doc. nr. 145.

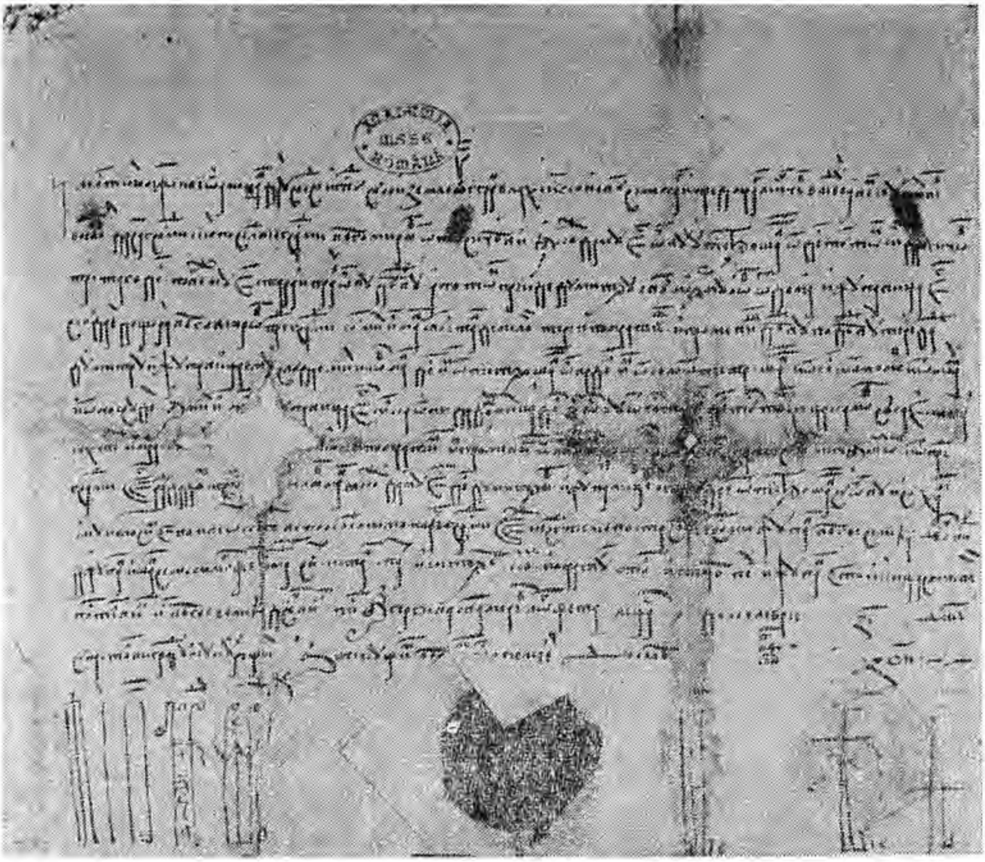

XII = Doc. nr. [174.]

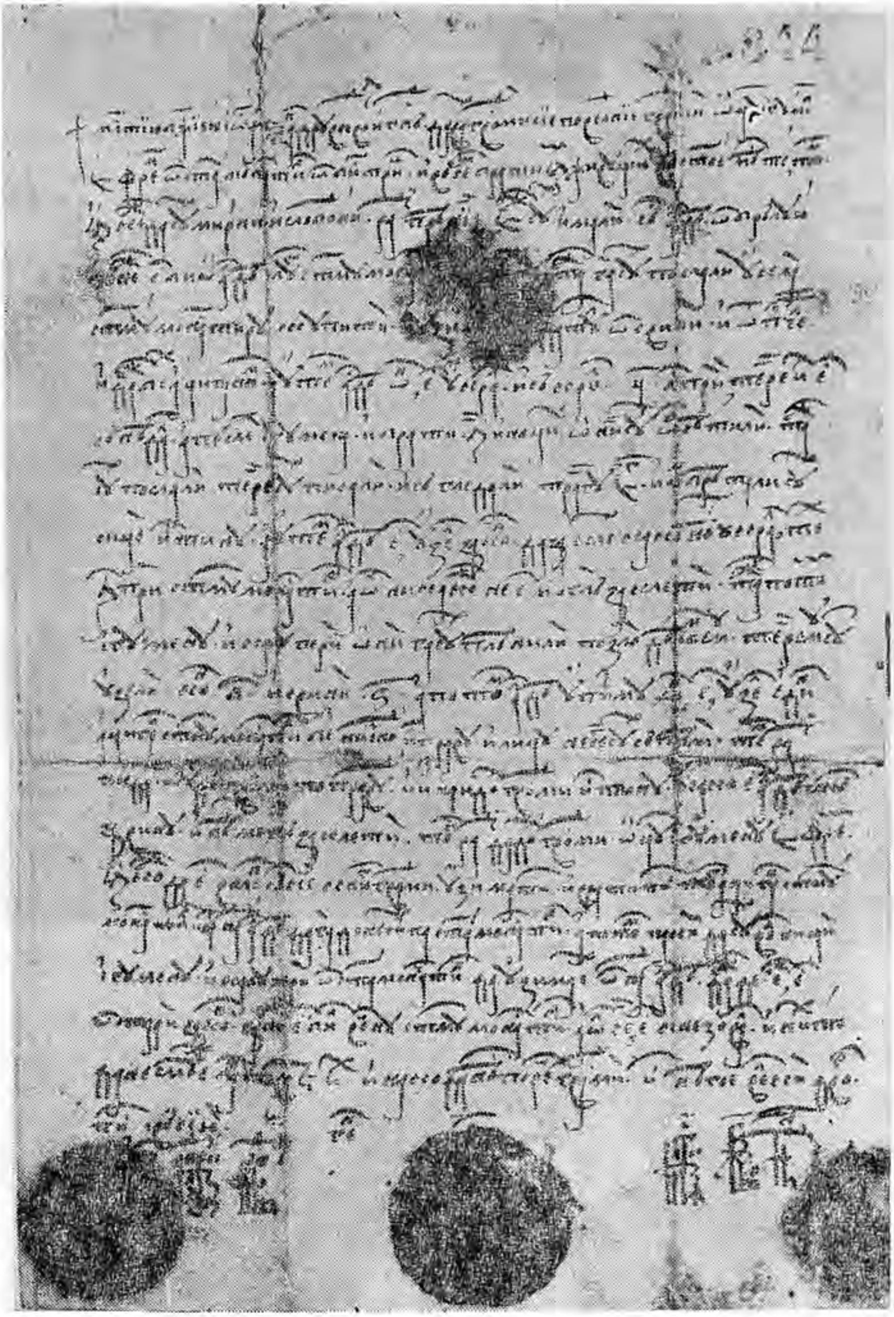

XIII = Doc. nr. 176.

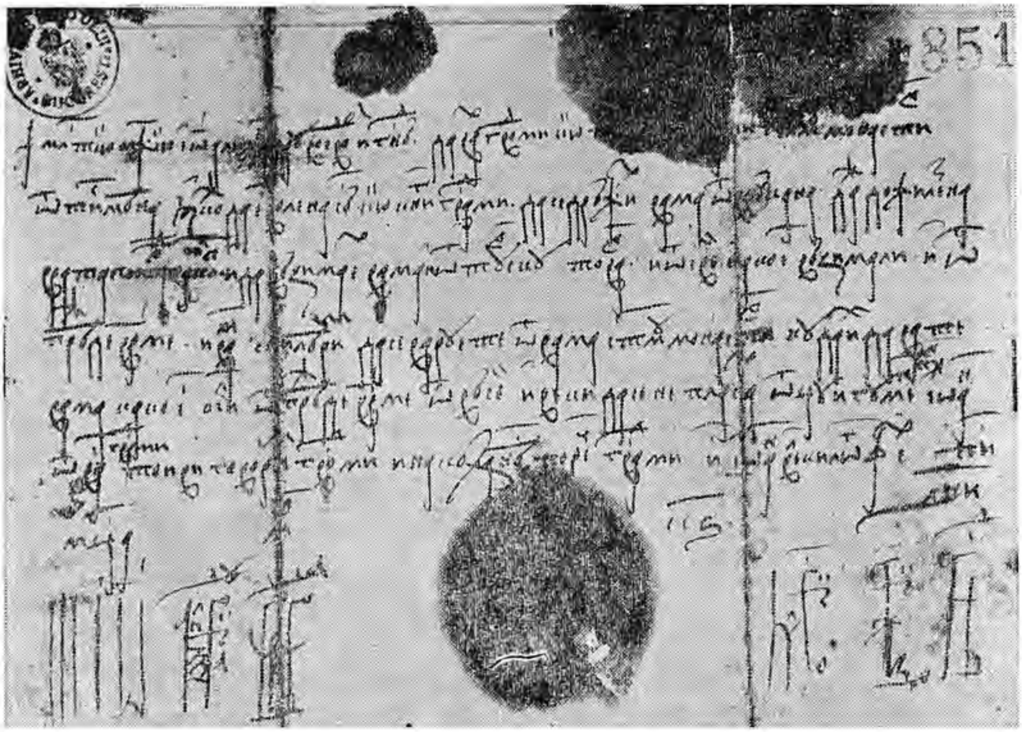

XIV = Doc. nr. 193.

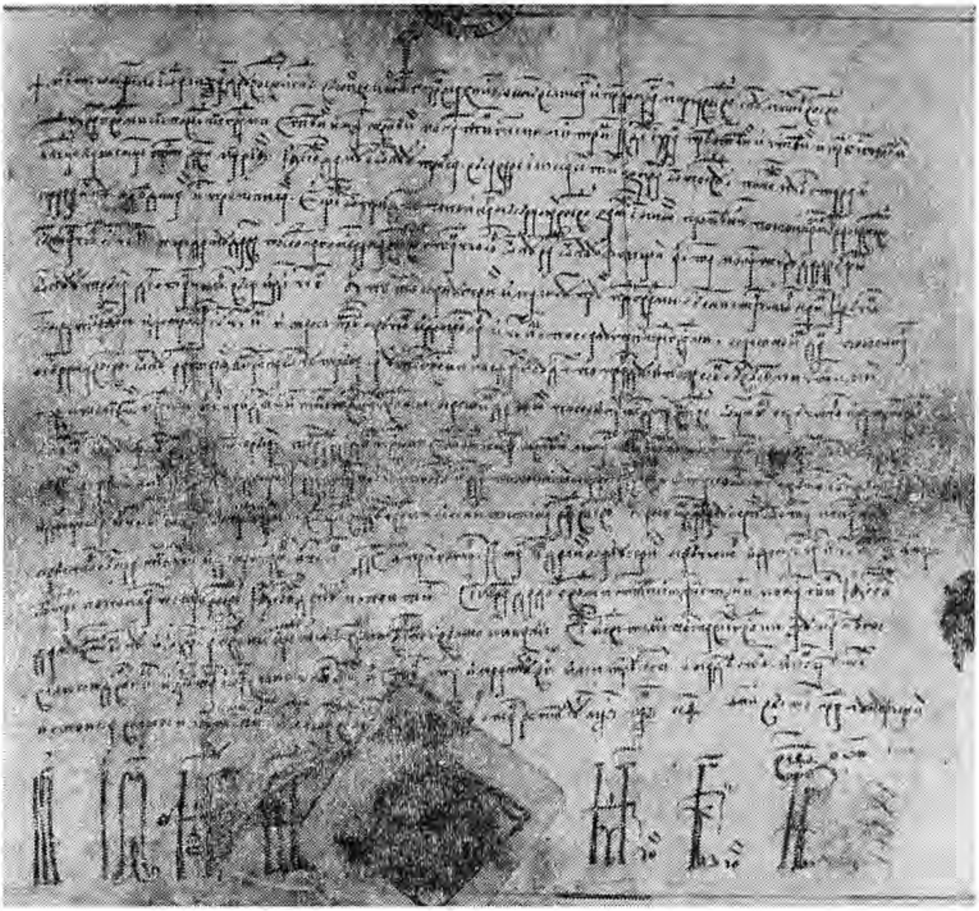

XV = Doc. nr. 195.

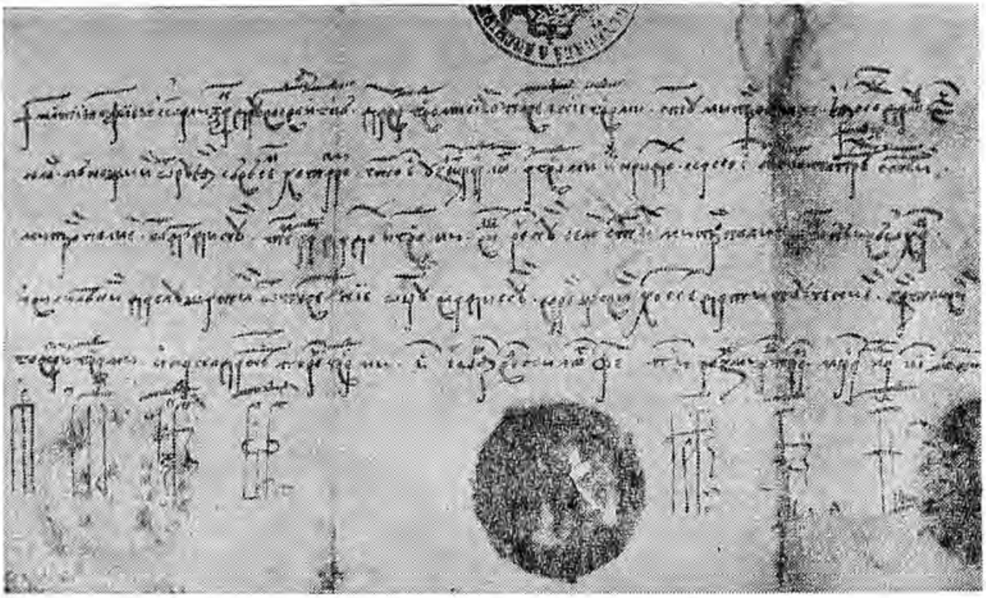

XVI = Doc. nr. 201

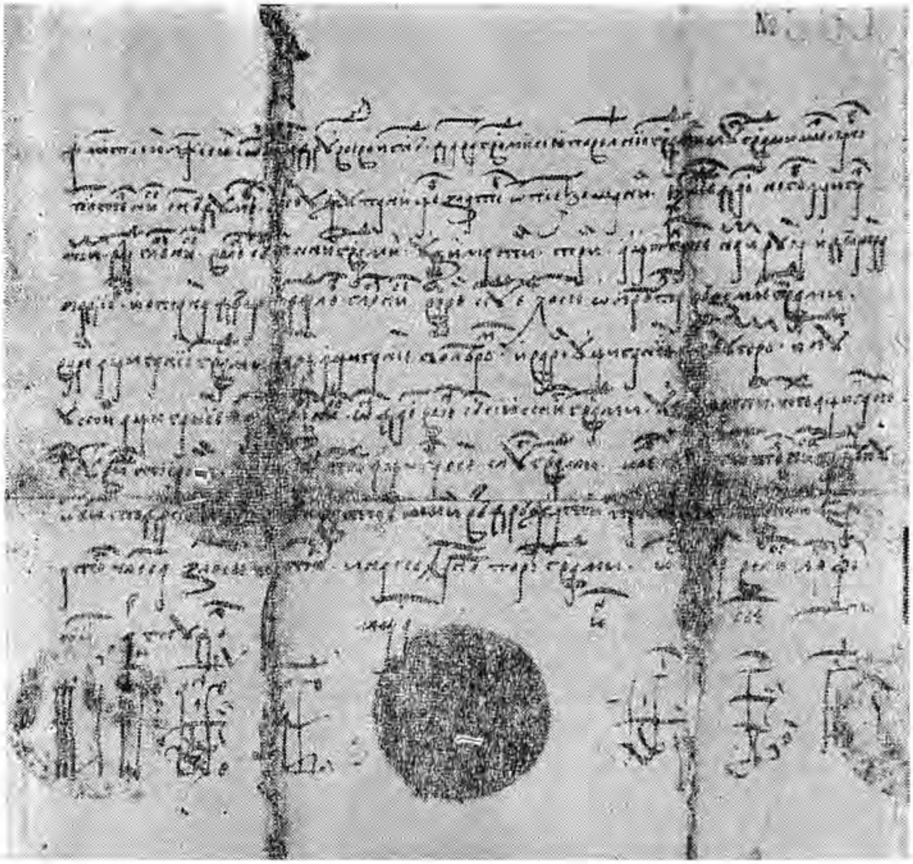

XVII = Doc. nr. 211.

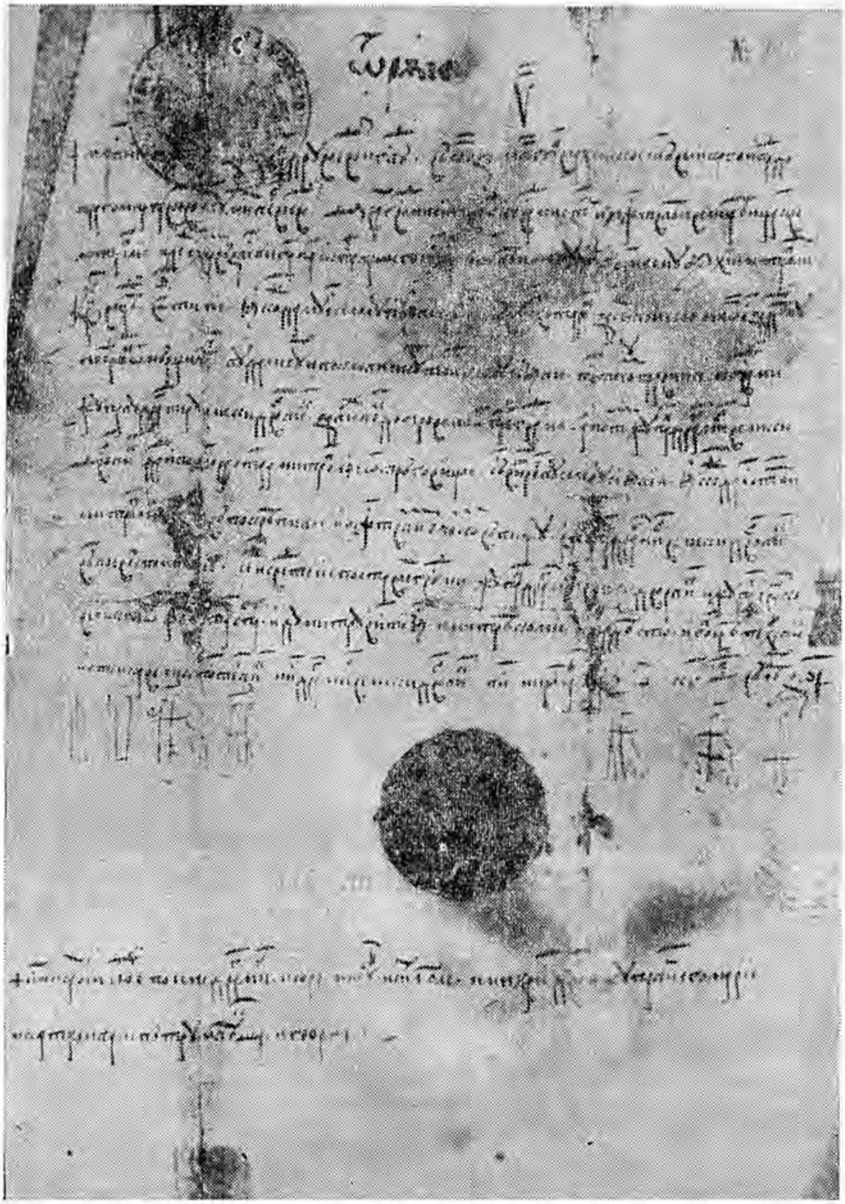

XVIII = Doc. nr. 243.

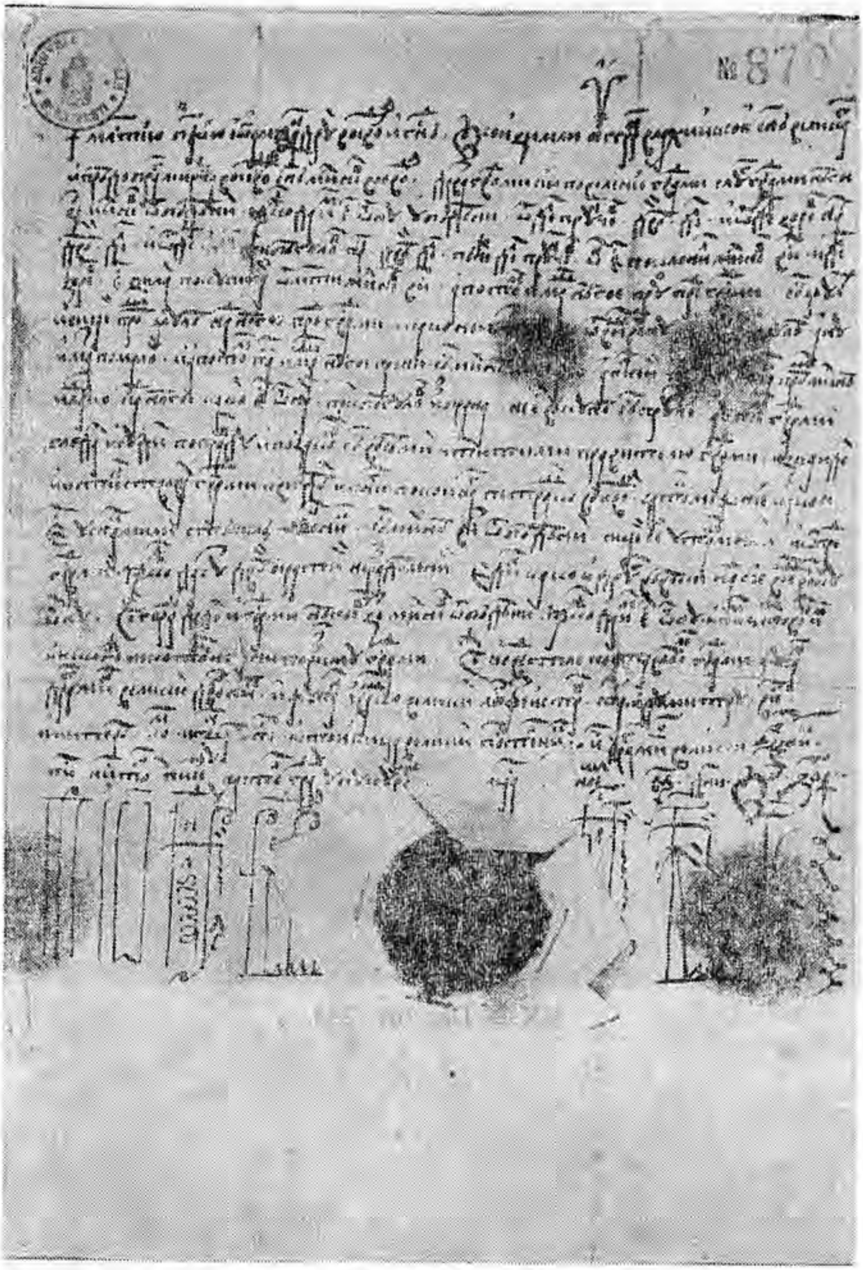

XIX = Doc. nr. 246.

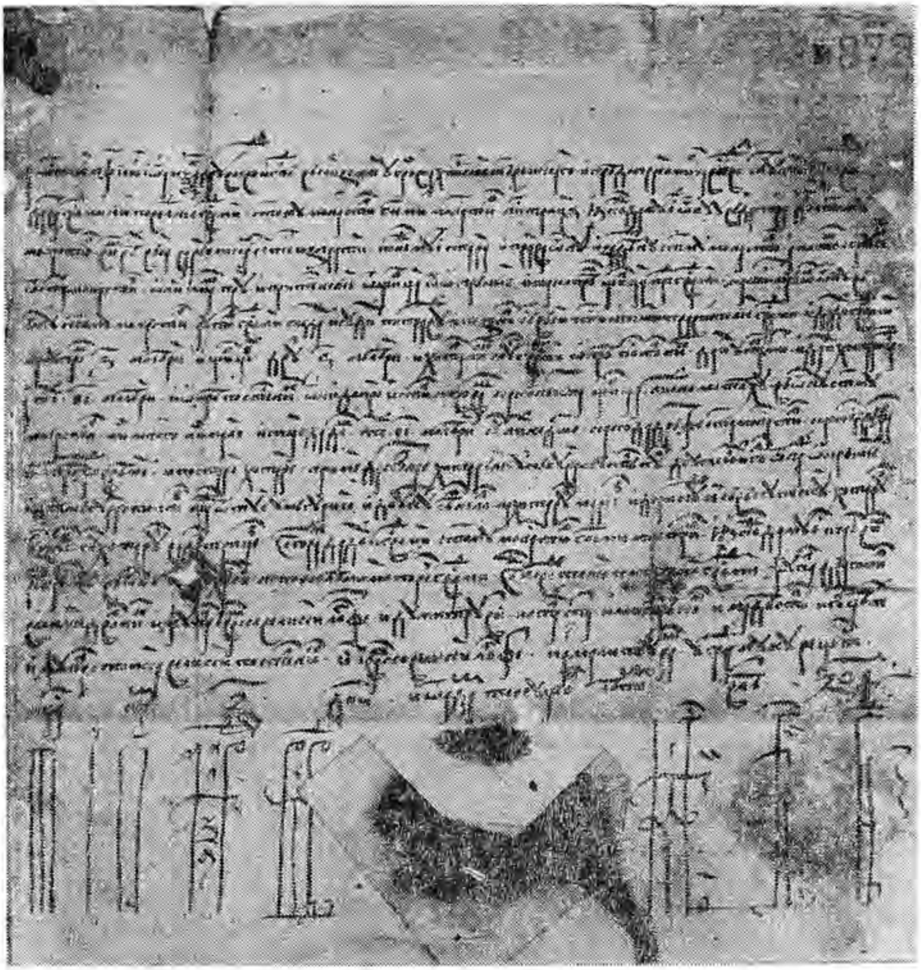

XX = Doc. nr. 248.

CUPRINS

Prefață V
Prescurtări — Bibliografie VII
Rezumatele documentelor IX
Résumés des documents XXIII
Documente 1
Lista documentelor cu date rectificate .. 313
Indice onomastic 316
Indice de materii 360
Fotocopii 371

Redactor: NICULINA FLOREA
Tehnoredactor: SILVIA DEOCLEŢIAN

Bun de tipar: 1.04.1985. Apărut: 1985.
Format: 16/70 × 100. Coli de tipar: 26,25
C.Z. pentru biblioteci mari şi mici:
9 (498) (001—12)

Tiparul executat sub comanda
nr. 1523
Întreprinderea Poligrafică
„13 Decembrie 1918“,
str. Grigore Alexandrescu nr. 89-97
Bucureşti,
Republica Socialistă România

Lei 43